

M E M I L E K E T Î ' Î Ş Q

کتیبی دوووم

مهمله که تی

عشقی

پرنسیپی عشق

منتدی اقرء الثقافی

www.iqra.dhlamontada.com

ماکوان که ریم

منتدى إقرأ الثقافي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مه‌منه که‌تی عیشق

پرنسیپی عیشق

کتیپی دووهم

نبووسیننی: ماکوان که‌ریم

پیدا‌چوونه‌وه: شه‌وبۆ جه‌لال

کتیبخانه‌ی حاجی قادری کونی

به‌رتوه‌به‌ری گشتی: محمد خضر احمد 07824671394 – 07504671394

به‌رتوه‌به‌ری هونه‌ری: مصطفی محمد کوردی 07509998182

فهبسووک: کتیبخانه‌ی حاجی قادری کونی / M.Ktebxana

ننستگرام: کتیبخانه‌ی حاجی قادری کونی / M.Ktebxana

لقی په‌که‌م: چوارپه‌انی شه‌نخ مه‌جمود – به‌رانبه‌ر مزگه‌وتی مه‌جمود عه‌لاف

لقی دووهم: به‌رانبه‌ر ده‌رگای قه‌لا – بازاپی روشنبیری

نیمیل: mdmaktaba@gmail.com

نه‌خشه‌سازق ناوه‌وه: مصطفی محمد کوردی

نه‌خشه‌سازق به‌رگ: به‌ره‌و نه‌ججاپ

چاپی دووهم: ۲۰۲۵

پتوانه: ۲۱ * ۱۴

تیراژ: ۱۰۰۰

لاپه‌ره: ۳۴۴

نرخ: ۸۰۰۰

له‌به‌رتوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌ی گشتیه‌کان/ هه‌ریمی کوردستان

ژماره‌ی سپاردنی (۱۳۷۶) سالی (۲۰۱۷) ی پئدراوه.

مهمله که تی عیشق

پرنسیپی عیشق

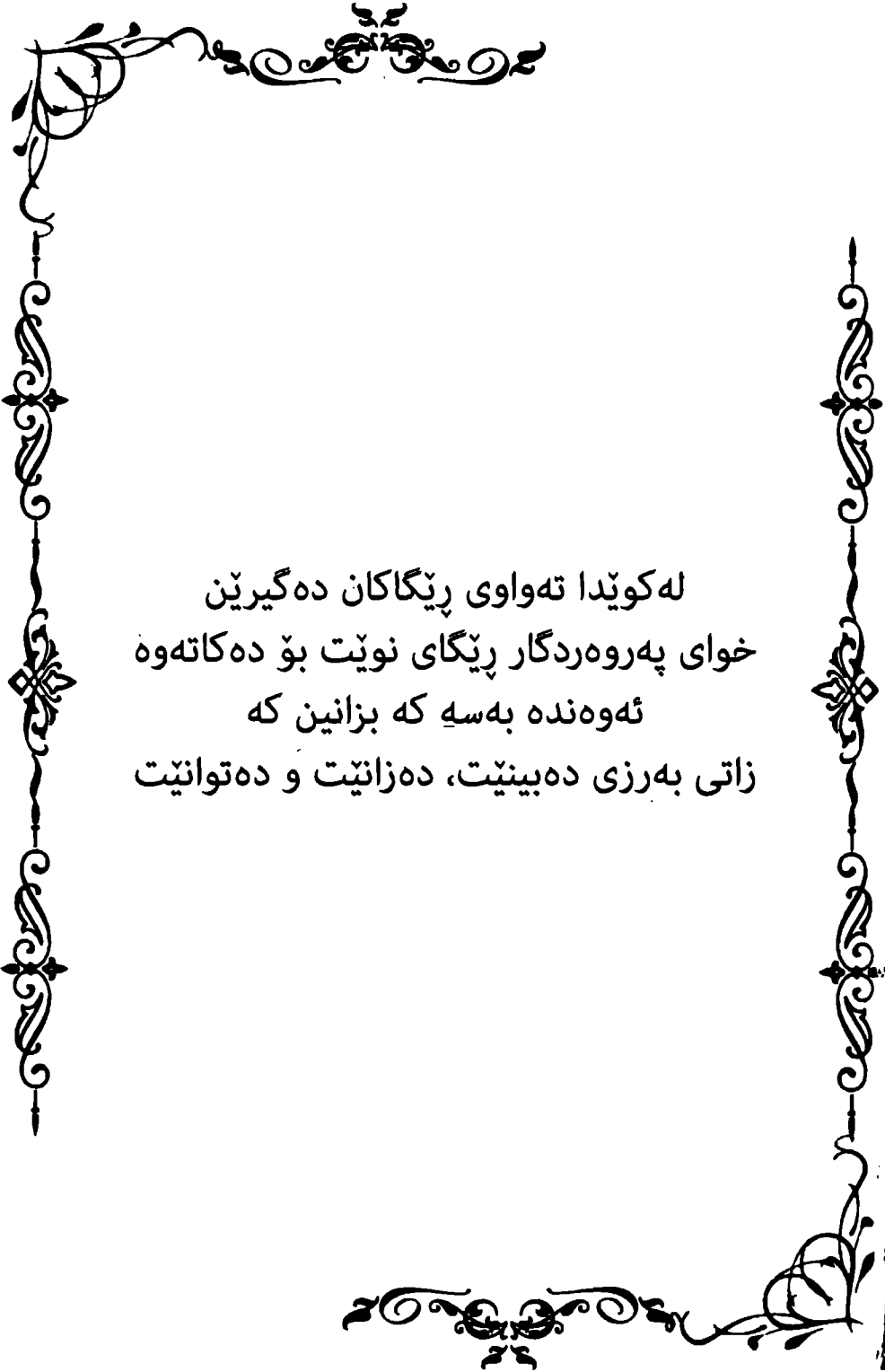
کتیبی دووهم

نووسه ر:

ماکوان که ریم

چاپی دووهم:

۲۰۲۵

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns surrounds the text. It features a large floral motif at the top center, a smaller one at the bottom center, and vertical scrollwork on the left and right sides.

له کویدا ته واوی پښگان ده گیرین
خوای پروهردگار پښگای نویت بو ده کاته وه
ئوهنده به سه که بزاین که
زاتی به رزی ده بینیت، ده زانیت و ده توانیت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی پرنسپلی عیشق

ہمہموو کتیبیک خاوهنی کہ سایہ تی تایہ تی خوہ تی، لہہمان کاتدا
کتیب ئاوینہی نووسہرہ کہیہ تی.

کتیبہ کہ دہریدہ خات کہ توانا و بہرہ کانی تا چ ئاستیکہ، پاشان کتیب
دہبیتہ ئاوینہ بو خوینہر تا بونیادی کہ سایہ تی خوئی پی بکات.
نووسینی کتیب چہند جوڑہ:

جوڑیکیان زانستیہو لہسہر بنہمای تیور و بہلگہ دادہمہ زریٹ و
دہنووسریٹ، ئاراستہی ئہم جوڑہ نووسینہ لہ خالیٹکہوہ دہست پندہکات
تا کوٹایی لہسہر بنہمای زانستہ کہ ہر بہو خالہش کوٹایی دیت.

تیوریک دہدات بہ دہستہوہ وہکو کتیبہ زانستیہ گرنگہ کانی دنیای
کیما، فیزیاء، فہلہکناسی و ... ہتد.

جوڑیکی تر لہ نووسین ئہدہبیانہ جوان و دارشتنی ریزمان و خالبہندی
تیدا دہردہ کہوٹ، ئہم جوڑہ زوریک لہ ہوارہکان دہگریٹہ خو وہکو
رؤمان، نوٹیل و چپرؤک و داستانہ کانی میژوو لہ ہوارہکانی شوپش و
خہبات و ... ہتد.

جوڑیکی تر بریتیہ لہ فہلسفہ و فیکر زمانی تایہ تی خوئی ہہیہ پرہ
لہ زاراوہ و نموونہی تایہت، دنیایہک ہونہری نووسینی تیدا بہ کار دیت و
دارشتنی تایہ تی خوئی ہہیہ، پاشان پرہخنہ و جولاندنی پرسیارہ گرنگہ کانہ
... ہتد.

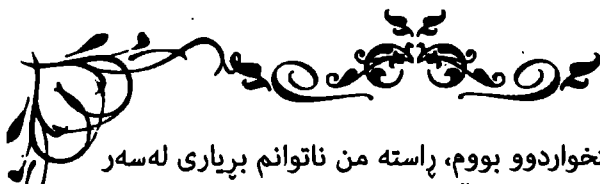
جوړيکي تر نووسينه کلاسيکيه کانه، هم جوړهش به چهندين شيوه نووسراونه ته وه، ده شيت دارشتن و پرزمان و خالبه نديان جياواز بيت دنا هر يه ک سهرده و ههمان زانباري دووباره بوته وه، نمونه ي ته وانه زورن وه کو کتيبه کاني سيره ي پيغه مبر صلى الله عليه وعلى آله وسلم پيغه مبران به گشتي سهلامی خويان لي بيت، هاوه لان و پياوچاکان و... هتد.

ته لبت نووسه ر پوليکي گرنگي هه يه له تاموچيز پيدان به جوړي ته و نووسينانه ي که ناومان هينان، هه موو ته وانه ي باسم کرد خه لکي به توانا و خاوه ن ته زموون ده توانيت بينووسيت، کاره که يان گه وره يه و منيش زور به به رز ده يرختيم، به لام به داواي ليووردنه وه پيناچيت نووسينه کاني من که ناسراوم به ماکوان که ريم له م جوړانه بچيت، خاوه ني پريره وي تايهت به خويه تي، هه موو ته وانه ي باسم کردن به دنيايه وه له من به توانا ترن و به نه زموون ترن، به لام خاوه ني پرچکه ي تايه تي خوم ته و کتيبانه ي که من نووسه ره که يم چوار بنه ماي تايه تيان هه به، زماني نووسينم زور ساده يه که ده ليم ساده يه به واتاي زماني گفگوگوي ناو خه لکيه، نه ک زماني نووسين، هم جوړه له تواناي هه موو که سيکدا نيه و ته کنیکه، راسته ساده يه به لام له ناو خودي خويدا جوړيکه له توانا و جوړيکيشه له ته کنیک.

له بهر ته وه هه موو ته و ناراسته کراوانه ي له تيستادا هه ن له بينرا و بيسترا و خوي تراوي ناو دنياي توړه کو مه لايه تيه کانيش له نه مړودا يه کجار زورن و چاو و ميشک و گوئي خه لکيان ماندوو کردووه، خه لکي زماني نووسيني ناساني ده ويت تا بتوانيت زانباري ليوه ربگريت و په يوه ندي له که ل ته و نووسراوه دا بيه ستيت، چي ناسان بيت دواي ده که ويت. ته مه ش زانباريه کي نوئي نيه، به لکو سروشتي مروفي وا هه لکه ووتوه که واته نووسيني به نده زور ساده يه و زماني گفگوگويه و له سره هم نووسين و شيوه دارشته چوار بنه ما تايه ته که م بو خوم داناوه که بريتين له:

يه که م: زوريک له و کتيبانه ي که نووسيومه وزه ي نريني و هيز و توانا ده داته خويته ر، ته وه نامانجي سهره کي منه، نه گهر هيز نه داته خويته ر

کهواته نووسه ریکی شکستخواردوو بووم، راسته من ناتوانم بریاری له سهر بدهم و خوینهر تهو بریاره ده دات، به لام خو شبه ختانه له لایه ن خوینهری کتیه کانه وه تهو وه لامهم ده ست که وتوو که هه زاره ها خوینهر که واهی تهو ده دن کهوا تهو وزه و هیزو توانایه یان وه رگرتوو له کتیه کان، به دلناییه وه ته مهش سوپاسی خوی پهره ر دگاری ده ویت، منیش له نیسلام و خواناسیه وه فیربووم.

دووهم: پره له زانیاری بو ژانی خوینهر، خوینهر هه رگیز له دوو پریندا به جی ناهیلیم، به لکو له کاتی نووسین له گه ل که سایه تیه کان ده پووم، له گه لیان ده ژیم و له گه لیان خه موخه فته ده خووم تا بهو زانیاریانه که سایه تیه کان بونیاد بنیم، پهروه رده ده بیت بو کومه لکه و به باشرین جوړی کوالیتی پهروه رده ده کهم، ته مهش وته ی هه زاران لوی کوردستانه له پوژه لات و باشور که بووم که پراوه ته وه.

سپهه م: وزه ی ئه ری نی و زانیاری ژور کافی نیه بو خوینهره کانم، به لکو مه شقی چاونه ترسی، ئازایه تی، دل سوژی و جوامیری زیاتر ده خه مه سه ر پیناسه ی خو یان و ته گه ر پیاوه کامل ده بیت، ته گه ر که نجه وریاتر ده بیت، ته گه ر ژنه ده بیت خا می سه ره کی له بواره کانی ژیندا وه کو دایک و شیره ژنیک بهر پرسیاری ته ده گری ته نه ستوی خو ی و ده بیت خا وه ن غیره ت و ئازایه تی.

هه موو ته مانهش بو هه موو چین و توپزه کانه له خانه و کاته گوریه کانی موآلدا کو ده بنه وه که بریتیه له دابونه ریتی په سه ن، ئاکاری جوان، په وشتی بهرز، که واهی ته وه م بو دراوه له خوینهرانه وه که کتیه کانم بهم ئاراسته یه دا ده پوون.

چواره م: خواناسی و دینداری و گه ران به دوای پرسیاره ونبوو هکاندا و دوزینه وه ی وه لامه کانی، بیروهو ش قیامه ت و پاکبونه وه ی دلوده روون و بهرز کردنه وه ی ئاستی پوچ بو پله ی فرشته یی ته مهش فه زلی خوی پهروه ر دگاره به سه رمه وه که سه دان کهس به هوکاری کتیه ساده و

مهمله که تی عیشق

ساکاره کانی ماکوان که ریم که له و په پری دنیاو له زینداندایه که راونه ته وه
بۆ نه م ئیسلامه، به د ئیاییه وه که ره م و فه زلی خوا ی موته عاله بۆم، الحمد
الله.

کۆتا وته: پرنسیپی عیشق هه موو نه مانه ی تیا کۆبۆته وه، کتییی
دوو ه می مهمله که تی عیشقه پر پره له زانیاری کۆمه لایه تی، ئایینی،
سیاسی، به ها کانی ره وشتی ئیسلامه تی و کورده واری بفه رموون بۆ ناو
دنای مهمله که تی عیشقی ماکوان به لام به پرنسیپی عیشق.

ماکوان که ریم

۲۰۲۴/۰۳/۱۵

زیندانی ئیوله شمۆ/ نه رویج

نه به زه شووم

سالی ۲۰۱۳ گۆڤاری پښتگام داخست، پاشان داوام کرد له سهندیکای
پوژنامه نووسان که گۆڤاریکی تر ده که مه وه به ناوی (بزاف) له مانگی دهی
همان سال گه پرمه وه کوردستان، وهکو پیشه یی همیشه یی پاسه وان و
پوليسه کانی فرۆکه خانه گيچه ليکی ترم پيکرا، دواي ماندوو بوون ده يانوت
فهرموو برؤ...

هاغه وه دهره وه زور په ست بووم پاره ی عيراقيم پي نه بوو چاوه پروانی
براکه م بووم بيت به شوينمدا که به هوکاري قهره بالغي و ترافيکی شه قامی
سام هه نديک دواکه وت، منيش له سهر ليواری شوسته ی ته کسييه کانی
فرۆکه خانه دانيشتبووم چاوه پروان بووم.

له پر سه ياره يه کی ناسايش هات و له تاسه کان هيواشی کرده وه،
شوڤيره که وه که سيکی تری له گهل بوو سه يری منيان ده کرد، وتم ديسان
گيچه ليکی تره، داخو نه م که سانه کاميان رقيان له منه، بزانيں چي روو
نه دات.

سه ياره که راوه ستاو که سيکی لي دابه زی رووه و من هات سي
نه ستيره ی به سهر شانه وه بوو، ليم نزيک بوويه وه ههر له سه رجاده که،
به دهم پيکه نينه وه وتی خو هه رده بيت پياوی فه قير بيت بولای
دهوله مند، که نزيکتر بووه ناسيمه وه که (نه به زه شوومی) ی هاوپرپی
مندالی و گه ره که.

باوه شمان کرد به يه کدا و دواي نه حوال پرسى و چاکوچونی، نه به ز وتی:
ناتوانم بتگه يه نم، چونکه له ده وامم به لام خوشحال بووم به بينيت.

ماکوان: به راستی منيش خوشحال بووم کاک نه به زی به ريز.

نه بهز: توخوا با ههروهک جاران بین و رهسمیات و جدیات نه بیئت له
نیوانماندا، ده زانم تیتستا ناسراوی به ماکوان که ریم و بویت به ئیسلامی.

ماکوان: باشه نه بهز گیان تۆش ههر برای عهزیز و خوشه ویستی جارانی
کاتی خۆی خۆم کردمیت به یه کیتی، له کۆمیته وه ناردمیت بۆ کولیه ی
سه ربازی له قه لاجوالان، به لام مادام له خزمه تی نیشتمان دایت په شیمان
نیم، ته کهر نوێژ و خواناسی بکهیت؟

نه بهز: به خوا چووم بۆ عومره و سه رم پروات نوێژم ناروات، به خوا نه و
کاته ی تۆ نوێژت نه ته کرد من ههر نوێژم نه کرد.

ماکوان: باشه نه بهز گیان خوای گه و ره لیت قبول بکات، نه وه پیشره وی
برام هات ژماره ی مۆبایله که ت بده به پیشره و، نووسینگه که ی من له
بازاری ره شه مۆله یه کتری ده بیننه وه. پاش سالانێکی زۆر له و جیگا به دا
بینیمه وه و ژماره ته له فۆن گۆرایه وه و دیمه نه که م لا جوان بوو، پاشان له
گه ل پشره و سه رکه و تین و له دوا ی هه و آل پرسین...

پیشره و: کاکه نه وه نه بهزه، خۆ ته زانی به چی ناسراوه؟

ماکوان: به ئی: نه بهزه شووم، به لام به خوا من بروام به و شتانه نییه.

پیشره و: بۆ خاتری خوا تۆ ده زانی ته م کۆره زۆر نه گبه ت و شوومه،
باوکی په ره میتزی چاک ده کرد ته م نه حمه قه باوکی گری گرت له جیاتی ئاوی
پیا بکات یه ک ته نه که نه وتی کرد به باوکیدا به و هۆکاره گیانی له ده ستدا.

ده ستم کرد به پێکه نین، له راستیدا خه تای نه بهز نه بوو ئی باوکی
په ره میتزی دروست ده کرد، نه به زیش نه یزانی نه وته، وای زانی ئاوه چیبکات
فه قیره شله ژا ئیتر بۆیه نه وه پروویدا، نه وه چی په یوه ندی هه یه به
شوومیه وه.

پیشره و: نه ی باشه له شه ره گه ره کدا هه رچی ته ومان له گه لدا بوایه
ده ماندۆراند یان ده چووین بۆ فه ریکه نۆک هێنان ته ومان له گه لدا بوایه

دەيانگرتين، ئەي ئەو كاتەي كە جەژن بوو لگاومان دەکرد ھەر ئەو بەھاتايە
پارەمان پټ نەدەما يان پەسم پەسمينەمان دەکرد بەھاتايە تە لای
ھەرکەسيگمان دەيدۆراند، ئەي بۆچى ناومان نابوو نەبەزە شووم.

ئەوئەندەى تر كەوتمە پيگەنين بە قسەكانى پيشپەو، ويستم تەفسىرى
بۆ بگەم كە پەيوەندى نىيە بە شوومى نەبەزەو، بەمندالى نەبەز قەلەو
بوو نەيدەتوانى رابكات بۆيە لە شەپە گەرەك و فەريگەنۆك ھيتان
سەرکەوتوو نەدەبوين، بۆ قومارەكەش خۆ ئەو خيەر و چاكە نەبوو، ئيتەر
وايە يان دەدۆرپيت يان دامانبردەو.

پيشپەو ھەر قەناعەتى نەبوو، بە قسەيەك گرتى وتى ئەي بىرتە
جارپك ليتدا لەبەرئەوئەى ھەرچى پەسم بوو دۆراندت وتت ھەتتو تۆ
شوومى.

لەتاو پيگەنين و بىرى سەردەمى مندالى تووشى ژانە سەريكى يەكجار
عەجيب بووم كە نەمدەتوانى قسە بگەم.

پيشپەو: خوا پەحم بكات ئەوئە شوويمىيەكەى ئۆي گرت، زۆر بەجدى
بوو.

لەپاستيدا ئەوئەندە ئازارى سەرم زۆر بوو ھەزم ئەکرد لەلاشەمى
بگەمەو ھەرگىز وا سەرم نەتپشابوو، بەلام وتم لەوانەيە ماندويتى پيگاو
كەم خەوى و ھۆكارى فرۆكەكە بيت، چونكە گويچكەشم لەگەلى دەتپشا.

ھەرچۆنكە بيت گەيشتەنە مالەوئە دەستى دايگم ماچ كرد و دوو
ھەبى ئازارشيگم خوارد و لىي خەوتم بە ئارامى كە ھەستام سەرتپشەكەم
باش بووبوو.

بۆ پۆژى دواتر دەرچوومە دەرەو ھەندىك ئيشوكارى گۆفارەكەم
ھەبوو چاوم كەوت بە ستافەكە و كاك محمد سالار پاشا لەجياتى من
ھەستا بە كارە فەرمىيەكانى گۆفارەكە و چاوەروانى مۆلەت بووين لە

نووسینگه ی رڼکای کۆن پوژانه لهوئ کۆده بووینه وه و دۆست و ناسیا و
خۆشه ویستان ده هاتن بۆ سهردان.

له کوردستان هه موو خه لکی یه کی دوو ژماره ته له فۆنی هه بوو، منیش
ژماره ی دایکم به کار ده هینا یاخود ژماره یه کی پیشپه ی برام به کار
ده هینا بۆ ئیشوکاره کانم به وشپوازه منیش دوو ژماره ته له فۆنم پیوو.

زۆرجار ژماره یه کیانم لای دایکم به جی ده هیشت کامیان بالانس ی زۆری
تیا بوایه له گه ل خۆم هه لم ده گرت.

پیشپه و: کاکه، نه به ز دوو جار په یوه ندی کردوو، ته له فۆتیک ی بۆ
بکه وه.

ته له فۆنم بۆ کرده وه دوا ی هه و آل پرس ی ده وه تی کردم بۆمالی خۆیان،
منیش پازی بووم و بریارمدا سبه ی که ناپراوته ده وام له بازار یه کتری ببینن
و نانی نیوه پو به یه که وه بخۆین، یه کترمان بین ی و چووینه وه بۆمالی ته وان
وامزانی ژنی هینا وه، به لام له گه ل دایکی و خوشکیکی ده ژیا باوکی کۆچی
دوا یی کردبوو به هۆکاری ی ته نه که نه وته که.

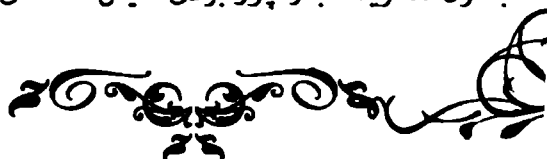
یادگاری زۆر خۆشمان باسکردن، دایکی نه به ز ناوی نه سرین خان بوو
چوو گو له باخیکی بۆ هینام و دایه ده ستم زۆر لام سه یر بوو.

نه به ز: دایکه بۆچی نه و گو له ت هینا بۆ ماکوان؟

دایکی وه لامی نه دایه وه، که چی نه به ز وتی مامه ماکوان ناشیت دایکم
حه زی لی کردبیت! دایکی ته مه نی ۵۸ سا ل بوو منیش ۳۶ سا ل بووم
ئه وکاته، بۆیه ده ستم کرد به پیکه نین و پرسیم..

ماکوان: ئه ری نه سرین خان نه و گو له چی بوو بۆت هینام، حه ز ته که م
هۆکاره که ی بز انم.

من و نه به ز گو تمان لیوو دایکی ده گریا و هه نسکی هه لده دا و زۆر
به کو ل ده گریا، نه به ز چوو بۆلای منیش ته ماشای گو له که م ده کرد، هه ستم

ده کرد که نهو گولّه له که سینگ ده چیت، به لّام ماندوو بوونی ژیان و کهوره
بوونم له بیری بردمهوه تا بزّانم نهو گولّه له کتی ده چیت.

نه بهز هاتهوه لّیم پرسی دایکی بۆ ده گری؟

نه بهز: نازانم وه لّام ناداتهوه، سهیرانی خوشکیشم قسه ی له گه لّ
ده کات وه لّامی نهویش ناداتهوه، نازانم بۆ وا ده کات له دوای مردنی باوکم
نهوه یه کهم جاره تاوا بهو شیوهیه بگری.

ماکوان: هه لّسه پّیکهوه پرۆین بزّانین چی بووه، یادگاری کۆنی باوکتی
بیرکه وتۆتهوه یان نه خوۆشه، باشه بۆ دانیشتنه که ی لّی تّیک داین؟

نه بهز: ههسته با پرۆین، ئی به خوا منیش نازانم تووشی شوک بووم.

چووینه لای دایکی و دهستی دایکیم ماچ کرد و سهیریم ماچ کرد وتم
چی پروویداوه، خوای کهوره له کاک عهطای هاوسه رت خوۆش بیت،
هه موومان هه ر ده مرین.

نه سرین خان: کوره بّی نه قلّ بۆ تۆ نه گریم!

نه بهز دایه پر مه ی پّیکه نین...

ماکوان: بۆ نه سرین خان من ساغ و سهلامه تم، چی بووه ناشی منیش
نه مرد بیتم و به خوۆم نه زانی بیت.

هه موومان دامانه قاقای پّیکه نین...

نه سرین خان هه ندیک قسه ی کرد که وه کو ناپا لّم و قومبه له ی نه تۆم
دای له دلّی من، پّی وتم کاتیک گولّه کهم بۆ هینایت وامزانی تۆش
ده گریه.

دهستی کرد به گپرا نهوه ی یادگاریه ک و وتی بیرته ده هاتیه
حه وشه که مان و گولّه کانت لّی ده کرده وه نه چویت نه تدا به دالیا له پّنگای
قوتابخانه، بیرته گولّت به باخه که مانه وه نه هیشتبوو؟

هاتم بۆلای باپیرت شکاتم لیکردیت نهویش زلهیه کی لیدایت، تۆش
له داخا له نه به زت دا، منیش بانگم کردیت وتم باشه بۆ واده کهیت؟

تۆش وتت ئاخیر دوکانی گۆل فرۆشتن نییه له شاری سلیمانی تا گۆل بۆ
دالیا بکرم، له گیرفانتا ۱۷ دیناری تیا بوو وتت شکاتم لیمه که من له مه ولا
گوله کانت لئ ده کرم، عه طا ئه وکات پاره ی لئ ده سهندی و تۆش ده هاتی
گولت لئ ده کړین، دوا ی که دالیا کوچی کرد ئیتیر تۆ گولت لئ نه ده کړین
و ده هاتی زۆر لاره مل بوویت منیش به زیم پیاتا ئه هاته وه، ئیستا نه و
گوله م بۆ هینایت وتم به دیاری بییه بۆ سه ر گوپه که ی دالیا!

به چاوی پر فرمیسکه وه سه رم داخست و گوله کهش هه ر به ده ستمه وه
بوو، نه و نیوه پۆیه خواردنی لئ کردم به زه هری مار، نه به ز هه ر فریا
ده که وت ده سر بداته دهستی منو دایکی و سهیرانی خوشکی.

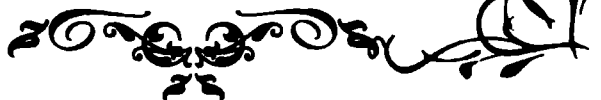
دیسان سه رتیشه که م بۆ هاته وه و داوام له نه به ز کرد که بمباته وه بۆ
ماله وه، نه وه نده ئازارم هه بوو توانای قسه کردن و پیکه نینم نه ما بوو،
له سه ر قه نه فه که ی مالی نه سرین خان پالکه وتم، ئاگام لیبوو نه به ز و
سهیران له دایکیان تووپه بوون وتیان بۆ ئه م دانیشته ت لیکرد به زه هری
مار.

نه سرین خان: جا پۆله من چیم کردوو و چیم وتوو، خو باسی شتی
خراپم نه کردوو، هه ر ویستم. بیرى بخه مه وه.

دوو چه بی ئازار شکینم خوارد که میک باش بووم، له گه ل نه به ز
چوو مه وه بۆ ماله وه.

شوینی دانیشتنی من ته نها نووسینگه که ی خو م بوو له بازاری
ره شه مو ل، نهۆمی دووم، نه به ز ده هات بۆ ئه وئ بۆلام، چه ند جار یک نه و
سه رتیشه یه م توش بوو، هه ر چه نده به چه بی ئازار شکین باش ده بووم.

پۆژیک له نووسینگه هه مان ئازار دایه وه لیم، نه به ز ئاگای لیبوو له گه ل
چه ند هاوړئ و ئازیزیکی تر که له وئ بوون.

نه به ز: کاکه وانا بیت ههسته برۆین بۆلای دوکتۆر بزانی چیه؟

ماکان: ئاسایه ههر سه رتیشه یه کی ئاسایه و چاک ده بم، نیت سه رتیشه که ی من بوو به باسی ئه و پۆژه، هه ریه که و ناوی دوکتۆری کی ئه برد، تا کاک دلیر عه بدوللا وتی من پیم باشه برۆین پشکنین بکه ی ت، ئه گه ر ه یچ نه بوو ئه و ا وازی لئ به ینه خو ئه گه ر شتیک بوو خوانه خواسته بو ئه وه ی زوو چاره سه ری بکه ی ت.

پیشنیه که ییم به دل بوو له گه ل نه به ز که وتینه پۆ به ره و شه قامی ئۆردزی تا بچمه لای دوکتۆریک و پشکنین بکه م، که چووینه لای دوکتۆر بۆ نووسیم تا بچم له تاقیگه یه ک پشکنین بکه م، چووینه تاقیگه یه ک ئه و که سه ی له وێ بوو من و نه به زی ده ناسی، ناسراویکی دوری سالی ۹۰ کان بوو، تاقیگه که ش جیگایه کی باش بوو هه موو ی سه ر و پشکنینی خوینم کرد. MRI جیهازیکی پشکنینی پیشکه وتوی لیبوو،

پرسیارم لیکرد که ی بیمه وه بو نه تیجه کان، وتی لیره دوکتۆرمان هه یه ده بیت دوکتۆر سه یری بکات، له به ر ئه وه ی ئه مپۆ زۆر سه رمان قاله و نه خۆشی زۆری لیه، پئ پاناگه ین ههر ئه مپۆ وه لآمه کانت بده ی نه وه، بیخه یته به یانی باشته، که ته و او بوو خۆمان په یوه ندیت پتوه ده که ین بو وه رگرتنه وه ی ته نیجه کان.

سوپاسم کرد و خواحافیزیمان کرد و هاتینه ده ره وه، له گه ل نه به ز چوین بو فالوده خواردن، ماوه یه کی زۆر له بازاردا گه راین دوا ی ئه وه چوومه وه بو ماله وه، وا چوار پۆژه له کوردستانم سه رتیشه و ماندوو بون و بیری دالیاو قسه کانی نه سرین خان زۆر یزاری کردبووم و ماندوو بووم.

ته له فۆن کرا بو په قه مه که ی دایکم له تاقیگه وه، دایکم وه لآمی دابه وه، گویم لیبوو پێیان وت به کاک خه سه ره بلتی با بیت بو وه رگرتنه وه ی نه تیجه ی فه حسه کانی.

مهمله که تی عیشق

دایکم: پۆله له کوێ پشکنینت کردوو؟ تهواو بووه تهلهفۆنیان کردوو
ئهئین بابیت وهریگریتهوه، چیته خو شوکر سهلامهتیت؟

ماکوان: کوره هیچ نییه، کهمیک ماوندوو بووم سهرم دهیه شا
جهماعهت زۆریان لێ کردم بچم پشکنین بکه، ههر ئهوهیه.

دایکم: جا پۆله خو ئیمه ههموو بنه ماله که سهرنیشیه له گه لایه، دوو
حه ب بخو باش ئه بیت.

ماکوان: ههروایه، زۆر جار خه لک کێچیکت لێ ئه کهن به گایهک، ههزم
نه کرد قسهی هاوڕێکانم بشکینم بۆیه چووم.

هاشمه دهره وه و چووم به ره و تاقیکه که بو ئه وهی نه تیجهی فه حسه کان
وهر بگرمه وه، که چوومه تاقیکه که خیرا ناسیاوه کهم که جیگری پزیشک بوو
هات به ده ممه وه، وتی کاک خه سه ره و با بچینه ژوره که ی خو، منیش
سو پاسم کرد.

ناوی سالار بوو، پیم وت کاک دکتۆر سالار خیر، ههر بو خوشی وتم
خو تووشی سه ره تان نه بووم؟!

سالار: بو پیشتر ده ترانی که وا سه ره تانت هه یه؟

ماکوان: ئه وه تۆ ده ئێی چی، من به گالته وه وام وت، نه وه للا سو پاس
بو خوا عه بیم نییه.

سالار: به داخه وه پشکنینه کانت وانا ئین، ته ماشای نه تیجهی ئه شیعه که
بکه و ههروه ها پێژهی هۆرمۆن له خوینه که تدا و نیشان ده ده ن که وا
تووشی سه ره تانی ده ماغ بویت، ههروه ها له قوناغی گه شه سه ندن دایه و
پله که ی ژماره دوو، ده بیت به زوترین کات نه شته رگه ری بکه یت و
چاره سه ری کیمایی بکرییت خو وانه که یت له وانه یه ته نها چه ند مانگیکی
تر له ژياندا بیت.

ماکوان: دوکتۆر سالار به جدیته یاخود گالته م له گه ل ده که یت؟

سالار: نه وه لّلا کاک خه سره و جه نابت ده زانیت ئامیره کانی تیمه
 باشرین جوړی ئامیرن، نه توانیت بهجیت بو جیگایه کی تریش پشکنین
 بکهیت، من ئاموژگاریت ده کهم بهجیت بولای دوکتور چالاک کوړیکی
 زیره که له ولاتی بهریتانیا له لهندهن خویندویه تی و لیره خزمهت ده کات،
 ههروه ها دوکتوریکی عه رب هه یه به ناوی (کامل جادرجی) نه ویش زور
 به توانایه و هاوکاری نه خوځخانه ی هیوايه به خو به خش کار ده کات،
 ناویشانی عه یاده ی هه ردوکیانی دامی.

زور سوپاسم کرد، نه ژنوم نه مابوو، هه موو ژیانم وه کو فیلمیکی
 سینه مایی ها ته وه بهرچاوم، ده ستم دایه وه ره قه ی پشکنینه کهم و ویستم
 فرپی بهم، به لام له بهر حورمه تی نه و براده ره نه و کاره م نه کرد. زور توپه
 بووم خو شم نه مده زانی له کتی توپه م، ها تمه ده ره وه له سه ر شو سته ی
 شه قامه که لئی دانیشتم، ته ماشای کارتی دوکتور چالاک و دوکتوره
 عه ره به کهم ده کرد، له پر که سیک هات وتی کاک ما کوان به یه که وه
 په سمیک بگرین؟ منیش سه رم به رز کرده وه کوړیکی گه نجی قوز بوو،
 هه رچه نده له خو م بیزار بووم وتم به خو شحالییه وه، هه لسامه وه وینه کهم
 له گه ل گرت و که وتمه ری به ره و نووسینگه، نه وه نده بیزار و بیتا قهت بووم
 نه مده زانی چی بکه م، هه ر له نووسینگه وه ته له فونم کرد بو عه یاده ی
 دوکتور چالاک و داوام کرد که نه توانم نه مړو بیبینم، چونکه باری
 ته ندروستیم زور ناجیگیره و پشکنینه کانم ده لیت تووشی سه ره تانی ده ماغ
 بووم و ماوه یه کی که مم ماوه له ژیان!

که وام وت سکر تیره که وتی نه مړو کاتزمیر شه شی ئیواره وه ره،
 نه وکاته ی ته له فونم کرد کاتزمیر چوار بوو، نه تیجه ی فه حسه کانم له سه ر
 میزه کهم دانا بوو، چهند پوژنامه نووسیک هاتن منیش خسته ناو
 چه کمه که بو نه وه ی نه بیبین، به بیزاری به خیره اتنم کردن، به نا په حه تی
 و بیزارییه وه به کیک له پوژنامه نووسه کان که زور ماندوو کهر بوو پرسیری

ئهوهی ئێ ده کردم، که بۆچی گوڤاری پێگام داخستوو و گوڤاریکی تر به ناویکی تر ده که مه وه؟!

منیش وتم بۆ ئه وهی له شوعیهت نه جاتم بیت! چونکه ته له فزیۆنی شیوعی ناوی پێگا بوو بۆیه بۆ خوشی ئه و قسه یه م کرد، که چی ئه و براده ره نه مزانی بوو ده نگه که ی تۆمار کردبووم و چو بوو له یه کێک له سایته کان به ناوی لێدوانی ماکوان که ریم بلاوی کردبووه دواتر تووشی کێشه یه کیشی کردم، ته له فۆنم بۆ کرد بۆ ئه و کاره ی کردوو و به درۆی ده خه مه وه، که چی وتی وه لا ده نگه که ت تۆماره لای من ناتوانیت ئه و کاره بکهیت.

پۆژنامه نووسه کان پۆشتن و منیش به ره و لای دوکتۆر چالاک به پێی که وتم، به راستی دوکتۆریکی به پێز بوو، به خێره اتنی کردم. دیار بوو سکریتیه که ی ئاگاداری باری ده روونی منی کردبوو که چوومه لای و فه حسه کانم نیشان دا، وتی باشتین پێگا نه شته رگه ریه.

ماکوان: هیوای چاک بوونم هه یه؟

د. چالاک: چه ندین جوړ سهره تانی ده ماغ هه یه، چاره سه ری ده که پێته وه بۆ جوړ و شیواز و پله ی نه خوشیه که، ده توانریت به نه شته رگه ری گریکان لابریڼ، به لām چاره سه ری ته واوه تی له سهره تانی میشکدا پێژه که ی که مه، به لām له دوای لابرڼی گریکان ده توانیت ئاسایی بزیت و به رده وām عیلاج به کاربه ینیت و به رده وām له ژیر چاودیڼی پزیشکیدا بیت.

ده شیت به هوکاري نه شته رگه ریه که ش به شیک له خانه کانی میشک تووشی له ناوچوون بڼ، یاخود به هوکاري خانه سهره تانییه کانه وه له ناو چووبن و هه ندیک جووله و ئه ندāmه کانی جهسته ت وه ک جاران نه توانن هه لېسن به ئیشه کانی خوین.

ماکوان: وه کو چی؟

د. چالاک: لهوانه یه توو شی شه له ل، یاخود توانای بینیت نه مینیت یان زور لاواز بیت، یاخود توانای قسه کردنت سنوردار بیت و له داهاتوودا له دهستی بدهیت.

ماکوان: که واته مردن هر مسوگهره له هه موو حاله ته کاندای؟

د. چالاک: که ی بهم حاله ته ت زانیووه؟

ماکوان: نه مړو چهند کاترمیریک پیش تیتستا زانیم، نه گهر ده کریت سهرله نوی با پشکنینی تر بکه موه، نه وهک راست نه بیت.

د. چالاک: تو خو ت نازادی، به لام نه م تاقیگه یه یه کیکه له باشرین تاقیگه کانی شاری سلیمانی، کو تا بریاریش لای خو ته.

ماکوان: دوکتور گیان من له نه وروپا ده ژیم، نایا نیسبه تی باشبوون و سهرکه وتن به سهر نه م نه خو شیه دا زیاتر نییه؟

د. چالاک: به دلنیا ییه وه له نه وروپا شیوازی چاره سهر و کوالیتی چاره سهره کان باشره، به لام زانست هر زانسته، نه وه ی لیره ینم وتیت له نه وروپاش هه روات پی ده لیت.

ماکوان: نه ی ناموزگاریت چیه؟

د. چالاک: من وای ده بینم نه شته رگهری بکهیت، تو که نجیت و ژانست زور له به رده متایه، نه گهر شوینیک تر له دهست بدهیت باشره له مردن و کوتایی، نه وه بوچوونی منه و خوشت بریارده ری.

ماکوان: زورباشه دوکتور گیان، تکایه باری دهروونیم جیگیر نییه، تیتستا بریارم بو نادریت کاتم بده ری با بیریکه موه و بزائم چیبکه م و چی نه که م و حساباتی خو م ریک بخه م، به لام تکایه با په یوه ندی ته له فونیم له که ل جه نابتان هه بیت.

د. چالاک: من هه ندیک نه خو شی ترم هه یه بو سوکبوونی باری دهروونیا کوده بنه وه و به شیوازی گفتوگو له که ل من وچه ندین که سی

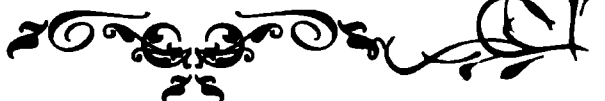
تر که نه خووشی سهره تانیان ههیه ده کەن، تا که میک باری دەر وونیان
له سەر سوکتر بیت و وره یان بهرزتر بیتوه، که پیتی دهوتریت (چاره سهری
قسه کردن) ههفته ی دوو جار کۆده بینه وه و قسه ده کەین،
کۆبونه وه کانیشمان له باخه کە ی خوومه، جا نه گەر پیت خووش بوو تۆش
به شدار بهو وه ره بو ئه وێ.

کاک ماکوان من باوکم به نه خووشی سهره تان مردووه، ههر بۆیه ئه م
پیشه یه م هه لێژاردووه تا هاوکاری خه لکی تر بکه م که وا ئه م نه خووشیه ی
هه یه، لای من پاره و ماده گرنگ نییه، با کوپی فه حسه کانت لای من بیت؟
ههستم کرد که سیکی زۆر به ریزه، زۆر حورمه تم لێ گرت و مائتا وایم
لێ کرد و هاتمه دهره وه هه موو فه حسه کانم بو به جێ هیشته نه مده زانی
به ره و کوێ پرۆم و به کێ بلێم، چی بکه م و لای کێ باسی بکه م، به پێ
سه رکه وتم له باخی گشتیه وه بو کانی ئاسکان، گویم له بانگی عیسا بوو
خۆم کرد به مزگه وتی کانی ئاسکان دا، له وێ نوێزه که م کرد خوا ی گه وره
سه بور ی دا به دێ و دهر وونم، به لām قورگم پر له گریان بوو، زۆر پارامه وه
به ده م گریان وه بو ئانای کچم ده گریام، ته مه نی سی سāl بوو، خێزانم
مژده ی دابوم که وا مندالێکی تر به رێگا وه یه.

له دوا ی پارانه وه که م دایکم ته له فۆنی کرد وتی: پۆله له کویت میوانت
هاتووه وه ره وه بو ماله وه که سوکار هه موویان لێ ره ن.

وتم باشه له مزگه وتم و له گه ل هه ندیک هاو پێم پاش که میکی تر
دیمه وه، که ئاوړم دایه وه کۆمه لێک گه نج له گه ل مامۆستایه که دا
وه ستابوون ته ماشای منیان ده کرد، که سیکیان هات وتی کاک ماکوان،
ماشاء الله لهو هه موو ئیمانه، چۆن وا ده گریایت؟ توخوا تۆزیک قسه مان
بو بکه با ئیمه ش ئیمانمان بهرز بیتوه!

دلیانم نه شکاند باسی ئه وه م کرد بۆیان که وا به فرمیسی خه لکی
تیمه که ون، مه رج نییه په یوه ندی هه بیت به ئیمان وه له وانه یه تووشی

کیشیه کی گه وره ی دنیایی بوییت، زورجار له تاو لاوازی نیمان ده گری،
که چی ماموستا که فهرمووی ناخر قوربان نه وهش هر به هیزی نیمان.

له وکاته دا به و وشه ی جه نابی ماموستا سهرله نوئی من بیروباوه یم
دارشته وه و سوپاسوستایشی خوی موته عالم کرد، مالئاوایم له وان کردو
که پامه وه بۆ ماله وه له خزمهت میوانه کاغدا بووم، دایکم وتی پۆله بۆوا
رهش هه لکه پراوی فه حسه کهت چی بوو؟

خوا ره حمی پښ کردم له لای نه و دوکتوره به جڼم هښت، چونکه له ناو
میوانه کاغدا کورپکی دوکتوری تیاوو وتیان بیهینه باو نه و سه یرپکی بکات
بۆت، منیش وتم هیچی تیا نه بوو بۆیه ههرله وئی فریم دا، ته نها وتیان
ماندوویت پتویستت به ئیسراحت هه یه، په یوه ندی به کهم خهوی و
ماندوو بونه وه هه یه.

دایکم: ده ی پۆله ئیسراحت بکه، کهم بنووسه و دابنیشه به سه ر
کۆمپیوته ره وه، هه موتان کویژ بوون به هوی ته له فۆن و کۆمپیوته ره وه.

میوانه کان پۆشتن، له کاتی سهردانییه کانم بۆ کوردستان و سلیمانی
میوانم ده هات بۆ به خیرها ته وه کردنم، منیش نه و شه وه ی که هه والی
مردن و ژیانم پښ درابوو، قورسترین شه و بوو لام، نه بیرم بۆ ده کرایه وه نه
خهوم لښ ده کهوت، ئۆقره م لښ برابوو، هه زم ده کرد قسه بۆ که سیک بکه م
و حاله ته که می بۆ باس بکه م، بۆ دایکمی باس نا که م، ده مزانی نه گهر پتی
بلیم پښ مردنی من ده مریت، بۆ خیزاغی باس بکه م نه گهر خوی هیچی
لښ نه یهت به دلنیا ییه وه مندا له که ی له بار ده چیت، بۆ برا کاغی باس بکه م
ده مزانی له ده میاندا ناوه ستیت و بلاو ده یتته وه، هه رنه مده وێرا باسی
بکه م لای خوه که کانم، نه ی خوی په روه ردگار فریام بکه وه و هیزوتوانم
پښ به خسه.

نه و شه وه تا نوپژی به یانی خهوم لښه کهوت، دوی نوپژ خهوم لیکهوت
دنیا یه ک خهوی ناخو شم بینی، دایکم و که سوکارم هه ستیان پښ کردبووم

که شتیک ههیه، به لām دیار بوو ههریه که و تهفسیریکی تایبه تی خوئی هه بوو، بیریان نه ده چوو بۆلای نه خوشیه که ی من، نه و پۆژه له گه ل نه وه شدا زۆر نه خه وتبووم سه رم زۆر نه ده تیشا و زۆر ئاسایی بووم، ته له فۆنم کرد بۆ دوکتۆر چالاک وتم: ده مه ویت زیاتر قسه ت له گه ل بکه م.

د. چالاک: سبه ینێ وه ره بۆ باخه که م له زپگۆیز له گه ل نه خوشه کانی تر دا کۆبونه وه مان هه یه له ویش ته عاروف له گه ل نه واندا بکه، نه م دانیشتنانه زۆر باشه بۆ ئارامبوونه وه ی ده روون، لێ ره یه که م جاره من به کاری ده هینم له کوردستان نه م جۆره پاهینانه بوونی نییه.

زۆر سوپاسم کرد نه وه ندی تر پیزی زیاتر بوو له لام، بپارم دا نه و پۆژه بپۆم بۆ سه ر گۆری باوکم و له وێ ده رده دلێک بکه م و هه ندیک سه بووریم بۆ بیت.

کاتژمێر ۱۱ نیوه پۆ بوو نه به ز ته له فۆنی کرد، به ده هنگیا دیار بوو که زۆر شله ژابوو، پرسى له کویت؟
ماکوان: له ماله وه م!

نه به ز: وه ره ئیشی زۆر زه روورم پیته، به یه که وه بپۆین بۆ که بابخانه ی تایه ر پینجوتنی له وێ نان بخوین و قسه ی زۆرم پیته بۆت باس بکه م، دوا ی ده خوله کی تر دیم به شویتتا له سه ر ۳۰ مه تریه که چاوه پیم بکه، تیمه له هه واره به رزه بووین نه وانیش له شه هیدانی ئازادی، هات له ناو سه یاره که یدا ده موچاوی یابوو به یه کدا و هه ر هه ناسه ی هه لده کیشا، له پر وتم نه وه چیه؟ بۆ ته لپی تایه ی سه یاره ییت و په نچه ریت، قسه بکه چی روویداوه؟

نه به ز ده ستی کرد به گریان!! پیم وت: له دایکت و سه یرانی خوشکت رزگارم بوو نۆره ی تویه بۆ گریان، بلێ بزائم چی بووه؟

نەبەز: دوینن له شەقامی ئۆردزی بووم، چوومه لای سالار و باسی
فەحسەکانی تۆی بۆ کردم، ئیتر لەدویننۆه ئۆقرەم لێ پراوه، چی بەمن
دەکریت بۆت بکەم.

ماکوان: نەبەز گیان دایکت و سەیران نەزانن، تکا دەکەم با بێجگە
خۆمو خۆت کەسی تر نەزانیت، ئەوه داوای سەرەتاو کۆتایی منە لەتۆ.

نەبەز: بێخەم بە باسی ناکەم و لای کەسیش نەمدرکاندوو، بەلام کاکە
تۆ کوپە شەهیدی لە نەخۆشخانەی هیوا و شۆرش تۆ هەموو شتیکت بە
خۆراییه.

ماکوان: کاکە گیان من بپریم داوه چارەسەر ناکەم تا ئەو کاتەی دەمرم،
چونکە چارەسەرەکی مردنی زیاتر بەدوادا دیت، دوینن شەو زۆرم لەسەر
خویندەوه ئەم نەخۆشییە زۆر ترسناکە، چارەسەری زۆر ئاستەمە و قەدەری
خوای گەورەیه، بەلام لە دوو شت دودلەم، بپریم بۆ نادریت کە ئایا لە
سلیمانی بمرم یان لە نەروێج، ئیستا سەرقالی ئەوهم کە لەکوێ بمرم باشە؟
نەبەز: بۆ خاتری خوا بۆ وا لەسەر خۆت و منیشی قورس دەکەیت،
خوای گەورە تەمەنت درێژ بکات، شیفای لای خوای گەورەیه.

ماکوان، بەدڵنیاییه وایە نەبەز گیان، خۆ ئەگەر بشارم بۆ شویننکی
دوور ناپۆم، دەچمەوه بۆلای خوای گەورە، ئەگەر دەکریت بەیانی داوی
نویژی جومعه بمبە بۆ زەرگۆیز لەگەڵ دوکتۆرەکەم قسە بکەم و پێی بلێم
بپریری ئەوهم داوه کە نەشتەرگەری ناکەم.

نەبەز: بۆ عەيادەکەي لە زەرگۆیزە؟ بەسەرچاو بەخۆشحالییه وە بەیانی
ههچ ئیشم نییه و لەگەڵتا دێم.

ماکوان: ئاخەر نازانم ئایا پازی دەبن کە تۆ لەگەڵم بمینیتەوه، ئەو جێگایە
وەکو عەيادە وایە، بەلام باخێکە وەکو ئەوێ بۆی باسکردووم بەشێکە لە
چارەسەری نەخۆشی سەرەتان، پێ دەچیت نەخۆشی تری لێ بیت، کێ
دەلێت ئەو پازی دەبیت کە تۆ بێیتە ژۆرهوه، با بچین بزانی چۆن دەبیت.

نه به ز: ماکوان بیکه به خاتری خوا خۆت نه کوژیت؟ وه کو جاران شیت
بیته وه و گوئی به هیچ نه دهیت، چاره سهر لای خوا ی گوره یه.

ماکوان: ئی کوړی باش من خۆم ده مرم ئیتر چۆن خۆم بکوژم، من و تو
هه ردو کمان بئ تاقه تی مردنی منین، خۆم له سهر لیواری مهرگم ئیتر چۆن
خۆم بیدین ده که م و خۆم ده کوژم، نه وه که ی قسه یه برا، چۆن کاری وا
ده که م، نه زانی چهنده تاوانیکی گوره یه؟

نه به ز: ده باشه، ده مانچه که تم به ری

ماکوان: فهرموو، خستمه ناو داشبوړدی سه یاره که ی.

دهیزانی له کوردستان ده مانچه م پتیه له بهر پاراستنی که رامه تی خۆم
ده لیم نه وه ک خو پرتیه کی مولحید یان سوکیک قسه ی بهرزو نزم بکات و
سئ چوار که س بیتن و به ده ست دهره قه تیان نه یه م، خۆت باش ده زانی
من بروام به چه ک و ته قه مه نی نییه، به لام وا ئیستا ههر پتویستم پتی
نه ما.

نه به ز: باشه به پشتیوانی خوا هه موو شتیک باش ده بیت، به راستی
منیش بیرم بۆ نا کریته وه، نه وه ی به من بکریت له خزمه تام.

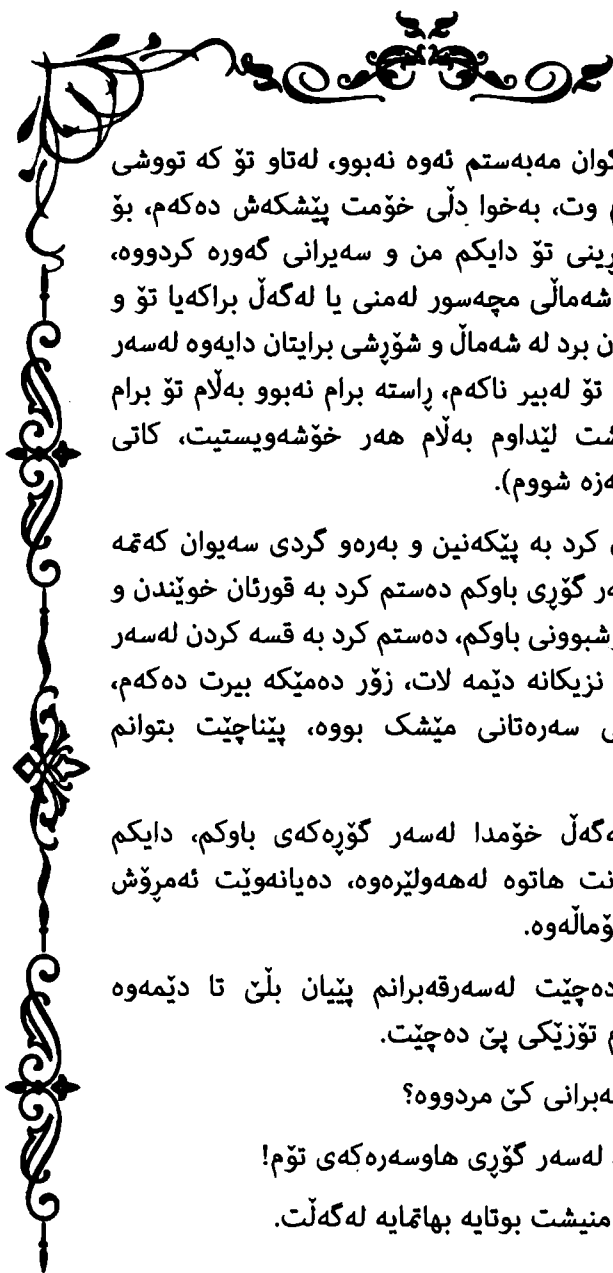
ماکوان: به خوا ی گه وره نه وه ی ترس بیت له مهرگ نیمه، خۆت باش
ده زانیت نه به ز گیان من له سهر قازانچ و سوود ماوم، ده بوو له راپه رینه که
بکوژرامایه، کوا گویم به مردن داوه له زیانمدا، به لام ئیستا جیگای مردنم
بۆ هه لئابژ یردریت نازانم له کوئی بمرم باشه.

نه به ز: خۆزگه هه ردوور بومایه و نه هامایه بۆ لات له فرۆکه خانه.

ماکوان: ده ی برا وازم لیتینه برۆ، خۆ به زور بانگم نه کردوویت
(به پتکه نینه وه).

زانیم مه به ستی خراب نییه، نه یه ویت پیم بلیت که زور خه مبار و
ناره حه ته بۆ من.

نه به ز: به خوا مامه ماکوان مه به ستم نه وه نه بوو، له تاو تو که تووشی
نهم ناره حه ټیبه بویت وام وت، به خوا ډلی خوتم پټشکه ش ده که م، بو
زانیا ریت به پاره ی گول کرینی تو دایکم من و سهیرانی گه وړه کردوو،
هه رگیز له بیرم ناچټه وه، شه مالی مچه سور له منی یا له گهل براکه یا تو و
پټشپره وی برات چوون متان برد له شه مال و شورشی برایتان دایه وه له سه ر
من، برا یادگاری و چاکه ی تو له بیر ناکه م، راسته برام نه بوو به لام تو برام
بویت، هه رچه نده زوړیشت لیدوم به لام هه ر خو شه ویستیت، کاتی
خو ش تو ناوت ناوم (نه به زه شووم).

هه ردوو کمان ده ستمان کرد به پټکه نین و به ره و گردی سه یوان که تمه
ړی به ره و لای باوکم، له سه ر گوړی باوکم ده ستم کرد به قورئان خویندن و
دوای نزاو پارانه وه بو لیخو ش بوونی باوکم، ده ستم کرد به قسه کردن له سه ر
گوړه که ی و وتم بابه به م نریکانه دیمه لات، زوړ ده میکه بیرت ده که م،
خه سه ره وی کوړت تووشی سه ره تانی می شک بووه، پټناچټ بتوانم
که نه جټیم ته واو بکه م.

له م قسانه دا بووم له گهل خو مده له سه ر گوړه که ی باوکم، دایکم
ته له فو نی کرد وتی: میوانت هاتوه له هه ولیره وه، ده یانه ویت نه مړو ش
بکه پرنه وه، خیرا وه ره وه بو مال وه.

ماکوان: به خوا پټم ده چټت له سه رقه برانم پټیان بلن تا دیمه وه
سه رجاده و ته کسی ده گرم تو زیکي پټ ده چټت.

دایکم: بوچی له سه ر قه برانی کی مردوو؟

ماکوان: باوکم مردوو، له سه ر گوړی هاو سه ره که ی تو م!

دایکم: ده ی رو له با به منیشت بوتایه بها تمایه له گه لت.

ماکوان: بو جار نیکی که.

له دلی خوځمدا وتم واپروات تۆ زۆر دیتیت بۆ ئەم گردی سهیوانه،
ته له فۆنه کهم نه خسته وه گیرفانم له سههر کێله که دامنا، چونکه زۆر
دانیشتبووم قاچم سڤ بوبو، هه لسام بپۆم ورده ورده که وغمه پڤی، نزیکي
۱۰ خولهک به پڤی پۆشتم ته کسیم دهست نه کهوت، وتم با ته له فۆن بۆ
نه بهز بکهه یان پڤشپهرو بڤن به شوینما، که دهستم کرد به گیرفانما
مۆبایله کهم بیر چوبوو له سههر قهبران.

ناچار که پرامه وه، دلنیا بووم که س نایات مه گهر جه پره سی زۆرم بۆ بیت
و خه لک گوڤی لڤ بیت بیبینن بییه ن.

سههر که وغمه وه بۆ گردی سهیوان و لای فولکه ی گۆزه کان بوو زۆر
دووهر که وغمه وه، به لām چاره نه بوو به په له که پرامه وه بۆ نه وه ی ته له فۆنه کهم
به یتیم، خه می ژماره کانی ناویم بوو له دهستم به یت، زوو زویش به خۆمم
وت تۆ ده مری ئیت ژماره ت بۆ چیه، که یستمه وه سههر گۆڤی باوکم ته ماشا
ده کهم کچیکي کهنجی زۆر جوان به سههر پۆشیکي ره شه وه له سههر قهبری
باوکم دانیشتووه و ده گری!

سلاوم کرد له کچه که و لیم پرسی بڤزه حمه ت ئەم مردووه چی
به پڤزتانه؟

کچه که به لوت به رزییه وه: جاتۆ په یوه ندیت چیه به سههر نه وه وه کتیه و
چی منه؟

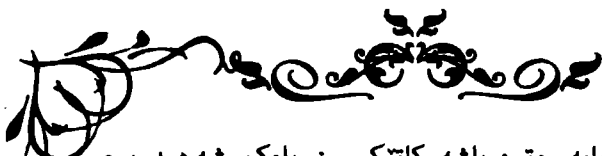
ماکوان: ناخر کچی باش نه وه باوکی منه و ته ماشای مۆبایله کهم بکه
تۆزیک پڤش تڤستا لڤره بووم له بیرم چوو، مۆبایله که شم له جڤگای خۆیدا
بوو، بۆیه نه پرم که چی جه نابته؟

کچه که: وه لّلا نه وه باوکی منه، باوکی تۆی چی؟

ماکوان: فهرموو من ناوم خه سهرو عبدالکریم محمد سعیده.

کچه که: فهرموو منیش ناوم گهنم عبدالکریم محمد سعیده.

تەماشام کرد راستە وایە، وتم: باشە کاتیک من باوکم شەهید بوو
ناشتیان تۆ لەکوێ بویت؟

گەنم: ئەوکات من دوو سأل بووم

ماکوان: بۆ خاتری خوا خۆم دەردم کەم نییە، تۆش شێتم مەکە، خوشکی
خۆم ئەمە باوکی منە، لەوانە یە تۆ لێت تیکچوو بیت، خۆ کامێری شاراوە
نییە؟

گەنم: نا من بەدریژی ژیانم بەدوای ئێوەدا گەراوم، تۆ برامی و منیش
خوشکتم.

ماکوان: هەروا بەو ئاسانییە، من و تۆ خوشک و براین؟ دایکم لەوکاتەدا
تەلەفۆنی کردەووە و وتی پۆلە ئەو میوانانە چاوەڕێن دە زوو کە وەرەو.

بەسەرچاو بە پێشڕەو بلی با بیت بە شوینمدا، ئەوەک تەکسیم دەست
نەکەویت و زیاتر دوابکەوم.

دایکم: کورە پۆلە چی زۆرە تەکسی، دە زوو وەرەووە بۆ ئەوەندە
ئێهەمالی.

گەنم: ئەوە دایکت بوو؟ ناوی چییە؟ من سەیارەم پێیە ئەتەمەو.

ماکوان: بۆ لەکۆلەم ئەبیتەو! دایکم ناوی ئامینە یە، جاخۆ بزائیت تۆ
کچی باوکمی قژ بەسەر دایکتەووە ناهێلێت، ئێتر نازانم چارەنوسی تۆ چی
دەبێت؟ خوا بکات باوکیشم لەگۆرە کە دەرئەهێنێت.

گەنم خوشکی خۆم هەروا ئاسان نییە تۆ بیت و بلیت من کچی
عبدالکریمی حەمە ی سەعیدم؟ تەلەفۆنە کە ی خۆم دایە وتم ژمارە کەتم بۆ
بنووسە بالام بیت، بەلام جارێ من و تۆ هەموو پێنج دەقە یە یە کتریمان
ناسیووە، بۆ ئەوە ی مەگە یە نیت زۆر سوپاست دەکەم میوانی زۆرم هاتوووە
لەشاری هەولێرەووە زوو مەگە یە نە مالهو.

گەنم: بەسەرچاو، بابڕۆین.

مهمله که تی عیشق

که رۆشتین سه یاره یه کی لاندگرۆزه ری مۆدیل به رزی پێ بوو، دوو
پیاوی تیدا بوو، وتی ئه وه یان باوکمه و ئه وی تریشیان پاسه وانیه تی.

ماکوان: بۆ گهنم گیان ئه ی ئه و پیاوه ی که له ناو گۆره که دایه چیه؟ یان
ئه مه باوکی زیایه یه که تۆ هه ته؟

گهنم: ببوره، باوکی من نییه به لام ئه و منی که و ره کردوو و هاوسه ری
دایکمه.

ماکوان: په له مه که، تیتستا که سه ره که وتم و پرسیان ئه م کۆره کتیه تۆ
چی ده ئیت؟

گهنم: ده ئیم براهه. ئه گهر پازیش نیت ئه و ده ئیم هاو پیمه له زانکۆ،
یان ده ئیم مامۆستامه له زانکۆ، ماشاء الله له مامۆستای زانکۆ ده چیت.

ماکوان: زۆر باشه؛ مامۆستای زانکۆ که پێگای تیتته چیت، بابروین.

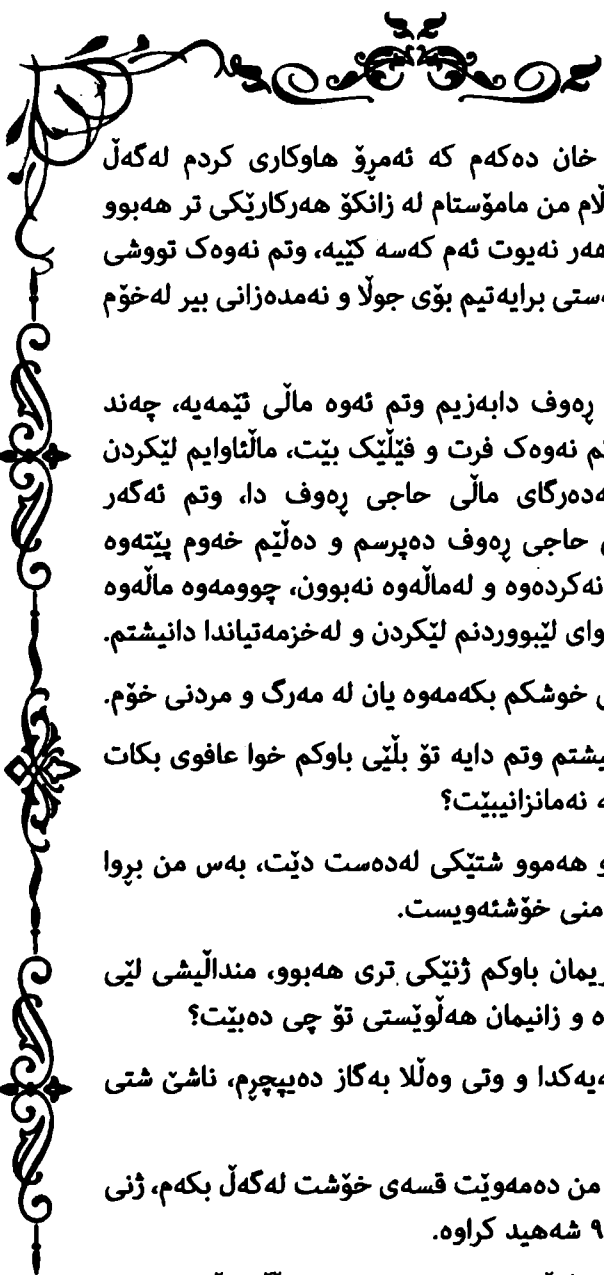
که نزیک بوومه وه له سه یاره که پاسه وانه که دابه زی و باوکی گهنم
دابه زی زۆر به پێزه وه وتی من ناوم (جمال فهره ج)ه، منیش خۆم ناساند و
وتم ماکوان که ریم، که وام وت گهنم ته ماشای کردم، چونکه به خه سه ره
ته ماشای پێناسه که می کردبوو، که وتم ماکوان که ریمم یه کسه ر کاک
جه مال وتی: ماکوان که ریمی پۆژنامه نووس و خاوه ن ئیمتیازه گۆفاری
پێگا؟

ماکوان: به ئی خۆیه تی.

جه مال: کاکه بۆ وامان پێ ده که ن، تیه و ی پۆژنامه نووس، په روبا لتان
کردو وین، هه ندیک له باسه کانتان راسته و هه ندیک زۆری موباله غه یه.

پێگای به هه له گرت من پێم وتن: ده پۆم بۆ سه ر ۳۰ می مه تریه که و
مالمان له ویتیه، بۆ ئه وه ی هه ر ناحه قیه که ده ره قه ت کراوه کاک جه مال
خۆم و گۆفاره که ش له خزمه تاین ده توانین له که نالی منه وه وه لام بده یته وه،
خۆ ئه گهر نا راستی هه یه تۆ ناشکرای ده که یه ت من پۆژشت بۆ ده هیتمه وه،

به لّام من سوپاسی گهنم خان ده کهم که نه مړو هاوکاری کردم له گهل
جه نابتان منتان گهياند، به لّام من ماموستام له زانکو ههرکاریکی تر هه بوو
من له خزمه تاندام، گهنم ههر نه بیوت نه م کهسه کتیه، وتم نه وهک تووشی
کتشه بیت به ته و اوته هی ههستی برایه تیم بوی جولاً و نه مده زانی بیر له خوم
بکه مه وه یان گهنم.

له بهرده م مالی حاجی رهوف دابه زیم وتم نه وه مالی تیمه یه، چهند
مالیکمان له تیواندا بوو، وتم نه وهک فرت و فیلک بیت، مالئاوایم لیکردن
نه وان پویشن، ته قهم له دهرگای مالی حاجی رهوف دا، وتم نه گهر
کردیشیان نه وه نه واهوالی حاجی رهوف ده پرسم و ده لیم خهوم پیته وه
بینیوه، باش بوو دهرگایان نه کرده وه و له مال نه بوون، چوومه وه مال نه وه
بؤلای میوانه کانم و زور داوای لیووردنم لیکردن و له خزمه تیاندان دانیشتم.

نه مده زانی بیر له گه غی خوشکم بکه مه وه یان له مهرگ و مردنی خوم.
شهو له گهل دایکم دانیشتم وتم دایه توو بلتی باوکم خوا عافوی بکات
ژنی تری نه بوو بیت و تیمه نه مانزان بیت؟

دایکم: جاخو پوله پیاو هه موو شتیکی له ده ست دیت، بهس من بر و
ناکه م، چونکه باوکت زور منی خوشنه ویست.

ماکوان: نهی نه گهر گریمان باوکم ژنتیکی تری هه بوو، مندالیشی لای
هه بوو، نه گهر دوزیمان نه وه و زانیمان هه لویستی توو چی ده بیت؟

دایکم ده موچاوی یا به یه کدا و وتی وه لّلا به گاز ده پیچرم، ناشی شتی
وای نه کرد بیت باوکت؟

ماکوان: بوو خاتری خوا، من ده مهویت قسه ی خوشت له گهل بکه م، ژنی
چی باوکی فه قیرم سالی ۹۲ شه هید کراوه.

دایکم: وا قسه نه که بیت خه لک ده خه یته گومان، نه وه لّلا پوله من خوم
باش ده زانم باوکت ههرگیز کاری وای نه کردووه، چونکه منی خوش

مهمله که تی عیشق

دهویست و منیش زۆر ئیحتیرامم دهگرت و چه ندین سأل له
پیشمه رگایه تی به و شاخه وه له که لیدا بووم، هه رگیز قسه یه کی ناخۆشم
نه کرد له که لیدا له و باره یه وه.

هه میسه مآلو میوانم بۆ به ری کردووه، نه ویش خوا هه لئاگریت
پیاویکی چاوباشقال نه بوو.

ماکوان: به دلنیا یه وه وایه.

له دلی خوڤدا وتم نه گهر ده زانیت، به خوا منیش دهرده کاته دهره وه،
عه رزی دایکم کرد به راستی جه نابیشته به وه فا بویت دوا ی باوکم به
سه رمانه وه دانیشیت و شوت نه کرده وه له کاتی کدا مافی خو ت بوو نه وکاره
نه نجام بدهیت.

که وام وت دایکم تو ره بوو وتی: نه ری پۆله عه یب ناکه یت چۆن قسه ی
وا نه که یت، شوی چی چۆن دوا ی باوکت بیر له شتی وا نه که مه وه، هه ر
بیریشم لئ نه کردۆته وه، نه م قسه نامه عقولانه چییه نه یکه یت، تۆ چۆن وا
به من ده لئیت، شهرم بکه له خو ت.

بیرم که و ته وه که دایکم زۆر عه شایه ره و بیرو باوه ری عه شایه ری له
مۆخیدا یه، وتم دایه گیان نه وه شهرعی خوا یه من ده زانم بیرت لئ
نه کردۆته وه، که و ره یت ده که یه نم، به لآم خو نه گهر شتی واش پوو ی بدایه
نه حه رام بوو نه عه یبه.

دایکم: من نالیم حه رام بوو، به لآم به راستی بۆ من عه یبه بوو، تو خوا
هه ر قسه مه که باشه.

ماکوان: زۆر ببوره خه جاله تم که تو ره م کردیت، ده ستم به ری ما چی
بکه م، جار یکی تر دوو باره ی ناکه مه وه، به لآم پرسیا ری ک نه ی نه گهر من
ژنی دوو هه م به ینم چی ده بیته، ئاسایه؟

دایکم: نه وه لآا هه دت نییه ژن به ینیت، نه ی ژنی خو ت چییه تی؟

ماکوان: هیچی نییه، به لَام هه ز ده که م دوو ژن و سێ ژن هه بێت.

دایکم: بۆ تۆ مه ستولی؟

دهستم کرد به پێکه نین و داوای ئیجازه م کرد برۆم تۆژی قورئان بخوینم شهوی ههینییه.

له خزمه تی دایکم هه ندیک قسه ی خو شمان کرد، پاشان چوومه ژوریکی تر سوره تی الکھف-م ده خویند، ته له فۆنه که م له خواره وه به جێهێشتبوو سه رقالی خویندنه وه ی قورئان و په رتوکی تر بووم، له پر دایکم هاواری لێ کردم وتی وه ره نه به زی نه سرین خانه ده یه ویت قسه ت له گه لا بکات، وه ره خواره وه من پشتم دیشیت ناتوانم ته له فۆنه که ت بۆ بێنمه سه ره وه.

له دلی خو مدا وتم ئه بێ نه به ز په شیمان بویتته وه و به یانی نه مبات بۆ پرزگویی، به یه کیک له براکانم ده لیم مبه ن.

چوومه خواره وه له گه ل نه به ز قسه م کرد وتم خیره، وتی زۆر زه روره ئه م شه و قسه ت له گه ل بکه م، پتموت ئه ی مه گه ر به یانی ناچین بۆ پرزگویی به یه که وه له پرگا قسه ده که ین.

نه به ز: زۆر زه روره دیم به شوینتا و پیاسه یه ک ده که ین.

ماکوان: به خوا مامه نه به ز هیچ شتیک لای من زه روور نه ماوه، من مه رگی خو م لا گرنگ نییه داخو ئه م شته زه رووه ی تۆ چی بێت.

نه به ز واهاتم و خۆت بگۆره بۆ ئه وه ی له ده ره وه قسه بکه ین!

خۆم گۆری و چاوه پێی نه به زم کرد هات و پویشتین بۆ دۆندرمه خانه یه ک له کاریزه وشک له وێ دانیشتین، پرسیم خیره چی بووه؟

نه به ز: سالی ۱۹۹۷ له کو تایی هاویندا بیرته چووین بۆ زیوی؟

ماکوان: به لئی؛ بیرمه کۆتا سهیرانمان بوو له گه‌ل کورپی گه‌ره‌ک پۆشتین
له پینگا سه‌یازه‌که‌ی سهردار صالۆنصا که‌ی ته‌قی و پیمان پابوارد، زۆرباشم
بیره ئی چییه؟

چه‌ند شه‌وو پۆژمان پئ چوو؟

ماکوان: بیرم نییه ۳ شه‌و پۆژ بوو یان ۴ شه‌وو پۆژ، بۆ؟
نه‌به‌ز: له‌وئ کچیکت ناسی ناوی تافانه‌ ره‌ش بوو، بیرته؟
ماکوان: بیرمه، ده‌ی جا چی بووه؟

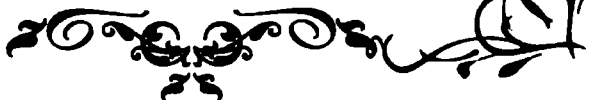
نه‌به‌ز: ئه‌ی کورپکی تر هه‌بوو له‌ نزیک هه‌واری تازه رقت لئی بوو
به‌س بیرته ئه‌توت ئه‌م هه‌تیوه وه‌کو جگه‌زه‌ وایه، خۆشه‌ و به‌لام زۆر
خرابه، ئه‌زانی کئ ده‌لیم؟

ماکوان: ده‌زانم سه‌روه‌ره‌ خیل، ئیستاش رقم لئییه‌تی، ده‌ی ئه‌م
عه‌تیقه‌یه‌ چییه، ئه‌مانه‌ چین و چ په‌یوه‌نیان هه‌یه‌ به‌ من و تۆوه؟

نه‌به‌ز: دوینی که تۆم برد بۆسه‌ر قه‌بران، سه‌روه‌ره‌ ته‌له‌فۆنی بۆ کردم،
وتی نه‌به‌ز تۆم له‌ گه‌ل خه‌سه‌ره‌وی شه‌هید عبدالکریم بینیوه‌ وابوو؟ منیش
وتم خۆی بوو له‌ ئه‌وروپاوه‌ هاتۆته‌وه‌، پاشان بانگی کردم بۆ دوکانه‌که‌ی
خۆی هه‌ر له‌ هه‌واری تازه‌یه‌، شتیکی بۆ باس کردن پروام پئ نه‌کرد، تا‌کو
له‌تۆ دلتیا نه‌بم قسه‌که‌ی به‌راست وه‌رناگرم.

ماکوان: خۆ نه‌یوتوووه‌ پارهم لای خه‌سه‌ره‌وه‌؟ درۆ ئه‌کات خویپی وا خۆت
ده‌زانی ئاماده‌ بوو بۆ پاره‌ خوشک و دایکی خۆی بفرۆشیت هه‌ر له‌به‌ر
ئه‌وه‌ش بوو که رقم لئی بوو، وایه؟

نه‌به‌ز: ئه‌زانم که‌ وایه‌ و ئیستا زۆر له‌ جارێ خراپ‌تره‌، منیش باسه‌که‌م
ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و هه‌دی نییه‌ بلێت پارهم لایه‌تی، به‌لام ده‌لێت خه‌سه‌ره‌و کورپکی
هه‌یه‌ له‌ تافان، به‌ناوی شیرکو ته‌مه‌نی کورپه‌که‌ی ماکوان ۱۳ بۆ ۱۴ سا‌له‌!
شتی وا پروویداوه‌؟

ماکوان: سه گ بابی وا درۆ نه کات من له سهیرانگای زیوی هیچ کاریکی وام له گه‌ل تافان نه کردوووه درۆ نه کات، شتی وا پروینه داوه، راسته له گه‌ل تافان قسه‌م کرد به‌لام هیچ کات ده‌ست تیکه‌ل بونم له گه‌ل نه و ئافره‌ته نه‌بووه، نه و کاتیش ته‌نها بۆ کات به‌سه‌ر بردن بوو قسه‌م له گه‌ل نه‌کرد، خوای گه‌وره لیم خو‌ش بیت، هه‌رزه‌کار بووین خو‌ت باش ده‌زانیت، شکستیکی خو‌شه‌ویستی ترم خواردبوو له شاری مه‌ریوان له گه‌ل نه و کچه‌ی ناوی ئیران بوو، به‌لام هیچ شتیکی له و بابه‌تانه له‌نیوانی منو تافان پرووی نه‌داوه.

باشه وه‌ره پیم بلێ نه و حه‌قی تافانی عه‌زه بی سمیلێ چیه؟
نه‌به‌ز: ناخر ئیستا ژنی سه‌روه‌ره.

ماکوان: مه‌نجه‌ل به‌سه‌ر سه‌رقاپی خۆیدا ده‌گه‌ریت، هه‌تیو نه‌به‌ز زۆر په‌ستم له تۆ، به‌پراستی تۆ شومی، هیشتا هه‌فته‌یه‌ک نییه له ئه‌وروپا هاتومه‌ته‌وه هه‌ر تۆم بیینی ئەم هه‌موو کاره‌ساته چیه بۆ من پرووته‌دات.
زۆر به‌ناشرینی قسه‌که‌م کرد، به‌لام نه‌به‌ز زۆر پیاو بوو وتی کو‌ری باش من هاوکاریت ده‌که‌م، نه و خو‌پرییه ده‌یه‌و‌یت له پالتۆک و سایته‌کان نه و هه‌واله‌ ب‌لاوب‌کاته‌وه و که‌رامه‌تی تۆی پ‌ن بشکینیت، برۆ من نه‌ته‌مه‌وه بۆ ماله‌وه و ئیتر حه‌قی هیچم نییه، برا من پیاوه‌تیم کرد، نه‌مه‌ش چاکه‌و پیاوه‌تی تۆ بوو بۆ من.

ماکوان: زۆر ببوره حه‌ق لای تۆیه و گه‌ردنم ئازاد بکه، برا به‌خوا دو‌ینێ که له‌سه‌ر قه‌بری باوکم بووم تووشی شوک بووم هه‌روه‌کو ئیستا چۆن تۆ تووشی شوکت کردم، کچیک له‌سه‌ر گو‌پری باوکم ده‌گه‌ریا چوم وتم تۆ ک‌ییت؟ که‌چی وتی نه‌وه گو‌پری باوکمه! له ت‌یستادا خوشکیکی ترم هه‌یه، جا نه‌وکاته‌ی که‌وای وت دایکم ته‌له‌فۆنی کرد وتی میوانت هه‌یه وه‌روه‌وه، باوه پیاوه‌که‌ی منی هینایه‌وه بۆ ماله‌وه، له خوشکه‌که‌م نه‌پرسی دایکی ناوی چیه و براو خوشکی ترم هه‌یه، له‌تاو ده‌ردی خۆم نه و ک‌یشه‌و

خه مە ی تریشی هاته سەر. دە ی برا له قوسورم عه فو به، توخوا گەردنم
ئازاد بکه، من ئە گەر بوومه ته مایه ی شوومی بۆ تۆ وازم لێ بهینه، به خوا
ئیتستا تۆ له هەرچی که سمه نزیك تری نه بهز گیان، هەرچهنده سێ سأل
له تۆ گه وره ترم، بیه خشه به و سێ سأل قسه ناخۆشه کانم.

نه بهز: برا گەردنت ئازاد بێت، چۆن لهم کاته دا واز له تۆ دههینم و
جیت دههینم، تۆ بلیی ئه وهنده نامهرد بم هەر گوئی مه یه ری.
ماکوان: هه لسه بابروین بۆلای ئه و سه گه، بزانی ئه م بێجاییانه چیه
کردویه تی.

نه بهز: تکات لیده کهم دان به خۆتدا بگره، له وێ توپه مه به بزانی چی
بووه نه وه کو ساخته چی بێت، ئە زانی تۆ تیا نه وه ستاوه ی وه عدم بده ری
که توپه نه بیت و به هیمنی و هیواشی قسه ی له گه ل بکه یت.

ماکوان: هه ولی جدی خۆم ئه یه م که توپه نه بم.

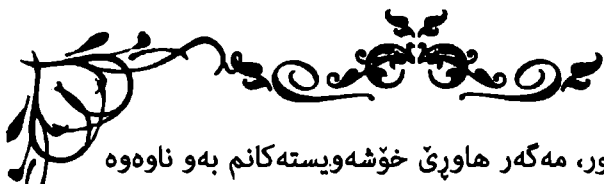
چووین بۆ دوکانه که ی، خه ریکی کاری بۆری و به لوعه بوو، که چووین
خیرا هات به ده ممانه وه و له ده ره وه ی دوکانه که ی دانیشتی و نه به ز
ده ستی کرد به قسه کردن له گه لیدا وتی:

مامه سه ره ره خه سه ره ده لیت: هیچ پروینه داوه له نیوانی من و تافان
دا و ئه و قسه یه راست نییه، جا تۆ له کوپوه ئه و قسه یه ت هیناوه و به لگه ت
چییه بۆ ئه و قسه یه ت؟

سه ره ره: هه موومان مامه خه سه ره باش ده ناسین، منیش هه روا
له خۆمه وه ئه و قسه یه ناکه م، ئە زانی که خه سه ره وه سور توپه بوو چی
ده کات، ده توانین پشکنینی DNA

بکه ین، پاشان پرووداوه کهم له ده می تافانی خیزانی گوێ بیست ین، جا
نازانی کاک خه سه ره وه سور چی ده لیت و هه لبه ت بۆ سوکایه تی ده یوت
(خه سه ره وه سور) راسته وام پێ ده وترا، به لام خو پیری وا جورته تی نه بوو

به خۆم بَلّیت خهسره وه سور، مه گهر هاوړی خوښه ویسته کانم بهو ناوه وه
بانگیان بگردمایه، ههر بویه که دهستم کرد به قسه کردن منیش بو
شکاندنی وه لّامم دایه وه و وتم:

سهره وری به لوعه من نازانم تو خاوه نی چ ئاېرو حه یایه کی چوڼ
ژنه که ت ده هی نی باسی ئه وه بکات که من و ئه و به یه که وه چوڼ
خه و تووین.

نه به ز: مامه دان به خو تا بگره ئیمه بو شهر نه ها تووین بو قسه کردن
ها تووین.

سهره وری: دهستی کرد به پیکه نین و وتی مامه خهسره و لیشم بدات
ئاوړی لې ناده مه وه، له جیاتی ئه وه ی سوپاسم بکات که شهره فی کچیکم
بو داپوښیوه و کورپه که یشیم به خپو کردووه ۱۶ ساله، که چی سوکایه تیشم
پې ده کات.

ماکوان: به تورپیه وه؛ درو ده که یت من کاری وام نه کردووه.

ته ز بیحیکم به دهسته وه بوو خۆم بو نه گیرا ته ز بیحیکم تی سره واند،
نه به ز گرمی نه گینا ده که و تمه سه رو گو ټلا کی.

سهره وری: مامه نه به ز خهسره و نایه ویت ټیگات، له دادگا یان
عه شایه ری یان ههر چی پې خوښه من دهمه ویت کیشه که ی بو چاره سه ر
بکه م و چاره نووسی ئه و کورپه ی هه روا نادیار نه بیت، ئاخر خو کورپه
خویه تی، هه له یه که و کراوه فهرموو ټیستا چی بکه ین؟

ههر زور به جدی قسه ی ئه کرد!

نه به ز: تو چیت ده ویت؟

سهره وری: مافی ئه وه م بو بگره ټینته وه که کورپه که یم به خپو کردووه.

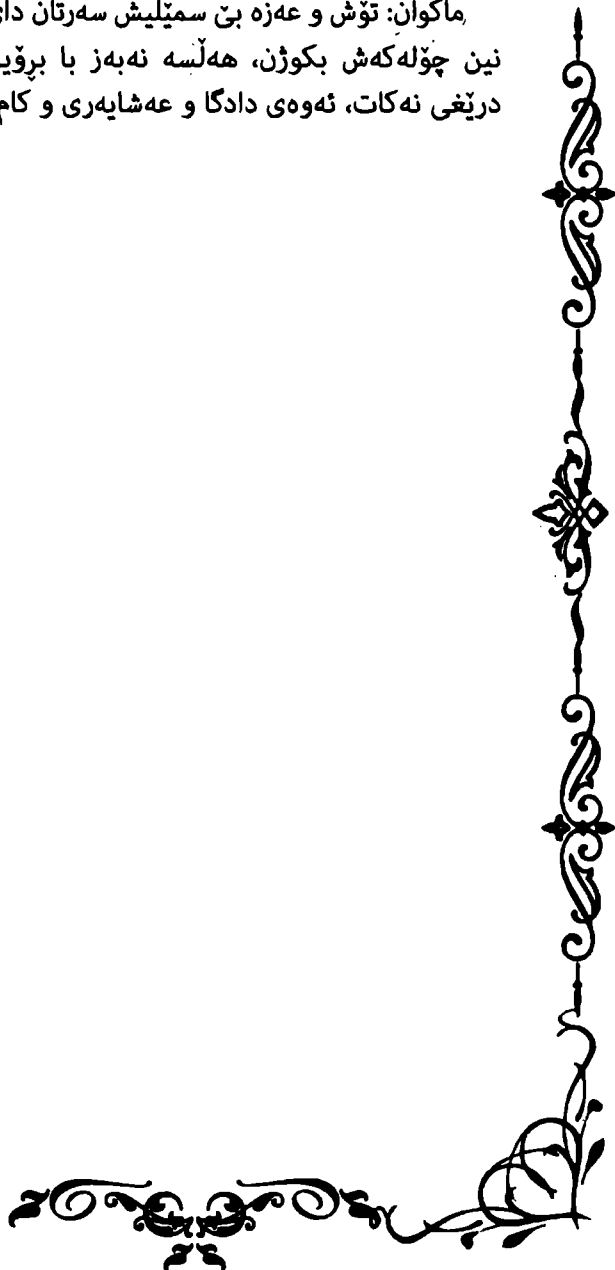
ماکوان: خوړی من مانگا و بزمن یاویتی بوم به خپو بکه یت؟ ئه ی چه ند
ساله بو ئه م گووه تان نه خواردووه؟

سهروهه: جا بۆ که س دهیزانی تۆ له کویت؟ نه گهر من نه بوومايه تیتستا
عهزه بئ سمیل تافان و شیرکووی کوشتبوو.

ماکوان: تۆش و عهزه بئ سمیلش سهرتان دای له بهرد، ئیوه پیاوی ئه وه
نین چۆله کهش بکوژن، هه لسه نه بهز با پرۆین چی له دهست دیت با
دریغی نه کات، ئه وهی دادگا و عهشایه ری و کام کتیه بهرزه برۆ بیکره.

سه ره تايه کی پر له نازار و بن به ست

له دواي کاتژمير ۱۱:۳۰ هه لساين و نه بهز مني گهيانده وه ماله وه، که دابه زيم دايکم ته له فونه که ي به ره و پرو هينام وتي پوله ته له فونه که ي تر ت بير چوو، گهنم ناويک زور زهنگي بو ليداي ت و ابرانم نامه شي بو ناردويت، کاکه ئه م گهنم په نگه کتيه؟

ماکوان: ئه وه کچيکي پروژنامه نووسه ده يه وي ت بي ته ناو ستافه که مان، به لام جاري ناياسم، ئه ويش زوري په له يه، تازه کات دره نگه به ياني ته له فوني بو ده که مه وه.

دايکم: باشه جيگام بو راخستوي ت برۆ بخه وه و ئيسراحت بکه، دياره زور هيلاکيت، هه رکامان زوو خه به رمان بويه وه ئه وي تر هه لبيستيت بو نويزي به ياني، هه رچه ند من هه ر خه به رم ده بيتته وه، به لام ئه گه ر تو زوو به ناگا هاتيت من خه به ر بکه وه با به يه که وه شه ونويژ بکه ين.

ماکوان: به سه رچاو، ده ست خو ش، چوو مه ژوره که ي من و پيشره و لي ده خه وتين، باش بوو هيش تا پيشره و له کو کردنه وه ي که لو په لي دوکانه که ي بوو نه هاتبو ه ماله وه، خيرا ته له فونم کرده وه بو گهنم و بو ئه وه ي بزانم چي ده وي ت. وه لامي دايه وه به ده نگي کي به سوز و خوشکانه وه وتي کاکه ماکوان تو ناوت چيه؟

دهستم کرد به پيکه نين وتم: گهنم گيان من ناوم خه سه ره وه، به لام نازناوي شيعري و نووسين و کاري سياسي م به ماکوان که ريم ناسراوم، جاتو کاميانت پي خو شه به و ناوه بانگم بکه.

گهنم: کاکه خه سه ره و چه ند خوشک و براي ترم هه يه؟

ماکوان: گهنم گیان دوو براو دوو خوشکی ترت هه یه له باوکه وه، ئه ی
تتوه چهند خوشک و بران؟

گهنم: ته نها من خوشکتانم، به لām خوشکوبرای ترم هه یه له بابنه جمال.

ماکوان: باشه گهنم گیان دایکت ناوی چیه؟

گهنم: دایکم ناوی شیرینه

ماکوان: خه لکی کوئیه؟

گهنم: خه لکی ناوچه ی پشده ره

ماکوان: سهیره، باشه چۆن له گه ل باوکم یه گیان ناسیووه، لیت
نه پرسيوه؟

گهنم: باجاریک لیم پرسی، به لām لیم توژه بوو وتی جاریکی تر پرسیاری
وام لیمه که، منیش له بهر بابنه جه مال تیر پرسیارم لئ نه کرده وه.

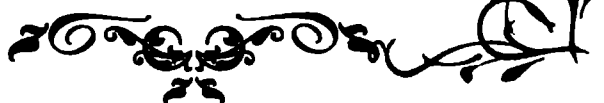
ماکوان: ئه ی باوکت به وینه بینووه، له مالی ئیوه هیچ وینه یه کی باوکم
هه یه.

گهنم: به لئ، وینه ی زۆره.

ماکوان: گهنم گیان، ببوره ناچارم دایبخهم، وابزانم که سیک ده یه ویت
بیته ژوره کهم، به یانی قسه ده که ینه وه.

ته له فۆنه کهم داخسته وه و پیشپه وی برام هاته ژوره وه، منیش خۆم
سه رقāl کرد به کتیب خویندنه وه، به یانی نه چوومه دهره وه تا کاتی نوێژی
هه ینی زۆر باش لیتی خه وتم، به لām دوا ی نوێژ وه کو شیت و هارم لیت هات
نه مئه زانی بیر له مهرگی خۆم بکه مه وه، یان له گه می خوشکم یاخود له
شیرکو ی کوړم!

هه رده بوو که سیک ناگادار بکه مه وه له نزیکه کانم، ئه وه ی زۆر متمانهم
پتی بوو باپیرم بوو، ته مه نی ۷۵ سال بوو، ئه گهر هه له نه بم تازه زاوا بوو.

ژنی خوئی هیښابوو له تیران چوبوهوه بۆ ماله خه زورانی و خزمانی نهو
ولاته نهویش له سلیمانی نهبوو.

کاتژمیر ۲ دوانیوهرو نه بهز هات به شوینمدا هبات بۆ زړگوتیز بۆ
باخه کهی دوکتور چالاک، هه لبت له دووری نهو ناوچهیهش بوو، به لام
باغیکی جوان و مالیکی خوشی تیدا کردبوهوه، له ریکا له گهل نه بهز
کهوتینه گفتوگو دهربارهی تافانی عهزه بی سمیل و سهروهه ری به لوعه، من
زور دلنیا بووم له خوم هه رگیز کاری بیمانای وام نه کردووه، دلنیا یه کهم
نه بهزی گهشبین کرد، به لام نه بهز وتی به قسه م بکه بابروینه بنجوبناوانی
تو دوژمنت هه یه خه لکی خوا خوایه تی کتچیکت لی بکه ن به گایه ک،
سویند به خوا درو بکات خوم زیندانی ده کهم.

ماکوان: سویند خواردنی ناویت به دلنیا یه وه درو ده کات، واتا تو بروا
به من ناکه یت؟

نه بهز: به دلنیا یه وه بروام به قسه کهت هه یه، به لام مه به سم نه وه یه
بزانه بۆ ئه م قسه یه ده کات له م کاته دا، نه وه م منی شیت کردووه.

ماکوان: من ئیستا له حاله تیکدام هیچ بیرم بۆ ناکریته وه، بیجکه تو
کهس له ده ردی من نازانیت، دنیا به سه رمدا پروخواوه، نازانه چوون خوم
کو بکه مه وه، له چوار لوه هه لبرزاوم به سه ریه کدا، با ئه مرۆ بزانه ئه م
چاره سه ره چیه، له مه دلنیا بیه وه ئینجا کتیشه ی گه نم چاره سه ر ده کهم
و دوا ی نه وه برۆین بۆلای تافان رهش و سهروهه ری به لوعه، ئاخه مه عقول
نییه من خواوه نی مندال بم له و که سانه، ئاخه تو بروا ده که یت به شتی وا
نه بهز؟

نه بهز: نا، هه رگیز بروا ناکه م، به لام ناهیلیم هه روا بروات، داوام کردووه
له سهروهه که له گهل تافان دابنیشم بزانه ده لیت چی و ده می تاقی
بکه مه وه.

ماکوان: زۆرباشه منیش پیم باشه به وردی خۆت، ئاقلانه برۆ بزانه ئەم
 ئاشه چیه ناویانه تهوه، وایزانی گهیشته باخه که، ئەوه ئەو ناویشانهیه
 که دوکتۆر چالاک داوینه تی چووینه بهردهم باخه کهو دوکتۆر چالاک هات
 بهدومانهوه، دواى سلاوکردن وتم دهکریت کاک نه به زیش له گه لماندا
 بییت؟

د. چالاک: ببوره کاک ماکوان خۆت دهزانی ئیره تهنها بۆ نه خوۆشه جا
 کاک نه بهز لیمان ببوریت ئەگەر من و جهنابت پازی بین، ئەوا ئەو
 کهسانه تی پازی نابن، من دلنایم کاک نه بهز زۆر باش لیمان تیده گات،
 ئەگەر بۆ گه رانهوهی جهنابیشتانه ئەو دهتوانیت بروات من خۆم
 دهتگهیه موه شار و له خزمهتدا ده بم.

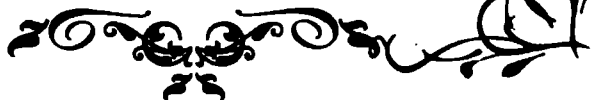
ماکوان: زۆر سوپاس دوکتۆر گیان.

کاک نه به زیش داواى نیزی کرد و مائاواى کرد، منیش له گه ل دوکتۆر
 چالاک به ناو باخه کهیدا گه راندمی و چوومه لای نه خوۆشه کان و دوکتۆر
 چالاک منی ناساند.

هه ریه ک له نه خوۆشه کان خۆیان ناساند، وتی زیاد له ١٥ که سین، به لām
 ئەو پرۆژه تهنها ١١ که س ئاماده بوون به منه وه.

د. چالاک: دهستی کرد به قسه کرد و وتی با سه رهتا باسی ئەم جوړه
 چاره سه رهت بۆ بکه م، له کوردستان له پرووی چاره سه ره و زانسته وه هیچ
 به هاو نرخیکى بۆ دانانریت، به لām له ولاتانی پیشکه وتوو به (تیراپی) یا خود
 راهینانی دهروونی که به شیکه له چاره سه ره له گه ل ده رمان، جا من
 ده مه ویت لیره وه بۆ زانکۆکانی سه لمینم له گه ل دوکتۆره هاوړیکامدا که
 ئەم جوړه چاره سه ره زۆر گرنگه و باشرینه.

به رنامه ی کاره کامان به م شیوه یه ده بییت، هه رکه س که دیته ناوه وه
 ده بییت ئەمانه ت بهاریزیت و نهینى که سی تر ئاشکرا نه کات، واتا له
 گوروپه که مان زیاتر نه روا ته ده ره وه، بن هیچ کۆمیتیک مه جلیسه که

به جی ده هیئت و کهس بوی نییه پرسیاری لیکات که بۆچی هه لساوه مه جلیسی به جی هیشتوو. له کاتی قسه کردنی ههر نه خوشیک کهسیکی که قسه ی پئی نابریت و نه گهر نارگو مینتیک یاخود کو مینتیک هه بوو نهوا دهست بهرز نه کاتهوه و داوای کات دهکات، به لام یه کجار نه کاره بکات تا کهسی قسه کهر بیزار نه بیئت، دانیشتنی ئیره خو به خشییه و کئی توانای هه بوو ده توانیت خواردن و خواردنهوه بهینیت کاریکی باشه و له سه ر کهس واجب نییه، نه مه یاسای نه م گرووپه یه، جا نه گهر پازیت نهوا خوشحالین به هاتنت و هه موو باسی خۆت لیره ده کهیت بۆ نه خوشه کان نه وهی خۆت ده تهویت، کهس زۆری له سه ر نییه ههر پرسیاریکت لئ کرا له گروپه کهدا به دلت نه بوو ده توانیت راسته وخۆ بلی و لهامی نهو پرسیارهت ناده مه وه. هه موو نهو که سانهی لیره ت جروبهی خۆیان باس ده کهن له گه ل نه م نه خوشیه، تا نهوانی تر نه گهر نایزان سوودی لئ وه رگرن و هه موو بتوانن له رووی دهرونییه وه به هیز بن تاوه کو شکست به م نه خوشیه بهین، چونکه باری دهروونی پۆلکی زۆر گرنگ ده بینیت له چاره سه ری نه خوشی سه ره تان، تاوه کو نه خوش باری دهروونی جیگیر بیئت و به هیز بیئت زوتر و باشت ده توانیت زāl بیئت به سه ر نه خوشیه کهدا و چاره سه ر بیئت.

نایا پازی به گروپه کهمان؟

ماکوان: به لئ به دلنیا ییه وه خوشحال ده بم و له چوارچیهی یاسای گروپه که ده رناچم، نه گهر پیتان خوشه سویندی یاسایی ده خۆم، کهوام وت هه موو ده ستیان کرد به پیکه نین.

د. چالاک: فه رموو کاک ماکوان خۆت بناسینه.

ماکوان: به لئ باشه من ناوم خه سه ره عبدالکریمه، خه لکی پینجوتیم له وئ له دایک بووم له سالئ ۱۹۷۷، قوتابی زانکۆم و ماسته رنامه م پیشکه ش کردوو، چاوه پروانی نه انجامم، له مانگی داهاتوو نه انجامه کهی به دهست دهکات نه گهر نه مر م تا نهوکات. هه رچه نده دلنیا م که به باشی وه رگیراوه

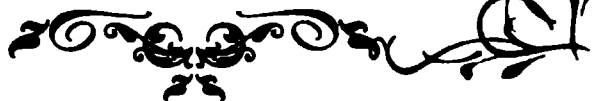
قبول کراوه، تووشی سهره تانی میشک بووم نهوه هه مووی ماوهی چه ند
 روژیکه زانیومه هه رچه نده مردن و ژیان لای خوی پهره ردگار، من
 چاوه پئی مهرگم و بریاری کوتایم داوه که به هیچ شیوهیه که نه شتره رگری
 نه کهم و نه گهر چاره سهری نه بوو لهم پریگایه وه نهوا وه کو وتم بریاری
 کوتایم یاوه، له بیرم چوو بیلیم کهوا خاوه نی خیزانم و کچیکم هه یه به ناوی
 ئانا و چاوه پئی له دایک بوونی کچیکی ترم به پئی نه نجامی سونه، له
 ئیستادا له ولاتی نه رویج ده ژیم به لام تا هم ساته وه خته بریارم بو نه دراوه
 جیکای مردنی خوم هه لیزیرم، نازانم لیره بهرم باشه یاخود له نه رویج، تکا
 ده کهم نیوهش رای خوتان بلین و هاوکاریم بکه ن.

د. چالاک: کاک ما کوان ببوره شتیکم بیرچوو بیلیم، ئیمه له دوا ی ههر
 کاتر میژیک له گفتوگو کردن نیو کاتر میژ پشو وهر ده گرین، جا با ئیستا نهو
 به پریزانه پشو وهر بگرین دوا ی نهوه بهرده وام ده بین.

ما کوان: کاریکی زور باش ده کهن، کاتی نوژی عه سره منیش ده چم
 نوژی عه سر ده کهم، کتی پئی خوش بوو با به جه ماعت بیکهین، وامزانی
 زورینه نوژ ده کهن که چی ته نها منو کو پکی که هه لسا ین بو نوژ کردن،
 نهویش ناوی دلاوه ر بوو.

که سه لامم دایه وه له نوژه که کاک دلاوه ر له ته نیشتمه وه بوو، خوم
 بو نه گیرا وتم نهو هه مووه سهره مان گرتووه بوناو گوپ باشه نهوانه چی
 ده کهن، وازیان له نوژ هیناوه یاخود ههر نه یان کردووه؟

دلاوه ر: نا کاک ما کوان نه وه ندی من بزانی نهو کچه ناوی که لایه
 نهویش نوژ ده کات، به لام بو نهوانی تر که سیانم نه دیوه نوژ بکه ن،
 حاجی سه میریش نوژ ده کات، به لام نه مرۆ نه ها تووه، ئیتر به پراستی
 نه نوه ر زور باسی یوگا و نهو شتانه ده کات میشکی سازان و خه جیجی
 تیکداوه، نازار خان و کاک فایه ق نوژ نا کهن و بریاری زه و اجیان داوه به لام
 خه لکیکی باشن.

ماکوان: کاک دلاوهر ماشاءالله زانیاری باشت لایه، نه‌مانه‌ی تۆ باسی ده‌که‌یت له‌م گروپه‌ن ونه‌خۆشن یان باسی گروپی ژنهنان و هاوسه‌رگرییه، من به‌دوای ساتیک ئارامیدا ده‌گه‌ریم بۆ ئه‌وه‌ی بیرى تیا بکه‌مه‌وه که‌م حاله‌ته‌ی تێستامدا که‌چی ئه‌و خه‌لکه‌ بۆ مردن ده‌پروات و هاوسه‌رگری ده‌کات، هه‌رچه‌نده شتیکى زۆر باش و پۆزه‌تیقه به‌مانای خراپ نایلیم به‌لکو له‌لام سه‌یره.

دلاوهر: کاک ماکوان جه‌نابت ژنت هه‌یه بۆیه واده‌لێت، به‌لام یه‌کیکی وه‌ک من که ژنم نییه پێم خۆشه پێش ئه‌وه‌ی به‌رم هاوسه‌رگری بکه‌م، یاخود کچیک که نه‌خۆشه ئاره‌زوومه‌نده پێش مردنی هاوسه‌رگری بکات. ماکوان: به‌راستی قسه‌که‌ت حه‌قه، چونکه من له‌و حاله‌ته‌ی ئێوه‌دا نیم بۆیه ناتوانم هه‌ست به‌و حاله‌ته‌ بکه‌م، بۆیه دانى پێداده‌تیم که من نه‌مزانی.

دلاوهر: نا ئاسیاییه کاک ماکوان، نه‌زانی جه‌نابت ناچێته بواری ئه‌وه‌ی که شاره‌زا نیت، من وا هه‌ست ده‌که‌م نه‌زانیه‌که وه‌کو ته‌م داپۆشراو یوو که خۆری زانسته‌که هات ته‌مه‌که‌ی په‌وانده‌وه، من بۆیه جه‌نابت و مامۆستام خۆش ده‌ویت زوو دان به‌ حه‌ق دا ده‌نێن.

ماکوان: بۆ کاک دلاوهر پێشتر منت ده‌ناسی؟

دلاوهر: گویم له‌هه‌موو وانه‌کانی ئه‌نده‌لوس و ته‌تار و مه‌غۆلت گرتوو، زیاتر له‌ ۲۰ وانه‌ی تۆم بلۆکردۆته‌وه له‌سه‌ر سه‌لاحه‌دینی ئه‌یوبی و جه‌نگی خاچه‌رستان، که هاتی بۆ ئێره وامزانی دوکتۆر چالاک هیناویتی تا قسه بکه‌یت بۆ نه‌خۆشه‌کان، که زانیم تۆش نه‌خۆشی، جه‌ز ده‌که‌م هه‌رچی ده‌ردی تۆیه بێت بۆ من، برا به‌خوا حه‌یفه تۆ له‌تێستادا به‌ریت.

باوه‌شم پێدا کرد و وتم: تۆ براى عه‌زیزی منیت، برا یاخوا هه‌رچی ده‌ردی تۆیه بۆ من بێت، برا تۆ ژنت نییه یاخوا تۆ هیچت لێ نه‌یه‌ت و هه‌ر به‌منیت، به‌لام دلاوهر گیان ئه‌مرو فێری شتیکى زۆر گه‌وره بووم

له جه نابت هوه، به راستی زۆر گه وره ده یرخینم، فیرت کردم خۆشه ویستی له پێش مهرگه وهیه، به خۆشه ویستی ده توانیت مهرگ بههستینیت.

دلاهور: کاک ماکوان گیان لهوانه یه ئەم نه خوشییه و گه یشتنمان بهیه ک زۆر شت لهقه ده رمان بگۆریت، من چهزم به گفتوگۆی جه نابت ههیه، به لām ئەگەر ئەرک نییه بۆم پروون بکهوه.

ماکوان: به سه رچاو، به لām سه رچاوه ی بیرۆکه کهم له خۆت وه رگرتووه، ئەوه ماوه ی ههفته یه که له کوردستانم، لهیه کهم پۆزه وه تا ئەمڕۆ که ٦ پۆژ ده کات نه متوانیوه بۆیه ک چرکه ش بیرکردنه وه یه کی مه عریفی له میشکم دا پرووبدات، ههر سه رقال بووم به مهرگه وه، له گه ل مهرگدا دوو حاله تی خۆشو ویستی پروویداوه که تۆ خسته وه بیرم، یه کیکیان دۆزینه وه ی خوشکه کهمه و دووه میش دۆزینه وه ی کۆره کهمه.

دلاهور: به زاتی خوا کاک ماکوان هیچت لی تیاگه م.

ماکوان (به پێکه نینه وه): راسته تووشی نه خوشی میشک بووم، به لām جارێ شیت نه بووم، ئیستا کاتی باسکردنی هه موو پرووداوه کان نییه به لām وا بروات من و تۆ زۆر قسه ده که ین بهیه که وه، دوکتۆر چالاک بانگمان ده کات بابڕۆین له گروپه که دانه برێن.

دلاهور: بهو خواجه کاک ماکوان یه ک ئاسمان قسه م پێیه بۆ جه نابت.

ماکوان (به پێکه نینه وه): ده زانم، ههرکه ئاوړم دایه وه له نوێژه کهم باسی که لات کرد، دیاره یان گه لای سه وزه یاخود زه رد و هه لوه ریوه.

دلاهور: کاک ماکوان تۆ چاومانی دوا ی قسه ت بۆ ده که م.

د. چالاک: به پێزان چه ز ده که م ئەمڕۆ کاک ماکوان باسێک بکاته وه له سه ر ئەم دانیشتنه، بهو پێیه ی یه که م جاره له گه لماندایه بابزانین کاره که چۆن هه لده سه نگیتیت، ئایا چی بکه ین باشه که ده رده دلی خۆمان بکه ین تا بتوانین چاره سه ری کیشه کاغمان بکه ین؟

ماکوان: جەنابی دوکتۆر بۆ من، ئەم هەموو کۆر و کچە باشو مەعقولانە
لێرەن من پێم خۆشە گویم لەوان بێت، ئەوان تەجرووبەیان زیاتر هەیه
لەمن لەگەڵ ئەم نەخۆشییە.

د. چالاک: پێم خۆشە گویم لە جەنابت بێت، دڵنیام ئەمانیش
هەموویان پێیان خۆشە، با من پرسیاریک بکەم بۆچی بپاریت داوێ که
نەشتەرگەری نەکەیت؟

ماکوان: لەخزمەتاندام جەنابی دوکتۆر، بۆچی نەشتەرگەری ناکەم، ئەو
پۆژەیی که لەگەڵ جەنابت قسەم کرد جەنابتان وتان نەیسبەتی چاک
بوونەوه زۆر کەمە، خۆ ئەگەر نەشتەرگەرییە کەش سەرکەوتوو بێت
چەندین کاریگەری لاوەکی تری دەبێت که باسی کاریگەرییەکانی بۆ
کردم، بۆیە مردن زۆر باشترە لەوەی که تووشی شەلەل بم، یاخود کۆیڕ بم
یانیش توانای قسەکردنم نەمێنێت، جا لەبەر ئەوەیە پێیارم داوێ
نەشتەرگەری نەکەم، ئەوەشی که دەزانیت کەوا من تووشی ئەو نەخۆشییە
بووم تەنها ئێوەن و ئەو کۆپەری که هێنامی بۆ ئێرە، بەلام لە ئاوردانەوه
لە نوێژە کەمدا و سەلام کردنم لەکاک دلاوێری بەرپێز وەکو بڵێت خوای
گەورە دنیایەکی ئیلهامی بۆ ناردم که پیشتر بیرم لێ نەکردبوو، جا نازانم
هۆکاری بەرەکەت و پاکبێتی کاک دلاوێری یان باخەکەیی جەنابتان
موبارەکەو یارمەتی دەری خەڵکییە، بەلام تەفسیری من ئەوەیە که ئەو
خەڵکە بەرپێزەیی لێرەن هەموو باشن و جەنابیشت ئەم کارە گەورە و
پێرۆزەت گرتۆتە ئەستۆی خۆت، بەهەر حال چواری پرسیار لە مێشکەدا
دروست بوو، لەهەمان کاتدا وەلامە کەیم دەست کەوت.

یەکەم: چی گرانبەهاترین شتە لەم بوونەدا؟

دووهم: پۆخ چییە؟

سێهەم: هاوکاری بەردەوامی مەروفاڵیەتی چییە؟

چوارەم: ئەو شتە چییە که ئێمە لەپێناویدا بژین؟

مهمله که تی عیشق

پیش نه وهی وه لّامه که ی له من وه ربگرن تّیوه چی ده لّین؟

چۆن وه لّامی ئەم چوار پرسیاره ده ده نه وه، بۆ زانیاریتان وه لّامی ههر چوار پرسیاره که یه ک وشه یه، بفه رموون...

دکتۆر چالاک: هیوایه

نازار خان: منیش ده لّیم هیوایه

که لا خان: نازانم، بّی وه لام

سازان خان: هیوایه

خه جیج خان: هیوایه

فایه ق: ئومید و هیوایه

دلاوهر: له ش ساغیه

ماکوان: ده می هه موو لایه ک خوش بیّت، به لام هیچییان نییه، وه لّامه راسته که (خۆشه ویستییه).

ئه و چوار پرسیاره زۆر گرنگه له ژبانی زانا و بیرمهند و فه یله سوفه کاند، وه لّامه که شی گرنگه که وتمان خۆشه ویستییه، خۆشه ویستی زیاتر له (۱۰۰۱) پارچه یه، ههر پارچه یه ک تایبه ته به ناوی خۆیه وه تا خۆشه ویستی بۆی پێناسه بکات، که واته وه لّامه که خۆشه ویستییه به لام به پرنسیپ.

د. چالاک: زیاتر پروونی بکه وه بۆمان، ئەم وتانه ت زۆر قوڵن هه ست ده که م پێداویستی کاره که ی منیشه.

ماکوان: به دلنیا ییه وه پێداویستی جه نابت و هه موو که سیکه، که ده لّیم خۆشه ویستی (۱۰۰۱) پارچه یه لاتان قورسه، له وه ناچیت زوو لّی تیبگه ن وه کو نه رستۆ ده لّیت: که ده که یت به وه لّامی راست وه لّامه که زۆر ساده ده بیته وه، بۆیه ئه وه بزائن که مروّفی به دوای پرسیاریکدا ویلّ ده بیّت که وه لّامه که ی ده ست که وت پرسیاره که گرنگی نامینیت، چونکه وه لّامه که ی

زانپوه ټیټر وا ده زانیت پرسیاره که ساده یه. پټشتر که نهیده زانی زور
هه لپه ی ده کرد بو زانینی، به لام که زانی زور ناسایی و ساده بوو لای، بو
زانپاریتان هه موو وه لامیکي راست بو خاوه نه که ی ساده یه.

نه زانم و هیشتا له وانه یه باش لیم تینه گهن، زیاتر پروونی ده که مه وه
وتمان خوښه ویستی (۱۰۰۱) پارچه یه، نمونه ی نه و پارچانه خوښه ویستی
دایک، باوک، برا خوشک، هاوړی، مندال، ناژه ل. خاک، دار.. هتد. له سهر و
نه مه وه که خوښه ویستی ناو ناخی مروښ خوښه ویستی غه ریزه یی پروو
نه دات که ناوی عیشقه، یان کورد ده لټن (نه وینداری) یاخود (نه فین)
پرنسیپی نه م خوښه ویستی و عیشقه دروست نابیت، نه گهر له سهر و
مروښه وه که سیک به یاسا و پټسا بومان پټکنه خات، نه ویش خوښه ویستی
بهره ټیبه که خوی پهره وردگار سهرچاوه ی هه موو خوښه ویستیبه کانه و
نه ویش فهرمانی پټکردوین که خوښه ویستی خوښه وه و پاشان ټیبه شه وه
محمد ﷺ نازانم قسه کانم پروونه؟ هه ست ده که م هه موو
بیده نگن چییه؟ هه له م کردووه؟

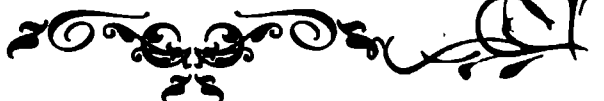
د. چالاک: نا به پټچه وانه وه بو من وته کانت زور نویه و زور خوش و
سهرنج پراکټیسه، نه وه رای منه جا رای نه و به پټزانه لای خویانه.

ماکوان: هیوام وایه که جیگای بایه خ بیت، بو نمونه نه گهر که لا
وینه یه کی دلاوه ر بگریټ، پټی بلټ له کاتی وینه گرتنه که دا پټیکه نه با
جوان دهر بچټ به شیوه یه کی تر نه گهر قسه نه کات که لا خانم راسته وخو
به کاک دلاوه ری برام بلټ، دلاوه ر خوشم ده ویت له وکاته دا دلاوه ر
ده موچاوی چی لټ دټ، نه وه ټیوه هه موو بیده که نن، دلاوه ریش
له خوشی وشه که نازانیت چوون بوه ستیت، جا وشه ی خوښه ویستیبه که
پرنسیپی به هاو پره وشته که دیاری ده کات، نایا وشه که له ټیوانی که لا و
دلاوه-هوه دټن و پټچه وانه ده بیته وه و کام پره نسیپ ده یگریټه وه خوی
عیشق، خوشک و برایه تی، هاوړټیته تی، به زه یی، مهرگ و نه خوشی.. هتد.

ئه‌نوه‌ر: ئه‌م وته‌یه‌ی به‌پ‌ر‌ز‌تان زۆر نایابه، به‌لام کوا خوشه‌ویستی له‌خانه‌ی دیندا جینگای ده‌بیته‌وه کاک ماکوان؟ هه‌لبه‌ت پرسیاره نه‌ک مونا‌قه‌شه، چونکه زۆر هه‌ز ده‌که‌م راست‌گۆ بم، من به‌پ‌ر‌ز‌تان ده‌ناسم و نووسین و وتاره‌کانتم گۆی لی‌بووه، به‌لام چه‌نده پ‌روا قه‌ناعه‌تم پ‌یه‌تی ئه‌وه شتیکی ت‌ره‌و په‌یوه‌ندی به‌ خۆمه‌وه هه‌یه، بۆیه ده‌زانم له‌تۆدا یه‌ک مه‌به‌ده ده‌بینم ئه‌ویش له‌خۆته‌وه قسه‌ ناکه‌یت.

ماکوان: سوپاسی متمانه‌که‌ت ده‌که‌م، خوش‌حالم به‌وه‌ی که با‌ک‌گ‌راوندیکی دوور و نزیکت له‌ناسینی من هه‌یه، پ‌یش ئه‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌که‌ت بده‌مه‌وه هه‌زده‌که‌م دوو ده‌سته‌واژه جیا‌به‌که‌مه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موومان به‌ئاره‌زووی دلی خۆمان وتوو‌یز بکه‌ین، کورد زۆر با‌سی ئازادی ده‌کات، ئازادی له‌ده‌سه‌لات، کارکردن، ئازادی ژنان، ئازادی پیاوان و مندالان، زۆر ئازادی ت‌ریش له‌گه‌ڵ چه‌مکی ئازادی پ‌ت‌ویسته کار بۆ چه‌مکیکی ت‌ر بک‌ر‌یت که پ‌تی ده‌وتر‌یت سه‌ربه‌ستی، ئه‌گه‌ر غه‌وه‌ی ئاف‌ره‌تیک وه‌رب‌گ‌ر‌ین له‌ کوردستان ب‌ل‌ت‌ین ئازاده له‌هه‌لب‌زاردنی هاوسه‌ره‌که‌ی، به‌د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه ده‌ت‌وا‌ن‌یت ئازاد ب‌یت له‌هه‌لب‌زاردنی هاوسه‌ری، به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌ربه‌ست نه‌ب‌یت ئازادی نادر‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی جوان‌تر پروونی بکه‌مه‌وه ت‌یمه‌ی کورد ئازادین له‌ پرووی به‌پ‌ت‌وه‌بردن و ده‌سه‌لات، به‌لام سه‌ربه‌ست نین، ئه‌م وته‌یه‌م له‌دوایدا ئی‌ش‌مان پ‌تی ده‌ب‌یت و ب‌یرت ده‌خه‌مه‌وه ئه‌م پ‌یشه‌کیه‌م بۆ چیه، به‌هه‌ر جوریکه د‌یمه‌وه ناو با‌سه‌که‌مان، له‌ئیسلامدا دوو قوتا‌بخانه‌ی سه‌ره‌کی هه‌یه، قوتا‌بخانه‌ی زانستی محمد ﷺ وه‌کو ئه‌حکام و عه‌قیده و هه‌ل‌ت‌ی‌ج‌اندن له‌یاساو پ‌ر‌سا‌کان که‌ناوی فیه‌قی ئی‌س‌لامیه، ئه‌م قوتا‌بخانه بۆ هه‌موو س‌یک‌ته‌ره‌کانی ژیان هه‌موو ده‌قی راش‌کاو و پروونه، ئه‌م قوتا‌بخانه‌یه ناسراوه به‌ قوتا‌بخانه‌ی سه‌له‌فی یان زانستی شه‌رعی، قوتا‌بخانه‌ی دووهم ع‌یر‌فان و ته‌سه‌وفه، که بنه‌رته‌ی ده‌گه‌ر‌ت‌ه‌وه بۆ جوانی، خوشه‌ویستی، ده‌نگ، ئاواز، دیمه‌ن، هونه‌ر، ته‌ل‌ار‌سازی، عیشق، فه‌لسه‌فه...هت‌د. هه‌روه‌ها هه‌ردوو قوتا‌بخانه‌که سه‌ر‌چاوه‌یان قور‌ئان و سوننه‌ته، یان ب‌ل‌ت‌ین سه‌ر‌چاوه‌که‌یان

ئايىنى پىرۋى ئىسلامە ئەم دوو قوتابخانە يە لەيەك كاتدا وجودى نەبوو،
تەنھا لە چەند جىگايە كدا نەبىت، كە ھەردووكى بەيەكەو ھەريگايان بېرەو
شارستانىيەت و زانىارى دروست كروو، بۆ غوونە لە ئەندەلوس،
عوسمانى، سەفەوى، غورىيەكان لە ھىندستان.

لە ئىستادا لە جىھاندا قوتابخانە يەكەم بە ھەركەش زياتر
دەردەكەوئەت و خەلكى ھەريدەگريت، بەھۆكاري ئاوابوونى دەسەلاتى
ئىسلامى بۆ گەرانندەو، جا قوتابخانە يە مجرد، سەلەفى يان زانستى
شەرىعى ھىچ جۆرە خۆشەوسىتى و بەھايەكى تەسەوفى عارفانە يە
تيدانىيە، نەك لەبەر ئەوئە نايەوئەت، كاري قوتابخانەكە و ئەو بەشە يە
پيويست نىيە و لىي ناكۆلتەو.

بەلام ئىستا لەم مەجلىسەدا ئىمە بۆ چارەسەرى خۆمان پيويستمان بە
خۆشەويستىيە، بەلام بەئاكار و بەھا و ھەوشى جوان، وتمان دەبىت بە
پرەنسىپ جا جەنابت ھەرموت مەبدە، مەبدە و پرەنسىپ ھەردووكى
ھەريەكە، ئەم وتەيە بۆ جەنابتى دوكتۆر و ئىوئەشە بەگشتى، بەلام بە
تاييەت بۆ دوكتۆر چالاك كە دەيەوئەت لە شىوئە ئەم جۆرە ھەيئەتەنەكە
ئىستا لە خەزمەتيدايىن لىكۆلتەو بىكات، تا لىكۆلتەوئەكە يە سەركەوتوو
بىت پيويستى بە چەند فاكەتەريك و ئەجندايەكە بۆ ئەوئە ئەو دەردە لە
ئىمەدا دەربىكات بى نەشتەرگەرى لاي مەن پيويستى بە تەوئەكول و
خوئاسى ھەيە، پيش ھەموو شتىك. دواي خۆشەويستى ئەوئەكە ناومان
لەناو بە پرەنسىپى خۆشەويستى يان پرەنسىپى عىشق، ئەمەش رىگايەكى
سەختە چەندە ئەم دنيايە فراوانە كەناخى مەوفا فراوانتر ھەيە.

بەھەرھال مەن زۆر قسەم كەد با نۆبە يە ئىوئەش بەدەم، بفرەموون.

سازان: تەكايە بەردەوام بە زۆر ھەست بە ئارامى دەكەم.

كەلا: ھەروەھا مەيش.

دلاوهر: به‌دَلنیا‌یه‌وه و‌ته‌کانت جی‌گای خۆ‌ش‌حالی منه، تکایه به‌رده‌وام

به.

د. چالاک به پێکه‌نینه‌وه: ته‌واو کاکه من ده‌رۆمه‌وه بۆ عه‌یاده‌که‌م، تۆ
باشترین چاره‌سه‌رت لایه.

ئه‌نوه‌ر: کاک ما‌کوان پات چۆنه له‌سه‌ر کاری یۆگا و چوونه ناو ژیا‌نی
رۆحه‌کان؟

ما‌کوان: وه‌لامی پرسیاره‌که‌م لێت ده‌وێت کاک ئه‌نوه‌ر گیان، ده‌کریت
ئازاد و سه‌ربه‌ست بین یان یه‌کتیکیان هه‌لبژێرم؟

ئه‌نوه‌ر: ببوره کاک ما‌کوان ئازادی و سه‌ربه‌ستی بۆ جه‌نابت و هه‌موو
ئازیزان.

ما‌کوان: سوپاس کاک ئه‌نوه‌ر گیان ئه‌گه‌ر گۆلیک له‌با‌خه‌که‌ی دو‌کتۆر
لێکه‌مه‌وه پاشان گۆلیکی پلاستیکی به‌ی‌نم هه‌زده‌که‌یت کامیانت پێشکه‌ش
بکه‌م له‌به‌رچاوی ئه‌م دۆستانه‌ماندا؟ به‌ دیوێکی تر‌دا ئه‌گه‌ر گۆله
پراستییه‌که‌ بده‌م به‌ دلاوهر و گۆله پلاستیکیه‌که‌ بده‌م به‌ جه‌نابت، هه‌ست
به‌ که‌می ده‌که‌یت و پێت ناخۆش نابێت؟

ئه‌نوه‌ر: به‌ دَلنیا‌یه‌وه گۆلی پلاستیک بۆ جوانییه‌ و کوا پێشکه‌ش
ده‌کریت.

ما‌کوان: ده‌م خۆش جوانترین وه‌لام بوو، من گۆلی پراستیم لایه
پێشکه‌شی خه‌لکی ده‌که‌م، ئیتر چۆن به‌گۆلی پلاستیکی پرازی ده‌بم. با زیاتر
پروونی بکه‌مه‌وه، یۆگا و ژیا‌نی رۆحه‌کان که‌ جه‌نابتان با‌سی ده‌که‌ن لای من
ته‌نها قسه‌یه‌ و هه‌یچ مانابه‌کی نییه‌، چونکه‌ مرۆف ناگاته هه‌یچ ئه‌نجامی‌کی
رۆحی یان ده‌روونی یاخود جه‌سته‌یش، باشترین به‌لگه‌ بۆ و‌ته‌که‌م و‌لاتی
چین، یابان و رۆژه‌لاته‌ که‌ هه‌موو خاوه‌نی ئه‌م بیروباوه‌په‌ن که‌چی
سیسته‌می ماددییه‌کی روته و کۆمۆنیست و شوعین.

نه نوهر: ناکړیت بلین که جوړیکه له گوله کان.

ماکوان: بؤ نا؛ به لآم له گوله ده سترکدو پلاستیکه کان نه ک گولی پراستی،
(هه موو ده ستیان کرد به پیکه نین). بانگی مه غریبی داو وتم بیورن نویژی
مه غریب ده که م، تیوه ش پشووی خوتان وهر بگرن.

من و دلاوهر هه لساين بؤ نویژ، زورم لا سهیر بوو که سی تر نویژی
نه کرد، دواى نویژ دوکتور چالاک هه لېزاردهی داینی که مینینه وه یاخود
بگه پینینه وه بؤ سلیمانى؟

دیاربوو هه مو وخوشحال بوون منیش پروم نه بوو هیچ بلیم، چونکه
سه یارهم پینه بوو چاوه پړی دوکتور چالاک بووم مېاته وه بؤ ناو شار،
هه رچهنده ته له فونم کرد بؤ دایکم وتم له سهیرانم له قهره داغ.

ماکوان " دوکتور لهو پړژه وهی هه والی نه خوشیه که ت داوه به من هیچ
کات سهرم نه تیشاوه، پښتر بیجکه نهو دوو پړژه سهرتیشه و نازاری وا
قورسم نه گرتووه، ده شیت من نازارم زیاد بکات؟

د. چالاک: به داخه وه سهرتیشه له م جوړی نه خوشییه تودا پله به
پله یه و ده شیت دلتيکه لاتن و هیلنجدانیشی له گه ل بیت، هه روه ها
به رچاو رهش بوون و سه رگیزخواردن نه مانه نیشانه سهره تاییه کانن، به لآم
ورده ورده نیشانه کانی تری دهرده که ون، بیوره ده مه ویت واقعی بم
له گه لت دا.

ماکوان: ده ست خوش به پراستی نه گهر وایت زور مه منونم.

نافره ته کان هه لسان پړشته ناو ماله که و پیاوه کانیش له سهر سه کوی
حه وشه که ماینه وه، نازار خان یا پراخی هینابوو، منیش پرسیم باشه من
نهمړو زور باسی پره نسپ و مه بده م کرد باشه پره نسپ و یاسای تیره
چونه، ده بیت پاره بده یین؟

د. چالاک: نا! وه کو عهرزم کردیت هه مووی خو به خسه، توش که ی پیت خوش بوو هیلکه و پوغمان بو بکه، نه زانم تیمه ی پیاو هه ر نه وه نه ده زانین. له م قسانه دا بووین، قیزه و هاوار له لای ئافره ته کان هه ستا و هه موو رامانکرد، بینیم که لا که وتوووه، دوکتور خیرا ده رمانی دایه.

به دلاوه رم وت که لا چیه تی؟

دلاوه ر: سه ره تانی خوین.

ماکوان: لاحول ولا قوه إلا بالله العظیم.

دلاوه ر: کاک ماکوان دوعای خیری بو بکه.

ماکوان: نه ی بو توی نه که م، به راست تو چیه ته؟

دلاوه ر: منیش وه کو نه و سه ره تانی خوینم هه یه.

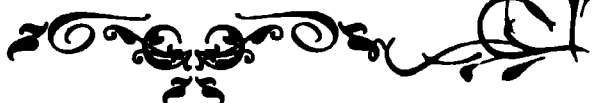
له دلێ خو مدا وتم نه م عیشقه چه ند سه یره، خوشحال دیاره که وه ک نه و نه خوشه.

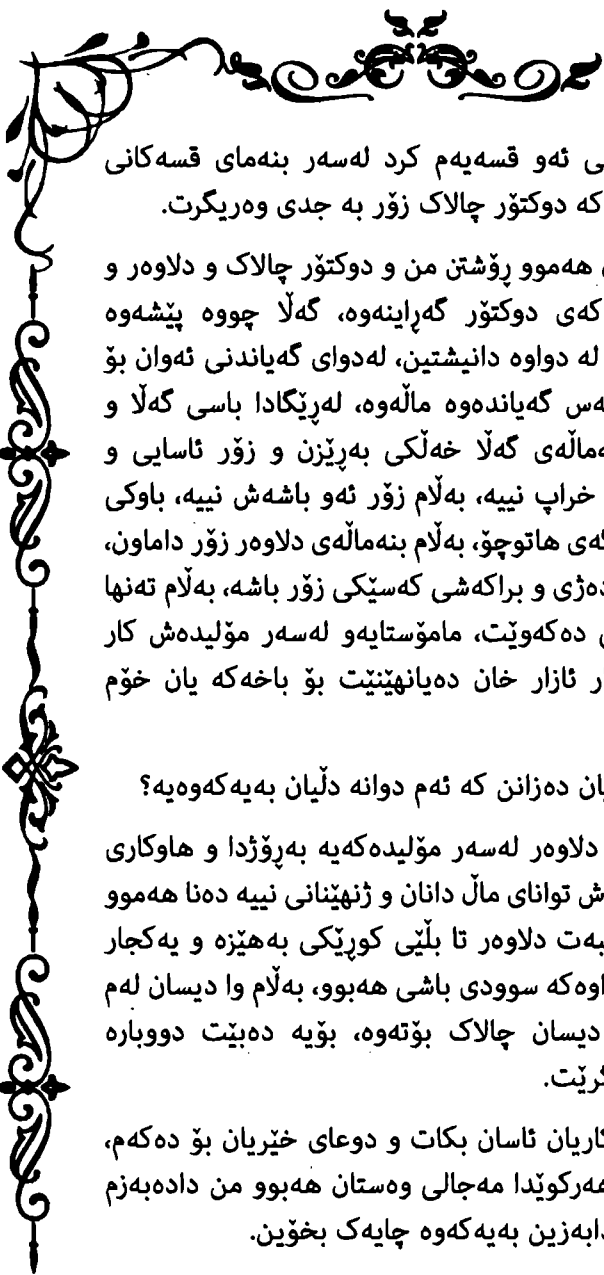
ماکوان: خوای گه و ره شیفاتان بدات، آمین.

هه رچه نده من یه که م جار بوو نه م حال ته بینم، به لام دیار بوو بو نه وان تازه نه بوو، پاش ماوه یه ک نان دانراو که لا هه ستایه وه و هه موو ناغمان خوارد، من له ته نیش دکتور چالاک دانیشتبووم، وتم نه م حال ته زور پروو نه دات دکتور؟ پیویست ناکات بریت بو خهسته خانه؟

د. چالاک: هه مووی پیویست ناکات، که لا له تیتستادا چاره سه ری کیمایی وه رده گریت، هوکاری بوزانه وه که ی دابه زینی زهخت و کاریگه ری ده رمانه که یه.

ماکوان: خوای گه و ره بیخاته میزانی هه سه نات، بزانه هوکاری تیکچوونی باری که لا خوشه ویستی و پرهنسیبه که ی نییه؟

ههلبهت من بۆ خۆشی ئهو قسه يه م کرد له سهر بنه ماي قسه کانی
دلاوهر، به لام هه ستم کرد که دوکتۆر چالاک زۆر به جدی وهریگرت.

کات درهنگ بوو ئهوان هه موو پڕۆشتن من و دوکتۆر چالاک و دلاوهر و
گه لا ماینه وه، به سه یاره که ی دوکتۆر گه راینه وه، گه لا چوو ه پێشه وه
دانیشته و منو دلاوهریش له دواوه دانیشته، له دوا ی گه یاندنی ئهوان بۆ
مالی خۆیان، منی کۆتا که س گه یانده وه ماله وه، له رینگادا باسی گه لا و
دلاوهری بۆ کردم، که بنه ماله ی گه لا خه لکی به پڕزن و زۆر ئاسایی و
ساده ن و رهوشی ماددیان خراب نییه، به لام زۆر ئهو باشه ش نییه، باوکی
گه لا فه رمانبه ره له فه رمانگه ی هاتوچۆ، به لام بنه ماله ی دلاوهر زۆر داماون،
دلاوهر لای مالی برایه کی ده ژێ و براکه شی که سیکی زۆر باشه، به لام ته نها
فریای خۆی و مندا له کانی ده که ویت، مامۆستایه و له سهر مۆلیده ش کار
ده کات به ئیواران. زۆر جار ئازار خان ده یانه ئینتیت بۆ باخه که یان خۆم
هاتوچۆیان پێ ده که م.

ماکوان: ئه ی که سوکاریان ده زانن که ئه م دوانه دلایان به یه که وه یه؟

د. چالاک: به لێ، به لام دلاوهر له سهر مۆلیده که یه به پڕۆژدا و هاوکاری
برا که ی ده کات، به و پاره یه ش توانای مال دانان و ژنه ئینانی نییه ده نا هه موو
لایه ک هه ز ده که ن. به نسه به دلاوهر تا بلێی کوپێکی به هیزه و یه کجار
چاره سه ری کیمایی لێ دراوه که سوودی باشی هه بوو، به لام وا دیسان له م
ماوه یه دا نه خۆشییه که ی دیسان چالاک بۆته وه، بۆیه ده بیت دووباره
چاره سه ری کیمایی وهریگرت.

ماکوان: خوای گه وره کاریان ئاسان بکات و دوای خێریان بۆ ده که م،
ئهو هه ش مالی ئیمه یه، له هه رکویدا مه جالی وه ستان هه بوو من داده به زم
دوکتۆر گیان، هه زده که م دابه زین به یه که وه چایه ک بخۆین.

د. چالاک: سوپاس ماندووم به لام دانیشتنی پوژی سئ شه مهت بیر نه چیت، ههز ده کهم به شدار بیت، ههفته ی دوو چاره، نه مپو سوودمان زور وهرگرت.

ماکوان: به سهرچاو به پشتیوانی خوا ناماده ده بم.

ههر دابه زیم و چوومه ژوره وه هه موو هاتن به ره و پروم، وتم به خوا زانیویانه و نه بهز پی وتون، دایکم وتی: نه وه تو له کویت؟

ماکوان: له سهریران بووم له زپگوژ.

پیشرهو: نه ی موبایلِت بو داخرابوو، ههر ته له فوئمان ده کرد هه لت نه ده گرت، دلته نگ بووین.

ماکوان: وه لاهی راست ده کهن، دانیشتنه کهمان نه وه نده خوش بوو هه موو موبایلیمان کوژاند بووه وه، بیورن.

دایکم تۆزیک توره بوو، باش بوو زوو هیمن بویه وه، وتی خو ی له خوشاییه و خه فته بو من دروست ده کات، گویم پئ نه دا، که میك گالته م له که لا کرد گۆرانی ئامینه و ئامینه ی هه سه ن زیره کم بو وت، ئارام بویه وه وتی: چایی ده خویت؟

ماکوان: تو عه زیت مه کیشه، پیشرهو لی نه نیت.

پیشرهو: ئی کاکه له به یانییه وه دانه نیشتووم ههر له بهر نه وه ی برای بچووکم، با دایکم لی بنیت.

ماکوان: عه یبه دایکم چای بو من و تو دروست بکات.

پیشرهو: ده هه لسه تو دروستی بکه.

ماکوان: کوره عه یبه من برای گه و ره تم.

پیشرهو: نه ها دیسان قه وانه کو نه که یه.

دایکم: ئیستا کن داوای له ئیوه کردوه، دانیشن من چا لی نه نیتیم.

ماکوان: خوا تۆمان لی نه سیئیت.

دایکم چووه ژوره وه و به پیشره وم وت، باشه نهو زهویه من نه مړو
بایی چه نده نه گهر بیفروشم؟

پیشرهو: جا بو نه یفروشیت؟

ماکوان: پیویستم به پارهیه.

پیشرهو: من پارهت نه دهمی، له م ولاته بهس نهوت ههیه بو
ده یفروشیت، بو پروژیک که هاتیه وه با نهوت هه بیئت.

ماکوان: کاکه زهرورم پروژیه کم ههیه دهمه ویت نهو پروژیه ی پ
سهر بخم.

پیشرهو: من پاره ی دانراوم ههیه، به کاری بهینه که ی بوت به ره وه.

ماکوان: تو چه ز له زهویه که ده که بیت؟

پیشرهو: من چه زی لی ناکم، من ده زانم نهو زهویه داهاتووی باشی
ده بیئت شوینکه ی جینگای بازار گانییه زور نایابه، من چه ده کم بو خوت
بیئت، من دوو زهوی ترم ههیه.

ماکوان: له بازاردا به چه نده نه مړو وه کو بزانیئت؟

پیشرهو: نازانم به لام نهو زهویه ی تو نه مړو نزیکی ۲۰ ده فتهر ده کات.

ماکوان: تو بهو پارهیه ده ته ویت؟

پیشرهو: باشه کیشه نییه، به لام من هه موو پاره کم حازر نییه، نزیکی
۱۰ ده فتهر حازره.

ماکوان: به ۱۰ پیشکه شت بیئت، به ناوی کتیه یه؟

پیشرهو: هه نهو کاته ی بوم کپیت کردم به ناوی خوته وه.

ماکوان: پیروژت بیئت و ۱۰ ده فتهر کم بده ری.

پيشرهو: ٿيستاست؟

ماکوان: نا، تهواو ٿهو زهوييه مالى ٿويهو ٿهو ۱۵ دهفتهرهش مالى منه، دهستی لئ نهدهيت ٿيشم پييه تي.

پيشرهو: زهويم ناويت و پارهكesh بهره بهكاري بهينه.

دايكم چاي هيتاو و تي: پڙله بو دهيفروشي، خو ژني پئ ناهينيت؟

ماکوان: نا، پروژهيهكم ههيه، پروژهي ڪومپانياي ميديايي پئ دروست دهكم.

دايكم: بهخوا كesh لهٽو ٿيناگات، ٿهو مولكه جوانه بو دهفروشي؟

ماکوان: دهيفروشم به پيشرهو ناروا ته لاي كeshي تر.

دايكم: مهبهستم ٿهويه بو خوت و مندالهكانت با بمينيت، پڙئي گهرايتهوه بيكهروهو بو خوت.

ماکوان: دلنيام خواي گهوره لهوه باشر ٿهدات، ٿهري دايه لهناوچهي پشدهر خزيمان ههيه؟

دايكم: نهوهٽلا پڙله من خزمم لهوي نيه و كeshي لئ ناناسم.

ماکوان: كهسوكاري باوكم چي؟

دايكم: پڙله من و باوكت ناموزازايي يهكين، ٿهگهر خزمي باوكت لهوي بيت ٿهوا خزمي منيشي لئيه، بو ٿهم پرسياره دهكهيت؟

ماکوان: ههروا وتم ٿهمرؤ لهو سهيرانه ڪورٽيڪمان لهگهل بوو، وتي من باوكت دهناسم و خزمين، خهٽكي ٿهو ناوچهيه بوو، بويه پرسيارم ڪرد.

دايكم: بهخوا پڙله باوكت زور دهچوو بو ٿهو ناوچانه و رهفيق و برادهري زوري ههبوو، بهتاييهت بو قهنديل خوي باسي ٿهڪرد بوم، ههٽبهت يهڪيڪ بووه لهو ناسراو نزيكانهي باوكت، ماشاءالله پهيوهندي

کۆمهلايه تى باوكت زۆر به هيّز بوو، حه مهن به هوکاري. خوشه ويستی
باوكت وای وتووه.

ماکوان: ده بێت ههروابێت، قسه که ی تۆیه.

له دلی خوّمدا وتم به خوا باوكم کاره که ی کردووه، نهک هه ره په یوه ندى
کۆمهلايه تى به هيّز بووه، په یوه ندى سۆزداريشی به هيّز بووه.

دایکم: بیرم چوو پیت بلێم، سبه ینى باوكم دیته وه له ئێران له گه ل
خامی سێیه می! پێشهره وه چیت به شوینیا بۆ باشماخ.

ماکوان: وه لّلا ئەم هه والّه خوش بوو، به راستی بیرى ده که م، له وه ته ی
بووه به زاوای ئێرانیان ئیمه ی له بیر کردوه خوای گه و ره ته مه نی درێژ بکات
و بۆمانى به ئیلت، له م قسانه دا بووم دوکتۆر چالاک ته له فۆنى کرد،
ته له فۆنه که م هه لگرت وتی کاک ماکوان، باسی چوار پرسى ارت کرد ئەمڕۆ
ده مه ویت بینووسم که فهرموتان ته نها وه لّامه که ی خوشه ويستییه، ئەو
چوار پرسىاره چیه له وجوددا؟

ماکوان: به سه ره چاو، ناشیت هه زبکه یت ببيت به نووسه ر؟

له بهر دایکم و پێشهره و پێم نه ده وت دوکتۆر، هه ر ئەوان له لامدا بوون
به کاک چالاک بانگم ده کرد.

د. چالاک: به راستی پرسىارى دووه ممه، که چۆن بتوانم بيم به نووسه ر
به پێکه نینه وه، ماکوان: چۆن من بتوانم بيم به دوکتۆر؟ ده ی وه لّام
بده ره وه.

د. چالاک: وه لّا ده بێت بخوینیت، ناشى منیش ئەبیت بۆ ئەو پيشه یه
بخوینم؟

ماکوان: نووسه رى پيشه نینه، نووسه رى شعور، سۆز، گریان، خه م و
خه فه ت، خوشه ويستی، هه ست و نه ست، جوانی و عيشقه، هه موو ئەمانه
که له مڕۆفدا کۆبوويه وه ده یکات به نووسه ر، با کات زۆر لى نه گرم و

مهمله که تی عیشق

وه لامي پرسیاره که ت بدهمه وه، چوار پرسیاره که له وجود دا که وه لاهمه که ی خوشه ویستی بوو ئه مانه بوون.

۱. چ شتیک گرانبه ها ترینه له م بوونه دا؟

۲. رۆح چیه؟

۳. هاوکاری کردنی بهرده وامی مرۆفه کان له گه ل یه کتر واتای چیه؟

۴. ئه و شته چیه که له پیناویدا ده ژین؟

هيوادارم نووسیبیت، به لام ئه م چوار پرسیاره شیکاری ده ویت، ئه گه ر که سیک خوی توانای قول بوونه وه ی نه بیت.

د. چالاک: دواى ئه وه ی تۆم دابه زاند، ئازار و کاک فایه ق داواى ژماره ی تۆیان کرد، نه مدانی و تم با سه ره تا به خۆت بلیم.

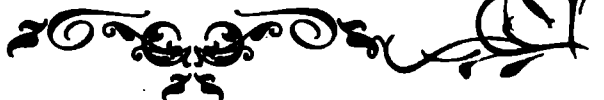
ماکوان: زۆر ئاساییه، به لام باسی نه خوشیه که نه که ن له گه لمد و هیچی تر، با که سوکارم نه زانن.

ئه وکاته ی ئه م قسانه م له گه ل دوکتۆر چالاک ده کرد دایکم و پێشپه وم به جی هیش و تم با ئیوه ئیزعاج نه بن ده چمه ده ره وه.

د. چالاک: بێخه مبه پینان ده لیم.

ماکوان: دوکتۆر زۆر مه به ستمه کاتی نزیک بوونه وه ی مه رگم بزانه م، بۆ ئه وه ی پلانیکم هه یه ئه نجامی بده م، تکایه چه ندی تر پێویسته بۆ پشکنینی نوێ بۆ ئه وه ی بزانی، ئه نجامی نه خوشیه که م گه یشتوته کوێ؟

د. چالاک: من له خۆمه وه هه ستم وایه که تۆ نامریت، به لکو ده بیته هاوکاری من، به هه رحال دواى مانگیك بۆ دوو مانگ ده توانیت له هه مان جیگا پشکنین بکه ی ن و خۆشم دیم له گه لت.

ماکوان: زۆرباشه دوکتۆر گیان شهوشاد و له خزمه تام و مائاوااییمان لهیه کتری کرد، له گه‌ڵ نه‌و دامخسته‌وه گهنم ته‌له‌فۆنی کرد، دیار بوو که له‌باخه که بووم چهند جار ته‌له‌فۆنی کردبوو، ته‌له‌فۆنه کهم داخرا بوو، وا ئیستاش کردی.

گهنم: کاکه خه‌سه‌ره و چۆنی، ئه‌م‌پۆ ته‌له‌فۆنه کهت داخرا‌بوو، زۆر هه‌ول‌مدا په‌یوه‌ندیت له‌گه‌ڵ بگرم.

ماکوان: گهنم گیان ببوره له سه‌یران بووم له‌گه‌ڵ هاو‌پێکا‌مدا، زۆر ببوره.

گهنم: چه‌ز ده‌که‌م بێم بۆلات یان له جێگایه‌ک بایه‌که‌ر ببینین.

ماکوان: به‌یانی دوا‌ی کاتژمێر ۹ له نووسینگه ده‌بم ئه‌وکات که‌س نایه‌ت بۆلام وه‌ره له نووسینگه به‌یه‌که‌وه دا‌ده‌نیشین، باشه؟

گهنم: باشه کاکه گیان شه‌وشاد.

ماکوان: خوات له‌گه‌ڵ.

زۆر به‌ ئیشتیا‌قه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردم، هه‌ستم ده‌کرد زۆر خۆشم ده‌ویست و ئیسک سوک و مه‌حبوب بوو، به‌پراستی خوشکیکی نازه‌نین و به‌پێز و ناسک بوو، زۆر زوو ده‌چوو ده‌له‌وه.

دایکم چوو خه‌وت من و پێش‌په‌ره له‌حه‌وشه دانیش‌ت‌بووین، له‌ پێ نه‌به‌ز ته‌له‌فۆنی کرد، کاکه شه‌وباش، خۆ شوکر سه‌لامه‌تی، که‌وا‌ی وت پێش‌په‌ره و ته‌ماشای کردم، وه‌کو بلیی چیبووه؟

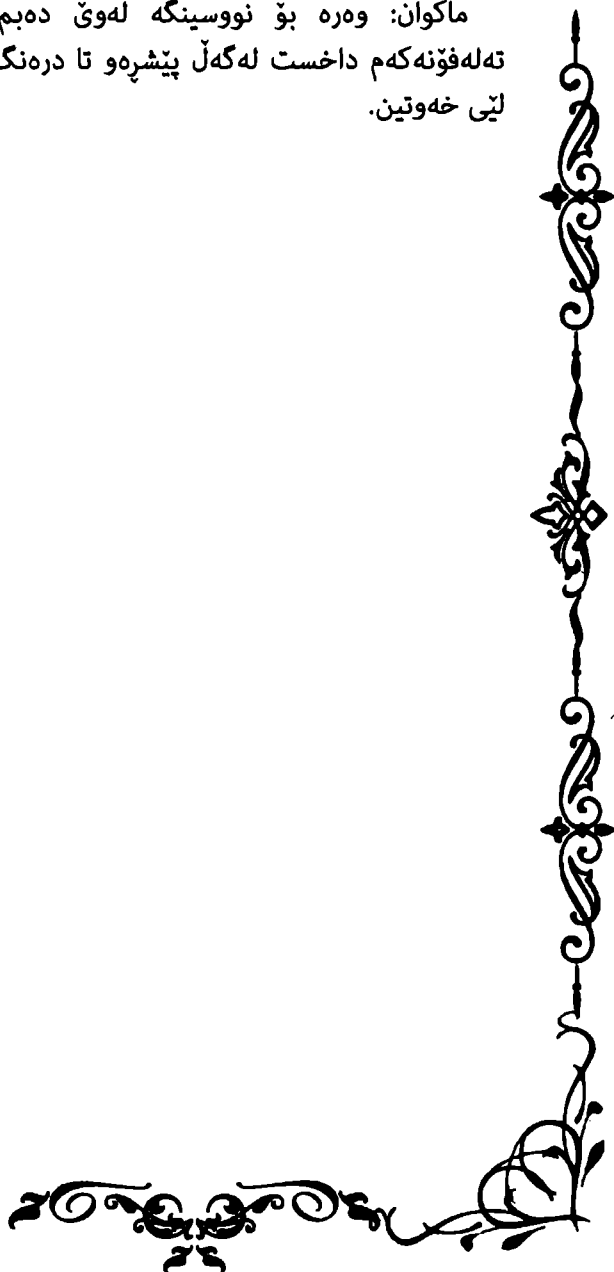
منیش وتم نه‌به‌ز گیان ئه‌ری وه‌للا زۆر سه‌لامه‌تم ئه‌م‌پۆ له‌سه‌یران بووم، ته‌له‌فۆنه که‌م داخست‌بوو دایکم و پێش‌په‌ره‌ویش زۆر خه‌میان بوو.

ئیس‌تا له‌ ماله‌وه‌م و له‌گه‌ڵ پێش‌په‌ره‌ی ب‌رام دانیش‌ت‌وو‌م و ته‌له‌فۆنه که‌م کردۆته‌وه‌و ئه‌ویش گوێی لێته و سلا‌وی هه‌یه (له‌ترسا وام وت وتم نه‌وه‌ک

قسه بدرکینیت)، ئیتر باش بوو تیگه یشت، سلاوی له پیشپه و کرد و وتی
به یانی چه زده که م بتبینم.

ماکوان: وه ره بو نووسینگه لهوئی ده بم، مالاوایشم له و کرد و
ته له فۆنه که م داخست له گه ل پیشپه و تا دره نگ دانیشتین و دوا ی نه وه
لئی خه وتین.

گه نگی خوشکم و گه لای دلاوهر

به یانی لهو کاته ی دامناوو نیوکاتژمیر درهنگ که وتم له چوونم بو نووسینگه، گهنم چاوه پری ده کردم، زور بهزه بیم پیا دههاته وه وکو چون له گهل خوشکه کانی ترم قسه ده کهم ئاواش بهوم وت باوه گیان بیوره درهنگ که وتم، جاری وهره ماچیکم بهری سهریم ماچ کرد که ههست به کهمی نه کات، وتم: نانت خواردوه؟

گهنم: نه وه لالا نه م شه و له خوشیا نه خه وتووم که وت به یانی وهره بو نووسینگه.

ماکوان: گهنم گیان کاکت زور لادییه، من به یانی و نیوه پو و تیواره چهزم له که بابیه، توژیک داده نیشین و دواپی بهیه که وه ده چین بو که بابخانه، ناوی چهند که بابخانه یه کم پی وت و وتم بزانه من چهند له خواردنی که بابدا دیمو کراسیم، فهرموو هه لیریره بو کامیان برۆین.

گهنم: کاکه من بینینی خووت و ناسینی تو بو من بایی هه موو دنیایه، پیم بلای من چی بکه م و چون ئیوه بناسم و له گه لئاندا بم؟

ماکوان: ته وقیته که له بهرژه وه نندی تو نییه، زور به داخه وه بیرم بو ناکریته وه، نازانم چیت پی بلیم، باوه گیان من له حاله تیکی زور دژوار و ترسناکدام، نامه ویت کوکت قورس بکه م، جاری من و تو یه کتر بناسین دوا ی نه وه شته کانی تر ئاسان ده بیت.

گهنم: کاکه تو بو ئاوا خه مباری و زروفت بو دژواره، به خوا پارهم زوره و باو کم پاره ی باشی بو به جی هیشتووین، چهندت ده ویت پارهت بو دینم.

ماکوان: گهنم گیان من پتویستم به پاره نییه، خوژگه کیشه که ی من به پاره چاره سه ر بوایه، سوپاس بو خوا نه وه ننده پاره زوره سه روز یاده.

که نم: سوپاس بۆ خوا که پاره تان زۆره، هه رچه نده بۆ من گرنک نییه،
دوینن باسیکی بچووکم له گهڵ دایکم کرد به لām ناوی تۆم نه برد، وتی بزانه
کییه دهیه ویت هه لتبخله تینیت، پاره کانی باوکت به ریت.

که وای وت زۆر توپه بووم، وتم: به شیرینی دایکت بلن هیندهی توکی
سه ری جه مالی میتدی پاره مان هه یه، تیمه به حه لالی په یدامان کردوو،
جه مالی میتدی دایکت به نه وتی دزی ئەم و لاتە له گهڵ مه سوله کاندای
په یدای کردوو، ئاگام لی بوو که من توپه بووم که نم ترسا، بۆیه هتواشم
کرده وه وتم: که نم گیان سه ره برزییه که براکانت هه موو ده و له مه ندن له
تۆش ده و له مه ند ترن، جا هه رگیز سه ردانه نه وینیت و سه ره برز به باشه؟

که نم: سوپاس بۆ خوا، خوای گه و ره پزقی زیاتر تان بدات، کاکه خه سه ره
ئه کریت بزانه کیشه که ت چیه تا هاوکاریت بکه م؟

ماکوان: به خوا زۆر قورسه کیشه که م با باسی نه که م، دواپی له خه فته
خواردن زیاتر هیه چت بۆ نا کریت، با به یه که وه که بابه که بخوین، نه وه ک
خه فته نه هیلایت نانت بۆ بخوریت، هه رچه نده من گوین نایه م که بابم
دی هه موو خه فته تیک له بیر ده که م.

که نم: کاکه با سویندت نه ده م، پیم بلن وا خه ریکه دلم ته ته قیت، نه ی
مه گه ر من خوشکت نیم؟

ماکوان: به ریوه للا خوشکمی و شانازیت پتوه ده که م.

که وام وت هه مو گیانی له خوشیدا پیده که نی.

که نم: ده توخوا پیم بلن.

ماکوان: باشه، تۆ ده زانی من له نه وروپا ده ژیم، هاتومه ته وه و
پروژه یه که م به ده سه ته وه یه و ده مه ویت نه نجامی ده م، له پر پروژه که م لی
تیکچوو به پروژه یه کی تر، هه ردووکیان پروژه نه به لām نه میان بۆ دنیاو

ئەۋىتىرىشيان بۇ قىيامەت، تۆكە خوشكى دىلسۆزى منىت بۆكاميان كار بىكەم باشە؟

گەنم: ۋەى بەخۋا لەۋ قەسەيەت تىنناگەم، پىرۋژەى چى و قىيامەتى چى، كاكە من دەزانم تۆ ئىسلامىت، بابە جەمال باسى كىردى وتى كوپىكى ئىسلامى زىرەكە، بەلەم ئەگەر لەبەر ئەۋەيە من حىجاب نىم بەخۋا ئەۋەش دەكەم لەبەرخاترى ئىۋە، بەلەم وردە وردە.

ماكوان: بەدلىنبايىەۋە ھەموو خوشكەكانى تىرت داپۇشراۋن واتا ھەموو سەرپۇش ئەدەن بەسەرياندا ۋەكو تۆ ئەم جۆرە جىلانە لەبەر ناكەن، ھەلبەت من بەزۆر پىت ناكەم دەمەۋىت خۆت بە ئىمان و يەقىن ئەنجامى بدەيت، ئەگەر بۇ منى ئەكەيت خۇ من خۋا نىم، پەنا بەخۋا، خۋا داۋات لىدەكات.

گەنم: ئەگەر ئەۋە كىشەكەيە و دژۋارە ئەۋا من ھەر ئىستا دەچم جلى موحەجەبە دەكەم و دەپىۋىشم.

دىسان ھەلەسام سەرىم ماچ كىرد، ئەۋىش دەستى منى ماچ كىرد.

ماكوان: خوشكە بىچكۆلەكەم، بەتەمام لەمانگى داھاتوو يان دوو مانگى تر يان زياتر لە دوو مانگ سەفەرىك دەكەم و بەجىت دەھىلەم.

گەنم: ئى خۇ ھەر دىتتەۋە، بۇ ھەمىشەيى لە ئەۋروپا نابىت.

ماكوان: گەنم گيان من بەتەمام بىرم، نەخۇشى سەرەتانىى مىشكەم ھەيە، لە كەسوكارم ئىستا تەنھا بە تۆم وتوۋە كەسى تر نايىزائىت.

چاۋى زەق بوو بەدىارمەۋە...

گەنم: گالته دەكەيت؟

ماكوان: ۋەللا گەنم گيان خەقىقەتتىكى زۆر تال و تفتە، لەبەر ئەۋە لە ئىستادا چارەسەرم لانيىە يان با بلىم نازانم چۆن دەست پى بىكەم، منىش

هه مووی هه فته یه که زانیومه، نهو پوژهی که یه کترمان دی له سهر گوږی
باوکم هاتبووم دهرده دلی لا بکه م، ئیتر سوپاس بو خوا یه کترمان دۆزییه وه.

که نم: نهی باشه چی بکهین، من چیم بو ده کریت، نهی دوکتوره کان
نالین چاره سهری هه یه؟

باسه که م به وردی بو گپرایه وه ئیتر که وتم هه روا ده مینمه وه، که نم
فرمیسک به چاویه وه نه ده وه ستا، وه کو مندالی بچووک ده گریا.

ماکوان: له بهر نهو هوکاره کاتیکم بده ری تا بزائم چۆن ده ست پ
بکه م بو ناسینی تو و خوشک و براکانی ترت.

جا ئیستا هه لسه بابروین که بابه که مان بخوین.

که نم: به خوا من هیچم پ ناخوری و ناتوانم.

ماکوان: به خوا داده گیان من هه موو چه ند مانگیکم ماوه، دریغی له
که باب خواردن ناکه م، تو مه یخو من به شه که ی توش ده خۆم.

که نم: خوژکه هه ر نه مناسیتایه، نه وه ندی تر خه فته چوو به دلما.

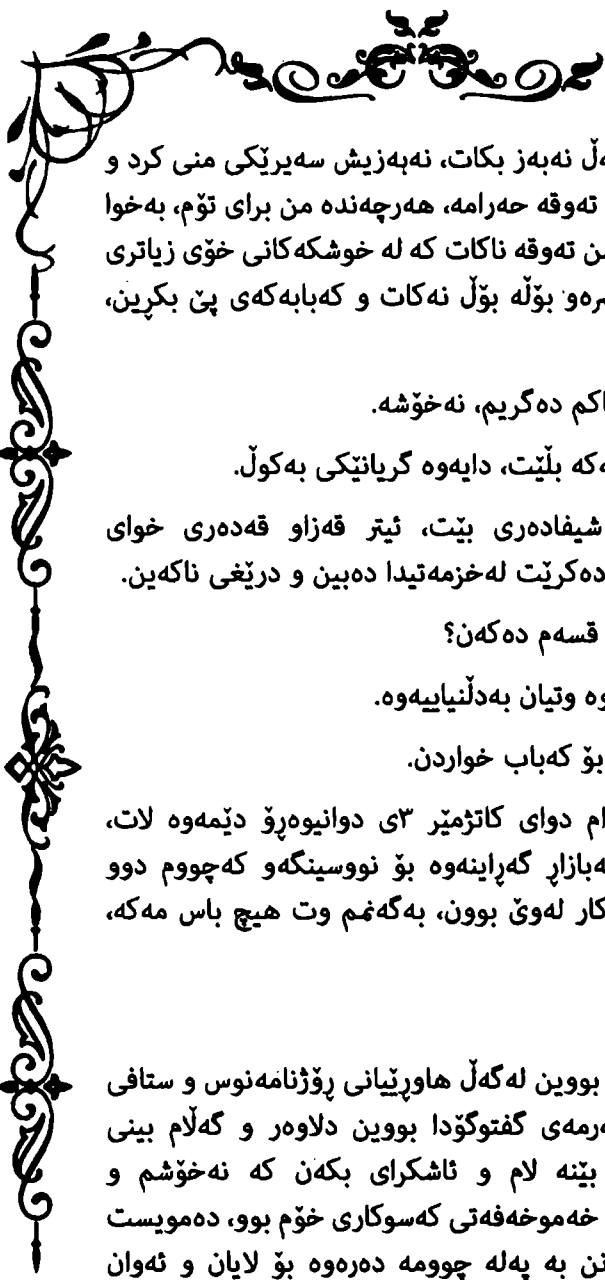
ماکوان: گوپی مه یه ری ژیان گریان و پیکه نینه، خو شی و ناخو شییه،
له ئیوانیاندا یاری ده کات، ئیتر ناو نراوه به دنیا وشه ی دنیا ش و اتا زور زور
نزم.

نه وه نده م نه زانی نه بهز به جلی سهر بازیه وه خو ی کرد به ژورا، منیش
کردم به گالتهو وتم نه موت بابروین بو که باب خواردن، نه وه تیمساحیکی
تیش پهیدا بوو.

نه بهز له من زیاتر هه زی له که باب و گوشت خواردن بوو، نه بهزم
ناساند و وتم نه مه که می خوشکمه.

نه بهز: وه للا خو شحال بووم به ناسینی که می خوشکمان، مامه خه سره و
هه مووی بو باسکردوو م.

دهېستی برد ته وځه له گهڼ نه به ز بکات، نه به زیش سه یړیکى منى کرد و
وتى مامه خه سره و ده لیت ته وځه هه رامه، هه رچه نده من برای توم، به خوا
له گهڼ سه یړانى خوشكى من ته وځه ناکات که له خوشکه کانى خوى زیاترى
خوش ده ویت، جا با خه سره و بول نه کات و که بابا که ی پى بکړین،
نه ی بوی ده گریټ؟

که نم: کاک نه به ز بۆ کاکم ده گریم، نه خوشه.

نه یو پرا ناوی نه خوشیبه که بلیت، دایه وه گریانیکى به کوڼ.

نه به ز: خواى گوره شیفاده رى بیت، نیر قه زاو قه ده رى خواى
که ووره یه، تیمه چیمان پى ده کړت له خزمه تیدا ده بین و دریغى ناکه ین.

ماکوان: نه وه ی وتم به قسه م ده که ن؟

نه به ز و که نم: به یه که وه وتیان به دلنیا ییه وه.

ماکوان: ده ی با پروین بۆ که باب خواردن.

نه به ز: ده پوم بۆ ده وام دواى کاترمیر ۳ دوانیوه پو دیمه وه لات،
خوا حافیزیم له و کرد و له بازار گه پراينه وه بۆ نووسینگه و که چووم دوو
کوپى پوژنامه نووسى هاوکار له وى بوون، به که نم وت هیچ باس مه که،
باشه؟

که نم: باشه.

له وى سه رقالى گفتوگو بووین له گهڼ هاو پړیانی پوژنامه نوس و ستافى
گوډارى نوی بزاډ، له که رمه ی گفتوگو دا بووین دلاوهر و که لام بینى
له بازار که دا، زور ترسام بینه لام و ناشکرای بکه ن که نه خوشم و
بلاو بیتته وه، هه رچه نده من خه موخه فته تی که سوکارى خوم بوو، ده مویست
تا کاتى مهرگم هیچ نه زانن به په له چوومه دهره وه بۆ لایان و نه وان
نه یان زانى کامه نووسینگه ی منه له بازارى په شه موڼ نه وى دووه م

نووسینگهی بزاف له سهر پروکن بوو دواوه پیشه وه مان لی دیار بوو که ناو بازاره که دا، چوومه لایان وتم: نه وه چی نه که ن لی ره؟

دلاوهر: وه لالا کاک ماکوان هاتووین بو لای تو، دوینی فهرموتان نووسینگه که تان لی ره یه، له که ل که لا چه زمان کرد سهر دانت بکهین.

ماکوان: یاخوا به خیر بین، به لام با که س نه زانیت که نه خوشم له نیوه زیاتر که س نازانیت.

دلاوهر و که لا وتیان خه مت نه بیت کاک ماکوان جا چون قسه ده کهین.

پروژنامه نووسه کانی هاو پیم زانیان میوانی تاییه تم هه یه، هه موو هه لسان روشتن، نه وه ی که مایه وه گنم و که لا و دلاوهر بوون، هه ستم کرد دلاوهر قسه ی تاییه تی هه یه بو من بویه ناچار بووم به هه ردوکیانم وت نیستا ئاساییه ده توانین به ئاره زووی خو مان قسه بکهین، نه مه که غه خوشکمه، نه م خوشکه م هه موو شتیکی من ده زانیت.

دلاوهر زوری لا سهر بوو چون ده بیت خوشکی من بیت و به و شیوه یه جلو به رگی پوشیبت! هه لبت هیچی نه وت به لام له ده موچا ویدا نه وه م خوینده وه، هه رچه نده من بوم نییه به زور حیجاب به که س بکه م نه که ر خوشکه کانی خوشم بن له دایک و باوکم، به لام ده توانم ئاموژکاریان بکه م و هاوکاریان بم تا پروا ده که ن به نه نجامدانی نه و کاره، ده نا نه وه ی که ئافره ته مادام هوکمی نیسلام له سیسته مه که دا نییه، ته نها ئاموژکاری و قسه ی خیرمان له سهره بو خه لکی به گشتی.

دلاوهر: کاک ماکوان؛ من و که لا بو پرسو پرایه ک هاتووین بولای جه نابتان، ماوه ی ۶ مانگ زیاتره له که ل که لا بریاری زه واجمان داوه، به لام له ته ره فی هه ردوولا ریگر هه یه به تاییه ت لای منه وه.

ماکوان: ریگریه کان چین؟

دلاوهر: من مانگانه ۴۰۰ ههزار دینارم ههیه لهسه‌ر مۆلیده کار ده‌که‌م،
که‌لش ۳۵۰ ههزار دیناری ههیه له‌فهرمانگهی ئاووئاوه‌پۆ دامه‌زراوه،
ده‌شیت موچه‌که‌ی زیاده‌بکات، چونکه له‌وێ تازه دامه‌زراوه بۆیه ئه‌وه‌نده
موچه‌ی هه‌یه.

ماکوان: ئه‌م موچه‌یه خراپ نییه، مائی پێ به‌پۆوه ده‌چیت، کیشه‌که
له‌کویدا‌یه؟

که‌لا: کیشه‌که له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی تێمه‌دا‌یه، مائی هه‌ردولا ده‌لێن با‌چاک
بینه‌وه.

دلاوهر: کاک ماکوان ژیان و مردن به‌ده‌ست خوا‌یه، خۆ ئه‌گه‌ر به‌رین
لانی که‌م ئاو‌اتیکمان هاتۆته‌دی.

که‌وا‌یوت زۆر کاریگه‌ری لێ‌کردم.

ماکوان: خوای گه‌وره ته‌مه‌نتان درێژ بکات و ژیا‌نیک‌ی پر کامه‌رانی
به‌سه‌ر به‌زن، قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌یه که‌س لێ‌تان تێنه‌گات من باش لێ‌تان
تێده‌گه‌م، جا داوا‌کاری له‌من چی‌یه؟

دلاوهر: من و که‌لا دو‌ینێ شه‌و زۆر قسه‌مان کرد به‌یه‌که‌وه، به‌پیارماندا
که تو‌ پێگامان بۆ دا‌بنییت و خۆمان به‌پیارمانداوه ده‌مانه‌و‌یت پرسیش به
تۆ بکه‌ین.

ماکوان: خۆش‌حال ده‌بم بزانه‌م و دل‌نیا‌بن له‌وه‌ی ئه‌وه‌ی به‌من بکری‌ت
دریغی نا‌که‌م.

دلاوهر: کاک ماکوان داوا ده‌که‌م له‌یه‌کترمان ماره‌ بکه‌یت تا بی‌ینه
حه‌لا‌لی په‌کتر و ئیتر گو‌ی به‌که‌سوکار ناده‌ین.

ماکوان: جا ئه‌مه چۆن ده‌بی‌ت، نه‌شه‌رع و نه‌عورف پێی پازی نین و
نا‌بی‌ت، من کاری وا چۆن ده‌که‌م، پاشان کێ ئه‌و مافه‌ی دا به‌من هه‌لسم
به‌و کاره‌.

مهمله که تی عیشق

دلاوهر: نهی که من و گهلا پازی بین و ههردوو کمان بهدوای ژیان و خانهواده و خیزان دروستکردندا بگه پرتین ئی خو بهدوای کاری خراپه وه نین بویه تیمه ههردوو کمان ته مه غمان له سهرو ۱۸ ساله وه به له پرووی یاساییه وه هیچ کیشه یه ک پروو نادات، تیمه به فهرمی ده چینه دادگاو ده توانین شاهیدیش پهیدا بکهین، به لام ده مه ویت له پرووی شه رعه وه کارو پرۆسه که نه نجام بدهین.

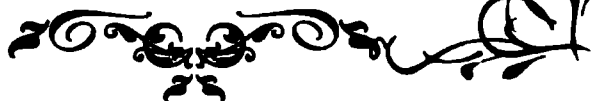
ماکوان: نهی بو نه چوونه لای مه لایه ک یان مامۆستایه کی ئایینی نهو کاره تان بو نه نجام بدات؟

دلاوهر: چووین داوای وهلی ته مر ده کهن، ئی من کاکم پازی نییه و گه لاش دایکی پازی نییه، به لام باوکی ۵۰٪ پازییه له ۵۰٪ که ی تریشی ته لئ له ئیستادا توانای دروست کردنی مالو خیزانتان نییه.

ماکوان: ئی کوپری باش تو ته ویت من له م بهینه دا پیاو خراپ بکهیت، نهو مهلا به پرتانهی که داوای وهلی ته مریان کردووه کاره که یان ۱۰۰٪ شه رعییه و دروسته، نهی باشه خوا نه خواسته تو و گهلا له یه ک جیا بوونه وه نه گهر باوک و دایکی گهلا پازی نه بوون نهی دوایی گهلا چی بکات، بپرواته لای کئ؟ پازی ده بیت له شه لتهر و سه رجاده بیت.

دلاوهر: ناخر کاکه ماکوان هه رگیز نهو کاره پروونادات، چوون گهلا و من له یه ک جیا ده بینه وه؟

ماکوان: نازانین که سمان زانستی په نهانمان نییه (عیلمی غه یب) باسی ته گهر ده کهین، پروکنی زهواج به تایبهت له مه زهه بی شافعی و یاسای عیراقی باری که سیایه تی ده بیت وهلی ته مر و شاهید و ئاماده بن، ته م مه راسیمه ده بیت ئاشکرا بیت به نهینی نا کریت، خو تیمه له ولاتی میر نین تا زهواجی عورفی بکهین، ده بیت عورفی بیت و شه رعیش بیت پروونه؟ دلاوهر: به لئ پروونه، به لام پرتگا چاره چییه؟ توخوا هاوکاریمان بکه.

ماکوان: پښتیا چاره ی تر زوره، ده توانین له پښتیا ترهوه هه ولېده ی، راسته ټیمه به ته مای مردن ین و سهره مان بۆ مردن گرتوه بۆ ناو گۆر، به لام هیواو نومید و خوښه ویستی له سهره ویی هه موویه وه ته وه کولمان له ده ست داوه، چه نده ده رگا و په نجه ره ی ماله کاغمان والا بکه ی به شه وو به پښتیا نه ونده تیشکی خور ماله کاغمان پروناک ده کاته وه، تو و که لا ته نها یه ک په نجه ره تان والا کردووه، تیشکی خور یان شه وقی مانگ حه قمن به کزی دپته لاتان، با ده رگا و په نجه ره کان هه مووی بخړینه سهریشت خوی گه و ره بۆ خوښه ویستی نیوان دوو که س به پښتیا گوی و پښتیا عیش بۆ هاوسه رگیری زور کار ناسانی ده کات.

ناگام له که لا بوو زور خوښحال بوو، پښتیا هر سهری داخستبوو که من نه و قسانم بۆ کردن زهرده خه نه گرتی و پښتیا.

دلاوهر: هیچ بیرو که یه کت هه یه؟

ماکوان: له ټیستادا نا، به لام دلنیا م خوی گه و ره ده ستمان لی به رنادات، نه گه ر ته ره فی خوا بین و خوښه ویستی هه که تان له چوار چپوه ی پښتیا شهر دا بیت.

که لا: سویند به خوا کاک ماکوان دلاوهر ده ستی به رده ستم نه که وتووه.

ماکوان: به دلنیا ییه وه هه روا ده بیت، ټیوه خه لکی نیماندارن گومانم نییه.

دلاوهر: باشه کاک ماکوان بویه تو که لا ماره ناکه یت له من ده ترسی من لی جیا به وه؟

ماکوان: من نا ترسم، پاشان کاری من نییه، دوی نه وه من ته نها نه وه م به موونه هینا یه وه، هوکاری تر زوره که ده بیت هه ردوو خانه واده رازی بن، موونه یه کی تر نه گه ر خانه خواسته تو مردی که لا چپکات، دوی دایکی و باوکی ده لین به قسه ی ټیمه ت نه کرد حه قمان به سهرته وه نییه، پاشان یان زیندانی کرایت نه ی بیرتان له وه نه کردو ته وه که سبه ین

مهمله که تی عیشق

مندالتان بوو براهی تو مامیانه و باوکی گه لا بایریان... هتد، دلاوهر گیان ههروا ناسان نییه بیری لی بکه یته وه دهیان هوکاری تریش پیم خوش نییه ههرزه کارانه بیر بکه یته وه.

گه لا: من له گه ل قسه کانی کاک ما کواندام، با جاری په له نه کهین و زیاتر بیری لی بکه یته وه.

دلاوهر: به پروویه کی گرزه وه، ده ییاشه چونتان پی باشه واده کهین.

ماکوان: دلاوهر گیان ده زانم له چ حاله تیکی دژواردایت، ههست به توو گه لا و خوشم ده کهم، براهه دلیابه خوی گه وره چاکتری بو داناوین، به و مه رجه ی له ریگا لانه دهین و به ره و ناویشانی خوا برؤین، هیچ شتی کمان لی ون نابیت، نه ی تو ده لی پی چی گهنم؟

گهنم: وه لا کاکه تو هه رچی بلیت قسه کانی تو ته واهه.

ماکوان: ناخر له بهر نه وه ی من براتم بو یه وا ده لی تیت (هه موو ده ستمان کرد به پیکه نین).

دلاوهر: کاک ماکوان گهنم خان خوشکی خو ته؟

ماکوان: به لی قابیله خوشکی دراوسپکه مان بیت، ۱۰۰٪ خوشکی خو مه و به قه دهر هه ردو و چاوم خوشم ده ویت، گه لا و دلاوهر مالتا واییان کرد و نویژی نیوه پو بوو به گهنم وت من ده پوم بو مزگه وت نویژ ده کهم و دیمه وه، هه رکه س هه والی پرسیم بلتی دوی ۱۵ خوله کی تر دیته وه.

گهنم: باشه.

له وکاته دا من روستبووم بو نویژ پیشپه وی برام خوی کردبوو به نووسینگه دا و به گهنی وتبوو خه سره و له کوئیته، نه ویش زانیبووی شیوه مان زور له یه ک ده چیت خوی پی نه گیرابوو دهستی کردبوو به گریان، زانیبووی نه ویش برایه تی، به لام هیچی نه وتبوو، که هاته وه پیشپه و له سر پلیکانه کانی نهومی دووه و هه ستابوو، وتی نه وه کییه هه ر چوومه

ژوره وه ههوالی تۆم پرسى دهستى کرد به گریان، پیم وت خیره بو دهگری
که چی دهلیت تۆ زۆر له کاک خهسره و دهچیت، منیش وتم خهسره و برامه،
له ترسا هاتمه دهره وه، وتم نه وه ک شتیک روویدات، به راست نه وه کتیه؟

ماکوان: کچیکی رۆژنامه نووسه زۆر عاطفیه و شاعیریشه منی وه کو
برای خۆی خوش دهویت، سۆزداریه که ی گرینۆکی کردووه، وه ره با
برۆینه وه بو نووسینگه.

پیشرهو: نایه م نیشم ههیه، ههر بو نه وه هاتم پیت بلیم زهویه که ت
پاره ی باش ده کات ههوالم بو زانیت نه م به یانییه.

ماکوان: باشه دهستت خوش بیت.

نه و رۆشت و چوومه وه بۆلای گهنم، وتم بو گریاویت؟ پیشرهو ت
ترساندوه.

گهنم: به خوا زانیم به لام خۆ هیچم نه وت و نه یزانی بۆچی ده گریم،
خیرا چووه دهره وه زۆر ترسا خوشم زانیم، به لام چیکه م من خۆم بو نه گیرا.
ماکوان: تاکه سی تر نه هاتووه باسی خۆتم بو بکه، باسی خۆت و ئاژداو
ئابادتیم بو بکه.

گهنم: یه که م شوکردنی دایکم له گه ل باوکمان بووه، پاشان که من دوو
سالان بووم باوکمان کۆچی دواپی کردووه.

ماکوان: کۆچی دواپی نه کردووه، باوکمان کوژراوه، به لام تۆله ی
سه ندراره ته وه.

گهنم: من نازانم چی بووه به راستی دوینن شه و له گه ل دایکم و بابه
جه مال بوو به شه یم داوای وینه ی باوکم کرد نه یاندامن، دایکم بیجگه بابه
جه مال پیشتر شویه کی تری کردوه.

ماکوان: ماشاء الله واتا به جه ماله وه سڀ دانه، وایه؟

که نم: به لئ؛ به لام هاوسه ری دووه می به پرووداوی هاتوچۆ مردووه، کاتیک که من چوومه زانکۆ لهوئ وانیه کمان هه بوو له باسی کۆمه لئاسیدا، باسی پاراستنی خیزانی کۆن ده کات که هه میسه ته په فی باوک خیزان ده پاریزیت، زۆر کاریگه ری هه بوو له سه رم ئه و باسه ی که خویندمه وه که سیکه له سالی ۱۹۹۹ دا مردووه ناوی (ئاشلی میتتاجویه).

ئیر له سالی یه که مه وه بووه خولیا ی می شکم ده بیت بزائم باوکم کیه و چی بووه، هیچ له باره یه وه نازانم، ته نانه ت دایکم ده لیت زۆر ده له مه مند بووه دوو سال به دزییه وه ئه و هیناوه، که م لای دایکم ماوه ته وه زیاتر لای ئیوه بووه ده کریت من بلیتم تۆزی باسی باوکم بۆ بکه؟

ماکوان: پێش ئه وه ی باسی باوکم بکه م (ئاشلی) ئه و قسه یه ی نه کردووه، ئه وه قسه ی زانایه کی ئیسلامیه به ناوی ئین خه لدون خه لکی قهیره وانه و له تونس ئیستا بووه، (ئاشلی) جوله که یه و له خاکی فه لستین له دایک بووه له ۱۹۰۵ و له ۱۹۹۰ خۆمان خۆش مردووه.

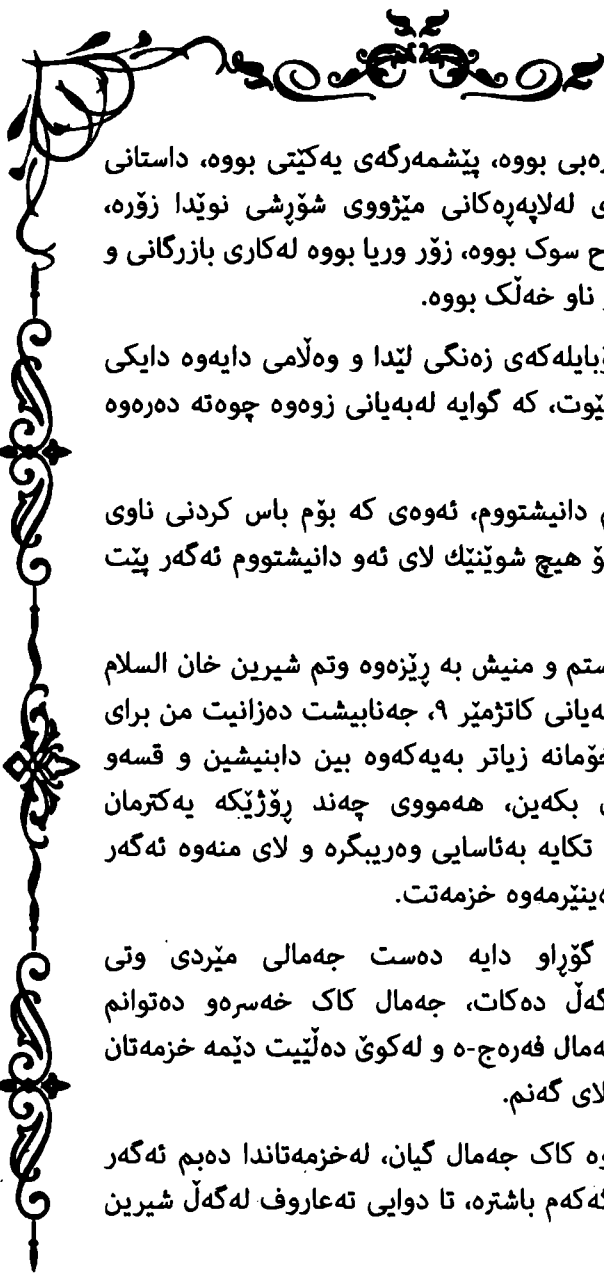
هه ر ویستم پتی موعجیب نه بیت، ده ی و ته که ی ئین خه لدون ده لیت: (لایمکن أن نتخيل الإنسان مهما كان تاريخه بدون وجود عاقله تحمیه)

که نم: تا ئیستاش له و (عاقله) تینه که یشتووم که له زانکۆ مامۆستا بۆی باس ده کردین.

ماکوان: عاقله واتا په یوه ندی خیزان له پێگای باوکه وه، یان پاراستنی خیزان له پێگای نه وه کانی باوکه وه، بۆ پیاو چه ز له بوونی کوپ ده کات، چونکه پاریزه ری ناو خیزانه که ی ده بیت، هه ر پیاویک کوپ نه بوو خیزانی تیا ده چیت، واتا هه لگری ناوی خیزانی نامیت، به واته یه کی تری کۆنی عه ره ب ئه ویش مانای ده مارگیری خیزانی و عه شیره تکه راییه، پروونه؟

که نم: تیکه یشتم، به س واز له وه بهینه باسی باوکم بۆ بکه.

ماکوان: باوکمان پیاویکی ناوداری شاری پێنجوین و ناوچه کانی سلیمانی و به گشتی پیاویکی سیاسی و نووسه ریکی به توانا و وه رگیریکی

باشی زمانی فارسی و عهره بی بووه، پېشمه رگه ی یه کیتی بووه، داستانی
زوری تۆمار کردووه ناوی له لاپه رپه کانی میژووی شوږشی نویدا زوره،
پیاوړکی کۆمه لایه تی و پړوح سوک بووه، زور وریا بووه له کاری بازرگانی و
خۆشه ویستی پېشمه رگه و ناو خه لک بووه.

له م قسانه دا بوون مۆبایله که ی زهنگی لیدا و وه لای دایه وه دایکی
بوو زور قسه ی ناشرینی پیتوت، که گوايه له به یانی زوه وه چوه ته دهره وه
بۆ نه گه راوه ته وه.

گهنم: دایکه لای کاکم دانیشتووم، نه وه ی که بۆم باس کردنی ناوی
کاکه خه سره وه، نه چووم بۆ هیچ شوینیک لای نه و دانیشتووم نه گهر پیت
خۆشه قسه ی له گه ل بکه.

ته له فۆنه که ی دایه دهستم و منیش به پێزه وه وتم شیرین خان السلام
علیکم، گهنم لای منه له به یانی کاتژمێر ۹، جه نابیشته ده زانیت من برای
که وهره ی گهنم و مافی خۆمانه زیاتر به یه که وه بین دابنیشین و قسه و
گفتوگۆی خێزانی خۆمان بکه یین، هه مووی چهند پڕۆژیکه یه کترمان
دۆزیوه ته وه و ناسیوه، جا تکایه به ئاسایی وه ربیکره و لای منه وه نه گهر
زور دلت ناچارمه تیتستا ده ییترمه وه خزمه تت.

شیرین خان زمانی گۆراو دایه دهست جه مالی میڤردی وتی
هاوسه ره که م قسه ت له گه ل ده کات، جه مال کاک خه سره وه ده توانم
جه نابت ببینم، من ناوم جه مال فهره ج-ه و له کوێ ده لیتیت دیمه خزمه تان
یان تۆ وهره بۆ مالمان بۆ لای گهنم.

ماکوان: به خۆشحالییه وه کاک جه مال گیان، له خزمه تاندا ده یم نه گهر
ته شریف بێنن بۆ نووسینگه که م باشتره، تا دواپی ته عاروف له گه ل شیرین
خانیش دا ده که م.

جه مال: به خۆشحالییه وه له کوێیه نووسینگه که تان؟

ماکوان: بازاری ره شه مو ل نهۆمی دووه م....

پرنسیپی عیشق

جه مال: زۆر باشه به یانی باشه بيم بۆلاتان، که ی لهوئی ده بن؟

ماکوان: تۆ هه رکات بیت من له خزمه تا ده بم، به لام ته مپۆ زیاتر
نیجازه مان بدن له گه ل گه می خوشکم به یه که وه بین، به شیرین خان بلێ
بیخه م بیت، تا ده رگای ماله وه خۆم ده یگه یه نم.

جه مال: زۆر باشه کاک خه سه ره و گیان، به لام بزانه سه یاره ی هینا وه
له گه ل خۆی گه نم؟

گه نم: سه یاره م پتیه.

ماکوان: به لێ وا ده لیت هینا وه.

که جه مال دا یخسته وه به گه نم وت بۆ چه ند سه یاره تان هه یه وا
ده لیت سه یاره ی هینا وه؟

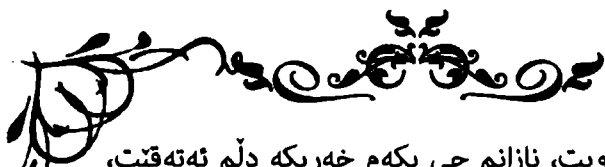
گه نم: مالمان له چوار پرانی سه رچنارو هه له بجه و نه و ناوچانه دایه،
ماله که مان له بینایه کی به رزدا یه ژیره که ی پیشانگای سه یاره یه، جا من
نازادم که کامه سه یاره لیده خورم.

ماکوان: خۆشحالم که ئاوا له خۆشیدا یه، دایکت زۆر تو ره دياره، که
وتت له گه ل خه سه ره ی برامم ده نگی گۆرا وه ک نه وه ی بترسیت، وابوو؟
جه مالیش زۆر به نه ده به وه قسه ی کرد، چی لێ ده خوینیته وه؟

گه نم: کاکه من بۆ ما وه ی چه ند سالتیکه ته نگم پێ هه لچنیوون، هه ر
ده موت کوا باو کم؟ کوا که سوکارم تا له کو تا ییدا بابه جه مال وتی وه ره با
بته مه سه ر گۆره که ی، ئیتر ما وه ی دوو بۆ سێ سال ده بیت ها توو چۆی
گۆری باو کم ده که م که سم نه ده بیینی تا کو خوا ی گه وه ر کردی تۆ ها تی و
مۆبایله که ت لهو ی له بیر چوو.

به راستی ما وه یه کی زۆر تو وشی نه خۆشی نه فسی بووم، به لام ته مپۆ
هینده ی دنیا خۆشحالم که له گه ل تۆ بووم، که چی هیزی نه ژنۆم نییه که

تووشی ئەو نه خوشییه بوویت، نازانم چی بکه م خهریکه دلم ئە ته قیت،
ئاخر چیت پتویسته له پاره له ههرچی دلی خوشمت ئە ده من.

ماکوان: قوربانی دلت ب م خوشکه نازیزه بچکۆله که م، وه لا که ناری
خوشکم بزانیته له بچووکی ده رده چیت ئیتر لیمان توره ده بیت.

که نم: خوای گه وره لیمان نه سیتیت.

زۆر قسه مان کرد له گه ل یه کتردا زۆر زانیاریم ده رباره ی خیزانی خۆمان
دایه که نم و باسی ژبانی کورتی خۆم بۆ کرد و که خیزاندارم و مندا لیکمان
هه یه، له م قسانه دا بووین نه به ز خۆی کرد به ژوورا، به چه پکتی گۆله وه،
دوای سلا و کردن وتی که نم ئەوه هه ر لی ره ی؟

ماکوان: لای برای خۆیه تی بۆ کو ی پروات، ئە ی ئەم گۆله چیه به تو؟

نه به ز: دایکم بو ی ناردوویت، تو ده زانی دایا کچی پوری منه و دایکم
پوری دایایه له بیرت چۆته وه؟

ماکوان: نا ده مزانی.

به لام بۆم گرنگ نه بوو، چونکه له ئەوه وه سه ره تایی ناسۆرو خه مه کانم
بوو ئیتر له و کاته وه به رده وامه، هه ر خه مێک و نازاریکم توش ده بیت خیرا
دایا دیته وه پێش چاوم.

نه به ز: دایکم وتی ئەم پۆ پۆژی له دایک بوونی دایایه، نه وه ک خه سه ره
له بیر ی چو بیته وه ئەو گۆلانه ی بۆ به ره، گۆله که ی دایه ده ستم و منیش
ده ستم کرد به پێکه نین و دوو دلۆپ فرمیسک له چاوم داباری، نه به ز زانی
پێکه نینه که م گریان ه.

که نم: کاکه خیره بۆ ده گری؟

ماکوان: ئە بیت ئەم پۆ پۆم بۆ جه ژنی له دایک بوونی دایا، له بیرم
کردوو ه.

مەملەكەتى عىشق

ئەو فرمىسكانەى لە چاوم وەرین ھەمووی یادگارین، جا نازانم دین
لەگەلما یان نا؟ چونکە ئۆقرەم ئى براۋە.

نەبەز: كاكە كاتژمىر چوارى تىۋارەيە، لەبەر ئىزدىحام تاشەش
دەرنەچىن، ئى خۆ بەپىش ناپۆين بىخەرە بەيانی.

ماكوان: نا من ھەر تىستا دەپۆم، دین یان نا؟ با گەنم بىرواتەوہ بۆ
مالەوہ.

گەنم: وەلا منىش دىم بۆ ئەو جەژنى لەدايك بوونە.

ماكوان: تىمە ھەردووكمان دەپۆين بۆ لاى كچى پورەكەت كەچى تۆ
نايەيت؟

نەبەز: بابپۆين سەيارەكەى گەنم نزيكتىر بوو لە ئەسحابە سېى پاركى
كردبوو، بەسەيارەكەى ئەو پۆشتىن، كە لىي خورپى وتى بۆ كوئى بپۆم،
جەژنى لەدايك بوونەكە لەكوئىيە؟

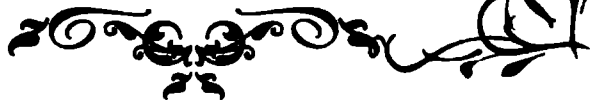
نەبەز: گەنم گيان لەسەر قەبرانە، بپۆ بۆ گردى سەيوان.

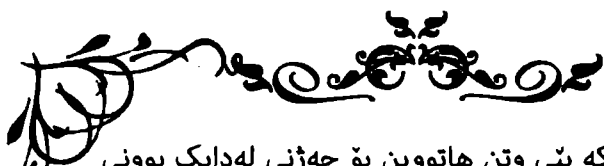
گەنم: تەماشای من دەكات كاكە گالتە دەكات یان چى، بۆ كوئوہ بپۆم؟

ماكوان: گەنم گيان راست دەكات جەژنى لەدايك بوونەكە لەسەر
گۆپى داليابە، دابەزە سەيارەكە بدە دەست نەبەز با ئەو لىي بخورپىت،
ئەو دەزانىت چۆن دەپوات.

گەنم: بەسەراچاۋ.

نەبەز بەرەو لاى داليا بردىنى، دەمەو تىۋارەيەكى درەنگ بوو،
سەيارەيەكى ئاسايش لەو ناوہ دەگەرا وەكو پاسەوان، دياربوو بۆ پشكنىن
پرووہ لاى من وگەنم و نەبەز ھاتن، ديار بوو خراپ ھالى بونىك ھەبوو
لەوہى كە كاتەكەى ناوہختە و ئەم كچەمان لەگەلدایە و تىمەش دوو پياۋ،
ئىتر نەبەز ناسىنى پرسىان خىرە كاك نەبەز؟ چەندە دلم پىر بوو بەلام بە

قسه که ی نه به ز پیکه نیم که پئی وتن هاتووین بۆ جه ژنی له دایک بوونی
کچیکی پورم که سالی ۱۹۹۳ کۆچی دواپی کردوو.

من له گه ل گهنم پۆشتم و نه به زم لای نه وان به جی هیشت، دیار بوو
نه به ز پرووداو و چیرۆکه که ی بۆ باسکردبوون.

من گه یشتمه سهر گۆری دالیا و گوله که م بۆ داناو دهستم کرد به
قسه کردن له گه ل کێله کهیدا و وتم: چهنده خه مبارم بۆت نه وهندهش
له خوای گه وه دواکارم که لیت خوش بیت به و خۆکوژی به کردت، کاتی
من و تۆ کاتی نه زانی بووه، دوعای خێرم زۆر بۆ کرد و قورئانم بۆ خویند،
نه به ز وتی: کاکه بابروین کات زۆر درهنگه له بهر نه و کچه، ههر دووکیان
ده ترسان، شهو به سه زماندا هات له سهر گۆرستان، واتا دنیا به تهواوه تی
تاریک بوو.

گهنم تيمه ی برده وه بۆلای سه یاره که ی نه به ز و وتم گه یشتیه ماله وه
ته له فۆنم بۆ بکه، نه و پۆشته وه و من و نه به زیش بۆ نانخواردن چووین بۆ
که باباخانه یه ک له تووی مه لیک، نزیک مالی ههر دوولامان.

نه به ز: ماکوان تۆ بروات به گهنم هه یه؟

ماکوان: نه ی بۆ پروام پئی نییه؟ تۆ چی ده بینیت؟

نه به ز: نازانم باسی جه مالت کرد وتت که وا شتتان له سهر نووسیوو،
نه لیم نه وه ک فیل بیت.

ماکوان: نه گهر به ناوی خوشه ویستی و کاری بێماناوه بهاتایه قسه که ت
رێگای تیده چوو، به لام نه و داماوه ده لیت خوشکتم پاشان جه مال تا نه م
ساته وه خته ش نازانیت که من برای نه وم، نه وانیش دیار بوو تووشی شوک
بوون، ئینجا گهنم ده رچووی کۆلێژی کۆمه لناسیه و زۆر ووریاو زیره که،
نه و جوړه ئافره تانه به کار نایه ن بۆ هه لخله تاندنی خه لکی به گشتی.

مهمله که تی عیشق

نه بهز: ببوره خۆت باشت ده زانیت ته نها مه به ستم تۆیه، ههر و تم
حه زه ری خۆت وه رگری، چونکه رووداوه کان هه مووی ده لئی فیلمی
هیندییه.

ماکوان: به راستی هه مووی ده لئی هیندییه، هیچی جیگای باوه پر نییه،
دهمخۆش خۆزگه له خه وندا بوومایه و له پر هه ستامایه و هه مو ئه وهی که
پرویداره خه وێک بوایه و هیچی تر.

نه بهز: به خوا سورهی برام هه مووی خیری تیدایه، با پرۆینه وه بۆ مالی
تیمه یان با بته مه وه بۆ مالی خۆتان.

ماکوان: نا، هه ز ئه که م پرۆم بۆ جیگایه ک ههر خۆم به ته نها بم، هیچ
شوینیکی وا شک ده به ییت؟

نه بهز: بۆ ههر جیگایه ک بلئیت له گه لت دیم، به س بانه چین بۆ
سه رقه بران.

ماکوان: ئاقل من ئه لیم به ته نها بم، ئه گهر پرۆم تۆ نایه ییت، من خۆم
ئه پرۆم.

نه بهز: ئی بۆ چه زت به وێیه؟

ماکوان: ئاخو ده مه ویت رابیم له گه ل گۆرستاندا زۆرم نه ماوه پرۆم بۆ
ولاتی مردووه کان فیزه که م حازره.

نه بهز: ئه م شه و نا، بیخه ره کاتیکه که.

ماکوان: کن وتویه تی ده پرۆین بۆ ئه وێ، تۆ ده لئیت من چه زم به
جیگایه کی ته نه یایه، شک ئه به ییت؟

نه بهز: ده پرۆین بۆ مالی تیمه بۆ زوره که ی من.

ماکوان: دایکت ئه مخاته گریان ئه م شه و یادی له دایک بوونی دالیایه.

لهم قسانه‌دا بووین له‌به‌رده‌م که‌باب‌خانه‌که‌دا پیاوړکی پش سپی،
 ته‌ماشای وه‌جاخی که‌بابه‌که‌ی وه‌ستا حه‌سه‌نی ده‌کرد، منیش قسه‌کانم
 بری و خیرا پرووه و نه‌و مامه‌ پیره‌یه‌ چووم زور خوشه‌ویستی چووه‌ دل‌مه‌وه
 ده‌ستیم گرت و وتم میوانی منیت.

مامه‌ پیره‌که: برا من پاره‌ی که‌بابم پی نییه، نه‌گه‌ر بوم ده‌کړیت ده‌مه
 میوانت، به‌لام دواپی کلاو نه‌که‌یته‌ سه‌رم.

ماکوان: نه‌مه ۲۵ هزار با له‌گیرفانتا بیت، نه‌گه‌ر من پاره‌که‌م نه‌دا
 خوت بیده‌ باشه؟

له‌که‌ل‌مدا هات و داوای نه‌فه‌ریک که‌بابم بو کرد، دوو که‌بابی خوارد و
 دوو که‌بابی هیشته‌وه و بانگی شاگردیکی کرد وتی نه‌و که‌بابه‌م بو بیچته‌وه.

ماکوان: خوت بیخو که‌باب به‌گه‌رمی خوشه‌ خواي گه‌وره‌ رزقی خوی
 هر ده‌نیریت، هه‌لیمه‌گره‌ قوربان.

مامه‌ پیره‌که: نا بو پیریژنه‌که‌ی ده‌به‌مه‌وه، گوناچه‌ نه‌ویش ده‌می‌که
 که‌بابی نه‌خواردووه.

ماکوان: خوت بیخو به‌و شاگردم وتوو نه‌فه‌ریک که‌بابی ترت بو
 دابنی و بوت بیچته‌وه.

ده‌ستی کرده‌وه به‌نان خواردن، منیش وام نه‌زانی هه‌موو دنیا هی منه.

نه‌به‌ز: خو سوپاسیک و دوعایه‌کی خیریش ت بو ناکات، تو ته‌ماشایکه
 چون ده‌یخوات، بیخو به‌لاشه.

خه‌ریک‌بوو بکیشم به‌ ده‌می نه‌به‌زدا، به‌لام کیشام به‌ ده‌ستیا و وتم من
 هیچم ناویت، ته‌نها نه‌مه‌ویت نه‌و له‌ خوشیدا بیت، من و تو تیروپرمان
 خوارد بزانه‌ تو بیری دایکت و سه‌یرانت بوو، به‌لام نه‌و چه‌نده‌ به‌وه‌فا بوو
 بیری لای خیزانی بوو، نه‌و زور له‌من و تو باشتره.

مامه پیره دهستی کرد به پیکه نین به قسه کانی من و وتی: زۆرت چاندوه و کهمت دووریوه تهوه، نهو ورگ زلهی هاوړیت ته پوتۆزی زۆری له سهر نیشتهوه، بارانیکی به خوړ دابکات هه موو خو له که دهسپیتتهوه، بهرده که جوان دهرده که ویت، تۆش باخه کهت به رهه می هه یه مه هیله بسووتیت.

نه بهز: نه مه له شیت نه چیت، بروانا کهم نه قلی ته واو بیت، هیچی لیتیکه یشتی؟

ماکوان: هیچ تینه که یستم، به لام بروانا کهم نهو قسانه ی هه روا ساده بیت، هه لسا پروات و دهستی کرد به گیرفانیا ۲۵ هه زاره که ی ده رهینا و تی نانه کهم خوارد به زیاده وه نهوه پاره کهت، وتم نامه ویت نهویش هه لبره بو خۆت، خستییه وه گیرفانی، ته نها وتی خواتان له گه ل، منیش خوا حافیزیم لیکرد.

نه بهز: نهو جوړه که سانه نهوه یان پیناخۆشه واده زانن تۆ گیلی و له دوا ی وه رگرتنی پاره که دوعایه کی خیریش ت بو نا کهن.

ماکوان: کاکه بو نه وه نده ههز ده کهیت خه لک زه لیل ت بیت، وه لاهی من زۆر ئاسووده بووم که وه کو هاوړی و ناسراو مامه لهی کرد، من و تۆ له بهر خوا ده یکهین، ئینجا خوا عه فوت بکات خه لک هه یه به ملیۆن دۆلار ده به خشیت له پیناوی خوادا دوو نه فەر که باجمان بو کپیوه نه م هه موو نازو منه ت و فیزه چیه بیکهین به سه ریدا.

نه بهز: من مه به ستم خیره که نییه، به لام به گه مژه مان ده زانیت، ناگات لی بوو پتی رابواردین، به منی دهوت به ردی خو لای و باران پاکت ده کاته وه تۆش باخه کهت نه سووتیت.

ماکوان: نه ی بو نه لئین یه کیکه له نه ولیا و پیاوچا کانی خوا، نهو قسانه ی نهو کردی من و تۆ نه قلمان پی ناشکیت.

نه به ز: دهی مه یکه به فلهسهفه به سه رمانه وه بابروین، دیت بۆ مالی
تیمه، یان بۆ ماله وه؟

ماکوان: لیخوره بۆ مالی تیمه، نه رۆمه وه بۆ مال ماندووم ده مه ویت پشو
بدهم.

که هاته وه بۆ ماله وه بابیرم دانیشتبوو که بابی ده خوارد، باوه شم پیا
کرد وتی دابنیشه نانه که ت بغۆ، له گه ل دایکت و باجیت و مناله کان قسه م
نه کرد وتم خۆزگه خه سه وه بهاتایه ته وه به یه که وه بجووینایه ته ده ره وه
که بابیکمان بخواردایه، نه وه نده ی پێ نه چوو کوپکی که نه چ له ده رگای دا،
هه موو وامان ده زانی تۆیت و میوانت له گه لدا یه، بۆیه له ده رگا نه ده یه ت،
که چی نه و کوپه وتی کاک خه سه وه نه م که بابیه ی ناردووه بۆ بابیری و ئیستا
خۆشی دیته وه.

وتم به خوا هه بێ ونه بێ ته له فۆنه که م له گیرفاغا ده ستم به ری که وتوووه
زه نکى بۆ رۆشتوووه و گوئی له قسه کانی من بووه بۆیه که بابی بۆ ناردووم.
تووشی شوک بووم نه و چوار که بابیه بوو که مامه پیره که داوای کرد بۆ
خیزانی، که چی وا بابیرم دانیشتبوووه ده یخوات، زوو زووش بابیرم ده یوت
چۆنت زانی من هه زم له که بابی وه ستا هه سه نه له توی مه لیک، هه یچ
ته فسیریکم بۆ نه ده کرا هه ر نه وه نده وتم خۆم که بابیم خوارد هه زم کرد
بۆ تۆشی بکرم و به گهرمی بپخۆیت.

دایکم: ده ی رۆله با بۆ تیمه شت بکریایه، نه بێ به ده مه ی باوکما بروانین؟
ماکوان: ببوره هه له بووم به لام کوا تۆ چه وری ده خۆیت؟ بۆ نه م جاره
له خزمه تی هه موتان ده بم یان پێشپره وه ده نیرم که باب به ییتیت بۆتان.

بابیرم: من خۆم به پیاو ده زانم، هه ر تۆ نه مه ت نارد پێشپره وم نارد
که باب بۆ هه موویان بێتیت، ئیستا دیته وه، نه ی چۆن خۆم به پیاو ده زانم.
ماکوان: باشه قوربان مادام وایه دوو جار وتتان واتا من پیاو نیم.

مهمله که تی عیشق

باپیرم: با پیاویت بهس به قهدهر من نا.

له گه‌ل باپیرم که وتینه قسه ی خوش تا دره‌نگانیکی شهو زۆر بیرم ده‌کرده‌وه له‌و پرووداوه‌ی پروویدا، داخۆ چی بێت و کێ بوو بێت؟ زوو زوو ده‌موت فێلی باپیرم بووه، ئه‌و پیاوه پیره‌ هاو‌پێی خۆی بووه، دوا‌یش ده‌موت من ته‌مه‌نێک ژيانم کردووه له‌گه‌ل‌یا هاو‌پێ و که‌سه‌ نزیکه‌کانی ده‌ناسم، ئه‌و پیاوه یه‌که‌م جار بوو له‌ژيانمدا ببینم. قسه‌کانی زۆر سه‌یر بوو که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه له‌ قسه‌کانی، به‌ نه‌به‌زی وت تۆ وه‌ک به‌ردی خۆلاویت و ئه‌گه‌ر بارانی به‌خو‌ر له‌سه‌ر به‌رده‌که‌ بباریت ئه‌وا به‌رده‌که‌ به‌جوانی ده‌رده‌که‌و‌یت تۆش ئاگات له‌باخه‌که‌ت بێت مه‌هێله‌ بسووتیت.

ئه‌م قسانه‌ ئاسایی نه‌بوو، له‌په‌ر دایکم بانگی کردم وتی نه‌خه‌وتویت، منیش بۆ خۆشی وتم با له‌گه‌رمه‌ی خه‌ودام.

دایکم: ئه‌گه‌ر ده‌توانیت وه‌ره‌ خواره‌وه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌م بۆ ناخو‌تێرته‌وه‌ بۆم بخو‌تێنه‌ره‌وه‌، به‌ل‌کو ده‌مم پێی راب‌یت زۆر قورسه‌.

ماکوان: واهاتم، که‌ چوومه‌ خواره‌وه‌ دایکم قورئانی ده‌خو‌یند له‌ سوره‌تی البقرة هه‌ندێک وشه‌ی تێدا‌بوو بۆی نه‌ده‌وترا، منیش بۆم خو‌ینده‌وه‌ دوو جار، که‌ سه‌یری ئه‌و ئایه‌تانه‌م کرد سه‌یر ده‌که‌م هه‌مووی باسی حاله‌تی دانیشتنی من و نه‌به‌ز و ئه‌و پیاوه‌ پیره‌ بوو!

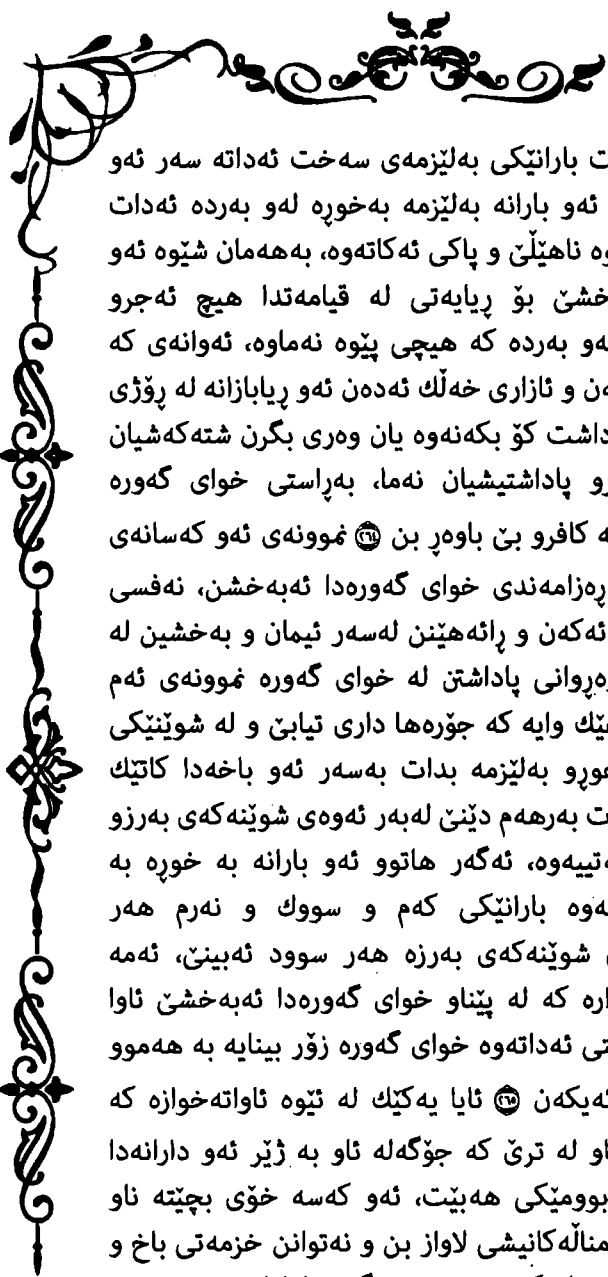

﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَثْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ * قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِيقًا وَثَنًا لَا يَبْقَىٰ لَهُ شَيْءٌ مِّنَ الْخَيْرِ قَسَمُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابُهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ حَبَّةٍ يَرْتَوٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْثَرًا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٨﴾ أَبَوُدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضِعْفًا فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٣٩﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَسُّوا الْخَبِيثَاتِ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغِيصُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِّي خَبِيرٌ ﴿٤٠﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٤١﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٤٢﴾ البقرة

واته: نموونهی نهو که سانهی که ماله کانی خویمان له پیناوی خوای گه وردها نه به خشن بو به رزگردنه وهی وشهی خوای گه وره له جهاد کردندا، وهکو نموونهی جوتیاریک وایه که دهنکیک دانه ویله نه رویتنی پاشان نهو دهنکه حهوت گول که نم نه گرتی، له ههر گوله که نمیکدا سهد دهنکی تیایه

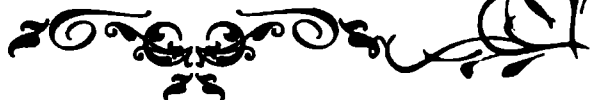
واته: نه كاته جهوت سهد، هيشتا خواى گه وره يهك به جهوت سهد زياترى ده كات، واته: كه سيك نه گهر ديناريك بكاته خير خواى گه وره به جهوت سهد خير بوى نه نووسى تا زياتریش خواى گه وره چهند قاتى نه كات به گویره نيه تى نهو كه سه، به گویره پيويستى نهو كه سهى كه تو خيره كهى پى نه كه يت، به راستى فزل و په حمه تى خواى گه وره زور فراوانه و خواى گه وره زور زانايه ﴿۳۶﴾ نهو كه سانهى كه مالى خويان له پيناو خواى گه وره دا نه به خشن، پاشان منته ناكهن به سهر نهو كه سهى كه پيان به خسيوه و نازاريشى نادهن به وهى كه دهمدرىژى و قسهى پى بكه ن نه مانه مادهم ني هتيان بو خواى گه وره بووه و منه تيان به سهر نهو كه سه دا نه كردوو نازاريان نه داوه نه جرو پاداشتى خويان هه يه لاي خواى گه وره دواى نه وهى كه مرديشن ترسيان له سهر نيه بو داهاتوويان خه فته تيش ناخون له رابردوويان له دونيادا له بهر نه وهى خواى گه وره له قيامه تدا باشتريان پى نه به خشى ﴿۳۷﴾ كاتيك كه سيك داوات لى نه كات نه گهر به وته يهكى باش به رپى بكهى نه وه باشته، نه گهر هاتوو زور ئيلحاحى كرد يان كه نه تدا پي قسه يهكى نارپكى كرد لپى خوشبى نه مه باشته له وهى كه سه ده قهو خيريك بكهى به لام پاشان نازارى نهو كه سه بدهى كه خيتر پي كردوو، به وهى قسهى پى بكهى و دهمدرىژى بكه يت و جنيوى پى بده يت و قسهى ناشرينى پى بكه يت و بيشكي نيته وه، به راستى خواى گه وره زور ده وله مه نده و زور به حيلم و له سه رخويه ﴿۳۸﴾ نهى باوه داران ئيوه كاتيك كه سه ده قهو خيريك نه كهن سه ده قهو خيره كه تان به تال مه كه نه وه به منته كردن به سهر نهو كه سهى كه خيره كه تان پي كردوو و به نازار دانى به قسه و تانه و ته شهرو دهمدرىژى كردنه سهرى وه كو كه سيك كه مالى خوى نه به خشى به لام مه به ستي ره زامه ندى خواى گه وره و نه جرو پاداشتى قيامه ت نيه، به لكو بو رپايه تى بو نه وهى كه خه لك ببيني و مه دحي بكه ن و وه سف و سه ناي بكه ن ئيماني به خواو به رپوژى دوايى نيه، نمونهى نه م كه سه وه كو نمونهى به ردپكى لووسى گه وره وايه كه

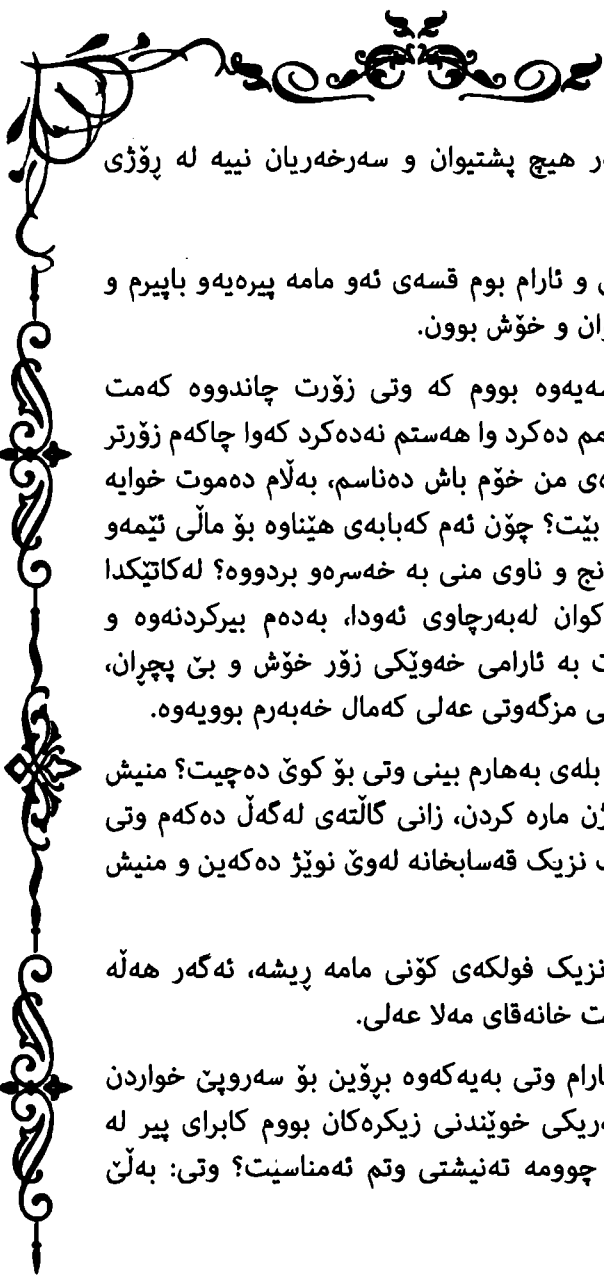

خۆل و تەپوتۆزی پێوه بێت بارانیکی بەلێزمە ی سەخت ئەداتە سەر ئەو بەردە گەورە لووسەدا کە ئەو بارانە بەلێزمە بەخوڕە لەو بەردە ئەدات هیچ تەپوتۆزو خۆلێکی پێوه ناهێلێ و پاکی ئەکاتەوه، بەهەمان شێوە ئەو کەسە ی کە شتێک ئەبەخشێ بۆ ڕیایەتی لە قیامەتدا هیچ ئەجرو پاداشتیکی نامێنێ وەک ئەو بەردە کە هیچی پێوه نەماوه، ئەوانە ی کە منەت بەسەر خەڵکدا ئەکەن و ئازاری خەڵک ئەدەن ئەو ڕیابازانە لە پڕۆزی قیامەتدا ناتوانن ئەجرو پاداشت کۆ بکەنەوه یان وەری بگرن شتە کەشیان لە دەست چوو و ئەجرو پاداشتیشیان نەما، بەپراستی خوای گەورە هیدایەتی کەسانێک نادا کە کافرو بێ باوەڕ بن ﴿٢٦﴾ نمونە ی ئەو کەسانە ی کە مالی خۆیان لە پێناو ڕەزامەندی خوای گەورەدا ئەبەخشن، نەفسی خۆیان دامەزراو و جێگیر ئەکەن و ڕائەهینن لەسەر ئیمان و بەخشین لە پێناو خوای گەورەدا، چاوەڕوانی پاداشتن لە خوای گەورە نمونە ی ئەم کەسانە وەک نمونە ی باخێک وابە کە جوۆرەها داری تیابن و لە شوێنێکی بەرزدا بێت بارانیکی بەخوڕو بەلێزمە بدات بەسەر ئەو باخەدا کاتێک بەرهمە کە ی دێت دوو قات بەرهم دێنێ لەبەر ئەوە ی شوێنە کە ی بەرزو باش بوو و باران گرتوێهتییهوه، ئەگەر هاتوو ئەو بارانە بە خوڕە بە لێزمە یەش نە یگریتهوه ئەوه بارانیکی کەم و سووک و نەرم هەر ئە یگریتهوه لەبەر ئەوە ی شوێنە کە ی بەرزە هەر سوود ئەبینن، ئەمە نمونە یە بۆ مروۆفی باوەڕدارە کە لە پێناو خوای گەورەدا ئەبەخشێ ئاوا خوای گەورە ئەجرو پاداشتی ئەداتەوه خوای گەورە زۆر بینایە بە هەموو ئەو کردەوانە ی کە ئێوه ئەیکەن ﴿٢٧﴾ ئایا یە کێک لە ئێوه ئاواتەخوازە کە باخی هەبێ لە دار خوڕماو لە تری کە جوۆگە لە ئاو بە ژێر ئەو دارانەدا بڕوات و لە هەموو بەروبوومیکی هەبێت، ئەو کەسە خۆی بچێتە ئاو سālەوه و منالێشی هەبێ منالەکانێشی لاواز بن و نەتوانن خزمەتی باخ و بێستانە کە ی بکەن تووشی بایەکی سەخت و گەردەلولێک بێت و ئەو گەردەلولە ئاگریشی تیا بێ و هەموو باخ و دارەکانی بەرهمە کە ی بسوتێنن، ئەمە نمونە یە کە خوای گەورە بۆ ئەو کەسانە ئەیهێنێتهوه کە

ريابازن واته: له پوژى قيامه تدا چه ندى موحتاج و لاوازن كه س نيه
 سهريان بخات و پرزگاريان بكات به لام هيچ شتيكيان نيه هه مووى له
 دونيادا سوتا و خويان سووتانديان به رپا، يان نمونه كى سىكى باشه دواتر
 خراپ ده بيت خوى گه وره بهم شيويه نايه ته كانى خويتان بو پروون
 نه كاته وه به لكو بير بكه نه وه ۛ نهى باوه پداران له پاكترين و حه لالترين
 شت بيه خشن كه هه تانه، بيه خشن له وهى كه له زه ويه وه بو تانمان
 ده ركه دووه له به روبووم و دانه ويژه، له كانزاكان و له و خشل و زيرو
 زيوانه كى نه يدوزنه وه له ناو زه ويذا به لام مه بهستان نه وه نه بى كه كام
 ماله خراپه نه وه بيه خشن خوى گه وره نه وه قبول ناكات له كاتيكدا كه
 خوتان نه گهر نه و شته خراپه تان پى بدرى وه رى ناگرن، نه گهر له بازار
 بفروشى نايكرن، مه گهر چاوتان بنوقيتن يان له شهرما وه رى بگرن،
 نه نصاريه كان له كاتى رنينى خورما له نيوان دوو كوژه كه كى مزگه وت
 خورمايان به حه بليك هه لده واسى و هه ژارو موهاجرين ده يانخوارد جا
 پياوى وا هه بوو خورماي خراپ و وشكى ده هيتا خوى گه وره نه م نايه ته كى
 دابه زاند، له پاش نه وه باشتري جوريان ده هيتا بزائن كه خوى گه وره زور
 ده و له مه نده و زور بن پيوسته، زور هه مدو سه ناو ستايش و سوپاسكراوه
 ۛ به راستى شه يتان وه عدو به ليتنى فه قيرى و هه ژارى به تيوه نه دات و
 به وه نه تانترسي نيت بو نه وهى كه نه به خشن، فه رمانتان پى نه كات به
 به دره وشتى و خراپه كارى و چروكى و ره زيلي، به لام خوى گه وره وه عدو
 به ليتنى ليخوشبون و فه زل و چاكه كى خوى داوه به هه ر كه سيك كه له
 پيناو خوى گه وره دا بيه خشى و جيتى بو پر نه كاته وه و به ره كه تى تى
 نه كات، به راستى فه زل و ره حمهت و ميهره باني خوى گه وره زور فراوانه
 و خوى گه وره زور زانايه ۛ هه ر نه فه قه و خيريك كه تيوه بيكه ن بو
 خوتان يان بو غه يري خوتان، يان هه ر نه زريك كه بيكه ن خوى گه وره
 ناگاي له هه موويه تى، نه جرو پاداشتتان ده داته وه نه و كه سانه كى زالم
 و سته مكار بن به وهى كه نه يانبه خشيبي يان نه زريان كرديت و

نه زره که یان نه بردبیتته سهر هیچ پشتیوان و سهرخه ریان نییه له پوژی
قیامت ۷۷

نه و شهوه زور دلخوش و نارام بوم قسه ی نه و مامه پیره یه و باپیرم و
که نم و هه مووی کاتی جوان و خوش بوون.

به لام به دوا ی نه و قسه یه وه بووم که وتی زورت چاندووه که مت
دوریوه ته وه. ته ماشای خوّم ده کرد وا هه ستم نه ده کرد که وا چاکه م زورت
بیت له خراپه، له بهر نه وه ی من خوّم باش ده ناسم، به لام ده موت خواجه
ده بیت نه م پیاوه پیره کتی بیت؟ چون نه م که بابیه ی هیناوه بو مالی تیمه و
چون بووه به کوریک کی گه نچ و ناوی منی به خه سره و بردووه؟ له کاتیکدا
نه بهز به منی ده وت ماکوان له بهر چاوی نه ودا، به ده م بیرکردنه وه و
خه یال هوه خه وم لی که وت به نارامی خه ویک کی زور خوش و بی پچران،
به ده نگی موکه به ره ی بانگی مزگه وتی عه لی که مال خه به رم بوویه وه.

چوو مه ده ره وه نارامی بله ی به هارم بینی وتی بو کوّی ده چیت؟ منیش
بو خوشی وتم ده چم بو ژن ماره کردن، زانی گالته ی له که ل ده که م وتی
وه ره ده چین بو مزگه وتیک نزیک قه سابخانه له وّی نوژ ده که ین و منیش
ده پوّم جگه ر ده هینم.

چووینه مزگه وتیک له نزیک فولکه ی کوّی مامه پیشه، نه گه ر هه له
نه بم به و مزگه وته ده وتیّت خانه قای مه لا عه لی.

نوژی به یانیمان کرد نارام وتی به یه که وه پوین بو سه روپی خواردن
بو ژیر پرده که، منیش خه ریکی خویندنی زیکره کان بووم کابرای پیر له
پریزی پشه وه ی من بوو، چوو مه ته نیشتی وتم نه مناسیت؟ وتی: به لی
(عادل)یت!

وتم: نا خه سره وم.

وتی: نا عادل، ناوی خهسره و خراپه بیگوڤه، بهعه ره بی به خاسره و ده لّین عادل، تۆش ناوت له خاسره وه و هاتووه، پیت ئه لّین خهسره و خوشت باش ده زانیت خهسره وی پهرویز نامه که ی پیغه مبه ر صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ی دراند خۆت ئه و ناوه لایه ره.

وتم: ناوم ماکوانه، خه لک پیم ده لّین ماکوان کهس نازانیت من ناوم خهسره وه

مامه پیره: ده زانم، به لّام ناوی عادل زۆر خوشه و زۆر جوانه بۆتۆ گونجاهه.

ماکوان: ئه وه کیشه نییه، وه ره ده چین به یه که وه نان ده خوینم، دهعه وتی منی باشه؟

مامه پیره: نا، که بابه که ی دوینی زۆر چه ور بوو ناتوانم.

له م قسانه دا بووین ئارام هات وتی: مالتئاوا بیت چاوه پیری تۆم درهنگه موشته ریه کانم وه ستاو ه خیرا که بابروین.

ماکوان: تۆ برۆ من له گه لّ مام حاجی ده بم.

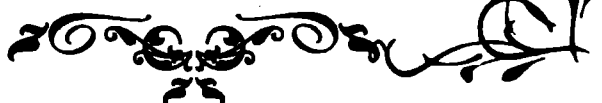
ئارام: کوا مام حاجی؟

که ئاوړم داوه که سی لینه بوو، زانیم شتیک هیه، به لّام بۆم تهفسیر نه ده کرا، له گه لّ ئارام پۆشتین بۆ سه روپێ خواردن، به لّام من ههستیکی زۆر عه جیب و سه رسامم هه بوو، بۆ مامه پیره که. ئارام ده یوت بۆ مه شغو لی مالت ئاوا بیت دایمه میشتک مه شغو له.

ماکوان: بزانه پرسیمان ناوی چییه؟

ئارام: کئی؟

ماکوان: هیچ بابه نانه که ت بخۆ له گه لّ خۆم قسه ده که م، داوا ی مۆخم بۆ بکه به لکو تۆزیک مۆخی منیش باش بیت.

ئارام زمان ناخۆیت، خراپ نییه با تۆزیک زمانیشمان درېژ بیت.

ئارام منی هیئایه وه بۆ ماله وه، دیسان لئی خه و تمه وه تا نزیک کاتژمیر
۱۰ ی به یانی، خهریکی شۆردنی ده موچاوم بووم له جه ره سی مالمان درا و
دایکم چوو به ده میه وه، ههستم کرد که سیک فیه قیره و داویه تی له ده رگا،
دایکم وتی به خوا مام حاجی پشتم ته واو نییه، مه گهر تۆ بیته سه ره وه
پاره که م لئ وه ربگریت.

مامه پیره که "منی شقاچم ته واو نییه، ناتوانم به پلیکانه کاندای سه رکه وم،
به مندا لیکا بۆم بنیره خواره وه.

دایکم: خه سه ره، خه سه ره...

ماکوان: به لئ

دایکم هاته ژوره وه وتی: ئا پۆله ئه وه هه زار دیناره بده به و پیاوه پیره
له به رده رگا وه ستاوه ناتوانیت بیته سه ره وه.

چوو مه خواره وه ته ماشام کرد مامه پیره ی ناسراوی خۆمه.

مامه پیره: نه موت ناوی خۆت بگۆره، دایکت ههر ده لیت خه سه ره!

ماکوان: ئاخر مامه پیره دایکم ۳۶ ساله ده لیت خه سه ره، ناتوانم خیرا
بیگۆرم.

مامه پیره: بۆ ئه وه هاتم پیت بلیم دهرناکه ویت له زیکر و یادی خوا و
پیغه مبه ره که یدا، ئه وه ش بزانه ناره حه تی به زیکر و سلاوات دان له سه ر
پیغه مبه ر ﷺ لاده چیت، خه فته مه خو ئومیدت به خوا زۆر
بیت له و کاته ی که خه ریکه هیوات نامینیت، ئه وکات چاره سه ر ده ست
پن ده کات، بارانی زۆر به خوړ له ئاسمان نایه ت تا هه موو دامینی هه ور
له زه وی نه دات و چر نه بیته وه.

دایکم بانگی کردم وتی پۆله وه ره سه ره وه باچاکه ت سارد نه بیته وه،
من ههر هه زار دیناره که م به ده سه ته وه بوو.

مهمله که تی عیشق

دایکم: ئەوێ ئەو پارەیهت بۆ نه داوه بهو سوالکەرە؟
ماکوان: له راستیدا من سوالم لهو کرد، ئەو سوالکەر نه بوو.

دایکم: ئەوێ ئەلی چی؟

ماکوان: هیچ زیاترم دایه لهو ههزار دیناره ی تۆ.

به دیار چاکه ی دایکمه وه خه یالم پوشتبوو، ئەوێ ندهم که وچک لیدا بوو
دایکم: پوڵه منیش و که وچکه کهیش سه رمان گێژ ده خوات، چاکه ت
بخۆ.

له م قسانه دا بووین نه به ز خۆی کرد به مالد، نان و چای نه خواردبوو،
لای دایکم به رچایی کرده وه به منی وت تۆ به رچایی ناخۆیت تیر دیاریت؟
دایکم: ئارامی زاوام بردویه تی بۆ سه روپیخانه.

نه به ز: ئاها بۆیه یاری به چاکه ش ده کات، نه ک تیر دیاره به لکو مپه
ئه و نه ی سه روپی خواردوو.

ماکوان: ئه ری نه به ز ئه گه ر فه رشیک بکرم بینیرمه وه بۆ نه رویج له گه ل
خۆمدا ئه توانی له فرۆکه خانه هاوکاریم بکه ی ت؟

نه به ز: جاخۆ من له فرۆکه خانه کار ناکه م، من سه ربازم نه ک ئاسایش
و شورطه، ده وامم له جینگایه کی ت ره.

ماکوان: ئه ی ترحیو دلم خۆش بوو وام زانی له فرۆکه خانه ی ت، ئه ی ئەو
پوژه چیت ده کرد له و ی؟

نه به ز: ئیمه سه ربازین، به چوارده وری فرۆکه خانه دا دامه زراوین و ئەو
پوژه جینگاکامان ده گوێری.

ماکوان: باشه برا.

لهم قسانه دا بووین دایکم به جیی هیشتین و داوام کرد له نه به ز له گه ل
سهره وری به لوعه و تافانه پره ش قسه بکات بزاینن ثم قسه یه چوون کراوه
و چی له پشته وه یه؟

نه به ز: بو ئه وه هاتم، ثم سه گه چوون پرووی دیت ته ماشای من بکات
ئه وه نده بی چاوو پرووه ده لیت تو له گه ل ژنه که م خه وتویت و مندالیکت
لیی هه یه و ده یه ویت سولحم له گه ل بکات، کاکه من سویندت بو ده خوم
که شتی وا پرووینه داوه و ئه سلی نییه، به لام ده مه ویت پیش مردنم تو له ی
لی به سنم.

نه به ز: کاکه هه موومان سهره وری ده ناسین، پیویست ناکات کاتی خو تی
تیدا به کارت به یتیت.

ماکوان: برا من خو ی و دایکی و هه رسن خوشکه که ی و برا که شی باش
ده ناسم، به لام پیچاویه تییه من ئه وه تیناگه م، من نامه ویت له گه ل ثم
جو ره که سانه دا نه ک کیشم هه بیت به لکو قسه و باسیان له گه ل بکه م،
به س تو بزانه له م سه یزانه ی زیوی چی پروویداوه؟

نه به ز: ماکوان ئه و کاته هیه چت نه کرد، دلنیایت؟

ماکوان: برا خو له خوا نه ترسم، له ئتوه ناترسم، سویند به خوا هیه
له نیوان من و ئه و نافره ته پرووینه داوه، نازانم چاویکم لی داگرتییت یان
دوو قسه ی خو شم بو کردییت، چونکه من ئه وکات خوا هیدا یه تی دا بووم
ته نانه ت موشر ویشم نه خوارده وه.

نه به ز: کیمان له گه ل بوو؟ من باش بیرم نایه ت.

ماکوان: زور بووین ۳ سه یاره بووین من له گه ل سه ردار و ئاراس و عه لی
دا بووم ئه گه ر هه له نه بم له ده بل کابینه که ی ئاراس بووین وه ستا دیاری
پوونگو پریشان له گه ل بوو، ثم پینچ که سه به یه که وه نامان ده خوارد تو و
سلیمان و سه رهه نگ کوپانی تر به یه که وه بوون، خیمه مان جیا بوو له یه ک،
سن شه و بوو یان چوار شه و بوو پیمان چوو، هه موو کاته کان له گه ل ئتوه

بووم، نه گهر شتیک بوايه ئیوه ده تانزانی، بو پوژی دوايي من ده چووم بو
تیران و نیر نه هاتمه وه چووم بو تورکيا، نه بهز تکات لی ده کهم نه و کاره م
بو چاره سهر بکه، من له خوم نه ترسم به خوا، نه ترسم نه و سهر وهره خویریه
بکوژم، جا توخوا گوناخ نییه ده ست له که وادا سهر ف بکه م، بزانه چیه و
بو وا ده که ن.

نه بهز: خه مت نه بیت نه مرو بو ت ده چمه بنجو بناوانی، نه ی ئیستا چی
ده که یت ناچیت بو نووسینگه.

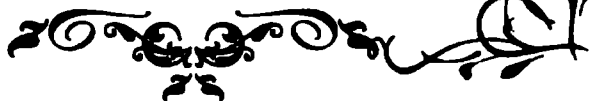
ماکوان: نه بهز نه و پیاوه پیره له دوینیه س جار بینومه، نه وه ی
که بابخانه که، هه ست ده که م شتیک ئاسای نییه.

نه بهز نه وه ستا قسه که ی بو ته واو بکه م وتی ئیستا تو له باری ده روونی
ئالۆزدايت له وانه یه بیته بهرچاوت یان له پارانویدی خوتدا قسه ی له گه ل
بکه یت و لیت نزیکه. سوالکه ریک بوو هات و هه ندی قسه ی کرد و
خوشی له خوی تینه ده گه یشته.

که وای وت زور زانستیانه بو چاره سهر کردم، منیش دلم نه هات پورتی
بشکینم وتم باشه، گویم پی نه دا و له دلی خومدا وتم: قابیلی نه وه نیت
نه و باسه ت بو بکه م،

ماکوان: نه بهز گیان راست ده که یت نه خوشی سهره تانی ده ماغ مروف
تووشی پارانوید ده کات له گه ل هه زارو یه ک شتی تریش.

نه بهز: کوره مه به ستم نه بوو، نه وه نده دلت ناسکه بیده نگ به با
دایکت گوئی لیمان نه بیت هه سته خوت بگوهره بابروین بو بازار.

شەپرکردن بۆ مەرگ

به يانی هەر دەمويست خۆم دوابخەم، چونکە لەگەڵ کاک جەمال
کاتمان دانابوو یەکتەر ببینین، دەمويست ئەو چاوەرێم بکات و تەلەفۆنم بۆ
بکات بۆ نووسینگە کەت لەکویدا یە؟

لەبەردەرکی سەرا لای کتییفرۆشەکان تەماشای پۆژنامە و گۆڤارەکانم
دەکرد، تەلەفۆنە کەم لێیدا، جەمال بوو.

کاک خەسرەو من لەبازاری پەشەمۆلم نەهۆمی دووهم، نووسینگە کەت
نادۆزمەو لای بەرگدۆره کەدا وەستاوم.

ماکوان: وا هاڤە خەزمەت کاک جەمال ببورە، هەر لەوێ دابە
بەخەزمەت دەگەم، چووم بەرەو پەشەمۆل و نزیکي بوومەووە ئەویش وتی
کاک ماکوان چۆنیت ئەو نووسینگە کەتانه.

ماکوان: بەلێ کاک جەمال بفرەموو بابڕۆینە نووسینگە کە لەوێ
دابنیشین.

جەمال: بە پۆزەو کاکە بۆ لای ئێوە نەهاتووم لەم ناو کەسێک ناوی
کاک خەسرەو ئەویش نووسینگە ی هەیه چاوەروانی ئەوم، قسەم لەگەڵ
کرد وتی ئێستا دێم.

ماکوان: دە ی برا من خەسرەوی عەبدولکەریم محمد سەعیدم، برای
گەنم کە تۆ هاوسەری دایکی خوشکە کە ی منیت، ئێتر چۆن نایەیت بۆ لای
من، جەنابت هەر بۆ لای من هاتویت (بەپێکەنینەو) دەستم گرت و
هێنام بۆ نووسینگە کە و دانیشتم، بەلام تەف لە دەمیا وشک بوو
هەرچەندە من زانیاری تەواوم لەسەر کۆکردبوووەو لەلایەن
پۆژنامە نووسەکانی هاوڕێم، وامزانی لەو دەترسێت کەشتی لەسەر بۆلاو

بکه مه وه، منیش بو دلنه وایی وتم: پیش هه موو شتیک کاروباری خۆت و مه سه له ی نهوت و ناشتی هه ورامی بخهره لاه، من ئه مپۆ زۆر سوپاسی تۆ ده که م که خوشکه که ی منت به باشترین شیوه پهروه ده کردوو.

هه رگیز له بیری ناکه م، پاشان ئه وه نده ی تر سوپاست ده که م که له گه ل گه نم دا زۆر به پێز و چالاک بوویت، هه ل سوکه وتی باوکانه ت کردوو، ده بوو من بهاتمه یه ته لات، به لام تۆ گه وره ییت نواند و هاتیت.

ههستم کرد تووشی شوک بووه، به لام نازانم بۆ!

جه مال: زۆر سوپاس کاک ماکوان، مه منونی هه لویستم، من نه مزانی جه نابتی، ئه و پۆژه له گه ل گه نم دا بوویت هه ر ههستم پێ نه کردی وامزانی مامۆستای گه می.

ماکوان: نا، مامه جه مال گیان من برا گه وره ی گه نم، له ماوه یه کی که مدا هه موو که سوکار له گه ل تێوه ده ناسیتم، به لام جارێ په له م لیمه که ن، ئه م کاره زۆر سه خته ده بیته راهیتانیکی له سه ر بکه یین، وایه؟

جه مال ئه وه نده ی تر وه زعی تیکچوو که وتم که سوکار له یه کتر ناشکرا ده که م و ده یانناسیتم.

جه مال: به ئاره زووی خۆت، من ده بیته پڕۆم هه ر ئه وه نده به سه که زانییم جه نابت برا گه وره ی گه نمیت، مالتئاوا بیته و خوات له گه ل. به په له مالتئاوایی کردو پۆشت.

نه به ز: ئه و پیاوه بۆ وا له تۆ ترسا چی بوو؟

ماکوان: به خوا نازانم، ئاگام له حالێ بوو منیش، ئه وه بۆ وای لیتهات؟

نه به ز: ده یناسیت ئه م جه ماله کتیه؟

ماکوان: ئه مه خه لکی که رکۆکه وایزانم، خه لکی هه وێجه شه کورد نییه، ده لێن تورکومانه له بنه په تدا، به لام لای کورد ده لیت کوردم، لای عه ره ب

دەلّیت عەرەبم، لای تورکمانەکانیش دەلّیت تورکمانم! ھەرسێ زمانەکە دەزانیت، ھەر جە یە کە لە جاسوسی، پاشان بەرپرسیاریتی ھوکی و حیزبی نییە، بەلام دەستی دەروا ئەھەموو لاگان، کورت و پوخت ھەتا بلّیت بپرەوشتە، دزە، جەردە یە، ھەرچی تۆ پیت خۆشە پیتی بلّی، بەلام گەمی خوشکم لە بەردەستیا یە بۆ یە وا موحامە لەم کرد.

نەبەز: باشە وامزانی نایناسی، بەلام باشی دەناسیت.

ماکوان: ئەم جۆرە کەسانە نەبەزی برام دزی و جەردە یی لە خۆیاندا یە، جا مەرۆف کە دز بوو زۆر ئاسانە درۆ بکات، کە درۆی کرد زۆر ئاسانە پیاو بکوژیت، کە پیاوی کوشت زۆر ئاسانە بگاتە پلە ی گەوا دی بۆ مانەو ی خۆی ئەم جەمالە لەو جۆرە کەسانە یە، من سەرم سوڕ دەمیتیت چۆن گەشتوو بەم خانەوادە لە پشدەر!

نەبەز: زۆر جار ئەم جۆرە خەلکانە بەناو خیزان و عەشیرە تن و ھۆزی باشدا خۆیان دەشارنەو و ئەو بەرگی چاکی ئەوان دەکەنە بەری خۆیان واتا (تەغلیفە)، کاکە من دەپرۆم وا پرۆژنامە نووسەکانی ھاو پیت ھاتن، خوات لە گەل.

ماکوان: زۆر ورد بە لە گەل سەرەوەر و تاقان دا، باشە برا؟ خوات لە گەل.

لە گەل ھاو پیتی پرۆژنامە نووسەکانی ھاو پریم ماینەو و چەند کاتژمێرێک لە نووسینگە و لە کاتژمێر ٤ی دوا نیو پرۆ دوکتۆر چالاک تە لە فۆنی بۆ کردم کە دەبیت سەردانی بکەم، چووم بۆ لای و دوا ی ھەوآل پرسی وتی: دەبیت دۆسیە یە کت بۆ بکەم وە ناوت تۆمار بکەم لە نەخۆشخانە جا پتویستم بە پەزنامە ندی خۆت ھە یە بۆ ئەو کارە، بۆ یە بانگم کردی تکتات لیدە کەم، ھەر چۆن بوو بپاری نەشتەرگەری یە کە بدە، راستە تا ئەم ساتە کاریگەری لە سەر جەستە ت نە کردوو، چونکە خۆت کە سێکی بە ھیزی، ئەم نەخۆشی یە ش مەرۆفی بە ھیزی ئەتوانیت پروو بەرووی بیتەو.

ماکوان: دوکتور گیان من سوپاسی خه مخوریت ده که م، به لام به هیچ شیوه یه ک دوسییه م بۆ مه که وه رازی نیم و من خۆم بریاری کو تایم داوه، هه رکات په شیمان بوومه وه دلنیا به جه نابت ناگادار ده که مه وه.

د. چالاک: به راستی کاک ماکوان نه گهر بلیم تایبه تی خۆ پیت ناخۆش نییه، من نازانم بۆچی ره تی ده که یته وه؟

ماکوان: دکتوری به پرز تو خۆت ده زانی من تاراده ی نه و کاته ی که زۆرم نامیتیت بۆ مردن نه م نه خۆشییه ده شارمه وه، خۆشت باش ده زانیت من تاراده یه ک له ناو کوومه لگای خۆماندا ناسراوم نه گهر برواته نه خۆشخانه دلنیا م زۆر نه م نه خۆشییه م ئاشکرا ده بیت، منیش نامه ویت به هوکاری نه خۆشی من که سوکار، دایکم و برا و خوشکم و خیزانم به تایبه ت ترو منداله که م بزانی و نه وانیش نه خۆش بخه م، به هوکاری نه خۆشی من، بۆ زانیاریت خه فته خواردن جوړیکه له نه خۆشی بیچاره سر به تایبه ت که نه خۆشییه که ی من چاره سه ری زۆر لاوازه و نه نجامی چاک بوونه وه ی نالیم نییه، به لکو زۆر که مه، نه وه هه موو هوکاره که یه جا له بهر نه وه له بیرى بکه و تا نه م ساته.

من هیچ کیشه م نییه و تا مردنیش به پشتیوانی خوا کیشه م نابیت.
د. چالاک: فیری دوو وشه بووم له جه نابته وه که پیشتر هه ردووکیانم به جیاواز باس ده کرد، به لام ئیستا ده لیم (سه ربه ست و نازادی).
ماکوان: من ده مویت باسیکت له گه ل بکه مه وه نازانم تا چه ند هاوکاریم ده که یت؟

د. چالاک: به فهرموو له خزمه تام.

ماکوان: نازانم ئایا نه خۆشت هه یه له ده ره وه چاوه ریت ناکه ن، نه گهر نه خۆشت هه یه ده یخه مه کاتیکی که.

د. چالاک: نا له ئیستادا هیچ نه خۆشیکم نییه.

ماکوان: سوپاس بۆ خوا، برای عزیز زۆر هەز دەکەم هاوکاری گەلا و دلاوه بکەم، دڵنیام بۆ لیکۆڵینەوه کە هی جەنابیشت سوودی زۆری دەبێت، ئەویش بەیەک گەیاندنی ئەم دوو خوشەویستەیه، هەردووکیان یەکتریان خوش دەوێت، جەنابیشت دڵنیام هەز بە خێروچاکەیان دەکەیت، من دەتوانم هاوکاری تەواویان بکەم بۆ هیچ مەرجێک، تەنها ئەو دوو کەسە بڕۆنە جێگا و مالی خۆیان و خێزانیکی بەختەوەر دروست بکەن، دەزانم ئەو وتەیه دێتە پێمان کە بۆین ناخە کۆ دەلێت دەژین؟ منیش دەلێم ناخە کۆ نالێت ناژین و مردن و ژیان تەنها لای خۆی گەورەیه و ئەو بپاری لەسەر ئەدات.

جا هاوکارم بە بۆ بەیەک گەیاندنیان، نازانم پڕۆژە کە یەنت پێ چۆنە؟ تۆش بە دوو دیودا تەماشای بکە من نازانم تا چەند ئیمانداریت و پیادە ی ئایین دەکەیت، خۆ ئەگەر پابەند نیت بە دینەوه ئەوا بیکە بە پڕۆژە یەکی زانستی بۆ لیکۆڵینەوه کەت، بە لکو پڕەنسیپی خوشەویستی کاری خۆی بکات.

د. چالاک: کاک ماکوان پێش هەموو شتێک زۆر هەز دەکەم سوپاست بکەم کە سی وەک جەنابت لەم ولاتەدا زۆر پتووستە، بۆ ئیمانداریم زۆر باوەڕم بە خوا هەیه و پێز و تەقدیرم بۆ ئایین و کلتوری کۆمەڵگە کەم هەیه، بەلام تا ئێستا وەک جەنابت بیرم لە ئایین نەکردۆتەوه، بۆ کارە کەت جا زانستی بێت یاخود خێر و چاکە و پیاوێتی بێت ئەوا ۱۰۰٪ هاوکارتم. هەز دەکەم زۆر بە راستگۆیی سەرئەجی خۆمت پێ بێم، تۆ تاکە کەسی لەناو کورد دا و لەناو ئەم کلتورەدا زۆر جەخت لەسەر دەستەواژە ی عیشق و خوشەویستی دەکەیتەوه، زۆر سەرسامم بەو شتوای قسەکردنەت لەسەر خوشەویستی، راستیت دەوێت من ماوێهەکی زۆر کاریگەری ئایینی مەسیحیم لەسەر بوو لەولاتی بەریتانیا، بەلام وەک بۆلێت تیری نەکردم دەقەکانی ئینجیل کە خۆیندمەوه، بەلام خەلکی (کریستیان) یان نەسرانی زۆر بڕوایان بە خوشەویستی و عیشق هەیه، زۆر گرنگی بە جوانی ژیان

مهمله که تی عیشق

ئه‌ده‌ن و گۆل و پاک و خاوینی و ره‌وشت و میوزیک و ئه‌ده‌ب و...هتد، له‌پراستیدا له‌کۆمه‌لگه‌ی خۆماندا نییه‌ خۆ لێم زویر نابیت بلیتم خۆشه‌ویستی و جوانی تیدا نییه‌، هه‌موو له‌م ولاته‌ی ئێمه‌دا پاره‌و ده‌سه‌لات و پوتانه‌وه‌ی خه‌لکی هه‌زار و ده‌سه‌لاتداری زالم و زۆرشتی تر ته‌نگی به‌ هه‌رچی جوانیه‌ هه‌لچنیوه‌.

ماکوان: نه‌ک زویر نابم، به‌لکو ۱۰۰٪ له‌گه‌لتام و ئه‌وه‌ی جه‌نابت باست کرد له‌هه‌ردوولا مه‌به‌ستم خۆراوا و خۆره‌لاتی نافیینه‌، هه‌مووی پراسته‌ و به‌ته‌واوه‌تی به‌رجه‌سته‌ی حاڵه‌ته‌کیان کردووه‌.

د. چالاک: باشتیکی ترت پێ بلیتم توخوا لێم زویر مه‌به‌.

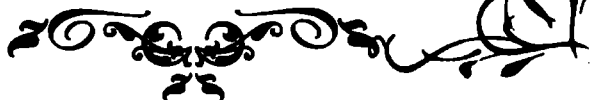
نه‌مه‌یشت قسه‌که‌ی ته‌واو بکات پێم وت: باشه‌ من ئه‌وه‌نده‌ ده‌موچاوم ترسناک و توپه‌م که‌وا زوو زوو پێم ده‌لێیت توپه‌ مه‌به‌و زویر مه‌به‌؟ یاخود هۆکاری نه‌خۆشیه‌ که‌مه‌و له‌به‌ر باری ده‌روونیم وا ده‌لێیت؟

د. چالاک: ده‌ستی کرد به‌ پێکه‌نین نا نه‌ترسه‌ و نه‌ نه‌خۆشی، به‌لکو خاوه‌نی که‌سایه‌تییه‌کی زۆر تاییه‌تی، ریزی ته‌واوه‌تیم هه‌یه‌ بۆ ته‌نها له‌پرووی ئیحتیرامه‌وه‌ وا ده‌لێم.

ماکوان: لوتفت هه‌یه‌، دوکتۆر چالاکي به‌پێز، بفرموو شته‌که‌ت بلی.

د. چالاک: هه‌له‌ نیم و زیاده‌پرویی ناکه‌م ئه‌گه‌ر بلیتم پێ پریت له‌ پۆشنیبری و ئه‌ده‌ب و پێزی ته‌واوی زانسته‌ لایه‌، چۆن تۆ که‌سیکی ئیسلامیت؟

زۆر پێکه‌نیم به‌ قسه‌که‌ی، ئه‌ویش وتی خۆ هه‌له‌م نه‌کردووه‌، له‌وه‌لامدا وتم: هه‌تا کۆتا وشه‌ت هه‌مووی پێ به‌خشیوم، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیسلامی و موسڵمانم ئه‌و ئاراسته‌یه‌م وه‌رگرتووه‌، من له‌بنه‌ماله‌یه‌کی زۆر ئاسایی په‌روه‌رده‌ بووم، واتا بنه‌ماله‌که‌مان گرنگی نه‌بوو بۆ دین، ته‌نها خه‌ریکی کوردایه‌تی بوون، من به‌ پێچه‌وانه‌ی باوک و مام و باپیرم خه‌ریکی دینداری بووم، که‌س پێی نه‌وتووم نوێژ بکه‌، یان موسڵمان به‌، به‌لام کاریگه‌ری

کۆمه‌لگه‌و خودی ئیسلام له‌سه‌رم هه‌بووه، هه‌روا به‌کوێرانه‌ دوا‌ی ئیسلام نه‌که‌وتوم، به‌لکو پێش پابه‌ند بوونم به‌ ئیسلامه‌وه‌ که‌سیکی واقعی و بر‌وای ته‌واوم به‌ وجودی فه‌لسه‌فه‌ هه‌بوو، زۆر قāl بو‌بوومه‌وه‌ له‌ بواره‌کانی (ئه‌نطۆلۆژیا، ئه‌بستمۆلۆژیا و ئارکۆلۆژیا) ئهم سی بنه‌مایه‌ فه‌لسه‌فه‌ی پێکه‌یتناوه، ئه‌نتۆلۆژیا له‌ کوردیدا واتا (بوون)، به‌ عه‌ره‌بی (الوجود) ئه‌گه‌ر خه‌لکی له‌م به‌شه‌دا زۆر شاره‌زا بیت، زۆر ترسانکه‌ ئه‌گه‌ر خۆی پابه‌ند نه‌کات به‌ ئایینه‌وه، بۆ وه‌لامی پرس‌یاری ناو ئهم خانه‌یه‌ که‌ فه‌لسه‌فه‌ دا پێی ده‌وتریت (کاته‌گۆری) به‌شی بنه‌په‌رتی فه‌لسه‌فه‌، بێدین و مولحید ده‌کات و ناچار په‌نا ده‌به‌یت بۆ هه‌رچی باسی په‌ره‌سه‌ندنه‌ له‌ بواره‌کانی بایه‌لۆجی و ته‌نانه‌ت ئه‌نتروپۆلۆجی...

د. چالاک قسه‌کانی پێ بریم و وتی: من له‌م به‌شه‌دا گیرم کردووه‌ زۆر بروام پێیه‌تی.

ماکوان: تۆ په‌له‌م لێ مه‌که‌ قسه‌که‌م ته‌واو نه‌کردووه، تۆ له‌م به‌شه‌دا که‌ باسی بایه‌لۆجیه‌ و باسی زانستی مروییه‌ به‌گشتی له‌ناو ئهم به‌شه‌دا له‌وانه‌یه‌ یه‌ک به‌شی هه‌لبژاردبیت له‌ ۱۰۰ به‌شی تر ته‌نها ئه‌نطۆلۆژیا‌ی پێکه‌یتناوه، چونکه‌ گه‌ران له‌ناو وجوددا هه‌روا ساده‌ و سانا و ساکار نییه‌، به‌ په‌ره‌سه‌ندن و ئه‌نتروپۆلۆجی و کۆسمۆلۆجی...هتد. که‌ له‌پراستیدا هه‌موو له‌به‌شی ئه‌بستمۆلۆجیادان، له‌ مه‌عریفه‌یه‌ و باسی له‌سه‌ر زانستی کۆنکرێتیه‌، بۆ ئه‌وه‌ی زۆر قورسی نه‌که‌م بێمه‌وه‌ ناو باسکه‌م، من بۆیه‌ موسلمان بووم و ئیسلامم هه‌لبژارد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وه‌لامی پرس‌یاره‌کانی بوونم ته‌نها له‌ ئیسلامدا ده‌ستکه‌وت، خۆی قسه‌که‌ ئاوايه‌ ئه‌نطۆلۆژیا پرس‌یار ده‌ورۆژیتیت و ده‌تیت: من کیم؟ من چیم؟ بۆ هاتووم؟ بۆ کوێ ده‌چم؟ مردن چیه‌ هه‌زار و یه‌ک پرس‌یاری تر که‌ وه‌لامی نه‌ له‌ زانستدا هه‌یه‌، نه‌ له‌ فیکردا نه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌دا، ته‌نها ئیسلام وه‌لام ئه‌داته‌وه، هه‌یج ئایینیکی تر جورئه‌تی وه‌لامدانه‌وه‌ی نییه‌، هه‌ر ئه‌مه‌شه‌ پۆزاوایی کردووه‌ به‌ (بێ دینی، لادینی و ئه‌گنۆستیک) زۆرجار ناسنامه‌ی دینداری

مه سیحیان له دهست داوه، به بواری ته صهوف و پړوحانی له نگه ری خوځیان
گرتووه له نه وروپا دا به گشتی، به لام له ولاته یه کگرتووه کان دین به هیژتړه،
له بهر نه وهی ناهیلن زانست بپرواته ناو دین، به ته واوه تی جیایان
کردو ته وه، دین بو کومه لکه وه کو موړال و په وشت ئاکار و به هاکان به و
چاوه ته ماشای ده که ن، به لام له پرستیک بپرسه من بو لیرهم نازانیت، پتی
بلن نه قل چیه، نازانیت، بلن بو ده بیت بمرم وه لامی پن نییه، پتی بلن
نهم هه موو پیغه مبه ره بوچی هاتوون، بو به هه شت و دوزه خ هه یه،
هه رینه مای دوزه خ و به هه شت بو، وه لامیان بو نهم پرسپاره وجودیانه
نییه، من وه لامی هه موو نهم پرسپارانه له ئیسلامدا دهست که وتووه.

د. چالاک: کاک ماکوان منت هه لړشتووه، نازانم چون خوم کوبکه مه وه،
چیت لی کردم، ماوه ی ۱۰ ساله سه رقالم بهم پرسپارانه وه، تکایه هاوکاریم
بکه؟

ماکوان: هه رتو نیت، هه موو مروفتیکی ئاقل و خاوه ن هو شیاری به دوای
نه و پرسپارانه وه یه، ئاخه برا خو تيمه ئاژه ل نین بخوین و بخه وین و بزین،
دلنیا به ئامانجیک هه یه له دروستکردنماندا.

د. چالاک: به دلنیا ییه وه وایه، کاک ماکوان ده مه ویت نه و پرسپارانه ی
میشکم له جه نابت بکه م، که فهرموتان نه زانست نه فیکر نه فه لسه فه
ناتوانیت وه لام بداته وه، بزانه وه لامه که م له ئیسلامدا دهست ده که ویت؟

ماکوان: به خو شحالییه وه دکتور گیان، مه رج نییه هه میسه پزیشک
چاره سه ری نه خو شیه کان بیت، زورجار دیمه نیک یان وشه یه ک یان
موزیکیک ده پروونه کان چاره سه ر ده کات، به لام په له له ئیشه که ی دلاوه ر
و که لا بکه ین و کاته که له وان زهوت نه که ین.

د. چالاک: راسته زور باشه هه رچه نده قسه که له شان و شه وکه تی
پزیشک که مده کاته وه، به لام تا سه ر ئیسقان قسه که ت ته واوه، به نیسبه ت

که لَو دلاوهر من پټم باشه قسه له گه ل ههر دووکیان بکهین، بزاین چن ده کهن و چییان ده ویت.

ماکوان: من قسه له گه ل کردن زور ههرزه کارانه بیرده که نه وه، پیویسته له گه ل که سوکاریان قسه بکهین پټش نه وه ی نه وان بریاری هه له بدهن.

د. چالاک: تو چیت له میشکدایه و به ته مای چی بکهیت بو نه و دوانه؟

ماکوان: من وهره میکی پیس له میشکمدایه (دهستمان کرد به پټکه نین)

خانه واده ی دلاوهر زور گرنگ نییه، لای من باوک و دایکی گه لا گرنگه پازی بکرین و پازی بن تا نه و دوانه هاوسه رگیری بکهن، من که سوکاری گه لا ناسم به لام نه و پوزه جه نابت باسیکی کورت بو کردم له سهر قسه ی به ریزتان زور خوشحال ده بم باوکی گه لا ببینم و دوايش له گه ل دایکی قسه بکه م، پاشان خالی جه وه هری له م کاره دا تویت ده بیت له گه لمدا بیت و وا ده ری بغهیت که به شیک له چاره سهری نه خوشییه که یان خوشه ویستی و به یه ک گه یشتیانه.

د. چالاک: ههر زور به خوشحالییه وه، هه ز ده کهیت ئیستا ته له فونی بو

ده کهم کاتی لن وهرده گرین و ده چینه لای، باوکی زور پایویکی چاک و به ریز و میهره بانه و گه لای زور خوش ده ویت.

دوکتور چالاک ته له فونی بو کرد و داوای لیکرد که بیبیت بو کاریکی

پیویسته دهر باره ی گه لایه، که وای وت من ناگام له باوکی بوو ئوقره ی لیبرا و وتی ئیستا دیم بولاتان.

د. چالاک: نا پیویست ناکات کاتیکی تر.

ئاماژم بو کرد و وتم ئیستا ده چین چونکه هه ستم کرد که دلی باوکی

خسته نارعه تی، ههر بویه دوکتور وتی نه گهر ئیستا تیمه بیینه لات ناساییه؟

مهمله که تی عیشق

نوری: زۆر خوشحال ده بښم بفرموون.

د. چالاک: که سټکی ترم له گه لډایه به ناوی کاک ماکوان، نه ویش له گه لډدا ده بیت.

نوری: سهرچاو یاخوا به خیر یښ.

من و دوکتور به پری که وتین بو مالی کاک نوری، که یشتن و پټسوازیه کی زور گهرمان لی کرا و گه لا منی یینی زور به لایه وه سهر بوو، هه ستم کرد ترسی پټوه نیشت.

نوری: نانتان خواردووه؟ ټیمه ناتمان نه خواردووه ده نیرم له و بهرمانه وه مریشکی برژاوی زور جوانی لټیه بهیښن.

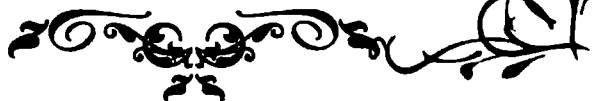
ماکوان: دهستان خوش بیت پټویست ناکات، زور نامینینه وه. هه ندیک قسه هه یه له گه ل جه نابت و خانمی به پریزتاندایه بیکه ین دهر باره ی گه لای کچت و په یوه سته به نه خوشییه که یه وه.

نوری: به خوشحالیه وه کاک ماکوان گیان، جه نابت دوکتوری؟

ماکوان: نا؛ من هاوکاری دوکتور چالاکم و هاوکاری گه لاشم، خوځم وه کو گه لا تووشی نه خووشی سهره تان بووم، نه زموونیکم له م نه خوشییه وه رگرتووه.

نوری: خوی گه وړه په حم به هه موو لایه کتان بکات و شیفاتان بدات، په له مه که با چنوری خیزانم بانگ بکه م، نه ویش هات دوی هه وال پرسین و یه کترناسین دوکتور چالاک دهستی کرد به قسه کردن و وتی: له پرووی نوسلوبی کوومه لایه تی من زورباش ناتوانم نه وه ی له دلمدایه دهری بېرم، بویه داوا ده که م با کاک ماکوان بفرموویت.

ماکوان: ژیان و مهرگ لای خوی په وړه رډگار، مروفی ئیماندار بروی ته وای به قهزا و قه دهری خوی په وړه رډگار هه یه، ټیمه ش له پرووی زانستییه وه قاچمان له نیوان ژیان و مهرگدایه، به لام که س نازانیت که

دەمرین و چۆن دەمرین و چەندیش ئەژین، زۆرجار ھۆکاریکی ئەم دنیایە
کە پەییوەستە بە قەزا و قەدەرمان، تەمەنمان بۆ درێژ دەکاتەووە و بە
پێچەوانەشەووە ھەر ئەو ھۆکارانە دەبێتە کەمێ تەمەن، ئەوێ کە دوکتۆر
رەچاوی کردووە ھۆکاری خۆشەویستی نێوانی دوو کەس کە مەبەستمان
گەلا و کۆرێکە ناوی دلاوەرە ھەتا بلیت کەسێکی چاک و خواناسە،
ھەردووکیان گیرۆدەی یەک دەردن، بەلام زۆر واریدە و ئومێدیان بە خۆی
پەروەردگار ھەبێ کە ئەم زەواجە چارەسەری نەخۆشییەکیان بکات ئەمە
ئەو داوایە کە منیش و دوکتۆریش بۆی ھاتووین.

نوری: یاخو بەخێر بێن، من نازانم ئەمە خوازبێتی یان چارەسەری
نەخۆشییە؟

د. چالاک: ھەردووکیانە، چارەسەری نەخۆشییە کە بە ھێنانەدی
ئاواتیان.

نوری: کێشە کە لەوێ دانێیە من پازێ بێ یان پازێ نیم، کێشە کە لەباری
دارایی و نەدارییە، من ئەگەر توانام بواوە ھەموو کارەکیانم ئەگرێتە
ئەستۆی خۆم، بەلام دلاوەریش زۆر نەبووە و ھێچێ نییە.

ماکوان: مادام کێشە کە لەسەر مادەییە بڕواناکەم چارەسەر نەکریت،
گرنگە ئێوە پازێ بێ و ژینگەییەکی خۆش بۆ گەلا و دلاوەر دروست بکەن.
تێچووی مالا و کەرەستە و چون بۆ مانگی ھەنگوینیان من دەیکرمە
ئەستۆ، ھەرچەندی تێبچیت.

دڵنیام ھەردووکیان زۆر لەمالی ئێوە و براکە ی دلاوەر باشتەر پەیدا
دەکەن و دەتوانن خۆشیان بەرپۆوە بەرن، منیش مەبەدە ئێ ۲ دەفتر
ئەدەمە کاک نوری خۆی کێشە کە چارەسەر بکات، بەلام تەکیە لە شکۆ و
پیاوێتی دلاوەر کەم نەبێتەووە، خۆ من دەتوانم پارە کە بدەمە دەست
دلاوەر، بەلام باوکی گەلا خان بە شیاوتر دەزانم و دڵسۆزتریش لەخۆیان،
تاکە داوام ئەوێ کە شکۆو کەرەمەتی دلاوەر نەروشییت و بۆیە ھەزیریش

ده کهم له ژیر دهستی کاک نوری بیت، بۆ ئه وهی دلاوه ر زیاتر ته قدیری
گه لا بگریت و حورمه تی باوکی و دایکی بگریت و به دایک و باوکی خوئی
بزانت، ئه مه پیشنیاری منه.

نوری: برا ئه و کاره ی تۆ ده یکه یت زۆر گه و ره و خیره، پتویست به و
پاره زۆره ناکات، پیم واییت ده فته ریک سه رو زیا بیت.

ماکوان: من زیاتر متمانه م بۆ دروست بوو که جه نابت به چاوی
ته ماعه وه ناروانیته کاره که زۆر گه و ره ده یزخینم، به لام داوا ده کهم که
چاوی باوکانه ت بۆ دلاوه ریش بیت، ئه و که نه باوکی هه یه و نه دایک،
من پیشنیار ده کهم بۆ ئاهه نکه که یان سه فەر بکه ن بۆ مکه که ی پیرو ز و
عومره به جی بهینن، به پشتیوانی خوای گه و ره به یانی پاره که ده گه یه غه
ده ست، من ده بیت پرۆم برسیمه و زۆریش ماندووم.

له گه ل دوکتۆر ده چین ئه و مریشکه برژاوه ده خوین، که جه نابت
باست کرد.

نوری: کاکه تۆ ده پرۆیت خۆت ده یخویت و ئیمه ش بیه ش ده که یت،
مادام وایه هه موو به یه که وه ده یخوین، دانیشینه وه من هه لسام بۆ
ده ست نوێژگرتن، گه لا هات دهستم ماچ بکات نه مه یشت و پیم وت تۆ
خوشکه زای منی مادام موحه جه به یت، خوشکی منی و نوری چاوی منی،
زۆر ئاسان هاتن به دهسته وه، سوپاس بۆ خوا دواي نانخواردن به پرێکه وتین
و دوکتۆر منی هینایه وه بۆ مال.

منیش له دواي پشوو ته له فۆنم کرد بۆ دلاوه ر که به یانی دواي نوێژی
نیوه رۆ بینیم، که ته له فۆنم بۆ کرد له سه ر مۆلیده کاره باکه کاری ده کرد،
ده نکه دهنگی مۆلیده که زۆر ئیزعاج بوو، زوو دامخسته وه.

ته له فۆنم کرد بۆ نه به ز وه لامی دامه وه وتم ده نگوباست چیه و
گه یشتینه کوئی؟

نه به ز: برا بێم بۆلات یان دیت بۆلام؟

ماکوان: به خوا ماندووم به لَام به ته له فۆن پیم بَلّی چی پرویداوه؟

نه به ز: له گه ل هه ردووکیان دانیشتم، تافان ده لیت که تهو کاره مان
ئه نجام داوه ماکوان ناگای له خۆی نه بووه!

ماکوان: ئه ی من که کاره کهم ئه نجام داوه ناگام له خۆم نه بووه، ئه ی
خۆم له کوێ بووم؟ ئه مانه زۆر بپه وشتن له بهر چاوی سه روهری به لوعه
ئه م قسانه ی کرد؟

نه به ز: به لّی: ئه لّی گوايه تۆ ئه وکاته جوړه حه بیکت خواردوه و چوینه
ناو خیمه که، به سه ردارت وتوه بۆ ماوه یه ک ده خه وم، دوا ی ئه وه
هه لده سم، ده لیت دوا یی خۆشی هه ستی پّی کردووه که هه ستاوه چووه
خۆی شتووه و زانیویه تی له شی گرانه، تۆ ئه وکات گوايه ناگات له خۆت
نه بووه.

ماکوان: راسته من حه بم خواردووه، به لَام حه بی خه و بووه، خۆ من
سه رخۆش نه بووم حه بی ئالیۆم بووه، به لَام زۆر قورس بوو ئیتر من بخه وم
چۆن کاری وا ده کهم؟

نه به ز: تۆ کاری وات نه کردووه، گوايه که تۆ بپهۆش بوویت ئه و کاره ی
له گه ل کردوویت.

ماکوان: نه به ز ئه و قسه یه به س راست نییه، ئه ی سه ردار، ئه ی ئاراس،
هه مو وپه فیه کانم جلوه به رگو خواردنیان له خیمه که دا بووه، شتی وا
ده بیّت، پاشان من ئه وه نده گه مژه نیم بخه وم کاری وام له گه ل بکات تافانه
په ش من به خۆم نه زانم؟

به و مانایه بیّت ئه وان خیانه تیان کردووه و ده ست درێژیان کردۆته
سه ر من، وه لّلا ئه مه خۆشه یه کهم جاره شتی وا بییستم که ئافه رت
ده ستدریژی بکاته سه ر پیاو، سه ر کیش خه سه ره وه سور.

نه به ز: بابیم بۆلات قسه ده که ی، به ته له فۆن نابیت باشه.

مهمله که تی عیشق

ماکوان: وه ره بزانه چی ترت پئییه یان مه یه من به پیاسه دیم بۆلای
مالی تئوه، ده چین بۆ شوپنیک داده نیشین.

نه به ز: تۆ به سه ر جاده که دا وه ره من دیم له ریگا نه تبینم
به کۆلانه که ماندا مه یه.

ماکوان: باشه.

هات منی هه لگرت زۆر تو ره بووم و تم بابروین نه و دوو سه که بکوژم،
بزانه م نه م قسه بـ ماناو قۆرانه چیه ده یکه ن؟

نه به ز: منیش نه و هم پـ وتن نه ی ره فیه کهانی ماکوان له کو ی بوون.

تافان ده یوت هه موویان چوو بوون بۆ شاخی پیره مه گروون و اتا له سه ر
لوتکه ی پیره مه گروون تۆش گوايه له خیمه که دا بوویت و تافان خامیش
به هه لی زانیوه کاری خۆی کردوه له گه ل تۆدا.

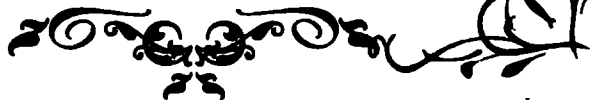
ماکوان: نه به ز نه و قسه به زۆر خه ته زه ئاخرا خوا ره حمی کرد من
ئافره ت نه بووم ده نا ئیستا سکی من پر ده بوو، ئاخرا کام ئافره ت جوړ نه تی
نه وه ده کات نه م باسه هه روا ئاسان نییه، باشه شتیکی تر نه ی ده چین
فه حس ده که ی، ئیتر بۆ نه م هه موو ئینیرجیه به کار به ینین؟

نه به ز: ئاخرا نه و فه حسه ده بیـت حاکم بینوو سیـت، ده نا ناکریت.

ماکوان: نه ی به پاره له تورکیا یان تیران ناکریت، له نه وروپا ئاسایه بۆ
لیره قه ده غه یه.

نه به ز: کاکه نه وه له کوردستان ریگای بۆ بکه نه وه کیشه زۆر دروست
ده کات، تۆ پیم بلـی له قسه کانتا وتـت حه بم خواردوه و خه وم لیـکه تووه
که واته کاکه تو ره مه به که وانه یه له ۹۰٪ پرویدا بیـت، به لـام خۆت نه بویت
نه وان کاره که یان نه نجام داوه.

ماکوان: نه که ر نه م قسه یه راست بیـت من سـی که س ده کوژم یه که م
تافان، دوو هم سه ردار سییه م سهروه ری به لوعه، هه روا ئاسان نییه نه م

کیشیه، نازانم ئیستا برۆمه لایان زۆر دەرسم لهخۆم بهرگه نهگرم و کارهساتیک دروست بکهین، نهبهز نابیت ئاوا هیمن بین.

نهبهز: کاکه نهگهر دهئیت دهچینه سهریان و ههمویان دهکوژین، نهمه بکهین؟

ماکوان: سویند بهخوا موستهحهقن، ئاخهر نهمه یاری کردنه به شعوری خه لکی و دواى ۱۵ سال یان ۱۶ سال تهمن بۆ زیندوو بکه نهوه، لهناو خه لکدا چهنده کهرامهتت بشکینن، تۆ تهماشای نهو چاوقاییمیهی تافان و سهروهه چهنده بیحهیا و بیحورمهتن، نهوانه بۆ کۆمه لگه باری قورسن، پیویسته وهکو پهگی گولی لهناو بچن.

نهبهز: ئیستا چی بکهین، ئیهمالیان بکهین بلّین برۆن چی دهکهیت بیکهن؟

ماکوان: ئهروه لّا نهبهزی برام تاکه و تاک بیانکه ره پیت، چی دهکهن بابیکهن.

نهبهز: بهلام بزانه ههر نهوهنده چوه فه رمانگه یهکی پۆلیس کۆفار و رۆژنامه کان و سایت و تۆره کۆمه لایه تییه کان نایبرنه وه نهوه با ته له فزیۆنه کان لهولاوه بوه ستیت.

ماکوان: وه لّا برا منه تی ههموویان به پیلّاوه کانی تۆ، من که ئاگام له شتیک نییه چۆن ده توانن قسه م له سه ر بکه ن، باشه پرسیاریک گریمان چون بۆ پۆلیس نهگهر راستگۆ بن، خو ههر خو ی سزا ده دریت له بهر نهوه ی نهو ده ستریزێ کردۆته سه ر من.

نهبهز: ئاخهر ویستم نه مه ت پێ بلّیم، خو نهوان نه یان وتوو ه سکا لای له سه ر تۆمار ده کهین، نهوان ده لّین پیویسته ماکوان بزانیّت شیرکۆ کوپه تی، ته نانه ت سهروهه وتی نهو رۆژه قسه یه کم کردوو ه خه سه ره زۆر توپه بووه وا ده زانیّت من داوا ی پاره ی لێ ده کهم، نهوان ته نها ده یانه ویت ئاشنا ت بکه نه وه به کوپه که ت.

مهمله که تی عیشق

ماکوان: نهی بو نالیت به زۆله کهت؟

نه بهز: جا نهو بلتی چی برا؟

ماکوان: نه بهز زۆر چهز ده کهم ئیستا بهمرم و کو تایی به ژیانم بیت توخوا مه عقوله من له تافانه رهشی عهزه بئ سمیلتی سوک، پاشان ژنی سه ره وه ری به لوعه ی سوک کو پیکم هه بیت، دوو بنه ماله ی زۆر سوک پهروه رده یان کرد بیت، داخو چی رادهستی من بکهن داوای چی ترم لئ بکهن.

نه بهز: من ده لیم زۆر به سه ختی مه یگره، ده پوین سه ردانیکیان ده کهین بزاین چی ده لین و چییان ده ویت، نه گهر ههر ناساندنی کو ره کهت بیت کیشه چیه و بیگره و ده ستخوشیان لئ ده کهین.

ماکوان: نه بهز نه زانی زۆر که ری؟ خو تو ره نابیت پیت بلیم که ره، چون ئاسان وه ریگریم کو پیکم هه یه به قه ده ر خو مه، من له سه ر لیواری مه رگم ۳۶ ساله بونیادی که سایه تی خو م ده کهم، به که ریتی تو و تافان و سهروه ر نه بیت به خو ل.

نه بهز: دهی باشه برا من کهرم، به قسه م مه که بزانه تۆچی ده کهیت.

ماکوان: له جیگایه کدا بو هسته با ناویک بکرم ده مم وشک بووه.

دابه زین لای سه مونخانه یه ک و که صیک، له ویدا ناویکم کړی و نه بهز دوو چای هیناو وتم نه بهز گیان ببوره زۆر داوای لیبور دن ده کهم، به پراستی زۆر شه رمه نده و خه جاله تی لای تو م زۆر زیاد سنورم تپیه راند.

نه بهز: توخوا که ی نه وه قسه یه ده یکهیت برا تو برای گه وره میت.

له گه ل نه بهز دا چامان ده خواره وه مامه پیره کهم بینی وتم نه بهز نه وه پیاوه پیره که یه ده یناسیته وه.

نه بهز: سوال که ره که یه؟

ماکوان: وه ره بابروین بو لای.

دهستم کرد به گرافندا ههرچی تیدا بوو دهرم هیئاو سلاوم لیکرد و
 کردمده دهستی، دهستی کرد به پیکهنین و وتی: کاکه عادل بو زانیاریت
 باشتترین شاره‌زا له پیکادا که ههرگیز ون نابیت گویدریژه، جا زور جار
 ده‌بیت یان ناچار ده‌بین شوین گوئی دریژه که بکه‌وین، توش به‌قسه‌ی بکه
 و شوینی بکه‌وه شتی زور ده‌بینی له‌پیکای گویدریژه‌که.

ماکوان: زور چه‌ز ده‌که‌م ده‌ستت ماچ بکه‌م و بزائم ناوت چیه.

مامه پیره: ناوم عه‌بدوره‌حمانه، ناسراوم به شیخ عه‌بدوره‌حمان، بو
 ماچکردنی دهستم ده‌بیت بیته مورید و پیکا و مه‌سله‌کی عارفان
 وهر‌بگریت، ئاماده‌ی؟

ماکوان: به دنیاییه‌وه.

دهستم ماچ کرد و یه‌ک زهرده‌خه‌نه‌ی کرد و به‌جیی هیشتم، زانیم و
 تیگه‌یشتم که مه‌به‌ستی گویدریژه‌که نه‌به‌زه، ده‌بیت به‌قسه‌ی نه‌به‌ز بکه‌م
 و برۆم بۆمالی سه‌روه‌ری به‌لوعه و تاڤان و شیرکۆ ببینم بزائم له‌م پیکایه‌دا
 چی تیا به‌دی ده‌که‌م و فی‌ر ده‌بم، بۆیه و تم: نه‌به‌ز ببوره که قسه‌ی ناب‌ه‌جیم
 کرد تو چی ده‌لئیت له‌قسه‌ت ده‌رناچم.

نه‌به‌ز: ئه‌زانم ماندوویت، به‌یانی قسه ده‌که‌ین، برۆ بخه‌وه ئیستا
 ده‌تبه‌مه‌وه.

ماکوان: باشه نه‌به‌ز گیان، چاک بووم به‌عه‌زیت و ئه‌رک بو جه‌نابتان.

که‌رامه‌وه ماله‌وه به‌یانی ئارام هات به‌شوینما چوین بو مزگه‌وتی عه‌لی
 که مال هیئامیه‌وه بو مال و لئی خه‌وتم هه‌تا سه‌عات ۱۱، شه‌و خه‌وم
 لینه‌ده‌که‌وت به‌یانی دلاوه‌ر خه‌به‌ری کردم‌ه‌وه به‌ته‌له‌فۆن و داوام لی کرد
 که نه‌پروات بو نووسینگه و بیته ماله‌وه و دوو ده‌فته‌ره‌که‌مم پیا نارد بو
 کاک نوری باوکی گه‌لا.

مهمله که تی عیشق

که هات دیاربوو ماندوو بوو، شه و له کار بووه و پیوهی دیار بوو که
که م خه وتبوو، هه ستیشم کرد گه لا هیچی پت نه وتوو که وتم نه و
ته مانه ته به ره بو کاک نوری باوکی گه لا تووشی شوک بوو، وتی چون
دهیناسی؟

ماکوان: دلاوهر گیان په فیکمه، نه و پاره یه یی بو به ره و بلتی ماکوان زور
سلاوی بوت هه بوو له جیاتی منیش دهستی ماچ بکه باشه؟

دلاوهر: کاک ماکوان گالته م پت ناکهیت؟

ماکوان: نه وه لا برا زور به جدیمه و هه دیشم نییه گالته به جه نابت
بکه م، ته له فوونی بو بکه و نه و ته مانه ته یی بدهر تی و دهستی ماچ بکه، نه وه
زور گرنگه بلتی ماکوان وای وتوو، باشه برا؟
دلاوهر: به سه رچاو.

که نه و رویش ديسان لیتی خه وتم هه تا کاتزمیر ۱:۳۰ دایکم
هه لیساندم وتی نه به ز دوو جار ته له فوونی بو کردوویت، نوژی نیوه رو بکه
کات دره نگه.

نوژی نیوه رووم کرد له گه ل ثانای کچم به ته له فوون قسه م ده کرد، به لام
زور خه فته بار بووم خه موکی و دایگرته وه توانای وه ستانم نه بوو، هه ر
له ماله وه مامه وه نه به ز هات به شوینمدا وتی بابروین کاری زور زه روورم
پیتته، خوم گوپی و له گه لی چوومه ده ره وه.

نه به ز: کاکه نه چین شیرکو ده بینین و زور ئاسایی به تکات لی ده که م
توره مه به، نه مپو ته نها ته عاروفیک بکه ن.

ماکوان: له کوئی؟

نه به ز: له مالی تافان

ماکوان: ئەو بەراستە؟ من یەكجار لەسەیرانێك لەگەڵیدا بووم
منداڵێكم لێ هەیه، بڕۆمە مالهەكە دەلێت سەرورەری مێردیشم کۆرپێکی
لێت هەیه، من چۆن دەچمە مانی بێ شەرەفی وا.

نەبەز: ئەو چی بکەین؟

ماکوان: بابێنە جێگا یەک لەوێ یە کتر ببینین.

نەبەز: کوێ باشە پێیان بڵێم؟

ماکوان: خۆت بپاریا بده، بزانه چ ئوتلێك، سەیرانگایەك شوێنێك
بدۆزەرەو، تەنھا مانی ئەوان نەبێت.

نەبەز: كەمێك بیری كردهوه و تەلەفۆنی كرد بۆ سەیرانی خوشکی وتی
نەسڕین چو بۆ مانی پورم؟

سەیران: وا چاوەڕپی من، من خۆم دەگۆرم قاپ و قاچاخم شۆردوو و
ئێستا دەپۆین، نەبەز مالم پاک کردۆتەوه پیسی نەكەیتەوه، ئەم شەو
ناینەوه، مالم پیس بکەیت لەژیا نتا فاصولیا ناخۆیت.

نەبەز: خەمت نەبێت من و ماکوان ئێوارە دەپۆینەوه بۆ مالهە.

سەیران: خەمی خەسەرەوه سوریشم هاتە سەر، ئەو لەتۆ خراپترە.

كە وای وت دەنگم بەرز كردهوه وتم باش سەیران من لەنەبەز خراپترم،
وہللا دەبێت نیو کیلو گولەبەرۆژە بخۆین، لەتاواندا تەلەفۆنەكە داخست
شەرمەزار بوو نەیزانی من لەگەڵ نەبەزدام.

نەبەز: مانی ئێمە باشە، خو ئاساییە ئێستا دایکم و سەیران دەپۆن، با
بڕۆم تۆزێك شیرینی و شت بکرم بۆیان دا بنێین.

ماکوان: شیرینی چی؟ من زەھریان دەرخوارد ئەبەم، سەیران نەبوت
مالەكە پیس نەكەن، نە چا، نە ئاو نە میو و نە شیرینی هێچمان نییە،

یهک شت بکهیت نایه‌م، بۆ زانیاریت من ده‌مه‌وێت ته‌نها چروچاوی شیرکۆ
ببینم بزائمه‌ی شیوه‌ی خۆمی تیا‌یه.

نه‌به‌ز: کاکه‌ بیکه‌ به‌ خاتری خوا‌عه‌یه‌یه، با‌میوه‌یه‌ک تۆزێ جهره‌س
بکړین ههر بۆ خۆمان ده‌یخوین.

ماکوان: به‌خوا ده‌می لێ نایه‌ن، ته‌له‌دۆنیان بۆ بکه‌ باملیان بشکینن
بین.

نه‌به‌ز: تۆ برۆ بۆ ماله‌وه‌ من ده‌چم ده‌یانیه‌تیم.

ماکوان: جا تۆ ده‌چی باخۆیان بین.

نه‌به‌ز: ماکوان وانابێت برا، تۆ وتت ههرچی بلیتم له‌ قسه‌م ده‌رناچیت،
ئێ کاکه‌ من قسه‌م کردووه‌ تۆ ئیحتیرامی من بگره‌، باشه‌.

ماکوان: له‌به‌ر خاتری پێلاوه‌کانی تۆ باشه‌.

چووینه‌وه‌ بۆ مائی نه‌به‌ز که‌سی لێنه‌بوو، سه‌یران ماله‌که‌ی جوان پاک
کردبووه‌وه‌، سه‌لاجهم کرده‌وه‌ به‌س خه‌یاری تیا‌ بوو، هه‌موو خه‌یاره‌کانم
خوارد وتم نه‌وه‌ک نه‌به‌ز بۆ ئه‌وانی به‌ییت، چاکه‌شم شارده‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی
چا‌ لێنه‌ئیت، له‌پر ته‌له‌فۆنه‌که‌م زه‌نگی لێدا نه‌به‌ز بوو وتی پێنج خوله‌کی
تر له‌ماله‌وه‌ین، کاتیک که‌ گویم له‌ هاتنه‌ ژوره‌وه‌یان بوو خۆم کرد به‌
ته‌والێته‌که‌دا زیاتر له‌ ده‌ خوله‌ک له‌وێ مامه‌وه‌ به‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌م خۆم
مه‌شغوڵ کردبوو، که‌ هاتمه‌ ده‌ره‌وه‌ ئه‌وان له‌به‌رم هه‌ستانه‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌و
کاره‌شم کرد بۆ ئه‌وه‌ی من له‌به‌ر ئه‌وان هه‌لنه‌سم به‌خێر هاتنم کردن و
به‌لاچاو ته‌ماشای شیرکۆم کرد.

سه‌روه‌ر: کاک ماکوان ئه‌وه‌ شیرکۆی کورته‌!

ماکوان: خوای گه‌وره‌ ته‌مه‌نی درێژ بکات، شیرکۆ له‌ پۆلی چه‌ندی؟

شیرکۆ: مامه‌ خه‌سه‌ره‌و من له‌ پۆلی ۹م.

ماکوان: شیرکۆ گیان من باوکتەم یان بَلّی بابە، یان بَلّی ماکوان باشە؟
دانیشتنێکی زۆر سارد و سەیر بوو، من تاقەتی قسەم نەبوو...
شیرکۆ: بەلّی باشە.

ئەوانیش ھەموویان زانیان من جەوم نییە و بێزارم.
ماکوان: ئەگەر دەکرێت من و شیرکۆ دەپۆینە دەرەو، دواپی لەگەڵ
خۆم دەیهێنمەو، بۆ مالهو، تا ناو بازار دەپۆین، شیرکۆ ھەز دەکەیت؟
شیرکۆ: بەلّی.

کەواموت سەرور و تاڤان وتیان باشە، تێمەش دەپۆینەو بۆ مالهو با
کاک نەبەزیش ئیسراحتی خۆی وەرگیرێت.
نەبەز: پەلە مەکەن من ئەتانبەمەو، دواپیش مامە خەسەر و شیرکۆ بۆ
کوێ چوون دەیانگەینەم.

نەبەز ئەوانی برد و منیش دەستم کرد بە قسەکردن لەگەڵ شیرکۆ.
ماکوان: شیرکۆ چۆن زانیت من باوکتەم؟
شیرکۆ: دایکم پێی وتەم، کە بابە سەرور باوکم نییە و تۆ باوکی راستی
منیت.

ماکوان: باشە کوپی خۆم خوشحالی ئیستا لەگەڵ منی؟
شیرکۆ: بەلّی زۆر خوشحالم، چونکە تۆ باوکی منیت.
ماکوان: ئەی لە من توپە نیت کە ئەو ھەموو سالە تۆم بەجێ
ھێشتوو؟

شیرکۆ: ناخۆشە، بەلام ھەدم نییە لە تۆ توپە بم.
ماکوان: ئەمڕۆ چی بکەین بەیەکەو، ھەزرت لە کوێیە بۆی پڕۆین؟
شیرکۆ: تۆ دەزانیت، بۆ ھەركوێ پڕۆیت لەگەڵت دێم.

ماكوان: ئەمىرۇ بەيەكەۋە دەبىن و ھەزەت لەھەرچى بوو پىم بلى.

شىركۆ: تەنھا ئەمىرۇ، ئەي ئەگەر ئىتھەۋە بۇ خارىچ؟

ماكوان: نا مەبەستىم ئەمىرۇ و ھەموو پۇژەكانى ترە، بىرۋا ناكەم بىرۇم بۇ خارىچ، بۇ شۇنىكى زۆر دوور دەپۇم، خۇشەم زۆر باش شارەزايىم نىيە لەو جىگايە، بەلام تۇ ئىستا لەگەل منىت، ھەز دەكەيت بىرۇين بۇ كۆي؟

شىركۆ: تۇ كۆيت پى خۇشە، من نازانم.

ماكوان: پە لە مەكە با نەبەز بىتھەۋە، دەچىن نان دەخۇين، ھەز لە چى دەكەيت.

شىركۆ: كەباب!

دەستىم كىرد بە پىكەنەن لە دلى خۇمدا وتم: پىويست بە فەحس ناكات، جىناتى خۇمى ھەلگرتوۋە، پىم وت: ئەچىن بۇ بازارپىش دوايى ھەزەت لە جلو بەرگىش بوو بىكەرە، باشە كۆرى خۇم؟

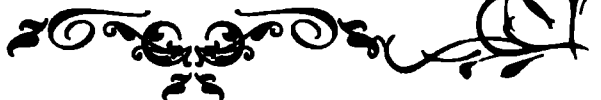
ۋىردە ۋىردە ھەستىم بۇي جولا، ديار بوو زۆر بە ئەدەب بوو، بەلام لىم دەترسا تۇزىك قىسەي خۇش و يارىم لەگەل كىرد، تۇپىكى مىنالانە لە ھەۋشەي مالى نەبەز بوو لەگەلدا دەستىم كىرد بە يارى، بەلام چەندە دلخۇش بووم پىي ئەۋەندەش خەم داىگىرتبووم.

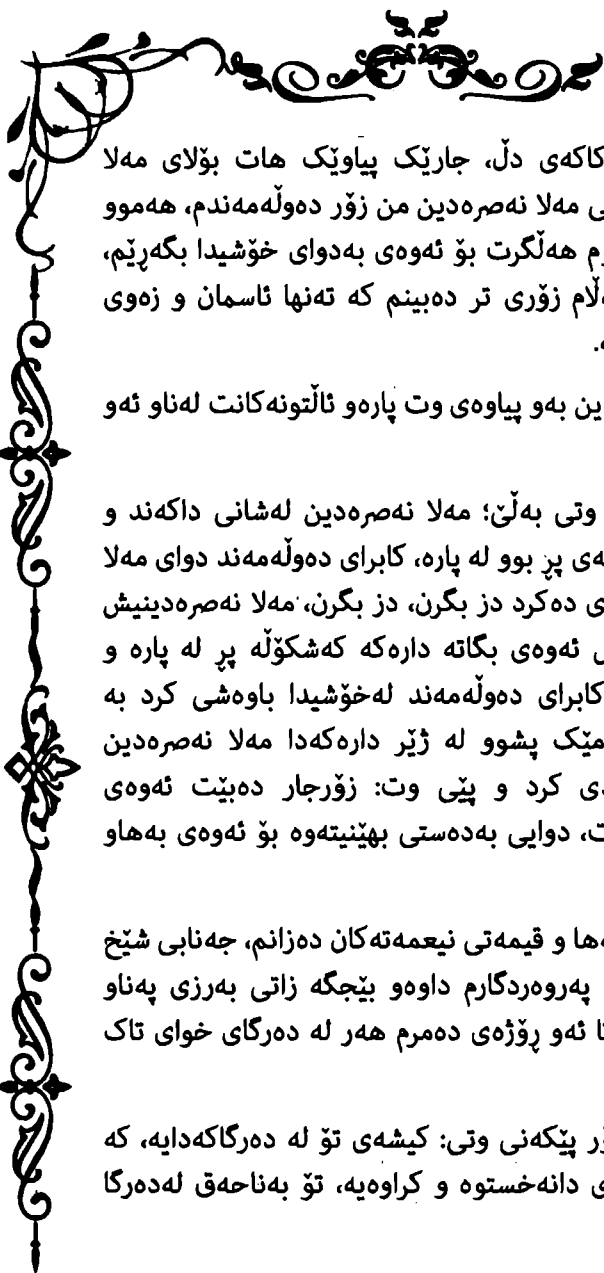
نەبەز ھاتھەۋە چوین بۇ كەبابخانە و جارىكى تر مامە پىرەكەم لى پەيدا بويەۋە، خۇي ھات بۇلام. لەبەرى ھەستامەۋە و داۋاي نەفەرىك كەبابىم بۇ كىرد بە ھورمەت و ئەدەبەۋە لە خىزمەتيا بووم.

مامە پىرە يان شىخ عەبدۇرەھمان: ئەم كۆرە مىلكارە كىيە لەگەلتا؟

نەبەز: جا تۇ ھەقت چىيە؟

ماكوان: زۆر بەرپىزەۋە، بىورە شىخ عەبدۇرەھمان، ئەۋە كۆرى مە ناۋى شىركۆيە.

شیخ عهبدوړه حمان: کاکه ی دل، جاریک پیاویک هات بولای مهلا نه صره دین پی و ت جه نابی مهلا نه صره دین من زور دوه لمه ند، هه موو پاره و سهروه تم له گه ل خوم هه لگرت بو نه وهی به دواى خوشیدا بگه پریم، به لام دهستم نه که وت، به لام زوری تر ده بینم که تنها ناسمان و زهوی هه یه و که چی دلی خوشه.

له وکاته دا مهلا نه صره دین بهو پیاوهی وت پاره و نالتونه کانت له ناو نهو کو له پشته دایه؟

کابرای دوه لمه ندیش وتی به لن؛ مهلا نه صره دین له شانی داکه ند و رایکرد، هه موو که شکو له که ی پر بوو له پاره، کابرای دوه لمه ند دواى مهلا نه صره دین که وت و هاواری ده کرد دز بگرن، دز بگرن، مهلا نه صره دینیش رایکرد بولای داریک، پیش نه وهی بگاته داره که که شکو له پر له پاره و نالتونه که ی بو فریداوه، کابرای دوه لمه ند له خوشیدا باوه شی کرد به که شکو له که یدا، دواى که میک پشوو له ژیر داره که دا مهلا نه صره دین بانگی کابرای دوه لمه ندی کرد و پی وت: زور جار ده بیت نه وهی خاوه نیت له دهستی بدهیت، دواپی به دهستی بهینیته وه بو نه وهی به هاو قیمه تی بزائیت.

ماکوان: بروا بکه من به ها و قیمه تی نیعمه ته کان ده زانم، جه نابی شیخ هه میشه له دهرگای خوی پهروه ردگارم داوه و بیجکه زاتی به رزی په ناو هانام بو که س نه بردووه تا نهو پروژی دهمرم هه ر له دهرگای خوی تاک و تنها ده دهم.

شیخ عهبدوړه حمان زور پیکه نی وتی: کیسه ی تو له دهرگا که دایه، که عادل خوی گه وره دهرگای دانه خستوه و کراوه یه، تو به ناحق له دهرگا نه دهیت پرو ژوره وه.

خواردنه که یان هیئاو نهو هه ستا روست وتی دابه شی بکه ن به سه ر خوتاندا.

مهمله که تی عیشق

ماکوان: توخوا مه پۆ له که لماندا به.

شیخ عهبدوهره حمان: سویند مه خۆ زۆر درهنگه ده بێت پرۆم، به لام له بهر سوینده کهت که میکی که داده نیشم. که میکی که دانیشه وه لمان که نه بهز زانی من به جدی قسه ی له که ل ته که م و تهویش جدیه له قسه کانیای بویه بیدهنگ بوو و گوئی لی گرتین.

ماکوان: جه نابی شیخ هیچت پیویست نییه؟

شیخ عهبدوهره حمان: کاکه عادل ههرگیز ههوری رهش کاریگه ری له تیشکی خۆر ناکات، ده شیت ماوه یه ک به ری بگریت، به لام ههر ده پره ویته وه، له ناخندا نه هیلی ههوری رهش و ته می تاوان پوناکی و گۆرانکاری بکات بهردهوام به زۆری نه ماوه، ته مه ی وتو هه ستا رۆشت، وتی خوا ی پهره وردگار به ره که ت بخاته پرزی زانست، السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

ماکوان: وعلیکم السلام.

که وتی بهردهوام به و زۆری نه ماوه، وتم ته واو کاتی مه رگم نزیکه بویه وای وت.

نه بهز: ته م پیاوه ئاسایی نییه ماکوان.

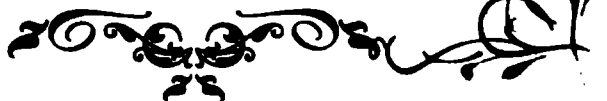
ماکوان: به دلنیا ییه وه به لام کتیه و چیه و چۆنه نازانم.

نه بهز: ته ی چۆن پیی ده لیت شیخ عهبدوهره حمان؟

ماکوان: ئی خۆی وتی، شیخ واتا پیر و هه موومان بهنده ی په حمانین، کئ ته لیت ته وه ناوی خۆیه تی.

نه بهز: ئی بو پیت ده لیت عادل؟

ماکوان: ناوی خه سه روی کردووه به عه ره بی.

واز له‌وه بینه با شیرکو به‌رین بو جیگایه‌ک هه‌ندی جلوه‌رگ و
موبایلکی بو بکرم، موبایلی نییه، تا من په‌یوه‌ندیم له‌گه‌لیدا هه‌بیته،
بروین بو کوئی؟

نه‌به‌ز: مۆلّیک هه‌یه لای فولکه‌ی قۆری و پیاله‌که شتی زۆر جوانی لّیه
ده‌چین بو نه‌وئی.

وتم بابروین، له‌رێگا پرسیارم له‌ شیرکو ده‌کرد و ده‌مدواند له‌باسی
ئه‌وه‌ی نوێژ ده‌کات و ئایا ده‌زانیت قورئان بخوینیته‌وه، له‌م قسانه‌دا بووین
دوکتۆر چالاک په‌یوه‌ندی پتیه‌ کردم که وه‌لامم دایه‌وه وتی: کاک ماکوان
ئه‌مرو کۆبونه‌وه‌مان هه‌بوو له‌ باخه‌که بو نه‌هاتویت، مه‌گه‌ر وه‌عدت نه‌دا
بیته؟

ماکوان: وه‌لاهی راست ده‌که‌یت من زۆر داوای لی‌ بوردن ده‌که‌م،
ئه‌مرو زۆر سه‌رقال بووم، خوا شاهیده که جه‌نابت فه‌رموت بیرم که‌وته‌وه،
عوزم قبول بکه‌ن، ئیتر وایه‌ تووشی نه‌خۆشی سه‌ره‌تانی می‌شک بووم.
نه‌به‌ز پێیدا کیشام و به‌ ئیشاره‌ت وتی چی ده‌لّیت شیرکو له‌ دواوه
دانیشتوه.

داوای لی‌بوردنم کرد که ناتوانم برۆم بو دانیشتنی دواتر هه‌ول ئه‌یه‌م
ئاماده‌ بم.

له‌گه‌ل نه‌به‌ز و شیرکو چووین بو ناو بازاره‌که و به‌ شیرکۆم وت برۆ به
ئاره‌زووی خۆت جلوه‌رگ هه‌لبێژره، وتم جلوه‌رگو هه‌ندی‌ک دیاری بو
بکرم تا ورده ورده ئاشنا ده‌بین به‌یه‌ک و خۆشه‌ویستی له‌نیوانماندا دروست
ده‌بیته، دواي ئه‌وه تا ماوم له‌گه‌لیدا ده‌بم و فێری ئه‌وه‌ی بکه‌م که من
ده‌مه‌ویته.

له‌ناو بازاره‌که‌دا هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو ده‌یوت باوکه ئه‌وه باشه، منیش
پای خۆمم له‌سه‌ر ده‌وت یان ده‌یوت باوکه ئه‌وه جوانه، له‌په‌ر چه‌ند هاوړی
و ناسراو و که‌سوکاری خۆمم لی‌ په‌یدا بوو ئه‌ویش هه‌ر ده‌هات و ده‌یوت

باوکه نهوه جوانه، نهوه باشه تا یه کیک له وان وتی کاک ماکوان نهوه کوږی خوته؟

ماکوان: نا گیان؛ نهوه کوږی کاک نه به زه له باوکی توږه یه نه لیت نیت به تو ده لیم نه به ز و به توش ده لیم باوکه.

دهیه ویت نه به ز توږه بکات،، باش بوو به و درو یه خوم دهر باز کرد لیان، دوا یی خوم به زه یم به شیرکوډا هاته وه به زه یشم به خومدا ده هاته وه ده موت نه گهر هم دهر دم نه گرتایه نه مبرد بو نه وروپا له وئی له گه ل په وشه که راده هات وه کو کوردستان نییه، به لام هه موو دهر گاکانم له سهر داخراوه.

تا دره نگان تیکی شه و به یه که وه بوین نه وه ی حه زی لئی بوو بوم کږی دوا ی نه وه نه به ز بردیه وه بو به رده رگا و دایه ده ستی دایکی، نه و بئ چاو ورووه ی دایکی ده یوت توخوا وهر نه ژوره وه پشویه ک به ن به نه به ز.

نه به ز هاته وه ناو سه یاره که و وتی: نه مږو زور ئاسووده بینیمیت له گه ل شیرکوډا وابوو؟

ماکوان: نه وه لالا، حه ز ده که م که له ی سهر م بته قیت و له م ژیا نه پرزگارم بیټ.

ههروام وت که غمی خوشکم ته له فوونی کرد، به نه به زم وت ئاگات لئی ه قوږه که چه نده خه سته؟

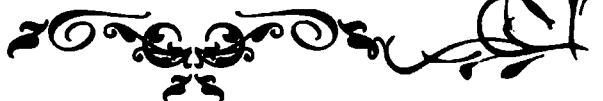
ماکوان: به لئ که نم گیان باشی خوشکه جوانه که م؟

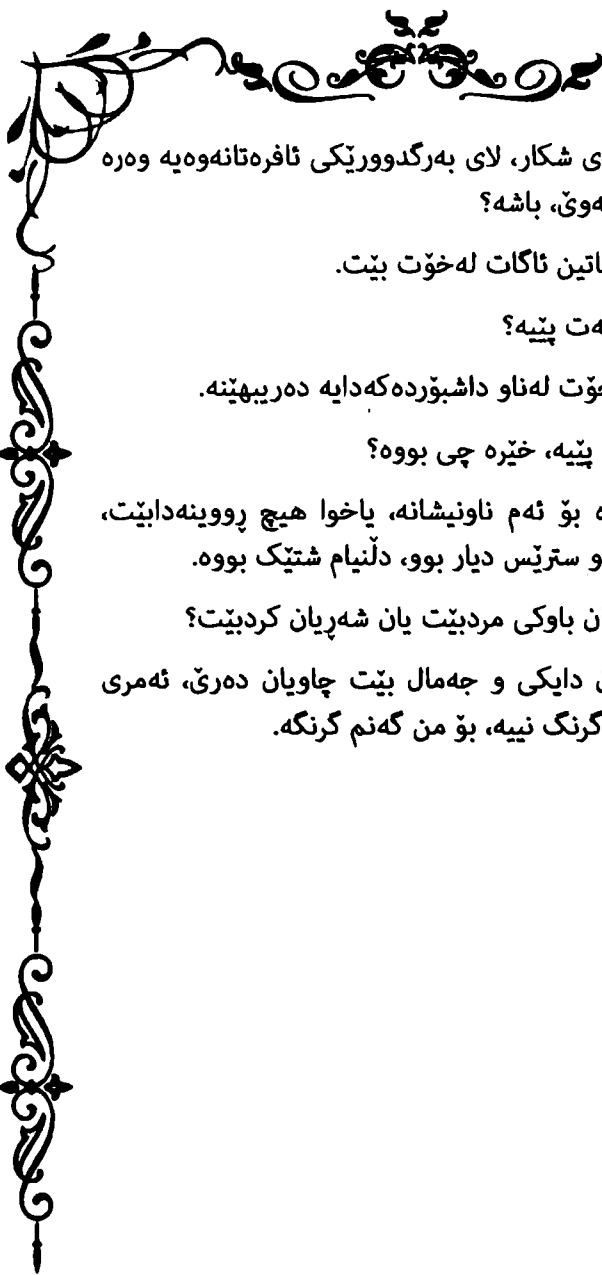
که نم: کاکه له کویت نه بیټ تیتستا بتبینم.

ماکوان: خیره خو هیچ نه بووه؟

که نم: کاکه تکا ده که م ده بیټ بتبینم، هه ر تیتستا.

ماکوان: بیم بو کوئی؟

گه‌نم: وه‌ره چیشته‌خانه‌ی شکار، لای به‌رگدووریکی ئافره‌تانه‌وه‌یه وه‌ره
ئه‌و جیگایه‌ منیش دیمه‌ ئه‌وی، باشه؟

ماکوان: زۆر باشه‌ وا هاتین ئاگات له‌خۆت بێت.

به‌ نه‌به‌زم وت ده‌مانچه‌ت پێیه‌؟

نه‌به‌ز: ده‌مانچه‌که‌ی خۆت له‌ناو داشبۆرده‌که‌دایه‌ ده‌رییه‌تیه‌.

منیش ده‌مانچه‌ی خۆم پێیه‌، خێره‌ چی بووه‌؟

ماکوان: نازانم، لێخۆره‌ بۆ ئه‌م ناوێشانه‌، یاخوا هیچ پرووینه‌داییت،
به‌لام گه‌نم زۆر ئاره‌حه‌ت و ستریس دیار بوو، دلنیا‌م شتیک بووه‌.

نه‌به‌ز: بلێت دایکی یان باوکی مردبیت یان شه‌ریان کردبیت؟

ماکوان: ئه‌گه‌ر له‌نیوان دایکی و جه‌مال بێت چاویان ده‌ری، ئه‌مری
ئه‌ژی شه‌ر ده‌که‌ن بۆ من گرنگ نییه‌، بۆ من گه‌نم گرنگه‌.

ئاشکرا کردنی پلانی جه مال له لایه ن گه نه وه

من و نه به ز زوو که وتینه ری به دهم بانگه وازه که ی گه نه وه، چووینه
 نه و دوکانه ی که ناویشانی دابوینی، دیار بوو به ناوی جلو به رگ دوورینه وه
 هاتبووه دهره وه له مال و هاتبووه نه وی، گه یشتم به گه نم و باوه شی پیا
 کردم وتی: کاکه له گه ل باب به جه مال چی روویداوه له نیوانتاند؟

ماکوان: هیچ نه و پوژه هات بۆلام خو ی و که سیک ی تر بوون، وه کو
 پاسه وانی بوو له دهره وه وه ستابوو منو جه مالیش ههر زور ئاسایی قسه مان
 کرد، به لام نه و شله ژا بوو، چی بووه گه نم گیان بیل.

گه نم: وه لاهی کاکه خوشم سه ری ل دهرناکه م به لام باشته پیت بلیم
 نیوه پو ویستم بیم بۆلای نه م خه یاته، ویستم داوای سه یاره یه ک بکه م که
 نزیک بوومه وه له ژووری دانیشته که مان گویم ل بوو دایکم و جه مال
 قسه یان ده کرد، باب به جه مال وتی: کاریک نه که م به ماکوان که له ژیانیدا
 له بیری نه چیتته وه، من خوم داگرت دایکم وتی: نه مه چون روویداوه،
 نه ویش وتی: به سوودفه له سه ر گوپی باوکی ماکوان یه کتریان بینیه، ئیر
 جه مال وتی به دایکم خه ریکی پلانم خه مت نه بیت کو تایی به و کیشه یه
 ده هینم، منیش نازانم کیشه که چیه؟

له نیوه پووه خه می تۆمه ئیستا بریارم دا پیت بلیم، به لام کاکه خه سه ره
 توخوا ئاگات له خوت بیت، نامه وی تۆم له ده ست به چیت.

ماکوان: گه نم گیان مه ترسه، بزانه تورته کردوون، باسی منت زور
 کردووه رقی نه وانت هه لساندووه، نه و ناتوانیت هیچ بکات، نه و په ری
 هه ره شه ی کوشتنم ل ده کات.

ئی خو من و مه رگ زور ره فیقین من خوم داناوه بو مردن تو باش
 ده زانیت، نه ی نه ترانی پلانه که ی چیه؟

گه‌نم: نه‌به‌خوا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی وت و چوو‌ه ده‌ره‌وه، دوایی له‌گه‌ل
دایکم قسه‌م کرد وه‌کو شتی‌کم لێ بشاری‌ته‌وه، وتی نه‌چویت بۆ‌لای
خه‌سه‌رو؟ ئه‌ی وت بۆ‌ نایه‌ت بۆ‌ مآلمان و ئه‌م پرسیارانه‌ی ده‌کرد.

ما‌کوان: وه‌للا گه‌نم گیان من ئیستا خه‌می تۆمه‌ نه‌ک خه‌می خۆم،
ئه‌گه‌ر شتی‌ک ده‌زانی به‌رانه‌ر به‌ تۆ ده‌یکه‌ن، هه‌ر ئیستا له‌گه‌ل خۆم
ده‌ته‌بم با ئه‌وانیش سیر بخۆن و زو‌رنا لێبه‌ن.

نه‌به‌ز: به‌یارمه‌تی ده‌توانم من‌ رای خۆم بلی‌م؟

پیمان وت فه‌رموو رای خۆت بلی‌ ئه‌ویش وتی: من پیم باشه‌ داده‌ گه‌نم
با هه‌ر له‌ماله‌وه‌ بیت، ئه‌گه‌ر شتی‌ک روویدا ئا‌گادارمان بکاته‌وه، هه‌و‌لبدات
ته‌له‌فۆنی‌کی نه‌یتی ده‌ست بخات په‌یوه‌ندی به‌ تۆوه‌ یان منه‌وه‌ هه‌بیت بۆ
ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر ته‌له‌فۆنه‌که‌ی خۆشیا‌ن لێسه‌ند دانیه‌کی زیاده‌ی لابیت،
ئا‌گاداری تیمه‌ بکاته‌وه.

گه‌نم: ئه‌توانم ئه‌وه‌ بکه‌م، ژماره‌یه‌کی ترم هه‌یه، ده‌توانم به‌کاری به‌ینم
لای خۆتان بینوسن.

ژماره‌که‌یمان نووسی و پێشنیاره‌که‌ی نه‌به‌ز زۆر باش بوو، ۳۰۰ دۆلارم
دایه‌ وتم ئه‌وه‌ بشاره‌وه‌ با پیت بیت، نه‌وه‌ک پاره‌و شت نه‌یه‌نێ و چیت
هه‌یه‌ لیت بسه‌نن و بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت بیته‌ ده‌ره‌وه، هه‌رچه‌نده‌ وتی
پاره‌م زۆر پێیه‌، به‌لام هه‌ردامی، نه‌به‌ز ئامۆژگاری باشی کرد له‌رووی
ئه‌منیه‌وه‌ که‌ چ جو‌ره‌ جلو‌به‌رگیک له‌به‌ر بکات و چ جو‌ره‌ پێ‌لاویک له‌ پێ
بکات و حازر بیت بۆ روودانی هه‌موو شتی‌ک، کلیلێ مآله‌وه‌مان له‌ گه‌نم
وه‌رگرت و خیرا له‌سه‌ر کاغه‌ز و ته‌په‌دۆر وێنه‌ی جو‌ری کلیله‌که‌مان کیشا
و هه‌لکه‌ند به‌ مۆبایله‌کانیشمان وێنه‌مان گرت وتمان ئه‌گه‌ر خواره‌خواسته
شتیک بوو زوو ده‌گه‌ینه‌ لات.

داوامان لێ کرد که‌ زوو به‌رواته‌وه‌ بۆ مآله‌وه‌ تا سه‌عات ۱۲ ی شه‌و
هه‌موو سه‌ری کاتژمێرێک نامه‌یه‌ک بنی‌ریت که‌ هه‌موو شت باشه‌، دوای

کاتژمیر دوانزهش ئەگەر بەخەبەر بوو هەر چەند کاتژمیریک جاریک
ئاگادارمان بکاتەوێه لەوەزعی خوێ، هەروەها با گوێ بگریت بزانیته که
چی پرووئەدات و بەتەمای چین، ئیمەت لەگەڵە خەمت نەبیت.

گەنم: من خەمی تۆمە کاکە، ئیستا تۆ وات کرد کەمن خەمی خۆم بێت،
هەر تۆ سەلامەت بیت من هیچم ناویت، بەخوا بڕواناکەم هیچ کێشە بۆ
من دروست بێت.

ماکوان: گەنم گیان هیچ پرووئەدات بەلام پیشبینیه و دەبیت حەزەری
خۆمان وەرگرین و لە ئامادە باشیدا بین، باشە گۆلەکەم؟

گەنم: باشە کاکە گیان، تۆ چی دەلییت وا دەکەم.

ماکوان: ئیمە دەپۆین بەگەیشتن بە مالهوێه تەلەفۆنیک بۆ من بکە،
با دایکت و جەمال گۆیان لێ نەبیت، بۆ ئەوێ نەزانن کە یەکترمان
بینیوه، وا خۆت نیشان بدە کە من کەسیکی زۆر ئیهمالم و هەر گویت
پێنادەم، باشە؟

گەنم: زۆر باشە وا دەکەم، من دەبیت بپۆم خواتان لەگەڵ.

ئەو پۆشت من و نەبەزیش دوور بە دوور شوینی کەوتین تا گەیشته
مالهوه، لەو ناوه مایهوه تا درەنگانیک، پاشان تەلەفۆنی بۆ کردم ئەوێ
پێم وتبوو کردی، من و نەبەزیش کەوتینه بیرکردنەوه.

نەبەز: چی دەبینیت و تیروانیت چیه و چۆن لێکی دەدەیتەوه؟

ماکوان: دوو سیناریۆ دەبینم، یەکەم ئەوێه کە باوکم زۆری بۆ بەجێ
هێشتووین و بەشی زۆری دەگەریتەوه بۆ ئیمە لە پرووی یاساییهوه، جەمال
و دایکی گەنم دەترسن لەسەرۆتەکەیان، دووهم یان جەمال و دایکی
گەنم لەوه دەترسن کێشە کە گەرتر بێت و لەسەر سومعه و کەسایەتی
جەمال بکەوێت؟ لەم دوانه زیاتر خۆپێندنهوهی ترم بۆ ناکریت لە ئیستادا،
ئەو تۆ چی دەلییت؟

نەبەز: مەن وای نابینم، ھەردوو گریمانە کە دورە کە تۆ خوێندنەو ەت
 بۆ کردوو، بۆ ئەو ەی باوکت زۆری بە جێھێشتوو ە ناگاتە چارەکیکی
 سەر ەوتی جەمال، جەمال خاوەنی ملیۆنان دۆلارە نەک دیناری عێراقی،
 خۆت باش دەزانیت جەمال لەناو خەڵکدا تەنھا گوێ بە پارە دەدات تەنھا
 ترسی لە دەستدانی سەر ەوتی خۆیەتی، سومعە لای ئەو ھیچ نییە، ئەو
 پارە ی ھەبێت گوێ بە ھیچ نادات، ھەموو کورد و کوردستان بۆ پێکی
 شەوێکی دەفرۆشیت، لەبەر حورمەتی تۆ و گەمی خوشکت قسە ی تر
 ناکەم.

ماکوان: دەمخۆش نەبەزی بڕام، خۆشم دەزانم ئە ی تۆ دەتیی چی؟

نەبەز: ئەگەر بلیتم نازانم لات ئاسایی بێت، ھەر چی سەر دەھێنم و
 سەر دەبەم بیرم بە لای یەک شتا دەپروات، ئەویش زۆر بە ھێز نییە، لەوانە یە
 بلیت توشم بوو بە تووشی ماکوانی. پڕۆژنامە نووسی ئیسلامی کە
 ئەو ەندە ی ویستی دەیکات و دەیلێت و ئاشکرام دەکات، ئەگەر لێم نزیک
 بێت ەو لە پێگای گەمە ەو، ھەرچە ەندە جەمال وەکو پێوی وایە فێلباز و
 تەلە کەبازی وەکو خۆی نییە.

ماکوان: جا پێشتریش ئەو کورانی ئە گەلم ھاوکارن دەستیان
 نەپاراستوو، ھەرچییان دەست کەوتوو ە لەسەری لە گوڤاری پێگا بلایان
 کردۆت ەو.

نەبەز: ھەرچە ەندە ئەوانە ی وتمان ھەمووی لاوازە، بەلام با ئێمە بلیتین
 ھەموو ئەم ھۆکارانەن، بەلام چی لەتۆ دەکات، ئەتفرێنتی؟

پێکەنینم و وتم: وەللا ئەبم بە بار بەسەر خۆی و پاسەوانەکانیشی ەو.

نەبەز: یان بلیتین تەقەت لێ دەکات و تیرۆرت دەکات.

ماکوان: ئێ مەن ھەر دەمرم بەمە بەسەر ئەو خۆپێدە دا ساغ بێمە ەو
 باشترە، بەلکو دوا ی مەن کە سێک تۆلەم بکات ەو.

نه بهز: من ده مهویت تۆ نه که ویته داوی، دهنه تۆله سهندنه وه ئاسانه،
پیشنیاریکم ههیه هیوام وایه لیم وهر بگریت و به قسه م بکهیت.

ماکوان: منو تۆ بیفرینین یان ته قه ی لئ بکهین؟

نه بهز: نا به لکو بیترسینین.

ماکوان: چۆن؟

نه بهز: پلانیکم لایه له گه ل زۆر که سی تر به کارمان هیناوه سه ریگرتوو،
نه شه ر ده کهین نه ته قه، نه که سیش ده فرینین.

ماکوان: ئه مه ی تۆ باسی ده کهیت مه ته له پلان نییه، ئه ی جنۆکه ی بۆ
ده نیریت؟

نه بهز: نا، چوار پینچیک له ئه فسه ره کانی خۆمان بانگ ده کهم به جلی
سه ربازییه وه پوژیک له ده وامه وه تۆ ده بینن و تۆ برۆ ژوره وه هه موو
به ده ورتا ده بین و ئه وانیه که جلی سه ربازی له بهر ده کهن له دال و نه جمه
که متریان نه بیت و یه که یه که بانگمان بکه زۆر گه وره و وه کو به رپرس
مامه له بکه، جه مال نه ک ده ترسیت به لکو هه رچی پلانی هه یه له ترسا
کو تای پینچیت، ئه مه سه ره تا زۆر باشه بۆ ئه وه ی لانی کهم پلانه که ی
دوا بخه یین زیاتر به خۆیدا بچیته وه و تۆش گه وره تر ته ماشا بکات و حسابی
زیاتر له سه ر تۆ بکات، تیمه گه غمان هه یه لایان هه ول ئه ده یین زانیاری لئ
وه ربگرین، بیت چۆنه؟

ماکوان: بیرۆکه که باشه، به لام ئه م چوار و پینچ که سه ر کین و کاره که
ده کهن له گه لماندا، گریمان کردیان دوا ی نه بیته کیشه بۆ تۆ یان جه مال
سوودی لئ وهر ناگریت به کاری بهینیته وه دژمان، ئه و له گه ل به رپرسی
گه وره تر دا تیکه له.

نه به ز: خه می ته وه ت نه بی ت له کوردستان لای هه ردوو ده سه لاته که
سه نته ری هی ز لای یه ک که س نییه، زوړیک له ده زگا و خه لکه کان هی ز و
توانایان هه یه، ته نانه ت بهر پر سه کان خو یان له خو یان ده تر سن.

ماکوان: که سه کان له می شکتا هه یه، یان دات نه ناو ن هه ر پتشیار و
سیناریو یه؟

نه به ز: نا که سه کان ناماده ن، به لام نازانم تو رازی ده بی. بو دوانیان تو
ده یانناسی ئیستا کپشه که تویت؟

ماکوان: من بو؟

نه به ز: دوانیان هاوړی کونن، به لام تو قسه یان له گه ل ناکه یت له سالی
۱۹۹۶وه نهوانی تریش هاوړی خو من و هه موو زابتن.

ماکوان: کین؟

نه به ز: هیوا و وریا، هیوا رهش دالی هه یه و وریا حاجی حه سه نیش
سئ نه ستیره یه، نهوانیتر هه موو ره فیقمانن، به لام تو نایانناسیت.

ماکوان: وریای حاجی حه سه ن ده می که ناشت بوینه ته وه، به لام هیوا
رهش هه ر زوړ سه خیفه و ره شه له بهر چاوم، ئیهمالی بکه با نه وی
تیانه بی ت.

نه به ز: به خوا هیوا زوړ کوړی چاکی لی ده رچوو، نه مزانیوو له گه ل
وریا ناشت بوونه ته وه، باسی نه کردوو.

ماکوان: سئ سال بهرله ئیستا بوو وایزانم، له گه ل دوکتور موسه نا
کوړیکم هه بوو هاتبووه کوړه که هات بولام وتی هاتووم پاسه وانیت بکه م
نه هاتووم بو کوړه که، باوه شم پیا کرد و وتم ئه ی نه هاتوویت راپوړتم
له سه ر بنووسیت ده ستمان کرد به پیکه نین و وینه یه کیشمان به یه که وه
گرت، پتشریش گوايه هه ر له توړی پالتو لک بهرگری لی ده کردم، به لام من
نهمده زانی که نه وه وریایه. له ژووړی پتشمه رگه دیرینه کانی یه کیتی بوو،

ناوه که شی پیتوم، وریا زۆر جیاوازه له گه‌ڵ هیوا پەش دا، من کاتی خۆی له گه‌ڵ وریادا که ده‌نگه ده‌نگمان بوو زۆر ئاسایی بوو من به‌رگرم له یه‌کتیی ده‌کرد نه‌ویش به‌رگری له حسک ده‌کرد له‌سه‌ر نه‌وه ده‌نگه ده‌نگه که دروست بوو شتی حیزبی بوو، به‌لام هیوا زۆر خوێرییه هه‌ر نامه‌وێت بیبینم، تۆ له‌بیرته نه‌ژادی شیخ حامی دایه به‌ر چه‌قۆ له‌سه‌ر پارهی قاورمه؟ ئی من شه‌په‌که‌م له‌سه‌ر نه‌ژاد بوو که‌چی نه‌و خوێرییه دوو‌کانه‌که‌می سووتاند که چوومه سه‌ریشی سوێندی خوارد وتی من نه‌بووم.

نه‌به‌ز: ده‌سوێند به‌ خوا له‌م پۆژانه‌دا باس‌مان کردی ئه‌ی وت خه‌سه‌روه سورمان که‌مه، زۆر به‌پێز و پیاوانه باسی کردی، وتیشی قه‌رزازی خه‌سه‌روم نه‌مه‌وێت بیبینم و داوای گه‌ردن ئازایی کێ بکه‌م، چووه بۆ هه‌ج و دوو جاریش چووه بۆ عومره که جاریکیان به‌ یه‌که‌وه چوین.

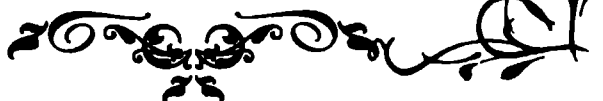
ماکوان: ئه‌مه هیوا پەش، به‌خوا بۆیه وا ده‌لێیت ده‌ته‌وێت دلی من باش بکه‌یت، پڕوانا که‌م هیوا هه‌رگیز بێت به‌ پیاو.

نه‌به‌ز: سوێدت بۆ ده‌خۆم نه‌وه‌ی وتم پاستیه، به‌خوای گه‌وره ئه‌گه‌ر پێت خۆشه بانگی ده‌که‌م بۆ نووسینگه و داوای لێ‌بوردنت لێ بکات و چیش بلێیت نه‌و نه‌دات، به‌دواتا ده‌گه‌رێت داوای گه‌ردن ئازاییت لێ‌بکات حه‌قی نه‌وه‌ی دوو‌کانه‌که‌ی سووتاندووێت.

ماکوان: نه‌به‌ز تو‌خوا له‌ شه‌په‌ی هیوا لاهه، خۆ شه‌په‌ی پیاوانه نییه که شه‌پیش ده‌کات له‌دواوه خه‌نجه‌رت لێ نه‌دا، خۆ من نه‌وکاته نه‌متوانی لۆریه‌که‌ی باوکی بسووێتیم به‌لام به‌کاری نامه‌ردیم زانی.

نه‌به‌ز: ئه‌لێم سوێند به‌خوا به‌دواتا ده‌گه‌رێت داوای لێ‌بوردنت لێ‌بکات، پێی وتوم دوو‌کانه‌که‌ی حساب ده‌که‌ین به‌ پارهی ئه‌م‌پۆ هه‌مووی بۆ ده‌گه‌رێتمه‌وه.

ماکوان: به‌هه‌رحال تۆچی ده‌لێیت باوا بیت.

ئەو شەھەر مەن و نەبەز گىرمان خواردبوو بەدەستى گەمەھو، ئىمە وتمان
ھەر سەرى سەعاتىك جارىك ok بىئىرىت كەچى ئەو لە سەعاتىكدا
دووجار دەينارد، ئەو شەھەر تەلەفۇنەكاغان پەر بوو لە نامەى گەنم.

وھەكو پۇژانى ئاسايى لەشارى سلىمانى دەپۇشتەم بۇ نووسىنگە و
لەھەمان كاتدا چاوەپروانى چەركەساتى ئازار و مەرگ بووم، نووسىنگە
قەرەبەلغ بوو ئەو كاتانەى كە مەن لە كوردستان بومايە، لەگەل دىزانەرى
وئىب سايەت و گوڤارى بزاڭ خەرىكى دىزايىنى وئىب سايەتى بزاڭ بوين
(كاتەگورىيەكانم جىادەكردەو) لەپەر ھىوارەش و وريا و نەبەز خۇيان كرد
بە نووسىنگەدا، مەنىش لەبەريان ھەلسام و بەرەو پوويان رۇشتەم بەگەرمى
بەخىرھاتنەم كردن و ھىوا وتى: بەخوا ترسام مەن دەربكەيت.

ماكوان: چەند جار لەگەل پىشەرەوى براىم دەمە بۆلەم بوو و ئاشتىشمان
بۆتەو، تۆش پىشەرەوى بۇ مەن ئىمە براى يەكەن.

ھىوا: بەپىزى مامە خەسرەو چاومانى.

نەبەز داواى كرد بەيەكەو بەچىن بۇ جىگايەك بەيادى جارەن و
ھەندىك قسە بكەين.

ماكوان: ئەگەر يادى جارەن بىت دەبىت برۆين بۇ كارىزى وەستا
شەرىف يان نادى ھىشو، ئى باوەر ناكەم ئىستا كەسمان بخۆينەو.

وريا دەستى كرد بە پىكەنەن و وتى: ئەى بۇ نەچىن بۇ كەباب خواردن،
ھىوايەتى تۆيە و كەبابىكم دۆزىوئەو زۆر خۆشەو وەستاكەشى زۆر
پاكوخاوتە.

ماكوان: بەو مەرچەى ميوانى مەن.

نەبەز: ميوانى مەن چونكە مەن پىكمخستوو.

ھىوا: نا ميوانى مەن لە بەر ئەوئەى مام خەسرەو لە ئەوروپا ھاتۆتەو.

وریا: ئی من وتم ئه چین بۆ ئه وی و من دهعه وتم کرد، تۆ بابروین دواپی پئی ئه کهوین.

هه رچوارمان هه لساين چووین بۆ نانخواردن، چووینه جیگایه ک که بابیکی ناخۆش، پڕ چهوری و چهق و بهز، پڕ له ورده نان ههر مۆرمان له وریا ده کرد، که هاتینه دهره وه وریا مان به قسه شۆرد، ههر نهیده وئرا قسه بکات یه کسه ر باسی که بابکه مان بۆ دههینایه پتیشه وه، چووین بۆ کافتیریایه ک له سه رچنار له وی دانیشترین نه بهز وتی مامه ماکوان تا ئهم ساته ش هیچم له که ل ئه ماندا باس نه کردووه، ئه مان هه موو وه کو پتیشه ون، ئه گهر پازی بیت با لیره باسه که بکهینه وه، نه بهز زۆر وریا بوو هه موومانى خسته ناو ئه مری واقیعه وه و منى ئیحراج کرد، منیش ناچار وتم پتویست ناکات بۆ خوۆشی هاتوین ئه و باسه له بیر بکه.

وریا: یان ههر باستان نه کردایه یان که مادام نه بهز باسه که ی کرده وه ده بیت بزانی چیه.

هیوا: مامه خه سه ره و بۆچی ئیمه به برای خۆت نازانیت، بهس نه بهز براته؟ ئی ئه گهر شتی که مان پئی نه کریت دلنیا به قسه ناکه یین.

ماکوان: وه لّاهی مامه هیوا و کاک وریا ماوه ی چه ند پۆژیکه له ئه وروپا گه راومه ته وه بۆ ئه وه ی پشویه ک وه ربگرم، خوا شاهیده دنیا به سه رمدا پروخواه، نازانم چی بکه م و چۆن بکه م و له کو یوه ده ست پئی بکه م.

هیوا: تا لای مام جه لال ده توانم برۆم، کئی ئیزعاجی کردوویت؟

ماکوان: کیشه که نه به مام جه لال چاره سه ر ده بیت نه به هیچ ده سه لاتداریک، کیشه ی یه که مم ته نها به ده ستی خوایه، دووهم ده شیت ئیوه هاوکاریم بکه ن، سییه م که س ناتوانیت هاوکاریم بکات و تا ته وقی سه رم ههر قوره.

من و نه بهز نه وهی له ماوهی ۱۲ رۆژدا به سه رم هاتبوو بۆمان گێرانه وه،
 هه موویان به خۆشمه وه زۆر بێتاقهت بووین، چاره م نه بوو ده بوو من
 ژینگه به کی خۆش دروست بکه مه وه بۆیان، نه ده کرا وا به جێیان بهیڵم،
 هه رچه نه ده نه وان منیان زۆر ماندوو کرد به پرسیار و وه لām، که چی بکه ن
 و چی نه که ن، چاره سه ری نه خۆشیه که م چیه، به لām له نه نجامی قسه کانی
 هیوادا گومانیکم بۆ دروست بوو به س زۆر گرنگیم نه دا به و باسه له به ر
 شیرکو و تم نه وه کو له کو تاییدا هه ر کو رم بیت.

که باسی تافانه ره ش و سه ره وهی میردیمان کرد هیوا وتی: زۆر کیشه ی
 نه خلاقیان له سه ره له ئاسایش، به پێوه به ری ئاسایشی نه و ناوچه یه
 هاو پێی هیوا بوو.

هیوا وتی مامه بروایان پێ مه که به هیچ شیوه یه ک، نه وانه ساخته چین
 و دوا یی زۆر شتی ترت بۆ باس ده که م، به لām ئیستا نا، له سه ر باسی که غی
 خوشکت قسه بکه ی و چی له جه مال بکه ی، نه به ز و هیوا پلانیان دا نا
 که نه وان به جلی سه ربازیه وه کو مه لێک سه رباز به ن له گه ل خۆیان و
 برۆنه نه و ناوه له گه ل هیوا و جه مال و وریا و نه فسه ریکی تری هاو پێیان،
 نه وان له و ناوه دا دابنیشن من ده رۆم ته ماشای سه یاره بکه م، منیش کاتیک
 له جه مال ده خوازم که برۆم بۆلای و داوای من له جه مال نه وه بیت که
 ده مه ویت بۆ مالیان به لām به ته له فۆن ده لیم جیکای کارت له کو یه و
 ده مه ویت بێم بۆلات.

دوای نه وهی پلانمان دارشت ورده کاری باسه که مان کرد، داوایان له من
 کرد که ئیستا ته له فۆن بۆ جه مال بکه م.

ماکوان: په له مه که ن با قسه یه ک له گه ل که نم بکه م بزانه م هیچی نوێ
 پرووی نه داوه، ته له فۆنم کرد بۆ که نم و هه موو شتیک ئاسایی بوو ئینجا
 ته له فۆنم کرد بۆ جه مال و داوام لیکرد به یانی کاتژمێر ۴ عه سر بیهینم
 یان دوای نوێژی عه سر نه ویش وتی زۆر باشه وه ره بۆ پێشانگای سه یاره که م
 له وێ چاوه پێتم، پاشان نه به ز ئاگاداری کردمه وه له دوای ته م غمایشه بزانی

هه لویستی چی بیت، به لام سبه ینتی زور ئاسایی وه ریگره که ته حیه مان
 بۆ کردی وه کو ئه وه وابیت لات ئاساییه ده بیت هه روات بۆ بکه ین، نه ک
 بلایت برای گه وره ن پرتان هه یه و ئه م شتانه نه به کار مه هیته سوپاس
 کوړم زور باشه، ئاسایی به ره وه، هه ر ته حیه یان بۆ کردی له ئه فسه ره کان
 ده ست به جی بلای ئاسایی بینه وه له ده واما نین، به م شیوه یه نه گه ر دوا ی
 ئیمه پۆشتین تۆ زور دامه نیشه له گه لیدا و نه گه ر پرسیاری لئ کردیت بلای
 ته نها هاو پیمن و پیزی هاوکاری یه کتری ده گرین و هه رچی لئ پرسیت
 ده رباره ی ئیشو کارت به لاچاو مۆپه یه کی لئ بکه و دوا یی پیکه نه
 به ده مییه وه هیچی تر مه لئ، ئیتر ئه ویش دلنیا به پرسیار ناکات.

کاتیکی زور خوشمان له گه ل په فیه که کۆنه کاغدا به سه ر برد، ئیواره
 ته له فۆنم بۆ ئانا و شیرکو و گه می خوشکم کرد و هه والی ئه وانم زانی و
 دوا ی ئه وه چووم بۆلای باپیرم له خزمه ت ئه ودا شه وم به سه ر برد و قسه
 و باسی زور خوشی بۆ کردم و شه و هه ر له مالی ئه وان خه وتم و به یانی
 هاغه ده ره وه بۆلای دایکم به یه که وه نان و ماست و چامان خوارد، دلاوهر
 ته له فۆنی کرد وتی: ده مه ویت بتیینم هه ر چۆنیک بووه.

ماکوان: له خزمه تام وه ره بۆ نووسینگه به پشتیوانی خوا یه ک کاتژمیری
 تر له وئ ده بم.

له گه ل دلاوهر کاتم داناو به ره و نووسینگه به پیکه وتم، کاتیکی گه یشتمه
 ئه وئ دلاوهر چاوه پئی ده کردم، سه لامم لئ کرد و باوه شی پیا کردم وتی
 نازانم به چ زمانیک سوپاست بکه م، هه ر ئه وه نده ده لیم خوا ی گه وره
 بیخاته میزانی هه سه نات، نازانی چه نده دلی من و گه لات خوش کرد.

ماکوان: دلاوهر گیان هه ر ئیوه دلخوش بن من هیچم ناویت، ئه ری
 به راست ئه مرۆ کاتژمیر ٤ چی ده که یه ت؟ نه گه ر ئیشت نییه من ده رۆم بۆ
 جیگایه ک هه زده که م به ته نها نه رۆم که سیکی خۆت ئاسام له گه ل بیت.

دلاوهر: کاک ماکوان هیچ کاریکم نییه، نه مړو ته نها له گه ل گه لا ده چین
بو جلکړین و دواى نه وه هیچ ئیشیکى ترم نییه.

ماکوان: نا، پټویست ناکات، مادام وایه پرؤ له گه ل گه لابه و چی
ده که یت له گه ل مندا، پرؤ بوخوتان بگه پرین و قسه ی خو ش بکه ن، من
خه لکی تر ده بیټ له گه ل خو م ده بیه م، هز ده که م تیوه خو شحال بن.

دلاوهر: کاک ماکوان به خوا گه لا دایکی گیرى داوه که ده بیټ تا کاتر میړ
۲ له گه ل من بیټ، ده بیټ نه و کاته بگه ریته وه، من له دواى کاتر میړ ۳ تا
نیوه شه و هیچ کاریکم نییه، تا نیوه شه ویش ده خه وم ئیشم نییه تا سبه ینی
کاتر میړ ۴ ی تیواره ده چمه سه رکار تا ۱۲ ی شه و.

ماکوان: پرؤن بو بازار، نه گهر هزتان کرد من میوانداریتان ده که م
ده چین بو که باب خواردن؟

دلاوهر: به خو شحالیه وه به لام تو ده بیټ میوانی تیمه بیت کاک ماکوان
گیان، ده کریت لیړه بم تا گه لا دیت؟ به گه لام وتووه بیته ئیره.

ماکوان: به خو شحالیه وه نووسینگه ی خو تانه برا.

ماوه یه ک قسه و باسما ن کرد له گه ل گه لا و نه وان پو شتن منیش
له گه لیان پو شتم بو نانخواردن، میوانی گه لاو دلاوهر بووم، دواى که
گه پامه وه بو نووسینگه به ته له فون له گه ل نه به ز و هاوړیکامدا ناگاداری
یه ک بووین، دلاوهر له لام بو کاتر میړ ۴ و نیو دواى نویژی عه سر به ره و لای
پیشانگا که ی جه مال به ریکه وتین، له گه ل دلاوهر قسه باسی زوړ خو شمان
کرد که گه یشینه نه وى به هیواشی به ره و نووسینگه که ی پو شتم به لام نه و
سه رقآل بوو له گه ل نه به ز و هیوا و وریا که سیکی تر من نه مده ناسی،
دهستم به رز کرده وه بو جه مال وه کو ناگاداری که هاتووم.

جه مال: کاک ماکوان پرؤ ئوفیسه که دابنیشه پاش که میکی که دیمه
خزمه تت، منیش وتم باشه.

ماکوان: نا تکایه با کهس نهیەت.

جەمال چووە دەرەووە سلاوم لێکردن و هیوا وتی جەمال لە پیاوەتی
کەتوو، دواپی بۆت دەگیرمەووە کە پۆرتەم شکاندوو (مەبەستی ئەو بۆ
کە پیشتر ئاماژەم پێدا وتبووی ماکوان تیرۆریستە) هەموومان بە جەمال
پێدەکەنین، نەبەز وتی کاکە ئێمە دەرۆین، بۆ ئەو ۱۰۰۱ پرسیاریان بۆ
دروست بێت، بەلام وەرە دەرگای ئۆفیسە کە و سەرو سلاوی تەرت بۆ
دەکەین و کۆتایی بە دراما کەمان دێنین. ئەوان پۆشتن و منیش هاتم
بەردەرگای ئۆفیسە کە و هەموویان بەیەکەووە سەلامیان کرد ئەو خەڵکە
تەماشای دەکردم، جاری دلاوەر چاوی زەق بوو لە جەمال زیاتر دەترسا.
جەمال هات و دەستی کرد بە ماستا و کردن و بەخێرهاتنی گەرم.

جەمال: کاک ماکوان گیان جەنابت لە (سلکی سەربازیت) واتا لە
دەزگای سەربازی کار دەکەیت؟

مۆرەیه کەم لیکرد و وەلام نەدایەووە و زەرەدەخەنەیه کەم بۆ کرد.

جەمال: ئەم کاکەیه کێیه لەگەڵتا چی دەخۆن؟

ماکوان: کاک جەمال هاتووم هەوایی گەنم بزائەم هەست دەکەم باری
دەروونی خراپە، بەو پێیە جەنابت ئەوێندە بزانم زۆر باش مامەڵەت
کردو، هەندێک شتم لە ژیاپی بۆ باس بکە، چونکە دەبێت هەموو شتێک
لە ژیاپی خوشکە کەم بزائەم.

جەمال دەمی گۆی نەدەکرد قسە بکات، حالی تیکچوو و تی: کاک
ماکوان با لێرە قسە نەکەین کاتیکی تر دابینین بەیەکەووە قسە بکەین
بەئارامی و هیمنی.

ماکوان: باشە هەست دەکەم حالت باش نییە خو نەخۆش نیت؟

جه مال: نا؛ کاک ماکوان گیان هه ر چه ز ناکه م لیره ئه و باسانه بکهینه وه
له بهر سومعه ی تۆش و خۆشم، بۆچی خه لک له نه یینی خانه واده یمان
بزانن.

ماکوان: باشه من ده پۆم چاوه پیتم ئاگادارم بکه وه، که ی بۆت کرا
هه وائم بده ری کاتیکی خۆش سلّوم بکه یه نه به شیرین خان و قسه
ده کهینه وه.

له گه ل دلاوه ر ته کسیه کمان گرت و وتم: دلاوه ر من ده پۆم بۆ توی
مه لیک تۆش دوا ی من بکه پیره وه بۆ ئه و جیگایه ی که ده ته ویت، ئاگام له
دلاوه ر بوو زۆر لای سه یر بوو ئه و دیمه نانه، چووم بۆ مائی نه به ز
جه ماعت له وێ بوون، هه موو کردیان به فشقیات و قسه ی خۆش، ئه و
کوهری هاوړتیانم ناسی ناوی نه قیب سوړان بوو، ئه ویش که سیکی به پریز
بوو.

ماکوان: وه لّلا قسه ی بۆ نه کرا جه مال له گه ل مند، تف له ده میا وشک
بوو بوو، چ ده ردیکی کیشا ئه مپۆ، وه کو هیوا ئه لّیت له پیاوه تی که وت.

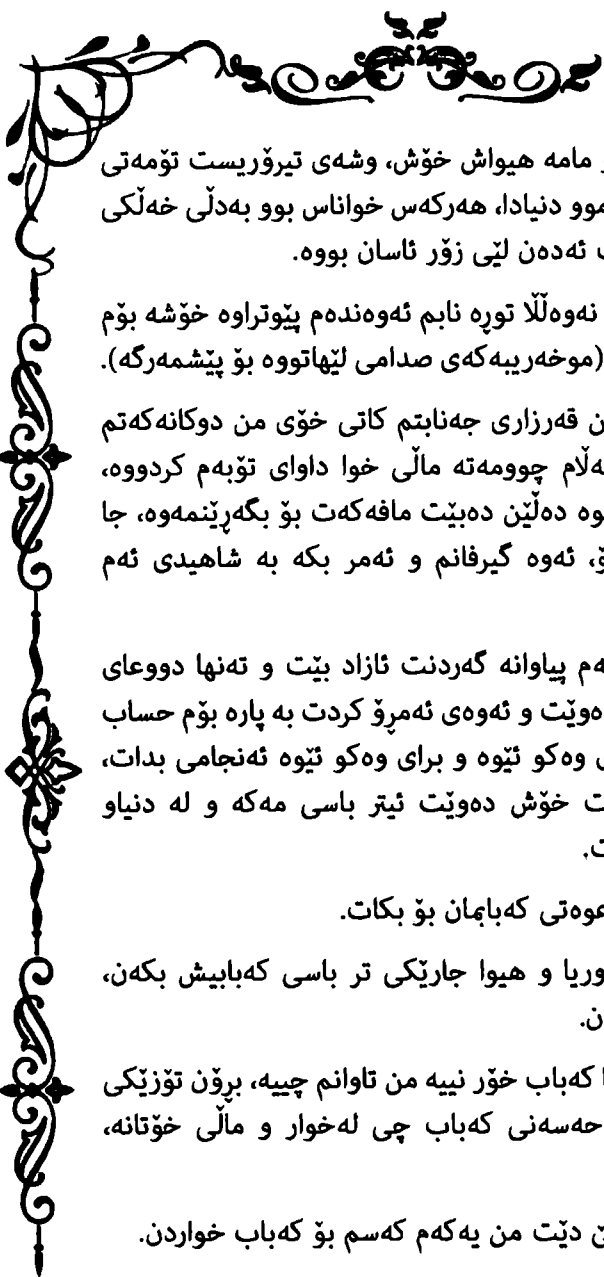
نه به ز: کاکه جاریکی تر له گه ل خالّه هیوا هه مانکارمان کرد بۆ که سیکی
تر زۆر سه رکوتوو بوو، به لّام ئه و شه پی تیکه وت، ئه مه هیچ نه بوو ته نها
نمایش بوو.

هیوا: به خوا خه ریک بوو لّیبه م، به س وتم کاتی نییه که وای وت،
نه به ز پیا ی کیشا وتی ده مت بگه ر.

ماکوان: چی بووه هیوا پیم بلّی با ده می نه گری قسه بکه.

نه به ز: کوره ئه و بّی په وشته به تۆی وت ئه و ماکوانه تیرۆریسته ئیتر
هیواش پۆرتی شکاند وتی به ئه ده ب به.

ماکوان: دهستی ئیوه و مامه هیواش خوښ، وشه ی تیرۆریست تۆمه تی موعه له به له م ولاته و هه موو دنیا دا، هه رکه س خواناس بوو به دلی خه لکی تر نه بوو مۆری تیرۆریست نه دهن لی زۆر ئاسان بووه.

ئه و تۆمه ته به به لاشه، نه وه لّلا تو ره نابم نه وه ندهم پیتو تراوه خو شه بۆم گو یی ناده می ئیستا وه کو (موخه ریبه که ی صدامی لیها تو وه بۆ پیتشمه رکه).

هیوا: مامه خه سه ره و من قه رزاری جه نابتم کاتی خو ی من دو کانه که تم سووتاند، نه زانم نه زانی به لّام چوومه ته مالی خوا داوای تۆبه م کردووه، له چه ند مه لایه کیشم پرسویه ده لّین ده بیّت مافه که ت بۆ بکه پیتشمه وه، جا نه وه دوا ی منو شه قی تۆ، نه وه گیرفانم و نه مر بکه به شاهیدی نه م پیاوانه.

ماکوان: به شاهیدی نه م پیاوانه که ردنت ئازاد بیّت و ته نها دووعای خیر و چاکه م له جه نابت ده ویت و نه وه ی نه مپۆ کردت به پا ره بۆم حساب ناکریت مه که ره هه ر پیاوی وه کو ئیوه و برا ی وه کو ئیوه نه نجامی بدات، جا تکا ده که م نه که ره منت خوښ ده ویت ئیتر باسی مه که و له دنیا و قیامه ت که ردنت ئازاد بیّت.

نه به ز: وه لّلا حه قه ده عوه تی که باهمان بۆ بکات.

ماکوان: وه لّلا نا هیلّم وریا و هیوا جا ریکی تر باسی که بابیش بکه ن، نه وان چوزانن که باب بخۆن.

هیوا: من بۆ کاکه؟ وریا که باب خو ر نییه من تاوانم چییه، برۆن تو زیکی تر ده پۆین بۆلای وه ستا حه سه نی که باب چی له خو ار و مالی خو تانه، قسه تان ماوه؟

ماکوان: من ناماده م کۆ دیت من یه که م که سم بۆ که باب خو اردن.

هه موو ئاماده بیان دهربری، له وه دا بووین ئه وان خه ریکی خو گو پین
بوون جله سه ربازییه کانیاں دا که ندو جلی ئاساییان له بهر کرد، له وکاته دا
که نم ته له قوونی بو کردم، وه لأمم دایه وه...

که نم: کاکه باشی شوکر ده نگوباست چونه؟

ماکوان: باشم که نم گیان، ده نگوباس چیه؟

که نم: چیتان کردوو له بابیه جه مال (به پیکه نینه وه قسه ی ده کرد)
هاته وه بو مال وتی ئه و ماکوانه زور ترسناکه خوا بکات تووشی به لایه کمان
نه کات، چیت لی کردوون دایکم و بابیه جه مال ئوقره یان لی براوه.

ماکوان: که نم گیان هیچم نه کردوو، من نازانم چی پروویداوه، گوئی
هه لایه بزانه چیت ده لیت باشه گو له گیان؟

که نم: کاکه ماکوان وه لالا به دایکمی وت ماکوان پوتبه ی له لیوا
که وهره تره، نازانم مه بهستی چی بو، به یانی هه ز ده که م بتبینم دیم بولات،
خو ئاساییه؟

ماکوان: هه میسه بو تو ئاساییه، من ده پوم له گه ل هاو پیکانم بو
نانخواردن به یانی قسه ده که یین باشه ئاگات له خوت بیت، هه رشتیک بوو
ته له قون بکه، ئیتر نامه مه ئیره تا بزانم سه لامه تی وه زعه که گو راوه، باشه؟
به پیکه نینه وه که نم وتی: باشه.

له گه ل جه ماعه ت چووین بولای وه ستا هه سه ن.

هیوا: مامه خه سه ره وه هه ندیک پرسیارم هه یه ده میکه به دوا ی
وه لأمه که یدا ده گه ریم، مامه وریا وتی باشتین که س مامه خه سه روه ی
خو مانه لی بپرسیت، له گه ل مامه نه به ز له عومره بووین له ویش پرسیارم
کرد وه لأمیکی ئه وتوم ده ست نه که وت، پرسیاره که م ئه وه یه من نازانم
قورئان بخوینم زوریش هه و لم داوه فیر نه بووم، به راستی له توانامدا نییه
فیر بیم، چوومه لای مه لای مزگه وته که شمان فیرم بکات هه ر فیر نه بووم،

پرسپاره که ی من ئه وه یه قورئان بۆ خویندنه وه یه یان بۆ ئه وه یه فیرمان بکات، له وانه یه پرسپاره که م باش نه گات زیاتر پروونی بکه مه وه تۆ له زیانتا چه ند جار قورئانت خه تم کروه.

ماکوان: نازانم زۆره نه مېژاردوه.

هیاو: پرسپاره که ی من ئه وه یه ئه گهر من به ویت وه کو تۆ بکه م، خو من هیچی لئ تیناگه م ئیتر بۆ ده بیت خه می بکه م هه موو جارێک؟
ماکوان: وه لامی ئه وه که سه ی که له مه ککه ی پیروژ پرسپارت لئ کرد چی بوو؟

هیاو: وه لّلا وتی عیاده ته ههروه ک نوێژ و پۆزوو ده بیت بخوینرێته وه.
ماکوان: ئه ی زیاتر شی نه کرده وه؟

هیاو: نه وه لّلا مامه خو مامه وریا شاهیده، ههر ئه وه نده ی وت ئیتر وه لامی پرسپاری تری دایه وه، منیش زۆری له سه ره نه پۆشتم و عه ره بییه که م وه کو سه یاره ی لادا وایه له فیلمی عه ره بییه وه فیری بووم باشی لئنازانم.

ماکوان: وه لامه که ی ۱۰۰٪ راسته به لام ییشیکاری وه لامی داوینته وه بۆیه تۆش نه چۆته مێشکت و لئی تینه که یشتوویت، چونکه هه ندیک زاراوه هه یه له ئیسلامدا به رسته یه ک یاخود به شیکاریه کی دورو درێژیش نا کریت، بۆ تیگه یشتن له زاراوه ی به ندایه تی بۆ زۆرینه ی خه لک پێویستی به کتێبه و نابیت بخوینرێته وه، به لکو ده بیت بخویندریت.

بۆ ئه وه ی به کورترین پێگا بۆی شی بکه مه وه ئه گهر توره که یه ک که سیک بۆ خه لوز به کاری به ئینیت ئه م توره که یه که له پارچه قوماشیکێ دووراو پیکه اتوو، که سیک خه لوزی پێ ده گوازیته وه ئه گهر من و جه نابت برۆینه سه ره چه مێک که سیت بیت سه تلێک بداته ده ستی من و ئه وه توره که یه ش بداته ده ستی تۆ به هه ردوو کمان بلێت ماکوان به وه سه تله ئاوم

مهمله که تی عیشق

بۆ بکه ره ناو بهرمیلێک، به تۆش بلیت هیوا به توره که یه ئاوم بۆ بکه ره ناو بهرمیله، تۆ چی ده ئییت؟

هیوا: ده لیم نابیت، چونکه ئاو به قوماش و توره که ناگوازیته وه.

ماکوان: نهی نه گهر که سه که بلیت ههرده بیته بیکه یته و لایه نی کهم ده بیته ههولێک بدهیت، گریمان تۆ به قسه ی ده که یته له به یانی تا کو ئیواره به پارچه قوماشه ئاو ده هینیت بۆ بهرمیله که، به لام له کو تایدا تووشی بیتومیدی ده بیته بلیت ئاخر نا کریت، وایه؟

هیوا: به دنیاییه وه وایه.

ماکوان: به لام خو لانی کهم په رو که یاخود توره که که نه وه ندی که له چه مه که دا ئاوت پێ هیناوه نه که یشتبووه لای بهرمیله که خو توره که که له ره شی خه لوزه که پاک بوته وه، وایه؟

هیوا: نه مه ش وایه مامه، به لام به خوا تینه که یستم نه له سه تله که و نه له توره که که، نازانم نه م به ریزانه ی تر تیکه یشتوون.

نه وانیش هه موویان وتیان: نا؛ تینه که یشتین.

ماکوان: هه ست ده کهم ئاسان بیت نه وه ند ده ئالۆز نییه، په رو یان توره که خه لوزه که که ره شی به خو یه وه گرتبوو ناخی هه موومانه، چه مه که خودی قورئانه که یه، خو نه گهر نه توانیت ئاوی پێ بکه ینه بهرمیله که مه به ستم پێ زانسته لانی کهم توره که پر له ره شی و تاوانه کانی مرو فیه کان پاک ده کاته وه، خویندنی قورئانیش وایه بۆ نه وه که سه ی زانستی پێیه وه کو سه تله که وایه به ئاسانی ئاوه که ده گوازیته وه بۆ ناو بهرمیله که که زانستی ئیسلامیه به شی خو ی لی ده رده هینیت.

هیوا: وه للا مامه زۆر جوان تیکه یستم و اتا خویندنی قورئان تاوانه کاغان لاده بات.

ماکوان: به ئی؛ که تاوانمان لاچوو و اتا عیاده تمان کردوو ه مامه هیوا.

هيو! ده ستوده مت خوښ بيت حالي بووم.

ماکوان: قورئان زور سهره لهراسيدا واهه ست ده کهين ټيمه قورئان ده خوئينه وه، به لام لهراسيد پک پچه وانه يه. قورئان ټيمه ده خوئينه وه ناخمان بو څومان دهناسينيت، تاکو څومان چاک بکهين و مروفتيکی چاک وباش و تهنروستمان لي دهر بچيت.

وريا: جا نازانم چون بگهينه نه و ناسته ي ټم چاکه کاريه وه برگرين؟ ماکوان: هه ست ده کهم زوري ماوه، به څوشه ويستی ده کهينه نه و ناسته، نه گهر بينيتان ماموستايه ک به قوتابيه کاني وت له بن نه و داره که چهند ماويه ک له و کومه له قوتابيه دوره سه به ته يه ک سيوی تيدايه هه رکس زو و گه يشته لای سه به ته که سيوه که ده توانيت به ناره زووی خوی له سيوه که بخوات، له وکاته دا مندا له کان ده ستی يه ک بگرن و هه موو پیکه وه راکهن بولای سه به ته سيوه که و به پیکه نين و څوشحاليه وه بيخون نه وکات وه زعمان چاک ده بيت.

نه به ز: ټمه ي ماکوان باسی ده کات له ژيانيدا پرووندات.

ماکوان: پروا بکه کاک نه به ز نه وه ي باسم کرد پرووی داوه، له چيگايه کدا که ټيمه زور له وان پيشکه وتوترين له نه فهریقا پرووی داوه، نه و روشنيري کومه لگه يه زور گرنگه به څوشه ويستی و څونه ويستی کار نه نجام بدن، که مندا له کاغمان فير بوون له گه ورهيدا زور باشر ده بن.

وريا: باشه چون ده کهين بهم ناسته، نه گهر نه وه خودی ناسته که بيت گه يشتن پتي چون ده بيت؟

ماکوان: دوو مه سه له که يان با بلتين دوو ريگايه به دواي يه کدا و بريته که (ده ست پي کردن و به رده وام بوون).

هيو! چون ده توانين به و شيوه يه به رز بينه وه؟

ماکوان: خو پیاوچاکان و عارفان که زیکر و یادی خوا ده کهن، بو ئه وه یه
خوای گه وره بهرز بکه نه وه و به پیروزی رایبگرن، عارف، صوفی و زانا و
چاک و خراپ، هه رچی بکهن خوای پهروه ردگار بهرزه و پیروزه، بیانه ویت
یان نه یانه ویت به لکو پیاوچاکان زیکر و یادی خوا ده کهن بو ئه وه یه ئاستی
ته قوا و نه فسی خوایان بهرز بکه نه وه بۆلای خوای پهروه ردگار، گه یشتن
به و ئاسته بهرزه، پتویسته له یادی زاتیکی زۆر بهرز و پیروژدا بین، پتویسته
له م ژیا نه تیبگه یین، به وه ی خوا ده یه ویت به لام تیمه ده گه رپین به دوای
نه ئینی نه م ژیا نه به وه ی خو مان ده مانه ویت، له کو تاییدا ده لپن منیش
هاته وه هه یچیان نه دامی، ژیا ن حه کایه تی می ش نییه، گرنگه بزانی ن ژیا ن
پونا کی مۆمیکه نه و پونا کییه له کو یوه هاتو وه پاشان که فومان کرد له
مۆمه که بزانی ن پۆشانییه که بو کو ی چوو.

هیاو: ده میکه له نان خواردن ته واو بووین شاگرد ده کان مۆره مان لی
ده کهن و دانیشتنیش له گه ل مامه خه سه و تیرت ناکات، با جیگا که مان
بگو پین تا نه یان کردوینه ته ده ره وه.

ماکوان: وه لّلا من و نه بهز پشتمان له وانه، ئیوه ده یانی بین بابرۆین
ناحه قیا ن نییه کات دره نگه.

نه بهز: برا ماکوان ماندوو به زۆر تر ماندوو ی نه که یین، با برواتو وه
بو ماله وه.

ده ستم کرد به پیکه نین و وتم: نه بهز ده یه ویت بلیت ماکوان نه خو شه و
سه ره تانی می شکی هه یه، پتویسته برواتو وه بو ماله وه.

نه بهز: به خوا له بهر تو مه، ده لپن بو بۆره پیاو خو ت به به کو شت ده لپن
به ده ردی خوایی مرد.

وریا: مانای ماکوان بۆره پیاوه؟

نه بهز: تو قسه مه که با که بابه که ت بو زیندوو نه که مه وه.

هيو! وه لّلا ده لّيم پرؤين بو كافترياهك دانيشين، پرواناکه مامه
خه سره و ماندوو بيت، کاتي و امان ده ست ناکه ویت، مامه خو ئاساييه بلّيم
خه سره.

ماکوان: هه ر زور ئاساييه هه ز ده کهیت وه کو جاران بلّی خه سه سور،
خوشحال ده بيم، من ماندوو نيم هه زم به ژيان و هه ز ده کهم له که لتاندا
بم، خو نه کهر مرديشم له که ل ئيوه به سه که ناگاتان لّيمه.

هيو! مامه زور نار هه ت ده بيم توخوا باسی مه که، باباسی ژيان بکه ين.

ماکوان: هيو گيان خواي گه وره که ئاده م و هه وای ده رکرد له به هه شت
دا بو نه وه نه بوو که رقی لّيان بوو، به لکو بو نه وه بوو که پّيان بلّيت
به های به هه شت بزاني، نه وان به ئاسانی چوبوونه ناو نه و باخ و باخاته
که له ده ستیان دا قيمه تی به هه شتيان زانی، به خوا له مردن ناترسم نه کهر
ئيوه ش به جی به لّيم ده چم بو گوړستان من له تاوانه کان ده ترسم.

وريا: وه لا برا نايه لّم پرؤيت، با پرؤين بو کافه تيريا باشته من توم
ده سته و توه، له پالتولک تا کاترّمير ۱۲ ی شه و به ديارته وه داده نيشتم
تّستا له به رده ستمایت نه پرؤين بو جيگايه کی که.

ماکوان: بابروين له مزگه و تتيک نويزی عيشا بکه ين دوايی بو کوی
ده لّين ديم، به پّی چووین بو مزگه و تتيک له شه قامی توی مه ليک، له پرّنگادا
من و هيو به يه که وه ده رّوشتين و تم مامه هيو مردنه که م و گه نم هينده ی
نه و مندالّهی له تافانه ره ش هه مه پّيم ناخوش نييه، هه ستيکم هه يه
هه رچه نده ره حمم بو شيرکو زوره به لّام هه ست ده که م درويه و راست
نييه، من کاری وام نه کردوه، تافانیش جورته ت ناگات من بخه وم و بيته
لام و بخه ویت.

هيو! راستی منيش ناچيته نه قلم، به لّام په له م لّی مه که بزاني سهردار
نادوزمه وه، بزاني چيه و چوّن بووه، تو ده لّيت سهرداری لّی بووه، نه و
ده لّيت لّی نه بووه.

ماكوان: سەردار لەولايە لە ھەولير دەژى لەتتستادا، زۆر ھەوالم پرسى دەمەويّت بړۆم بۆ بۆلاى لەھەولير.

ھيوا: خەمت نەبيّت بۆت ئەدۆزمەو، بەخوا ھەرچەندە من ناچمە ھەولير، بەلام خەلك ھەيە بۆمان بدۆزيتەو.

ماكوان: كيشە لە دۆزينەویدا نيبە ھەر ئەيدۆزينەو، بەلام لەدواى مەرگى خۆم ھەموو شتيك بەجى دەھيلم زۆر سەختە مامە ھيوا.

ھيوا: مامە من دلّم ناليت تۆ دەمرى، بەخوا تۆ چاك دەبيتەو، مامە تۆ پياويكى زۆر بەھيزيت، بړوا بكە تيمە ھەموو دەمرين تۆ نامريت، تۆ بەھيزى پياوى بەھيز و ئازا تەمەن دريژە، بەخوا ئەم شەو بەيەكەو وادەزانم ھەموو دنيا ھى خۆمە، خيزانم كچى مامە، بەخوا تۆى بەقەدەر براكانى خۆش دەويّت.

ماكوان: خواى گەورە سەربەرزى بكات، بەراست (سانىيە) ئامۆزات خيزانتە؟

ھيوا: نا؛ بيخال، سانىيە مرد.

ماكوان: بۆچى، بەچى؟

ھيوا: سانىيە دەميكە عەمرى خواى كردوو، بەھۆى پروداوى ھاتوچوو، خۆى و منداڵەكەى و ھاوسەرەكەى.

ماكوان: ئەى خواى گەورە لايان خۆش بيت، وەللەھى ھەوالىكى ناخۆش بوو، خواى گەورە بيانخاتە بەھەشت.

ھيوا: وەللەوامزانى زانيوتە دەنا قسەم نەدەكرد، دەزانم سانىيەت خۆش دەويست، ھەرگيز ئەو يادگاربيەم بير ناچيتەو.

ماكوان: بەخوا شيرە كچ بوو، ھيوا بيرتە شەرم بوو لەگەل دوو كەس ھات نەعلەكانى داكەند و لەسەرى كردمەو؟ بەخوا ھەوالىكى ناخۆشت دامن.

هيو! مامه ده زانم، باوکی پټی دهوت جه ماعه تی خه سه سور، زور
چاونه ترس بوو.

ماکوان: سلاوم بگه یه نه به بیخالی خوشکم و سه ره خووشی لی بکه، نه ی
مندالتان هه یه؟

هيو! سئ مندال م هه یه.

ماکوان: خوی گه و ره ته مه نیان دریز بکات، ناویان چیه هيو گیان؟
هيو! مامه با ناوه کانیان نه لیم ته زانم خه فته ده خویت.

ماکوان: بو ناویان چیه ده بلتی برا خوا ته مه نیان دریز بکات.

هيو! دالیا، دابان و دادوهر، به خوا مامه حزم نه کرد که ناوی
کوره که شم به ناوی تووه ناو بنیم به لام له بهر مالی پوری نه به ز نه مویرا،
مامه زور کاریگر بوو نهو خوشه ویستیه ی توو دالیا خوا عه فوی بکات،
ته زانی مامه بو تووم خوش دهویت و هه رگیز رقم لیت نه بووه، راسته من
توژیک ناپیاو بووم له گه ل توو، به لام مامه تو هه میشه له سه ر ناحه قی
هه لته دایه و خووت پینه نه گیرا، باوکم زور تووی خوش دهویست که
دوکانه که تم سووتاند باوکم زانی وتی به خوا خه سه سور نه گه ر ماله که مان
نه سویتینیت لوریه که م ده سویتینیت، هات بولات تووش یه کسه ر پیت وتبوو
من چوون خه لکی نانبراو ده که م، زیاتر له سه د مه جلیس باسی تووی ده کرد
پورتی منی شکاند.

ماکوان: خوی گه و ره باوکت سه لامه ت بکات نه ی چونه؟

هيو! وه للا سالی پار نه ویش عه مری خوی کرد، سه ره تانی هه بوو دوو
بیت له توو.

دهستم کرد به پیکه نین وتم: خوا لیتی خوش بیت، نه لیتی چی شومه که
له نه به ز بکه مه وه و بینیم به تووه، هه والی که ست لی ناپرسم، هه رچیم
وت وت مردوه.

ههردوو کمان دهستان کرد به پیکه نین و وتم: مامه هیوا وا ههست ده کهم منیش نه چم بۆلایان، دیاره ئهوان بیرم ده کهن.

هیوا چاوی پر بوو له گریان و دهستان کرده ملم و چووینه ناو مزگهوت و نوێزی عیشامان کرد و گه پراینه وه لای سه یاره که ی نه بهز و هه موو چووین بۆ کافتیریا یه ک دانیشتن.

هه رچه نده له دانیشتنه که ماندا من خیالم پهرت و بلاو بوو ئهم هه روه سه ری دنیا م ده کرد، نه مه ده زانی چۆن خۆم بهۆمه وه په تی ژیانم هه موو مو رووی ئاوا ته کا می بلاوی کرد بوه وه له بهر پچرانی.

وریا: کاک ما کوان هه زده کهم فیری زانستی ئیسلامی بيم، چۆن ده ست پیکه م زۆر تامه زرۆم چۆن شاره زا بم له ئایینی پیروزی ئیسلام، چی بکه م و چۆن فیر بم، به لام گالته م پێ مه که مه لێ برۆ قۆریه که ی عه لادین بدۆزه ره وه با دیوه که یارمه تیت بدات.

ما کوان: پێش هه موو شتیک خوات خوش بویت، هه مووی ئاسان ده بیت.

نه بهز: تو ره نابیت پرسیا ریک بکه م، به خوا مه به ستم خراپ نییه، به لام ئه مه ویت تیکه م.

ما کوان: نه وه لێ نه بهز تاقه تم نییه تو ره بم، به تایبه تیش له پرسیا رکردن من هه رگیز تو ره نابم، له سه رو هه موو نه وه شه وه له تۆ.

نه بهز: قوربانی بم، راستی من ئه مه ویت خوا م خوش بویت، به لام لێ ئه ترسم، له مه رگی خۆم ده ترسم ئه لێم نه وه ک لێم خوش نه بیت، خوشه ویستی شعوریکه له به رانه ریدا به راستی بۆم دروست نابیت، خۆ تا وانبار نیم؟

هیوا: به خوا ی تاک و ته نها منیش وام، جا بۆ نه یدرکینم.

ماکوان: ئەمە چىيە ئەلئى ئەشكەوتە دەنگ ئەياتەو، پىم وانىيە ھەر ئىو ھابن زۆربەى خەلکى وايە، ھۆکارە کەى دەگەرپتەو ھە بۆ ناخى خۆت، تۆ وا ھەست دەکەيت لەژيانا لە تاقىکردنەو ھەيە کى چاکە دەکەيت سەربەرز دەکەيتەو، دەلئيت ئەھا چەندە چاکە دەکەم، لەبەر ئەو ھى پىشتر يان بەردەوام کە تاوان و کارى خراپە داى، بەلام ئەگەر خۆت پىرکرد لە چاکە تەنھا بۆ ماو ھى سالىک لەژيانا تاوانت نەکرد ھەموو داواکارىيەکانت کە لەسەر تە جىبە جىت کرد ئەوکات خۆشەويستىيە کى بپۆينە لە ناخا دروست دەبىت، خواى مۆتەعال لەسەر بنەماى خۆشەويستى ھەموومانى دروست کردوو، جارێک محمد خانى ھىندستانى لەباخى بالەخانەيە کدا نوێژى دەکرد کچى لە خزمەتکارەکانى لەنزيك محمد خانى ھىندستانى سەماى دەکرد و گۆرانى دەوت کە لە نوێژە کەى بويەو ھە کچە کەى بانگ کرد وتى نەتبينى کەمن نوێژ دەکەم؟ من لەتاو دەنگى تۆ و سەماکەت ئاگام لە نوێژە کەم نەما.

کچە کە وتى: ببورە من گۆرانىم بۆ خۆشەويستە کەم دەوت و بەخەيالىم دەستيم گرتبوو سەمامان دەکرد، من دەستگيرانە کەم زۆرم خۆش دەوئ، بەلام لۆمەى من مە کە من بۆ خۆشەويستە کەم کە دەستگيرانە ئاگام لە خۆم نەبوو تۆ چۆن لە حوزورى خوايە کدا وەستاوى کە سەرچاوى ھەموو خۆشەويستىيە کە و ئاگات لەو نىيە؟

محمد خانى ھىندستانى زۆر سەرسام بوو بە قسەى ئەو کچە خەلاتى کرد، چونکە وانەيە کى گەورەى لئو ھە فتر بوو.

دروستبوونى خۆشەويستى بۆ خواى گەورە لەيەک پىگاو ھە دروست دەبىت ئەو ھىش سىفاتە پىرۆزەکانىيەتى، کە ناسيت نە خۆت بىردەچىتەو ھە نە زاتى پاکىشى، کەواتە ئئو لەناخى خۆتەنەو تەماشاي خواى پەرورەدگار دەکەن، ھەموومان پى پىرین لەتاوان ئىتر خۆشەويستى چۆن دروست دەبىت، پروونە؟

نەبەز: پۈۈنە قسەكەت زۆر تەواۋە، مەن لەتاۋ تاۋانەكانى خۇم بىرى
خۇشەۋىستىم نەماۋە.

ماكۋان: ئەگەر ۋەكو گۈل بىرىكەينەۋە لەكاتى بەندايەتېماندا،
مەبەستم ئەۋەيە كە بۇنى خۇشېش بىدەين بەۋ كەسەي كە لە دارەكە
ياخود لەباخەكەمان جىادەكاتەۋە، بۇ دوژمن و دوست ۋەكو يەك بىن كە
ئەم پرىنسىپە دروست بوۋ خوامان خۇش دەۋىت، بۇ زانىارى ھەموتان
خۇشەۋىستى خوا لەدلى ھەموو كەسدايە بەكافر و باۋەردارەۋە،
تەماشايان بىكە پۈژىك ناتوانن باسى خوا نەكەن، بەلام ئەۋەي كە خۇشت
ناۋىت و پقت لىيەتى زوو لەبىرى دەكەيت، دلىيان ھەموو كەس خۋاي
خۇش دەۋىت مادام لەسەر زماغانە باس و يادى، بىخەمىن لەۋەي بلىن
خۇشمان ناۋىت، بەلام لە كەسكەۋە كە ھەزى بە خۇشەۋىستىيەۋ لىي
دەزانىت جىاۋازترە لەكەل كەسك كە خۇشەۋىستى نازانىت، بۇيە لەخوا
دەترسېت.

ھىۋا: مامە خۇ مەن خۇشەۋىستىم كىردوۋە و خۇشەۋىستىش دەزانم،
بەلام زىاتر لە خوا دەترسم تا خۇشم بویت.

ماكۋان: ئاخىر ھىۋاي بىرام خۇشەۋىستى شەھۋانى نالىم، خۇشەۋىستى
پرىنسىپ ۋەكو وتم، دەبىت ھەموو شتىكى جوان و پاكىت خۇش بویت،
لەبەر ئەۋەي خۋاي گەۋرە دروستى كىردوۋە، خۇ كاتىك كەنارىيە،
چۆلەكەيەك يان بولبولىك لە جىگايەكدا دەخوئىت، تۇ خۇشت دەۋىت
ۋ لات جوانە ۋ بەدەنگەكەي خۇشحال دەبىت، ئەمە خۇشەۋىستى سادەيە
ۋ لە ژىنگەيەكى جواندايت، بەلام ئەگەر گەۋرەتر لە خۇشەۋىستىيەكە
بىروانىت دەلىت چىرىكە ۋ چەھچەھەي چەندە خۇشە، بەلام خۇشەۋىستىيە
دەكەيت بۇ ناخى ئەۋ بالندەيە دەلىت داخۇ بەچكەكەي ون بوۋە يان بۇ
ئازادى ھاۋار دەكات ياخود بىكەسە! لانەي نىيە يان دەبىت چى ون
كىردبىت، ۋە يان بىرسىيەتى..ھتە.

ورىا: توزاتى خوا قسە بىكە با زىاتر فېر بم.

ماکوان: وریا گیان تۆ ھەزەت لە مۆسیقایە وایە؟

وری: بە ئێ: زۆریش ھەزی ئێ دەکەم، توخوا مە ئێ ھەرامە، چونکە زۆریک لە ئیسلامییەکان وا دە ئێن.

ماکوان: نا؛ من چیم تا ھەلآل و ھەرام بکەم، منیش وەکو تۆ ھەزم بە مۆسیقایە، لێرەدا باسی جیاوازی ڕاکان ناکەم، بەلام مەبەستم خۆشەوێستیە کە چۆن دروست دەبێت.

بۆ غوونە تۆ گوێ لە کەمانچە یەک دەگریت یان پیانۆ یەک یاخود دەفیک وە یان ھەر ئامێریکی تر بێت، ئەو کەسە ی دەیزەنێت خۆی کارەکە ی خۆی خۆش دەوێت، چونکە لە تۆ زیاتر چێژی ئێ دەبینیت، تۆ لەوانە یە تەنھا چێژ لە دەنگە کە ببینیت وایە؟

وری: دە ی وایە من چێژ لە دەنگە کە دەبینم.

ماکوان: ئاخر بۆیە فێری خۆشەوێستی تەواوی نابیت، چونکە دروست بوونی ئەو ئاوازه خۆشە لە دەنگ و بێدەنگییە و لە جوولەشە ئەم سێ ھالەتە چێژ لە دەنگ و بێ دەنگی و جوولە و خۆشەوێستی ھەستەکانیش دەبینم لەسەر و ھەموویە وە نێعمەتی ھەستەکانیش ھەست پێ دەکەم، خۆشەوێستی من زیاتر دەجوڵێت تاوەکو تۆ، کەواتە تۆ ئاوازت لا خۆشە بەلام لای من مۆسیقا خۆشەوێستە، لەبەر ئەوە ی خۆیندەوێم بۆی ھە یە و لێی تێدەگەم دەزانم چ نۆتە یەک ئەمباتە لای دالیا، چ نۆتە یەک دەمبات بۆ لای خاک و نیشتمان، لەسەر و ھەموویانە وە خالقی ئەم ھەموو دەناسم باریانی خۆم خۆشەوێستی مەبەدە، ئەگەر لە مەبەدە کە شارەزا نەبووێت خۆشەوێستی نازانیت، بە لکو ھەزەت ئێ دەبێت بە خۆشەوێستی، چێژت ئێ دەبێت بە خۆشەوێستی، سۆزت ئێ دەبێت بە خۆشەوێستی، بەلام خۆشەوێستی زۆر سەر بە خۆیە. من نیشتمانم خۆش دەوێت ئەک لەبەر ئەوە ی ئەفسەرم، ئەک لەبەر ئەوە ی کوردم، خۆشم دەوێت لەبەر ئەوە ی

یادگاریم تیتیدا هه‌یه، خاکی ئه‌وروپا زۆر جوانتره له کوردستان به‌لام
دانیشتی له‌گه‌ڵ ئیوه هه‌موو سه‌روه‌تی جیهان ده‌هیئت، بۆ یه‌کترمان
خۆش ده‌وێت چونکه پره‌نسیپی هاوپییه‌تی و خۆشه‌ویستی ده‌پارێزین، به
وه‌فاین، خیانه‌ت له‌یه‌کتر ناکه‌ین، درۆ ناکه‌ین، دزی ناکه‌ین، له‌سه‌روو
هه‌مووییه‌وه‌ خاوه‌نی یه‌ک خواين و یه‌ک دینمان هه‌یه، خۆشه‌ویستی زیاتر
و زیاتر ده‌کات ئه‌و پرنسیپانه‌ی باسم کرد.

که‌واته خۆشه‌وسیتی خواش هه‌مان پره‌نسیبه، درۆی له‌گه‌ڵ مه‌که،
خیانه‌ت مه‌که، دزی لێ مه‌که، نه‌ له‌ زاتی به‌رزێ نه‌له‌ دروستکراوه‌کانی،
بزانه‌ چ خۆشه‌ویستییه‌ک دروست ده‌ییت.

خۆشه‌ویستی خوا به‌ داگیرساندنی مۆم نابێت وه‌کو نه‌سرانی و
ئایینه‌کانی تر ده‌یکه‌ن، به‌ خواردنه‌وه‌ی شه‌راب خۆشه‌ویستی بۆ خوا
دروست نابێت، به‌لکو به‌ چاکه‌کردن خوات خۆش ده‌وێت و خوای
په‌روه‌ردگاریش تۆی خۆش ده‌وێت، دانانی به‌هاو نرخ بۆ نه‌فسی خۆت،
واتا بێ به‌های و بێ‌خرییه‌ تۆ کێیت که‌وا نرخ بۆ که‌ره‌سته‌ی خوا دابنێیت،
به‌های تۆ ته‌نها به‌ خۆشه‌ویستییه‌.

به‌خوای موته‌عال قه‌سه‌م خوات له‌بیر کرد خۆت له‌بیرچۆته‌وه، جا
خوات له‌یاد بێت به‌زیکری به‌فیکری، به‌ قورئانی، به‌ نوێژکردن بۆی به
پۆژوو گرتن به‌ زه‌کات و سه‌ده‌قه‌...هتد. چه‌نده گولمان بۆ ئازیزان
ده‌به‌ین، چه‌ند دیاریمان کړیوه بۆیان له‌به‌رته‌وه‌ی خۆشان ده‌وین،
پێویسته خۆشه‌ویستییه‌که زۆر گه‌وره‌ تر بکه‌ین، ئاخ‌ر ئیوه‌ وا ده‌زانن ژيان
خۆشی له‌وه‌دایه‌ که‌ ته‌نها چاکه‌ بکه‌ین و که‌مردین بپۆینه‌ به‌هه‌شت، به‌لام
بیرناکه‌ینه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌به‌هه‌شت ته‌نها نه‌بیست له‌ نزیک خوا و پێغه‌مبه‌ر
و پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاکان بیت، ئێ به‌ خۆشه‌ویستی ده‌ستت ده‌که‌وێت.

جاریک پیاویک ده‌روات بۆ ئه‌وه‌ی بپێته‌ موریدی پیاوچاکێک زانا و
عارفیک که‌ ده‌چێته‌ لای، پیاڵه‌ چای بۆ تێده‌کات، عارفه‌که‌ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه
ته‌ماشای موریده‌که‌ ده‌کات و به‌ قۆریه‌که‌ی پیاڵه‌که‌ پر ده‌کات له‌ چاو

پاشان لټی ده پړژیت تا موریده که ده لټیت نه و پیا له ناخی تویه خالییه
 ده بیت پری بکهیت تا لټی ده پړژیت که پر بوویت له ناسینی خوا بزانه
 تیده کهیت له خوښه ویستی بو خواو ده ست پیده کهیت، خو دروست
 بو وغان له دنیا به بو نه ویه که وازی لټ بهینین نه ک گیروده بین، ئینو
 عه طای نه سکه نده ری ده لټیت: پیاوی غافل و نه زان و جاهیل نه و که سه به
 که به یانی هه لده ست له خه و بیر له وه ده کاته وه که چی بکات، به لام
 پیاوی ناقل و خواناس نه ویه که به یانی له خه و هه لده ست ده لټیت داخو
 خوی گه وره چیم له گه ل ده کات.

تیمه زور جار خو مان واز لټ ده هینین و ده پړوین بو دنیا ی خه لکی تر،
 وه کو نه وه وایه من له سر نه و شه قامه له به رده م گلپوی نه و دوکانه
 به دوا ی کلیدا بگه پریم، ئیوه ش بین بو هاوکاریم و بلین ما کوان چیت لټ
 ون بووه، منیش بلیم له ماله وه کلیده کانم ون کردوه لټره بو ی ده گه پریم
 چونکه پړو شنایی هه به، ئیوه هه موو ده لټین ما کوان شپته چون کلیدی له
 ماله وه ون کردوه لټره بو ی ده گه پریت، منیش پیتان ده لټیم ناخر تیره
 پړوشنه!

تیمه ناو مالی خو مان ویران و تاریکه هه رچی کلیدی ده رگا کانه وغان
 کردوه که چی له به رده رگای خه لکی تر دا له هاوار و ناله یان ده پرسین.
 خو مان ویرانین ویران برا کانم.

کو تا قسه ده که م و ئیتر مبه نه وه ماندوو بووم، جار یک ثا فره تیک خوی
 به سو فی ده زانی بو خوښه ویستی خوا و ناسینی خوی گه وره ده یوت
 خوا به گیان من هیچ نیم له ناستی نوری خوښه ویستی زاتی به رزو پړو زت،
 یه کیک له کچه کان له گه لیدا بو و انا موریدی بو و تی: ناخر راضیه خانم
 تو چیت و خو ت به چی نه زانیت له ناستی نوری خوښه ویستی خوا ده لټیت
 من هیچ نیم؟

مهمله که تی عیشق

ته نانه ت قوتابییه کانی پراضیه خانم هیچیان لا گه وره تر بووه، مه به ستم
لوتبه رزی مروّف خوْشویستنی خوا ده مریتیت.

هیوا: برا جارّی زووه تازه کاتژمیر ۹ ی شهوه، هیچ نه بیت با تا ۱۲ ی
شهو به یه که وه بین، یان کاکه ده چین بۆ مالی خوْمان.
نه به ز: برا ماکوان ماندوووه با پروات.

ماکوان: برایان به راستی ماندووم له به یانییه وه هه ستاوم پشووم
نه داوه، ئیجازه م به ن پرۆمه وه.

وه کو پۆژانی پابردوو ئاسایی ژیانم به سهر ده برد، به یانی ده چووم بۆ
نووسینگه و کاری گوْفاری بزافمان ده کرد، چاوه پیتی گهنم بووم بیت بۆلام.

سه ره تای کردنه وه ی ده رگایه ک له ده رگا داخراوه کان:

به یانی کاتژمیر ۱۰ چووم بۆ نووسینگه کاروان په حمان به پۆیه به ری
نووسینگه له وّی بوو، وتی کچیک هه والّی پرسویت، به لّام نه ماوه ته وه
هه رچه نده وتم کاک ماکوان که میکی تر دیت، ته له فۆنم کرد بۆ گهنم زانیم
خۆیه تی، ته له فۆنه که ی هه لگرت وتی کاکه له نووسینگه یت؟

ماکوان: وه ره گهنم گیان چاوه پیتیم و زۆر ئیشم پیتته، زۆری پیتنه چوو
هات، ماشاء الله سه ره پۆشی یابوو به سه ریا، به لّام به پانتۆلیکی دریز،
باوه شم پیاکرد وتم وه لا گه می خوشکم سه ره وه ت موسلمانانه یه و
خواره وه شت نه ورپیی، زۆر ده ستخۆشیم لیکرد.

ئه وکاته ی که ئه و هات کاک کاروان به کاریک له نووسینگه ده رچووو.

ئاده ی گهنم باسی جه مال و دایکتم بۆ بکه چی پرویداوه؟

گهنم: وه لّلا کاکه نازانم چی پرویداوه، تۆ بۆم باس بکه، ئه وه ی من
دیومه ئه وه بوو که تیاره هاته سه ره وه ره ش داگیرسابوو، به دایکمی وت

که نم له کوښه؟ منیش له گهڼ سایه ی خوشکم بووم، به لām گویم له قسه کانی
 نهوان بوو، دایکیشم وتی له سهره وهیه له ژوره که ی خو، بابه جه مال وتی
 شیرین نهو ماکوانه که سیکی ساده نییه، له ده زگایه کی گرنکی نیستخباراتی
 ئیش ده کات، نه مړو کومه لیک له نه فسه ره کان هاتن بولām بو سهاره کړین،
 سوتفه مه وعیدم یابو به ماکوان نه وکاته هات، که سیکی له گهڼ بوو دیار بوو
 پاسه وانی بوو یان روژنامه نووس بوو له گهڼی، کچې شیرین نهو نه فسه رانه
 که ماکوانیان بینی هه موو چوون بولای نهو منیان بیرچوه وه، هه موو
 سهلامی سهر بازیان لږ کرد نه ویش ههر دهیوت ناسایی بن تیره شوینی
 کار و فرماندهی نییه، دواي من و دوو فمانبه ری تر له ئوفیسه که بووین
 کردینیانه دهره وه، دواي ده خولهک هه مو نه فسه ره کان روشتن، منیش
 قسه یه کم کرد وا بزائم بو ماکوانیان گپراوه ته وه، به لām ماکوان نهیدا له پرووم،
 به لām شیرین که وتوینه ته ناو گویمکی زور مه نگ و قول نازائم چی بکهین.
 نه مه قسه کانیان بوو به گشتی، ئیر دوايی منی بانگ کرد وتی که ی
 ده چی بولای ماکوان، منیش وتم نه مړو، ئیر ههر نه وهنده ی وت و وتی
 سلّوی منی پښگه یه نه.

ماکوان: یاخوا تۆ به خیر بیت که نم گیان، جه مالیش با بوخوی
 بیخولینیتته وه.

که نم: چی پرویداوه، نه وه چیه بابه جه مال باسی ده کات؟
 ماکوان: گرنکه تۆ سه لامهت بیت، نه وهی که رویداوه ههر نه وهیه،
 به لām بو ته می کردنی بوو، خو ترسا وایه؟
 که نم: نه ری وه لّلا ههر گیز به و شیوهیه نه مدیوه.

ماکوان: که نم گیان پښتر کښه ی خوّم و نهو نافرته تم بو باسکردیت،
 که وتم کوریکم لتي هه یه، نه مړو دهمه ویت تۆ برویت شیرکوی کورم
 بهینیت، من و تۆ و شیرکو بهیه که وه بین باشه؟

که نم: به سهرچاو ناوینشانم به ری تیستا ده پروم ده یهینم.

ماکوان: با ته له فوئتیکی بۆ بکه م، ته له فوئم بۆ شیرکو کرد و وتم وهره بۆلام کارم پیته.

شیرکو: با به دایکم بلیم.

ماکوان: رۆله که من وتم وهره بۆلام پیویست ناکات ئیزن له دایکت وهر بگریت، چونکه من باوکت م، مامۆستایه ک دیت بۆلات ناوی مامۆستا کهغه، وه کو خوشکی منه و پوری تۆشه له گه ل ئه و دیت بۆلام باشه؟ شیرکو: باشه به سه رچاو.

ماکوان: گه م برۆ بهیینه، به لام به هیچ شیوه یه ک قسه له گه ل دایکی نه کهیت، زۆر پر قسه یه بهیینه و دایکی ئیهمال بکه، باشه. گه م پۆشت من چاوه پیم کردن تا بیته وه، تۆزیک له گه ل شیرکو و گه م کات به سه ر بهرم، هاتنه وه له گه ل شیرکو که و قسه کسه کردن و به گه م وت شوینیکی خوش شک ده بهیت برۆین بۆ.

گه م: کاکه بۆ شتیکی هاتم بۆلات، له گه ل شیرکو سه رقالت کردم، با خیرا پیت بلیم، به خوا دایکیشم ده زانیت و بابه جه مالیش ده زانیت چونکه ئه وان بینویانه، به لام ده بیت به تۆش بلیم. من و کوپیک به نیازی زه واجین، ده یه ویت بیته داوام، دوو ساله یه کترمان ناسیوه، ویستم تۆ بیینی بزانی پازی ده بیت، ئه گه ر تۆ پازی نه بیت من له قسه ت ده رناچم.

ماکوان: سوپاس که به پاستگووی پیت وتم، بۆ من گرنگه که سیکی دیندار بیت و نوێز بکات و خاوه نی سومعه بیت و تۆش پازی بیت پی. گه م: وه للا نوێز ناکات.

ماکوان: ئه ی گه م گیان خۆت نوێز ده کهیت؟

گه م: به خوا نایکه م، له بهر ئه وه ی نایزانم.

شیرکو: بابه به خوا منیش نایزانم.

ماکوان: ئەى خوا گيان فريام کهوه چۆن فریای ئەمانه بکهوم، داخۆ چهنده کاتم پێویسته لهگه‌لتاندا، بابرۆین بۆ جیگایه‌ک شوینی خیزانی هه‌بێت.

گه‌نم: به‌خوا هیچ جیگایه‌ک نه‌کراوه‌ته‌وه جارێ زۆر زووه.

ماکوان: باشه جارێ لێره ده‌بین، باسی ئەو که‌سه‌م بۆ بکه‌ کێیه و چۆن یه‌کتان ناسیوه و کوپری کێیه، زانیایم بده‌ری له‌سه‌ری.

گه‌نم: له‌ زانکۆ له‌ به‌شی کۆمه‌ڵناسی له‌گه‌ڵ خۆمدايه، کوپری پیاویکی ده‌وله‌مه‌نده، باوکی ناوی کاک عه‌لی-یه‌ کوپه‌که‌ خۆی ناوی (زێوه‌ر)ه.

ئه‌مانه و هه‌ندیک زانیاری تری دامێ له‌سه‌ری.

ماکوان: خۆشت ده‌وێت؟

گه‌نم به‌ شه‌رمه‌وه: به‌ئێ.

ماکوان: دلنایات ئه‌ویش تۆی خۆش ده‌وێت؟

گه‌نم: به‌ دلناییه‌وه، ده‌یه‌وێت بێته‌ داوام، چه‌ز ده‌که‌یت ده‌چین بۆلای.

ماکوان: توپه‌ بووم من بچم بۆلای؟ کچم ئه‌بێت شتیک هه‌یه‌ بیزانیت، من که‌سیکی عه‌شایه‌رم به‌ واتای پاراستنی کلتوری ره‌سه‌نی کورده‌واری له‌سه‌رو ئه‌وه‌شه‌وه من چۆن ده‌چم بۆلای که‌سیک که‌ داوای خوشکه‌که‌م بکات، ئه‌بێت ئەو بێت بۆلای من داوا بکات لێم تا منیش خوشکه‌که‌می پێشکه‌ش بکه‌م تا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ بکات، پێویسته‌ بێت به‌ ئه‌ده‌به‌وه داوا بکات و ده‌ستیشم ماچ بکات، روونه‌؟

گه‌نم: به‌خوا مه‌به‌ستم خراپ نه‌بوو، قسه‌که‌ هه‌روا هات به‌ده‌مما. تۆ چی ده‌لێیت با وابێت.

ماکوان: من عه قلم باوکی ناگریت، باوکی وه کو بابه جه مالت دزه،
حه قمن پئی ناچیت کوره که شی باش بیت، مه بده ئیه ن له سه ر ناسینی
باوکی که ده زانم ده وله مه نده له بهر نه وه ی زور دزه، کوره که شی دزه، بویه
جاری په له مه که و به هه موو شیوه یه ک لئی دوور بکه وه، بلئی برایه کم
هه یه رازی نییه.

که نم: ئاساییه بلیم برام هه یه؟

ماکوان: ئاساییه، به لام نه وه نده بلئی جاری نه و رازی نییه. خو هیچ له
نیوانتانا پرووی نه داوه، ماچن، ده سترگرتنیک؟

که نم: نه به خوا، شتی وا چوون نه بیت.

ماکوان: باشه چوزانم.

هه ستم کرد شیرکو پیم پیده که نیت، وتم شیرکو باوکت زور عه شایه ره
وايه؟

شیرکو به پیکه نینه وه وتی: زور ره قی بابه.

ماکوان: توش نه بیت ناگات له حه یاو حورمه تت بیت، نه زانی که نم چی
منه؟

شیرکو: خوشکته و پوری منه وایه؟

ماکوان: وایه، ده بیت ناگاتان له یه کتر بیت.

ناگام لیوو که نم زور بیده نگ بوو، زور ناره حه ت بوو که وتم له و کوره
دوور بکه وه، هه رچه نده من ته نها رقم له باوکی زیوه ر بوو، باوکی خراپه
مه رج نییه کوره که ی واییت، به لام به که نم وت: دلی ماکوان که نم گیان،
نه زانم قورسه نه وه ی که من پیم وتیت، تو ده توانیت به قسه م نه که یه ت،
مانای وانیه ئیتر من وازت لی به ئیم، به لام حه ز نا که م پرۆیته ناو نه و
خانه واده یه که نه زانن حه لال و حه رام چیه.

که نغرو بویت له ناو خووشی ژیان و حه رام خواردن، به خوا دنیاو قیامه تت له دهست دهرته چیت. سویند به خوا دلسوزم بوت، به لام به قوژی و جوانخاسی پیاو تیمه که وه، تو خوت کچیکی تا بلنیت جوانیت، له م دنیا به دا ته نها وهر زیر نیی، به لکو وهر زیر ئاسا زوره، خو نه گهر که یشتوته ئاستی نه وهی زور یه کترتان خووش نه ویت و له پلهی عیشقدان له بهر تو ده چم بولایی و قسه ی له گهل ده که م، یه کجار نه وه ندهش ره ق نیم وه کو شیرکو ده لیت، نیر بریار لای تو یه.

گهنم: به خوا کورپکی زور باشه، تیمه له سهر بنه مای زه واج یه کترمان قبول کردوه، دوو ساله له زانکوم که س نه یتوانیوو هه له م لی بگریت، بریاری کوتایش لای تو یه و له قسه شت دهرنا چم.

زور به زیم پیا هاته وه، باشه برؤ قسه ی له گهلدا بکه با بیینم و منیش قسه ی له گهل بکه م، باشه؟

گهنم ده موچاوی که وته وه پیکه نینی و وتی: باشه به سه رچاو.

ماکان: نهی تو به ته مای که ی ژن بهینیت شیرکو؟

شیرکو: جاری تو م له پیشه وهی، با تو بهینیت، نه وکاته سه ره ی منه.

زور پیکه نیم به قسه که ی، باشه تیمه فیرتان ده که م چون نویژ بکه ن، ماوه یه ک بوم باس کردن که نویژ کردن واتای چیه، نویژم بو نووسینه وه له سه رها تا کوتایی و به زمانی کوردی و عهره بی بوم ئاسان کردن که بتوانن بیکه ن، دوا ی نه وه وتم گهنم گیان، کورم شیرکو نه گهر په یوه نندیتان به خوی گه وره وه به هیژ بوو هه رچی هاته سه ر زمانتان بو داوا کردن بزنان که خوی گه وره ده یه ویت پیتان به خشیت.

نویژ کردن خوشه ویستی نتوان توو زاتی په روه ردگار زیاد ده کات، که خوات خوشویست هه موو که س خووشی ده ویت، نه گهر خوی گه وره له بیر بکه یت خوی گه وره خوشت له بیرده با ته وه، نه وانه شی که خوشه ویستیت بو دهرده برن له دله وه رقیان لیته.

هه رچیتان کردوو بهردهوام بن له نوێژکردن و خواناسی و ئاگاتان له داوین و دهم ودهست و قاج و چاوو گویتان بیت، هه مووی ئه دهواتی تاوانه و له هه مان کاتدا که رهسته ی عیاده تن.

که نم: کاکه پرسیاریک بکه م؟ توخوا توره مه به.

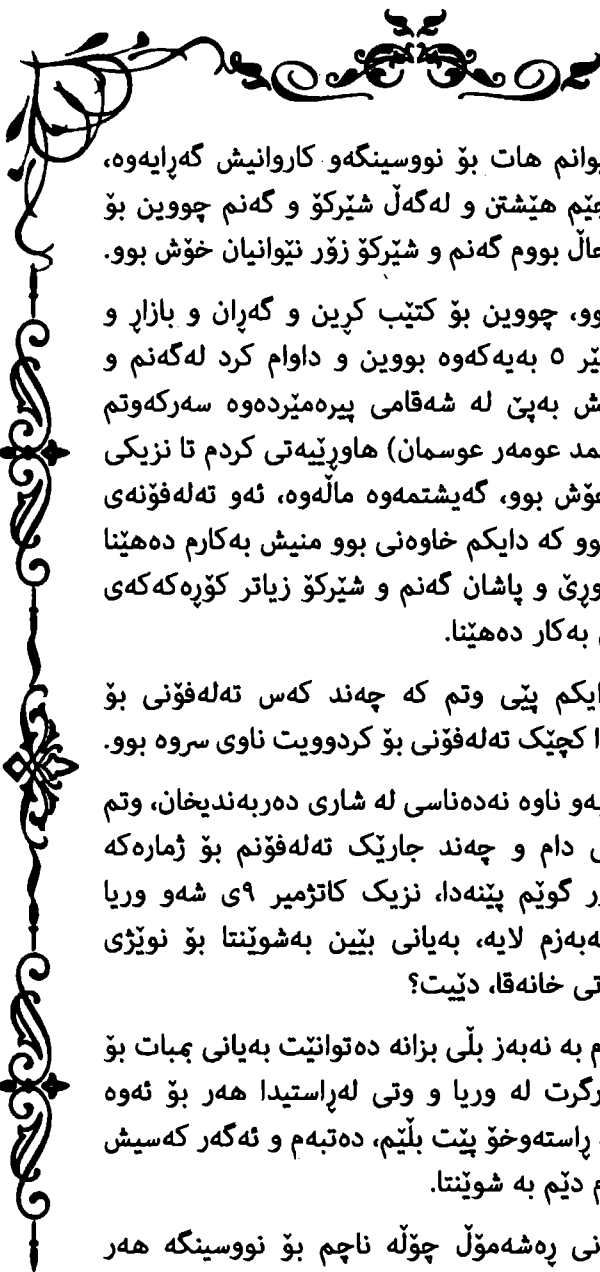
ماکوان: فهرموو.

که نم: باشه تو کیت؟ تو پوژنامه نووسی، ئه فسه ری، مه لای، تو چیت؟ له سعودیه ده زی یان له ئه وروپا، تو خویندنه وه ت بو ناکریت، ناتوانم بتناسم چ که سایه تیه کی، که توره ده بیت لیت ده ترسم، که لیت دوورم وه کو باوک و برای گه وره و هه رچی که سمه بیرت ده که م، که دیمه لات ژیانم به ته وای گوپانکاری به سه ردا دیت، به ته نه ا ده مه ویت له ده می خو ت خو ت بناسم، ناتوانم بتخوینمه وه که پوژنامه نووسه کان دین فیران ده که کیت چو ن بنووسن و چو ن کاربکه ن، هاو پیکانت وه کو پادشا و برای گه وره ی خو یان پیز و خو شه ویستیت بو ده رده برن، پیم بل ی تو کیت؟

ماکوان: که نم گیان من ته نه ا خه سه روم برای تو، به لام زو ر هه زم به دین و خواناسیه، ئه م خوا ناسی و دینداریه که سایه تیه کی به هیزی به من به خشیوه، جا له به ر ئه وه تو ده زانی من زو ر که سایه تیم تایبه ته، به لام زو ر ساده و سانام، بو یه هاو پیکانم منیان خو ش ده ویت، ئه وه ی ده یزانم فیران ده که م، ئه وه ی پیمه پینان ده به خشم، خیانه تیان لیناکه م، ئیر ئه وه منم که نم گیان، هه زاره های تر هه یه له من باشتره و منیش له وانه وه فیربووم.

که نم: باشه باوایت، به لام تو ئاستی پو شنبیریت یه کجار گه وره و به رز و فراوانه، هه ست ده که م له زانکو یه کی تایبه ت خویندوته، یان شتیکی زو ر سیحری و ئه فسوناویت پیته.

ماکوان: یه کجار واش نییه، ئه وه من و تو خوشک و براین، له و چاوه وه ته ماشام ده که یت.

لهم قسانه دا بووین میوانم هات بو نووسینگه و کاروانیش که پرایه وه،
منیش به سهر کارواندا به جیم هیشتن و له گهل شیرکو و گهنم چووین بو
که باب خواردن، زور خوشحال بووم گهنم و شیرکو زور نیوانیان خوش بوو.

ئه و پژه زور خوش بوو، چووین بو کتیب کرین و کهران و بازار و
نانخواردن، تا نیواره کاتژمیر ۵ بهیه که وه بووین و داوام کرد له گهنم و
شیرکوم بو بهریته وه، منیش به پت له شقامی پیره میرده وه سهرکه وتم
به ره و ماله وه، له پژا (محمد عومهر عوسمان) هاوپیته تی کردم تا نزیک
ماله وه، نیواره یه کی زور خوش بوو، که یشتمه وه ماله وه، ئه و ته له فونه ی
که ژماره ی ناسیا سیلی تیاوو که دایکم خاوه نی بوو منیش به کارم ده هینا
ئه و ژماره یه م دابوو به هاوپی و پاشان گهنم و شیرکو زیاتر کوپه که که ی
پیشروی برام پیوو ئه وه م به کار ده هینا.

که یشتمه وه ماله وه دایکم پتی وتم که چهند کهس ته له فونی بو
کردووم له ناو ئه و که سانه دا که چیک ته له فونی بو کردوویت ناوی سروه بوو.

منیش هیچ نافرته تیکم به و ناوه نه ده ناسی له شاری دهر به ندیخان، وتم
ژماره که ی کامه یه؟ نیشانی دام و چهند جار یک ته له فونم بو ژماره که
کرده وه داخراوو، نیتر زور گویم پینه دا، نزیک کاتژمیر ۹ ی شه و وریا
ته له فونی بو کردم، وتی نه به زم لایه، به یانی بیین به شوینتا بو نویژی
جومعه؟ ده چین بو مزگه وتی خانه قا، دییت؟

ماکان: ئه ی بو نا، به لام به نه به ز بلی بزانه ده توانیت به یانی بمبات بو
زپگوین؟ ته له فونه که ی وه رگرت له وریا و وتی له راستیدا ههر بو ئه وه
ته له فونم کرد، چه زم نه کرد راسته وخو پیت بلیم، ده تبه م و ئه گهر که سیش
نه بوو به پیته وه ههر خو م دیم به شوینتا.

ماکان: زور باشه، به یانی ره شه موّل چوله ناچم بو نووسینگه ههر
له ماله وه ده بم وهرن بو تیره.

وريا: ٺهـى ٻو نهـيـم به شوڻـتا ٿـيـسـتا تهـلهـفون ٻو هـيـوا ٻهـشـيش دهـكهـين
و دهـٿـيـن خهـسـرهـوه سور ديت، ٺهـم شهـو سورو ٻهـشـيش ٿيـكهـل دهـكهـين،
يـم؟

ماکوان: من له خزمه تاندام بزائن هیوا دیت، نه گهر نه و هات منیش دیم.

ورىا: وهّلاهی توّ زور ڤاڤت.

ماکوان به پیکه نینه وه: بو ئاخر هینی ئه وه یه تازه خۆم شتووه.

وریا: هیوا لێزیه ئاشکرمان نه کرد، وتمان نه وهک کهز نه کهیت بێت،
 با ئیجراجت نه کهین، که وتمان ته له فۆن بو هیواش ده کهین ته گهر بتوتایه
 هیوا بێت من نایه م نهوا هیوا پێشتر وتی ته گهر وا بلێیت واتا دلی لیم پاک
 نه بوتهوه، دهیویست بزانییت دلت چونه له ئاستیدا، نهو توی زور خوش
 دهووت.

ماکوان: کوا هیوام بهری.

هيو! مامه خه جالتم به خوا تهنه بۆ ئه وه بوو كه بزانم دلت ليم
پاكبۆ ته وه، هه رچه نده مامه نه به ز وتى ماكوان دوو پرووى نيه، هه ريه ك
رووه، به س من بۆ دلتايى خۆم بوو.

ماکوان: کوږی باوکم تاقیم ده که یته وه، نه وه گله یی بیت لیت.

هيو! تو وهره با ئهم شه و تير قسه بکهين چيم پي ده لئيت تو حه قته،
گرنک ئه وهيه من زانيم دلت پا که و پياوئيت، به خوا خو شم نهويستيتايه
ئهوهم نه ده کرد.

نەبەز: لە ئیوارەووە باسی تۆ دەکات، خۆت بگۆرە واهاتم بە شویتنا.

چووم بۆ مالى وريا، نهوان لهوى بوون دهستكرا به قسه و باس و مهجليس گهرم بوو تا نوژى به يانى.

سهره تاي باسه کاتمان به باسی مردنی من دهستی پیکرد.

وریا: ماکوان چ ههستیکت ههیه که تیتستا ههست به نزیکی مهرگ ده کهیت، ههلبهت ده مهویت له خودی واقعی کاره کهوه له خۆت بپرسم، زۆر ببوره هه رچه نده ده زانم پرسیاره کهم بۆ تۆ نه شیاوه.

هیوا: کوره مامه تۆ ده لێی چی مامه ماکوان چاکیش ده بیتهوه و زیاتر له هه موومان ده ژێ، ئه رپوه لالا پرسیاره کهت زۆر نامه عقوله وریای حاجی حه سه ن.

ماکوان: نا ئاساییه مامه هیوا ده سستی وریای براشم خۆش بیت، وریاش دهیه ویت خۆی بۆ ئاماده بکات، خۆ مردن باشه که خه لک له خه یالیدا بیت و بۆی بژی.

وریا: به خوا ته نها ده مهویت خۆم ئاماده بکه م بۆی، باشه هیوا ره ش ماکوانی برام چۆن له پرسیاره که گه یشت.

ماکوان: به هه رحال ئه و کاته ی که شوڤشگێرێک ده چیتته جهنگ به ته مای مردن نییه، یان هه ر سه ربازێک به نیازی سه رکه وتن جهنگ ده کات یان به نیازی زه ره رو زیان له مردن، ئه م مردنه ی من تیکه لاو بوونه به قه زاو قه ده ر، هه رچه نده زۆر نه شیاوه بلێم له کاته که ی که میک خه فه تم هه یه، هه رچه نده کات بۆ خوای په ره وردگار به های نییه و ئیمه ین کاتمان پێویسته، مردن هاوسه رگیریه کی زۆر جوان و شایسته یه له گه ل خلود، مرقوف ئه گه ر خواناس و ئیماندار بیت ده زانیت به مردنی خلود ده ست پی ده کات، واتا منیش به وچاوه وه ئیتستا ته ماشای مردن ده که م.

وریا: من له ئاگری دۆزه خ ده ترسم ماکوانی برام له مردن ناترسم.

هیوا: مامه ئه وه نده ئیشی قۆری کردوه بۆیه ده ترسیت وریا.

ماکوان: که سمان نییه بئ تاوان بین، مامه هیوا هه موو تاوا نمان کردوو، مروؤفی موسلمان ده بیئت له کلپه و ناگری خوی بترسیت، نهک دۆزهخ.

وریا: له و قسه یهت تیناگه م مه بهست چیه له ناگرو کلپه ی لاشهت بترسیت، مه گهر دۆزهخ خوی ناگر و کلپه و گر نییه؟

ماکوان: یه کتیک له پیاوچاکان ده لیت له خه وندا بردمیان بهردهرگای دۆزهخ ده رگاوانی دۆزهخ وتی تۆ لیره لاچۆ خه لکی دۆزهخ نیت، ده لیت له خه ونه که مدا به ده رگاوانه که م وت ده مه ویت دۆزهخ بییم و بزائم چۆنه و خه لکه که ی چۆن؟ ده لیت که ده رگا که ی بۆ کردمه وه زۆر ئاسایی بوو ناگری تیدا نه بوو، وتم کوا ناگره که ی؟ وتی: ههر مروؤفه و به ناگر و کلپه و تاوانی خوی ده سوو تیت، جا پتویسته خۆمان له و ته وقی ناگر و کلپه ی تاوانه بپاریزین. ده بیئت خۆمان بپاریزین له دۆزهخ و هه ولبده ی بۆ به هه شت، واهه ست نه که ی له داهاتوودا به هه شت و جه هه نه م دروست ده بیئت، به لکو ئیتستا هه ردوکیان وجودیان هه یه، که گه یشتین به خۆشه ویستی خوای گه وره و کارمان کرد بۆ به ده سته ینانی و پازی بوونی دنیابه له ئیتستاوه له به هه شتین خۆ نه گهر پتچه وانه که یمان گرته بهر دۆزهخ جیگامانه.

به رزبوونه وه بۆ به هه شت ئاسانه، چونکه له ناخی خۆمانه وه ده ست پت ده کات به و مه رجه ی بالی خۆشه ویستی بۆ خوا و پتغه مبه ره که ی بچولتین، نه و بالانه ده مانگه به نه جیگای مه به ست بئ په یزه، خوای موته عال ده فه رموویت: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ * وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ} خۆشه ویستی خوا به وه دروست ده بیئت چۆن دایکمان ده ناسین و ده زانین چه نه دلسۆزه بۆمان (ولله مثل الاعلی) ده بیئت به هه مان شیوه زیاتر خوا بناسین، ئینجا خۆشه ویسته که ی که دروست ده بیئت نه ویش له فه رموده به کی قودسیدا خوای گه وره ده فه رموویت: { يا عبادي، اِنْكُمْ تَخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَاَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي اَغْفِرْ لَكُمْ} رواه مسلم

واته: ئەي بەندهكانم تێوه به شهو و رۆژ تاوان دهكەن، دهبگه پێنهوه
بۆلام و داواي لێخۆش بوون بکهن تا لێتان خۆش بم.

برا تێمه شهوو رۆژ تاوان دهكەين، خواي گهوره چاوه پێي ئهوه مان لێ
دهكات كه داواي لێخۆش بوون بکهين، كه چي نايکهين، بهراستی هه نديک
زۆر موسته حهقه به ناگري دۆزهخ، لوت بهرزه نه خۆشه ويستی دهزانيت
چيه، نه حورمه تي هه ژار و بيوه ژن و بیده ره تان دهزانيت، نه دهزانيت
نه خۆشي چيه، رۆژيک له رۆژان سوپاسي نيعمه ته کاني خواي گهوره
ناکات تێوه بريار بدهن ئەم جوړه که سانه بۆ کوێ باشن، به دلنياهه وه
دۆزهخ.

وريا: ماکواني برام با پرسيا ريکي تر بکهم زۆر کهس ههيه بێ دینه و
خوا ناناسيت، بهلام خه لکی باشن ئايا ئهوانهش دهچنه دۆزهخ؟

ماکوان: يهک کهسي خوانه ناسم پێ بلێ كه باش بيت لهم جيهانه دا؟
خوانه ناس زۆرن بهلام پيم بلێ فلانه کهس خوانه ناسه و باشه.

وريا: تيستا له يادم نيه، بهلام تۆ بلێ نه بيت؟

ماکوان: کهي بيرت کهوتمه وه يان دهستت کهوت بۆمان بهينه، لهراستيدا
لهوانهيه هه بيت هاوکاري هه ژاران بکات، بهلام دهيان قومارخانه و کلوبي
ئافره تاني لهش فروشي بلۆکردۆته وه، خهسته خانه دروست دهکات، بهلام
پياوکۆژه و کارخانه ي چهکي ههيه، پروابکه خوانه ناسيک نادۆزيته وه باش
بيت، له سويسرا کهسيکي زۆر باش و نموونه يي ناسراو بوو بێ دين بوو که
مرد، خه لک زۆر به باشه باسيان دهکرد، دواي کچه کهي ئاشکراي کرد که
به زۆر له گه ليدا خه وتوه و دوو مندالي له باوکی ههيه.

سه دان و هه زاران نموونه يي تر زۆرن، جا دلنياهه خواي گهوره هه رگيز
زۆلم و زۆر له کهس ناکات، خه لکی ئازاد کردوه له تيواني به ههشت و
دۆزهخ دا خۆت ئازادي هه لبيژره.

هیاوا: مامه که گوئ له تو ده گرم قسه کانت له قسه ی که سی تر ناچیت نابینم خه لکی ترو ماموستاو که سه ئیسلامیه کان بهم شیوهیه ی تو قسه بو خه لکی بکهن، شته کانیان دووباره یه.

ماکوان: ئاخو ئهوانه ی وه کو من و له من زور باشر مه جالیان بو ناره خسیت، ئهوانه شی که ده چنه جیگا گرنگه کان به هوکاری حیزبایه تی یان ده سه لات نایه ویت، خه لکی ئاقل و زیره که کان ده ربکه ون، که ده رکه وتن جیگای ده سه لات که یان لیژ ده بیت، بویه مامه هیاوا له گه ل پریم بو هه ندیک له ماموستا باشه کان و زانایان ئه م کوردستانه لیکوئینه وه و شیکاری نوئ پیشکesh ناکه ن، خه لکی وا ده زانیت، ئیسلام ته نها کومه لیک باسو خواسه که لای ئه وان کوبو ته وه، له مرودا له ناو کورد دا ته نانه ت چوارده وریشماندا لیکوئینه وه یه ک کراوه له سه ر (نیره موک) که زور زه روره، بزانه ئه و هه موو خه لکه زیندانه ماموستایه ک ئه حکامی زیندانیان نووسیوه یان دوکتورایه ک یان ماسته ریک له سه ری هاتوو له سه ره تای قورئان تا کو تایی سوره تی مه ریه م وشه ی (کلا) ی تیدا نییه. ئه و ماموستاو زانایانه مان بزانه شیکاریه کیان کرد بو ئه و باسه که زور گرنگه، بزانه جیاوازی کراوه له سوره تی البقره دا ناوی هه زره تی ابراهیم بی (ی) نووسراوه، به لام له هه موو سوره ته کانی تر دا به پیتی (ی) نووسراوه، هه زاره ها شتی نوئی تر که چاوه رییه موسلمانان لیکوئینه وه ی له سه ر بکه ن، به لام به داخه وه زور که من ئهوانه ی که بیران لای نوئ کردنه وه یه، بو ئه وه ی هه زی خه لکی زیاتر بیت بو دین، به پرزان سویند به خوا خه لک که زور نایه ته وه بو دین له بهر ئه وه یه زانا و بانگخواز و دانشمه نده کاغمان شتی نوئ یان پی نییه، خه لکی به سروشتی خو ی هه زی به نوئگه رییه.

بزانه فکری رۆژاوا یی هه میشه خو ی نوئ ده کاته وه، خو بنه په تی رۆژاوا له یونانه وه ته ماشا بکه ین ناوی لیناوه سه رده می کلاسیک، دوا ی سه رده می هه ستانه وه، پاشان سه رده می نوئ بوونه وه، دوا ی ئه وه سه رده می نوئگه ری، دوا ی ئه و پۆست مۆدیرنه ...هتد.

به لَام ئهوانه‌ی لای تيمه‌ش تازه به تازه له سه‌ر ئیختیلافی زانایان جَنیو به‌یه‌کتری ده‌دهن.

له‌سه‌ر مینبه‌ری سه‌له‌فی گویم لیوووه، قسه‌ی ناشرین واتا جَنیودراوه به‌سه‌ید قوطب (ره‌حه‌متی خوای لیبیت) له‌سه‌ر مینبه‌ری سوّفی جَنیو به‌شیخ ئیسلام ئیبن ته‌یمیه‌ دراوه، ئیتر به‌م شیوه‌یه، خه‌لک زۆر نا‌ره‌حه‌ته‌له‌ده‌ستی زانایان و بیرمه‌ندانی موسلمان، به‌لام ده‌زانم خه‌لکی زۆر موشتاقی دینداریه و که‌سێک نییه‌ به‌باشی ده‌ستیان بگرت بۆ ئهم دینه‌تا پیوه‌ی پابه‌ند بن.

هیوا: به‌زاتی خوا مامه‌ قسه‌کانت ته‌واوه و زۆر راسته، دوایی گله‌یی ده‌که‌ن له‌ ئاسایشیش ده‌لێن بۆ ئهمان گرن و پێگه‌مان پێ ناده‌ن.

ماکان: هیوای برام ئهمه‌ هه‌نجه‌ت نییه‌ بۆ ئاسایش و ده‌زگانی یه‌کیتی و پارتي زیندانه‌کانیان پر بکه‌ن له‌ موسلمانان، به‌دُنیا‌یه‌وه‌ ئه‌وان باش نین، قسه‌کانی من بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ ده‌زگا‌کانی تێوه‌ سوودی لێ وهر‌بگرن و دوای تۆ پرۆیت گه‌نجی موسلمان بخه‌يته‌ زیندان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیختیلافی هه‌یه، ئه‌وه‌ کاری ئاسایش نییه، به‌لکو‌ کاری ئاسایش ئه‌وه‌یه‌ که‌ بیانپارێزیت و نه‌هێلێت شه‌ر و ده‌مه‌ده‌می دروست ببێت، نه‌ک زیندانیان بکات، چونکه‌ ده‌زگا‌کان خۆیان پیو‌یستیان به‌ چاکسازی و راستگویی و ده‌ستپاکی هه‌یه، ئه‌وه‌نده‌ ئاسایشه‌کانیش شه‌ریف نین.

هیوا: مامه‌ خه‌سه‌روی برام به‌خوا و‌بزانم تو‌په‌م کردی، به‌خوا خۆت باش ده‌زانیت من سه‌ربازم و ئاسایش نیم، قسه‌که‌ هه‌روا کردم تو‌چی ده‌لێیت ته‌واوه.

ده‌ستم کرد به‌ پێکه‌نین و وتم: ئه‌زانم له‌ دَلسو‌زیت وات وت، به‌لام ئه‌وه‌ نا‌کاته ئه‌وه‌ی ئاسایش بێته‌ ناو خه‌لکی له‌سه‌ر زیندان بکات، کاتی نوێژی به‌یانیه، با نوێژه‌کا‌مان بکه‌ین و بخه‌وین.

به یانی کاتژمیر ۱۱ ی نیوه پۆ دایکم به ته له فۆن به ناگای هینام، هینشتا نه وان خه وتبوون، دایکم وتی پۆله نه و کچه له دهر به نیکخانه وه ته له فۆنی کرد وتی من ناتوانم بێم بۆ سلیمانی، یان نه گهر هاتم ده بیت پاره ی سه یاره که م بۆ بگێرته وه، ته له فۆنه که ی داخسته وه و هیچی تری نه وت و منیش هیچی لێ تینه که ی شتم.

ماکوان: نه ی ته له فۆنت بۆ نه کرده وه؟

دایکم: نا؛ وتم با به خۆت بلێم.

ماکوان: ژماره که یم به ری با ته له فۆنی بۆ بکه م.

دایکم دایخه وه با بۆت دهر به ینم.

پاش که میک دایکم ته له فۆنی کرده وه ژماره که ی دامی، ته له فۆنم بۆ نه و ژماره یه کرد پیاویک هه لیگرت وتم قوربان که سیک به م مۆبایله ی جه نابت ته له فۆنی بۆ من کرد وه ناوی سروه خانه ده کری قسه ی له گه ل بکه م، با بزانی ئیشی چییه؟

که سه که ههر زۆر بپێزی بوو، وتی سروه کتیه، بابه عهره بانه که ت رابکیشه، دایخسته وه به سه رما منیش به ده م خۆمه وه وتم به خوا پۆله بی نه ده بی.

وریا: ژماره که یم به ده ری.

ته له فۆنی بۆ کرد قسه ی له گه ل کرد وتی که سیک به م ژماره ی تۆ ژماره ی نه قییکی ئاسایشی لێداوه و ویستویه تی قسه ی له گه لدا بکات، که وای وت کابرا زمانی لال بوو، من که به جوانی قسه م له گه ل کرد دایخسته وه به سه رما، به لام وریا به و شیوه یه قسه ی له گه ل کرد وه لامی دایه وه و وتی من مۆبایل و شت چاک ده که مه وه له شاری دهر به ندیخان، خه لکی دینه لام نه و ئافره ته ش هاتۆته لام ۱۰۰۰ دیناری دامی و منیش ته له فۆنه که م دایه قسه ی پێ کرد، ئیتر نازانم کتیه، که وای وت وتم حه مه من

که سیکه داوای خیر و زه کات و پاره ده کات، دیسان گویم پینه دا و خوم
شورد له مالی وریا و سوره تی الکهف-م خویند، نه وانش هه موویان خوین
ناماده کرد چووین بو نویژی جومعه.

له نویژی جومعه دابوو دوکتور چالاک ته له فونی کردبوو دوو جار،
نهمده توانی وه لامي بدهمه وه، دوايی ته له فونم بو کرده وه وتی کاک
ماکوان نه گهر کهس نییه بهتینیت خوم دیم به شوینتا، یان نازار خان هیشتا
دهرنه چوو هه وه سه یازه ی پینه دیت به شوینتا؟

ماکوان: زور سوپاس دوکتور گیان کیشه مان نییه له م سهر پیناچیت له و
سهریش ههر کیشه مان هه بیت سوپاس بو خوا، هاوړیه کم دهمینیت به
پشتیوانی خوای گه وه دینه خزمه تان.

د. چالاک: تکایه کاک ماکوان بیرت نه چیت سه رقالت له بیرت
نه چیت هه دانیشتنه که ی نه مړو بخه ره پش هه موو شتیک، ده بیت نه مړو
قسه ت له گه ل بکه م سه باره ت به نه خوشیه که ده بیت کات دابینین بو
پشکینینی نوی.

ماکوان: دوکتور گیان له گه ل هاوړیکانم هیچ کاریکمان نییه، دواي نان
خواردنیک ده که وینه ری و دیمه خزمه تان، له گه ل نه و مالئاوایم کرد و به
نه به زم وت برا بمبه بو زرگوپز، وریا و هیواش وتیان تيمه ش دین ئیشان
نییه، هه موو به یه که وه که وتینه ری به ره و باخه که ی دوکتور چالاک و له ناو
سه یاره که دا وتم برایان تیه ده زانم له گه لم دا هاتوون و ده لاین با ماکوان
به ته نها نه بیت و بیرکردنه وه ی زور نه بیت له مردن، من هم برایه تی و
کاره تان زور گه وه دهرخیتم، هه رگیز له بیري ناکه م، به و ته مه نه ی که
ماومه له ناو تاندا، به لام وا نه زانن من له خه می مردندام، سویند به خوا
له خه می نه وه دام که له کوئی مرم، چونکه کامتان که ده چنه وه ناو
مالئومندالی خوتان نارام نین؟ گومانم نییه که هه موتان وان، نه به ز که زنی
نییه که ده چته وه لای دایکی و سه یرانی خوشکی نارامه، سویند به خوا
من ده چم بولای خوایه ک له دایکو باوک و له خیزان و مندال و له هه رچی

کهس ههیه بهرهم تره، من خهمی مردنم نییه. ههز ده کهم دَلنیا بن، به لَام هاوکاریم بکهن تا بتوانم بریار بدهم له کووی بمرم باشه.

هیوا: مامه سور به خوا ده می خۆم و ئهوانهش له گه لماندان ده شکینم باسی جیگای مردنت بکهن، تۆ ده ژێ مامه من ده زانم دَلَم لئیداوه، تۆ بۆ وایبر ده که یته وه؟

وریا: به دَلنیا یه وه مردن و ژیان به ده دست خوایه، مامه خه سه ره و گیان هیوات به خوا ی خۆت بێت هه رگیز هیوا برات ناکات.

نه بهز سه یاره که ی وه ستاند و وتی: ته ماشا کهن ئه و پیاوه چی دروست ده کات به بهرد که له ک دروست ده کات.

هیوا: ده ی جا چیه، خۆ شتیکی عه جیب نییه؟

نه بهز: ماکوان ته ماشا بکه، ئه مه ئه و پیاوه یه پیره نییه که ناوی شیخ صالحه ئه وه ی که بابه که؟ نا ناوی عه بدوره حمان بوو، چیه ناوه که یم بیر نه ماوه، ئه وه خۆیه تی؟

ماکوان: وه لَلَا خۆیه تی، دابه زیم چووم بۆلای خیرا عه رزم کرد جه نابی شیخ ئه وه چی ده که یت لیره؟ هاوکاریت ناویت؟

شیخ: مه یه بۆلام بکه پیره وه با دوا نه که ویت، به لَام ئه وه ی که ژیان ت پرگار ده کات و ده ردو به لای تۆی بۆ خۆی برد ناگات لئی بێت و به جیتی نه هیلت، تا لیت ون نه بیت قه دری نازانیت، کهس نییه وه ک تۆ قه دری بزانییت.

ماکوان: چیه قه دری ده زانم؟

شیخ: جارێکی تر یه کتری ده بیننه وه، من زۆر سه رقالم ده بیت بهرد زۆر بخه مه سه ریه ک تا دیوارێکی به هیز دروست بیت، ئه م ناوهش به ردی باشی لئ نییه، برۆ با دوا نه که ویت.

خواحافیزیم لڼ کرد و گه ږامه وه ناو سه یاره که باسه که م بۆ کټږانه وه،
تۆزئ نه به ز گرنکی پښدا نه وانی تر هر ته قه ی میښکیان ده هات، منیش
۱۰۰۱ ته فسیرم بۆ ده کرد هیچی لڼ تینه ده که یستم و بۆم حل نه ده کړا،
وه کو گری کویره و ابوو بۆم نه ده کړایه وه.

منیان که یانده لای باخه که ی دوکتور چالاک و نه به ز وتی بیمه وه به
شوینتا؟

د. چالاک به خیره اتنی کردم و خوا حافیزی له نه به ز و هیوا و وریا کرد
وتی پیویست ناکات بیته وه به شوینیدا سه یاره زوره دیته وه بوناو شار
له هاتنه وه ی بیخه م بن.

له گه ل دوکتور چالاک پیش نه وه ی برؤینه شوینی دانیشتنه که مان
له گه ل نه خوشه کانی تر بینیم سه یاره ی زور وه ستا بوون، وتم دوکتور دیاره
نه خوشه کانت زور بوون، نه م نه خوشیه وه کو هه لامه ت وایه زوو بلاو
ده بیته وه.

د. چالاک: نه مړؤ زور به ی نه خوشه کانم هاتوون، هر چه نده هندیک
له و نه خوشانه م بریاریان دابوو که چیر نه یه ن، به لام نه گه ر بلیم له بهر تۆ
هاتوون پروا بکه.

ماکوان: بۆ سه ره ی منه بۆ مردن خوا حافیزی ده که ن لیم؟

د. چالاک: نا؛ مو فاجه یه ک ناماده یه بۆ تۆ، بابروین خوت ده زانیت
چییه.

ئهوهی که ههرگیز چاوه پری نه بووم و به ته های نه بووم

له گهل دوکتور چالاک چووینه ناو مه جلیسه که منیان بینی هه موو
له بهرم هه ستانه وه، کچه کان سهرو گولیان دامی و سلاوم کرد له هه موویان
و وتم چیه به ته مان بهرم یان مردوم و ناگام له خۆم نییه، به راست چی
بووه؟ هه موو پیده که نین منیش خۆم ته قهی می شکم ده هات.

د. چالاک: کاک ماکوان من له جیاتی ئه وان قسه ده کهم، به لام تکایه
هه مووان موبایله کانتان بکوژینه وه باده ست پی بکه یین.

هه موو موبایله کاغان کوژانده وه و دوکتور چالاک وتی: دوینی کاک
دلاوه ر و گه لا خان له یه کتری ماره کران به فهرمی!

که وای وت منیش هه ستام باوه شم کرد به دلاوه ر دا وتم یاخوا پیروژت
بیته، پاشان پروومکرده گه لا و وتم: گه لای خوشکم پیرو عاشق بن
به یه که وه، کورد ده لیت پیرو خه رۆ بن، یاخوا ههرگیز خه رۆ نه بن
به یه که وه به لکو پۆژ به رۆژ خوشه ویستیان زیاد بکات و دوعای خیرتان
بۆ ده کهم، به لام دوکتور ئه و دوو به ریزه هاوسه رگیریان کردووه ئیه
گولتان بۆ بۆ من هیناوه؟ گوله کانم کرد به دووبه ش و یامه ده ست دلاوه ر
و گه لا، دوعام بۆ کردن و من چوومه جینگای خۆم دانیشتم.

د. چالاک: هه موو لایه ک تکایه بی ده نگ بن، ئه وه ی ئه م دوو
خوشه ویسته ی گه یانده یه ک کاک ماکوان بوو، جا بۆیه لیروه هه موو
سوپاست ده که یین و ده ست خۆشی ئه و کاره نایابه ت لی ده که یین.

هه موو چه پله یان بۆ لیدام، منیش سه رم داخست زۆرم پتی ناخۆش بوو،
دیار بوو هه موویان به پرووداوه که یان زانیبوو، دوکتور چالاک بۆی باس
کردبوون و دلاوه ر و گه لایش هه موو شتیکیان گیرابویه وه، به راستی من

پیم ناخۆش بوو که شکۆی دلاوهر و گهلا بشکیت، بهلام دیاربوو لای نهوان زۆر ئاسایی بوو.

ماکوان: سهرهتا من سوپاسی ههموتان دهکهم، بهخوای گهوره پیم خوش نهبووه باسکراوه، هیوادارم گهلا و دلاوهر خوشحال بن و ژیاښکی زۆر بهختهوهر بهرنه سهر، من بهدوای نهووه نهبووم که ئهم باسه لهناو خه لکدا بلابیتتهوه، پاشان دوو هوکار ههبووه بویه ئهم کارهم کردووه، هوکاری یه کهم ئیوانی خۆمم و خوایه، پاشان هاوکاری دوکتور چالاکم کردووه، ئهویش خۆی باش دهزانیت که مه بهست چیه لهکاره که، پتیویست به باسکردنی ناکات.

ئهنهر: کاک ماکوان تۆ پۆمیۆ و جولیتت بهیهک گه یاند چیرۆکی نهوانت تهواو کرد.

د. چالاک: لهوانهیه تۆ خوشحال نه بیت به باسه که بهلام بۆ تیمه زۆر گرنگه که باسی بکهین و ههست بکهین جارێ ژیان به تهواوهتی ئههریمهن دهستی به سهردا نهگرتووه، ئاهورا مازدا زۆرن که پرزگار کهرهکانیان بنێرن!

دهبوو وهلامی ههردووکیان بدهمهوه چونکه دوو شتیان باسکرد که هیچی بنهپهتی راستی نهبوو.

ماکوان: برایان سوپاس بۆ کاک ئهنهری به پرێز بۆ کۆمیتته که ی گرنگی عیشق له وه دایه که عاشق ههرگیز بۆ مه عشوقه که ی کۆل نه دات، شیرین و فره هاد زۆره، پۆمیۆ و ژولیتت زۆره که ناوه ئهسلیه که ی بهو شتیوازهیه و کاک ئهنهر به جولیتت ناوی برد، ههرچه نده ههردوکی راسته بهلام خوۆ شکسپیر باسی ئهو دوو خوشهویسته دهکات له چیرۆکه کهیدا له ولاتی ئیتالیا ههزاره ها عاشقی وه کو ئهو دوانه هه بوون، بهلام پۆمیۆ له عه شیرهتی مۆنتیاگۆی ئیتالیا بوو، ژولیتتیش له عه شیرهتی که پپورتی ئیتالیا بوو، ئهم دوو عه شیرهته به دهیان که سیان لهیهک کوشتبوو، گرنگی

خۆشه ویستیه که ی پۆمیۆ و ژولییت له وه دا بوو که کۆلیان نه دا بۆیه شکسپیر سه ره که وتوو بوو.

له نووسینی چیرۆکه که ی و کرا به شانۆگه ری و فیلم، شیرین و فره هاد گرنگیه که ی له خۆشه ویستییه که یاندا نییه، زۆری تر هه بووه که خۆشه ویستییان کردوو گرنگی فره هاد کوهکه ن له و دا بووه که شاخی هه لکه نه د بۆ خۆشه ویسته که ی، که واته مروڤ نابیت له پیناوی خۆشه ویستییه که ی دا ترسی هه بیته و ده بیته شاخ وردو خاش بکات، نه وه مانای پرنسپیی عیشقه.

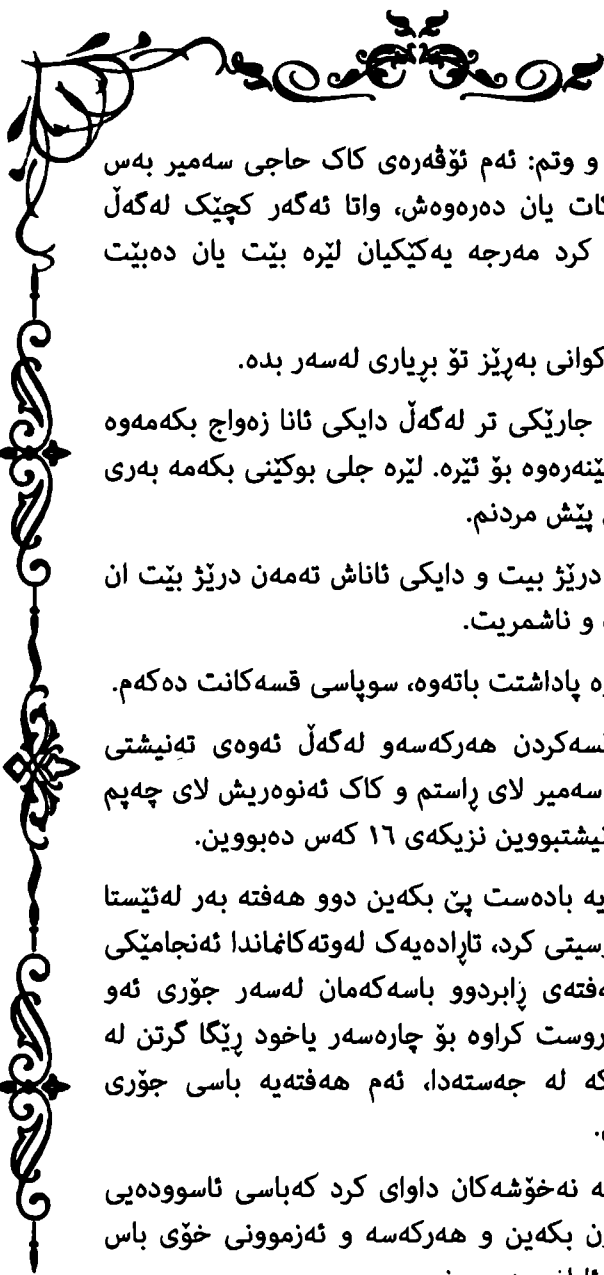
بۆ نه وه ی که نه هریمه ن و ئاهوراما زدا باس کران، من بروام پیتی نییه به لکو به میتالۆجیاو زۆر خورافی ده زانم به لام له واقیعه دا خوا ی گه و ره فیڕی کردم له پێگای پێغه مبه ره که یه وه ﷺ که چۆن ده ستگیرۆیی خه لکی به گشتی و موسلمان به تاییه تی بکه م تا کو خوا ی گه و ره کار ئاسانی بۆ خۆم بکات، له ناو تێمه ی کورد دا هه زاران و بگه ره سه دان هه زار پیاو چاکی وه کو جه نابی دوکتۆر چالاکی تیدایه که کاتی خۆی و ته نانه ت باخه که ی بۆ نه خۆشه کانی ته رخا ن کردوو، جا بۆیه من ده لێم نه و چه پله یه بۆ دوکتۆر چالاک شیاوتره تا کو من، من دهستم کرد به چه پله لیدان بۆ دوکتۆر چالاک و جه ماعه تیش به دوامدا هه موو چه پله یان لیدا و سوپاسی دوکتۆر چالاکمان کرد.

حاجی سه میر له هه موومان به ته مه ن تر بوو، پیاویکی مه عقول بوو وتی: منیش بریارم داوه هه ر به پزێنک له گروپه که ی خۆماندا زه و اج بکات ناماده م هه موو خه رجیه که ی بگرمه نه ستۆ.

هه موومان سوپاسمان کرد و ده ست خۆشیمان لێکرد.

دوکتۆر چالاک سوپاسی کرد و وتی: کاک ما کو ان باسکردنی نه م جوړه کارانه زۆر گرنگه بۆ نه وه ی خه لکی تر چاوی لێ بکه ن.

کردم به قسه‌ی خوښ و وتم: ئەم ئۆفەرە‌ی کاک حاجی سەمیر بەس
شمولی ناو گروپە‌کە دە‌کات یان دەرە‌وه‌ش، واتا ئە‌گەر کچیک لە‌گە‌ڵ
کو‌پکی تر هاوسەر‌گیری کرد مەر‌جە یە‌کێکیان لێ‌ره بێ‌ت یان دە‌بێ‌ت
هە‌ردووکیان لێ‌ره بن؟

حاجی سە‌میر: کاک ما‌کوانی بە‌رێ‌ز تۆ ب‌ریاری لە‌سەر بە‌.

ما‌کوان: من دە‌مه‌وێ‌ت جا‌ری‌کی تر لە‌گە‌ڵ دا‌یکی ئانا زە‌واج ب‌که‌مه‌وه
کە تێ‌ستا خێ‌زانه و بۆ‌م به‌ینه‌ره‌وه بۆ ئێ‌ره. لێ‌ره جلی بو‌کینی ب‌که‌مه‌ به‌ری
و ئاهه‌نگی‌کی خوښ ب‌گیرم پێ‌ش مردنم.

حاجی سە‌میر: تە‌مه‌ن درێ‌ژ بیت و دا‌یکی ئانا‌ش تە‌مه‌ن درێ‌ژ بیت ان
شاء الله به‌یه‌ک دە‌گە‌نه‌وه و ناشم‌ریت.

ما‌کوان: برا خ‌وای گە‌وره پا‌داشت با‌ته‌وه، سو‌پاسی قسه‌کان‌ت دە‌که‌م.
به‌رده‌وام بو‌وین له قسه‌کردن هه‌ر‌که‌سه‌و لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌ی ته‌نیش‌تی
قسه‌ی دە‌کرد، من حاجی سە‌میر لای راستم و کاک ئە‌نوه‌ریش لای چە‌پم
دانیش‌تبوون، به‌بازنه‌یی دانیش‌تبو‌وین نزیکه‌ی ۱۶ کە‌س دە‌بو‌وین.

د. چالاک: به‌رێ‌زان ت‌کایه با‌ده‌ست پێ‌ ب‌که‌ین دوو هه‌فته به‌ر له‌ئێ‌ستا
کاک ما‌کوان با‌سی خوښه‌وسیتی کرد، تا‌را‌ده‌یه‌ک له‌وته‌کا‌ماندا ئە‌نجامی‌کی
باشی به‌ده‌ست هێ‌نا، هه‌فته‌ی زاب‌ردوو با‌سه‌که‌مان لە‌سەر جو‌ری ئە‌و
ده‌رمانانه‌ بوو کە تێ‌ستا دروست ک‌راوه بۆ چاره‌سه‌ر یا‌خود پێ‌گا‌گرتن له
بلا‌بو‌ونه‌وه‌ی نه‌خۆشییه‌کە له‌ جه‌سته‌دا، ئە‌م هه‌فته‌یه‌ با‌سی جو‌ری
نه‌شته‌ر‌گه‌رییه‌کان ده‌که‌ین.

کامه‌ران یه‌کێک بوو له نه‌خۆشه‌کان دا‌وای کرد که‌با‌سی ئاس‌ووده‌یی
ده‌روون و ئارامی ده‌روون ب‌که‌ین و هه‌ر‌که‌سه و ئە‌زموونی خو‌ی با‌س
ب‌کات که‌به‌چی ده‌گات به‌ ئارامی ده‌روون.

مهمله که تی عیشق

د. چالاک: ئایا مه به ستت له ئارامی دهروونه له م پهوشه ی که تئیدان و له پرووی نه خوشییه که تانهوه؟

کامهران: نازانم به شیوهیه کی گشتی و نه گهر تاییه تیش بیت به نه خوشییه که نهوا باشتره، چونکه من هه میسه له دلپراوکیدا دهژیم و ئارام نایمه وه وهکو نهوه وایه له زیندانی حیزبی به عسدا بم و چاوه پروانی له سیداره دان بکه م، هه میسه پئویستم به ئارامییه ک ههیه چهند ساته وهختیک تئیدا بژیم پئش مردنم.

نازار: منیش نهوه ههسته م ههیه.

زۆرینه ی نه خوشه کان له هه مان حاله تی کامهراندا دهژیان که به دوا ی پرنگه چاره ی دهروونیدا ده گه ران پئویسته هه ریه که باسی نه زموونیک بکات له ژیا نی خو ی که به چی ئاسووده ده بیت، هه موومان له سه ری پازی بووین، هه رکه س پئشنیاری باسیکی کرد، ده بیت خو ی یه که م که س ده ست پئ بکات به قسه کردن، جا باسی رهوشی خو ی ده کات له پرووی دهروونی و ئازاری ناو کوومه لگه که وه، کامه رانی ش له ته نیشت حاجی سه میر دانیشتبو و اتا نه گهر بهاتایه ته سه ره ی من بو قسه کردن نهوا پئش کو تا که س ده بووم.

کامهران دهستی کرد به قسه کردن و وتی: راسته من نه خوشم به لام زۆرجار هه ده که م زوو بمرم و کو تایی به ژیانم بیت لهو حاله ته ی تئیدا ده ژیم، که خو م ده بینم لاوازم و ته ماشای منداله کانم ده که م بئ باوک که و ره ده بن و دلسۆزیک ی وا شک نابهم هاوکاریان بیت، نه وه نده ی تر ده ردم گران ده بیت، نازانم چۆن له بی ری خو می به رمه وه؟

یان که بیر له چاره نووسی مآلومندآلم ده که مه وه راسته من فه رمان به ری حکومه تم تاراده یه ک باری دارایم باشه، به لام ئاسووده نیم، بپروا بکه نه ک له بهر نه وه ی ده مرم، به لکو له بهر نه وه ی له دوا ی خو م سئ مندآل و خیزانم به جئ ده هیلم، من و خیزانم یه کتریمان زۆر خو ش ده ویت، دوا ی من نازانم

چی دهکات، زۆرجار ده لایم بۆ ئهوهی به جوانی بژی ته لاقی بدهم و شوبکاتهوه، به لām دواپی ههرخۆم وه لāmی خۆم ده ده مه وه که ئاخیر تازه کئی ئافره تیکی ده ویت به سئ مندا له وه، له ناو ئهم هه موو خه مو خه فه ت و نه خۆشییه ده مه ویت ئاسووده بم، به لām ئاسووده بوون بۆته ئاوات و له ئیستادا به شوینیدا ده که پرتیم.

خه جیج یه کتیک بوو له و ئافره تانه ی که تووشی سه ره تانی سنگ بوو بوو هه ردوو مه مکى برابوه وه هیچ هیوا یه ک نه بوو بۆ چاره سه ر، ده ستی کرد به گریان و وتی: من مندا لām نییه، به لām ئه وه نده بیزارم له خۆم و له نه خۆشی کاتیک کاک کامه ران باسی خۆی کرد ئه وه نده ی تر بیزارم دوو جار داوام کردوو له دوکتۆر چالاک که ده رزییه کم لئ بدات و به رم و پرزگارم بێت له م ژیا نه.

سازان کچیکی تری توش بوو به نه خۆشی سه ره تانی خوین بوو، که دوکتۆر چالاک نه شته رگه رى چاندنی مۆخی بۆ کردبوو، له دوا ی سه ره که وتن دیسان نه خۆشییه که ی سه ری هه لدا بوه وه وتی: من زۆر له مردن ده ترسم، هه ز به ژیا ن ده که م، هه ر ئه وه ش وای لیکردوو م که ئارام بوون نازانم چیه و هه میشه توپه م و له چوارده ورم بیزارم.

گه لā: منیش ده چمه ئه و ها له ته ی ئه و به پرژا نه باسیان کرد، به لām من خۆم سه رقا ل ده که م به زیکر و قورئان خویندنه وه، هه ست به ئارامی ده که م، دایکی شم ها وکاریم زۆر ده کات که بیزار بم به یه که وه کتیک و کولیچه و شت دروست ده که ین به هه ر حا ل خۆم سه رقا ل ده که م تا زۆر بیر له نه خۆشییه که م نه که مه وه.

ئازار: بێشته ر خۆم به میکیا جه وه سه رقا ل ده کرد، تا راده یه ک باشبووم ئارام ده بوومه وه، به لām تیتستا زۆر ستریسیم و هیچ ئارامم ناکاته وه، هه رچه نده من چووم بۆ کلێسا تا دان به تا وانه کا نه دا بنییم و ئاسووده بم و خاچم هه لگرت، به لām هیچ چاره سه ر نه بوو، به رده وامم له نا ئارامی و زۆرجار وینه ده کیشم و ده خوینمه وه، ئه وه تۆزیک هانده ره بۆ ئارامیم.

نامیق: ببورن هیچ کۆمیتتیکم نییه به پریزان، پریگای زوریان باسکرد من شتیکی زیاترم لانییه، له باری دهروونی ناآرامدام.

دلاوهر: هیچم نییه بۆ وتن.

له سه ره ی دلاوهردا کاتی پشوو هات هه موو هه لساين، منیش چوم بۆ ده ستوێژ گرتن بۆ کاتی نوێژی عه سی، له واکاته دا که ده ست نوێژم ده گرت دوکتۆر چالاک هات بۆلام و وتی: هه فته ی داهاتوو واتا پۆژی دووشه مه ی داهاتوو به یه که وه ده چین پشکنینی نوێ بکه، له بیرت نه چیت؟

ماکوان: به پشتیوانی خوا ئاماده ده بم، حاجی سه میر و دلاوهر هاتن ته عاروفمان کرد له گه ل حاجی سه میری کاشی فروش، کارگه ی کاشی هه بوو، له دوایدا وتم دلاوهر ئیشت پیمه وا وه ستاویت، له خزمه تام؟

دلاوهر: نا کیشم هیچ نییه، به لام کاک ماکوان یه ک پرسیار توخوا به راستی بلێ تۆ چیت؟

ماکوان: وه لالا دلاوهر گیان وه کو تۆ به شهرم، نازانم مه به ست چیه؟

دلاوهر: کاک ماکوان ته زانم مرۆفی، به لام ته و پۆزه یه ک به تالیۆن سه لامیان لێ ده کردیت، ئێ تۆ که سیکی ئاسایی نیت.

دهستم کرد به پیکه نین و وتم: دلاوهر گیان داوات لێ ده کهم ته مه نه ئینییه بپاریزه ته وانه ی ته و کاره یان ته نجام دا هه موویان هاوپی و براده ری خۆم بوون ته مسیلییه ک بوو کردمان به رانه ر به خاوه نی ته و پێشانگایه، هیچی تر نه بوو. من ته سه ربازم نه هیچ، خۆشت باش ده زانیت تاقه تی ته و جۆره کارانه م نییه.

دلاوهر: ده به خوا له و پۆزه وه لیت ده ترسام وتم ته مه سه روکی ولاته و خۆی ئاشکرا ناکات.

ماکوان: کوره دلاوهر گیان من سه رکرده یه تی خۆم پێ نا کریت، برۆ بابروین نوێزه کاتمان بکه ین.

ئەمجارە باش بوو بوین بە چوار پیاو و کچیک بۆ نوێژ، کورپکی تر هات
 لەگەڵمان نوێژی کرد ناوی کاک پەفیق بوو، کەسێکی هیمن و لەسەر خۆ
 بوو، حاجی سەمیرمان پێشخست بۆ پێشنوێژی و من قامەتم خویند کە
 تەواو بووین تەعاروفمان کرد لەگەڵ کاک پەفیق، ئەویش سەرەتانی
 مێشکی هەبوو، دەستم کرد بە قسەی خۆش لەگەڵیا و تەم منو تۆ بۆ مردن
 دوانەین.

پەفیق: خۆی گەورە لێمان خۆش بێت، مردن ئەوەندە گەرم نییە، کۆڵم
 پێوە نەگرتوو، ئایەتێکی بۆ خویندەمەو و فەرمووی: ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا
 كَتَبَ اللَّهُ لَنَا...﴾ (التوبة).

ماکان: دەم خۆش خۆی گەورە لێمان خۆش بێت.

چووم بۆلای دوکتۆر چالاک داوای ئیزنم لێ کرد تەلەفۆنیک بکەم بۆ
 دایکم بادلی لام نەبێت، ئەویش وتی ئاساییە، بەلام داوایی تەلەفۆنەکەت
 داخە.

تەلەفۆنم کرد بۆ دایکم پێم وت کەوا لەگەڵ هەندیک هاوڕێمدا ئەو
 شوێنەی لێم شەبەکەی تەلەفۆنی باش نییە، ئەگەر تەلەفۆنەکەم داخرابوو
 ئاسایی وەریبگرە.

دایکم: ئەو کچە لەدەر بەندیخانەو هاتوو هەوایی تۆ دەپرسیت،
 دەلێت چاوەروانی دەکەم تا دێتەو، پێناچیت ئافرەتێکی تەواو بێت
 لەرووی ئەقڵییەو، هەندیک قسەی کرد لێی تێناگەم دەلێت وەرەقە
 فەحسەکەم بۆ هێناو تەو، قسەکانی تێکەڵ و پێکەڵ.

ماکان: ئەگەر دەزانی بۆ پاره هاتوو، پاره بەرێ بابرۆات، ئیشی چی
 هەیە بەمن، من درەنگ دیمەو ناتوانم هاوڕێکانم بەجێ بهێڵم.
 دایکم: خۆت قسەی لەگەڵ بکە بەلکو قەناعەتی پێ بکەیت.

ویستم بَلِّیم باشه لهوکاته دا دوکتور چالاک بانگی کردم وتی کاک
ماکوان ته له فۆن ته واو بوو وهره دهست پئی ده که ینه وه، که وای وت به
دایکم وت خۆت چاره سهری بکه، من ناچارم دایخه مه وه
له کو بونه وه یه کدام ناتوانم قسه بکه، ناگام لیبوو دایکم توپه بوو، به لام
من ناچار بووم دایخه مه وه.

هاشمه وه بۆ ناو مه جلیسه که وه دهست کرایه وه به قسه کردن، ههریه ک
لهو به پِژانه ی تر وته کانی نه وانه ی پِش خۆیان دووباره ده کرده وه، هاته
سهر دوکتور چالاک که نهو قسه بکات ههرچه ننده نهو خهریکی تیبینی
نووسین بوو، وتی پِشنیار ده که م کاک ماکوان قسه بکات بزاین نهو
ده لیت چی و نه زموونی خۆیمان بۆ باس بکات، بفرموون کاک ماکوان.

ماکوان: به راستی باری دهروونی من هیچی که متر نییه له کاک کامه رانو
نهو خوشکه موخته ره مانهم، به لام چاره سهری کاتی زۆر زۆره که ده توانیت
وه کو ده رمانی نازار شکین به کاری بهینین تا خۆمانی پئی بخلافینین و لانی
که م به ئیجابی بیربکه ینه وه، سهره تا له حاله تی خۆمه وه دهست پئی ده که م
که سه خترین حاله تی ژیانم نه وه یه من نازانم له کویدا بمرم، خیزان و
کچه که م له نه رویجن و وا مندالیکی تر به پِژگاوه یه نازانم ده بیینم یاخود
نا، که سوکار و دایک و خوشک و براکانم هه موو له سلیمانین له تیتستادا
نازانم چۆن پِیان بَلِّیم و چۆن باسی بکه م، من زۆر خه مم هه لئه گرتوو به
مردنه وه چونکه ده بوو زوتر بمردمایه له سالی ۱۹۹۱ ده بوو له راپه رینه که
بکوژرامایه، نه وه نده که مزانه و هه رزه کارانه هه لمه تم ده برد، خوای گهره
هیشتمیه وه، دیسان چهند جار هه ولئ خۆکوشتم داوه به لام
سهرینه گرتوو، سوپاس بۆ خوا که به دهستی خۆم له ناو نه چووم، پاشان
پِنگای چوون بۆ هه نده ران، هه مان نه زموون بوو بۆ مردنم له وهش ده رباز
بووم هاشمه نهو بپروایه ی که مردنی من نه به دهستی نه خۆشی نه به دهستی
هیچ مه خلوقیکه، تاکه بپیارده ریک که ده توانیت بپیریاری له سهر بدات
خوای میهره بانه، نه مهش شتیک نییه من دۆزیبیتمه وه هه موتان که م و

زۆر ئەو باش دەزانن تیۆری ماکوان نییە بەلکو واقعی ئیسلام و
بیروباوەرمە بە دینی ئیسلام.

ئینجا زانیم مەجلیسەکە هەموو جوۆریکە دەبوو بە گوێرەى ئەقلى
هەمووان قسە بەکەم بۆیە نموونەى فەیلەسوفى گەورەى یۆنانم هێتایەو
(سوقراط) کە سزای مردنى بەسەردادرا هەموو حەزبان دەکرد رابکات
بواری پارکردنیاں بۆ ئاسان کرد، بەلام ئەو وتى من هەر دەمرم بۆچی لى
رابکەم بە فەیلەسوفى ژیاو بە فەیلەسوفى مرد، مەبەستم لەوتەکەى
سوقراط ئەوێهە کەس نییە لەئێمە نەمریت، ئیتر بۆچی لى بترسین، خوای
گەورە دەفەرموویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ...﴾ (العنکبوت کەواتە
نەخۆش، ساخ، حەکیم، فەیلەسوف هەموو چىن و تووژیک لەناو مروڤدا
بگرە و هەرچی هەیه لەم بوونەدا دەبیت کۆتایى بىت، حەزەرەتى عیسا
سەلامى خوای لى بىت ئەو پیڤەمبەرە ئازیزەمان لە ئینجیلی یوحەنا دا
دەفەرموویت: ئەو دەنکە گەمەى کە دەمریت و دەچیتە ژیر خاک و باش
دادەپۆشیت و سەرلەنوێ زیندوو دەبیتەو، دەیان گەمەى تر بەرھەم دیت،
لێرەدا تەفسیری بەندە بۆ ئەم دەقەى ئینجیلی یوحەنا ئەوێهە مادام
دەمرین تۆ پیش مردنت چیت هەیه بیبەخشیت بە خەلکى تا بەرھەمى
نوێ بۆ ئەم ژیاڤە دواى خۆت دروست بکەیت، هەر ناوکیک و دىیت و
دەپۆیت وەکو ئاژەل.

لێرەدا ئەگەر قسەکەى براى بەرپۆرم کاک کامەران وەر بگرم نابیت ئەو
بیرکردنەوێهەى هەبیت بەلکو ئەو ئەگەر بمریت کەوتمان مردن و ژیاڤە
خوای مۆتەعالە بەرھەمى سى منداڵە سوپاس بۆ خوا بۆ دلى خۆش نییە
بەوێ کە لە ژیاڤیدا سى نەوێ خستۆتەو بەرھەمیان بەهێتیت بۆ
کۆمەلگەىەکی باشتەر، چەندین منداڵ بى باوک پەرورەدە بوون، بەلام دنیا
لە ئاستیاڤندا زۆر قەرزارە، نموونەى پیڤەمبەرى خوا ﷺ بى دایک
و باوک و باپیر گەورە بوو و مامى گەورەى کردوو، دەزانیت چ

سهروه ریکی مروّفایه تی لی دهرچوو؟ سه دانی تری وه کو شافیعی و ئیمامی
غه زالی ئەمانه که هه موو پێگای میژوو یان گوپیوه.

ئهم نه خووشییه ی ئیمه نابیت به چاوی ئەوه ته ماشای بکهین که به لآو
موصیبه تی خوا بیه و دژی من و ئیوهیه، بگره په حمه تیکی زۆر گه ورهیه بۆ
مروّفایه تی، ئەگەر ته ماشا بکهین له سه ر ژیان و نه خووشی ئیمه وا دکتۆر
چالاک لیکۆلینه وه ی زانستی ده چننه وه، ئیمه وه کو سه رباز خاوه ن شکۆ
شه ره فمه نده کانی نیشتمانین که له پیتاوی خه لکه کهیدا ده مر ن و ناهیلن
دوژمن زه فەر به ریت به کۆمه لگه که، پێک ئیمه ئیستا ئەو سه ربازه
ونانهین ملیۆنه ها سه رباز له جهنگه کاندایاچوون، به لآم خاوه نی مه بده
و پرهنسیپ بوون، ئەوه که ی کیشهیه ده بیت به مرین، تۆ به ته ویت و
نه ته ویت هه ر ده مریت به لآم گرنگه جیگا په نجه ت دیاری بکهیت، زۆر پێک
له مه خلوقات ی خوا ژیا نی چهن د پۆژیکه یان ۱ پۆژ، یاخود چهن د
کاتمه ریکه، بگره زۆر پێک له مه خلوقات ژیا نی خوله کیکه یان که متر له
خوله کیک، به لآم دین و فره مانه که ی خو ی جیه جی ده کات و ده پروات،
من و تۆش ده بیت بزانی ن ئەرکه که مان به جه پیتاوه و ده پۆین بۆ ژیا نیکی
تر، که ژیا نی هه تاهه تاییه که واته به راستی ئەوه مردن نییه لی ده ترسین،
به لکو شتیکی تر هه یه له ناخماندا یه کلانه بۆته وه لی ده ترسین.

دوو جوړ مروّف هه ن جوړیکیان له مردن ده ترسن چونکه هیچ
له باره یه وه نازانیت، جوړی دووه میان ئەوه یه که ده زانیت مردن چیه و
بۆچی هاتوه و بۆکو ی ده پروات، ئەگەر جوړی یه که م وه ربگرین ترس هه موو
سات و وه ختیکیان داگیر ده کات، راستی ترسه که مروّف نا ئارام ده کات،
ترسه هه موو چرکه ساتیک ده تکوژیت، مه رگ یه که جاره به لآم ئەگەر
چاره سه ری ترس نه کهیت ئەوا هه موو کاته کانت لی ده کات به مه رگه سات.

خو ی له راستیدا ترس عه یب نییه، ترس باشه به لآم به ئەندازه ی خو ی
ئهمه ش پیتیستی به وه رزش هه یه، ههروه کو چۆن که سیک له تاریکی
ده ترسیت تا ورده ورده خو ی ده چننه تاریکی و ترسه که ی ده شکیت، مه رگ

وايه ترس ليشكاندنی به دلنیاپی بوونته لهو هی که ده پړویت بۆلای چیه،
 نه مه خالی گرنګ و ده سټیکه، که واته چاره سهری ترس له مهرګ نه وه یه
 بزانیټ بۆچی هاتویت، بۆ کوی ده پړویت، نیوانی هاتوچوکټ زانی نه و
 ترس نامینیت، خه فته ده ست پښ ده کات، قوڼاغیکی زور گرنګه له ژیان
 که مروږ پټی بګات شکاندنی تر بۆ خه مم وخه فته.

نه گهر غموونهی خوشکی نازیزم که لا وه ربگرین هه ست ده که ین نه و
 ترسی نییه، به لام خه م و خه فته هی هه یه، که لا له مردن ناترسیت، به گوږه ی
 قسه کانی که من لپی ټیګه یستم به لکو خه می هه یه، نه م خه مه ش زور زوو
 چاره سهری ده کات به یادی خوی په روه ردگار ده زانیټ هه موو شتیک
 به ده ستی زاتی موباره کیه تی.

دیمه وه بۆلای نازار خاڼی خوشکم نه و له نیوانی کامه ران و که لا دایه،
 نازانیټ به کام لادا بشکیتته وه، هه رچه نده من بۆم نییه پرۆمه ناو
 ورده کاری، به لام بۆ نه وه ی له کوټای پای خۆم بلیم، که واته دوو پړانه که ی
 نازار زور باشته له تاریکيه که ی کاک کامه رانی برام، که لا له هه ردوکیان
 باشته.

کورت و پوخت ده بیت وابسته بیت به مه بده ټیکه وه، تابتوانیت هیز
 و وزه ی زورت پښ ببه خشیټ، لیږده دا خودی مه بده نه که قسه وباسی له سهر
 ده کړنټ که چیه، جا من هه ست ده که م کاتم زور گرت بۆ نه وه ی نه و
 به پړزانه ی تریش راوبوچونی خویان بلین، من دریزدادری ناکه م و پاشان
 قسه وباسی زیاتر ده که م.

بویه وام وت ترسام که ئاده یوانم بیزار کردبیت ویستم بزائم تاجه ند
 گوینګری قسه کاغمن، هه مو وتیان به رده وام به، حاجی سه میر سهره ی خوی
 دامن، هه موو ئافره ته کان خوشحال بوون کامه رانی ش زور خوشحال بوو،
 دوکتور چالاک فریای من نه ده که وت بۆ نووسین، چیم ده وت ده ینووسی،
 نازانم بۆچی بوو؟

د. چالاک: من زۆرم لا گرنکه ترس و خه م لیک جیاکرایه وه له دانیشته دا دوو شتی زۆر گرنک بوو بۆم، تکیاه به پێزان من زۆر ههز ده که م کاک ماکوان زیاتر قسه مان بۆ بکات، بپوا بکه ن سوودی زۆری ههیه وته کانی، من ده مه ویت بپرسم له کاک ماکوان، ئه و له کام حاله تدا یه؟ حاله تی ترس یان خه م و خه فته؟

ماکوان: راستی بۆ نه خو شیه که م له هه یج حاله تکیاندا نیم، چونکه نه ترسم هه یه نه خه فته، به لکو بریارم بۆ نادریت له نیوان ئه وروپا و ئیره دا له کامیان به رم.

د. چالاک: واتا نه ترس نه خه م هه یچیان ت نییه؟

ماکوان: نا؛ مرو ف نیم ئه گه ر بلیم ترس و خه مم نییه، خو پو بۆت نیم، به لام به و ئه ندازه یه ی که له نه خو شیه که م دا ترس و خه فته کو ت و زنجیری کردبم، پو زری یه که م زۆر نا ره حه ت بووم، به لام پو زانی تر لیره دا جیکای باس نییه بیکه م، تووشی کیشه ی وابووم که مه رگ به پاره بوایه ده مکری، به لام نه ده هات. به هه رحال من کو نتراکتیکم له گه ل خوای خو م به ستووه، له به ر ئه وه ی خاوه نی ئه و کو نتراکته م نه ترسم له مردن هه یه نه خه میش ده خو م بۆ مردن، ئه مه وه لامی پرسیاره که له به ر ئه وه ی خاوه نی ئه م کو نتراکته م، خه م و ترسم نه ما کبی تر ده یه ویت ده توانیت وه کو منی لیبت، من له ئیسلامم وه رگرتووه شتیکه شاراو ه نییه.

د. چالاک: کئ قسه ی هه یه با به ره مرو ویت.

کامه ران: پرسیاریکم هه یه بۆ کاک ماکوان من چو ن بتوانم ئه و باوه رهی تو م بۆ دروست بیت؟

ماکوان: به پو زیک و مانگی ک نابیت، به لکو کاتی پتو یسته، به لام ریگایه کی خیرا هه یه، نازانم تا چه ند سه رکه وتوو ده بیت تیتدا، ئه ویش ئه وه یه من ده پرسم تو ئه و بروایه ی منت نییه، حه قه ن ده لیت کو مه لیک پرسیار یاخود شتی تر له میشکما هه یه، نه گه یشتومه ته وه لام یان

قەناعەت، ئەگەر ئەم گرىمانە بوو لە بەھىزترىن گرىمانە، ئەوا دەبىت
كەسىك ھەبىت وەلامەكانت بەخىرايى بدائەو ە تا خىرايى بىرواى بۆ
دروست بىت، يان دەبىت خۆت ھەول بدەيت بەخوئىندەو ە
پرسىارکردنى زۆر لە زانا و دانشمەند و بىرمەندەكان.

خەجىج: ئەى كاك ماكوان تۆ بۆ ھاوکارمان نابىت ئەو ەى ئەزموونى
خۆتە بۆ تىمە بگوازىتەو ە.

ماكوان: دەى خۆ خەجىج خانى بەرپز درىغىم نەکردو ە لە ھەموتان
زىاتر قسەم کردو ە ھەموو دەستيان کرد بە پىكەنىن.

نازار: كاك ماكوان جەنابت باسى پرنسىپى خۆشەويستىت کرد.

يەكەم جار كە ھاتىتە ناو گروپەكە، ئەمپۆ بەلاى وشەى خۆشەويستى
دا نەپۆشتى

ماكوان: باسەكە باسى ئاارامى دەروونى بوو، بۆيە دەرڤەت نەبوو
باسى خۆشەويستى بكەم، دەنا ھەرچى پرس ھەيە بەم ژيانەو ە پەيوەستە
بە خۆشەويستى بۆ زانىارىت ئازار خان، ھەر وشەى خۆشم دەوئىت
ئارامى دەبەخشىت مەگەر وانىيە؟

نازار خان: بەدلىنایيەو ە وايە، بەلام نازانم خۆشەويستى تۆ چىيە وا ئەو
ھەموو ھىز و توانايەت پى دەبەخشىت.

ماكوان: من ھەز دەكەم پرسىارىك بكەم لە ھەموتان تىكايە ھاوکارم
بن بۆ وەلام دانەو ەى (وشەى خۆشم دەوئىت) بۆ تەفسىر بكەن واتاى
چىيە؟

زۆرىك لە بەرپزان وتيان خۆشم دەوئىت واتا خۆشم دەوئىت، ئەمە
وەلامەكە بوو ھەندىكى تريان بى دەنگ بوون، ھەندىكيان زۆريان کرد لە
خۆم كە وەلام بدەمەو ە لەوانەيە دوكتۆر چالاک، ئەو ەندە پەلەى بوو بۆ
و ەلامى پرسىارى (خۆشم دەوئىت) واتاى چىيە؟ بنىشتى لەدەم دابوو قاچى

ده له‌له‌رزی، جوینی بنیشته‌که‌ی و له‌رزینی قاچی بۆی ده‌رخستم که ستریشه
بۆ وه‌لامه‌که، منیش بۆ خۆشی وتم کات دره‌نگه‌ ده‌بیت برۆم.

هه‌موو وتیان وه‌لامه‌که‌مان ده‌وێت...

ماکوان: وشه‌ی (خۆشم ده‌وێت) به‌ هه‌رکه‌سیک ده‌لێت ته‌که‌ر
پراستگۆ بیت له‌گه‌ڵ خۆت و وشه‌که‌دا به‌واتای (ئاماده‌م هه‌موو شتیک
پێ ده‌به‌خشم به‌لام چاوه‌روانی هیچ نیم له‌ تۆ)

من که ده‌لێم خۆشه‌ویستی واتاکه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌، هیچ که‌س
ناتوانیت ئاوی ده‌ریا له‌گه‌ڵ خودی ده‌ریا جیا بکاته‌وه‌.

هیچ که‌س ناتوانیت خۆشه‌ویستی له‌ناوی خوا‌ی په‌روه‌ردگار جیا
بکاته‌وه‌، وشه‌که‌ پرێک واتای خودی خۆی هه‌موو شتیک ده‌به‌خشیت،
چاوه‌روانی وه‌رگرتن نییه‌ و هه‌موو شتیک سه‌رچاوه‌که‌ی خوا‌ی
په‌روه‌ردگاره‌، که ده‌لێم شتیک واتا هه‌موو دروستکراوه‌کانی.

که‌واته‌ باوه‌رو هێز و وزه‌ی من سه‌رچاوه‌که‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌.

ئه‌نوه‌ر: ئه‌ی ئه‌وه‌ نییه‌ خوا ده‌لێت نوێژم بۆ بکه‌ن، چۆن پێویستی
پێنییه‌؟

ماکوان: له‌پراستی نوێژ بۆ پێداویستی خوا نییه‌، چونکه‌ ته‌که‌ر خوا
پێویستی به‌ نوێژ و پرۆوو زه‌کات...هتد بوایه‌ له‌به‌هه‌شت ده‌مانکرد، له‌
به‌هه‌شت که‌ هه‌تا هه‌تاییه‌ به‌ندایه‌تی ناکه‌ین به‌واتای نوێژ و پرۆ و زه‌کاتو
حه‌ج. به‌پراستی کاک ئه‌نوه‌ر ته‌و کردارانه‌ که‌ داوامان لێ کراوه‌ یان
به‌ندایه‌تییه‌کان به‌گشتی بۆ په‌یوه‌ندی پۆحیه‌ له‌گه‌ڵ ته‌و هێزه‌یه‌ که‌ ئازار
خان ده‌یه‌وێت بزانیته‌ ماکوان چۆن به‌ده‌ستی ده‌هێنیت، من ته‌و هێزه‌م
له‌نوێژ و به‌خشین و یادی خوا‌ی په‌روه‌ردگارم وه‌رگرتوو، پرونه‌؟

وه‌لام نه‌بوو...

به رده وام بوومه وه له قسه كردن و وتم: خواي گه وره ده به خشيت،
چاوه پرواني نه وه نيه نه م گه ردوونه ي دروست كردووه به هه موو
زينده وه ره كانى و پيوستى به نويزى من و كاك نه نوهر بيت، ههر نه و
نويزه په يوه ندى به خوشه ويستى من وه كو مروفي زياد ده كات به خواي
پهروه ردگار وه.

كامه ران: ده مه ویت بگم به خوا چونكه ده زانم هيژو تواناي زورم پي
ده به خشيت، به لام پيگاكهم بو نادورزيتته وه، پيوسته هاوكارم هه بيت.

ماكوان: زور گرنگه ناسيني خوا بپروا بكه كه ناسيت و زانيت خواي
پهروه ردگار به حهق نه وه ي لیت ده سينتته وه، نه وه ماناي به خشيني
ته واوه، چونكه خواي پهروه ردگار دايكي دروست كردووه بو منداله كه ي
كه چه نده به به زه يي و به په حمه پيمان ده ليت من دروستكه رى دايكه كه
و منداله كه و خودى پرواندى په حم و به زه ييه كه هه موو زاتي پهروه ردگار،
داخو نه و زاته چ ميه ره بان و خوشويستيه ك ده به خشيت.

ئاراز: كاك ماكوان به راستى قسه كانت ئارامم ده كاته وه.

كامه ران: زور راسته منيش هه ست به ئارامى ده كه م.

ماكوان: سوپاس بو خوا، خواي پهروه ردگار په حمه ت و به زه يي برژينيت
به سهر ئيمانداران و هيدايت و پيتمونيمان بكات به گشتى، آمين.

نه گه ر سه رنج بدن زورينه ي زانايان كه يه كه م په رداخى زانستى
هه لئه دهن و ده يخونه وه، راسته وخو بانگه شه ي مولحيد بوون ده كه ن،
به لام له كوئايي تيربوونيان له په رداخه كه خواي پهروه ردگار چاوه پروانيانه و
هه موو ئيعتراف به زاتي پاكي ده كه ن، نه و زانايانه ده كه نه نه و نه نجامه كه
به عيشقه وه كاره كه يان نه نجام نه دهن خوشه ويستيان بو كاره كه يان هه يه
له كوئايي خواي موته عال هاوكاريان ده كات.

نه مه بگوازه ره وه بو كه سيكي ساده و دوور له زانست، چاكبوو
خوشه ويستى له دل و ده رووندا هه بوو كوئاييه كه ي گه يشته به وه صلى

خوای پهروه ردگار و پته وترین په یوه نندی دروست ده بیټ بویان، نه وه شی که خوای نییه بروا بکه ن خو شه ویستی له دلیدا نییه، هه موو خاک و شهره ف و مه بده ئی ده فرو شیت بو پیکیکی شه وی.

خو شه ویستی خوا سه ما ده کات و خو ی ده له نگینیت، راسته من بروام پی نییه، به لام هه موتان دیوتانه که چون سه ما ده کات تا خوای لی رازی بیت، ته نانه ت ئایینی نه صرانی خاوه نی هیچ شریعه ټیک نییه، له جوله که شریعه ت وهرده گریټ، به لام بو دینه که یان له جوله که به هیزتره. هوکاره که ی ده که ریټه وه بو خو شه ویستی به کورتی و پوختی خو شه ویستی ترس لاده بات و خه م لاده بات، نه گهر بلیم موعجیزه دروست ده کات زیاده پرویم نه کردووه، ته واو ئیر من قسه ناکه م با سهره ی ئیوه ش بیت، به لام پیشنیار ده که م بو دوکتور چالاک که وا له دانشتته کانی داهاتوودا با که سیکی ده روونناسیشمان له گه ل بیت که زیاتر ده توانیت هاوکار بیت له لایه نی ده روونیه وه ریټنمایي هه موومان بکات و ده توانیت زیاتر لی کو لینه وه که ی ئیوه ش به ره و پیش به ریټ و فراوانتری بکات، چونکه دانشتتی له م شیوازانه خو تان ناگادارن که له نه وروپا نه نجام ده دریټ هه میسه درووناس ئاماده یه، راسته جه نابتان دریغیتان نه کردووه، به لام ئیوه تاییه تمه ندیتان لایه نی ده روونی نییه و ناتوان وه لامی هه موو پرسیاره ده روونیه کان بده نه وه، نه وه پیشنیاری منه هیوادارم به هه ند وه ربگریټ.

کامه ران: خو زکه ده که یستم به وه ی که تو پییگه یشتوویت.

سازان: به راستی من زور پیو یستم به کاک ما کوانه، ده بیت زیاتر هاوکاریمان بکات، که سیک نییه فیټرمان بکات من هیشا به م وه زعه وه ده بو مه زه ی مه شروب بو هاوسه ره که م دروست بکه م تاوه کو وازی لی نه هینابووم، پیشنیاره که یستم زور به دل، هیوادارم دوکتور بیریکی لییکاته وه.

که سازان وای وت زورم پی ناخوش بوو.

ره‌فیک: کاک ماکوان من زۆر ئاسوودهم به قسه‌کانت تکایه به‌رده‌وام به.

دلاوهر و گه‌لا و حاجی سه‌میر و خودی دوکتۆر داوایان کرد به‌رده‌وام بم له قسه‌کردن، هه‌روه‌ها دوکتۆر چالاک وتی که بیرێک له پێشنیاره‌که‌ت ده‌که‌مه‌وه و شتیکی باشه که ده‌روونناسێک بتوانێت هاوکاریمان بکات.

ماکوان: سوپاسی هه‌موو لایه‌ک ده‌که‌م تکا ده‌که‌م ئێوه‌ش هاوکاریم بکه‌ن په‌خنه‌و پێشنیارتان هه‌بێت بۆ قسه‌کانم له‌گه‌لمدا ئاوێته بن تکایه.

کامه‌ران: کاک ماکوان ئه‌گهر پرسیارێک بکه‌م ئاسایی وه‌رییگره، بۆ ئه‌و خوايه نابین و کو‌تایی به‌هه‌موو کێشه‌یه‌ک بێت؟

ماکوان: کاک کامه‌ران بینینی خوا بۆ ئێمه ئاسانه ئه‌گهر به‌چاوی ئه‌قڵ و لی‌بوردنه‌وه لێی ب‌روانین خوای په‌روه‌ردگار ئه‌و تیشکه‌یه که به‌رچاومانی پ‌رووناک کردۆته‌وه، و‌اتا خوای گه‌وره نوره ئه‌و نوره‌یه که دروستکراوه‌کانی ده‌بینن، و‌اتا ئه‌سلێ نوره‌که‌یه که چاومان شته‌کانی تر ده‌بینیت، نازانم پ‌روونه؟

کامه‌ران: زۆر نا.

ماکوان: ئیمان بوون به‌ خوا وه‌کو ب‌روا بوون وایه به‌ پ‌رووناکی، خودی پ‌رووناکییه‌که نابینن، به‌لام به‌هاوکاری پ‌رووناکییه‌که هه‌موو شته‌کانی تر ده‌بینن، پاشان که خوا ب‌ینرا ئیتر شتی‌ک نامی‌نیت به‌ناوی ئیمان، پ‌روون بوو؟ کامه‌ران: زۆر پ‌روونه ده‌ست خو‌ش.

ماکوان: خوای په‌روه‌ردگار سه‌رچاوه‌ی چاره‌سه‌ری هه‌رچی ده‌رده له‌دڵ و دروون و لاشه‌ن هه‌ر زاتی به‌رزی شیفایه داوای لێ بکه‌ین، زۆر ئاسانه به‌خشین پ‌یمان.

ئه‌نوه‌ر: کاک ماکوان بۆ داوای لێ ناکه‌یت جه‌نابت که چاکت بکاته‌وه که ئه‌وه‌نده په‌یوه‌ندیت له‌گه‌لیدا باشه.

ماکوان بە پێکەنینەوه: کاک ئەنوەر پێندەچێت کێشەت لەگەڵ خوادا
هەبێت؟

من شەو و پوڤۆ و هەموو چرکەو ساتەکان لەخوای پەرورەدگار
دەپارێمەوه و داوای لێ دەکەم، داوا کردن لەغیری خوای گەورە
سەرشۆڕییە، دەزانم خوای گەورە باشتربینی بۆ داناوم کاک ئەنوەری بەپێز،
لەوانەیە ئەوهی من و تۆ پێمان خۆشە بەدەستی بهێنیت، بەلام زیان و
سەرشۆڕیمان تووش دەکات. پێچەوانەکەشی ئەوهیە کە ئەوهی حەزی
پێناکەین باشتربین، زۆر جار خوای گەورە تووشی نازارمان دەکات بۆ ئەوهی
بانگی بکەین حەز دەکات گوێی لە دەنگمان بێت بەهانا مانەوه بێت.

ئەنوەر: ئەی بۆ بەهانا مانەوه نایەت؟

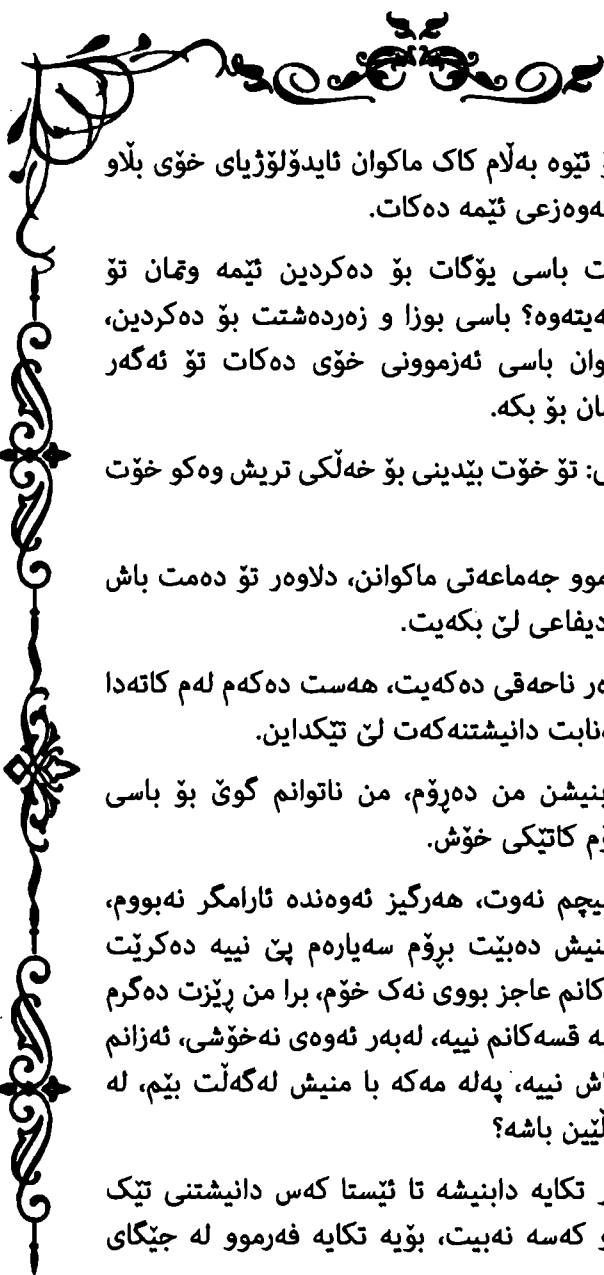
ماکوان: دە داوای لێیکە تۆ شەپری لەگەڵ دەکەیت، هەوڵ بدە خۆت
ناشت بکەرەوه لەگەڵی بە یەک وشە بلی (استغفر الله) و تەوبە بکە، کێ
نالێت لەهەموومان زیاتر نایەت بە دەم تۆوه، ئەو چاوەڕێمانە بەلام تێمە
لوت بەرزین و نامانەوێت بگەرێنەوه بۆ لای ئەوهی دروستی کردوین.

ئەنوەر: کاکە ببورن من دەپۆم تێرە بوو بە مزگەوت کاک ماکوان
خوڵبەهی جومعه دەدات، من هاتووم چارەسەر وەرەبگرم ئەهاتووم بۆ
مزگەوت، مزگەوت زۆرە بۆی بپۆم ئەگەر ئارەزووم لێی بێت پێویست
ناکات ئەو هەموو پێگایە ببێم بۆ تێرە.

هەلسا بپروات...

کامهران: کاک ئەنوەر گیان کاک ماکوان قسەیی هەلەیی نەکردوووە برا
بۆ وا تۆرە بوویت؟

نازار: سەیرە کاک ئەنوەر قسەکانی کاک ماکوان بەشێکی گەورەیه لە
چارەسەر، تۆ لەبیرتە من پێم وتی پەنام بۆ کلێسام بردوووە دەست خۆشیت
لێکردم؟ کاک ماکوان باسی هێز و پاوەریک دەکات کە هەموومان بە
شوێنیدا دەگەرێن.

ئەنۋەر: لەگەڵ پېژم بۆ ئىتو بەلام كاك ماكوڤ ئايدۆلۆزىي خۆى بۆلۈ
دەكاتهو، سو ئىستىفادە لەوھزى ئىتە دەكات.

رەفلىق: كاتىك جەنابت باسى يۆگات بۆ دەكرىن ئىتە وتمان تۆ
ئايدۆلۆزىي خۆت بۆلۈدەكەيتەو؟ باسى بوزا و زەردەشت بۆ دەكرىن،
پېژمان گرىت، كاك ماكوڤ باسى ئەزموونى خۆى دەكات تۆ ئەگەر
باشترت لايە فەرمو قسەمان بۆ بكە.

دلاوەر لىي تۆرەبوو وتى: تۆ خۆت بىدىنى بۆ خەلىكى ترىش وەكو خۆت
سەرگەردان دەكەيت.

ئەنۋەر: كاكە ئىتو ھەموو جەماعەتى ماكوڤ، دلاوەر تۆ دەمت باش
چەور كراو ھەقى خۆتە دىفاعى لى بكەيت.

سازان: وەللا كاك ئەنۋەر ناھەقى دەكەيت، ھەست دەكەم لەم كاتەدا
ئەوھى نەدەوىست كە جەنابت دانىشتەكەت لى تىكدان.

ئەنۋەر: باشە ئىتو دابنىشن من دەپۆم، من ناتوانم كۆى بۆ باسى
ئەفسانە بگرم، وا من دەپۆم كاتىكى خۆش.

دانم بەخۆمدا گرت ھىچم نەوت، ھەرگىز ئەوئەندە ئارامگر نەبووم،
بانگم كرد كاك ئەنۋەر منىش دەبىت پېژم سەيارەم پى نىيە دەكرىت
بەگەيەنىت؟ خۆ تۆ لەقسەكانم عاجز بووى نەك خۆم، برا من پېژت دەگرم
نەك لەبەر ئەوھى پىروات بە قسەكانم نىيە، لەبەر ئەوھى نەخۆشى، ئەزانم
بارى دەروونى كەسمان باش نىيە، پەلە مەكە با منىش لەگەلت بىم، لە
پىگا دوو قۆلى كۆرانى دەلىين باشە؟

د. چالاک: كاك ئەنۋەر تىكايە دابنىشە تا ئىستا كەس دانىشتى تىك
نەداو، ھىواخوازم تۆ ئەو كەسە نەبىت، بۆيە تىكايە فەرمو لە جىكاي
خۆت دابنىشە.

ئه‌نوه‌ر هاته‌وه ناو مه‌جلیسه‌که وتی من داوای لی‌پوردن ده‌که‌م
فه‌رموون قسه‌کانتان ته‌واو بکه‌ن، من ته‌نها گو‌یگر ده‌بم.

د. چالاک: راستی تو کاک دلاوه‌رت بریندار کرد پی‌ویسته داوای
لی‌پووردنی لی‌یکه‌یت، خو ئه‌گه‌ر نه‌یکه‌یت ئه‌وا من ئیعتیزاری بو
ده‌هینمه‌وه.

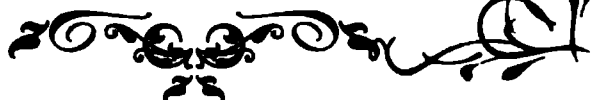
ئه‌نوه‌ر: تو ئازادی کاک دوکتور، به‌لام داوای لی‌پوردن له‌ که‌س ناکه‌م.
دلاوه‌ر: کاک دوکتور سوپاس بو هه‌لو‌یستی جه‌نابت، کاک ماکوان بو
من برا و باوک و هه‌موو که‌سمه، خه‌لکی چی ده‌لین بو من گرنگ نییه
قسه‌کانیان له‌لام هیچ ئه‌رزشکی نییه.

خه‌جیج: من زور پ‌یزی کاک ئه‌نوه‌رم لابوو، به‌لام به‌داخه‌وه نازانم بو
وای کرد.

ئه‌نوه‌ر: ئه‌وه نییه دانیشتووم له لاتاندا قسه‌یه‌ک بوو کرا، من ناتوانم
له مه‌جلیسی ئایینیدا بم چونکه بروام پ‌یی نییه.

ماکوان: به‌پ‌یزان نا حه‌قی کاک ئه‌نوه‌ر مه‌گرن، من درکی پ‌ی ده‌که‌م
چونکه خو‌م له‌و حاله‌ته‌دا ژیاوم، که له مه‌جلیسێکدا توانای قسه‌کردنم
نه‌بوو ئیتر وه‌کو میکافیلی ده‌ل‌یت ئه‌گه‌ر شو‌پشت پ‌ی نه‌کرا ده‌وله‌تی
به‌رانبه‌ر تیک بده، ئیمه هه‌موو له‌سه‌ر باسێک پ‌یکه‌وتووین به مه‌بده‌ئی
دیموکراسیش ب‌یت ده‌ب‌یت پ‌یزی زورینه‌ بگ‌یر‌یت، کاک ئه‌نوه‌ر وه‌کو مرو‌ف
هیچ خه‌تایه‌کی نییه، ساله‌های ساله‌ د‌ژی دینه، ئی تازه چو‌ن له‌ کو‌تایی
ته‌مه‌نی واز له مه‌بده‌ئه‌که‌ی د‌ین‌یت، به‌لام وشه‌ی (بیوره، هه‌له‌بووم، نه‌م
زانی، تو‌ره‌ بووم، حه‌ق لای ت‌یوه‌یه) ...هتد ئه‌گه‌ر ئه‌مه له‌فه‌ره‌هه‌نگماندا
هه‌ب‌یت د‌ل‌نیا بن چاره‌سه‌ر ده‌بین، بو جه‌نابی دوکتور چالاک.

د. چالاک: فه‌رموو کاک ماکوان.

ماکوان: من شاره‌زا نیم له‌بواری پزیشکی به‌لام پرسیاریکم هه‌یه بۆ به‌پزێت، وشه کاریگه‌ری له چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیدا هه‌یه؟

د. چالاک: باش تینه‌گه‌یشتم نه‌گهر پرسیاره‌که پرووتی بکه‌یته‌وه له‌وانه‌یه بتوانم وه‌لام بده‌مه‌وه.

ماکوان: ببوره جه‌نابی دوکتۆر، پرسیاره‌که به شیوه‌یکی تر بکه‌م، من چی‌پروۆکیک باس ده‌که‌م خورافییه وه‌کو کاک نه‌نوه‌ر ده‌لێت نه‌فسانه‌یه.

جاریک بازرگانیکی زۆر ده‌وله‌مه‌ند دوکتۆریکی زۆر شاره‌زا بانگ ده‌کات، بۆ چاره‌سه‌ری کچه تاقانه‌که‌ی که تووشی نه‌خۆشی بووه، له‌هه‌مان کاتدا پیاویکی به‌سالآچووی خواناسی وه‌کو من له مه‌جلیسه‌که‌دا ده‌بی‌ت، له‌هه‌مان کاتدا هه‌کیمه‌که خه‌ریکی پشکنینی کچه‌که‌یه، پیاوه خواناسه‌ پیره به‌سالآچووه‌که به بازرگانه‌که ده‌لێت نه‌توانم قورئان بخوینم به‌سه‌ر کچه‌که‌دا تا شیفای بۆ بی‌ت له‌لایه‌ن خواوه، داوا له‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م که چاکی بکاته‌وه به وشه‌ پی‌روژه‌کانی.

پزیشه‌که که توپه ده‌بی‌ت و ده‌لێت نه‌وه تۆ شیتی نه‌وه که‌ی قسه‌ی لوژیکه، زانست پێشکه‌وتوو به‌ده‌رمان و چاره‌سه‌ری پزیشکی چاره‌سه‌ری ده‌که‌ین.

پیاوه خواناسه‌ که‌ش ده‌لێت ئاخ‌ر که‌مژه‌ی نه‌زانی جاهیل و هه‌یج له‌باردا نه‌بوو تۆ چی ده‌زانیت له‌باره‌ی شیفای خوای گه‌وره و وشه‌کانیه‌وه.

پزیشه‌که که نه‌وه‌نده‌ی تر توپه ده‌بی‌ت و به‌سه‌ر پیاوه خواناسه‌که‌ی هاوار ده‌کات وه‌کو مندا و ده‌لێت: نه‌وه که‌ی شیوه و ئوسلوبی قسه‌ کردنه ده‌یکه‌یت پر به‌ده‌نگی هاواری به‌سه‌ردا ده‌کات.

پیاوه خواناسه‌ که هه‌یمن ده‌بی‌ته‌وه و ده‌لێت: ببوره له‌وه‌ی که پێم وتی که‌مژه‌ی نه‌زانی جاهیل، به‌م وشه‌ سادانه‌ی من تۆ توپه بوویت و ده‌موچاوت یا به‌یه‌کدا و سور هه‌لکه‌پرایت و دلت به‌په‌له‌ لێنده‌دا که هۆکاره‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ توپه‌ بوونه‌کات، نه‌و توپه‌ بوونه‌شت بووه

هۆکاری بهرزبوونهوهی پێژهی هۆرمۆنی ئەدره نالین و فشاری خوینت بهرز بویهوه بههۆکاری زۆر لێدانی دڵ و خێرا کارکردنی ترومپای خوین هینهر و خوینبهرهوه، بهو وشهیهی من ئەوهنده کاریگهری هه‌بوو له‌سه‌رت ده‌بیت وشه‌ی خوای په‌روه‌ردگار چ کاریگه‌رییه‌ک دروست بکات. ئەمه پرسیاره‌که‌یه و دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه که ئایا وشه‌ کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر نه‌خۆشی و چاره‌سه‌ری؟

د. چالاک: قسه‌که‌ت زۆر ته‌واوه به‌ دنیاییه‌وه کاریگه‌ری هه‌یه.

ماکوان: بڕایانی خۆم به‌تایه‌ت ئەنوه‌ر به‌های مروّف زۆر به‌نرخه‌، نرخه‌که‌ی پاره‌ نییه‌ به‌لکو مه‌ده‌ئو پره‌نسیپی ژایانی به‌هاو نرخ‌ی دیاری ده‌کات، بۆیه مروّف چی پێ بیت ئەوه خه‌رج ده‌کات، ئەمه‌ش قسه‌ی سه‌روه‌رمان پێغه‌مبه‌ر عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌مه که شاعیری گه‌وره‌ی فارس عه‌طار ده‌لێت: جارێک عیسا له‌گه‌ڵ قوتابییه‌کانی پێده‌کرد و حیکمه‌تی فێر ده‌کردن، له‌په‌ر له‌سه‌ر پێگاکه‌یاندا کۆمه‌لێک له‌ جوله‌که به‌ عیسا‌یان وت: تۆ که‌سه‌تکی که‌ بێ باوک له‌دایک بوویت به‌واتای جێنۆی زۆر ناشرین زۆر قسه‌ی ناشرینی پێتوترا، به‌لام له‌ وه‌لامدا ئەو چوو له‌ لایان و پێی وتن ئێوه هه‌موو که‌سی باش و به‌پێز و خانه‌دانن.

قوتابییه‌کانی وتیان مامۆستا (مه‌به‌ست عیسا) یه‌ بۆ وا له‌گه‌لیان قسه‌ت کرد خۆ ئەوان جێنۆ و تانه‌و ته‌شه‌ریان دا، فه‌رمووی مروّف هه‌رچی پێبوو ئەوه خه‌رج ده‌کات، منیش ئەوه‌م پێبوو بۆ ئەوانم خه‌رج کرد.

کاک ئەنوه‌ری به‌پێز بۆ من گرنگ نییه‌، جه‌نابت لێره ده‌رپۆیت یان داده‌نیشیت، له‌کۆتاییدا هه‌موومان له‌یه‌ک به‌له‌م دابین یاخود که‌شتی، گرنگه‌ بۆ من که‌ ئەم به‌پێزانه له‌ دوا‌ی مردنیان سه‌رگه‌ردان نه‌بن. ئەرکی سه‌رشامه‌ تا دوا هه‌ناسه‌م خه‌لکی ئاشنا بکه‌م به‌ خواو پێغه‌مبه‌ر و قیامه‌ت، کاک‌ی خۆم بۆ داوا‌ی لێبوردن له‌ کاک دلاوه‌ر ناکه‌یت و دانیشه‌ته‌که‌ت تێک داو فشاری خوینی خۆت و ئەو به‌پێزانه‌ت به‌رز کرده‌وه هه‌یج سوودی نه‌بوو من ده‌متوانی وه‌لامت بده‌مه‌وه وه‌کو خۆت

باش ئەتەنسەم، تۆ ئەنوەری رابە منصورى، يەككە بووى لە كەسە
چالاكەكانى شوراكانى ناو شار دوايى بویتە كۆمەنستى كارىگەرى، چەند
جار لە پالتالەك قەسەوباسمان كەردووە من ئەتەنسەمەو بە دیموكراسى
قەسەت دەست پى دەكرد و بەخوشكو دايكمان كۆتاييت پێدەهینا، خۆت
باش دەزانى دەتوانم هەموو شتێك لەگەڵ بكەم، بەلام لەبەر ئەوەى
نەخۆشى وەكو خۆم بەزەهیم پیا تا دێتەو.

ئەنوەر: جا چیت لەدەست دیت درێغى مەكە، بەلى من ئەنوەرى
رابەم و شاهین ۲۶ پالتالەك، تۆش ماكوان ۳ دەزانم، هەلسا لەسەر
كورسییەكەى بۆ شەپ.

ماكوان: كە ئەو هەلساوە منیش هەلسام و دەستم پێى نەگەشت،
كاك پەفیع خستى بە زەویدا، هاتوو هاوار و قیژەى ئافەرەتەكان دروست
بوو، ئەنوەر كەوت خۆم چووم هەلمساند و خستە پشتى خۆم،
دلاوهریش خۆى حازر كەردبوو لێى بدات، ناچار وام لێهات من دەمپاراست
ئەویش لەپشتى من نەدەبوو، تا بە حاجى سەمیرم وت پەفیع و دلاوهر
بەریتەو بۆ سلێمانى.

ئەو سیانە پۆشتن باش بوو پەوشەكەمان هێور كەردووە من و كامەران
و دوكتۆر چالاك، كە ئەوان پۆشتن ئەنوەر زۆر جێئۆى دا، گەلاش بۆ
پاریزگارى لە دلاوهرى دەستگیرانى وەلامى داو، ئەنوەر قەسەیهكى زۆر
ناشرینی بە گەلا وت منیش پەلامارم دا دوكتۆر چالاك و كامەران منیان
گرت، نەیانھێشت لێى بەدەم.

جەخێج: كاك ئەنوەر زۆر بەداخەوهم خۆ تۆ باسى مافى ئافەرەت و
پێزى ئافەرەت بۆ من دەكرد، كوا پێز و حورمەتت بەپراستى لاى من هێچ
پێزێك نەما، تۆ زۆر لەو بە ئەرزش تری جارىكى تر قەسەت لەگەڵ
بكەم.

ماکوان: پیش نه وهی بمری لیره دا نا به لام لهم ساته وه له ههر جینگایه کدا بتگرم قاچ و دهستیکت دهشکینم، نالیم ده تکزوم چونکه تو خوت مردوویت، برۆیته ناو گوړپیش دهرت دههینم و قاچ و دهستیکت دهشکینم، له سهر خوم نا له سهر که لای خوشکم، نه وه منو توو پروژگار.

تیواره یه کی خوش بو هه مو لایه ک.

کهوام وت هاته دهره وهی باخه که به پئ که و تمه پئ ته له فونه کهم دهرهینا ته له فون بو نه بهز بکه م بیت به شوینما خه ریکی کردنه وهی ته له فونه که بووم لایتی سه یاره یه ک لییدام له لامدا وه ستا نازار بوو.

ماکوان: نازار گیان خوشکی خوم نه و کابرایه زور بئ ریزه توانام نییه، به لام تو که لا به ره وه بو مالی باوکی تکایه.

نازار: توخوا کاک ماکوان قسه م مهشکینه با نه لین ماکوان به قسه ی نافرته تیکی نه کرد وهره له که لاما زور مه منونت ده بم.

ماکوان: باشه دیمه وه، به لام دانا به زم که لا بهینه با برۆین، له م قسانه دا بووم دوکتور چالاک و کامهران هاتن داوایان زور کرد که بکه پیمه وه نه نوه زور په شیمانه.

ماکوان: تیوه برۆن من له که ل نازاردا دیمه وه.

ههرچه نده زور دوور نه که و تبوومه وه له باخه که به لام پښگای سه یاره و پښگای پئ جیابوو له پښگای پیوه من هاته دهره وه و پاشان که پامه وه، دوکتور چالاک وتی: دابهزه!

ماکوان: بوچی دابهزم من قسه ی خوم کرد جا بزائم کئ ده توانیت قسه ی خوی به ریته سهر.

دوکتور چالاک و کامهران: ههر دووکیان وتیان زور مه منون ده بین بیته وه ژوره وه له وئ وه عد بیت، تیمه به نه نوه ده لین داوای لیبوردن بکات.

ماکوان: من پټوېستم به داواوی لټیووردن نییه، هر نامه ویت بیبینم ته‌واو، زوریان کرد به هر سټکیان منیان برده‌وه ژوره‌وه.

د. چالاک: کاک ماکوان تکایه کوټایی بابیت بهم باسه، کاک نه‌نوه فرموو داواوی لټیووردن بکه باکوټایی بیت.

ماکوان: نه‌نوه هه‌له‌ی به‌رانبهر من نه‌کردوه، بو داواوی لټی بوردنم لټ بکات، نه‌نوه ده‌بیت داواوی لټیووردن له‌گه‌لا بکات، پاشان له‌هه‌موو خوشکه‌کان و له‌جه‌نابی دوکتور چالاک، نه‌و کات دلم چاک ده‌بیت وه‌کو وایه هیچ پرووی نه‌دایت، به‌لام نه‌گهر نه‌و کاره نه‌کات و لوت به‌رزه سویند ناخوم نه‌کو بمرم نه‌توانم قسه‌که به‌رمه سهر، به‌لام قاچو ده‌ستی مسوگهره، جا به هه‌ره‌شهی وهرده‌گریټ یان به‌جدي وهری ده‌گریټ یان ده‌لټ ماکوان نه‌و پیاوه نییه، نه‌ویش پوژانی داهاتوو نه‌یسه‌لمټیت، منی نامانج نه‌ماو له ژياندا نه‌و کاره ده‌که‌مه نامانج.

کامهران: کاک نه‌نوه کاک ماکوان داواوی نییه بو خوی، فرموو داواوی لټیووردن بکه.

ماکوان: نه‌وم قبول نییه، ده‌بیت بلټیت داواوی لټیووردن له‌گه‌لا و نازار و خه‌جیج و سازان بکات، نه‌ک هه‌روا به‌ساده‌یی، جا نه‌گهر پیاویت و ترست نییه، داواوی لټیووردن مه‌که، نه‌وه من ده‌پوم ده‌ره‌وه تا ۱۰ خوله‌ک ده‌هستم نوټزی مه‌غریب ده‌که‌م که ته‌واو بووم، نه‌و کاره‌ت نه‌نجام دایت من لټره ده‌پوم و داواوی من و تو مه‌رحه‌بای به‌کر ده‌که‌ین.

چووم ده‌ستونیزم گرت و ده‌ستم کرد به نوټز کردن، نوټزه‌که‌م ته‌واو نه‌کردبوو د، چالاک چاوه‌پټی ده‌کردم پټشتر د. چالاک و کامهران و کچه‌کان له‌گه‌ل نامیق زور فشاریان بو هټنابوو.

د. چالاک: کاک ماکوان ته‌واو بوویت فرموو بابروینه ژوره هه‌موو شټیک کوټایی هات، چوومه ژوره‌وه کامهران وتی کاک ماکوان داواوی لټی بوردنی له‌و خوشکانه کرد تټوه‌ش ده‌ست بکه‌نه ملی به‌کری.

مه‌مله‌که‌تی عیشق

ماکوان: گه‌لا داوای لی‌بوردنی لی کردی؟

گه‌لا: به‌لی کاک ماکوان.

ماکوان: رازی بوویت به داوای لی‌بوردنه‌که‌ی؟

گه‌لا: به‌لی کاک ماکوان.

ماکوان نازار خان داوای لی‌بوردنی لی کردیت؟

نازار: به‌لی کاک ماکوان.

ماکوان: خه‌جیج و سازانی خوشکم داوای لی‌بوردنی له ئیوه‌ش کرد.

هه‌ردووکیان وتیان: به‌لی

منیش هیج له‌دلما نه‌ما و کوتایی هات.

د. چالاک: تکایه ناشت ببنه‌وه، ده‌ست بکه‌نه ملی یه‌کتر، ئه‌نوه‌ریان

هیناو ناشت بوینه‌وه.

ماکوان: تکایه نازار خان من و گه‌لا ببه‌ره‌وه بو سلیمانی.

مالئاوایم لی‌کردن و له‌گه‌ل نازار و گه‌لا خو‌مان ئاماده کرد بئینه‌وه، من
چوومه دواوه دانیشتم و گه‌لا له پێشه‌وه له‌گه‌ل نازار دانیشتم، هه‌رچه‌ند
دوکتۆر چالاک داوای کرد که من به‌ریته‌وه، به‌لام رازی نه‌بووم هه‌ر خو‌م
مه‌به‌ستم بوو له‌گه‌ل نازاردا بگه‌رپیمه‌وه بزایم بوچی بووه به‌نه‌سرانی.

به پێشی ئاوێنه‌ی سه‌یاره‌که‌یدا خاچیکی هه‌لواسیبوو، منیش که
که‌وتینه‌ی ری و تم نازار خان جه‌نابت ناشوریت؟

نازار: نا! کاک ماکوان کوردم، به‌لام ماوه‌یه‌که‌ په‌یوه‌ندیم به‌ کلێساوه
کردوه تا له‌رووی ده‌روونیه‌وه که‌میک ئارام بم.

ماکوان: ئه‌ی ئارام بوویت؟

نازار: بلێم چی، خو‌شم نازانم سه‌رم لی‌شیاوه، نه‌وه‌للا خراپتر بووم.

ماکوان: ئەي پيشتەر موسلمان بوويت؟

نازار: بەلەن، هەموو خيزان و کەسوکارم موسلمانن، بەلام تەنها تەنها من بووم بە مەسيحي جاروبار دەپرۆم بۆ کليسا دەلييم بەلکو باش بـم.

ماکوان: ئەي ئيسلامت تاقى نەکردۆتەوه، مەبەستم پابەند بوونه، نەک هەر بلتيت موسولمانم.

نازار: راستى نەختير.

ماکوان: نازار خوشكى بەپرێزم وا هەرچى زانا و دانشمەند و قەشەى نەسرانيه دەگەرپێتەوه بۆ ئيسلام، تۆش تازە بەتازە دەلتيت مەسيحيم، خوشكى نازيز ناگات لە قيامەتت بيت، ئيمە دنيامان وا خەريکە تەواو دەبيت، بۆچى قيامەتمان ويران بکەين، بەپرێز گيان ژيانى دنيا چەند سالتیک دەژميرين، بەلام کە مردين خلوده هەتا هەتاييه تۆ کە ئەدرەسى راستى و دروستى پێنەبوو ليڤرەوه مەبەستم لە قيامەتە رێک ون دەبيت و هاتنەوهت نيه، ليڤرە کانت هەيه و بوارت بۆ پرەخساوه کە چويته ئەولاوله ئير ليڤرسينهوه و ژيانى ئەبەديه.

هەول بە گوێ لە قورئان بگرە، تۆ نازانيت ئينجیل کى نووسيوهت، هەموو ئينجیل ٣٠ لاپەرەيه کردوويانە بە ناوى چوار کەسى تر بەناوى يوحەنا، مارکوس، مەتا و لوقا بە هەموويان ناچيته ١٢٠ لاپەرە کە هەمووى دووبارەيه، تۆ بۆ خۆت سەرگەردان دەکەيت، بە قسەم بکە و ليڤرەوه تۆبە بکە، ئاخىر ئەم خاچە چييه هەلت گرتووه خۆت ئەدهى لەخاچ بۆکى بۆ بە هەتا هەتايى لە دۆزەخدا مينيتهوه.

لە ئەوروپادا کە چنگای دینی نەسرانيه، تەنها وەکو ناسنامە ماوهتەوه کليساکانيان هەموويان فروشت موسلمانان دەيکپرنەوه و دەيکەنە مزگەوت، تۆ شوين کلاوى بابردوو کەوتويت، ئەگەر حەز دەکەيت وەرە بۆ نووسينگە لەگەڵ کەلا و ئەو خوشکانەى ترم لەوى دادەنيشين زياتر قسەو باس دەکەين، لە پيشدا من بەرنهوه دوايى خۆتان پرۆن.

ئازار: هه روا ده که یں کاک ماکوان

ماکوان: گه لا نه وه بو وا بیده نگیت، خو کاریگه ری قسه کانی کاک نه وه رت له سه ر نه ماوه، گوئی پینه ده یت باشه؟

گه لا: نه وه لا کاک ماکوان، چه ز ده که م گویم له جه نابت بیت، نه وه ر زور گوناچه، نه مپرو خوئی ناشرین کرد و هیچیشی پینه کرا.

ماکوان: راسته خوشم به زه یم پیدا ده هاته وه، چاک خوئی سوک کرد.

ئازار: کاک ماکوان نه و پیاوه ماسکی به ستوه، تو ناشکرات کرد که سیکی داخ له دل و حاقد دیاره.

ماکوان: گوئی مه ده نی کوتایی هات سوپاس بو خوا، خوا هیدایه تی تیمهش و نه ویش بدات، آمین.

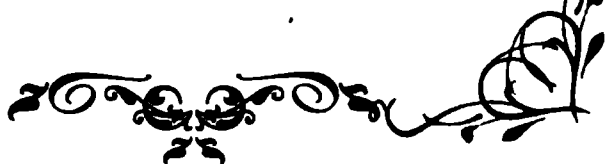
ئازار: کاک ماکوان ژماره ی ته له فۆنه که ت له گه لا وه رده گرم چه ز ده که م به یوه ندی زیاترمان هه بیت.

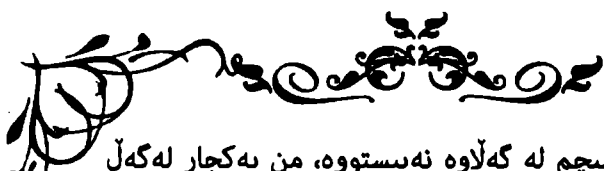
ماکوان: زور به خوشحالییه وه تو وه کو گه لا و خوشکه کانی خویم وایت، هه میسه له خزمه تدام، نه کریت پرسیاریک بکه م.

ئازار: به دلنیاییه وه کاک ماکوان فهرموو.

ماکوان: له گه ل کاک نامیق زور گونجاو دیار بوون، هه رچه نده هاتنه ناو نه م بابه ته مافی من نییه، به لام ته نها له پرووی فضولیته و هاوکارییه وه و هیچی تر، به ئاسایی لیم وه ربگره، نه گهر وه لامیش نه ده یته وه زور ئاساییه.

ئازار: نا زور ئاساییه، هه ر دوستانه تبه کی ئاساییه، به لام زیاتر نامیق هوگره به منه وه، منیش پروم لی وه رنه گپراوه و بیرم له هیچی تر نه کردۆته وه له گه لیدا، چونکه نه زمونیکی شکست خواردوم هه بوو، نه وهش زور کاریگه ری له سه ر دروست کردووم، بو گه لام باس کردووه.

ماکوان: دَلنیا به من هیچم له که لآوه نه بیستوو، من یه کجار له گهل که لآدا دانیشتووم.

نازار: نه به خوا مه به ستم نه وه نه بوو ته نانهت باسی کرد بیتیش ئاساییه، به لآم ده زانم که لا کچیکی زور بیده نگه و ههزی به قسه ی زور نییه.

ماکوان: من زور سهرنجی کاک نامیقم دا پیاوکی زور بیده نگ و به نه ده ب دیاره، مادام هوگری جه نابهت، ههول بده توش زیاتر لئی نزیک بیته وه، به نسبته نه وه ی که ده لئی نه زموونیکی شکست خواردوت هه یه کئی نالیت له مه یاندا سهرکه وتوو نابیت، به لآم جارێ ههول بده بیروباوه ری خووت بدۆزه ره وه له گهل خووت ئاشت به ره وه، ئینجا سهردانی نامیق بکه، به دَلنیاییه وه ئیستا نه ویش له باریکی دهروونی نا ئارامدایه که له تۆدا ئارامی ده بینیت، ههول بده به لکو هوکاری شیفای ههردوو وکتان بیت، چونکه خو شه ویستی ده رمانی زوریک له ده رده کانه.

نازار: ههز ده که م له و باره یه وه قسه ت له گهل بکه م له ده رفه تیکدا چونکه پیشت زه و اجم کردوو به هوکاری ئه م نه خو شیه هاوسه ره که م جیی هیشتم ئیتر زور ههزم به چاره ی هاوسه رگیری نه ماوه.

ماکوان: من پیشنیارت بو ده که م پیش هاوسه رگیری و بیرکردنه وه لئی ههول به واز له کلێسا و مه سیحیه ت به یینه، له سه ر ئیسلام بخوینه ره وه به تاییه ت، چونکه خو ت مامۆستایه ت و شاره زایه ت له زمانه ئینگلیزی و عه ره بی، گوێ بو احمد دیدات و د. راغب السرجانی و هه ندیک ناوی ترم پێ و ت له زانایان که گوئیان لێ بگریته.

میان له به رده م ده رگای ماله وه دابه زاند و پیشه وه ی برام سه یری ده کردن که سیانی نه ناسی و منیش مالتاوایم لیکردن.

پیشه وه: له گهل دوو کهچدا ها تیه وه دوانی تریش له سه ره وه لای دایکم چاوه پیتێ!

سرهو و هیئانی گه وره‌ترین دیاری ژیانم

که چوومه ماله‌وه دوو ئافره‌تی ته‌مه‌ن (۲۰-۲۵) سأل دانیشتبوون دیار بوو ماندوو بوون، منیش به‌خیرهااتم کردن، خیرا چووم بۆلای دایکم وتم نه‌مانه کین؟

دایکم: پۆله بۆلای تۆ هاتوون، تۆ له من ده‌پرسی کین؟

ماکوان: من نانم نه‌خواردوو، زۆرم برسییه، ئیوه نانتان خواردوو؟

دایکم: جارێ ماویه‌تی نان پێیگات، له‌به‌ر ئه‌م میوانانه دره‌نگ که‌وتم نه‌مزانی ئه‌مێننه‌وه.

ماکوان: جا چۆن دوو کچی ئاوا که‌نج له‌مالان ده‌مێننه‌وه به‌شه‌ودا؟

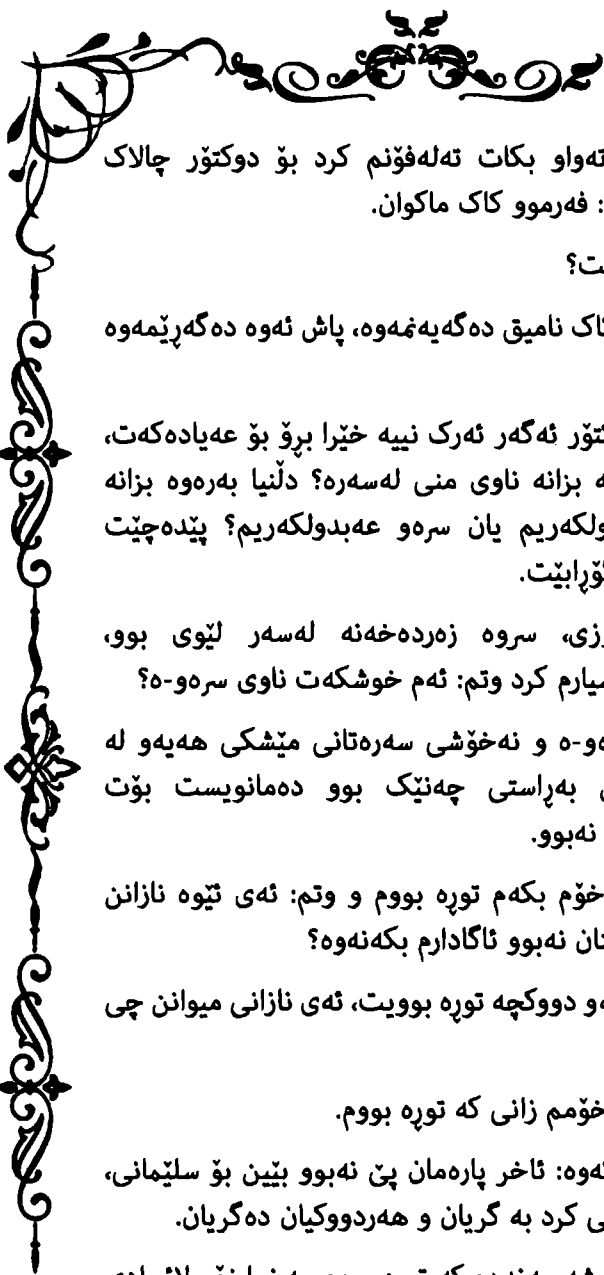
دایکم: جا پۆله‌ خو‌ ده‌ریان ناکه‌م، ئه‌وه که‌ی پرسیاره له‌منی ده‌که‌یت، وتیان تا کاک ماکوان نه‌که‌پێته‌وه نارۆین و باسی هه‌ندی‌ک شتیان کرد به‌خوا هیچیان لێ تێنه‌که‌یشتم، گوايه فه‌حسه‌کانتان گۆراوه. چه‌ند جار به‌یوه‌ندیان به‌ تۆوه‌ کرده‌وه، تۆ وه‌لامت نه‌بووه.

که دایکم وای وت، به‌ په‌له پامکرد بۆلایان، وتم خێره خوشکه به‌پێزه‌کانم.

سروه: کاک ماکوان وایزانم جه‌نابت ناوت خه‌سره‌و عه‌بدولکه‌ریمه، وایه؟

ماکوان: به‌لێ وایه، فه‌حسه‌که‌ی خو‌ی دایه ده‌ستم له‌پیش نزیکه‌ی دوو هه‌فته له‌ تاقیکه‌ بووم، وتی گۆراوه له‌گه‌ڵ پشکنینی خوشکه‌که‌م ناوی ئه‌و نزیکه‌ له‌ ناوی تۆوه‌ خوشکه‌که‌م ناوی (سره‌و عه‌بدولکه‌ریم)ه، ئه‌مه‌ش سره‌وی خوشکه‌ که‌ نه‌خۆشه.

نه مه‌یشت قسه‌که‌ی ته‌واو بکات ته‌له‌فونم کرد بۆ دوکتۆر چالاک
ته‌له‌فونی هه‌لگرت و وتی: فهرموو کاک ماکوان.

ماکوان: دوکتۆر له‌کویت؟

د. چالاک: له‌ناو شارم کاک نامیق ده‌گه‌یه‌غه‌وه، پاش ئه‌وه ده‌گه‌پریمه‌وه
بۆ ماله‌وه.

ماکوان: نا جه‌نابی دوکتۆر ئه‌گهر ئه‌رک نییه‌ خیرا پرۆ بۆ عه‌یاده‌که‌ت،
ته‌ماشای پشکنینه‌که‌م بکه‌ بزانه‌ ناوی منی له‌سه‌ره‌؟ دلنیا به‌ره‌وه‌ بزانه
نووسراوه‌ خه‌سه‌ره‌و عه‌بدولکه‌ریم یان سه‌ره‌و عه‌بدولکه‌ریم؟ پیده‌چیت
له‌گه‌ل خوشکیتی به‌پرز گۆراپیت.

هه‌موو گیانم ده‌له‌رزی، سه‌روه‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ له‌سه‌ر لیوی بوو،
خوشکه‌که‌ی مات بوو، پرسیارم کرد وتم: ئه‌م خوشکه‌ت ناوی سه‌ره‌وه‌؟

سه‌روه‌: به‌لێ؛ ناوی سه‌ره‌وه‌ و نه‌خۆشی سه‌ره‌تانی میشکی هه‌یه‌وه‌ له
ده‌ربه‌ندیخان داده‌نیشین به‌پراستی چه‌نێک بوو ده‌مانویست بۆت
به‌پینینه‌وه‌ به‌لام ده‌رفه‌تمان نه‌بوو.

بێ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌خۆم بکه‌م توپه‌ بووم و وتم: ئه‌ی تیه‌و نازانن
چیتان به‌ من کرد، ده‌رفه‌تتان نه‌بوو ئاگادارم بکه‌نه‌وه‌؟

دایکم: ئه‌وه‌ کوپم بۆ له‌و دووکچه‌ توپه‌ بوویت، ئه‌ی نازانی میوانن چی
بووه‌؟ تۆزێ ئارام به‌.

که‌ دایکم وای وت به‌ خۆم زانی که‌ توپه‌ بووم.

سه‌روه‌ به‌چاوی فرمیسکه‌وه‌: ئاخ‌ر پاره‌مان پێ نه‌بوو بێین بۆ سلیمانی،
سه‌روه‌تی خوشکیشی ده‌ستی کرد به‌ گریان و هه‌ردووکیان ده‌گریان.

ماکوان: ببورن من زۆر شه‌رمه‌نده‌م که‌ توپه‌ بووم، به‌خوا زۆر لائیرادی
بوو توپه‌ بوونه‌که‌م، من خه‌جاله‌تم و خزمه‌تکارانم.

مهمله که تی عیشق

دایکم: ئه‌ری چی بووه منیش تیبگه‌یه‌نن.

ماکوان: هیچ نه‌بووه من ناحه‌قیم کرد و هه‌له‌ بووم که توپه‌ بووم.

ئهو دوانه‌ش بێده‌نگ بوون و هیچیان نه‌ده‌وت.

دایکم: به‌خوا کهس له‌تۆ تیناگات.

ماکوان: ئه‌وانه‌ خوشکی منن، که‌سوکاری منن، نووری چاوی منن، توپه‌بوونه‌که‌م له‌وان نه‌بوو له‌ که‌سیکی تر بوو.

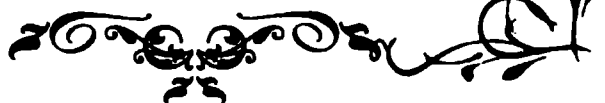
دایکم: باشه‌ یاخوا وابیت.

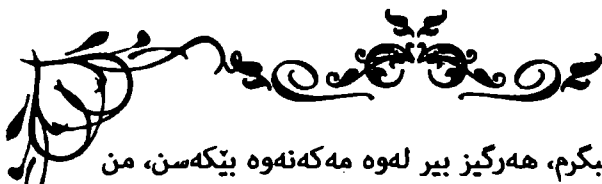
دایکم چوو به‌لای چیشته‌ لێنانه‌که‌یه‌و.

ماکوان: ببورن ئه‌م جاره‌ش دایکم هیچ نازانیت، من ماوه‌ی دوو هه‌فته‌یه‌ زۆر وێرانم کیشه‌ی زۆرم توش بووه، له‌پرووی ده‌روونییه‌وه هه‌مووی قوربانی نه‌عله‌کانتان بیت، به‌س با دلتیا بېمه‌وه، ئیتر سهره‌و و تۆش وه‌کو که‌نار و بناری خوشکم ده‌بن و بگره‌ زیاتریش.

سره‌و: کاک خه‌سره‌و به‌خوا زۆر بێ پاره‌ بووین که‌ هاتین بۆ سلێمانی ۳۰ هه‌زار دینارمان پێ ماوه، سه‌یاره‌ش نه‌ما‌بوو پرۆینه‌وه‌ بۆ ده‌ربه‌ندیخان، جا تۆ وه‌زعی مالی ئیمه‌ نازانیت، من و سره‌وی خوشکم و باوکم و برایه‌کمان هه‌یه‌ به‌ناوی سره‌وت، دایکم پێش ۱۲ سāl به‌سه‌ر سره‌وت-ی برامه‌وه‌ گیانی له‌ده‌ست دا، باوکم ناوی خه‌لیفه‌ که‌ریمه‌ و ناسراوه‌ به‌ ده‌رویش عه‌بدولکه‌ریم کرێکاره‌، ئیتر سره‌وی خوشکم تووشی ئه‌م نه‌خۆشییه‌ بووه‌ و حالوگوزه‌رانیشمان باش نییه‌، هه‌ر بۆیه‌ دواکه‌وتین، ده‌بوو ئه‌مپروۆش به‌هاتینایه‌ له‌ نه‌خۆشخانه‌ بریاری داوه‌ که‌ نه‌شته‌رگه‌ری بۆ سره‌وی خوشکم بکه‌ن، ئیتر بزانی چۆن ده‌بیت، و خوای گه‌وره‌ چۆن چاره‌نووسمان دیاری ده‌کات.

ماکوان: بۆ نه‌خۆشییه‌که‌ی سره‌وی خوشکمان بێخه‌م بن هه‌مو ئه‌رکیکی ده‌گرمه‌ ئه‌ستۆی خۆم، ئه‌و ژبانی منی گۆڕیه‌وه‌، تۆ بلێیت من هه‌روا

به ئاسانی دهستان لێ هه ئێگرم، هه رگیز بیر لهوه مه که نهوه بیکهسن، من براو پشت و په ناتانم.

سروه: راستی کاک خهسره و کهسیکی ناسراوی خوومان له بنه ماله ی هاروونیه کان بوو جه نابتی ناسی و وتی برۆن بۆلای دهست به پوتانهوه ناییت.

ماکوان: خوا ئاسانی بکات، تازه ئیوه که سوکاری منن.

له م باسانه دا بووین دوکتۆر چالاک ته له فۆنی بو کردم، وتی له عه یاده کهم ئه و فه حسه له سه ری نوو سراوه (سره و عه بدولکه ریم) له وانه یه (خ) په پرییت له کاتی تایپی ناوه که دا یان له بیر یان چوووه بینوسن، ئه وه له ناوی ئافرهت ناچیت بو چی بووه؟

ماکوان: جه نابی دوکتۆر ئه و ناوه ته واوه، خوشکیکه ئیستا لام دانیشتوووه ناوی (سره و عه بدولکه ریم) ه دیاره ناوه که مان لیکچوونی هه یه، ئه و پشکنینه هینی ئه وه نه ک من، پشکنینه که ی من به ناوی (خهسره و عبدولکه ریم) لای ئه وانه ئه کریت بییت بو ئیره، زۆر مه منون ده بم و هه رگیز ئه و چاکه یه ت له بیر ناکه م.

د. چالاک: به سه رچاو هه ر ئیستا ده که و مه پێ.

چاوه پوانی دوکتۆرم ده کرد دهستم کرد به گیرفامدا به سته یه ک پاره ی عێراقی تیا بوو هه مووی ۲۵ دیناری بوو، زیاد له ملیۆنێک، خێرا خسته مه دهستی سروه و وتم با ئه وه تان پێییت.

سروه: نه به خوا ئه وه زۆر زۆره، من چی له و هه موو پاره یه بکه م.

ماکوان: خوشکی من خوای گه و ره ده رفه تم بدات له وه ش زۆر زیاتر تان ئه ده می.

چوو مه ئه و دیو خێرا سو جده ی شوکرم برد بو خوای موته عال، چه ند جار سو جده که م دوو باره کرده وه و زۆر سو پاسی خوام کرد.

مهمله که تی عیشق

دوکتۆر چالاک ته له فۆنی کرد وتی نزیک مائی باوکتیم وهره دهره وه،
چووم به ده میه وه فه حسه کهم لئ سهند و دُنیا بوومه وه که نووسراوه
(سره و عه بدولکه ریم) فه حسه که ی ئه وانیش که هینابوو یان به دهسته وه
بوو که له سه ری نو سرابوو (خه سه ره و عه بدولکه ریم) نیشانی دوکتۆر چالاکم
دا وتی ئه و فه حسه پاکه و هیچی تیا نییه.

د. چالاک: سه یربکه ئه و هه موو کاته له چی ناره حه تییه کدا بوویت زۆر
به ئاسانی لئی ده رچوویت.

ماکوان: به راستی ده بیّت بَلّین که قه زاو قه ده ری خوای گه وره په،
وانه ی ژیا نه زۆر شتی لیوه فیر بووم، بابروین نانکی دهستی ئامینه خانی
دایکم بخوین و له ئیستاهه ئه و کچه بخه ره جیگای من و هه موو
پیداویستی و تیچوونی له سه ر منه تا چاک ده بیته وه به پشتیوانی خوای
گه وره.

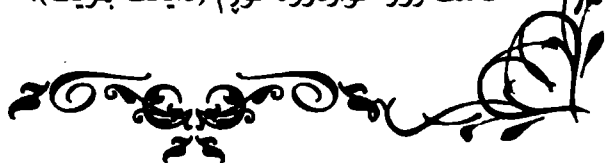
د. چالاک: هیوات زۆره به چاک بوونه وه ی چۆن ده زانیت چاک
ده بیته وه؟

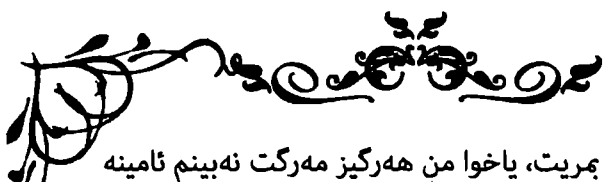
به پیکه نینه وه وتی: ئه ی بۆ خۆت هه میشه بیرت لای مردن بوو؟
ماکوان: بابروینه لایان، تکا ده کهم زۆر دَنه وایان بکه و توانا و هیز و
و ئینه رجیه کی زۆریان پئ ببه خشه، چونکه تۆ دوکتۆری له تۆی وهرده گرن.
د. چالاک: به سه رچاو، بیخه مبه!

چوونیه ماله وه دوکتۆر چالاکم به دایکم و ئه و دوو خوشکه ناساند،
دایکم وتی نان ئاماده یه خه سه ره وهره هاوکاریم بکه با سه ره که دابخه ی،
چووم له گه ل دایکم سه ره م داخست بۆیان.

دایکم: پیم بَلّی چی بووه؟

باسه کهم بۆ گێراهه وه به لّام زۆر به ساده یی هه ر ئه وه نده وتی: دیاره
خه مت زۆر خواردوه کویم (دایکت به ریت).

ماکوان: خوا نه کات تو ټو ټمريت، ياخوا من هه رگيز مهرگت نه بينم ټامينه خان.

هه نديک موجهامه له ی دايکم کرد و دهست کرا به نان خواردن، نهو شهوه منو پيشره وی برام له مال هوه نه خه وتين له بهر نهو دوو ټافره ته، من چوم بو مالی وريای حاجی هه سهن و پيشره ویش چوو بو مالی ټارامی بله به هاری زاوامان.

له گه ل دوکتوريشدا وتويزم کردبوو که به يانی ده يانه ټينم بو لات و به يه که وه ده چين بو ټاقيکه و سه رله نوټ پشکينی نوټ ده که ينه وه.

شه و که چووم بو مالی وريا، حاجی هه سهنی باوکی له وی بوو، زور به گهرمی به خیر هاتنی کردم، له کاتيکدا حاجی هه سهن منی خوش نه ده ويست. جاريکیان زهره ريکی زوری کرد به هوکاری منه وه له وکاته وه منی نه ده چوو ده لوه و به ينمان خوش نه بوو، به لام من هه ر ټيزم ده گرت. هوکاره که ی نه وه بوو هه ردوولامان برنجمان ده فروشت به جومله، له سه ر من هه رزان که تبوو له سه ر نه ویش گران، نه و نه يفرؤشت تا من هه مووی بفرؤشم، ويستی دوايی گرانی بکات، خوی گه وره ويستی وابوو دؤلار به رز بوه وه و حاجی دوو نه وه نده ی تر زهره ری کرد، نه مه هه موو چپرؤکی ټق لټه لگرته که ی حاجی هه سهن بوو له من.

نه و شه وه زور گهرم و گوږ بوو له گه لما، ورياش موږه ی له باوکی ده کرد، دانيشتين من باسی هيچم نه کرد حاجی زوو زوو ده يوت له وه ته ی ټيخان مردوو (ټيخان خان، خيژانی بوو، چوار سال بوو عه مری خوی کردبوو) نانیکي خوشم نه خواردوو، ټيخان بو من زور باش بوو پياو که بي زن بوو له پياو ناچيت، له م جوړه قسانه ی زور کرد، له کاتيکدا هه ميشه له گه ل ټيخان خان شه پريان بوو.

مهمله که تی عیشق

منیش له دلی خوُمدا وتم ئهم سهگ بابه خوازیبنی دایکم نهکات،
قسهکانی بۆنی ئهوهی لێدههات، زۆر به شان و بالمدا هات، وتی: ههر
دهییت تۆ ژیتکم بۆ بهییتیت.

ماکوان: حاجی گیان کهس شک ده بهیت برۆینه داوا ی بۆت؟

حاجی چهسهن: ئهروه لالا زۆره باوکم، به لام چیکهم له کۆری خۆم که
به فریام نایهت.

وریا: کۆره باوکه عهیه، بۆ خاترت خوا چهیامان مه به.

له دلی خوُمدا وتم به خوا دیاره کهرتیه کهی باش سهری لێداوه.

پیاوێکی بێته قله، ئه گهر باسی دایکم بکات کهرامهتی دهشکینم
له بهرچاوی وریادا، وتم حاجی کیه من دهیناسم؟

حاجی چهسهن: ئهروه لالا باشی دهناسیت و مهنون دهیم ئه گهر
هلوکاریم بکهیت، ئه و ماله تۆیان خوش دهویت، ئه ویش نهسرينه ژنه کهی
عهتای پهره مێز.

دامه قاقای پێکهین وتم: دایکی نه بهزی خو مان؟

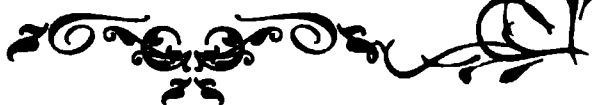
حاجی چهسهن: به لێ؛ دایکی نه بهز، ئه و ته نه یاهه و منیش ته نهام.

ماکوان: جا حاجی گیان من برۆم به نه بهز بلیم دایکت بده به شو به
حاجی چهسهن، وه لاهی نه قسه له گه ل من دهکات نه له گه ل وریای
کۆرت.

وریا: کۆره بۆ خاتری خوا خهسرمو با بۆخۆی بلیت چهیامان ده بات،
خه مقلوه باوکم.

حاجی چهسهن تۆزی جنتیوی یا به وریا وتی تۆ قسه مه که.

منیش خولای گه و ره بۆی دام دلم خوش بوو ئه وهنده ی تر پێکه نهم و
وتم: باشه تۆ پیاوێکی ئاقلی من چی به نه بهز بلیم؟ تۆ رێکایه کم بۆ دابن.

حاجی حهسەن: وه لّلا تۆ ئاقلی خهسره و گیان خۆت پێگایهک دابنی و
چی ده ئییت له قسهت ده رناچم.

ماکوان: به سه رچاو ئیستا ته له فۆنی بۆ ده که م پێی ده ئیم، نه ی چی بۆ
من ده که یت حاجی؟

وریا: به خوا قسهت له گه لّ ناکه م، بابه من نانی مائی نه به زم خواردوه،
ته له فۆنی چی بۆ ده که یت. با باوکم هه ر بۆخۆی بلّیت.

ماکوان: حاجی گیان، ئیستا نازانم به قسه ی کامتان بکه م، تۆ وریای
کوړت پازی بکه نه به ز ئاسانه (ئه و قسانه م ده کرد ده مویست قسه به
وریا ی کوړی بلّیت) ئه و شه وه بوو به شه ر له گه لّ وریا، حاجی حهسەن
پۆشت، له راستی منیش ئه وه م ده ویست که پروات.

وریا که باوکی پۆشت وتی: کاکه بیکه به خاتری خوا هیچ به نه به ز
نه ئییت، که ره باوکم ده کوژیت، تۆ چۆن له روت دیت وا به نه به ز بلّیت.
ماکوان به پێکه نینه وه: پروا ناکه م نه به ز وا بکات، ده زانییت من ده مر
قسه م ناشکینیت.

وریا: ده توخوا واز بینه قسه م بۆ بکه خێره چی پرویداوه، زه و قت هه یه
بۆم باس بکه.

ماکوان: نه خۆشییه که م کامیرای شاراوه ی خوا یی بوو، هه موو باسه که م
بۆ گێرا یه وه، وریا چوو سیدی که کی عه زیز وه یسی خسته سه ر و به ته نها
هه لّ ده په ری، ژنه که شی ده یوت وریا بۆ وا ده که یت؟
ماکوان: براژن به ته مایه ژن بۆ باوکی به ئینیت.

سیدی که کی لا برد و ده ستمان کرد به قسه، ته له فۆنی کرد بۆ هیوا ره ش
ئه ویش هات، وه ک پیشه ی شه وانی تر تا نوێژی به یانی نه خه وتین و قسه ی
خۆش و پێکه نین بوو، به لّام به نه به زمان نه وت له به ر ئه وه ی وریا ده ترسا

لهوهی نهوهک باسی خوازیبئی دایکی بکهین بۆ باوکی وریا، زوو زووش به هیوای دهوت، باشه من نه مدهوت جاری نامریت دلم لیتی داوه.

به یانی نزیک کاتزمیر ۱۰ گه پامهوه بۆ مالهوه، به سروه و سروه و ت، ئیوه ده توانن تا کاتزمیر ۳ی دوانیوه پۆ پرۆن بۆ بازار یان له مالهوه بن، نه وکات ده پۆین بۆلای دوکتور چالاک بزاین چیمان پتی ده لیت.

سروه: زۆر باشه، به لām نه گهر ده کریت هه وال بدهین به باوکم، چونکه ته له فۆنمان پاره ی تیا نییه.

ماکوان: ئی خوا عافوتان بکات به دایکمتان بوتایه.

ته له فۆنه که ی خۆم دایه و چومه خواره وه بۆلای پیشره و و کارتم هینا بۆ ته له فۆنه کانیان و من چووم بۆ بازار، به لām چوونم بۆ بازار وه کو پۆزه کانی هه فته ی رابردوو نه بوو، ههرچی گوڤار و پۆژنامه هه بوو تازه له بازار کریم و دهستم کرد به خویندنه وه ی، ئینه رجییه کی زۆرم هه بوو به شهوق و زهوقی خۆشه وه پیشوازیم له خه لکی ده کرد و هه موو گیانم پتی ده که نی، ته له فۆنم کرد بۆ گه می خوشکم، دای هه والپرسین وتم نه مپۆ ناتوانم ببینم، چونکه سه رقالم، به لām مژده یه کی خۆشت با بده می، من نه خۆش نیم. باسه که م بۆ گیرایه وه، زۆر خۆش حال بوو، چونکه بریارمدا بوو که وه زری و گهنم به یه که وه ببینم، به لām داوای لی بوردنم له گهنم کرد و وتم بیخه ره به یانی له خزمه تاندا ده بم.

له گه ل دوکتور چالاک یه کترمان بینی پیش نه وه ی سروه و سروه بین، چوین بۆ تاقیکه داوای له من کرد که خۆم توپه نه که م، هه له ی له و جوړه روو ده دات.

ماکوان: نا، دوکتور گیان پیویسته توپه بم، چونکه نه وه هه روا کاریکی ساده نییه، من له تاوا نه و هه والانه ی که پیدام توانام نه ما ته ماشای ناوه که ش بکه م، پیویسته توپه بم، به لām نایکه یه نمه ناستی زۆر به رز بگاته جهنگ و ده مه ده می نه گهر دانیان به هه له که ی خویا نا.

ته له فۆنم کرد بۆ پێشرو که نه و دوو خوشکه مان بنێریت بۆ جیگا و ناویشانی تاقیگه کهم دایه که چووینه ناو تاقیگه که هاتن به ده ممانه، به تاییهت له بهر خاتری دوکتۆر چالاک بوو، دانیشتن و باسه که ی کرده وه، زۆر شهرمه نده بوون، که زانیم وهرزعه که به و شیویه بوو، منیش هیچم نهوت، دوکتۆر له جیاتی من سه رزه نشتی کردن، نیت و تم نه وه نده به سه و کۆتایی بیت و پشکنینیان بۆ من کرد، سه وه و سه وه گه یشتن و پشکنینیان بۆ سه وه کرد، پاشان هه موویانم ده وه ت کرد بۆ نووسینگه، که چه کان وتیان تیمه ده بیت برۆین کاک ماکوان، چونکه دوو پرۆژه نه چووینه ته وه باوکم دلی لامانه و نه ویش و برا که شمان به ته نهان، به یانی تۆ فه حسه که مان بۆ وه برگره وه، که ی دوکتۆر فه رمووی دیننه وه بۆ سلیمانی.

د. چالاک: سه وه کچی خۆم نه شته رگهریت بۆ بکه م؟

سه وه: ناخر پاره مان نییه.

ماکوان: سه وه گیان باسی پاره مه که، من نه موت تۆ خوشکی منیت، تا برا گه وره ش وه ستاییت تۆ پتویست ناکات باسی پاره بکه ییت، تۆ باسی نه وه بکه که نسبه ی سه رکه وتن چۆنه و چۆن ده بیت، که چه جوانه که ی خۆم نیت باسی پاره مه که، د. چالاک بیر له پاره ناکاته وه.

سه وه: باشه خوا له برایه تیتان که م نه کات.

د. چالاک: له شاری ده ربه ندیخان باوکتان کاری چییه؟

سه وه وه لآمی داوه چونکه له سه وه گه وره تر بوو، وتی: دوکتۆر خه ریکی کرێکاریه، منیش جاروبار نان بۆ خه لکی ده که م و برا که شم هه رچه نده زۆر منداله به لآم ده ستگیره و شت ده فروشیت، جا نه گهر ئیزمان به ن نه وه کو پاس و سه یاره نه میتیت بۆ ده ربه ندیخان با زوو بکه رتینه وه مآلمان له دووری شاری ده ربه ندیخانه.

د. چالاک: زۆر باشه فه رموو برۆن منیش ده رۆم بۆ عیاده که م خه لک

چاوه ریمه له وێ و کاک ماکوان جه نابت وه ره له گه لما کارم پیت ده بیت.

ماکوان: با له گه ل ئه مان برۆم بۆ گه راجی دهر به نديخان پاشان ديمه خزمه تت.

هه رچه نده کچه کان وتیان پتيوست ناکات، به لام هه زم نه کرد به پاس برۆن، ويستم ته کسيه کيان به تاييه ت بۆ بگرم، له گه ليان چووم به ته کسي ناردمنه وه بۆ دهر به نديخان و پيتم وتن که گه يشتن ته له فۆنم بۆ بکه ن، مائاوايم له وان کرد و چووم بۆ عه ياده که ی دوکتۆر چالاک، دوا ی ئه وه ی چه ند نه خۆش يکی بينی من چوومه ژوره وه بۆلای وتی کاک ماکوان پي ت چۆنه مام عه بدولکه ريمي دهر به نديخانی بکه مه باخه وانی باخه که م؟

چاره سه ری سه ره بکه ين و جاروباريش سه ره و برا که ی خزمه تی نه خۆشه کان بکه ن که دین بۆ ئه وئ، پاره یان ئه ده ينئ و کریشیان لئ ناسينم مانگانه ش ۳۰۰ هه زاری ئه يه مئ و هه موو کاری چاره سه ری سه ره ی کچيشی له سه ر من پي ت؟

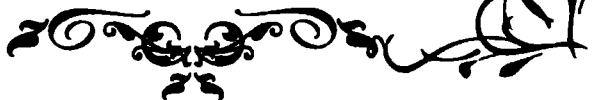
ماکوان: به خوا دوکتۆر ئه مه ی ده يکه يت شتيکی زۆر گه وره يه، من مه منونت ده بم و چی به من ده کریت چي ت ده وي ت من له خزمه تام.

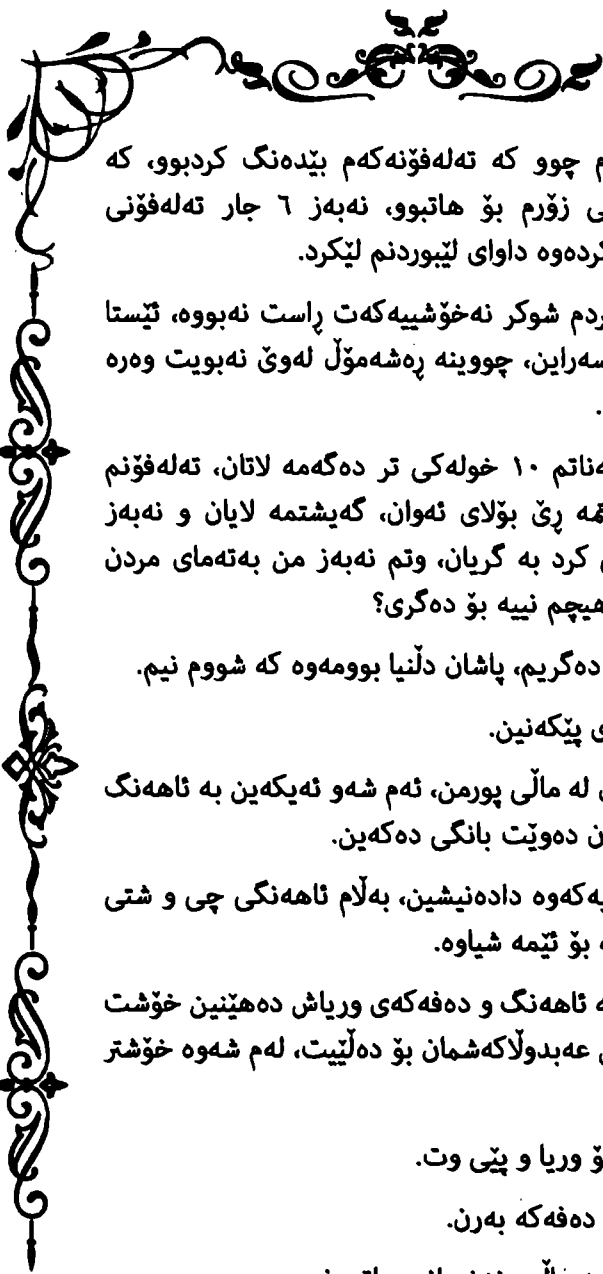
د. چالاک: به یانی ده پرۆم بۆ تاقیگه پشکينه که ی تۆش و ئه ویش وه رده گرمه وه، هه رچه نده خۆم کاری تاييه تم هه يه له وئ به تاييه ت بۆ وه رگرتنه وه ی جوا به کان نارۆم، که له وئ ته واو بووم ديم سه ردانت ده که م له ره شه مۆل.

ماکوان: ياخوا به خي ر بييت دوکتۆر گيان، زۆر مه منونی تۆم، به پراستی کار يکی زۆر گه وره ده که يت و سوپاسی ئه و هه لۆيسته جوانه ت ده که م، گوناح نيه تۆ خواناس و ديندار ني ت که خاوه نی ئه و دلّه باش و جوانه ی.

د. چالاک به پيکه نينه وه: کاکه تۆ وا ده زانيت ته نها موسلمان خي ر ده کات، منيش خي ر ده که م، به لام هه ست ده که م که تۆ سوپاسم ده که يت من بۆ تۆی ده که م.

ماکوان: باشه دوکتۆر گيان قسه ده که ينه وه.

مالئاوايم لي کرد، بيرم چوو که ته له فۆنه کهم بێدهنگ کردبوو، که ته ماشام کرد ته له فۆنیکي زۆرم بۆ هاتبوو، نه بهز ٦ جار ته له فۆنی کردبوو که ته له فۆنم بۆ کردهوه داواي لیبوردنم لیکرد.

نه بهز: هیوا بۆی باسکردم شوکر نه خوشییه که ت راست نه بووه، ئیستا من و هیوا له بهردهرکی سهراين، چووینه په شه موڵ له وێ نه بویت وه ره بۆ ئهم ناوه له ههر کویت.

ماکوان: له شه قامی قه ناتم ١٠ خوله کی تر ده کهمه لاتان، ته له فۆنم داخسته وه و به په له که وغمه پێ بۆلای ئهوان، که یستمه لایان و نه بهز باوهشی پێداکردم، دهستی کرد به گریان، وتم نه بهز من به ته مای مردن بووم نه گریایت ئیستا که هیچم نییه بۆ ده گری؟

نه بهز: وه لّلا له خوشیا ده گریم، پاشان دّلنیا بوومه وه که شووم نیم. من و هیوا دامانه قاقای پێکه نین.

نه بهز: دایکم و سه یران له مائی پورمن، ئهم شه و ئه یکه ین به ئاههنگ و خوشی، هه رچی خوشمان ده ویت بانگی ده که ین.

ماکوان: هه موومان به یه که وه داده نیشین، به لّام ئاههنگی چی و شتی چی، ئیستا که ی ئه و شتانه بۆ ئیمه شیاوه.

هیوا: وه لّلا ده یکه ین به ئاههنگ و ده فه که ی وریاش ده هینین خوشت ده فمان بۆ لّیه و ده رویش عه بدو لّا که شمان بۆ ده لّییت، له م شه وه خوشتر نییه.

نه بهز: ته له فۆنی کرد بۆ وریا و پێی وت.

وریا: نایه م به لّام وه رن ده فه که به رن.

نه بهز: وریا نایهت، گوایه مائی خه زورانی هاتوون.

چپاندم به گویی هیوادا وتم: درۆ ده کات ئه وه له ترسی من نایهت، به
نه به زم وت: من ده چم ده یهینم له گه ل هیوای برام تو ئیشی خۆت بکه،
چیمان پتویسته له گه ل خۆمان بیهینن؟

نه به ز: له بازار نان ده خۆین، دواى چهره س و چا ده بهینه وه مالى تيمه،
ده چم به دواى تاله پینجیوینی خزمت و سهنگه رى شیخ عه بدولا، خو
ئاساییه؟

ماکوان: بو من ئاساییه، نازانم بو مامه هیوا.
هیوا: جا تاهه ر و سهنگه رمان له گه ل بن شه وه که مان زیاتر خوشت
ده ییت.

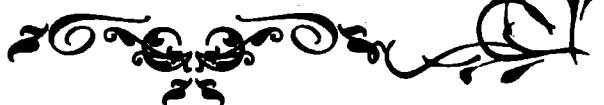
ماکوان: نه به ز پێیان بلێ نابیت بخۆنه وه ئه گینا من له گه لیان دانانیشم.
نه به ز: تو بلێی من به وه پازی بم.

ماکوان: وتم با له سه ره وه قسه بکهین، دواى دانیشتنه که مان لێ تیک
نه چیت، من و هیوا ده چین بۆلای وریا و ده یهینن.
چووینه مالى وریا و به خیزانیم وت: براژن ئه مشه و مالى باوکت دین
بو ئیره.

خیزانی وریا: نه وه ل لا کاک خه سه ره و بو خیره؟
ماکوان: براژن گیان ئه م شه و وریا له جه نابت قه رز ده کهین، له گه ل
ده فه کهیدا پیمان ده به خشی؟

خیزانی وریا: بفرموون هه ر بو خۆتان.
وریا: نایه م شه و ئیسراحه تم لێ تیک ئه ده ن، دلێ نه به زم لێ ده یه شیت،
له به ر ئه وه نایه م.

سویندم بو خوارد که من باسی شتی وانا که م و دلنیا به، هیواش هه رگیز
باسی ناکات، هه سه ته با بروین.

وريا: سویندم بۆ بخۆن.

من و هیوا سویندمان خورد که باسی ناکهین، هات له گه لمان و ده فیه کی هینا و وتی: ده لێن چی ته له فۆن بۆ پێواری مه لا برایم بکه م بزانی دیت شه و گۆرانیمان بۆ بلیت؟

ماکان: من کێشه م نییه، پێواری دهنگی خوشه و نوێژکه ره، هه رچه نده من و ئه و باش یه کتر ناسین و ته نها دوور به دوور یه کتر ده ناسین، بۆ من ئاسایه.

هیوا: پێواری مه لا برایم بێت به خوا من ده بێت ته له فۆن بۆ رهزا جوله کانی بکه م.

ماکان: نا ئیتر یه کجار واش نا، پێواری ئاسایه به س رهزا جوله کانی تۆزیک زیاده.

وريا ته له فۆنی کرد بۆ پێواری بۆی نه کرا بێت، چووین بۆلای نه به ز و نانخواردنی تیاره و ناغان له ده ره وه و چووینه وه بۆ مالی نه به ز و ئاهه نگیکی بچوو کمان گێرا و به قسه ی خوش ئه و شه وه مان برده سه ر.

بۆ به یانی پۆشتم بۆ نووسینگه و کاتژمێر ۱۱ بوو گه نم هات بۆلام ته نها بوو، لێم پرسى ئه ی کوا وه رزێر؟

گه نم: پێم وتوو که خۆی بێت، خۆ من هیچی ئه و نیم تا له گه ل ئه و بێم بۆلات.

ماکان: ئه ی ئافه رین، ئه وه نده ی تر گه وه بوویت له به رچاوم، گه غی خوشکم دوو پۆژه بیر له وه ده که مه وه که رامه تی منت پاراستوو، هه رچه نده ئه گه ر له گه ل وه رزێریش به اتیتایه من نه مده توانی هیج بلیتم، به لام وه کو ئیستا خوشحالت نه ده کردم و سه ره به رزت نه ده کردم، ئه وه شت بیرنه چیت وه رزێریش که نه مدیوه له به رچاوم شیرین بوو، که نازانم هه لویستی چۆن بووه که وتوته خۆت وه ره بۆلای کاکم؟

گه نم: وه لّلا زۆر ئاسایی بوو، دوو پۆژ بهر له ئیستا ئاگادارم کردوه و پیم وت کاتم داناوه تا کاکم بتبینیت، ئیتر ئه وهنده پرسى له کوێه به یه که وه ده پۆین یان خۆم بپیم، منیش وتم ههر ده بپت خۆت بپیت، ئه ویش وتی باشه، ههر ئه وهنده ئیتر دواى ته له فۆنم بۆ کرد وتم کاکم سه رقاله ئه مپۆ ناتوانین بیبینین و ناو نیشانه که م داوه تی که بپت بۆ ئیره.

ماکوان: زۆر باشه، چاوه پێی ئه وه ده که یه و دواى ده چین بۆ که بابخواردن وه ره باهه ندیك وینه ی باوکمت نیشان بدهم، تۆش بۆ ئه وه ی بزانی ت پیاویکی قاره مان و نوو سه ریکی گه وه بووه، خه ریکی ئه وه بووم وینه کان بدۆزمه وه له پڕ کوپکی گه نج خۆی کرا دبه ژوورا وتی: کاک ماکوان چۆنی باشی من وه زڕێرم.

وازم له گه ران به دواى په سمه کاندایه ئه و به خه رهاتم کرد و له جیگا که ی خۆم هه ستام چوومه لای و کوپکی زۆر به پیز و ئارام و له سه رخۆ و قۆزیش بوو، له دواى که میك دانیشتن من باسه که م کردوه.

ماکوان: کاک وه زڕێر بپجگه گه نم دوو خوشکی ترمان هه یه شویان کردوو، بۆیه باسی ئه وه م بۆ کرد بۆ ئه وه ی بزانی ت که خۆشه و یستی په رنسیپه و لای ئیمه گرنکه ته نها هه ز لیکردن نییه، یان خۆشم ده ویت نییه به ته نها، چونکه من سه به ینی ده بم به خالی مناله کانت و خالی تریشیان هه یه و پورو باپیر و نه نکى دروست ده بپت، واتا زۆر نزیک ده بی نه وه له یه کتر. جا من پێگر نیم له نیاوانی تۆ و گه نم دا به و مه رجیه ی ئه و په رنسیپانه جیبه جی بکه ی ت.

وه زڕێر: من له گه ل کاک جه مالی ش قسه م کردوو، ئیوه چی ده لێن من واده که م.

ماکوان: ده موچاوم یا به یه کدا و له ناخه وه ده کولام، بۆم نه شاراوه و پیم وت دیاره هیشتا له من نه گه یشتویت، من داواى شت ناکه م من ئالتون بۆ هه ردوکتان ده که م و مالیشتان بۆ داده مه زڕینم، له و جۆره که سانه نیم

وابزانی که ده لَیم پره‌نسیپ واتا داواکردنی پاره و ئالتون بۆ که‌نم، نا؛ ئه‌وه نییه باسه‌که. پاشان جه‌مال هیچی که‌نم نییه من ته‌نھا پِریزی ده‌گرم به‌وه‌ی وه‌کو باوکیک که‌غی له‌ منداییه‌وه‌ که‌وره‌ کردووه، من باوک و براو که‌وره‌ی که‌غم، کاک جه‌مال ناتوانیت بریار بدات، به‌لکو من بریار ده‌ده‌م.

وه‌رزیر: ببوره کاک ماکوان، مه‌به‌ستی من خراپ نه‌بوو، تۆ چی ده‌فه‌رموویت باوایت.

ماکوان: وه‌رزیر گیان و که‌غی خوشکم، خۆشه‌ویستی سێ جوّره: یه‌که‌م: که‌سێک چه‌ز له‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و دوا‌ی تیر بوونی چه‌زه‌که‌ی واز له‌یه‌کتری دینن، جا له‌ ته‌په‌فی پیاوینت یان ئافره‌ت.

دووهم: بریتیه‌ی له‌ خۆشه‌ویستی ژن و می‌ردایه‌تی بێ پره‌نسیپ، یان سه‌رکه‌وتوو ده‌بن یان جیا‌بوونه‌وه، ئه‌مه‌ش زۆرینه‌ی خانه‌واده‌ی کوردی له‌سه‌ر دامه‌زراره‌.

سێهه‌م: خۆشه‌ویستی به‌ پره‌نسیپ که‌ بنه‌ماکه‌ی دروست کردنی خێزانه له‌سه‌ر بنه‌په‌تی خۆشه‌ویستی عیشق له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی که‌ ژیان به‌رده‌وام بێت، عیشق به‌رده‌وام بێت که‌ په‌یوه‌ندییه‌ له‌گه‌ڵ دروستکه‌ری ژن و پیاو که‌ خوا‌ی موته‌عاله، پرسیاره‌که‌ی من ئه‌وه‌یه‌ له‌ تۆش که‌نم ئیوه‌ له‌م سێ جوّره‌ کامه‌یانن؟ به‌راسته‌گۆیی وه‌لامم بده‌نه‌وه‌ بێ پینچوپه‌نا.

هه‌ردووکیان ته‌ماشای یه‌کتریان ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد نه‌یانده‌وی‌را قسه‌ بکه‌ن.

ماکوان: کاک وه‌رزیر فه‌رموو.

وه‌رزیر: راستی و بێ درۆ کردن من جوّری دووه‌میانم، ده‌مه‌وینت ژن به‌ینم و بیه‌ خوا‌ه‌نی خێزان و وه‌کو که‌سێکی تر تووشی هه‌له‌ نه‌بم.

ماکوان: سوپاس بۆ راستگۆیه‌که‌ت، ئه‌ی تۆ که‌نم؟

گهنم: راستی تا تۆم نه ناسیبوو منیش وهک وهرزیر بیرم ده کردهوه، ده مویست شوبکه‌م و بېمه خاوه‌نی خیزان و مندالی خۆم و ناسایی بژیم.

ماکوان: واتا هه‌ردووکتان وا بیرتان ده کردهوه، مأل دروست بکه‌ن و هه‌موو که‌ره‌سته‌یه‌کی بۆ بکړن له سه‌لاجه، ته‌له‌فریۆن، گسک، زۆپا و ... هتد له‌گه‌ل ئه‌وانه‌شدا گهنم ته‌ماشای وهرزیر ده‌کات که مادام مالی هه‌یه پتویسته پیاویکی تیدا بیت، چونکه پیداویستی ماله. هه‌روه‌ها وهرزیر مادام مأل دروست ده‌کات پتویسته چۆن ته‌له‌فریۆنی هه‌یه له‌گه‌ل سه‌ته‌لایت، پتویسته ژتیکیشی هه‌بیت، ئه‌مه بیرکردنه‌وه کلاسیکه‌کی کورد و کۆمه‌لکه‌که‌مانه، وایه؟

وهرزیر: نا؛ کاک ماکوان به‌و شیوه‌یه نییه، به‌لکو ژنه‌پنان بۆ من دروست کردنی زیانیکی نویه‌و به‌چاوی که‌ره‌سته ته‌ماشای ژنه‌که‌م ناکه‌م.

ماکوان: له‌راستیدا ده‌زانم که هه‌ستیکی گه‌وره‌تر هه‌یه له‌وه‌ی که تیه هه‌یری یه‌کتر بکه‌ن له‌شیوه‌ی ئامیر و که‌ره‌سه‌تدا، قسه‌که‌تان ته‌واوه بر‌وا‌ی پنده‌که‌م ۱۰۰٪، به‌لام که پرهنسپ نه‌بوو له‌کو‌تاییدا وای لیدیت یه‌کتر وا سه‌یر بکه‌ن و خۆشه‌ویستی نه‌مینیت، تۆ ده‌لایت پیاو ده‌بیت ژنی هه‌بیت، که‌غیش ده‌لایت ژن هه‌ر ده‌بیت شو بکات، نه به‌نا‌راسته‌و‌خۆ‌ی هه‌ردووکتان ده‌بنه ته‌له‌فریۆن، هه‌موو مالیک پتویسته ته‌له‌فریۆن یان ته‌باخی تیدا بیت، به‌لام هه‌ستت چۆنه بۆ ئامیره‌کان، بۆ ژنومیردایه‌تیش هه‌روا ده‌بیت، که ته‌له‌فریۆنه‌که سوتا پیت خۆشه ته‌له‌فریۆنیتی تر ده‌کړیت یاخود کۆن بوو دانه‌یه‌کی نو‌ی ده‌کړیت، زیاتر دل‌ت به‌تازه‌که خۆشه به‌لام که کۆنه‌که له بیر ده‌که‌یت، چونکه بێ پرهنسپیه، یادگاری له‌دوای خۆی جی‌ناهی‌لایت به‌لکو ناره‌حه‌تی جیه‌ت‌شتوو ه‌پاره‌ت تیدا سه‌رف کردوو، بردوته بۆلای وه‌ستای ته‌له‌فریۆن له‌کو‌تاییدا ده‌لایت سوپاس بۆ خوا پر‌گار بووم له‌ده‌ستی، نیت‌ر گۆرانی به‌بالای ته‌له‌فریۆنه تازه‌که‌دا هه‌له‌ده‌یت، نازانم تیکه‌یشتن یان زیاتر پوونی که‌مه‌وه؟

گهنم: من باش لیت تیکه‌یشتووم.

ماکوان: کاک وهرزیر بیده‌نگه.

وهرزیر: هه‌موو ئه‌وانه‌ی وت ۱۰۰٪ پروام پییه‌تی، به‌لام دهمه‌وێت بلێم من پروام به‌خوا و به‌دین نییه، گهنم باش ده‌زانیت به‌لام پڕۆژیک له پڕۆزان داوایه‌کی خراپ یان پروام به‌کاری دوور له‌په‌وشت نه‌بووه، جا ئه‌و پره‌نسیپه‌ی به‌پزیت باسی ده‌که‌یت من پروام پییه‌تی، به‌لام به‌شیوه‌ی خۆم.

ماکوان: زۆر خوشحال بووم که خۆت ئهم قومبه‌له‌یه‌ت ته‌قاندوه‌وه، که‌واته‌ یان ده‌بی‌ت کۆنتراکتمان هه‌بی‌ت یان ده‌بی‌ت من به‌جیهێلن و خۆتان بریارێ خۆتان بدن، ئه‌و کات ده‌بی‌ت به‌رپرسیاری‌تی هه‌لبگرێ که‌چی ڕووئه‌دات.

گهنم: کاکه‌ خه‌سه‌رو تو‌ چی ده‌لێیت من سه‌رم له‌ قسه‌کانت ده‌رناچیت.

وهرزیر: کاک خه‌سه‌رو من نه‌هاتووم شه‌ری فیکری و جه‌سته‌یی بکه‌م، من دهمه‌وێت خزمه‌یاتی بکه‌م، ئاخ‌ر بیروباه‌وهر به‌ درۆکردن دروست نابیت.

ماکوان: به‌ پیچه‌وانه‌وه، لای من تو‌ ئیستا پزیت له‌ جاران زیاتره‌، خو‌ ئه‌گه‌ر هه‌رچیم بوتایه‌ و تو‌ بتوتایه‌ باشه‌ ئه‌وکات گومانم لێ ده‌کردیت، ئیستا هیچ گومانێکم لا دروست نه‌بووه، به‌لام ده‌کریت چاره‌سه‌ر بکریت، مانای وانیه‌ من بلێم هه‌لسه‌ برۆ ده‌ره‌وه‌ و کۆتایی به‌ دانیشتنه‌که‌مان هات، ئیستا من سوپاست ده‌که‌م و پیت ده‌لێم کاک وهرزیر ده‌کریت من هاوکاریت بکه‌م بۆ دووباره‌ دامه‌زراندنه‌وه‌ی بیروباه‌وهرت؟

وهرزیر: چۆن تێناکه‌م؟

ماکوان: ئاسانه‌ چی وای لێ کردوویت که‌ بیروباه‌وهرت به‌دین نه‌بی‌ت باسی بکه‌ یان تێمه‌ش بپروا ده‌که‌ین و یان بۆ هه‌ر قسه‌یه‌کت یان هه‌ر بیروباه‌وهریک که‌ جه‌نابتان هه‌تانه‌ لای تێمه‌ باشتر هه‌یه‌ و تۆش ئه‌گه‌ر

بروات پیکرد باشو بروات نه کرد نازادی له کوټاییدا من بریاری خوځم
دهدم و توو گه نمیش بریاری خوټان نه دهن.

وهرزیر: نه گهر بروام نه هیتا واتا گهنم له ددهست نه دهم؟

به دلناییه وه له ددهستی ددهدیت چونکه من خوشکی خوځم نادم به
کافرو بیباوه، کوټا بریاریش لای گهنم ده بیت.

گهنم: ههروه کو وتم کاکم ههرچی بلت له قسه ی دهرناچم.

وهرزیر: من چی بکه م کاک ماکوان، ناخر خو بیروباوه پر به زور نییه.

ماکوان: وهرزیر گیان سه ری دنیات لی نه یه ته وه یه ک، پیم بلتی بو
بروات نییه؟ ناخر خو تو نه وه نده ی (پوچیا گارودی) بیدین نیت که
سکرتیری حزبی کوټه نیستی فهره نسی بوو، پاشان بوو به موسلمان یان
هینده ی (نیحسان طه به ری) کافر نه بوویت، نه ویش سه روکی حیزبی
کوټه نیستی توده ی ئیران بوو پاشان موسلمان بوو، بروام نییه تو نه وه نده
فه یله سوف بیت.

وهرزیر: جا نازانم کاک ماکوان له کوټوه ددهست پی بکه م، من به
دریژیایی ده سال زیاتره که بیروباوه ری خوځم دارشتووه، دهرسم ههرچی
بلیم یان توپه بیت یان جیگای قبول کردن نه بیت.

ماکوان: من نامه ویت ئیستا ددهست پی بکه یت، وه کو نه وه یه که
بیروباوه ری خوټ به چ شیوه ک دهربرپیت لای منه وه نازادی و توپه بوون
له من نابینیت، ئیستا کاتی نییه ده روین ههرسیکمان که باب ده خوین و تا
ماوه یه ک کات وهربرگه، دوا ی نه وه قسه ده که ین و دانیشتمان ده بیت.

چووین بو که باب خواردن له دواویدا مالاوایم له وهرزیر کرد و بریاری
پیکه وه دانیشتمان داو کات و جیگامان ددهست نیشان کرد که له
میوانخانه ی سلیمانی پالاس دانیشین و باسه کامان بکه ین.

که نم ناردوهه بۆ مالهوه خوشم که رامهوه بۆ نووسینگه و چاوه پئی
دوکتور چالاک بووم که ته له فۆنم بۆ بکات، تا کاتژمیر چواری تیاره
ته له فۆنی نه کرد، ناچار من په یوه ندیم پتوه کرد، دواي هه والپرسین وتم
جه نابی دوکتور وا پریار نه بوو به یه کهوه برۆین بۆ وه لامی پشکنینه کان؟
جه نابت دیار نه بوویت.

د. چالاک: ببوره کاک ماکوان من بیرم نه کردهوه، به لام ناگاداریان
کردمهوه که ئه وهی جه نابت هیچی تیدا نییه، ئه وهی سره و خانم
نه خوشیه کهی تا رادهیه ک ترسناکه و ده بیت نه شته رگه ری بۆ بکهین و
گریه ی له میشکیدا دروست بووه ده بن لابریت، نیازم بوو کاتژمیر ۱۶:۳۰
ته له فۆنت بۆ بکه م تا کاتژمیر پینچ برۆین به دواي مالی سره و دا که له گه ل
باوک و براو سروهی خوشکی دین بۆ تیره و به یه کهوه بیانبهین بۆ باخه که
له زړگويز.

ماکوان: خیرا رازی بوون؟ وه للا پیم خوشه، جا من له خزمه تام به لام خو
جیگای من نابیتتهوه له سه یاره که، من ئیتر بۆ کوی بیم هه ر جیگای ئه وان
ده بیتتهوه.

د. چالاک: ویستم به هاو پیکه ت بلتیت هاوکاریمان بکات، من به یانی
زوو قسه م له گه ل کردن، که لوپه لیان زۆر پییه، سه یاره ی تاییه ت له
دهر به ندیخانه وه هیانونی، هه رچه نده به شو فیره که م وت بروات بۆ زړگويز
به لام رازی نه بوو، نه مزانی هوکار چیه ئه گه ر هاوکاریم بکهیت زۆر باش
ده بیت، خو ئه گه ر هه ر نه بوو سه یاره یه کی تر ده گرم به کری، به لام پیم
خوشه له گه لما بیت.

ماکوان: به سه رچاو تیتستا ته له فۆن بۆ نه به ز ده که م یان پیشره و بزانه م
کامیان ده ستیان به تاله و له و یه کتر ببینین؟

د. چالاک: وه ره بۆ که راجی ده ر به ندیخان منیش ده پۆم بۆ ئه و ی.

ماکوان: باشه!

ته له فۆنم کرد بۆ نه بهز خێرا به ده ممه وه هات و چوین بۆ که راج و لهوێ چاوه پریمان کردن تا هاتن و له دواییدا ئه واغمان برد بۆ باخه که ی زړگۆیز و به ره و سلیمانی که پاینه وه. له که پانه وه دا له گه ل نه بهز له هه مان جیگای پێشوو مامه پیره که مان بینیه وه، به ردی که له که ده کرد، نه بهز وتی برۆ بۆلای ئه و پیاوه (خه یری زینه یه) منیش ده ستم کرد به پێکه نین، چوومه خزمه تی وتم یا شیخ السلام علیکم!

شیخ عه بدولپه حمان: وعلیکم السلام، من ماندوو بووم ئه زانم تۆ ماندوت هه ساوه ته وه، کاریکی باشت کرد، ئه و کچه ت پشت گوێ نه خست، مادام قه ده ری تۆی هه لگرتوو، هاوکاری ته واوی بکه، پاشان ئاگادار به کاریکی زۆر که وره ت له به رده مدايه، هه ول بده جوان ئه نجامی بده، په له ی لئ مه که وه به وردی له گه لیدا برۆ، نه بهزی هاو پێشت خه ریکه پێزی پیاو چاکان ده گریت، پێی بلێ شیخ عه بدولپه حمان سلّوی لیت ده کرد، برۆ پرسیار مه که ماندوو بووم.

ماکوان: باشه شیخ خوات له گه ل، هیچت پێویست نییه؟

شیخ عه بدولپه حمان: دوای خێرم بۆ بکه، منیش دوای خێرت بۆ ده که م.

ماکوان: خوای په روه ردگار لێمان خۆش بێت.

مالاوايم لیکرد له نزیک چوونه ناو شار ئازار خان ته له فۆنی بۆ کردم، داوای کرد که به یانی سه ردانم بکات له نووسینگه، منیش خۆشحالی خۆم ده ربړی و له گه ل ئه ویش مالاوايم کرد.

له ناو شاردا نه بهز ده گه را بۆ جیگایه ک که پشوو بدهین، هیوا په ش ته له فۆنی کرد وتی سوره ی برام سه ردارم دۆزیوه ته وه و قسه م له گه ل کردوو، به لام باسی هیچم نه کردوو، هه ر وتم خه سه ره له ئه وروپا هاو ته وه و هه زی کردوو به تینیت و سه ردانی هه موومانی کردوو.

ماکوان: له سلیمانییه یان له هه ولێر؟

هيو! له ههولپړه و لهوټ دهوام دهکات، ناوښشان و ههموو شتیکم
لیوه رگرتووه بیخه م به.

ماکوان: دهست خوښ نهی تو له کویت؟ ټیمه له بازارین من ونه بهز.
هیوا پرش: ټیوه ئیسراحتی خوټان وهر بگرن من نانم خواردووه، قسه
دهکهینه وه.

مالاوايم له هیوا کرد و بیرم له وه ده کرده وه پرؤم بو ههولپړ بولای
سهردار، شهو له کهل نه بهز جیا بوومه وه و هاتمه وه بو مال هوه، سهرقالی
خویندنه وه بووم به کتیبی پر خنه نامیز له سهر نایینی مه سیحی، وتم
حه تمه ن شیخ عه بدولپر حمان ناماژهی به کاره گرنکه که کردووه مه بهستی
نازار خانه که بووه به مه سیحی، شهو پیش نوستن ته له فونم کرد بو شیرکو
و هه والم پرسى، وه عدم دایه که بیبه م بو جیگایه کی خوښ، که چی وتی
باوکه منیش له کهل خوټ بهر به بو نه وروپا.

ماکوان: ناخر کوړم خو ناتوانم بته خمه ناو جانتاکه م، ټمه هه مووی
رؤتیناتی دهوټ و ده بیت موعامه له ت بو بکه م.

له کهل نه ویش کوټایم پیه ټنا و پاشان ته له فونم کرد بو گهنم، دواى
هه وال پرسین نه ویش دایخسته وه و ته له فونم کرد بو خیزانم و له کهل
نانای کچم قسه م کرد، له بیرى نه وه دا بووم که چوڼ به خیزانم بلیم
کوړیکم هه یه، به لام نه مدرکاند، هه رچهند ده مزانی وتی زور سه خته،
به لام ده شموت خو هه ر ده بیت بوى باس بکه م، باشر وایه بکه پریمه وه و
پرو به پروو بوى باس بکه م به ته له فون نابیت، ناشکریت من کوړیکم
هه بیت و سهروه ری به لوعه به خوی بکات و به پتی ره وشتی خوی فیړی
ره وشتی بکات و تافانه ره شیش دایکی بیت! ټینجا له خه می نه وه دا بووم
هه ر بیرم له شیرکو ده کرده وه.

وه کو پۆژانی ئاسایی چووم بۆ نووسینگه و له کاتژمێر ۲ی دوا نیوه پۆ
 ئازار ته له فۆنی کرد که گوايه له نووسینگه، وه لأمم دایه وه که له وێم و
 چاوه پێی ئه وه ده کهم.

ئازار: کاک ماکوان، خه جیج و سازانم له که ئدایه خۆ ئاساییه ئه وانیش
 بێن؟

ماکوان: ئه ی کوا که لا ئه ویشتان به ئینایه له که ل خۆتان.

هه ر بۆ خۆشی وام وت ده زانم که لا سه رقائی شو کردنه، نوخسه بێت
 له جه نابت، خۆت و خه جیج خان و سازان خانیش به خێر بێن، بفرموون
 چاوه پێتان ده کهم، یه ک دوو که سی لئ بوو له نووسینگه داوام لیکردن که
 کێشه یه ک هه یه سی ئافره ت دێن بۆ ئێره به جێمان به ئێن. ئه وانیش کاتیک
 که ئافره ته کان هاتن مالاواییان کرد و پۆشتن، به گه رمی به خێره اتنم کردن
 و چام بانگ کرد و ئاوم بۆ دانان، هه ستم ده کرد لایان سه یر بوو نه مده زانی
 بۆچی لایان سه یره، ئایا له بهر که سایه تی من لایان سه یر بوو یان له منیان
 رانه ده بینێ که به و شێوه یه خزمه تیان بکه م.

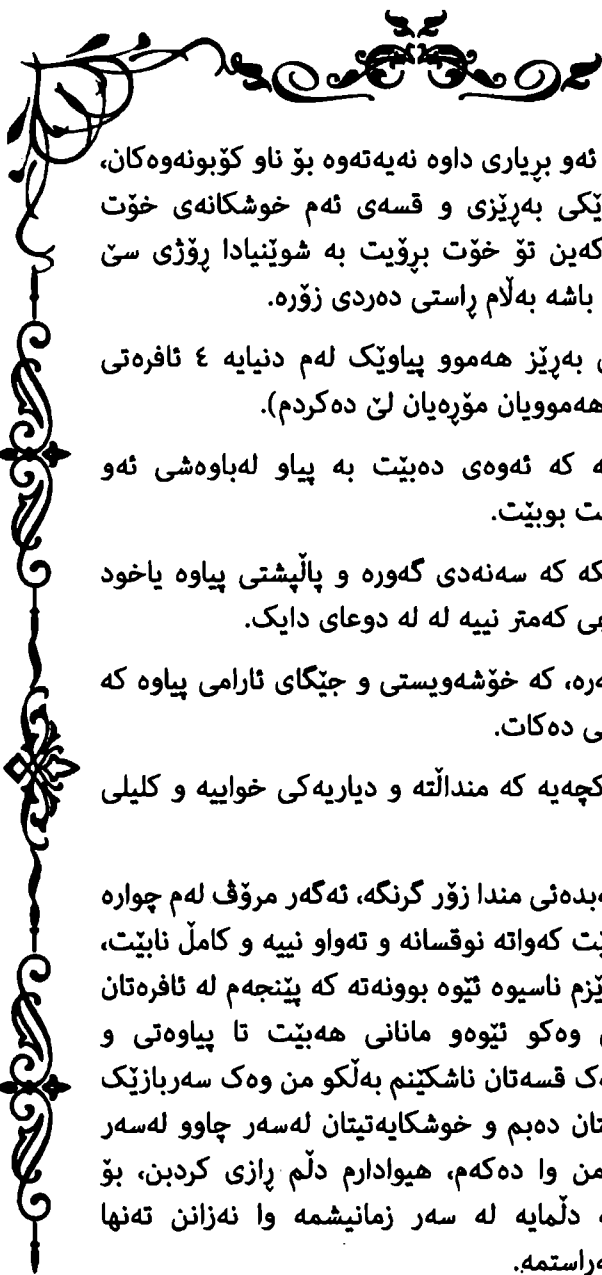
ئازار: کاک ماکوان ئه مپۆ به شه وق و خۆشحالییه وه ده بینم، چی
 پرویداهه؟ پۆژانی پاردوو زۆر خه مبار بوویت، ئه مپۆ له و پۆژانه ناچیت
 که تۆم ناسیوه؟

ماکوان: بلێم چی ئازاری خوشکم، پێده چیت خۆشحالی که لا و دلاوه
 بێت به روومه وه دیار بێت.

نه مویست پێیان بلێم که من نه خۆش نیم، له بهر دلی ئه وان و
 ئیحتیرامی ئه وه سی ئافره ته م زۆر لایوو، هه رسێکیان نه خۆش بوون زۆر
 زیاتر له پێویست پێزم لێیان گرت.

خه جیج: کاک ماکوان به قسه کانت زۆر خۆشحال بووم ئه وه شه وه، به لأم
 هه رچه نده لێیان تیکداین، نازانم کاک ئه نوه ر له ئێره یدا بوو یان په یوه ندی
 به بیروباوه ره وه بوو، جا هه موومان ده زانین که هه ئه له جه نابت نه بوو

له کاک نه نوهر بوو، ئیستا نهو بریاری داوه نه یه ته وه بو ناو کۆبونه وه کان،
من ده زانم جه نابت پیاوێکی به پرێزی و قسه ی نه م خوشکانه ی خۆت
ناشکینیت و داوات لیده که ین تۆ خۆت برۆیت به شوینیدا پرۆزی سێ
شه ممه به یه نیت، کو پرێکی باشه به لام راستی ده ردی زۆره.

ماکوان: خه جیج خانی به پرێز هه موو پیاوێک له م دنیا به ٤ ئافره تی
پێویسته (ئاگام لێیان بوو هه موویان مۆرهبان لێ ده کردم).

ئافره تی یه که م: دایکه که نه وه ی ده بیته به پیاو له باوه شی نهو
دایکه وه پیاوه تی بو دروست بو بیت.

ئافره تی دووهم: خوشکه که سه نه دی گه و ره و پالپشتی پیاوه یاخود
برایه، دوای خوشک هه یچی که متر نییه له له دوای دایک.

ئافره تی سییه م: هاوسه ره، که خۆشه ویستی و جیگای ئارامی پیاوه که
فیری بهر پرسیاریتی و ژیا نی ده کات.

ئافره تی چواره م: نهو که چه یه که مندالته و دیاریه کی خوا ییه و کلیلی
ده رگای به هه شته.

نه م چوار ئافره ته له مه بده ئی مندا زۆر گرنگه، نه گه ر مرو ف له م چواره
له هه ریه کێکیان بیبه ش بیت که واته نوقسانه و ته وای نییه و کامل نابیت،
به لام له وه ته ی تیه ی به پرێزم ناسیوه تیه بوونه ته که پێنجه م له ئافره تان
که ده بیت پیاو هاو پرێ وه کو تیه و مانانی هه بیت تا پیاوه تی و
شکۆمه ندی ته وای بیت، نه ک قسه تان ناشکینم به لکو من وه ک سه ربازی ک
بو فه رمانده که ی گو پراییه لتان ده بم و خوشکایه تیتان له سه ر چاوو له سه ر
سه رم، تیه چی ده لێن من وا ده که م، هیوادارم دل م پازی کردب، بو
زانیا ریتان من نه وه ی له دلمایه له سه ر زمانیشمه وا نه زانن ته نها
موجامه له یه، به لکو زۆر به راستمه.

سازان: پیاوی وه کو به پرێزتان زۆر ده گمه نه له م پرۆزه دا کاک ماکوان، که
هاو پرێه تی ئافره ت قبول بکات.

ماکوان: یه کجار وانیه سازهی خوشکم، ئەم دنیایه پره له پیاو، دەشیت زۆر لەمن باشتەر و چاکتر و ئاقلتریش هەر زۆر زۆر هەبێت.

ئازار: پێش ئەوەی بێن بۆ ئێره باسمان دەکردیت که هیچمان له ژیاغاندا بۆلای هیچ پیاویک نەپۆشتوین بهو شیوه ئەمن و ئاسایشهی که لەلای تۆ هەیه، ئیمه ی ئافرهت پیاوان لامان یه ک پرستهی چەند وشەین خێرا به چاوتاندا دەتان خوێنینهوه.

دەستم کرد به پێکهنین و وتم: ئازاری خوشکم هەر زۆر بچووکت کردینهوه، پرستهی چەند وشەیی؟ هیچ نەبوايه بتوتایه کتییکن.

خەجیج: ئازار راست دەکات، تەنانەت ئیمه دەتوانین جیاوازی لەنێوانی هەریهک له پیاوانی ناو باخهکه بکهین به خودی دوکتۆریشهوه.

ماکوان: ئەوه چیه که ئەوهنده زانای کردوون ئاوا به خێرای پیاو بناسن؟ با منیش له ئێوهوه فێر بم.

خەجیج: ماکوان گیان (له تەمەندا زۆر لەمن گەورەتر بوو) به چاوی خوشکی گەورە ی خۆت سەیری پیاو بکهیت زۆر زوو دەبناسیت تەماشای ئیستامان مەکه نەخۆشین، پۆژانیک بوو ئیمه خاوهن دڵ و گەنجیتی و لەش ساغی بووین، زۆر دەگمەنه پیاوان به چاوی شەهوەتەوه سەیری ئافرهت نەکەن لهیه کهم چرکه ساتهوه.

ماکوان: ئەی ئاسایه پیاو ئەو هەستە ی هەبێت بۆ پەگەزی به رانبەر، به لām من مەبهسته که تیناگەم ئەگەر پیاویک پیاو بێت دەبێت هەر شەهوەتی بۆ ئافرهت بێت، ئەی خۆ ناکریت پیاو هەز له پیاو بکات به چاوی شەهوەت تەماشای یه کتری بکهن.

خەجیج: نا؛ کاک ماکوان زۆر هەله تێگەیشتی، لێره دا باسی مروف بوون دەکهین، بۆلای تۆ ئارامین؟ چونکه چاوی شەهوەت له سەر ئیمه نییه، به لکو به چاوی مروف بوون سەیرمان دەکهیت، وهکو خوشک و هاوڕێ و کهسوکارت تەماشامان دەکهیت.

ماکوان: واتا ئتوه ژنان يه کسه ر راسته وخو دهرانن پياو چوډ ته ماشاتان ده کات؟

خه جيچ: به دلنيايي هوه، راسته وخو به چاويا دياره و دهرانين که چ جوړه پياويکه.

ماکوان: هر تو وايت يان هه موو ئافره تان به گشتي وان؟

خه جيچ: به دلنيايي هوه هر چي ئافره ته نه وه دهرانيت، من به ناوي هه موويان ده توانم پيت بلتم، به لي هه موو ئافره تان به گشتي وان به من و ئازار و سازان و خيزانت و دايکت و دايکي تيمه و هه موو ئافره تان باش نه وه دهرانن.

ماکوان: که واته قسه که ي ئازار ۱۰۰٪ وايه، تيمه ي پياو رسته يه کی چهند وشه يين.

ئازار: ببوره کاک ماکوان پيت ناخوش بوو وام وت؟

ماکوان: نه به خوا ئازاري به ريز سويند به خوا قسه که تم زور لا جوان بوو، پاشان خويندنه وهت زور به جوړتهت بوو، بويه نهک پيم ناخوش نه بوو خوشحالت کردم، به لام دهمه ویت مادام تيوه پتوانه کاری ده که ن هر له دهمی خو تانه وه به ئينسافه وه خو تان بناسين.

ئازار و خه جيچ هه ردو وکيان ويستيان قسه بکه ن، ئازار فهرمووی له خه جيچ کرد به لام خه جيچ وتی نا سه رها تو قسه بکه، بويه ئازار دهستی کرد به قسه و وتی: تو له م بواره کارت زور له گهل ئافره تان کردووه، دوايش من هاوکاريت بکه م، خو ت دهراني کاک ماکوان پروژنامه نووس و نه ديبه ده يه ویت ئينته رقيومان بکات (هه موو ده ستمان کرد به پيکه نين)

ئازار: ليره دا نه وه ي من دهرانم و مامه له م له گهل ئافره تدا کردووه بو ت باس ده که م، ئافره ت کائينتيکی زور تو له سينه ره وه يه، به دواي تو له دا ده که ريت، ئافره ت له گهل ئافره ت ره حم به يه کتری ناکه ن وه کو پياو نين،

پیاو لایه نی ره حم و به زه بیان نه گهر چی له چاو ژن که مته به لام له به ران به ر
یه کتریدا به کاری ده هینن، هیچ نه بیت پیاو خاوه نی غیره ت و پیاوه تی و
چاکه کردن له گهل یه کتریدا، هه ندیک پرنسیپیان هه یه وه کو
شه رفمه ندیتی، به وه فایی، لیئورده یی و زوری تر له م خاسیتانه، ئافره تیش
به هه مان شیوه ی پیاو نه م سیفاتانه ی هه یه، به لام لایه نی سۆزداری و
خۆشه وستی به هیزتره له پیاو و که متر به کاریان ده هینن، پیاو زیاتر
لایه نی نه قلی به کار ده هینن، وه کو ده لاین عه یه بو پیاو مافی هاو پیکه ی
یاخود دراوسن دوکانه که ی یان هاو پیشه که ی بخوات یان زه وتی بکات.
هه لبت پرو نه دات له نیوانی پیاوانیشدا که متره، به لام له ناو ئافره تاندا
یه کجار زوره.

ماکوان: کوا نه و هه موو کوشت و کوشتار و خوین رشتن و زولمه
ده کریت هه مووی پیاوان ده یکه ن، بو نه مپرو واتان له من کرد به رگری
له ژنان بکه م و ئیوه ی ژنیش به رگری له تیمه ی پیاو بکه ن، نه م
هاو کیشه یه تان بو وا پیچه وانه کردو ته وه؟

ئازار: کاک ماکوان په له مه که بو ت پروون ده که مه وه، کیشه له چاک و
خراپدا نییه، که کن باشه و کیش خراپ. له هه ردوو په گه ز چاک و خراپ
هه یه، باسی بواری ده روونی ئافره ت بو ده که م، ئافره ت شوو ده کات به
پیاویک که هاوسه ری هه یه، گوئی نادات به وه ی که پیاویک له گهل
ئافره تیکی تر به ش ده کات، یان نه گهر ئافره ت رازی نه بیت به خیانه ت
کردن هیچ پیاویک ناتوانیت خیانه ت بکات، هه لبت مه به ستم
ده سترژی نییه نه وه یان ده چینه باسیکی تره وه، به لام مه به ستم نه و
ئافره ته یه که پیاوی هه یه و خیانه ت ده کات، ئافره ت زور له پیاو درنده
تره، به لام به شیوه یه کی ناسک له به رگی ئافره ت، ئافره ت ده توانیت خیزان
تیک بدات، کو مه لکه تیک بدات، و شارو ولایتیش ویران بکات.

ماکوان: ئازاری خوشکم نه و تیروانینه ی جه نابتان زور دوره له تیروانینی
من (کاتی نه وه بوو که بزمار بده م له تابوتی ئازار)، چونکه تو له وانه یه

له ناو سالاریه تی نئیرینه دا چاوت کرابیته وه، بۆ نموونه له ئایینی مهسیحی دا ژن پۆلێکی نهوتوی نییه، هه موو شتیک لای نئیرینه که یه، له ئایینی مهسیحی دا زۆر به کهمی گرنگی به ئافرهت دهدهن، تهنا ته خودی (عهزراء) که (خاتوو مهریه می دایکی عیسیایه سهلامی خوا ی له ههردووکیان بێت) ناوی زۆر کهم هاتوو له ئینجیل دا، له مه رکۆس و یوحه نا دا ناوی نه هێت راوه، ته نها له مه تا و لوقا دا ناوی هاتوو زۆر به کهمی له په راویژدا، ته ماشای ئایینه که بکه هه مووی له سه ر نئیرینه یی دامه زراوه هه رباسی خودی خوا ی په روه ردگار به پیا و باوک و نئیرینه یه، ته مه له کاتیکدا له ئیسلامدا پیچه وانیه، خوا به هیچ په گه زیک ناشوبه ی نریت و خاتوو مهریه میش میحوه ری سه ره کییه له گه ل دایکی مه ریم دا، بێجگه هه موو ته مانه ئیسلام پۆلی ئافره تی زۆر به رز نر خاندوو، نموونه ی دایک و خوشک و کچ، به هه شت له ژیر پیتی دایکاندا یه، پرزی دایک زۆر زیاتره له باوک و... هتد.

ئازار: کاک ماکوان من خویندنه وه م بۆ ئافره ته له سه ر بنه مای دینی مه سیحی یان ئیسلام نییه، به لکو به چاویکی زانستی و ده روون ناسیه وه ته ماشای واقیعه که و ناخی په گه زی میینه ده که م.

ماکوان: بروا بکه من نه و خویندنه وه یه ی جه نابت لام قبول نییه، له گه ل حورمه تم بۆ تیه ی به پرز.

خه جیج: با من باسیکت بۆ بکیرمه وه کاک ماکوان، هه ز ده که م بزانی ت من خه لکی نه و ده فیه ری لای تیه نیم.

ماکوان: دیاریوو به له هجه که تدا به لام هه زم نه کرد پر سیارت لی بکه م. خه جیج: من خه لکی پۆژه لاتم، له گه ل کوپرێک دلمان چوو به یه کدا و هه زمان له یه کتری بوو، هاته داوام له به ر نه وه ی کوپره که هه ژار بوو تیمه ش له ئاغا کانی ناوچه ی خۆمان بووین باوکم پازی نه بوو، له گه ل کوپره که پلامان دا رشت که هه لبیین بۆ باشور، بریاره که مان جیبه جی کرد، هه رچی

پاره و شتمان پێ بوو خه رجمان کرد، بیهرا دی خو شه ویستم کریکاری ده کرد، له راستیدا چونکه منی خوش ده ویست هیژ و بازووی ده نه وهنده ی تر به هیژ بوبوو، منیش به نان و ئاوی بیهرا دی پازی بووم.

پاش ماوه یه ک له بهر به هیژی و له شجوانی بیهرا دی بوو به پاسه وانی بهر پرستی، زۆر خوش حال بووین هه ردوو کمان پاره ی مانگانه که ی زۆر باش بوو، ۱۵ رۆژ له مأل بوو ۱۵ رۆژی له ده وام، سالی ۲۰۰۰ له پێگای کهرکوک-به غداد له گه ل چه ند هاو پێیه کی که و تنه که مین و کوژران، وتم ته وای ژیانم کو تایی هات دوا ی بیهرا دی. وه لامم نارده وه بو دایکم و خوشکه کانم وتم میرده که م مردو وه، دایکم پاره ی بو ناردم که نه گه پێمه وه، چونکه باوک و برا کانم ده مکوژن، برۆا بکه کاک ما کوان هیچ کاریکی هه له م نه کردبوو، ته نها بیهرا دی خوش ده ویست و شوم پێکرد.

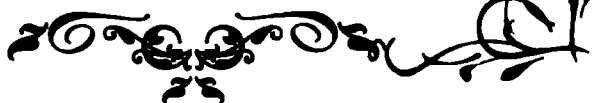
به هه رحال ماوه یه کی پێچوو منیش بهر پرسه که ی بیهرا دی نه دیوو هات پاره ی بو هی نام و سه رخو شێ لی کردم، پیاو یکی به ریز و مه عقول دیار بوو، دیار بوو زیره ک و به تواناش بوو، زۆر با سه که ت بو درێژ نا که مه وه منو جوتیاری بهر پرسی بیهرا دی پێکه وتین بو زه وای، داوای لی کردم که شوی پێیه که م، منیش داوام کرد به و مه رجه شوت پێده که م که هاو سه ری یه که مت ته لاق بده ی ت و واز له مندا له کانت به ی نیت.

ماکوان: چه ند مندا لی هه بوو؟

خه جیج: دوو مندا لی هه بوو، کو پێک و کچێک، وازم پێ لی هێنان، ژنه که م پێ ته لاق دا، مندا له کانم لی کرد. ژنه که ی به هو کاری نه وه ی من شوم پێ کرد خو ی سووتاند و هه موو ده مو چاوی تێکچوو.

ماکوان: شوکر نه مرد؟

خه جیج: نا نه مرد، من ده زانم هه موو ساتیکی مه رگی که، له دوا ی نه وه ی من تووشی نه م نه خو شیه بووم، جوتیار چوو ژنی تری هی ناو منی پشت گو ی خستوه.

ماکوان: جیابوهوه لیت؟

خه جیج: نا، به لām به مانگ به کتر نابینن و ته له فۆنیشم بۆ ناکات،
ئهوهی که ئیستا به سهرم هاتوو هه موو تاوانی خۆمه.

ماکوان: وانیه، راسته تاوانیکی گه وره ت کردوو، به لām خوای گه وره
ئه گهر تۆ له شت لی بکاتهوه بۆ پاکبوونه وه ته، ئه ی باشه خۆ ئه گهر
تاوانیکت کردیت، ئه ی نازار و سازان چی ئه وان بۆ نه خۆش که وتون؟
خه جیج: با خۆیان وه لām بده نه وه.

نازار: منیش دان به تاوانی خۆمدا ده ئیم، له زانکۆ له گه ل کورپیکدا
یه کترمان ناسی و زۆر یه کترمان خۆش ده ویست، زیاتر ناچمه ناو قولایی
باسه که له پاشان کورپیکی تر به ده سال له و کورپه گه وره تر بوو که پێشتر
یه کترمان خۆش ده ویست له بهر سه رووت و سامانه که ی من وازم له و
که سه هیناو رازی بووم شوو به م پیاوه ده وله مه نده بکه م،
خۆشه ویسته که م ناوی ئه حمه د بوو له داخا سه ری خۆی هه لگرت و پۆشت
که س نازانیت له کوئیه، پاشان پیاوه ده وله مه نده که ئالتونی زۆر و سه یاره ی
بۆ کریم، که تووشی ئه م نه خۆشیه بووم وازی لیه ئینام.

ماکوان: سه یره، ئه ی سازان تۆ هیچ شتیک، کۆمینیتیکت هه یه.

سازان به قورگی پر له گریان هوه وتی: تاوانی من له هه موویان گه وره تره
من وه کو هه موو کچانی تر ئاره زووم بوو شو بکه م به کورپیکی ئاموزام
به لām ئه و منی نه ده ویست، له پر برا که ی هاته داوام، منیش بۆ ئه وه ی سزای
ئو بده م شوم کرد به برا که ی، مالی مامم زۆر گه وره بوو، چوار مالی تیدا
ده زیان و اتا چوار خیزانی جیاواز بوون، مالی تیمه و خوشکی میرده که م و
مالی مامم و ئه و برابه ی که م نه زه م لیده کرد پێشتر هه موومان له یه ک
حه وشه دا بووین و خانوه کامان جیا بوو، به لām من ژیانم له هه موویان
تیکدا له بهر خاتری خۆم و له کو تایددا خوای گه وره تۆ له ی لێسه ندمه وه.

ماکوان: بۆ چیت کرد؟

مهمله که تی عیشق

سازان: هه‌میشه له‌فیتنه‌ی و دوو‌رووی و ئاژاوه‌ناوه‌دا بووم، وه‌کو شه‌یتان له‌نیوانی ئاموژنم و مامم، هاوسه‌ره‌که‌م و براکه‌ی و خوشکه‌که‌ی و می‌رده‌که‌ی شه‌رم دروست ده‌کرد، له‌به‌رچاویان وا خوّم نیشان ده‌دا که په‌یوه‌ندیم هه‌یه له‌گه‌ل می‌ردی دشه‌که‌م، تا له‌یه‌کم جیا‌کردنه‌وه.

پاشان ئه‌و ئاموزایه‌م که پی‌شتر چه‌زم لێی بوو شوی پی‌بکه‌م کیشه‌م دروست کرد ئه‌ویش ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا.

خه‌ریک بوو هه‌رسێکیان بکه‌مه‌ده‌روه، به‌لام نه‌مده‌زانی چی بکه‌م، ئه‌وان ده‌رده‌دل و پۆخ‌له‌واتی خو‌یان بو من باس کرد، من سه‌رم داخستبوو، وه‌لامم پی‌نه‌بوو بو‌قسه‌کانیان. به‌هه‌رحال پی‌م وتن من ده‌توانم چیتان بو بکه‌م؟ چیم پی‌ده‌کری‌ت و بو‌چی هاتوون بۆلام، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی زۆر نه‌رم و برایانه پی‌م وتن.

خه‌جیج: من هیچ که‌سم نییه، پی‌ویستم به‌که‌سایه‌تی تۆیه، چی بکه‌م تا خوا لێم خو‌ش بی‌ت، پاره‌شم زۆره‌ تۆ چی بلێیت له‌قسه‌ت ده‌رنا‌چم.

ئا‌زار: منیش ده‌زانم مه‌رگم نزیکه‌ ئه‌گه‌ر ژیا‌نێکی تر هه‌بی‌ت چه‌زده‌که‌م له‌گه‌ل کاک ما‌کواندا بم.

سازان: من دنیا‌م له‌ده‌ست چوو، هاتووم بو ئه‌وه‌ی هاو‌کاریم بکه‌یت قیامه‌تم له‌ده‌ست ده‌رنه‌چێ‌ت.

ما‌کوان: له‌پراستیدا چوار وشه‌م هه‌یه بو‌تان، له‌به‌ری بکه‌ن بو ئه‌وه‌ی وشه‌ی پی‌نجه‌م له‌دایک بی‌ت ئه‌گه‌ر ده‌کری‌ت فی‌ری ئه‌م چوار وشه‌یه‌ بێن

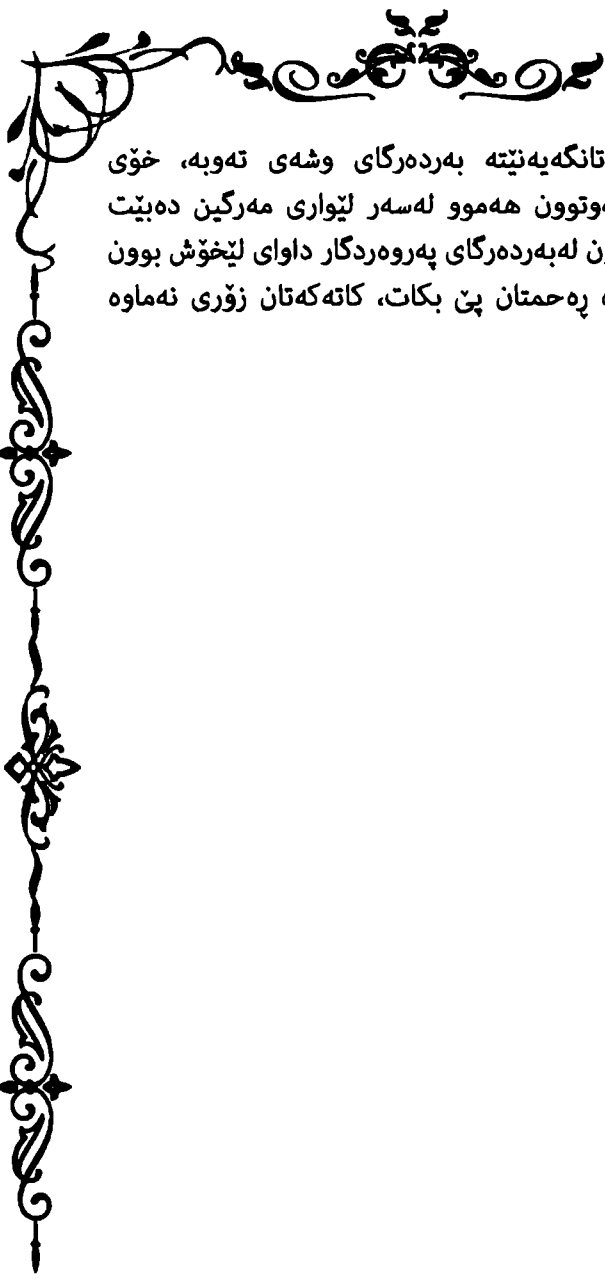
یه‌که‌م: هه‌له‌م.

دووهم: بم‌بوره.

سێیه‌م: سو‌پاس.

چواره‌م: خو‌شم ده‌وی‌ت.

ئەم چوار وشە يە ئەتانگە يە نىتە بەردەرگای وشە ي تەوبە، خۆي
لە راستیدا تىوہ درەنگ کەوتوون ھەموو لەسەر لىواری مەرگین دەبىت
فريای خۆمان بکەوين، بپۆن لە بەردەرگای پەرورەردگار داواي لىخۆش بوون
بکەن، بە لکەو خواي گەرە پەرەمەتان پى بکات، کاتە کەتان زۆري نەماوہ
فريا بکەون.

هه له‌م، بمبوره، سوپاست ده‌که‌م، خوشم ده‌وئیت

له نووسینگه گویم گرت له کورته چپړوکی ژبانی خه جیج و نازار و سازان، تووشی شوک بووم، به‌لام ویستم دان به‌خومدا بگرم، گورانکاری ته‌واو بکه‌م له‌ژبانی ته‌و ئافره‌تانه‌دا، له‌کاتیکدا هه‌رسیکیان سه‌ره‌یان گرتووه بۆ مه‌رگ، خوشیان باش ده‌زانن که ده‌مرن، به‌لام دیار بوو زور ده‌ترسان له‌دوای مردن، بویه په‌نایان بۆلای من هینابوو که ږیگیان نیشان بده‌م، ده‌بوو ئه‌مانه‌ته‌که به‌باشترین شیوه بپارێزم.

بویه داوام لیکردن که چوار وشه فیر بین بۆ تۆبه‌کردن و گه‌رانه‌وه بۆلای خوای گه‌وره، بۆم باسکردن که هه‌میشه چاو کویر نابیت، به‌لکو دل کویر ده‌بیت، تیره زور شتتان له‌ده‌ست داوه یان بابلیم مردوو، ئه‌قلتان نه‌ماوه و گوێکانتان نابیسیت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُون لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ (الحج)
واته: تیا ئه‌م کافرا نه‌ی مه‌که‌ش به‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌گه‌راون تا ئه‌م شتانه به‌چاوی خوایان ببینن و دلایان هه‌بن تا به‌دلایان تیبکه‌ن یاخود گوێیان هه‌بیت و شتی پێ ببیستن، به‌لام چاو کویر و نابینا نابیت، به‌لکو ئه‌و دلای که له‌سنگدا به‌کویره‌و حه‌قیقه‌ت و راستیه‌کان نابینیت.

به‌هه‌رحال کاتی ئه‌وه‌مان نه‌ماوه که‌چی باسبکه‌ین و چی باس نه‌که‌ین یان له‌که‌ل ږێرم بۆ نازار باوه‌کو مه‌سیحی نه‌بین باسی تاوانی خویمان بکه‌ین و به‌ناوی ئیعتیراف و دانیانان، پاشان باسی تاوانه‌کامان وه‌کو تیر یان فیشه‌ک بده‌ینه ده‌ستی خه‌لکی و دواپی پێوه‌مان بنیته‌وه، ئیتر ئه‌گه‌ر به‌قسه‌ی من ده‌که‌ن هه‌یج کات باسی تاوانه‌کانتان مه‌که‌ن، به‌لکو ږوون بۆلای

خوای موته‌عال دهرگاری کراوه‌یه، کاتی دیاری کراو بو کهس دانائیت، گوی
بو هه‌موو کهس ده‌گریت و ناگاداره به‌سهر هه‌مووانه‌وه، ته‌نها نه‌و له
هه‌موو تاوانیک خوش ده‌بیّت، خوای گه‌وره ده‌فهرموویّت:

﴿قُلْ يٰٓعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
یَغْفِرُ الذَّنۜوۡبَ جَمِیۜعًا اِنَّهٗ هُوَ الۡغَفُوۡرُ الرَّحِیۡمُ﴾ الزمر

واته: بی‌تومید نه‌بوون له په‌حمه‌تی خوا، ئیبنو عه‌باس ده‌فهرموویّت:
که‌سانیک له هاوبه‌ش بریارده‌ران خه‌لکیان کوشتبوو به‌ زۆری، زینایان
کردبوو به‌ زۆری، هاتنه‌ لای پتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وتیان: نه‌ی
محمد ﷺ ته‌وه‌ی تو ده‌یلتیت و بانگه‌وازی بو ده‌که‌یت شتیکی
چاکه‌ به‌لام پیمان بلتی: ئایا نه‌و تاوانانه‌ی که‌ پی‌شتر کردوومانه‌ ده‌سپرتیه‌وه‌و
خوا لی‌مان خوش ده‌بیّت؟ خوای گه‌وره‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاندو فهرمووی:
نه‌ی محمد ﷺ به‌و به‌ندانه‌م بلتی که‌ ئیسراف و زیاده‌ویان
کردوو له‌ تاوان و سه‌رپیچیدا: بی‌تومید نه‌بن له‌ په‌حمه‌تی خوا، به‌دلتیایی
خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موو تاوانیک خوش نه‌بی ته‌نها شه‌ریک دانان نه‌بیّت
بو‌ی ئیتر له‌ هه‌موو تاوانیکی تر خوش نه‌بیّت، (ئه‌مه‌ ئومید‌به‌خ‌شترین
ئایه‌ته‌ له‌ کتابی خوای گه‌وره‌، و سه‌حابه‌ زۆر دلیان پی‌ی خوش بووه‌)، (ئه‌م
ئایه‌ته‌ بانگ‌کردنی سه‌رحه‌م کافران و تاوانبارانه‌ بو ته‌وبه‌ کردن و گه‌رانه‌وه
بو‌ لای خوای گه‌وره‌، ته‌وه‌ی ته‌وبه‌ بکات چه‌ندی‌ک تاوانی زۆر بیّت خوای
گه‌وره‌ لیتی خوش ده‌بیّت، وه‌کو نه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌د که‌سی کوشت و
ته‌وبه‌ی کردو خوای گه‌وره‌ لیتی خوش بوو)، ئیبن عه‌باس ده‌فهرموویّت:
(هه‌رکه‌سی‌ک له‌ پاش ئه‌م ئایه‌ته‌ خه‌لکی بی‌تومید بکات له‌ ته‌وبه‌ نه‌وا باوه‌ری
به‌ قورتانی پی‌روژ نییه‌)، به‌ دلتیایی خوای گه‌وره‌ زۆر لی‌خو‌ش‌بوو به‌په‌حم و
به‌زه‌یه‌.

برۆن خۆتان به‌ ئاو پاک بکه‌نه‌وه‌ و ده‌ست‌نوێژ بگرن و دلۆده‌روونتان
پاک بکه‌نه‌وه‌ و برۆنه‌ سه‌ر به‌رمال و بلتین:

خوایه گیان هه‌له بووم زۆر داوای لییووردن ده‌که‌م بمبوره، سوپاست ده‌که‌م که ده‌رگای ته‌وبه‌ت دانه‌خستوو و لیم خوش به، خوایه گیان خوشم ده‌وویت، چونکه هه‌موو شتیک جی ده‌هیلیم و ده‌که‌پریمه‌وه بۆلای زاتی به‌رزت.

ئه‌مه‌ش نه‌ینی ئه‌و چوار وشه‌یه‌یه که پیموتن، داوا ده‌که‌م له ئازاری خوشکم واز له ئایینی تر به‌یتیت و بکه‌پرته‌وه بۆ ناو دینی ئیسلام به‌کافری نه‌مریت و بۆ هه‌تا هه‌تایه له دۆزه‌خ دا نه‌یت.

برۆن به‌گریانه‌وه تاوانه‌کانتان بۆ خوا باس بکه‌ن و داوای لی‌خوشبوونی لییکه‌ن، زۆر نزیکه دوعا و ته‌وبه‌که‌تان هوکاري چاره‌سه‌ری نه‌خوشیه‌کانتان بیت.

هیچ که‌س له ئیوه ۱۰۰ که‌سی نه‌کوشتوو، خوای په‌روه‌ردگار له‌که‌سیک خوش ده‌بیت که ۱۰۰ که‌سی کوشتوو بۆ تاوان، چونکه به‌داوای که‌رانه‌وه و ته‌وبه‌دا بووه خوای که‌وره ناویمیدی نه‌کردوو، ئه‌و ئافره‌ته‌ی که پشیله‌که‌ی برسی کرد و له‌برسا مرد، چوو دۆزه‌خ ته‌وبه‌ی نه‌کرد، شه‌یتان بۆیه بووه خاوه‌نی پله‌ی شه‌یتانی چونکه لوت به‌رز بوو له ته‌وبه‌کردن، به‌لام ئاده‌م و حه‌وا هه‌ردووکیان زانیان هه‌له‌یان کردوو خیرا داوای لی‌یوردنیان کردو سوپاسی خویان کرد، پاشان خوشه‌ویستیان بۆ په‌روه‌ردگار ده‌رپری، خوای که‌وره بۆمان ده‌گیرته‌وه و ده‌فه‌رموویت:

(قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٥٧﴾) الأعراف

واته: هه‌ردووکیان یه‌کسه‌ر ته‌وبه‌یان کرد وه‌کو ئیبلیس نه‌بوون که تاوانی کردو ته‌وبه‌ی نه‌کرد، به‌لکو ئه‌مان یه‌کسه‌ر دانیان به تاوانی خو‌یاندان نا ئه‌ی په‌روه‌ردگار زولممان له نه‌فسی خو‌مان کردو تاوانمان کرد (پێویسته هه‌ر که‌سیک تاوانی کرد وه‌کو ئاده‌م و حه‌وا خیرا ته‌وبه‌بکات و بۆ لای خوای که‌وره بکه‌پرته‌وه تا خوای که‌وره لی‌ی خوش بیت)، ئه‌گه‌ر تۆ لی‌مان

خوښ نه بې و ږه حلمان پې نه که ی نهوا ټیمه له زه رهمه ندان نه بین له
دونیاو قیامه تدا، خوی گه وره لیان خوښوو.

خوشکه کانم خوی گه وره هه موو شهو ټک چاوه پښه که ټیوه
بگه پښه وه بولای هه موو شهو ټک دټه ناسمانی دنیا تا سې به کی شهو
ده مینټه وه، پاشان ده فهرموو ټ: کي داوام لیده کات تا پټی به خشم، کي
داوای لیخوښ بوون ده کات تا لټی خوښ بیم، نه مه ش قسه ی به پښترین و
به پښترین مروفي جیهانه پیغه مبر محمد ﷺ که
ده فهرموو ټ:

يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ
الْآخِرِ، يَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ وَمَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ وَمَنْ
يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ؟ / متفق عليه

ټیوه ده توانن لهم کات و ساهه دا خیرا ژیانتان بگوړن که گوړانکاری
پرویدا خوی گه وره عزیزه و نارامی و دلنه وایتان پښکه ش ده کات،
پښکای به ره و خوا راسته پښکایه و تاسه و خوا رو خپچی ټیدا نییه، به قسه م
بکه ن په له بکه ن له ته و به و گه رانه وه بولای خوا، خیرا فریای به ندایه تی و
یادی نه و زاته به رزه بکه ون، که ده گه پښه وه بولای دلنیا بن زور دلنیا بن،
له دایک به به زه یی تره بو منداله کانی، نه و زاته ش بو به نده کانی، دلنیا بن
شه یتان پښکاتان پې ده گریټ، به لام چاوکراوه بن به یادی خوا راوی بنین،
چونکه له که میندایه بوټان، ټیستا له ټیوه زور نزیکه، خوی گه وره
ده فهرموو ټ:

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ﴾ (الأعراف)

واټه: نه و که سانه ی که ته قوای خوی گه وره نه که ن کاتیک تووشی
وه سوه سیه ک بین له لایه ن شه یتانه وه یا خود له کاتی تووړه پیدا فهرمانیان
پې بکات به خراپه و تاوانیان بو برازینټه وه، دواتر بیر نه که نه وه له

کهوره‌یی خوای گه‌وره و سزا‌که‌ی نه‌وان به‌ئاگا دین و پراستیه‌کان نه‌بینن که
نه‌مه له شه‌یتانه‌وه بووه.

نه‌و که‌سانه‌ی که خاوه‌نی په‌حم و به‌زه‌بین خوای به به‌زه‌یش به‌زه‌یی
پیا‌بانا دیته‌وه، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌ویت: (الراحمون
یرحمهم الرحمن) ئیوه‌ش به‌زه‌یتان به‌خۆتاندا بیته‌وه تا خوا به‌زه‌یی پیا‌تاندا
بیته‌وه.

خوای په‌روه‌ردگار دل‌نیامان ده‌کاته‌وه که هه‌ر که‌س خۆپاریز و خواناس
بوو خوای گه‌وره ده‌رگای خێرو چاکه‌ی بۆ ده‌کاته‌وه:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۝﴾ الطلاق

واته: هه‌ر که‌سێک ته‌قوای خوای گه‌وره بکات به‌وه‌ی که سنووری خوای
گه‌وره نه‌به‌زینن و تاوان و سه‌رپیچی نه‌کات و خیزانه‌که‌ی ته‌لاقدا له‌سه‌ر
سوننه‌ت ته‌لاقى بدات، گه‌راندیه‌وه له‌سه‌ر سوننه‌ت بی‌گه‌رینیته‌وه،
شایه‌ت دا‌بنیت، نه‌وه خوای گه‌وره ده‌رووی خێری لێ نه‌کاته‌وه له‌و
کیشه‌یه‌ی که که‌وتۆته ناوی و پرزگاری نه‌کات، له‌ ناخۆشیه‌کانی دونه‌یاو
قیامه‌ت پرزگاری ده‌کات، یاخود که‌وته ناو هه‌ر شوبه‌هه‌و گومانیک له‌ دیندا
خوای گه‌وره ده‌رووی لێ نه‌کاته‌وه و پرزگاری نه‌کات، یاخود له‌سه‌ره‌مه‌رگدا
له‌ ناخۆشیه‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ پرزگاری نه‌کات.

هه‌روه‌ها ناکریت هه‌موو ژیا‌نت به‌ په‌قه‌وه ته‌ماشای خۆت بکه‌یت و
بلیی ته‌واو من کو‌تایم هات له‌به‌ر تاوانه‌کانم خوای گه‌وره نه‌وه‌ی به‌سه‌ردا
هینام، دل‌نیاتان ده‌که‌مه‌وه خوای گه‌وره زولم ناکات، گومانم له‌وه‌دا نییه
خوای گه‌وره تۆله ده‌سینیته‌وه، به‌لام له‌و که‌سانه‌ نا که ته‌وبه‌ ده‌که‌ن و
ده‌گه‌رینه‌وه بۆلای خوای په‌روه‌ردگار، ده‌مه‌و‌یت پیتان بلیم شت له‌سه‌ر
خۆتان قورس مه‌که‌ن به‌ناسانی بی‌گرن، چونکه‌ بیرکردنه‌وه‌ی پۆزه‌تیف
نه‌نجامی باشی لێده‌که‌وینته‌وه، به‌چاوی مرو‌فه‌کانه‌وه ته‌ماشای خوای
په‌روه‌ردگار مه‌که‌ن، خوای گه‌وره به‌دی‌هێنه‌ره خاوه‌نی به‌زه‌یی و په‌هاییه،

واتا بهزه‌یی و په‌حمی خوا پټوهر ناکړیت به مه‌خلوق، نه‌وه‌شتان له‌بیر نه‌چیت که چوڼ بیر له‌خوا بکه‌یته‌وه خوا‌ی گه‌وره به‌و شیوازه به‌ر‌خوردت له‌گه‌ل ده‌کات.

جا بو‌یه تکاتان لی‌ده‌که‌م کاره‌کان به‌ناسانی وه‌ربگرن و له‌سه‌رخوټان قورس مه‌که‌ن، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموویت و فی‌رمان ده‌کات که دین و هه‌موو شتی‌ک به‌ناسانی بگرن و قورسی مه‌که‌ن، مژده‌در و هه‌میشه‌گه‌شیین بڼ و دووربڼ له‌نه‌فرین کردن و خراپه‌کاری و تاریک بینی و خراپ بینی (یسروا ولا تعسروا، وبشروا ولا تنفروا) متفق علیه.

خه‌جیج: کاک ماکوان تو بل‌یت خوا‌ی گه‌وره له‌من خو‌ش بی‌ت؟

ماکوان: به‌دل‌نیا‌یه‌وه لی‌ت خو‌ش ده‌بی‌ت، چونکه په‌یما‌نی خو‌یه‌تی خوا‌ی په‌روه‌ردگار، وه‌کو پی‌شتر ئاماژه‌م پیکرد که‌س له‌ ١٠٠ که‌سی بی‌تاوانی نه‌کوشتووه، که‌چی خوا‌ی گه‌وره له‌و که‌سه خو‌ش بو‌وه که‌ نه‌وکاره‌ی کردووه.

سازان: ئاخر کاک ماکوان من مالی خه‌لکم ویران کردووه، نه‌و خه‌ل‌کانه چوڼ لی‌م خو‌ش ده‌بن و ده‌بی‌ت هه‌تا ماوم قور بکه‌م به‌سه‌رما به‌راستی.

ماکوان: ئاخر سازان گیان باوکه‌که‌م، خوټو ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وه بو‌لای خوا‌ی گه‌وره به‌یاری منالان و مال‌ه با‌جینه و شت نه‌زانیت، نه‌گه‌ر پراستگو بی‌ت له‌ته‌وبه‌کردن و گه‌رانه‌وه‌ت به‌دل‌نیا‌یه‌وه خوا‌ی گه‌وره له‌دنیا و له‌قیامت دل‌ی نه‌وانه‌ی که‌غه‌درت لی‌کردوون بوټ پازی و نه‌رم ده‌کات، تیمه‌باسی ته‌وبه و گه‌رانه‌وه بو‌لای خوا‌ی گه‌وره ده‌که‌ین، خوا‌ی موته‌عال هه‌موو دل‌ه‌کانی دروست کردووه که‌نی‌توانی په‌نجه‌ی موباره‌کیدایه چوڼی بو‌یت هه‌لیان ده‌سور‌پینیت و پازیان ده‌کات.

سازان: واتا من نه‌و هه‌موو زولم و خراپه‌یه‌م کردوه، به‌ته‌وبه‌یه‌ک خوا‌ی گه‌وره لی‌م خو‌ش ده‌بی‌ت و کو‌تایی دیت؟

ماکوان: تاریکی به تاریکی لاناچیت، بۆ پۆشنکردنی تاریکیه که مۆمیک بهسه، یان پۆشن کردنی چرایه که نه گهر له توانامدایه چراخان دامه گیرسینه، نه گهر توانات ههیه پری بکه له بلاجکتۆر و گلۆپ، نه گهر لهوانه زیاترت توانی خۆر و مانگ له تاریکی تاوانه کانیدا داگیرسینه.

کهواته گرنکه پلهی تهوبه کهی تۆ چهنده، تۆ ههر له تاریکیدا بیت، دڵنیابه به تاریکی تاریکی لاناچیت، تهنها پرووناکی تاریکی لادهبات، تاوان و تهوبه وهک تاریکی و پرووناکین.

رق و کینه به رق و کینه له ناو ناچیت، خۆشهویستی له ناویان دهبات.

نازار: کاک ماکوان تهی من چی بکه؟

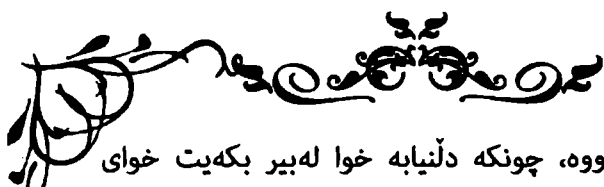
ماکوان: وه لّا نازاری به پریز نهو خاچه له مت که رهوه و خۆت پرگار بکه له م خاچ و سه لیه، باوکی من بۆ خۆت کافر و بیدینو مورتهد کردوه، له که لّ خوشکه کانت تهوبه بکه و شایه تومانی بینه رهوه وه ره بۆ ناو ئیسلام.

من ئامۆزگاریت ده کهم که هه موو شهوێک پینچ خولهک دابنیت بۆ په یوه ندی به ستن له که لّ خوادا، هه رچه نده په یوه ندییه کانی تر زۆره، به لّام به گشتی مه بهستم نه وه یه پینچ خولهک خۆت له که لّ خوای موته عال قسه بکه و پشکنین بۆ تهوبه و گه رانه وه ت بکه.

یه کهم: هه ست به و خۆشیه بکه که خوای گه وه لیت خۆش بووه، په یوه ندی ت کردوه به هه موو سیفاته به رز و پیرۆزه کانیه وه، هه ر له خۆشهویستی و لیبۆردهیی و سه لامهی و یه کتا په رستی.

دووه م: ئاههنگ بگپه بۆ نهو چرکه ساتانهی که نزیک ده بیته وه له خوای گه وه به ناوازی خویندی قورئان، هه روه ها نزیک بوونه وه ت له سیفاته به رزو پیرۆزه کانی.

سییه م: پۆژانه خۆت به دوور بگره له یادنه کردنی خوا و به شهودا پێداچوونه وه بکه بزانه نهو پۆژه چهنده دوور بوویت له خوای خۆت، یان

چه‌نده خوات له‌بیر کردووه، چونکه دلنیا به خوا له‌بیر بکه‌یت خوای موته‌عال له‌بیرت ده‌کات و په‌راویژت ده‌خات و خۆت ئاماده ده‌که‌یت بۆ دۆزه‌خ.

چوارهم: له‌جیاتی ئه‌وه‌ی ده‌ست بکه‌یت به‌ لۆمه‌ی خۆت که‌ چیت کردووه و چیت نه‌کردووه، ئه‌وانه‌ به‌خه‌ره‌ پشتی گویت و هه‌ولبده‌ بۆ چاککردنی ئیوانی خۆت و خوای په‌روه‌ردگار بزانه، دووریه‌که‌ت له‌ کویدا به‌ نزیك به‌ره‌وه‌ لێ.

پنجهم: په‌شیمانی ده‌رپه‌ لای خوای په‌روه‌ردگار و هه‌موو پڕۆژیک بزانه‌ چه‌ند وتوته (استغفرالله و اتوب الیه) که‌ نابیت ۱۰۰ جار که‌متر بیت، به‌لام زیاتر باشته‌.

شه‌شهم: بیرى ئه‌و تاوانانه‌ بکه‌ره‌وه‌ که‌ زۆر گه‌وره‌یه‌ و کاریگه‌ری زۆری له‌دوای خۆی به‌جیه‌پشتوووه‌ پاشان ده‌ست به‌خه‌ره‌ سه‌ر دلت و بیر له‌ راستی و دروستی نه‌تت بکه‌ره‌وه‌ و داوای لیخۆش بوونت کردووه‌ و گه‌راویته‌وه‌ بۆلای خوای په‌روه‌ردگار و بزانه‌ خوای په‌روه‌ردگار به‌ به‌زه‌یی و گه‌وره‌ به‌خشنده‌یه‌.

هه‌وته‌م: سوپاسی خوا بکه‌ و به‌یادو زیکری (الحمدالله) که‌ به‌خشنده‌ و ڕێگای هیدایه‌تی نیشان دایت و دلنیا به‌ره‌وه‌ له‌وه‌ی تۆ نه‌تت ڕاسته‌، ئه‌وا خوای په‌روه‌ردگار لیت خۆش بووه‌.

هه‌شته‌م: په‌یه‌هن‌دی پته‌و دروست بکه‌ له‌ ئیوانی خۆت و خوای موته‌عال، ئه‌م نزیك بوونه‌وه‌ی په‌یه‌هن‌دیه‌ ته‌نها بۆ نوێژ و پڕۆژوو به‌خشین و قورئان خوێندن و زیکر و فیکری په‌روه‌ردگار ده‌بیت و دووباره‌کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (استغفرالله) به‌رده‌وام.

نۆیه‌م: سه‌ره‌تا زۆر سه‌خته‌، به‌لام له‌دوایدا تام و چێژی زۆر نایابی لێوه‌رده‌گریت، بۆ ئه‌وه‌ی تینه‌رجیت بۆ بکه‌رێته‌وه‌ ته‌ماشای تاوانه‌کانت

بکه و بهراوردی بکه له گه‌ل چاکه کانت، نهوکات ده‌زانیت پتویست بهو
به‌یوه‌ندییه پته‌وه هه‌یه له گه‌ل خوای په‌روه‌ردگارا.

ده‌یه‌م: به‌رده‌وام به له‌سه‌ری لانی که‌م یه‌ک مانگ بزانه چ
گۆرانکارییه‌ک پروو نه‌دات، که پرویدا په‌یمان نوێ بکه‌روه‌ه بۆ دوو مانگ
پاشان بۆ سێ مانگ و شه‌ش مانگ و تا ساڵ و هه‌موو ژیان نه‌وکات
ده‌زانیت تامی به‌ندایه‌تی و ئیمان چه‌نده شیرین و خوش و به‌پێژه.

نازار: کاک ماکوان ده‌توانیت دووباره‌ی بکه‌یته‌وه، چونکه ده‌مه‌وێت
تۆماری بکه‌م، دل‌نیابه بۆ خۆم ده‌بێت.

ماکوان: جا نه‌گه‌ر ب‌لاویشی بکه‌یته‌وه من هه‌ر زۆر مه‌منون ده‌بم
چونکه خێر و پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گرم.

بۆیه هه‌ر ده‌ خاڵه‌که‌م بۆ دووباره‌ کرده‌وه و نه‌ویش مۆبایله‌که‌ی
ده‌ره‌یناو ده‌نگه‌که‌ی تۆمار کردم.

له‌په‌ر پاسه‌وانه‌که‌ی بازا‌ری په‌شه‌مو‌ل هات وتی کاک ماکوان کاتژمێر ۷
ئێواره‌یه دوو‌کانه‌کانی تر هه‌موو دایان‌خست، نازانم زیاتر ده‌م‌ینیته‌وه یان
کاته‌که‌تان بیر‌چووه، چونکه ئێمه‌ش پ‌شوومان هه‌یه.

ماکوان: زۆر زۆر داوای لێ‌بوردنم هه‌یه، سه‌رقاڵ بووین کاتمان
له‌بیر‌کردبوو، هه‌ر ئێستا دایده‌خه‌م. من و که‌چه‌کان هه‌ستاین پ‌وشتین، پێم
وتن پ‌ازی ده‌بن به‌یه‌که‌وه به‌چین بۆ که‌باب خواردن یان پابه‌ندن به‌ شتی
تره‌وه؟

خه‌جیج: کاک ماکوان به‌و مه‌رجه‌ی ده‌عه‌وتی من بیت.

ماکوان: کیشه‌ نییه، به‌لام ئێمه‌ی لادێی واین که‌ پیاو ئاماده‌ بوو هه‌رگیز
ئافه‌هت ده‌ست ناکات به‌ گیرفانیا، ئێمه‌ی لادێی خۆمان به‌ (جێنتل مان)
ده‌زانین، به‌لام پێم ب‌لێن کوێ که‌بابی خوشی هه‌یه؟

هه موویان بیدهنگ بوون دیاربوو شاره زای که باب خواردن نه بوون،
نازار سه یاره که ی هیئو چووین بو نانخواردن، بوم باسکردن پووشنییری
که باب خواردن چونه و کام که بابخانه ی باشه بو ی پروین، پیم وتن نه و
که بابخانه ی نانه و او نانی گهرمی هه یه، پاشان تهره پیازو لیمو به کار
ده هیئت و گوشته که له به رچاوی موشته رییه کانیدا ده کات به قیمه و له
شیشی ده دات.

سازان: کاک ماکوان نه گهر پرسیارکت لی بکه م ئاسایه؟
ماکوان: به دلناییه وه سازان-ی خوشکم.

سازان: سوپاس، دهمه ویت بپرسم ئایا تو پوژنامه نووسی، بانگخوازی یان
مه لایت یان نووسهری، چاکسازیت، بزنسمانی کامیانیت؟
به پیکه نینه وه وتم: باشه سازهی خوشکم یه کیک له وانه هه لبریره و
به ئاره زووی خو، چ جیاوازییه ک ده کات بو تو؟

سازان: وه لا هیچ، به لام ماشاء الله هه موو که سایه تییه کانت تیدا
کوبوه ته وه بویه سهرم لیده رنه چوو له کام بوار کار ده که یه.

ماکوان: جاری ماوته هه ندیک شتی تریشم پی ده لیت، هه ندیک
خه لک پیم ده لین کونه به رست، تیروریست، رادیکال، ئوصولی و زوری تر،
به لام پیم خو شه خزمه تکاری خه لکی بم به گشتی.
خه جیج: دریغیت نه کردووه.

ماکوان: نازار ریگا هه له مه که لی ره وه ده پوین، برسیمه با خیرا بکه یین.
له گه ل هه رستی خاغه که دا بووم له سه یاره که ی نازاردا زهنگی
ته له فونه که م لیدا شیرکو بوو، وتی بابه چه زده که م بتبینم بو دیار نیت؟
ماکوان: شیرکو به یانی گهنم دیت به شوینتا و ده ته پیت بولام، ببوره
سه رقآل بووم بویه ته له فونم بو نه کردیت، نانت خواردووه؟

شیرکۆ: به لئی نانم خواردوووه.

ماکوان: چیت خواردوووه؟

شیرکۆ: نیسکینه.

ماکوان: چه ند خوشکت هه یه شیرکۆ؟

شیرکۆ: دوو خوشک و برایه کین.

ماکوان: ئه زانم برای ترت هه یه، ئه ی کیتی تری لێیه، سهروه ری میردی دایکت له ماله؟

شیرکۆ: نا له دوکانه.

ماکوان: باشه تۆزیکى تر که بابتان بۆ ده هیتم بۆ خوشک و براکانت، به لام به شی دایکت و سهروه ر نه یه ن خۆتان بیخۆن باشه کوپى خۆم.

شیرکۆ: باشه.

ماکوان: که هاتمه سه ری کۆلانه که ته له فۆنت بۆ ده که م وه ره که بابه که به ره.

شیرکۆ: باشه، ئه ی داده که نم به یانی سه عات چه ند دیت؟

ماکوان: نازانم، ته له فۆنت بۆ ده کات، جارێ خوات له گه ل من میوانم له گه ل دایه کوپى خۆم جارێ به ئیجازه قسه ده که یه نه وه، خوات له گه ل.

که یشتینه که باب خانه که و شیخ عه بدولپرهمان له که بابخانه که ی (حه سه ن) ی که بابچی که بابی ده خوارد، چوومه لای سلاوم لیکرد و وه لامی دامه وه زۆر پرووگهش بوو وتی: خۆت ئاماده بکه بۆ کاریکى گه وره، من نانم خوارد ده پۆم، پاره که م بۆ ئه ده یت یان پاره ی هه موتان بده م؟

ماکوان: نا شیخ گیان برۆ من له خزمه تام.

به زهرده خه نه يه كه وه وتی: ئەم جاره كارەكەت قورسە، باش خۆت
ئاماده بكە.

كه نامان خوارد نانم برد بۆ شيركو و به يانی له گەل گەنم و شيركو
تهواوی پۆژه كه به يه كه وه بووین له بازار، دوكتۆر چالاك ته له فۆنی بۆ كردم.
د. چالاك: داوات لێده كه م پۆژی سێ شەممە بێیت بۆ باخه كه و وازمان
لێ نه هێنیت.

ماكوان: به دڵناییه وه دێم، پێشتر وه عدم داوه كه بچم به شوین ئەنوه
دا له گەل ئەنوه به يه كه وه بێین، ئەم به يانیه قسەم له گەل كرد پازیم كرد
كه به يه كه وه بێین به پشتیوانی خوا.

د. چالاك: زۆر سوپاس كاك ماكوان، به راستی جیگای پێزی ئەو بریاری
دابوو نه گەرێته وه، به راستی كاریکی باشت كرد من زۆر سوپاست ده كه م.

ماكوان: پێویستی به سوپاس نییه ئەوه ئەرکی سەرشاره.

به زهروام بووم له گەل شيركو و گەنم له بازار، گەنم پرسى: كاكه وه زۆر
ته له فۆنی بۆ نه كردوویت؟

ماكوان: نا لهو پۆژه وه هیچ په یوه ندى نه كردوو.

گەنم: په یوه ندى به منیشه وه نه كردوو.

ماكوان: بێتاقه تی و بیرى ده كهیت؟

گەنم: نا به خوا هەر وتم بزانی خاوه نی وه عدى خۆیه تی؟

ماكوان: وه زۆر كۆریكى به ئەده به و ئاقله، چه نده رقم له باوكیه تی
ئەوه نده پێزی وه زۆریم لایه، ناھێلم لێت ون بێت، به لام ئیجازەم به بابۆت
پراست بكه مه وه، ئەگەر خۆشی بویت به راستی دهستبهردارت نابیت،
ئەگەر نه یه شیه ویت ئەوا زوو دهست هه لده گریت.

که نم: به خوا مه بهستم هیچ نه بوو، هر ویستم بزنام توانای نهو قسه زله ی هه یه که له زانکو و جیگاگانی ترده ده یکرد، بو زانیاریت کاکه تو ههرچی بلیت له قسه ت ده رناچم.

ماکوان: که واته وهرزیرت لامه بهست نییه و خوش ت ناویت؟

که نم: نه گهر بلیم خوشم ناویت درو ده کهم، به لام تو م زیاتر خوش دهویت، تو برامی به لام نهو هیچم نییه، جیگای نهو ده گیریت هوه به لام جیگای تو م بو ناگیریت هوه.

ماکوان: چه نده دل خوشم به قسه که ت، خوای گه وره مه حفوزت بکات، ویستم پیت بلیم له دانانی پلاتیکدام، که هه موو که سووکار ناگادار بکه مه وه له وه ی خوشکی یتیمه ی ت، دوا ی نه وه ش نابیت له مالی جه مال بزیت، دیته وه بو مالی باوکت لای یتیمه ده ژیت، نه گهر رازی بیت.

که نم له خوشیا دهستی کرد به پیکه نین و باوهشی پیاکردم و چاوی پر بوو له گریان وتی پلانه که ت چیه؟

ماکوان: جار ی بامینیت، هیشتا له می شکما ته واو نه بووه، یتویستم به کاتی زیاتره، که پلانه کهم دارشت نه وکات له ورد و درشتی ناگادارت ده که مه وه. با نه مرو له بهر شیرکو سه رقآل نه بین بهو باسه وه، به لام ویستم بزنام پیناسه که ت سهر به کوئی، مه بهستم له کوئی له دایک بوویت؟ له کوئی بو یان ده ره یتاویت؟

که نم: دلنیا نیم به لام و ابزانم رانیه یه یان قه لادزه.

ماکوان: باشه که چو یت هوه دلنیا به ره و ناگادارم بکه وه.

که نم: کاکه شیرکو زور دوو باره ی ده کاته وه که بییه ی ت بو نه رویج، دیاره زور نا ئارامه له گه ل دایکی و باوه پیاره که یدا.

ماکوان: ناگادارم، دوینت له گه ل خیزنام قسه م کرد زانیاری باشی دامی دوا ی چه ند روژیکی تر ده ست ده کهم به نه نجامدانی نه وکاره، له گه ل خو م

بۆباسکرد وتی زۆر ههز ده کهم له گه لتان بم، منیش مه رچی نه وه م داناوه
که ده بیته جه نابتان پرازی بن، جا نازانم چی ده فره موویت؟
ماکوان: بۆ من ئاساییه.

کاتیک له گه ل وه رزیر ته له فۆنم ده کرد دوو جار جه مالی میردی دایکی
که نم ته له فۆنی کرد، منیش ته له فۆنم بۆ کرده وه.

جه مال: کاک ماکوان ههز ده کهم سبه نیی له مالی ئیمه بیت بۆ
نانخواردن، جا نازانم چی ده ئییت خو مه جالت ده بیته؟

ماکوان: کاک جه مال گیان سبه نیی دوو شه مه یه زۆر سه قالم، سی
شه مه ش ده عوه تم پیشت وه عدم داوه، چوارشه ممه من له خزمه تاندام.
جه مال: چوارشه ممه منیش له مال نیم.

ماکوان: ده ایرا ده یخه یه کاتیکی که، نه گهر ههر بۆ نانخواردنه کاتی
ترمان ده بیته، به لام نه گهر شتیکی کتوپره پیویسته بیم نه وا واز له هه موو
شتیک ده هینم و دیم.

جه مال: نا؛ کاک ماکوان گیان ههر زیاتر بۆ نزیک بوونه وه و ته عاروفه
سو پاس بۆ خوا هه موو شتیک ئاسایی و باشه.

ماکوان: ده ی سو پاس بۆ خوا ان شاء الله په یوه ندیمان ده بیته.

به لام به بانگ کردنه که ی جه مال دلخۆش نه بووم، هه ستم کرد شتیکی
له پشته وه یه، هه زم نه کرد ته له فۆن بۆ که نم بکه م نیگه رانی بکه م، به لام
بریارمدا که رۆشتم بۆ مالیان به ته نها نارۆم و یه کیک له هاوړیکانم له گه ل
خۆمدا ده به م.

نه وه شه وه بیرم له وه ده کرده وه که داخۆ باسی من و وه رزیر چی بیته
و ده بیته خیرترین ریگا بدۆز مه وه بۆ باوه ر پیهینانی له بهر خاتری که نم،
بۆ نه وه ی وانه زانیته من زولمم لی کرده وه، به هه رحال شه و رابورد و رۆژ
بوویه وه تا کاتژمی ۳ له ناو بازاردا بووم دوا ی نه وه پیشو هخت به چه ند

خوله کیک گه‌یستمه تهو جیگایه‌ی که بریاربوو له‌گه‌ل وه‌رزیر به‌کتری
ببینن، که چووم تهو له‌وئ بوو چاوه‌پئی ده‌کردم.

به‌یه‌که‌وه چووین بو کافتیریاکه و له‌وئ هاوړپیکه‌ی چاوه‌پئی ده‌کردین
دواى هه‌وال پرسین خۆى ناساند که ناوى ئارى بوو زۆر به‌گه‌رمى
به‌خیرهاتنى کردم و داواى کرد که من چى ده‌خۆمه‌وه، منیش داواى کوپیک
قاوه‌ی ره‌ش بئ شه‌کرم کرد و په‌رداخیک ئاو.

وه‌رزیر: کاک ماکوان خۆت فهرموت جیگایه‌کی هئمن بوئه بانگم
کردیته ئیره، چونکه ئیره زۆر له سلیمانی پالاس باشته و هئمن تره.
ماکوان: من کیشه‌م نییه، گرنه‌گ نه‌نجامه بو من نه‌ک جیگاو پیکا و
دیکۆر.

وه‌رزیر: کاک ماکوان چۆن ده‌ست پى بکه‌م له‌گه‌لئا ئایا به‌ئازادى قسه
بکه‌ین یان خاتر و خۆتر و خزمه‌یاتی که‌ین؟

ماکوان: مروڤى خاوه‌ن فیکر و زانست هه‌رگیز موجه‌مه‌له‌ی درۆ ناکات،
ئه‌وه‌ی له‌دلیدا بئت ده‌یلت، من داوام له تو ئه‌وه‌یه که راستگو بیت
له‌گه‌لم هیه‌چى تر، دلنیا به‌راستگوئى و سه‌رراستى له قسه‌و گفتوگۆدا
ده‌رده‌که‌ویت، نامه‌ویت بکه‌ومه گومان لبت راسته‌وخۆ ئه‌وه‌ی له دلنیا به
بیلت.

وه‌رزیر: ئه‌ی نه‌گه‌ر تو نه‌توانیت وه‌لامم بده‌یته‌وه، چى بکه‌ین
ئه‌وکات؟

ماکوان: زۆر راسته ئه‌وه زۆر ده‌شیت که نه‌توانم وه‌لامت بده‌مه‌وه،
به‌لام ده‌توانم وه‌لامت بو په‌یدا بکه‌م.

وه‌رزیر: که‌واته ئه‌گه‌ر منیش نه‌متوانى وه‌لامى به‌پرزت بده‌مه‌وه
ده‌توانم وه‌لامت بو په‌یدا بکه‌م.

ماکوان: به دنیاییه وه لای من کات کراوه یه، بۆ هیتانی وه لām و پرسیارو نارگومینت و به لگه و گۆپینه وه ی بیروړا.

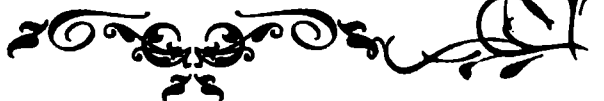
وه رزیر: کاک ماکوان دهمه ویت راستگۆ بم له که لتا، ناستی به پزیزت که بیسته ناستی بیرکړدنه وه ی من نهوا لیره دانانیشین و دهرپوینه جیگای تر، نه که ر ناستی به پزیزت له خوار ناستی پرسیار و وه لāmه کانی من بوو یان به گویزه ی پیویست نه بوو نهوا لیره دهمینینه وه تا خوت بریار ددهیت.

ماکوان: سهره تا من نازانم ناستی به پزیزت چونه، پاشان دوزینه وه ی ناستی منیش له نه جامی گفتوگۆ که دروست ده بیت، بۆ من گرنگ نییه برپوینه هر جیگایه ک وه کو وتم نه جام گرنگه و په چاوی پرنسیپی گفتوگۆ.

وه رزیر: کاک ماکوان پرنسیپی گفتوگۆ لای به پزیزت چونه؟ بۆ نه وه ی من په چاوی بکه م.

ماکوان: بریتیه له وه ی که ههر که سیکمان قسه ی کرد تا ته واو نه بین قسه به یه کتری نه برین، گالته و سوکایه تی به بیروباوهری یه کتری نه که ین، به لām نه ترسین له په خنه ی جدی، به لām به بی نه وه ی تانه و ته شهر بده ین، خو نه که ر پرویدا من زور ترسناک ده بم له و حاله ته دا دووچار به رانبر به یه کجاری تۆ ده بیت و به پیکه نینه وه وتم نه وه ک بترسیت.

وه رزیر: کاک ماکوان من کیشم له که ل خوا دا نییه، خوا هه بیت یان نه بیت بیرم لینه کړدو ته وه من که سیکی زانستیم تا سهر تیسقان پروام به زانست هه یه، باسی من له که ردوون و زیان و مروقه وه ده ست پنده کات، نه که ر کیشه کانم بۆ یه کالآ بوویه و نهوا ده بم به موسلمان، لیت ناشارمه وه تیمه گروپنکی زانستین، به ناوی (گروپی زانست و که ران) هه رچه نده ریکخواویکی مه ده نین و نیجازه مان بۆ وه رگرتووه، هه روه ها چند بانگخواز و مه لایه کمان بانگیشت کرد، هه لبت دانیشتنه کامان کراوه نه بووه هه موو داخراو بوون، له بهر نه وه ی کومه لگه که تیمه قبول ناکه ن، جا دوو بانگخواز و مه لایه ک وازیان له دین هیتاوه تیمه لیتا له گروپی زانستی

و گه پړاندان، بویه پراسته وخو ټه مهم باسکرد بو ټه وهی جه نابت بزانت من
که سیکې ساده نیم له پرسیار کردن و وه لامي زانستی و نارگو مینتی پراست
و دروستم ده ویت.

ماکوان: وا ټیستا دوو بانگخوازی کافر و مه لایه کی کافرتان له گه لدایه،
سهیره مه لا و بانگخواز کافر بینه وه، به لئ بفرموو زیاتر قسم بو بکه.

وه رزیر: کاک ماکوان خو توره نه بو ویت؟

ماکوان: نا وهرزیر گیان وه کو وتم توره نابم، تکایه بهرده وام به، به لام
قسمه که ت جیکای سهرنج و تیروانینی من بوو وه کو وتم بهرده وام به.

وه رزیر: کاک ماکوان من به چهند پرسیار یک ده ست پی ده کم، نه گهر
توانیت وه لامم بده یته وه، ده چینه قوناغی دواي ټه وه، به لام باجاری واز له
باسی خواو پیغه مبه ر دین و ټه و شتانه بهینین.

ماکوان: ئی کوړی باش من بو باسی ټه و سئ چه مکه له گه ل ټو
دانیش تووم.

وه رزیر: ببوره ده زانم به لام من ده ست ده کم به پرسیار بو ټه وهی
بروینه ناو گه وه هری باسه که، پرازیت؟

ماکوان: بفرموو، موجه له ی زور مه که و باسه که ت بکه ره وه.

وه رزیر: جه نابت پروات وایه که خوا ټه م گه ردوونه ی دروست کردووه؟
پرسیاری من ټه وه یه خوا له ئیسلامدا چوون باسی دروست بوون و گه ردوون
ده کات؟

ماکوان: خواي پهروه ردگار باسیکی سهره تایی ده کات و پاشان پیمان
ده فهرمو ویت: بروون خوتان بکه رین، قورئان یان ئاین به گشتی کاری
به سهر ټه و باسه وه نییه، ټه نها سهره قه له میک ټه دات و ټه وی تر
جیده هیلیت بو ټه قلی مروؤف.

وه رزیر: ټه ی نالین له (کن فیکون) دا دروستی کردووه؟

ماکوان: نا؛ بۆ باسی گهردوون دهفه رمووئیت:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا
مِنْ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأنبياء)

واته: ئایا کافرو خوانه ناسان نابین و، بۆیان پروون نه بۆته وه که
ئاسمانه کان و زهوی به کپارچه بوون له وه و دوا لیکمان جیا کردنه وه (که
ئهمه ئاماژه به بۆ ئه وهی که ئهم راسته قینه زانستیه له لایه ن خوانه ناسانه وه
په ی پتی ده بریت)، له ئاویش هه موو شتیکی زیندوو مان فه راهه م هینا وه
(زۆربه ی پتکهاته ی له شی ئاده میزادو زینده وه ران و پرووه ک ئاوه)، ئایا
ئه وانه ههر باوه ر ناهینن (به و راستیانه و به و ده سه لاته بئ سنووره ی
تیمه)؟!

وه رزیر: کاک ماکوان ئه و ۶ پۆژه چیه، ده توانی بۆم باس بکه ی ت؟

ماکوان: ۶ پۆژ به واتای ۶ پۆژی تیمه و له م پۆژمیره ی ئیستا نییه، به لکو
ئه وه کالینده رو پۆژمیری خوا بیه، ته نها له مهمله که تی خوا ی گه وره دا
هه یه، ده بیت بزانی ت پۆژیک چه ند پۆژی تیمه ده کات، بۆمان پروون
نه بۆته وه پتو یستیشمان پتی نییه.

وه رزیر: ئه ی جه ناب ت ده زانی ت ته مه نی گهردوون چه نده؟

ماکوان: به لئ ئه وه ی که زانرا وه و زانایانی فیزیا پتی گه یشتوون
ته مه نی گهردوون ۱۳.۷ بلیو ن سا له، ته مه نی زه ویش ۴.۵۴۳ بلیو ن سا له،
ته مه نی ژیا ن و اتا زیندویتی نزیکه ی ۳.۷ بلیو ن سا له، ژیا نی مرو فیش
ده گهری ته وه بۆ DNA نزیکه ی ۲ ملیو ن سا ل که متر یا خود زیاتر به گویره
ئه و ئامیری کاربو نی و را دیو ی و کارکردنه له سه ر.

وه رزیر: سه یره ئه مانه ده زانی ت و باسی دینداری ده که ی ت کاک ماکوان،
زانیا رییه کانت راسته، به لام دین ئه وه نده ی من بزانی م باسی (کن فیکون)
ده کات.

ماکوان: تۆ چۆن له (کن فیکون) تیکه‌یشتوویت تۆزیکم بۆ باس بکه.

وه‌رزێر: واتا له پرڤا هه‌مووی دروست بووه.

ماکوان: کێ واده‌ئیت؟

وه‌رزێر: قورئان.

ماکوان: راسته له قورئاندا له زۆر جێگادا هاتوو، به‌لام جێگایه‌ک شک ده‌به‌یت ده‌ریبخت خوای گه‌وره ئه‌م گه‌ردوونه یاخود بوونه‌ی به‌ کن فیکون دروست کردبێت؟ یان خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ئه‌گه‌ر به‌مانه‌وێت هه‌موو شتێک له کن فیکون دا دروست ده‌که‌م.

وه‌رزێر: من شاره‌زا نیم نازانم، به‌لام له‌مه‌لا و بانگخوازه‌کانی گروپ ده‌پرسم.

ماکوان به‌ پێکه‌نینه‌وه: مه‌لا کافر و بانگخوازه‌ بێ‌دینه‌کانی لای تێوه، با تێپه‌ر بین له‌م باسه‌ بۆ زانیاریت، به‌و مه‌لا و بانگخوازانه‌ بلێ ماکوان ده‌یوت (کن فیکون) مانای ئه‌وه نییه که کوتوپر خوای گه‌وره هه‌رچی بویت دروستی ده‌کات، هه‌لبه‌ت خوا توانای له کن فیکون کوتوپر زیاتره و توانای په‌هایه، به‌لام ته‌ماشای قاموس بکه‌ن له نێوانی (کن فیکون) ماوه زۆر چونکه پیتی (ف) به‌کار هاتوو، زمانی عه‌ره‌بی پیتی (ف) و وشه‌ی (ثم) بۆ کاتی درێژ‌خایه‌نه، هیوام وایه‌ پروون بێت.

وه‌رزێر: جه‌نات فه‌رموتان ته‌مه‌نی مرۆف ده‌گاته ۲ ملیۆن ساڵ، ئه‌م وته‌یه‌ت دژی قورئان نییه.

ماکوان: نا؛ بۆ دژی قورئانه، به‌لکو قورئان داوامان لێ‌ده‌کات که بکه‌هێن و زیاتر لێ‌کوڵینه‌وه بکه‌ین.

وه‌رزێر: ئه‌کریت پێم بلێیت له کوێدا داوامان لێ‌ده‌کات؟

ماکوان: جا وا پێم وتیت خو تۆ لێم تێناکه‌یت.

وهرزیر: نایهت و ژماره که ی دهنووسم و دوی به شوینیدا ده گهریم.

ماکوان: خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ﴾ العنكبوت
 واته: هه ندیک جار، سزای نه و که سانه دهدات که خوا بیهویت و
 شایسته ی سزان و سۆزو میهره بانی خۆیشی دهنوینیت بۆ نه وانه ی که
 دهیهویت و باوهردارن، سه رنه نجامیش ههر بۆ لای نه و زاته ده برینه وه.
 نه توانین بلّیین له بواری سروشت و نه ترۆپۆلۆجیاوه داوامان لی ده کات
 که بگه پین، نه گهر بواری زینده وه ران و ئاژه لان بیت خوی گه وره
 به هه مانشیوه سه رنجمان راده کیشیت بۆ و شتر، نه گهر جیۆلۆجی بیت
 به هه مان شیوه، نه گهر خاک و کشتوکال بیت داوامان لی ده کات که
 به دوا داچوون بکه ین بۆ هه وونه ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ وَالْإِلَى
 أَلْسِنَاءٍ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿وَالِى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وَالِى الْأَرْضِ كَيْفَ
 سُطِحَتْ ﴿الغاشية﴾

واته: ئینجا خوی دروستکار له روانگهی هه ندی دروستکراوه کانیه وه
 دهیهویت (صدفه) چیه کان داچله کینیت، بۆیه ده فهرمویت: نایا نه وه
 سه رنجی و شتر نادهن چۆن دروستکراوه (قه باره ی، ملی دریز ی، قاچه
 دریزه کانی که به سمیکى ئیسفنجی کو تایی هاتووه، ئینجا خۆگرتنی له سه ر
 برستیی و تینویتی بۆ ماوه ی چه نده ها پۆژ، و گه لی شتی تر) ﴿وَالِى نایا
 سه رنجی ئاسمان نادهن چۆن به رز کراوه ته وه (نه و هه موو نه ستیره و
 که هکه شان و هه ساره بيشوماره ده وره ی زه وى داوه له بلندیه وه راگیراون)
 ﴿ئهی سه رنجی کیوه کان نادهن، چۆن داکوتراون و دامه زری تراون (ره گیان
 چووه به ناخی زه ویدا) ﴿ئهی سه رنجی ده شته کانی زه وى نادهن چۆن
 ته ختکراوه (له بار هیتراوه بۆ کشتوکال و ریگه و بان و ژیان) ﴿

سه‌دان ئایه‌تی ترمان هه‌یه له‌و باره‌یه‌وه، جارێ توو پشکنین بوو ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ بکه‌ ئه‌گه‌ر جێگای بڕوا پێکردنت نه‌بوو دوو هێنده‌ی تهرت ئه‌ده‌م، به‌لام نامه‌وێت له‌ ئێستادا زۆر سه‌رقاڵت بکه‌م، ئه‌گه‌ر پرسیا‌ری تری هه‌یه‌ به‌هرموو، خوو ئه‌گه‌رنا من پرسیا‌ر ده‌که‌م.

وه‌رزێر: په‌له‌م لێ مه‌که‌ با پرسیا‌ریکی تریش بکه‌م، خه‌نابت فه‌رموت دروست بو‌نی مرووف ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بوو ۲ ملیو‌ن سا‌ل، قسه‌که‌ت ۱۰۰٪ راسته‌، به‌لام ئه‌ی کوا قورئان باسی مرووفی پاربردوو ده‌کات، به‌لکو به‌ ئاده‌م و حه‌وا ده‌ست پێ ده‌کات، مه‌گه‌ر وانیه‌، ئه‌و یه‌که‌م مرووف نه‌بووه‌؟

ماکوان: نا؛ ئه‌م بیرکردنه‌وه‌ی جه‌نابت بیرکردنه‌وه‌ی زانستی نییه‌ له‌ ئاده‌م و حه‌واوه‌، به‌لکو بیرکردنه‌وه‌ی ناو کوومه‌لگه‌یه‌، هه‌ندیکیان که‌ وه‌رتگرتوو ه‌تیکه‌لت کردوو له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌ و چیرۆکی دروستکراوی خوشی به‌ر ئاگردان، به‌شیکیش زۆر راسته‌ و قورئان ئاماژه‌ی پێکردوو، به‌لام به‌ نه‌زانی ته‌فسیر کراوه‌.

بوو نموونه‌: من که‌ ده‌لێم مرووف ۲ ملیو‌ن سا‌له‌ په‌یدا بووه‌ ئه‌م قسه‌یه‌م له‌وانه‌یه‌، چونکه‌ به‌ گوێره‌ی زانستی ئارکۆلوژی جیاوازی هه‌یه‌ ۱.۴-۲.۴ ملیو‌ن سا‌ل به‌ گوێره‌ی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و وێنه‌ و په‌یکه‌ر و فۆسیلانه‌ی که‌ دۆزراونه‌ته‌وه‌، ئیمه‌ باسی مرووف ده‌که‌ین باسی پێغه‌مبه‌ر ناکه‌ین، پێشتر ئاماژه‌م پێدا قورئان داوای لێکردوین که‌ به‌ شوێن دروستکراوه‌کاندا بکه‌پێین، باسی ئاده‌م باسی یه‌که‌م مرووف نییه‌، به‌لکو باسی یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ره‌ له‌ قورئاندا، چونکه‌ مرووفی ئاقل په‌یدابوونی ده‌گه‌رپێته‌وه‌ بوو ۲۰۰ هه‌زار سا‌ل، مرووفی ئاقل ده‌رکه‌وتوو ه‌ پاشان پێغه‌مبه‌ران ده‌رکه‌وتوو‌ن که‌ یه‌که‌م پێغه‌مبه‌ر ناوی ئاده‌مه‌.

وه‌رزێر: به‌پراستی کاک ماکوان ئاستی جه‌نابت زۆر له‌من به‌رزتره‌، من ناتوانم زیاتر له‌گه‌لت بدویم، هه‌موو بیروبو‌چوونه‌کا‌مت هه‌لا هه‌لا کرد و پرژوبلاوت کردنه‌وه‌، کو‌تا پرسیا‌ر ده‌که‌م ئه‌نجامی ئه‌م قسانه‌ی جه‌نابت وا ده‌گه‌یه‌تیت که‌ بڕوات به‌ په‌ره‌سه‌ندن هه‌یه‌؟

ماکوان: به‌لّی ۱۰۰٪ پروام پّیه‌تی، خوای گه‌وره هه‌موو شتیکی به پهره‌سه‌ندنی ئاراسته‌کراوی خوایی دروست کردووه.

وه‌رزیر: سه‌یره. یه‌که‌م جاره له‌گه‌لّ موسلمانّیک دابنیشم و به‌م جوّره ئاخاوتن بکات، ئه‌وانه‌ی که‌گفتوگو و دیبه‌یتمان کردووه له‌گه‌لیاندا هه‌موو به‌یه‌ک پّیتم پّوشتوون که‌خوا له‌کن فیکون دا هه‌موو بوونی دروست کردووه و پروایان به‌به‌دیپه‌ینه‌ری سه‌ربه‌خۆ هه‌بووه، به‌لام جه‌نابت پّیگاکه‌ت گوّری سه‌ریشته‌ له‌من تیکداوه، ناتوانم زیاتر پرسیار بکه‌م، به‌لام پّازیت کوّریکی داخراو بگرین له‌گروپی زانسته و گه‌ران بوّ ئه‌م باسه و ئه‌و دوو بانگخوازه و مه‌لایه‌ش بانگ ده‌که‌ین، چونکه‌ ئه‌وان زیاتر شاره‌زان له‌بواری دینیدا.

ماکوان: من هیچ کیشم نییه، به‌لام شتیکی گرنگ هه‌یه بیزانه توّ که‌سیکی زۆر زیره‌ک و ئاقلّیت خوشمویستی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پّاستگو بوویت، بوّ زانیاریت من پرسیارته‌ لّیناکه‌م چونکه‌ هه‌سته ده‌که‌م ماندووی به‌لام ده‌یّته‌ خوّت ئاماده‌ بکه‌یت بوّ وه‌لامی پرسیاره‌کانم ئه‌گه‌ر له‌توانات نه‌بوو مانای وانیه‌ دۆراویت مانای وایه‌ له‌قووناغیکی ئاقلی ورد بیه‌وه ده‌پویت بوّ ئاستیکی به‌رز و قولّتر و فراوان بوونی زیاتری مه‌ودای بیروباوه‌رت، هیوام وایه‌ ئه‌م په‌یامه‌ به‌هاوپی‌کانی تریشته‌ بگه‌یه‌نیت، من نایه‌م سه‌رکه‌وم به‌سه‌رتاندا، من دیم ئالوگوّری بیروباوه‌ر ده‌که‌ین.

وه‌رزیر: کاک ماکوان له‌هه‌ر وشه‌و ڕسته‌یه‌کی جه‌نابت قولی و پّاستی و جوورته‌تی تّیدایه، منیش هه‌زده‌که‌م پّیت بلّیم له‌هه‌موو ژیاغدا هینده‌ی ئه‌م تّیواره‌یه‌ له‌زه‌تم له‌گفتوگو نه‌بردووه.

ناری: کاک ماکوان پّیش هانتت من به‌کاک وه‌رزیرم وت، که‌کاک ماکوان زۆر جیاوازتره‌ له‌وه‌لکانه‌ی که‌پّیشت کاک وه‌رزیر ئاخافتی له‌گه‌لّ کردوون.

ماکوان: جه‌نابت چوّن من ده‌ناسیت کاک ناری به‌پّیرز؟

ناری: له پښتای پالتو لکه وه گوښگری قسه کانت بووم.

ماکوان: توش وه کو کاک وهرزیر بیرده که یته وه یان موسلمانیت؟

ناری: من له نیوانی ههر دوو کتاندانم، کیشه ی من نه وه یه خووم بو ساغ نابیته وه.

ماکوان: زورباشه، یتستا چی بکه یین؟

وهرزیر: نه گهر کات دابیتین بو دانیشتنیکی تر زور سوپاست ده که م.

ماکوان: زور به خوشحالییه وه.

وهرزیر: له کات و شوین ناگادارت ده که مه وه.

ماکوان: ده مادام وایه ئیزنی من بدن که پرؤم کات درهنگه بافریای نویژی مه غریب بکه وم.

ناری: من سه یاره م پییه ده تگه یه نم.

وهرزیر: منیش سه یاره م پییه چوون ده هیلم خوت برؤیت، خووم له خزمه تا ده بم پیم خوشه ئه م تیواره یه میوانی من بیت.

ماکوان: ناتوانم نه مجاره بو جاریکی تر، چونکه په یمانم داوه به باپیرم که له خزمه تی نه ودا بم، بویه ده مه ویت پرؤم با دوو قسه م پیینه لیت.

وهرزیر: کاک ماکوان من نه تگه یه نم بفهرموو، داوا یه کی ترم لیت هه یه نه و پوژهی که کوړه داخواه که ده گرین، هیوادارم پازی بیت که نم بیت.

ماکوان: نافرته تی تری لن ده بیت؟

وهرزیر: نا پروا ناکه م.

ماکوان: منیش خوشکی خووم ناهینم بو نه و جیگایه به ته نها، خوشکیکی خوت یان دایکت بهینه با منیش که نم بهینم، پروونه؟

وهرزیر: به لی پروونه.

ماکوان: من ده توانم خه لک بانگ بکه م بۆ ئه و کۆره؟

وه رزیر: کۆره که داخراوه و جیگا که ی بچووکه و ئه گهر ۵ بۆ ۱۰ که س بن زۆر باش ده بیئت، به لām زیاتر نه بیئت.

ماکوان: زۆر باشه لای خۆتانه و بزانی له گه ل مندا ده که س بانگ ده که م، ئه وه ئیوه حسابی بۆ بکه ن که ده که س له گه ل مدا دیته ناو کۆره که.

وه رزیر: که سه کان کین کاک ماکوان، ده کریت بزانی؟

ماکوان: بۆ ده ترسن؟

وه رزیر: به لئ، ئه گهر راست ده ویت.

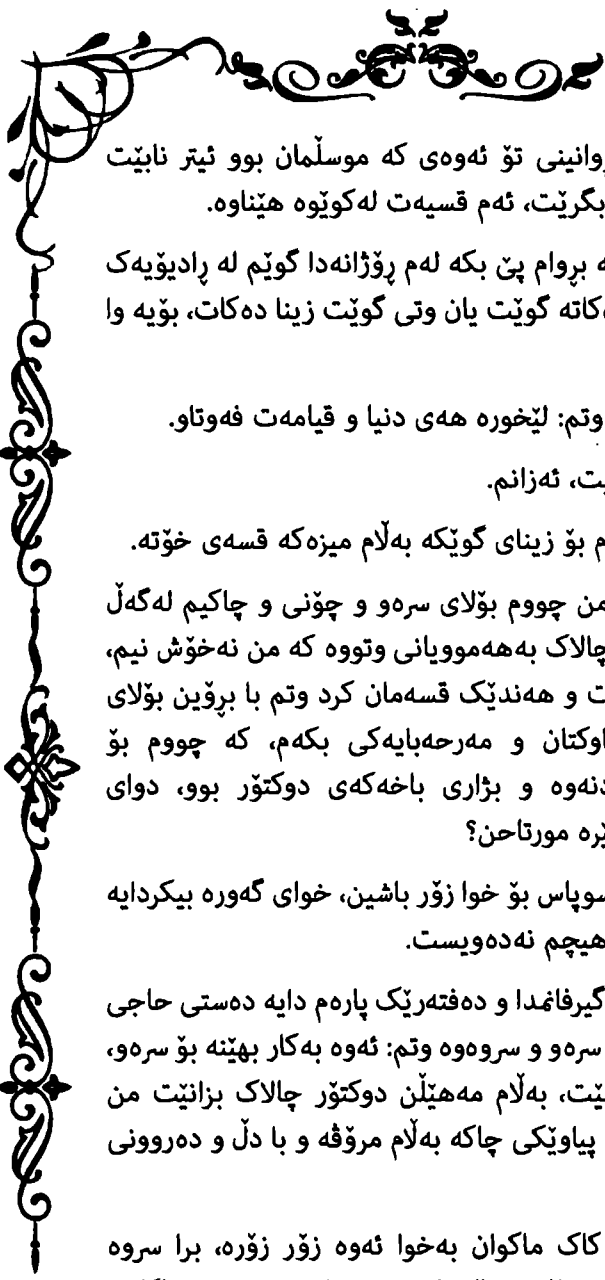
ماکوان: من له هه موویان ترسناک ترم، که من خاوه نی کۆر بم ئیوه ترستان نه بیئت، ئه وانه ی دین جاری نازانم کین تا ئه م ساته بیرم لیتنه کردۆته وه، پیم بلئ ته له فۆن بۆ گهنم ده که یته به یه که وه قسه ده که ن؟

وه رزیر: زۆر که م، کاک ماکوان پروا بکه زۆر که م.

ماکوان: زۆر باشه، من له م مزگه وته دابه زینه خۆم ده پۆمه وه بۆ ماله وه، تیره مزگه وتی عه لی که ماله و ئه ویش مالی تيمه یه بۆ ئه وه ی بیزانیت، سوپاس بۆ ماندوو بوونت، چاوه پروانی کۆره داخراوه که م.

وه رزیر: به سه رچاو، به زوترین کات ئاگادارت ده که مه وه.

دوای مالاوایی چوومه مزگه وت و نوێزی مه غریبم کرد و به ره و ماله وه پۆشتم، چوومه لای باپیرم و شه وم لای ئه و برده سه ر و به یانی ته له فۆنم کرد بۆ ئه نوه ر که به سه یاره که ی ئه و پرۆین بۆ باخه که ی دوکتۆر چالاک له زرگۆیز، هات به شوینمدا داوام لیکرد که پرۆین به یه که وه نان بخوین کاتزمیر ای نیوه رۆ بوو من نانم نه خواردبوو، پازیم کرد که باب و نه ک که وته ئیواغان و به قسه ی خویش و گوینگرتن له گۆرانی چووین بۆ باخه که، له پیکادا ئه نوه ر وتی: نازانم تۆ چۆن ئه م ره فتارانه ت هه یه و ئیسلامیشی؟

ماکوان: بۆ به دیدو تیروانینی تۆ نه وهی که موسلمان بوو ئیتر نابیت
گوئی له موزیک و گۆرانی بگریت، ئهم قسیهت له کوپوه هیناوه.

ئهنهر: کاکه توره مه به پروام پئی بکه له م پرۆژانه دا گویم له رادیویه ک
بوو ئه یوت شه یتان میز ده کاته گویت یان وتی گویت زینا ده کات، بویه وا
ده لیم.

دامه قاقای پیکه نین و وتم: لیخوره هه ی دنیا و قیامهت فه و تاو.

ئهنهر: پروام پئی ناکهیت، ئه زانم.

ماکوان: بروات پیده که م بۆ زینای گویکه به لام میزه که قسه ی خۆته.

گه یشتینه ناو باخه که من چووم بۆلای سهر و و چۆنی و چاکیم له گه ل
کرد، وتم هه مه ن دوکتۆر چالاک به هه موویانی وتوو که من نه خوش نیم،
سروه ی خوشکی سهر و هات و هه ندیک قسه مان کرد وتم با پرۆین بۆلای
حاجی عه بدولکه ریمی باوکتان و مه رجه بایه کی بکه م، که چووم بۆ
خزمه تی خه ریکی پاککردنه وه و بژاری باخه که ی دوکتۆر بوو، دوا ی
سلۆکردن وتم خۆ شوکر لیتره مورتاحن؟

حاجی عه بدولکه ریم: سوپاس بۆ خوا زۆر باشین، خوا ی گه و ره بیکردایه
سره و چاک بوایه ته وه من هیه چم نه ده ویست.

ماکوان: ده ستم کرد به گیرفامدا و ده فته ریک پاره م دایه ده ستی حاجی
عه بدولکه ریم به به رچاوی سهر و و سروه وه وتم: ئه وه به کار به ئینه بۆ سهر و،
مه هیله له هیه چیان که م بیت، به لام مه هیلن دوکتۆر چالاک بزانیته من
پاره م داونه تی، هه رچه نده پیاویکی چاکه به لام مرو فیه و با دل و ده روونی
نه گو ریت، باشه.

حاجی عه بدولکه ریم: کاک ماکوان به خوا ئه وه زۆر زۆره، برا سهر و
ملیو ئتیک دیناری دامی که تۆ دابوتی زۆر یارمه تیت داوین پیو یست ناکات.

مەملەكەتى عىشق

ماكوان: من مليۆنە دىنارەكەم داوۋە بە سىرۋە و سىرۋە تا بىدەن بە جلوبەرگ و پىداۋىستى خۇيان، بۇ داۋايانە بە تۆ نازانم، حاجى گيان كچەكانت پىداۋىستىيان زۆرە ئەزانم كەوا تىۋە دەست كورتىن، بەلام خۋاي گەۋرە دەرگاي خىرى زۆر لەمن كىردۆتەۋە، تىۋە سەرفى بىكەن پارە ۋەكو كانى وايە كە سەرفت كىرد بە سازگارى دەمىنىتتەۋە و بەدوايدا دىت.

سىرۋە: كاك ماكوان گيان بەخۋا باۋىكم زۆر ماندوۋە.

ماكوان: ئەزانم ماندوۋە بەلام لىتى بېرسە بزانە چى لە پارەكە كىردوۋە، ئەزانم ھەلى گىرتوۋە، دەزانم دەقى نەشكاۋە و چۆنتان لەمن ۋەرگىرتوۋە ئاۋا ماۋەتەۋە وايە؟

حاجى عەبدولكەرىم دەستى كىرد بە گىرفانىدا وتى بەخۋا برا وايە، دامناۋو بۇ مەسەرفى سىرۋە، برا ئەۋە دامەۋە دەست سىرۋە و سىرۋە خۇيان بېرۇن چى لى دەكەن من ھەقم نىيە، پىيان نەۋتبووم تۆ داۋتە بەۋان.

دەستم كىرد بە پىكەنىن و وتم: بەخۋا شازى كچت ھەيە و بەھەشت بۇ خۆت مەسۇگەر كىردوۋە ان شاءاللە، باشت پەرۋەردە كىردوۋن، دەست پاك و ئەمىن. خۇشەحالى ئەۋ كەسەي كە كچەكانى تۆ دەبنە ھاۋسەريان.

سىرۋە و سىرۋە قەسەكەي منيان پىخۇش بوۋ.

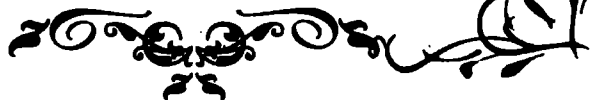
بەردەۋام بوۋم وتم: براكەتان بىر نەچىت شىتىكىش بۇ ئەۋ بىكرن.

سىرۋە: جا كاك ماكوان گيان ھەر ئەۋ تاكە برايەمان ھەيە تۆ بلىيت لەبىرى بىكەين؟

ماكوان: ئەي من چىتانم؟ خال يان مام؟

سىرۋە: تۆ برا گەۋرە و خالۇمانىت.

ماكوان: زۆرباشە باسى ھىچ مەكەن من دەرۋمەۋە بۇلاي نەخۇشەكانى دوكتۇر، سىرۋە دەزانىت تۆش دەبىت لەگەلماندا دابنىشىت وايە؟

سرەو: بە ئى دوكتۇر پىي وىم كە چى دەكەين و چۆن هەلسوكەوت دەكەين.

ماكوان: بە يارمەتى دەپۆم بۆلای ئەو كچانە بزانم حالوگوزەرانىان چۆنە. چوومە لای ئازا و سازان و خەجىج و كەسكى تىرشىيان لەگەل بوو بەناوى وشە، پىاوانىش حاجى سەمىر هات و بەگەرمى چۆنى و چاكى كرد و هەوالم پرسى و كاك فايەق و نامىق و كاك كامەران ئەویش زۆر گەرموگور بوو، هەوالى دلاوەر و گەلام پرسى وتیان چوون بۆ عومرە و مانگى هەنگوینىيان بردووە بۆ مەككە و هەفتەى داهااتوو دەگەپڤنەو، زۆر خوشحال بووم بۆيان.

ئەوەى كە سەرنجى پاكىشام سەلىبەكەى ئازار بوو نە لەملىدا مابوو نە بەسەيارەكەيەو، يەكسەر چاوم چوومە سەر سەيارەكەى و زانىم كە سوپاس بۆخوا كاريگەریم لەسەرى داناو.

چووم بۆلای ئازار وىم: ئەى بۆ كۆتايى ناھىنىت بە هەموو شتىك لەگەل كاك فايەق خۆم مارەتان بكەم لەيەكتر.

ئازار: بلىم چى كاك ماكوان شەخسىتى زۆر لاوازە، ناتوانىت برىار بدات.

ماكوان: كورە فەقىرە دردە دارە كەسايەتى چى لاوازە، خۆ تۆ ناتەوئىت بىكەيت بە سەرۆكى حكومەت، چەند رۆژىك لە ژياندا ماوين بەخۆشى و شادى و حەللى بىيەنە سەر.

بەلكو خواى گەورە رەحمان پى بكات، قسەكانم لەگەل ئازار تەواو نەكرد بوو دوكتۇر چالاك بانگى كردىن وتى دانىشتنەكە دەست پىدەكات. منىش چوومە نىوانى خەجىج و ئازار لە سەر كورسىيەك دانىشتم، ئەنوەر تەماشای دەكردم و پىدەكەنى.

ماكوان: بۆ پىدەكەنىت لەبەر ئەوەى لەناو ژنان دانىشتووم؟

له ناو سه یاره که ش که گۆرانیم دهوت لای سه یر بوو.

ئۆ برا خه جیج و نازار هه ردووکیان خوشکی منن بۆ پیت ناخۆشه،
قسه کاغمان به پیکه نینه وه بوو.

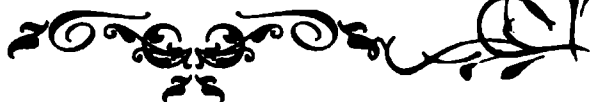
ئه نوهر: کاکه به خوا هیچم نه وتوو، بهس مه نزه ره کهم پتی جوان بوو
له خۆشیدا پیده که نم، خۆزگه هه موو ئیسلامیه کان وه کو تۆ بوونایه.

دوکتۆر چالاک چه پله یه کی لیداو وتی: ئه مپۆ خۆشترین چیرۆک
له ده می که سیکه وه ده بیستین، ته مه نا ده کهم بۆ هه موتان به و شیوه یه
بیتهدی، ئه مپۆ خوشکیکی به پزیزتان پتی ده ناسیتین ئه ویش خوشکه سه ره وه
ئه و چیرۆکه که مان بۆ باس ده کات.

له و کاته دا حاجی عه بدولکه ریم چای هینا من خیرا هه ستام لیم
وه رگرتوو وتم جه نابتان ته شریف به رن من ده یگیرم، چونکه دانیشته نه که
تایبه ته، ویستم سه ره ئیجراج نه بیت من نه شم ده زانی باسی چی ده کات
سه ره، هه موو لایه ک به خیرهاتنی سه ره ویان کرد، سه ره دهستی کرد به
قسه کردن.

سه ره: نزیکه ی مانگیک بهر له ئیستا خۆشترین پۆژی ژیانم بوو، پیتتر
له نه خۆشخانه و جیگاکانی تر ئاگاداریان کردبوومه وه که تووشی نه خۆشی
سه ره تانی میشک بووم، هاتم بۆ سلیمانی پشکنیم کرد و برده مه وه بۆ
نه خۆشخانه ی هیوا وتیان تۆ هیچت نییه.

له خۆشیا خیرا که پامه وه بۆ ده ره به ندیخان له گه ل خوشکه کهم، ئه وکات
مالمان له وێ بوو، پشکنینه کهم فری دایه ناو ته نه که ی خۆل، خه ریکی
گسک دان بووم چاوم که وته سه ر ته نه که ی خۆله که و یه کسه ر ناوی سه ر
پشکنینه کهم بینی که نوسرابوو خه سه ره عه بدولکه ریم، خیرا ده ره مه ئنایه وه
ته ماشام کرد ناوی مامۆستا خه سه ره وی له سه ره، پشکنینه که ی منیش
به هه له درابوو به مامۆستا خه سه ره و.

مه‌جلیسه‌که بیدەنگ بوون بەردەوام نەیانده‌زانی مه‌وزوع چیه، و
خەسره‌و کتیه؟ هه‌موو سه‌یری سه‌رویان ده‌کرد و چاوه‌پوان بوون بەردەوام
بیت، سه‌رویش ده‌ستی کرد به‌ گریان، منیش ده‌ستم کرد به‌ گریان، ئەو بو
نەهامه‌تی خۆی ده‌گریا منیش بیری ئەو نەهامه‌تی و ناڕه‌حه‌تییه‌ی پڕۆزانی
پیشترم ده‌که‌وته‌وه و له‌خۆشیشدا ده‌گریام.

دیسان هه‌موو واقیان رما بوو به‌دیار گریانی من و سه‌رو، له‌ پڕ دوکتۆر
چالاک وتی: کاک ماکوان تۆ قسه‌ ده‌که‌یت یان من قسه‌ بکه‌م؟
به‌چاوی پڕ له‌ گریان‌ه‌وه‌ فه‌رمووم کرد له‌ دوکتۆر چالاک.

د. چالاک: به‌پێزان سوپاس بو‌ خوا کاک ماکوان نەخۆش نییه‌، به‌لکو
وه‌لامی پشکنینه‌که‌ی (خەسره‌و عه‌بدولکه‌ریم) گۆر‌ابوو به‌ هوکاری
لێکچوونی ناویان له‌گه‌ڵ داده‌ (سه‌رو عه‌بدولکه‌ریم)، کاک ماکوان له‌
راستیدا ناوی خەسره‌و عه‌بدولکه‌ریم-ه‌.

حاجی سه‌میر ده‌ستی کرد به‌ گریان و باوه‌شی پیا کردم، هه‌موو
خوشکه‌کان بێجگه‌ وشه‌ که‌ تازه‌ ناسییووم ده‌گریان و پیرۆزباییان لێ
ده‌کردم.

پیاوه‌کان یه‌که‌ به‌ یه‌که‌ هاتن و ئەملاولایان ماچ کردم، به‌لام زۆر
هه‌ستم به‌ ئیجراجی ده‌کرد و نهمده‌زانی بو؟

ماکوان: به‌دلی خۆم قسه‌ بکه‌م یان به‌ دلی ئیوه؟ ئەنوه‌ر تۆ و کامهران
و کچه‌کان لێم توپه‌ مه‌بن، خۆ دلتاندا بن ئەگه‌ر لێشم توپه‌ بێن من ئەم‌پۆ
ته‌نها سه‌ر داده‌خه‌م.

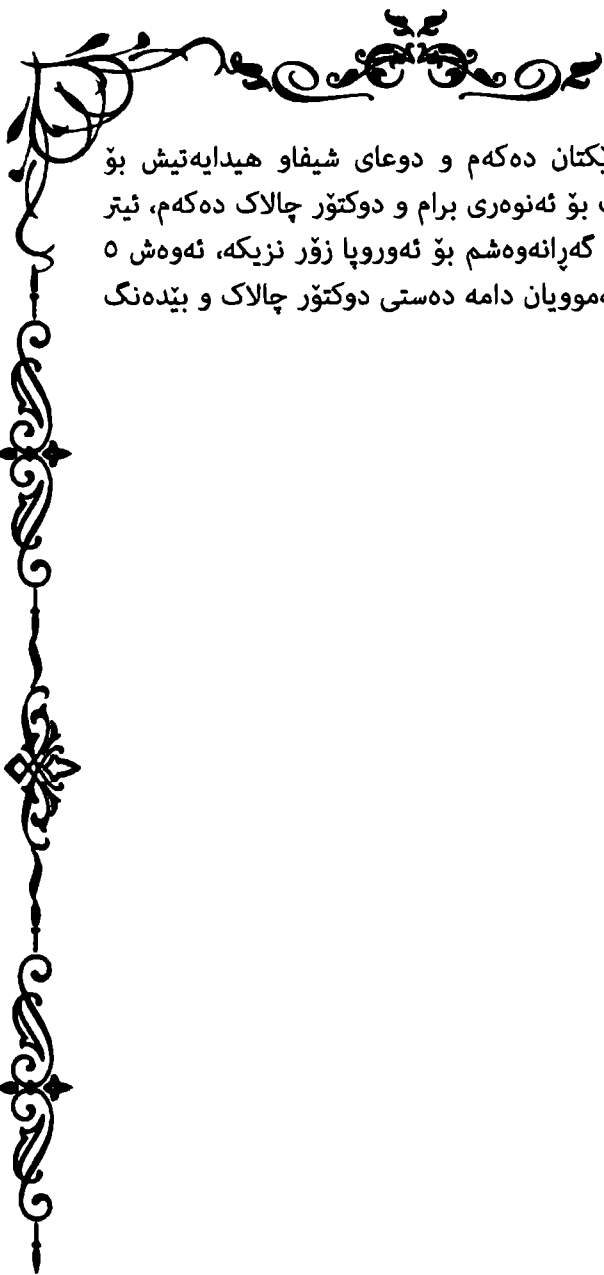
هه‌موو فه‌رموویان لێ کردم که‌ به‌ئاره‌زووی دلی خۆم قسه‌ بکه‌م.

ماکوان: برایان و خوشکانی زۆر موخته‌ره‌م که‌س هه‌ست به‌ ئیوه‌ نه‌کات
من هه‌ستان پیدەکه‌م، چونکه‌ له‌گه‌لتاندا ژیاوم و له‌ناو واقیعه‌که‌دا بووم،
راستیتان ده‌وێت گۆرانی قه‌ده‌ری ژیاغان زۆر ئاسانه‌ که‌ منیش تووش بووم

خوای گەورە ئىوھى پى ناساندىم، قەدەر يېكە كە زۆر سەيرە لەسەر دەستى
من دلاوەر و گەلا بەيەك گەيشتن، من خوشكىتى خۆم دۆزىيەوھ بە
ھۆكارى ئەم نەخۆشییەوھ، سەرەو خۆی و كەسوكارى تا پادەيەك
ئاسانكارىيان بۆ كرا، ھەلبەت لەلایەن دوكتۆرەوھ، بەلام قەدەرى نەخۆشى
منى ھەلگرتبوو، ناسىنى خەجىج و سازان و ئازار ھەروا شتىكى پىكەوت
و ئاسان نىيە خۆشيان باش دەزانن كە چ پەيوەندىيەكى براپەتى و
وخوشكايەتى لە ئىواغاندا دروست بوو، ئاسايى نىيە كە من و ئەنوەر
لەوپەرى شەر كەردنەوھ بىيە ھاورپى خۆشەويستى يەكتر، ئاسايى نىيە
دوكتۆر چالاک لەماوھەكى كەمدا لىكۆلینەوھەكى قبول بىكرىت لە باشترین
زانكۆ لە (تۆرىنتۆی) كەنەدا.

بۆيە دەشىت ئەم نەخۆشییە سەرچاوەى ژيانەوھ بىت، بە ھەلە
تىمەگەن مەبەستم ورە بەرز كەردنەوھتەن نىيە، بەلكو مەبەستم حەقىقەتى
ژيانە بۆيە زۆرجار خوای گەورە نەخۆشمان دەخات دەيەوئەت بە پاكى
بەمانگەپرىنتىتەوھ لای خۆی، زۆرجار مەرووف بەھۆكارى ئازارەكانى ھەست بە
تاوانبارى خۆى دەكات سوئند دەخۆم ئازار وەرگرتن لە ھەژارى، لە
نەخۆشى دوور بوون، لە زىندان، لە كەمئەندامىتى، نىكبوونەوھى خودى
ئەو مەرووفەيە لە خواناسى و چاكەكارى، بەلام ئەگەر سوود لەو ھەلە
وەرەنگرىت دنیاو قىامەتان دەفەوتىت وەكو ئەنوەر (لیرەدا دەستم كەرد
بە پىكەنىن).

كۆتايى بە قسەكانم دەھىنم ھەموتان دەعوەت دەكەم بۆ كۆپىكى
داخراو كە كۆمەلەك بىدىن و مەلای كافر و بانگخوازى خواھەناس بۆيان
پىكخستووم (ھەموو دەستيان كەرد بە پىكەنىن) وایان دەزانى گالتيەيان
پىدەكەم، من بەھەموو شىوھەك ھاوكارتان دەبم بە ماددى و مەعنەوى
ھەريەكەك بىم لە ئىوھ بۆ خزمەتى لىكۆلینەوھەكى دوكتۆر و ئىوھى بەپىز،
۵ دەفتەر دەكەم بە ديارى بۆ ھەموتان تەكا دەكەم سەندوقىك بەكەنەوھ كە
ئىوھش ھاوكار بن بۆ سەدان و ھەزارانى تری توش بوو كە توانای ھىچيان

نییه، من دوعا بۆ هه‌ندیکتان ده‌که‌م و دوعای شیفاو هیدایه‌تیش بۆ
هه‌ندیکی ترتان به‌ تایبه‌ت بۆ ئه‌نوه‌ری برام و دوکتۆر چالاک ده‌که‌م، ئیتر
من نایه‌مه‌وه‌ ئیتره‌ و کاتی گه‌رانه‌وه‌شم بۆ ئه‌وروپا زۆر نزیکه‌، ئه‌وه‌ش ٥
ده‌فته‌ره‌که‌ له‌به‌رچاوی هه‌موویان دامه‌ ده‌ستی دوکتۆر چالاک و بێده‌نگ
دانیشتم.

چوون بو کۆری زانست و گه‌ران

له‌دوای دانیشتم به‌بی ده‌نگی دوکتۆر چالاک داوای کرد که کئی قسه‌یه‌کی هه‌یه با بفرمووێت.

ئازار ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و وتی: نه‌گه‌ر ئیمه‌ش له‌ سه‌ره‌تادا خاوه‌نی پرهنسیپی عیشق بوینایه وه‌کو کاک ماکوان ده‌رباز ده‌بووین، به‌راستی له‌ماوه‌یه‌کی کورتدا زۆر شتی لێوه‌ فێربووم، خۆزگه‌م ده‌خواست تۆ باوک یان برا گه‌وره‌ یان که‌سیکی نزیککی من بوویتایه تا زیاتر لیت به‌هره‌مه‌ند بومایه، تۆ راست ده‌که‌یت ئاسایی نییه هاتنه‌که‌ت بۆلام، رۆشتنیشت هه‌ر ئاسایی نییه، راسته‌ من نه‌خۆش بووم، به‌لام ئه‌م ئیواره‌یه زانیم که ژیان ده‌ستی پیکردووه لای من، ئه‌مه‌وێت بلیتم کاک ماکوان سوپاست ده‌که‌م له‌وه‌ی که فێر بووم لیته‌وه‌.

د. چالاک: چی فێر بوویت له‌ کاک ماکوان، ئازار خان؟

ئازار: پرهنسیپی عیشق.

مه‌جلیسه‌که‌ بێده‌نگ بوو، دیسان دوکتۆر چالاک وتی کئی قسه‌ی هه‌یه؟
ئه‌نوه‌ر: نه‌گه‌ر یارمه‌تی هه‌بێت.

د. چالاک: بفرموو:

ئه‌نوه‌ر: هه‌ز ده‌که‌م خۆینده‌نه‌وه‌یه‌ک بۆ ماکوان بکه‌م، نه‌گه‌ر ئیجازه‌م بده‌ن.

د. چالاک: کاک ماکوان ئیجازه‌ هه‌یه بۆ کاک ئه‌نوه‌ر خۆینده‌نه‌وه‌ت بۆ بکات؟

به پيځه نينه وه وتم: نه خير؛ چونکه رقی ليمه، به لام کيشه نيه
له بهر خاتری تيوه با کاک نه نوهری برام بفرمويت، به لام خاترم بگريټ و
نه مشوات، که وام وت هه موويان ده ستیان کرد به پيځه نين.

نه نوهر: وه لا قسه يه کی هه له بکه م نازار و سازان و خه جيچ ده مکوزن،
بابه تو وه کو موعه مهر قه زافی وایت پاسه وانه کانت نافرهن.

به پيځه نينه وه وتی: راستی زور رقم له ماکوان بوو، هه ستم کرد
که سيځه خوی ده نوښت، يان ته مسيل ده کات، به لام دوښنی و نه مرو بوم
دهرکه وت من هه له بووم، ماکوان وپرای نه وهی زور جياوازم له که ليدا
له پرووی بيروباوه، به لام ده مه ویت پي بلیم زورم خوش ده ویت. له بهر
نه وهی ريزی نافرته ت لایه، زورم خوش ده ویت چونکه باسی عیشق
ده که یت و موسیقات لا جوانه، خوت جوانی، شانوت خوش ده ویت پر
پری له زانیاری، دووری له رق و کینه و له که ل هه موو نه مانده ا ماکوان
به چاوی مروفي ته ماشای ژن و پياوی کافر و موسلمان و هه موو چین و
توږه کان ده کات، نه مرو قسه يه کی زور جوانی بو کردم و وتی: نه نوهری
برام نه که رچی من و تو له بيروباوه ردا جياوازين، به لام له زور شتی تردا
هاوبه شين من و تو مروفين، هه موو مروفيک ۷۰٪ هاوبه شن، ۳۰٪
جياوازن، نه وه موو هاوبه شيه واز لن ناهينم بو خاتری له ۳۰٪ به و
مه رجهی پيشیلي سنووری يه که تر نه که ين.

نه م قسه يه هه موو که س نايکات به لکو ته نها مروفه جوانه کات
ده يکه ن منيش قسه که ی هاوړی نازار دووباره ده که مه وه ماکوان خوی
پرنسپي عيشقه.

ماکوان: زور سوپاسی نه نوهری برام ده که م.

کامه ران: منيش قسه يه کی دلی خو مده که م، نه که ر ماکوان له
نه خو شيه که يدا ۵ ده فته ری بديا، ده موت خوی ناماده کردووه بو مهرگ
بويه پاره ی لا گرنگ نيه، به لام له دواي نه وهی که زانی نه خوش نيه نه و

پاره‌یه‌ی پیشکشی‌ی ئەم کۆر و مه‌جلیسه کرد، منیش ده‌لیم ماکوان
که‌سیکی جوان و راست‌گۆیه له‌گه‌ل خۆی و خه‌لک و دینه‌که‌یدا، سوپاس بۆ
ماکوانی به‌رێز.

ماکوان: سوپاس کامه‌رانی بڕام.

خه‌جیج: من پێشتر ته‌نها قسه‌م له‌گه‌ل خۆمدا ده‌کرد، یان زۆر جار
قسه‌م بۆ گوڵ و ئینجانه‌کانم ده‌کرد، یان زۆربه‌ی کاته‌کان قسه‌م له‌گه‌ل
وێنه‌کاندا ده‌کرد، به‌لام ماکوان فێری کردم قسه‌ له‌گه‌ل خوا بکه‌م، زۆر
سوپاس ماکوان.

ماکوان: سوپاس بۆ خوا پاشان سوپاس بۆ تۆ خه‌جیج خانی خوشکم.

وشه: ئه‌رێ ئەم ماکوانه چیه‌ و کردتان به‌چی، من بۆ پیاوه‌ل‌دان
نه‌هاتووم، ئیتر به‌سه‌ ماکوان نه‌برایه‌وه.

ئه‌نوه‌ر خێرا هه‌ل‌دایه‌ و وتی: وشه‌ی به‌رێز منیش وه‌کو تۆ که
ئه‌وه‌نده‌یان به‌شان و بال‌یدا هه‌ل‌دا زۆر رقم لێ هه‌لسا، دل‌نیا به‌ ئه‌و
حاله‌ته‌ی که ئیستا تۆی تێدای‌ی منیش پێیدا تێبه‌ریم، به‌لام هێمن به‌ره‌وه
و ماکوان زۆر له‌وه زیاتر ده‌هێنیت که وتیان.

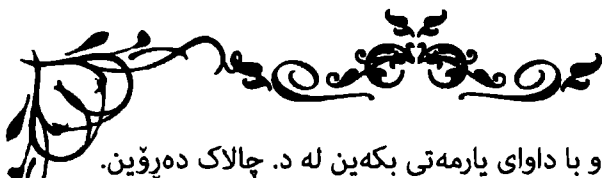
دیاربوو که‌س گوێی نه‌دایه‌ قسه‌کانی وشه‌، منیش هه‌یچم نه‌وت، به‌لام
ئه‌نوه‌ر توانی ئه‌ویش و خه‌لکه‌که‌ش هێمن بکاته‌وه، که‌س قسه‌که‌ی وشه‌ی
به‌هه‌ند وه‌رنه‌گرت، منیش زۆر ساده‌ بوو لام.

د. چالاک: خواردن ئاماده‌کراوه‌ بابرۆین بۆ نان خواردن و پشوبه‌دن،
هه‌موو پۆشتین و چووم بۆلای ئه‌نوه‌ر وتم ده‌مگه‌یه‌نیه‌وه‌ سه‌لیمانی تا
شه‌رێکی تر دروست نه‌بووه‌؟

ئه‌نوه‌ر: گوێ مه‌ده‌ری ئاسایی وه‌ریبگره‌.

ماکوان: سویند ده‌خۆم که‌ زۆر ئاسایی بوو لام، له‌به‌ر ئه‌و نالیم به‌لام
ئیت بوونی من له‌م جێگایه‌دا زۆر زیاده‌یه‌.

ئەنۋەر: باشە بەسەرچاۋ با داۋاي يارمەتى بىكەين لە د. چالاك دەپۆين.
من و ئەنۋەر چووين بۆلاي دوكتۆر چالاك و داوامان كرد ئىجازەمان
بدات، مالاۋايمان كردو ئەنۋەر منى گەياندەوہ بۆ مالهوہ.

بۆ سبەينى لە گەل پىشپەوى برام چووم بۆ ھەولير و دەعوەتى وەزيرى
يەكەمى كابىنەى حكومەتى ھەريم بووم، كە وەزارەتى كشتوكالى درابوو يە
لە سەر لىستى بزوتنەوى ئىسلامى. بۆ شەوہەكەى لە گەپەكى ئىسكان
مەوعىدەم ھەبوو لە گەل سەردارى ھاوپرېم، سەردار ھات و دواي
ھەوالپرسين و تۆزىك گەپانى شەوانى ئىسكانى ھەوليردا چووينا
چاخانەيەك دانىشتين، پىشپەو لە گەل چەند كەسكى تر لەدەرەوہى
چاخانەكە دانىشتبون، من باسەكەم بۆ سەردار گىراپەوہ ئەوہى سەرورەى
بەلوعەو تافانە رەش دەلېن من مندالېكم ھەيە لە تافان، تاكە ھاوپرې و
كەسكى كە ئاگادارى من بوو كە ئەو حەبەم خواردووہ تۆ بوويت سەردار،
تافان دەلېت گوايە تۆ منت بەجى ھىشتووہ ئەويش لە گەلما خەوتووہ،
راستيش دەكات من كە ھەلسام لە خەو ھەستم كرد لەش گران بووم.

سەردار سويند و تەلاقى بۆ خواردم كە بەجى نەھىشتووم، بەلكو
شاھىدى ھەيە، سەلاميش لەوى بووہ ھەردووكان كۆنكەنيان كردووہ،
تافانە رەش درۆ دەكات شتى وا پرووى نەداوہ، كە ھەلسايت خۆت وتت
كە لەش گران بووم، چويت لە بۆريەكەى زېوى خۆت شۆرد، سەلام و ھىوا
چەرچەفيان بۆ گرتبوويت، تافان درۆ دەكات ئەگەر شتى وا پرووى بدايە
واتا من خيانەتم لى كردوويت تۆ سويندت دام كە بەجى نەھىلەم،
شاھىدەكەشم سەلامە، سەلاميش لە سلېمانىيە لەبازارى جگەرە
فرۆشەكانە. تەلەفۆنەكەيم لانىيە بەلام دەزانم لەوييە و كارى جوملەى
جگەرە دەكات.

كەواي وت لە خۆشيا سوجدەى شوكرم برد، پىشپەو و ھاوپرېكانى
تەماشيان دەكردم، ھاتن وتيان چى بووہ وتم كاكە سەردار ھەوالىكى
خۆشى دامى منيش سوجدەم برد نابىت، برۆن من و سەردار ئىشمان ھەيە.

سەردار: کاکە بەخوا هەر لەگەڵ تۆ کاری وایان نەکردوو، بۆ زانیاریت خۆت دەزانی سەرورەر لە ۳۱ی ئاب پای کرد بۆ هەولێر، مائی عەزە بێ سمیل باوکی تافانە پەش ئەوانیش هاتن، سالی ۱۹۹۷ سەرورەر و تافان بەیەکهووە گیران لە جیگایەک لە هەولێر، مائی عەزە بێ سمیل گەڕانەووە بۆ سلیمانی، براکە ی تافان نەگەت بوو سویندی خواردبوو ئەگەر سەرورەر تافان نەهینیت ئەیکوژیت، ۲۰۰۱ تافانی هینا، ئەوئەندە ی من بزائم چەند جار جیابونەتووە، چەندین کیشە ی هەبوو سەرورەر لە ئاسایشی هەردوولا، خۆت باش دەزانیت سەرورەر سومعە ی باش نییە، تافان و مائی عەزە ی بێ سمیل هەمان مەنجهڵ و سەرقاپی یەکترن، ئەوئەندە ی من بزائم سەرورەر و تافان بۆ پارە کاری زۆر قیزەونیان کردوو، یەکیک لەوانەت بۆ باس دەکەم.

دەچوووە بازار خەلکی دەهیناوە بۆ مالهووە، بەلام پێش ئەوێ کاری لەگەڵ بکات سەرورەر خۆی دەکرد بە ژوورا و پارە و سەرورەت و سامانیان بەو شیوەیە پەیدا دەکرد، تا ئاسایش پیتی زانین و ماوێ چەند مانگیک سەرورەر زیندان بوو، جا کاکێ خۆم بەخوا سویند دەخۆم ئەم کارەش لەگەڵ تۆ فرتوفیلە.

ماکوان: جا سەرورەر چۆن شتی وا لەگەڵ من دەکات، بەخوا وەکو سەگ پەتی دەکەم، زۆر تورە بووم.

سەردار هیمنی کردمەووە و وتی: لەگەڵ هیوا قسە دەکەم، تۆش بەوردی بییری لێ بکەرەووە بزائن چۆن و لەکوێ ئەم قسە یە هاتوو، ئینجا چۆن تۆ قبوڵت کردوووە؟

ماکوان: کاکە من قبوڵم نەدەکرد، نەبەز زۆری لێکردم وتی حەيامان دەچیت، ئیستا خەلک زۆر دەتناسن و شکات بکەیت بلأو دەبیتەووە دوایی چی بکەین.

سەردار: نەبەزە شومی خۆمان؟

ماکوان: به ئی نه بهز له بهر که سایه تی من وایوت، بۆیه منیش قبولم کرد، یه کهم جار که پیتی وتم خهریک بوو وهکو سهگ بیتۆپینم.

سهردار: به هه رحال من سویند و ته لاق ت بو ده خۆم که شتی وا له خیمه که دا پرووی نه داوه، به لکو من و سه لام له خیمه که دا بووین تۆمان به جی نه هیشتوو، شاهیدیت بو ده ده م له دنیاو قیامه ت. نه گهر وتیشی ده یه مه مه حکه مه مه ترسه و درۆ ده کات، نه گهر وای کرد نه وامنو سه لام شاهیدین، سه لام پیاوه ده زانم نه ویش شاهیدی ده دات.

ماکوان: قوربانی تۆ بم، دریغیت نه کردوو من ده بیت برۆم.

سهردار: به هیوام وتوو هه فته ی داهاتوو دیم بو سلیمانی له وێ یه کتر ده بینین و خۆشم دیم بۆلای نه و بن په و شتانه، ده ستم ده کهم به چاویانا، به لام پیش هاتم سه لامم بو بدۆزه ره وه، به لام به نه قل کاره که بکه و توپه مه به و هیمن به، چونکه ده زانم توپه بیت خرابی ده کهیت.

ماکوان: باشه مامه سهرداری برام خه مت نه بیت له گه ل هیواو نه بهز و وریا قسه ده کهم، چاوه پیتی تۆم که هاتی بو سلیمانی تا دیت به پشتیوانی خوا سه لامیش پهیدا ده کهین.

مالاوايم له سهردار کرد و گه رامه وه بو سلیمانی بو پرۆژی دواتر له گه ل هیواو نه بهز و وریا له نووسینگه ی خۆم کووبینه وه و وتمان چی بکهین باشه؟

هیوا: چی ده لیتت وا ده کهین، به لام من شتیکم له میشک دایه، نه گهر ئیجازه م بهن ته له فۆنتیک ده کهم بو کورپکی هاوړیم له ئاسایشه له و گه په که ی نه وانه، بزاین له ئاسایش پاشه لی چۆنه؟

ماکوان: من زۆر به باشی ده زانم، کارپکی زۆر باشه.

هیوا په یوه ندی کرد به هاوړیکه یه وه و دهستی کرد به قسه کردن له گه ل نه ودا له پر چهند پرۆژنامه نووسیکی هاوړیم خویان کرد به نووسینگه دا،

هیوا هه لسا چوو ده ره وه، رۆژنامه نووسه کان که میک دانیشان زانیان
دانیشتنه که مان تایبه ته هه لسان ئیمه یان به جی هیشته.

هه ر من و نه به ز و وریا بووین، نه مانزانی هیوا چی به سه ر هات،
چاوه ری بوین بیته وه پرۆین بۆ نان خواردنو له وێوه پرۆین سه لامی جگه ره
بدۆزینه وه، هیوا هاته وه پێده که نی، پروو خساری چهنده رهش بوو
پێکه نینکه ی نه وهنده گه شی کرد بوو.

ماکوان: چیه هیوای برام، هیچته ده سته که وت؟

هیوا جیتیوکی دا به سه روه ر و وتی: کاکه پاشه لێ پیسه، چه ندین
ئیشی قۆپی کردوو، هاوشتیه ی نه م کاره ی له گه ل ئیمه دا کردویه تی،
پیشتر به هه مان شیوه هه مان سیناریوی دووباره کردۆته وه له گه ل
به رپرسیک دا پاره ی زۆری وه رگرتوو و تا فانی بۆ ناردوو، یه کێک
له مندا له کانی بیجگه شیرکو کردویه تی به مندا لێ نه، به رپر سه کهش له بهر
حه یاو حورمه تی خو ی وازی لێ هینا وه و نه یه یشتوو ه شته که بلاو بیته وه،
به لام دیاره له گه ل ژنه کهیدا خه وتوو.

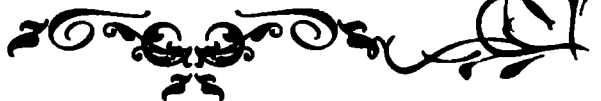
ماکوان: نه وه که سه ی نه مانه ی بۆ باسکردیت له ئاسایشه؟

هیوا: به لێ؛ ئیستا بۆی باس کردم وتی نه گه ر شتیکتان هه یه له سه ری
سکا لای له سه ر تۆمار بکه ن، خیرا ده ست به جی دان به تاوانه کانی ده نیته.

ماکوان: به لام سه یر له وه دایه داوای پاره ی له من نه کردوو، له راستیدا
هه ر زۆر ئاسایی بووه.

وری: پێده چیت نه خشه ی کیشا بیت بۆ داها توو له داها تودا داوای
پاره ت لیکات، نازانین چی له ژیر سه ریدایه؟

هه موو به یه که وه پۆشتین به ره و بازاری جگه ره که ی سلیمانی بۆ
دۆزینه وه ی سه لام، زۆری پینه چوو سه لاممان دۆزیه وه و چووینه

نووسینگه که ی زۆر به گهرمی به خیرهاتنی کردین، سهیر بوو به لایه وه که هه موو هاوړی کۆنه کان به یه که وه چووین بۆلای.

ماکان: کاک سهلام بۆ شاهیدی که هاتووم بۆلات، پیری لای سهردار بووم، ناوی به ریزتی هینا و منیش هاتووم به راست و دروستی باسه که م بۆ بکهیت، به لام با من باسه که ت له سه ره تا وه بۆ بگپرمه وه.

دوای گیرانه وه ی باسه که سهلام زۆری لا سهیر بوو.

سهلام: وه لّاهی مامه خه سه ره و سهردار راست ده کات تیمه تۆمان به جی نه هیشت، من باش له بیرمه تۆ وت له شم گران بووه با فریای نوژی عه سهر بکهوم من و کاک هیوای شاربازیری هاتین په رده مان بۆ گرتی تا خۆت شت، وابوو؟

ماکان: به لّی ته واوه وابوو، به لام نه وه تیناگه م که نه م بنه ماله یه نه م فیتنه یه چییه دروستیان کردووه بۆ من و خوشیان نه وه نده بی حورمه تانه باسی ده که ن، به ههر حال من ته له فۆتیک ده که م بۆ سهردار و هه والی جه نابیشت ده که یه نم تیتستا.

ته له فۆنم کرد بۆ سهردار و باسه که ی سهلامیشم بۆ گیراوه.

سهردار: کاکه من ده زانم نه وانه بی په وشتن بۆ پاره هه موو شتیک ده که ن.

مالا وایمان له سهردار کرد و لای سهلامیش هه ستاین، هه رچه نده سهلام زۆر پیاوانه له که لماندا په فتاری کرد، ناماده یی ده ریری بۆ هه موو هاوکاریه که پاشان داوای کرد که میوانی نه و بین، به لام کاک سهلام که بابی نه ده خوارد له بهر نه وه ی (کۆلسترۆل) چه وری خوینی بهرز بوو، نه ومان به جی هیشت و چووین بۆ که بابخواردن، هیوا وتی نه که ر ده یکوژیت با منت له که ل بیت.

مهمله که تی عیشق

ماکوان: کوشتنی چی، نهوه که ی پیاوی نهوه یه شهره فی کوشتنی بهر بکه ویت، من نه گهر که سیک بکوژم ده بیت بزانم لئی ده ترسم یان له خووم باشته و توانام به سهریدا نییه، ینجا بیر له کوشتنی ده که مه وه، تا ئیستاش بو ته نها چرکه یه ک بیرم له کوشتنی که س نه کردو ته وه، با جاری نانه که مان بخوین دوا یی بیر ی لیده که ی نه وه که چی بکه ین.

نه به ز: نه ری توو هیوا نه م چرپه چرپه تان له چیه، نه گهر متمانه تان به تیمه نییه بابروین و ئیوه به جی بهیلین.

دیار بو ونه به ز پیناخووش بوو به هه له تیگه یشته بوو...

ماکوان: کاکه له بازارداین ناکریت به ده نگی بهرز قسه بکه ین، هیوا ده لیت با بیکوژین تو ده لئی چی، نهوه چرپه که مان بوو.

که وام وت یه ک دوو که س ته ماشایان ده کردم و پیده که نین، باشبوو نه به ز هیمن بویه وه.

هیوا به پیکه نینه وه قسه یه کی به نه به ز وت و وتی: مامه تا پله ی بهرز بیتنه وه نه مه ههر که ره که ی جارانه.

ده ستمان کرد به قسه ی خووش و نانخواردن، دوا یی گه راینه وه بو نووسینگه و ده ستمان کرد به پلان دانان تا بزاین چی بکه ین باشه.

هیوا: مامه من پلانتیک له می شکمایه، به لام ده بیت تو ی تیا نه بیت، من و نه به ز و وریا جیه جیتی ده که ین.

ماکوان: جا چون ده بیت، دلم ئاو ناخواته وه سی چوار دانه نه کیشم به ده م و قه پوزیا.

هیوا: نه وه هه لبرگه بو دوا ی پلانه که ی من، با بو ت باس بکه م پلانه که چیه و چون ده ست پیده که ین.

هیوا به وردی باسی کرد که چی ده کات و چون ئیعتیرافی پی ده کات.

ماکوان: پرازیم.

ئەوان پۆشتن بۆ جیبەجۆن کردنی پلانەکیان و منیان بەجۆن هێشت،
منیش ھاتمەوێ بۆ مالمەوێ لەسەر جۆلانەیی ھەوشەکەمان لەگەڵ دایکم
بەیەکیەوێ دانیشتین و قسەوباسمان دەکرد، لەپەر شێرکۆ تەلەفۆنی بۆ کردم،
وتی باوکە بۆ دیار نیت دووینێ و ئەمڕۆ چاوەڕێم دەکردیت، منیش لای
دایکم ھەستام چوومە ژورەوێ و تەم کوپی خۆم خەریکی ئەوێ بووم کە
بەبەم بۆ ئەوروپا، دەمەوینێ پرێگایەکی بدۆزەمەوێ، تا ناوێ تەسکەرەو
پاسپۆرت بەناوی خۆمەوێ بۆ دەرەبھێنم، جارێ کێشەیی ئاسایشم ھەبە،
دەبیت لەوێ چارەسەری بکەم، تەلەفۆنەکەم داخستەوێ، ئەگەر ئەو
تەلەفۆنی نەکردایە خۆم بەتەما بووم شەو تەلەفۆنی بۆ بکەم و ئەو
قسانەیی پێ بڵێم، چونکە ئەوێ سەرەتای پلانەکی ھیوا بوو.

دەبوو ئەو قسەیی بەگەییەمە دەمی شێرکۆ و ئەویش بە تاقانە پەش و
سەرورەری بەگەییەنیت.

تەلەفۆنم کرد بۆ ھیوا و تەم ئەوێ ویستان کردم، قسەکەم خستە
دەمی شێرکۆ، ھیوا زۆری پێخۆش بوو دیار بوو ئەوێ دەمانەویست
بیکەین بەئاسانی دەھات بەدەستەوێ، خوای گەورە زوو کاری گەندەل و
خراپەکاران ئاشکرا دەکات.

شەویش ھەوایی مۆلەتی گۆفاری بزافم گەیشتە دەست لەلایەن
پاریزەرەکەم کاک محمد سالار پاشان کە خۆشی یەکیک بوو لە دەستەیی
دامەزرێنەرانی، بۆ بەیانی دەستەیی دامەزرێنەری گۆفاری بزاف کۆبوونەوێ
و گۆفاری بزافمان دامەزراند و بودجەیی سالتیکمان دانا، من بە خواوەن
ئیمتیاز ھەلبژێردرام، کاک دلێر عەبدوللا بە سەرنووسەر.

کاک محمد سالار پاریزەری گۆفارەکە و بەرپۆشەری نووسین و
دەستەیی نووسەرانی، کاک کاروان پەحمان بە لێپرسراوەیی ئیداری، دەست
کرا بە کارکردن لەگۆفاری بزاف دا بە سیستەمی موکافەتە.

که نم ته له فۆنی کرد وتی: کاکه ده مهوێت بێم بۆلات له گه‌ڵ خۆم شیرکو
به‌ینم؟

ماکوان: نا که سوکارم به‌س خۆت وهره‌ واز له‌و به‌ینه، بۆچی بیتاقه‌ت
دیاری؟

که‌نم: وه‌للا هیچ پروینه‌داوه به‌لام ههر چه‌ز ده‌که‌م بێم بۆلات زۆر
دل‌م ته‌نگه‌و له‌خۆم بیزارم.

ماکوان: وهره‌ ههرچی که‌سه‌که‌م بزانی بۆچی بیتاقه‌تی وهره‌ بۆلام خیرا،
نه‌گهر شتیک بووه‌ پێم بلێ با من بێم بۆلات.

که‌نم: نه‌به‌خوا هیچ نه‌بووه‌ ههر چه‌ز ده‌که‌م بتبینم، به‌ بینیت
دل‌خۆش ده‌بم کاکه‌ گیان.

ماکوان: ده‌ وهره‌ باوکی من وهره‌ من له‌خزمه‌تام.

ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخسته‌وه‌، زۆر به‌زه‌یم پیاده‌هاته‌وه‌، من برای که‌وره‌ی
بووم ده‌بوو ده‌وری باوک و براشی بۆ ببینم ده‌مزانێ دل‌شکاوه‌.

له‌گه‌ڵ براده‌ران به‌رده‌وام بووم له‌سه‌ر ئیشوکاره‌کانی گو‌فاره‌که‌ و
کو‌تایی هات به‌ کو‌بوونه‌که‌مان، هه‌شتا که‌نم نه‌که‌یشتبوو، ته‌له‌فۆنم بۆ
کرده‌وه‌ وتم بۆ دیار نه‌بویت؟

که‌نم: کاکه‌ وه‌للا ئیزدیحامه‌، هه‌شتا لای سلیمانی پالاسم.

ماکوان: من دێم بۆ ئه‌سحابه‌ سپی له‌به‌رده‌م سه‌مونخانه‌که‌ چاوه‌ڕێت
ده‌که‌م، نه‌گهر تۆش زوو که‌یشتی چاوه‌ڕێم بکه‌.

ته‌له‌فۆنه‌که‌م داخسته‌وه‌ و به‌ره‌و ئه‌سحابه‌ سپی که‌وتمه‌ رێی که‌یستمه
لای سه‌مونخانه‌که‌ و ئه‌ویش په‌یدا بوو، له‌گه‌ڵی سه‌رکه‌وتم وتی بچم بۆ
کو‌ی؟

ماکوان: بۆ کو‌ی پێت خۆشه‌ برۆ من له‌خزمه‌تام.

که‌نم: کاکه تۆ بَلَن حەز دە‌که‌م بە‌دَلَن تۆ بَیت.

ما‌کوان: که‌نم گیان دَلَن من به‌که‌لک نایه‌ت، دَلَن من حەز لِه‌مه‌لکه‌ن و برايم پاشا و پيرمه‌نصور و شَيخان و سابونکه‌راڤه، ئه‌وه‌ش له‌گه‌ل حەز تۆ نا‌گونجَیت، یان ئه‌گه‌ر پَیت خۆشه‌ ئه‌چینه‌ سه‌رگۆڤری باو‌کم و فاتیه‌یه‌کی بۆ داده‌خه‌ین و دوعای خیری بۆ ده‌که‌ین، دوعای ئه‌وه‌ بۆ‌کوێ ده‌لَیت ده‌رۆین.

که‌نم: وه‌للا هه‌زار جار خۆش‌حال ده‌بم با ب‌رۆین.

ما‌کوان، وشه‌ی هه‌زار‌جاره‌که‌ت زۆر له‌قه‌سه‌ی دایکم ده‌چوو، ئه‌وه‌ بۆ‌چی وا ده‌لَیت؟

که‌نم: واته‌ قسه‌که‌ت ئه‌وه‌نده‌ خۆشه‌ و باشه‌ هه‌زار جار دووباره‌ی بکه‌یته‌وه‌ ده‌لَیم باشه‌.

ما‌کوان: ده‌ی زۆر‌باشه‌ هه‌زار جار با‌برۆین بۆ گه‌ردی سه‌یوان.

به‌ره‌و گه‌ردی سه‌یوان پ‌رۆشتین له‌وێ له‌زیک گۆڤه‌که‌ی باو‌کم سه‌یاره‌مان را‌گرت و که‌وتینه‌ پ‌ی، فێرم کرد که‌ چوو‌ه سه‌رقه‌به‌ران س‌لاو بکات له‌هه‌موو مر‌دوو‌ه‌کان و بَلَن تَیمه‌ش به‌م نزیکانه‌ به‌ویستی خوا پ‌یتان ده‌که‌ینه‌وه‌.

که‌نم: وه‌ی کاکه‌ خ‌وانه‌کات، یا‌خوا تۆ نه‌مریت، عومری منیش بَیت بۆ تۆ.

ده‌ستم کرد به‌ پ‌یکه‌نین و وتم: کوره‌ که‌نم گیان ئه‌وه‌ ئاداب و زی‌کری سه‌رقه‌به‌رانه، ده‌بَیت بیلَیت من و تۆ پ‌یمان خۆش بَیت یان نا هه‌ردوکمان ده‌مرین بۆیه‌ ده‌بَیت بَلَین: (السَّلَامُ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُسْلِمِیْنَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَکُمُ الْعَافِیَةَ) رواه مسلم

چووینه سهر قهبری باوکم نهو زۆر گریا منیشی خسته گریان، ئینجا
بۆم باسکرد که باوکمان له گه‌ل خه‌لکی دا چه‌نده پیاویکی به‌پێز و زیره‌ک
و باش بووه.

که‌نم: به‌داخه‌وه من هیچ له‌ژیانی باوکم نازانم.

ماکوان: با پرۆین بۆت باسده‌که‌م هه‌موو ژیا‌نی خه‌مت نه‌بێت.

به‌س نه‌وه‌نده بزانه باوکمان زۆر ده‌ستودل باش بووه، له‌دوا‌ی مردنی
زانیمان چه‌ند خزمه‌تی به‌هه‌ژار و بیوه‌ژن و فه‌قیی مزگه‌وته‌کان کردووه،
ده‌یان مالی گرتبووه نه‌ستۆی خۆی هاوکاری ده‌کردن.

که‌نم: وه‌للا کاکه نه‌گه‌ر من هه‌زار دینار به‌م به‌فه‌قیریک دایکم و
جه‌مال نه‌لێن بۆ پاره‌ی خۆت خه‌سار ده‌که‌یت، ناهیلن خێر بکه‌م، به‌خوا
پاره‌م یابیت به‌هه‌ر فه‌قیریک نه‌و دوانه وتویانه درۆ ده‌کات، که‌چی
ته‌ماشای تۆ ده‌که‌م هه‌ر فه‌قیریک بێت داوا بکات ده‌ست نانیت به‌
پروویه‌وه، زۆر موعجیبی نه‌وه‌تم.

به‌پێکه‌نینه‌وه جا پۆله هه‌ر موعجیبی نه‌وه‌می..

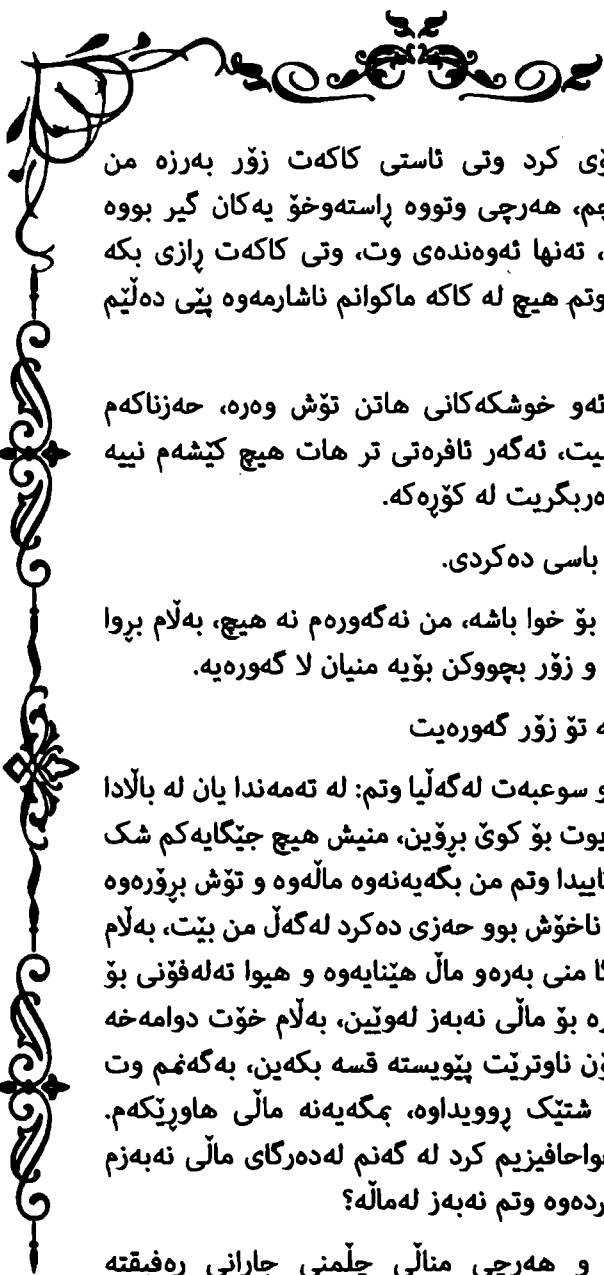
که‌نم: نه‌به‌خوا کاکه ماشاءالله لیتیت به‌خوا وه‌کو باوکم ئیتستا
ته‌ماشات ده‌که‌م و هه‌موو که‌سایه‌تی باوکم له‌تۆدا ده‌بینم.

ماکوان: هه‌روایه که‌نم گیان، هیوادارم بتوانم له‌داهاتوودا جێگای باوکم
بگرمه‌وه بۆ تۆ و خۆشم، هه‌رچه‌نده پرواناکه‌م باوکم پیاویکی زۆر به‌پێز و
که‌وره و چاک بوو.

که‌نم: ان شاءالله هه‌موومان هه‌روه‌کو باوکمان ده‌بین، به‌پراست بیرم
چوو پیت بلێم وه‌رزێر ته‌له‌فۆنی بۆ کردم وتی له‌گه‌ل کاکه‌ت دانیشتووین
باسی تۆی زۆر کرد، داوا‌ی لیکردم که‌ گوايه تۆ رازی بکه‌م بۆ کو‌رپکی
داخراو منیش بێم له‌گه‌لت، وتی نه‌و هه‌ردوو خوشکه‌کی بانگ ده‌کات.

ماکوان: ئی چیت‌ری وت، مام وه‌رزێری خۆمان؟

گه‌نم: وه‌للا باسی تۆی کرد وتی ناستی کاکه‌ت زۆر به‌رزه‌ من
نه‌متوانیوه‌ له‌گه‌لی ده‌ربچم، هه‌رچی وتوو‌ه‌ راسته‌وخۆ یه‌کان گیر بووه‌
له‌گه‌ل بیروبۆچونی نه‌ودا، ته‌نها نه‌ه‌نده‌ی وت، وتی کاکه‌ت پازی بکه‌
وه‌ره‌ بۆ نه‌و کۆره‌، منیش وتم هیچ له‌ کاکه‌ ما‌کوانم ناشارمه‌وه‌ پتی ده‌لیم
نه‌گه‌ر وتی باشه‌ دیم.

ما‌کوان: باشه‌ نه‌گه‌ر نه‌و خوشکه‌کانی هاتن تۆش وه‌ره‌، هه‌زنه‌که‌م
به‌ته‌نها تۆ له‌ناو پیاواندا بیت، نه‌گه‌ر ئافره‌تی تر هات هیچ کێشه‌م نییه‌
تۆش وه‌ره‌، به‌لکو سوود وه‌ربگریت له‌ کۆره‌که‌.

گه‌نم: کاکه‌ زۆر گه‌وره‌ باسی ده‌کردی.

ما‌کوان: گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خوا باشه‌، من نه‌گه‌وره‌م نه‌ هیچ، به‌لام بپروا
بکه‌ نه‌وان خۆیان قه‌زمن و زۆر بچووکن بۆیه‌ منیان لا گه‌وره‌یه‌.

گه‌نم: وه‌للا وانییه‌ کاکه‌ تۆ زۆر گه‌وره‌یت

کردم به‌ قسه‌ی خۆش و سوعبه‌ت له‌گه‌لیا وتم: له‌ ته‌مه‌ندا یان له‌ بالادا
گه‌وره‌م؟ هه‌ر زوو زوو ده‌یوت بۆ کوێ برۆین، منیش هیچ جێگایه‌کم شک
نه‌ده‌برد بۆی برۆین، له‌کو‌تاییدا وتم من بکه‌یه‌نه‌وه‌ ماله‌وه‌ و تۆش بپۆره‌وه‌
بۆ ماله‌وه‌، ئاکام لێبوو پتی ناخۆش بوو هه‌زی ده‌کرد له‌گه‌ل من بیت، به‌لام
منیش چاره‌م نه‌بوو، له‌پێگا منی به‌ره‌و ماله‌ هێنایه‌وه‌ و هیوا ته‌له‌فۆنی بۆ
کردم پرسى له‌کو‌تیت؟ وه‌ره‌ بۆ ماله‌ نه‌به‌ز له‌وین، به‌لام خۆت دوامه‌خه‌
زوو وه‌ره‌ زه‌روره‌ به‌ته‌له‌فۆن ناوتریت پتویسته‌ قسه‌ بکه‌ین، به‌گه‌نم وت
خێرا بپۆ پتی لێیه‌ دیاره‌ شتیک پڕویداوه‌، هه‌گه‌یه‌نه‌ ماله‌ هاوڕێکه‌م.
گه‌یشتمه‌ ماله‌ نه‌به‌ز و خواحافیزیم کرد له‌ گه‌نم له‌ده‌رگای ماله‌ نه‌به‌زم
دا نه‌سڕین خان ده‌رگای کرده‌وه‌ وتم نه‌به‌ز له‌ماله‌؟

نه‌سڕین خان: نه‌به‌ز و هه‌رچی منالی چلمنی جارانی ره‌فیکته‌
له‌زۆره‌وه‌ن چاوه‌ڕیتی تۆن هه‌ر چه‌ چه‌پانه‌، ناشی ژن نه‌هێنیت؟

ما‌کوان: جارێ با ژن بۆ نه‌به‌ز بیهین، من به‌شی خۆمم بردوووه‌.

مهمله که تی عیشق

نه سرین: ده برۆ هه رتۆیان نو قسانی له وان چلمنتر.

ماکوان: باشه نه سرین خان گیان، چوو مه ژوره وه نه به ز و وریا و هیوا و سهروه ری به لوعه و کورپکی تر دانیشتبوون، ته و قه م له گه ل هه موویان کرد که هاته سه ر نه و که سه ی که نه مده ناسی پێیان ناساندم ناوی کاک یاسین بوو دیار بوو له ئاسایشی سلیمانی کاری ده کرد.

هیوا: مام خه سه رو داوا له به پرێزت ده که یین که هه موو شته کان به رۆحیکێ پر یازی وه ربگره کاک سهروه ری به لوعه ده لێت کامیرای شاراوه بووه، له گه ل کاک خه سه رو دا و هه موو ئیعتیرافیکی کردووه.

ماکوان: جوان تێمبگه یه نه چی بووه چیتان کردووه؟

یاسین: کاک ماکوان کاتی خۆی ئه وه ی پروویداوه له سه یرانگای زیۆی، تافان خانی خێزانی کاک سهروه ر گوێی لێبووه که نه و ماوه یه جه نات کێشه ی خه وتان هه بووه به حه بی خه و ده خه وتیت، به هه مان شێوه گوێی لێبووه که به د ل سافی به هاو پرێکانت وتوو له شت گرانه و نه بی خۆت بشوێت تافان و سهروه ر ئه م سیناریۆیه یان بۆ دروست کردوویت، نه له گه ل ت خه وتوو نه هه یچ هه مووی درۆو ده له سه و ساخته چیتی بووه، وه کو مامه هیوا ده لێت کامیرای شاراوه ی سهروه ره فه نی بووه.

ماکوان: جا ئه م خوێرپیه بۆ وای کردووه له گه ل مندا، هۆکاره که ی چییه؟

هیوا: به بی ئه وه ی په نجه ی لێبه م به یه ک تف ئیعتیرافی کرد بۆ ئه وه ی شیرکۆی کورپان به ریت بۆ نه رویج دواپی ئه م سه خیفه نیازی بووه سکالآت له سه ر تۆمار بکات که شیرکۆ گه یشه نه وێ له پرێگای پۆلیسی نه ته ره پوله وه بلێن ماکوان فراندویه تی و ئینجا دایک و باوکی شیرکۆ به رن بۆ ته وروپا.

ماکوان: ئه ی ئه حمه قی وا نازانیت پێش چوونی شیرکۆ پشکنینی DNA بۆ ده کریت.

هيو! ئەي ئەگەر ئەحمەق نەبىت كارى وا چۆن دەكات، وا ئەزانىت
دنيا وەك لای خۆى منالبازارە.

ماكوان: ئەي بۆ قسەيەك ناكەيت خوڤىرى دوو لەرووى ئەم پياوانە؟
سەرورە: داواى لىبوردين دەكەم، بەخوا زۆر قەرزارم، نەمدەزانى چى
بكەم.

تورە بووم بۆى هەلسام وريا و نەبەز نەيان هەشت و گرتيانم، بەلام
هەرچۆن بوو تفيكم لىكرد.

ياسين: كاك ماكوان دەزانم جەنابت كەسيكى بەرپىزى، هەموو
شتىكمان لەگەلدا بۆ دەكرىت، پىم وابىت ئەو تفه بۆى بەسە ئەگەر
خاوەنى شەرەف و كەرامەت بىت، جا بۆيە من دەلێم وازى لىبەيتنە.

ماكوان: ئاخىر چۆن وازى لى بھينم ئەو خوڤىريە.

ياسين: كاك ماكوان هەرچى دەتەوێت دەتوانى لەگەل بکەيت، من
دەزانم كەسيك وا زەليل بىت وازەيتان باشتري چارەسەرە. لىي ئەدەيت
يان ئەيكوژيت كەس لەسەرى هەلناداتى، نەشەرەفى هەيە نە خاوەنى ژن
و مندال و خىزانىتى، هەرچى لى دەكەيت ئەو نامادەيە، پياوى خاوەن
شەرەف لەگەل خەلكى خاوەن شەرەف پرووبەروو دەبىتەو، خەلكى
بىشەرەف بۆ ئىهمال كردن باشە.

ماكوان: وەلاهى قسەكەى جەنابت زۆر راستە، بەلام داواى لىدەكەم
لەگەل شىركۆى كورپى جاريكى تر برۆمە دەرەو لەبەر حورمەتى تىو
وەكو كلاش ئەيكەمە پىم و ئەمسەراو سەرى پىدەكەم.

هيو! مامە كلاش زۆر بەقىمەت ترە لەم ئەم خوڤىريە، گویت لىيە كەى
مامە خەسرەو وىستى شىركۆى كورپ بئىرە بۆلاى.

سەرورە: شىركۆت بۆ چىيە كاك خەسرەو؟

ماکوان: پیشت زۆر هاتۆته دهروهه له گه‌ڵ ده‌مه‌وێت بۆ دوا جار قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م و ده‌ینێرمه‌وه بۆت.

سه‌روهه‌: به‌خوا خه‌تای ئه‌و نه‌بوو تێمه‌ فێرمان ده‌کرد، تکایه‌ لێی نه‌ده‌یت له‌ من بده‌.

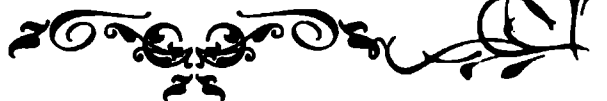
ماکوان: ئه‌زانم و گومام له‌وه‌ نییه‌ که‌ تۆ فێرت کردووه‌، من له‌ منداڵێکی وا ناده‌م تۆ بلێی من ئه‌وه‌نده‌ بێ غیره‌ت بم تێستا که‌ملت شکاند به‌ نه‌به‌زدا بینێره‌ هه‌ر به‌ نه‌به‌زیشدا بۆت ده‌نێرمه‌وه‌، به‌ ئیجازه‌ی ئه‌م پیاوه‌ به‌پێزانه‌ هه‌سته‌ ملت بشکینه‌ و له‌ناو مه‌جلیسی پیاواندا تۆ جینگات نابێته‌وه‌، ده‌ی هه‌ڵسه‌ پرۆ.

نه‌به‌ز هه‌ستا له‌گه‌ڵیدا پڕۆشت، سوپاسی کاک یاسینم کرد و پاشان سوپاسی هیوام کرد له‌گه‌ڵ وریادا، به‌س و تم باسه‌ که‌م بۆ بگێرینه‌وه‌ چی بووه‌.

هیوا: مامه‌ ئه‌م سه‌روهه‌ره‌ خوێڕیه‌ له‌م کاک یاسینه‌ زۆر ده‌ترسیت، پیشت به‌ کاری زۆر خراپه‌ره‌وه‌ گرتویه‌تی، جا که‌ چوو مه‌ سه‌ری له‌ دوکانه‌که‌یدا مامه‌ یاسینم له‌گه‌ڵ بوو یه‌ک تفم لێ کرد خێرا ئیعتیرافی کرد بۆمان و چی کردووه‌ و چی نه‌کردووه‌ بۆی باس کردین، مامه‌ یاسین به‌ ناقلی خۆی هه‌موو پلانه‌که‌ی پێی ناشکرا کرد.

یاسین: کاک ماکوان لام سه‌یره‌ چۆن که‌وتیته‌ داوی ئه‌م خوێڕیه‌؟

ماکوان: به‌خوا مامه‌ یاسین سه‌ره‌تا ویستم ئیهمالی بکه‌م، به‌لام مائی نه‌به‌زم ئاواکرد زۆری خویند به‌ گویمدا و له‌به‌ر سومعه‌ و که‌سایه‌تی خۆشم تۆزیک بۆم داخست، سه‌ره‌تا ته‌نه‌زوم کرد به‌لام هه‌ر وازم نه‌ده‌هێنا من پێش ئه‌م کێشه‌یه‌ تووشی دوو کێشه‌ی گه‌وره‌تر بووم، بۆیه‌ نه‌په‌رژامه‌وه‌ سه‌ری تا ئه‌م پڕۆژانه‌ی ڕابردوو که‌ چوو مه‌ بنج و بناوانی هه‌ڵبه‌ت به‌هاوکاری مام هیوا و جه‌نابت و ئه‌و ڕایانه‌ی تر ئاوا بۆمان ده‌رکه‌وت که‌ درۆیه‌، سه‌ره‌تا ده‌مزانێ به‌لام خۆم گومانم له‌و له‌شگرانییه‌ی خۆم بوو،

بۆیه زۆر پېداگريم نه کرد تا شاهیده کانم دۆزییه وه، ده نا مامه یاسینی به پړز هه روا به ئاسانی خۆم نه ئه دا به دهسته وه.

یاسین: به هه ره حال من له خزمه تی جه نابت و مام هیوا دام چیتان بویت خزمه تکار تانم، نه گهر ئیجازه ی من بدهن ده پۆم ده وامم هه یه.

ماکوان: زۆر سوپاس مامه یاسین گیان ئه م هه ئویسته ی جه نابت به رز ده نرخیتم و هه رگیز له بیرى ناکه م زۆر سوپاس بۆ هاوکاریه که ت برا گیان.

مالئاوایمان کرد له کاک یاسین، تا نه به ز هاته وه نه سرین خان به من و هیوا و وریای وت وهرن دوو به رمیل نه وتم له سه ربانه بۆم بێننه خواره وه، زوو زوو به وریاشی ده وت باوکت چۆنه؟ من و هیواش کولابووین له پێکه نینا، منیش وتم نه سرین خان وه لا باوکی مام وریا به دوای ژنا نه گه ریت.

که چی نه سرین وتی: جا پۆله ئه و که لته کۆنه ی باوکت ژنی بۆ چیه؟ وریا: کوره به خوا نه سرین خان له دوای دایکم خله فاهه.

نه سرین: خله فاوی چی، ئه ی بۆ نالیتی خوای دایکم گه پروگولی کردووه، نه زانی چه نده خراب بوو له گه ل دایکت.

من و هیوا پێده که نین و وریاش ده ترسا له ده مم ده ربچیت که باوکی به ته مای نه سرین خانه، نه به ز هاته وه شیرکۆی هینابوو له گه ل خۆی.

ماکوان: شیرکۆ کوپم وهره، ئاگام لیبوو ده ترسا، وتم وهره کوپى خۆم مه ترسه ده زانم تۆ کوپى من نیت، به لام کاکه گیان تۆ گه نجیکی تازه پێده گه یت مه چۆره ناو یاری ئاوا له گه ل دایک و باوکت، من چاک ده بم له گه ل کاکه شیرکۆ، نه گهر باوک و دایکت نه مجاره داواى کارى ئاوايان لى کردیت پێيان بلن داها تووم رهش مه کهن، مه به به پشکو له بهر نه وان.

که وام پى وت ده ستى کرد به گریان، پیم وت: مه گرى گیانى من نه گهر له بهر پاره نه وه ت پى ده کهن، پێيان بلن که نایکه م، وهره بۆلاى من نه گهر

منیش لیره نه بووم ئاگاداری نه بهز و هیوا بکه وه ئه وان هاوکاریت ده کن، کاکه شیرکوۆ تکایه به قسه ی دایکو باوکت مه که ئه گهر وتیان کاریکی ئاوا بکه یت.

به داخه وه یه که م جاره به مندال ئه لیم به قسه ی دایک و باوکت مه که، به خوا ده سه لاتم هه بوایه و جایز بوایه ده مکردیت به کوپی خۆم له دایکو باوکت ده سه ندی، ده ستم کرد به گرفامدا ۱۰۰ دۆلارم دایه و وتم: برۆ بیده به هه رچی جهزت لی بوو، که گه ورهش بوویت برۆ به شی هونه ره جوانه کان شانۆ بخوینه، چونکه جوان ده ور ئه بینیت، هیوام وایه سه رکه وتوو بیت.

نه بهز: هه ر بۆ ئه مه بوو؟ ئیستا بیبه مه وه؟

ماکوان: لیره بویتایه دایکیت دوو به رمیل نه وتی پێ ده هینایتیه خواره وه، برۆ له ئیشه که ی دایکت باشتره که به ئیمه ی کرد.

هیوا: ئه وه به خيله ئه ویش داوای ۱۰۰ دۆلار ئه کات بۆیه وا ئه لێ.

کردیان به فشقیات و قسه ی خۆش.

نه بهز شیرکوۆ برده وه وریا وتی: منیش ده پرۆم.

وتمان مادام وایه من و مامه هیواش ده پرۆین، وریا ترسا مه وزوعی باوکی بکه ینه وه له گه ل هیوا به پێ که وتینه پێ به شه قامی توی مه لیک به یه که وه گوڕانی جاده چۆل و سیبه ربوومان ده وت، وه کو کاتی هه رزه کاری، نزیک که باباخانه ی حه سه ن بوینه وه ته ماشای یه کترمان کرد هیوا وتی: له دوو سه ره تان پرزگارت بوو، سه ره تانی میشک و سه ره تانی سه روهری به لوعه، پرۆین به و بۆنه یه وه که باب بخوین.

ماکوان: با ته له فۆن بکه م بۆ نه بهز و وریا بێن.

ته له فۆنم کرد بۆ نه بهز خیرا هات به لām وریا وتی نایه م.

دوای نانخواردن گه پراینه وه بۆ مāl و نه بهز هه ردو کمانی گه یانده وه.

بۆ به يانی هه يانی بوو چوم بۆ مزگهوت بۆ نوێژی جومعه، پاشان
سه رقالي ئه وه بووم كه چۆن سياسه تی گوڤاری بزاف پێكبخه م و به شی
په یوه ندییه كان له سه رشانی من بوو، هاته وه بۆ ماله وه بۆ ئه وه ی ئیداره ی
په یوه ندییه كان دروست بکه م و پێش گه رانه وه م بۆ نه رویج کیشه ی
گوڤاره كه چاره سه ر بکه م.

خه یالیشم لای ئه وه بوو كه چیت ناکریت گه نم له و ناره حه تییه دا بژی،
بپارمدا كه سه ره تا باسه كه له گه ل باپیرم بکه مه وه و پاشان به مامه كانم
بلیم دوا ی ئه وه به براکانم و دایکم و خوشکه کانم.

کاتژمێر ۲ ی دوانیوه پۆ وه رزێر ته له فۆنی بۆ کردم وتی: کاک ماکوان
پۆژی یه ک شه ممه کۆره كه ئاماده ده که ی ن کاتژمێر ۲ ی دوا نیوه پۆ تا ۶ ی
تیواره، ئایا گونجاوه؟

ماکوان: زۆر گونجاوه، به پشتیوانی خوا ئاماده ده بم، جیگا که کوئییه؟
وه رزێر: بنکه ی زانست و گه ران له گه ره کی به ختیار ی، به لام جیگا که مان
بچوو که هیوادارم له ۱۰ که س زیاتر بانگێشت نه که ی، بۆ زانیاریت من
هه ردوو خوشکه که م بانگ کردوو ته کایه با گه نمیش بیت.

ماکوان: باشه به سه رچاو.

ته له فۆنه که مان داخسته وه من سه رقالي هه ندیک سه رچاوه بووم که
ئاماده ی که م بۆ ئه و دوو پۆژه بیهوینمه وه، به دوا ی سه رچاوه ی زانستی و
دینی دا ده گه رام بۆ خو ئاماده کردن بۆ کۆره که، ئه و پۆژه له مال نه چوو مه
ده ره وه، کاتژمێر ۵ ی تیواره بوو دوکتۆر چالاک ته له فۆنی بۆ کردم.

د. چالاک: ئه زانی ئه مپۆ له باخه که زۆر یک له و به پزانه بیر ی تویان
ده کرد، خو ت له و ی نه بوویت به لام هه ر باسی تۆ بوو.

ماکوان: باش بوو ته له فۆنت کرد پۆژی یه ک شه ممه کاتژمێر ۲ کۆر پیکم
هه یه له به ختیار ییه، من بۆم هه یه ۱۰ که س بانگێشت بکه م، جا دوکتۆر

کیان جه نابت، نه نوهر، کامهران، سازان، خه جیج، نازار، نامیق-م دیاری
کردووو بانگیشتان ده کهم، نهوانی تریش کئی هزی لئی بوو سئی که سی تر
نه توانیت بیت.

هه رچه نده کوږه که داخراوه به لام پینگام پندراوه ۱۰ کهس بانگ بکه م.
د. چالاک: به خوشحالییه وه من ناماده ده بم و به وانیش ده لیم.

ماکوان: به لام زور باستره هه موومان له عیاده که ی جه نابت وه
کوږینه وه و له ویوه به یه که وه برۆین، واتا پیش سه عات دوو با هه موویان
لای جه نابت ناماده بن، خو ئاساییه؟

د. چالاک: زور ئاساییه و زوریش باشه، ده ی با کاتت نه گرم هه موویان
سلاویان هه بوو بوت.

ماکوان: نه ملاولای کوږه کان ماچ ده کهم و دوعای خیریش بو کچه کان
ده کهم.

هه ر نهو تئواره یه ته له فونم کرد بو گهنم ناگادارم کرده وه که پوژی
یه که شه ممه بیت بولای عیاده که ی دوکتور چالاک و به یه که وه ده چین بو
کوږه که.

نهو دوو پوژه له ماله وه نه چوومه دهره وه، هه ر خه ریکی خویندنه وه و
سه رچاوه په یدا کردن بووم، پوژی یه که شه ممه له ناو بازار بووم چوم لای
بورهانانی نه جی که بابم خوارد، که چوومه ژوره وه ته ماشا ده کهم نازار،
خه جیج، سازان، نه نوهر و نامیق لهوین نان نه خوئن.

نه نوهر: نه موت کاک ماکوان له که بابخانه نه بینین؟

خه جیج: سویند به خوا به خوشی تووه هاتین بو تیره، نهو پوژه ش باسی
پوژنبیری که باب خواردنت بو کردین لهو پوژه وه هه موو هه زمان به
که باب خواردنه، وتمان نان ده خوین و دواپی ده چین بو عیاده که ی
دوکتور چالاک.

ماکوان: زۆر باشه من زۆرم برسییه.

نه فەرێک که بابم بانگ کرد به دوو شیش دوگهوه و شیشیکیش ته ماتهی زیاده، هه موویان ته ماشای منیان ده کرد به دهست و پلی چهور تیکه وتبووم په نجهم نه لیسایهوه، نهوانیش پێده که نین، منیش وتم: ده زانم تێستا ده لێن ماکوان زۆر لادێیه و نازانیت نان بخوات، به لām به خوا که باب وانه خوریت له زهتی نییه.

نازار: چۆنت پێغۆشه وایبغۆ، منیش وهک تو ده یخۆم، نهوهنده خوش ده یخۆیت.

له کۆتاییدا خه جیج پاره ی هه موومان ی دا و به یه کهوه به رهو عه یاده که ی دوکتۆر چالاک به رێکه وتین، چووینه لای دوکتۆر نهویش له فه ی ده خوارد، گهنم ته له فۆنی کرد وتی لای بینای عه یاده که م دیت یان لهویت.

چووم به شوینیا هینام و له بهرچاوی هه موویان ناساندم وتم نه مه که می خوشکمه، زۆر به خێرهاتنیان کرد، که می ش زۆر خوشحال بوو.

ته له فۆنم کرد بۆ وهرزێر وتم: ئیمه ئامادهین و تێستا به رێده کهوین. وهرزێر: کاک ماکوان چاوه رێتانین، به لām که می ت له که له یان ته له فۆنی بۆ بکه م.

ماکوان: نا؛ که نم ده مهینیت پتویست ناکات ته له فۆنی بۆ بکه یت واهاتین.

وابزانم نهوهنده خوشحال بوو به هاتنی که نم نهوهنده خوشحال نه بوو به هاتنی خودی من.

کاتژمێر ۲ دوا ی نیوه رۆ هه موو ئاماده بووین و پێشوازییه کی پر پێزو جواغان لێکراو پاشان له طهره فی نهوان ۱۲ که سی لیبوو، تێمه ش ۹-۱۰ که س ده بووین. نهوانه ی له که ل من هاتبوون: (چالاک، که نم، سازان،

خه‌جیج، ئازار، نامیق، کامهران، ئه‌نوه‌ر، نه‌به‌ز و هیوا) جه‌ماعه‌تی ریک‌خراوی زانست و گه‌پان (مه‌لا حامید و دوو بانگ‌خوازه‌که دلیر و ئه‌حمه‌د، مام‌وستایه‌کی بایه‌لو‌جی مام‌وستا بورهان و دوو جیگری پزیشکی شوان و پریوار، سی ئه‌ندامی ناو ریک‌خراوه‌که به‌ناوی راویژ و به‌هات و ئیبراهیم، خودی وهرزیر و دوو خوشکه‌که‌ی) هاتبوون.

مام‌وستا بورهان کۆره‌که‌ی به‌پۆه‌ ده‌برد داوای لیک‌ردم که شیوازی کۆره‌که‌ پروونکاته‌وه‌ وتی: وا ده‌ست پینده‌که‌ین، که جیگای جه‌نابت پرووه‌و تیمه‌یه، تیمه‌ش پرسپاری خۆمان ده‌که‌ین به‌ شیوه‌ی ئه‌نته‌رفیو، پاشان جه‌نابت وه‌لام ئه‌ده‌یته‌وه، ئه‌م جوړه‌ کوژانه ئیلتیزامی کاتی بو جه‌نابت و ئاماده‌بوان نییه، میحوهره‌ سه‌ره‌کییه‌کان پرسپار ده‌که‌ن که بریتین له ۱۰ که‌سی ریک‌خراو که جه‌نابیشته‌ وه‌لام ئه‌ده‌یته‌وه‌ به‌کورتی ئه‌مه‌ ئیداره و شیوازی کۆره‌که‌یه.

ماکوان: زۆرباشه‌ مادام وایه‌ من کیشم نییه‌ و زۆرم به‌ دلّه و بفهرموون. کاتژمیر ۲:۳۰ ده‌ستم پیک‌رد، من سه‌ره‌تا قسه‌ی خۆم کرد وتم: تکا ده‌که‌م که من نه‌به‌نه‌ ناو باسی لابه‌لا و ناو بواری بایه‌لو‌جی و خانه‌ و شانه‌ و ناوه‌کانی ده‌کریت من شتیکی سه‌ره‌تایی لی بزائم، به‌لام تایبه‌مه‌ندی من نییه، به‌لکو من له‌بواری دین و قورئان و فهرمووده‌دا له‌که‌لتاندا ده‌دویم، بفهرموون من ئاماده‌م.

وه‌رزیر: دوای به‌خیرها‌تی کاک ماکوان، کاک ماکوان ده‌لایت من بروام به‌ په‌ره‌سه‌ندن هه‌یه، ده‌کریت له‌ قورئان یان فهرمووده‌ پیمان بلایت په‌ره‌سه‌ندن چۆنه‌ و گه‌ردوون و زینده‌وه‌ران چۆن به‌ په‌ره‌سه‌ندن دروست بوون؟

پرسپاری دووه‌م: له‌ دانیشتنیکی تایبه‌ت دا باسی مروّفی پیش ئاده‌مت کرد، ده‌کریت ئه‌و باسه‌ پروون بکه‌یته‌وه‌ له‌ قورئاندا چۆن باسکراوه‌؟

پرسیاری سییه: نایا سهرچاوه‌ی پهره‌سهندن ناگه‌رته‌وه بۆ داروین ئیتړ
چۆن تئوه وه‌کو موسلمان بروتان به پهره‌سهندن هه‌یه، پهره‌سهندن
سهرچاوه‌ی مادییه‌ته و هه‌چ په‌یوه‌ندی نییه به ئایینه‌وه، چۆن تۆ که‌سیکی
موسلمانی ده‌ئیت بړوام به پهره‌سهندن هه‌یه؟

ویستی پرسیری زیاتر بکات....

ماکوان: پیم وایت پرسیره‌کان سى سى بکرت باشته، بۆ ئه‌وه‌ی
منیش بتوانم وه‌لام بده‌مه‌وه و به‌سهرم دا تینه‌په‌ریت، چونکه که پرسیر
زۆر بوو له‌وانه‌یه باز به‌سهرداندا پروویدات، منیش نامهویت وه‌لام
نه‌ده‌مه‌وه، جا داوا ده‌که‌م له ئیداره‌که سى پرسیر زۆر باشه.

بورهان: زۆر باشه با قسه‌که‌ی جه‌نابت بیت، منیش وای به‌باش ده‌زانم

ماکوان: دواى ده‌ستپیکردن به‌ناوى خوا و درود و سه‌لام بۆ سهر گیانی
په‌نجه‌مبه‌رى ئیسلام ﷺ.

پرسیاری یه‌که‌م: له‌ده‌ورو خولی ئه‌وه‌دا بوو که پهره‌سهندن له قورئاندا
باسکراوه، به‌ دلناییه‌وه خواى په‌روه‌ردگار له قورئاندا به‌کۆمه‌ل باسی
پهره‌سهندن ده‌کات و ده‌فه‌رموویت:

﴿وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾ نوح

واته: خو (تئوه پشته نه‌بوون) هه‌ر خوا خو‌ی به‌ چهند قوناغدا تئوه‌ی
تتیه‌ران و دروستیکردن.

پاشان باسی گه‌ردوون ده‌کات که له‌ئه‌نجامی ته‌قینه‌وه دروست بووه،
پاشان خواى موته‌عال باسی تئوان گه‌ردوون و خاک و مروّف و ماده‌کانی
تر به‌گشتی ده‌کات که ماوه‌ی ۶ پوژ دروست بووه، له‌وانه‌یه کیشه بۆ
هه‌ندیک که‌سی ساده دروست بکات وایزانیته ئه‌و ۶ پوژه ماوه و کاتی ۶
پوژی تیمه‌یه ئه‌وه زۆر به‌هه‌له‌دا چوو، چونکه سهره‌تای دروستبوونی
کیشه‌کان له پوژمیر (که‌لنده‌ره‌کان) ده‌ست پیده‌کات و له نه‌زانی

زاراوه کانی قورئان، ههروه کو چۆن من سه رهتا دانم نا بهوهی که شارهزا نیم له زاراوه بایه لۆجیه کان شهلم کویرم ناپاریزم نه که و تمه ناوی داوام کرد نه گهر نه مزانی یان پیتم بلین یان بۆم پراست بکه نه وه.

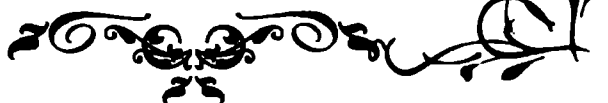
به پڕیژانیک که له تهفسیر و بواره کانی زانستی قورئانهوانی و زاراوه کانی تیناگن و ده کهونه کیشه وه، بۆ نموونه خوای گه وه که ده فهرموویت (السموات والأرض)، به واتای هه موو گه ردوون دیت، کاتیک باسی ده کات و شوین و سهردهم ده کات، به گویره ی نه و سهردهم و زه مه نه باسمان بۆ ده کات.

بۆ نموونه نه گهر باسی شه و و پڕۆژ بکه ین له سه ر زهوی جیاوازتره له شه و و پڕۆژی سه ر زو هه ل یاخود هه ساره ی موشته ری یان ئۆرانۆس و نییتۆن... هتد.

هه ندیکیان له ماوه ی سالانیکه ی دوور و درێژدا شه و و پڕۆژیک دروست ده بیت، چه جای نه وه ی مهمله که تی خوای گه وه شه و و پڕۆژ نازانین چۆن پیوه ر ده کریت، به لام له نه جامی نه و جیاوازییه ده شیت به هه زاره ها و ملیۆنه ها سال هه ژمار بکریت، که ئیشی من یاخود هه یج که سیکه تر که بکه پڕین و چاو بخشین به دروستکراوه کانی خوای پهروه ردگار ده فهرموویت:

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ العنكبوت

واته: نه ی پیغه مبه ر ﷺ پینان بلن: با بکه پڕین به زه ویدا، ته ماشا بکه ن و سه رنج به دن. چۆن نه و زا ته دروستکراوانی به دیه ئناوه، له وه و دواش هه ر خوا سه ر له نو ی به رپایان ده کاته وه (به شیوه و شیوازیکی تر ئاسمانه کان و زهوی و ئیمه ش ده هیئتیه وه کایه) به پراستی خوا ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکدا هه یه.

مهلا حامید قسه کانی پتی بریم و وتی: ده کریت به لگه یه کمان بده یتتی
له سهر جیاوازی نیوان جیگاگان له پۆژمیر له قورئان دا.

ماکوان: زۆره، به لām تکایه تا قسه کانم تهواو نه کهم قسه م پینه برن، به لām
وه لāmی به پرێز کاک حامید نه ده مه وه، خوای گه وره له باسی یاران
ئه شکهوت به دوو پۆژمیر بۆمان ده ژمیریت، چونکه ئه وکات پۆمه کان
پۆژمیری (شه مسی) یان هه بوو، ناوچه ی ئه رده نیش پۆژمیری (قه مه ری)
به هه ردوو پۆژمیره که ئاماژه ی بۆ کردوو، چونکه هه ردووکی به کار
ده هات، یاخود له جیگایه کی تری قورئان دا خوای گه وره پۆژمیری پۆژی
قیامه تمان به ۵۰ هه زار سال بۆ باس ده کات.

له چاو شه و پۆژی تیره دا، هیوادارم پروون بیت و له داهاتووشدا زیاتر
ئه م باسه پروون ده که مه وه له سهر شارستانییه تیه کانی تری جیهان که
هه ریبه که و خاوه نی پۆژمیری تاییه تی خۆیان بوون.

دیمه وه ناو باسه که قورئان کتییکی بایه لۆجی یاخود جیولۆجی یان
ئه تروپۆلۆجی... هتد نییه بۆ زانکۆ و په یمانگاگان نوو سربایت، قورئان
سه ره داویکی داویتی بۆ ئه وه ی به شوینیدا بگه پرین، به لām ئه و که سانه ی
که زانستیان نییه خۆیان فری ئه ده نه ناو بواره کانه وه، جا چ مه لا بیت یان
بانگخواز یاخود بیدین و مولحید پتویسته بگه پرینه وه بۆلای خه لکی
تایبه تمه ند، ئه م گه رانه وه یه بۆ خه لکی تایبه تمه ند داواکاری قورئانه
ده فهرمویت:

﴿... فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل)

واته: له شوینکه وتوانی (کتیبه ئاسمانیه کان) بپرسن ئه گه ر نازانن، که
(په وانه کراوانی ئیمه پیاوانیکی ناسراو بوون له ناو قه ومه کانیاندا نه ک
فریشته).

پاشان خوای گه وره هه موو زینده وهرانی له ئاو دروست کردوو و
به هه موو جوړه کانی پاشان دیزاییکی ئاراسته کراو به گویره ی په ره سه ندی

ناراسته کراوی خوایی جوړو به شی لیجیا کراوه ته وه که نه م نایه ته قورناییه
زور ورترو قولتر و به هیتره زینده وه رانییه که ی داروین.

خوای گه وړه ده فهرمو ویت:

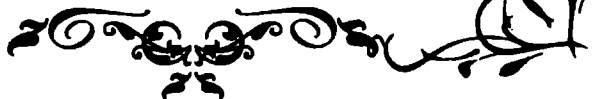
﴿وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (النور)

واته: هه وړه ها خوا هه موو زینده وه ریکی له ناویکی تاییه ت دروست
کردووه، جا هه یانه له سهر سکی ده پوات، هه یشه له سهر دوو قاچ
ده پوات، هه یشه له سهر چوار پی ده پوات، خوا هه رچی بویت دروستی
ده کات، به راستی خوا ده سولاتی به سهر هه موو شتیکدا هه به.

نه گهر چاو به په ره سندنی مروف دا بغشیتین ده بینین زور جوان و
ناوازه باسکراوه، به لام هه روکو وتم پیویستی به که سانی تاییه تمه نده که
ته فیسری بکه، نهک نه وانه ی که ناویان ناوه له خو یان مه لا و به فوویه ک
ده که ون (لیره د مه به ستم مه لا حامید بوو) له سوره تی المؤمنون ۱۴ و
سوره تی السجده ۷-۹، پاشان الروم ۲۰، پاشان الصافات ۱۱ و سوره تی
الحجر ۲۷-۲۹ هه وړه ها سوره تی الرحمن ۱۰.

﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا أَلْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْلًا
فَكَسَوْنَا الْعِظْلَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ (المؤمنون)

واته: له وه ودوا نوتفه که مان کردووه به خو هه لواسه ریک
(سهره میکو ته یه ک) پاشان خو هه لواسه ره که مان کردووه به گوشتپاره یه ک،
نینجا (شیوازی) گوشتپاره که مان به په یکه ری تیسک گوړپوه به گوشت
په یکه ری تیسکه که مان داپو شیوه، نه وسا له شیوه یه کی تر دا ده رمان هی ناوه

(که به شیوهی نینسانی پیکوپیکه دواى نهووى که پوحي پنده به خشرى، به پاستى خواى مه زن به رزو پيروزو موباره که و چاکرين به ديهينه رو چاکرين دروستکاره (که س هاوتاي نيه و که س وه کو نه و کار به جى نيه) ۱۵)

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۝ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ ۝ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ السجدة

واته: نه و (خوايه) زاتيکه هه موو شتيكى به چاكي و پيكوپيكي دروستکردوو، له سه ره تاوه ناده ميزاديشى له خاك دروستکردوو ۷ پاشان زنجيره ي نه وه كاني له ناوتيكي ساده و بى نرخ به ديهينه اوه (به و شيويه ي که زانراوه) ۸ پاشان (ناده ميزادى) به پيك و پيكي پيكخست، له پو و گيانيك (که خوا خاوه نيه تى) فووى پيا كرد، نينجا ده زگاي بيست و بينين و ليكدانه وى پيه خشيون، به لكو سوپاسگوزاربن ۹

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ۝ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾ الروم
واته: له نيشانه و به لگه كاني خوا نه وه يه تيوه ي له خاك دروست كردوو، له وه و دووا دواى برينى چهند قوناغيك كوتوپر بوونه ته مروفيك و بلاو ده بنه وه به زهويدا ۱۰

﴿فَأَسْتَفْتِيهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾ الصافات

واته: (ته ي پيغه مبه ر له بى برواكان بيرسه) ثايا نه وان گرنگترو كه وره ترو به هيزترن يان نه و شتانه ي تر كه دروستمان كردوو وه ك

(ئاسمان و زهوی و کتوه کان... هتد)، خو ٲیمه ئه وائمان له قورٲیکی مچ دروستکردوووه (که یه کٲیکه له قوناغه کانی دروستکردنی باوکه ئاده م) ۵

﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلٰٓصِلٍ مِّنْ حَمَٔ مَّسْنُوْنٍ ۝ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ۝﴾ الحجر

واته: په ریشمان ٲیشت له ئاگریکی به تین دروست کرد که به وردیله کونه کاندئا تٲیده په رٲٲ یادى ئه وه بکه ره وه کاتٲک پهروه ردگار ت به فریشته کانی وت: به راستى من دروستکاری به شه ریکم له قورٲیکی وشک که ٲیشت قورٲیکی په شباوو ترشاو بوو ۵ جا کاتٲک رٲک و ٲٲک و ته و او م کرد، لهو رٲوچه تاییه تیهى که من (به دیه ٲنه رى ئه وم) ٲٲمبه خشى، ئه وه هه موتان کرٲووشى بو به رن (کرٲووشى رٲزو به فه رمانى خوا) ۵

﴿وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۝﴾ الرحمن

واته: زهویشى بو خه لکی راخستوووه و بارى هیئاوه (تا ژیاىى خو یانى تٲدا به رنه سه ر) ۵

خه لکی ئاسایی له کو ی گشتى ئه و باسى په ره سه ندانە ی که ئاراسته کراون له لایه ن خاوه نه که ی که پهروه ردگار له روى رواله تی ساده ییه وه بریتیه له خو ل و تٲکه ل بوونى ئاو به خو ل بوون به قور، دوا ی ئه و قورٲى لٲنج ٲاشان وشک بووه وه، هه موو ئه مانه ئاماژه یه بو په ره سه ندی مرو ف و بگره زینده وه ران به گشتى، خو ئه گه ر بٲٲ و له روى زانستیه وه باسى بکه ی ن ئه م ٲٲکه اتانه به ته نها به س نین بو دروستبوونى مرو ف، چونکه خاک و خو ل ئاویش م و زیخ جیا ده کاته وه له کاتٲکدا بریتیه له ۲۰٪ سلیکو ن که ئه و زینده وه رانه ی که ئوکسجین هه لده مژن دوورن له م سلیکو نه وه، ته نها جو رٲک له قه وزه رٲژه یه ک سلیکو ن له خو ده گرٲت،

به لام لاشه‌ی مروّف سليکۆن هه‌لناگریت، به‌لکو کاربۆنی تیدایه به پێژه‌ی له ۳۰٪، که‌واته ماده‌کانی وه‌کو خۆل و ئاو که ده‌بێته قوڕ پاشان قوڕی بۆگه‌ن یان ترشاو دارپێژراوی ماده‌کانی زه‌وین، که‌واته تیکه‌یشتنێکی قولمان نه‌داتێ که زینده‌وه‌ر و مروّف به‌تایبه‌تی بنه‌ره‌تیان ده‌که‌پێته‌وه بۆ خاک و خۆل و ئاو که ده‌بێته قوڕ، چونکه ئه‌م ماده‌دانه که قوڕی ترشاو، لینج و بۆگه‌نه، هاوشیوه‌ی پێکهاته‌ی توخمه ئه‌ندامیه‌کانی (هایدروکاربۆنییه‌کان) که بنچینه‌یان ئاوه، که خوای گه‌وره له قووناغیکی په‌ره‌سه‌ندندا ناوی ناوه به (طین لازب) واتا قوڕی لینج و هاوشیوه‌ی (هه‌ویریک که ناوی زیادی تی بکریت به ده‌سته‌وه بלקیت) ئه‌م ماده‌ه لینجه‌ نوساوه پێکهاته‌که‌ی بریتیه له هایدروکاربۆنه‌کان که پێکهاته‌ی ژیان و زیندوویه‌تین که پێی ده‌وتریت (که‌رده کاربۆنییه‌کان، یان زینده‌که‌رده‌کان) که پێکهاته‌وه له (پروتین، ترشی ناوک، کاربۆهیدرات "شه‌که‌ره‌کان") پاشان ده‌گوازرێته‌وه بۆ قووناغه‌که بۆ قوڕی په‌ش که زاراوه‌یه‌کی گشتیه و هه‌موو که‌س لێی تیده‌گات،

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ (الحجر)
واته: سویند به‌خوا تێمه سه‌ره‌تا ئینسانمان له قوڕیکی وشک دروست کرد که پێشتر قوڕیکی په‌شباو و ترشاو بوو ﴿٥﴾.

ئاماژه‌یه بۆ خانه زیندووه‌کان یان بلتین خانه زینده‌وه‌رییه‌کان که له سه‌ره‌تاوه پێکهاته‌ی ژیان بوون.

که‌واته قووناغه‌کانی په‌ره‌سه‌ندن قورئانی به‌گوێژه‌ی ئه‌و پله‌به‌ندی ئایه‌تانه‌ی که باسم کرد بریتیه له (ماده‌ی نازیندوو بۆ ماده‌ی ئاماده‌کراو یان ئه‌ندام، پاشان بۆ پێکهاته‌ی ژیان و که‌رده زینده‌کان، نادروست بوونی خانه‌ی زیندوو) ئه‌م قووناغانه به ئاراسته‌ی خوای گه‌وره ده‌ست پێده‌گات بۆ پروه‌ک و زینده‌وه‌ران بۆ پروه‌ک (کلۆروفیل) بۆ زینده‌وه‌ران (هیموگلوبین) که پارسه‌نگی ژیان پاده‌گریت له‌سه‌ر زه‌ویدا

ئەم بەدانی ئۆكسجین و ئەویش بە دانی دووهم ئۆكسیدی کاربۆن،
بەلگەش بۆ ئەوێی که دەلێم هەموو زیندەوهرانی تر لەم پەرەسەندنە
خواییه ئاراستە کراوە و هاتوووە ئەوێیە که خوای گەورە دەفەرموویت:

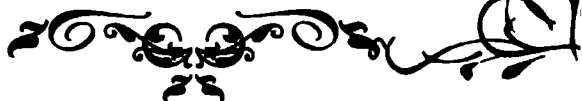
﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا
فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾ (الأنعام)

واتە: هیچ زیندەوهر و گیانلەبەرێک نییه بەسەر زەویدا بڕوات، یا
بەلندەبەرێک که بەلەکانی بفریّت و ئەوانیش ئوممەت و گەلێک نەبن وەك
ئێوە، (دەلنایان) هیچ شتێک نییه پشت گوێمان خستبێ لە کتیبە (تایبەتی
یەكەدا) که (لوح المحفوظ) لەوێ دوا هەر هەموو ئەوانە کۆدەکرێتەووە
لای پەرورەدگارێان (بۆ ئەوێی دادگایی بکریّن و هەموو کەس مافی خۆی
وەرگرێت یا تۆلێی پەرەوای لێ بسەنرێتەووە).

ئەمە وەلامی پرسیاری یەكەمت بوو، که بەلگەیه بۆ ئەوێی منی
موسڵمان بڕوام بە پەرەسەندن هەیه، بەلام پەرەسەندنی داروینزەمی نا،
بەلکو پەرەسەندنێک که پێی دەوترێت پەرەسەندنی ئاراستەکراو لەلایەن
خوای پەرورەدگار، سەرچاوەی ئەم قسەیهەم دەگەرێتەووە بۆ کتیبی (زمانی
خوا) زانای بەناوبانگ (فرانسێز کۆلینز).

نووسیبوێتی لە سالی ۲۰۰۶ داو لەسالی ۲۰۰۸ د. عەمرۆ شەریف
بەزمانی عەرەبی شی کرۆتەووە لە لێدوانێکی دا لەسەر کتیبەکهی
(عبدالصبور شاهین) بەناوی (باوکە ئادەم) زانایان زۆرن لەم بوارەدا که کار
لەسەر پەرەسەندنی ئاراستەکراو دەکەن و هەموو پەرەسەندنی
هەرەمەکی و سوتفەکانی داریۆنیزمی بەرپەرچ ئەدەنەووە و بەدرۆی
دەخەنەووە.

ئەم باسە لە پرووی زانستییهووە زۆر لەوێ قوڵترە که من لێرەدا ئاماژەم
پێداوە، بەلام هەرەوێک و تم کاری من بەشی ئایینه که یە نەك قوڵ بوونەووە
لەبواری جینۆم و خانە و وردەکاریه‌کانی تردا.

پرسیاری دووهم: ده‌لټیت باسی مروځی پټش ښادهم بکه که چوڼ باس
کراوه له قورښان دا داوای پروونکړدنه‌وه ده‌که‌یت.

له‌وه‌لامدا ده‌لټیم: به‌دلنیا‌یه‌وه پټش ښادهم به‌مه‌ودایه‌کی زوړ مروځ
هه‌بووه، خوای گه‌وره له قورښان دا باسی نه‌وه‌مان بو ده‌کات که مروځ
به‌م شیوه‌ی ټیستا ړیک و ته‌واو نه‌بووه و شیوه‌ی جوانی وه‌رنه‌گرتوه،
ده‌فه‌رمووت:

﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ (الانفطار

واټه: له هر شیوه‌و شیوازی‌کدا که ویستویه‌تی تو‌ی ړیک‌خستوه‌و
نه‌ندامه‌کانی به‌یه‌که‌وه لکاندوه ۱۵.

له‌وکاته‌دا هه‌ردو بانگ‌خوازه‌که ده‌ستیان به‌رز کرده‌وه ده‌یان چپاند
به‌گوټی یه‌کدا منیش وتم فه‌رموو.

شوان: کاک ما‌کوان بوره قسه‌کانم پټی ېریت، به‌لام با نه‌پروات به‌سه‌ردا
نه‌ی بو‌نایه‌تی ځی سوره‌تی التین ده‌لټی چی؟

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (التین

واټه: ټیمه ټینسانمان به‌باشترین و ړیک‌کړدنه‌وه‌ی شیوازدا دروست
کردوه له هه‌موو پروویه‌که‌وه ۱۶.

ما‌کوان: پټش نه‌وه‌ی من شتیک بلټیم نه‌ی جه‌نابت و کاک ړټیوار ده‌لټین
چی و چوڼ لټی ټیگه‌یشتوون؟

شوان: به‌جوانترین شیوه دروستمان کردوه.

ما‌کوان: سو‌پاس بو وه‌لامه‌که‌ت (أحسن تقویم) مانای جوانترین شیوه
ناگه‌یه‌نټیت، به‌لکو واتا به‌باشترین ړیک‌کړدنه‌وه به‌دی هاتوو دټیت، له

کاتیکدا ئەم تەفسیرە بە واتای نەهیشتنی لاری و خوارو خێچی دیت،
قۆناغی ئایەتەکی پیشوتر شی دەکاتەووە بۆمان

وشە (تقویم) لە فەرھەنگی عەرەبیدا بەو مانایە هاتوو، هەر وەھا
(الطبری و الجلالین) لە تەفسیرەکانیاندا بەهەمان دەستەواژە هیناویانە،
هیوادارم پوون بیت.

دیمەووە ناو بایسەکە، سەرەتا خوای گەرە باسی مرووف دەکات کە
ناسراوە لە قورئان دا بە (الإنسان) پاش کۆتایی هاتنی لە قۆناغەکانی
پەرەسەندن ناوئراوە بە (بشر) بەشەر، کەواتە قۆناغی مرووف بوون کە
ئینسان بوون دەگەیەنیت سەرەتاییە و قۆناغی تەواو بوون بەشەر،
بەلگەش بۆ ئەم قسەییەم خوای گەرە لە قورئان دا ناوی هەموو
پێغمبەرانی کە هیناوە و وەکو ئاماژە کردن بە بەشەر ناوی بردوون نەک
ئینسان، هەر وەھا لە ئادەمەووە تا خاتەم.

کەواتە ئادەم یەکەم مرووف نەبوو، بەلکە یەکەم پێغمبەر بوو! بۆیە
خوای گەرە ئاماژە ی کردوووە بۆ بەشەر.

مەلا حامید: ئەتوانی یەک دوو بەلگە ی قورئانیمان بدەیت؟

ماکوان: بۆ ئادەم لە سورەتی:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقُۢمۡ بَشَرًا مِّنۡ صَلٰٓصَلٍ مِّنۡ حَمَٔ مَّسْنُوۡنٍۭ﴾

الحجر

واتە: یاد ی ئەو بەکەرەو کاتیک پەرەردگارت بە فریشتەکانی وت:
بەرستی من دروستکاری بەشەریکم لە قورپکی وشک کە پیشتر قورپکی
پەشپاو و ترشاو بوو.

لە ئایەتەکاندا دەفەرموویت: (خَالِقُۢمۡ بَشَرًا) واتە: من دروستکاری
بەشەریکم، پاشان لەباسی حەزەرەتی یوسف دەفەرموویت:

﴿... وَقُلْنَ حَسْبُ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ يوسف

واته: وتیان: پاکیی و بیکه ردیی و دووری له هه موو کهم و کورپییه ک
شایسته ی خوایه، ئەمه به شه ر نییه (ئهوئنده جوان و قه شه نکه)، ئەمه
هه ر فریشته یه کی قه شه نگ و جوان و پیروژه.

ههروهه ها له باسی موسا و هاروون دهفه رمووئیت:

﴿فَقَالُوا أَنْتُمْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ المؤمنون

واته: (فیرعه ون و دارودهسته که ی) وتیان: ئایا ره وایه ئیمه باوه ر به
دوو به شه ری وه ک خویمان بکه ین، له کاتی کدا که قه ومه که یان ئیمه
ده په رستن و (خزمه تکاری ئیمه ده که ن).

پاشان بۆ چه زه رته ی نوح به هه مانشیوه فه رمووئیت:

﴿قَالَ أَلَمْ لَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ

يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ﴾ المؤمنون

واته: ئەو که سایه تییانه ی که کافرو بێ باوه ر بوون له قه ومه که ی وتیان:
(گوئی بۆ مه گرن) ئەم (پیاوه) جگه له به شه ری کی وه ک ئیوه (زیاتر نییه)،
ده یه وئیت خو ی بکاته که و ره تان!! ئەگه ر خوا بیویستایه (پینگه مبه ری ک
بنی ریت) فریشته ی داده به زاند ئیمه ئەم (هه واله مان) له باوبایرانی
پیشوه وه پێ راگه یه نراوه.

بۆ پینگه مبه ری خواش صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ دهفه رمووئیت:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا

لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ ۚ أَحَدًا﴾ (الكهف)

واته: (ئه ی پیغه مبه ر پیمان) بلن: من ته نها به شه ریکم وه ک تئوه وه حی و نیگام بۆ هاتوووه (که ئه م راستیه تان تییگه یه نم) که: خوای تئوه ته نها خواجه کی تاک و ته نیایه، جا ئه وه ی ده یه ویت به دیداری پهروه ردگاری شاد بییت (به خوشنودیه وه) با کارو کرده وه ی چاک و دروست ئه نجام بدات، به هیچ شیوه یه ک له په رستنیدا هاوه ل و شه ریک (بۆ خوای گه وره) بریار نه دات.

ده که پیمه وه بۆ ناو باسکه له هیچ جیگایه کی قورئاندا ئاماژه ی راسته وخۆ نه کراوه بۆ ئه وه ی ئاده م یه که م مروف بییت، به لکو ئاماژه کراوه بۆ مروفی پیش ئاده م که ئینسان ناوی براوه، ده شیت وه کو هه موو پیغه مبه رانی تر ئاده میش له گه ل حه وادا دایک و باوکیان هه بوویت و ئه که ر وا بلین باشتره و هیچ کیشه یه ک دروست ناکات له قورئان دا.

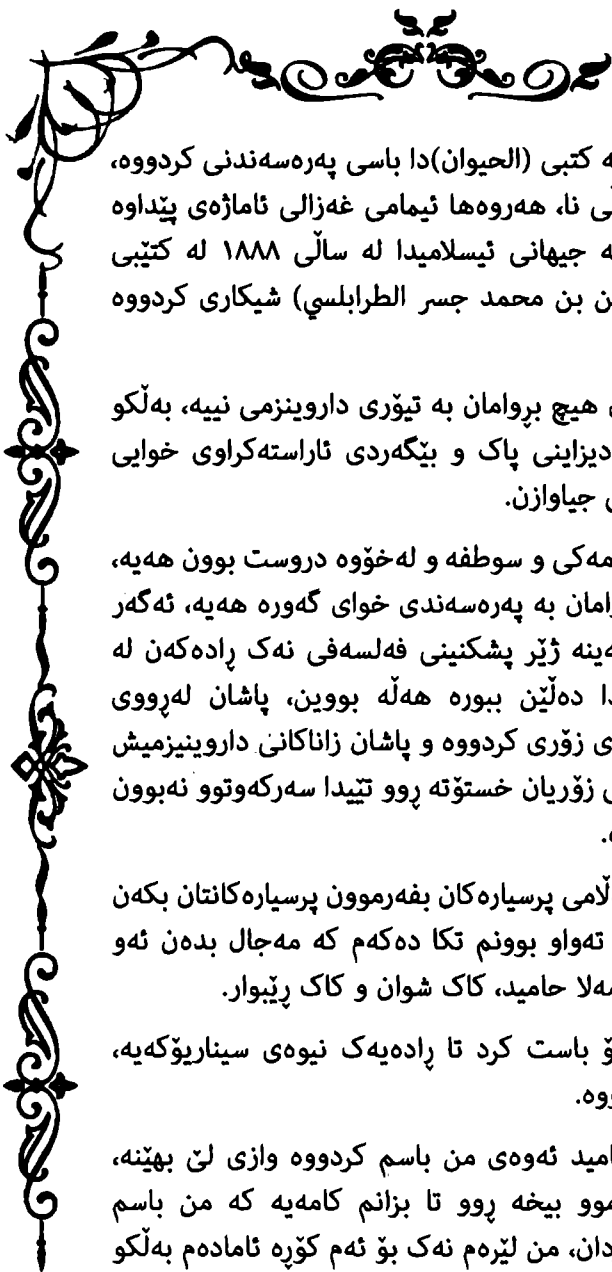
هه رچه نده من له و که سانه م که پیم وایه ئاده م و هه وای خیزانی خاوه نی دایک و باوک بوون، ئه که رچی پیشتر ده رمنه بری بوو به لام وا لیره دا به ئاشکرا ده ئیم ئاده م و هه واش دایک و باوکیان هه یه.

ئه زانم پرسیاری زۆرترتان بۆ دروست ده بییت، تیتستا بوار ده که مه وه بۆ هه موو پرسیاره کانتان و ده شانم زۆربه ی ب دین بوونی خه لکی له م بواره دایه، جا وه لامی سییه می کاک وه رزیر ئه ده مه وه دوا ی ئه وه به ئاره زووی خۆتان پرسیار بکه ن.

پرسیاری سییه م: ده ئیت سه رچاوه ی په ره سه ندن ناگه ریته وه بۆ داروین ئیتر چۆن تئوه ی موسلمان پرواتان پتی هه یه و په ره سه ندن سه رچاوه که ی ماده یه و په یوه ندی به ئایینه وه نییه.

له وه لامدا ده ئیم وته که ت نیوه ی راسته و نیوه شی هه له یه، راستیه که ی له وه دایه که داروین یه که م که سه وه کو بواری زانستی ریکی خستوووه،

به لّام پيش ٺه و (جاحظ) له کتبی (الحيوان) دا باسی پهره سه ندنی کردووه،
به لّام وه کو داروین به قولی نا، هه روه ها ئیمای غه زالی ئاماژه ی پيداوه
پاشان له دواى داروین له جیهانی ئیسلامیدا له سالى ۱۸۸۸ له کتبی
(الرسالة الحمیدية) (حسین بن محمد جسر الطرابلسی) شیکاری کردووه
بو پهره سه ندن.

پاشان تیمه ی موسلمان هیچ پروامان به تیوری داروینزمی نییه، به لّکو
پروامان به پهره سه ندنی دیزاینی پاک و بیگه ردی ئاراسته کراوی خواپی
هه یه، که ئەمانه دوو شتی جیاوازن.

داروین پروای به هه پهره مه کی و سوطفه و له خووه دروست بوون هه یه،
به لّام تیمه ی موسلمان پروامان به پهره سه ندنی خواى گه وره هه یه، نه گه ر
پهره سه ندنی داروینی بخه یه نه ژیر پشکنینی فله سه فی نه ک راده که ن له
ده ستمان به لّکو له کو تایدای ده لّین ببوره هه له بووین، پاشان له پرووی
زانستیشه وه داروین هه له ی زوری کردووه و پاشان زاناکانی داروینیزمیش
هه له ی چاوزه ق و گریمانی زوریان خستوته پروو تیدای سه رکه وتوو نه بوون
به زانست هه ژمار نه کراوه.

تستای ته وای بووم له وه لّامی پرسپاره کان بفهرموون پرسپاره کانتان بکه ن
له خزمه تاندام، به لّام پيش ته وای بوونم تکا ده که م که مه جال بده ن ٺه و
سێ که سه بکه نه وه کاک مه لا حامید، کاک شوان و کاک رپیوار.

مه لا حامید: ٺه وه ی تو باست کرد تا راده یه ک نیوه ی سیناریۆکه یه،
نیوه که ی ترت باس نه کردووه.

ماکوان: تکایه کاک حامید ٺه وه ی من باسم کردووه وازی لی به یته،
ٺه وه ی لای جه نابته فهرموو بیخه پروو تا بزائم کامه یه که من باسم
نه کردووه بێ تانه وه شه ردان، من لّیرم نه ک بو ٺم کوړه ئاماده م به لّکو
تا یه ک مانگ له سه ر یه ک ٺم کوړه به رده وایم بکه م بفهرموو بو
پرسپاره کانت، شتی لابه لا باس مه که و وه ره ناو جه وه ره ر.

مهمله که تی عیشق

مهلا حامید: زۆرباشه پرسپاری یه کهم ده کهم، به لام تا وه لامی پرسپاری یه کهم وه رنه گرم پرسپاری دووهم ناکهم، ده کریت؟ نه گهر وانه بیت پرسپار ناکهم.

بورهان: کاک مهلا حامید وا پریارمان دا که سی پرسپار بکریت و کاک ماکوان وه لام بداته وه.

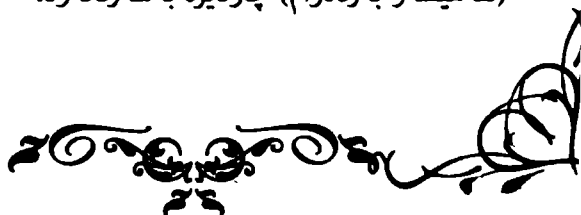
مهلا حامید: ده من پرسپار ناکهم.

ماکوان: ماموستا بورهان من داوا ده کهم که داواکه ی کاک حامید جیه جی بکهن هیچ کیشه یه ک نییه بو من با یه ک یه ک پرسپار بکات، که وه لامم دایه وه پرسپاری تر بکات، به نسبت منه وه زور ئاساییه.

مهلا حامید: سوپاس کاک ماکوان پرسپاری یه کهم له ئایه تی یه که می سوره تی النساء که باسی دروست بوونی ئاده م و حه وا ده کات و پاشان که خوا دروستی کردوون بو ئه مه چی ده ئیت؟ مه به ستم ئه وه یه که سه ربه خو دروست بوون، بی پهره سه ندنی ئاراسته کراو که جه نابت ده فهرموویت:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) النساء

واته: ئه ی خه لکینه له خه شم و ئاره زایی ئه و پهروه ردگار ه تان خوتان بپارێزن که ئیوه ی له تاکه که سیک دروست کردووه، له و که سه ش هاوسه ره که ی به دی هیناوه، له و دوانه پیاوان و ژنانی زوری هیناوه ته و کایه وه، ههروه ها له و خوايه بترسن که سویندی پی ده خوون، (ههول بدهن) په یوه ندی خزمایه تیش بپارێزن و (پتهوی بکهن) چونکه به راستی خوا هه می شه و به رده وام) چاودیره به سه رتانه وه.

ماکوان: پرسیاره که ت جوانه به لām ده کریت بزائم لهو ئایه ته دا له کویا
باسی ئاده م و حهوا ده کات بیزه حمه ت؟

مه لا حامید: ئهی ئه وه نییه باسی ﴿... خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ
مِنْهَا زَوْجَهَا ...﴾ (۳۸) الاعراف ده کات.

ماکوان: له راستیدا باسی ئاده م نییه، نه تو نه هیچ که سیکی تر ناتوانیت
ئه وه بسه مینیت، ئه گهر مه به ست پیتی نه فس بیت، هاوشیوهی ئه و
ئایه ته ت له ئایه تی:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ...﴾ (۳۸) التوبة

واته: بیگومان پیغه مبه ریکتان بو رهوانه کراوه که ههر یه کیکه له
خوتان،

واتای ئه وهی که پیغه مبه ریکی بو ناردوون له جووری خوتان که مروفه،
لیره دا ته فسیره که ی جه نابت هه له یه، باسی مروفه به گشتی، پاشان
له سه ره تای سوره تی النساء مه به سه ته که بو خه لکی جاهیله که ئافره تان
وه کو پیاوان مروفن، ئه و مانایه هه لده کریت، ههروه ها له ته فسیره کانی
سه ید قطب و شیخی شعراوی و مناری محمد عبده و زوری تر به و شیوه یه
باسکراوه، هه لبت وه کو ئه مانه تی زانستی باسی هه ندیک ته فسیری تر
ده که م که موفه سیره که به ئاده م و حهوا لکی داوه ته وه، که نه
فه رمووده ی له سه ره نه قه ولی هاوه لان و نه زانایانی قوتابی هاوه لانیش،
نموونه ی جه لاله ی و ابن کثیر ئه وهی که ئیستا له بیرمه.

که واته ئه و ئایه ته هیچ په یوه ندی به خه لقی ئاده م و حهوا وه نییه، ته نها
ده شیت بیروبو چوون بیت، پرسیاره هه یه؟

مه لا حامید: واتا ئه و ئایه ته هیچ په یوه ندی به ئاده مه وه نییه، ئیمه که
خویندومانه هه مووی هه له بووه؟

ماکوان: نازانم تۆ چیت خویندوو؟ بۆ من گرنگ نییه لیره دا تۆ مه لایت
یان مولحیدی یان ههرچیت، تیمه قسه ده که یین له سه ر به لگه یه ک
خه لکیک لیره دانیشتون ده زانن زمانی عهره بی و تۆش باش ده زانیت
کیشه ی من نییه تۆ له مه لایه تییه وه هاتوی بۆ بیدینی و تیتستا به ناوی
مه لایه تی بلیت شتی و امان نه خویندوو، وشه ی مه لا لایه له خۆت وه کو
که سیک ی بیدین من ره فتار له گه ل تۆ ده که م، نه وه ی ده زانیت و ره خنه ت
لایه فهرموو بیل، ئی من دلنایم تۆ شاره زا نیت له ته فسیر، وه کو بۆیان
باسکردم تۆ فه قیش نه بوویت، به س یه کیکی بوویت نویت کردوو له سه ر
مه رزه که به هوکاری نویت کردنت ناویان ناویت کاک مه لا حامید، خۆشت
باش ده زانیت کۆمه لگه ی تیمه وایه ههرکه س نویت بکات پتی ده لیت مه لا،
جا ریزم بۆت هه یه نه تۆ نه نه دوو به ریزه ی تر هیه له دین نازانن،
چونکه نایه تولا ش بیت لای من تیتستا مورتهد و کافری پروونه؟

حامید: به هه رحال کاک ماکوان راسته من مه لایه تیم نه کردوو، به لام
به مه لا ناسراوم، نه شم وتوو مه لا بووم.

ماکوان: کاکه چۆن نه توتوه راسته وخۆ کاک وه رزیر به منی وت، کیشه
نییه وه کو وتم برۆینه ناو باسه که مان.

حامید: نه ی چی ده لیت بۆ عیسای کوری مه ریه م که خوا به خه لکی
ده لیت نمونه ی ئاده م و عیسا وه کو یه ک وایه، که وتتان بیه خیرا بوو.

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ﴾ آل عمران

واته: به راستی نمونه ی عیسای له لای خوا وه ک نمونه ی ئاده م وایه که له
خاک دروستی کردوو له وه دوا فه رمانی داو پتی وت: بیه (به ئینسان)
نه ویش بوو.

نه ی بۆ نه مه چی ده لیت؟

ماکوان: پرسیارِیکې جوانه، باشه من پرسیارِیک بکه م به لکو له و پرسیاره
دا وه لاهمه که ت ده ست بکه ویت، کاک حامید نه گهر جه نابت پیت وایت
ئاده م له کن فیکون دروست بووه، وایه؟
حامید: وایه به دلنیا ییه وه.

ماکوان: ئی به لام عیسا به و حیسابه ی تو بیت وه کو ئاده م نییه.

عیسا له سکی دایکیدا بوو ۹ مانگی پتچوو، هه موو قوناغه کانی
کوړپه له ی بریوووه تا له دایک بوو، بامن پرسیار بکه م، نه م دووانه کامیان
له کامیان ده چیت؟

حامید: له مه به سته که ت تینا گه م؟

ماکوان: نه یلیمه وه به ته فسیره کانی جه نابت نه گهر ئاده م و عیسا
له یه ک بچن ده بیت وه کو یه ک بن وایه؟

حامید: وایه.

ماکوان: عیسا به ۹ مانگ له سکی مهربه مدا له دایک بووه، ده توانی
بلیت وانیه؟

حامید: باوایه، به لام بی باوک بووه.

ماکوان: جارې قسه که له سه ر باوک و دایک نییه، له سه ر لیکچوون
و شه ی (کن فیکون) ه وایه؟

حامید: وایه، به لام من مه به ستم نه وه یه که ئاده م بی دایک و باوک
بووه عیسا ش بی باوک.

ماکوان: کیشه که لیره دا نه وه یه که تو و نه مسالی وه کو تو په له ده که ن،
لیره دا مرو قبوونی عیسا باس ده کریت په یوه ندی نییه به شپوه ی ئاده م بو
له دایک بوون، به لکو قوناغی له دایک بوونی ئاده م که له سکی دایکی
دبووه، هه روه کو قوناغی عیسا یه له سکی دایکیدا و به هه مان شپوه له دایک

بووه واتا عیسا ش له به نی ئاده مه له نه وه ی ئاده مه، چونکه پیغه مبه ر ئاده م
یه که م مروّف نییه و یه که م پیغه مبه ره، خوای گه وره ده فهرمو ویت: آل
عمران ۳۳

واته: به راستی خوا ئاده م و نوح و نه وه کانی ئیبراهیم و نه وه کانی
عیمرانی هه لێژاردوو و پریزی داو ن به سهر خه لکی هه موو جیهاندا.
ئاده میش وه کو پیغه مبه ران هه لێژاوه بو خه لکی وه کو نوح و
ئیبراهیم.

حامید: نه ی دایک و باوکی ئاده م کتیه؟
ماکوان: هه روه کو من و جه نابت مروّف بووه.
حامید: نه ی ناویان چی بووه؟

ماکوان: ئاخو خۆ من پاسپورتیان بو ده رناهیتم، چوزانم ناویان چی بووه
بو ئموونه، تو ناوی باوکی ئیلیاس پیغه مبه ر ده زانی؟ یان ناوی باوکی
ذولقرنین ده زانی یان ناوی ژنی لوط و نوح ده زانی له قورئانیش دا ئاماژه ی
بو کراوه ناو نازانم، به لام ده زانم که ئاده م یه که م پیغه مبه ر بووه،
سه رچاوه ی شارستانیته و کۆمه لگه و کۆبونه وه له وه وه سه رچاوه ی
گرتوو ه که له م باسه ده شیت به به رگ کتییی له سه ر بنوو سرت، به هه رحال
ئاده م و عیسا وه کو یه ک له دایک بوون هه ردووکیان مروّفن بو وشه ی (کن
فیکون) شیکارییه کت بو ده که م...

له قورئاندا له ۸ جیگادا خوای گه وره باسی (کن فیکون) ی کردوو ه،
پیش نه وه ی باسی ماناکه یت بو بکه م ده مه ویت قسه یه کی شیخ الاسلام
ابن تیمیه ت بو بکه م که به ئایه تی ته کوینی ناوی بردوو ه، هه روه کو ده لیت
ده بیت مه لا بزانیته ئایه تی ته کوینی و ته کلیفی چیه، به هه رحال من بو ت
روون ده که مه وه، خوای گه وره له زانستی خویدا پاشان به قه له می
فه رموو ده که میقداد و ته قریر و راپوړتی دروست کراوه کانی پتویست
خوای گه وره پتویستی به بیرکردنه وه نییه، واتا که وتی به ده بیت ببیت،

ئەم ھاتنە بوونە بە ھەردوو شتواژە کە یە شتواژی تە کلیف کە بۆ ماوێ یە کی دیاری کراوە، وەکو وترا بە ناگر کە سارد بەرەوێ بۆ ئیبراھیم، ئەم سارد بوونە وە یە لە (کن فیکون) ی خاویدا بوو کە موەجیزە یە، بە لām خۆای گەورە یاسا کانی ئەم گەردوونە تیکنادات بە تەفسیری ھەلە ی ھەندیک کە وادەزانی (بە جێھێنانی یە کەسەری و راستە و خۆیی و سەر بە خۆییە لە بە دیھێنان و دەست بە جێ دەبێت بێت).

لە راستیدا بەم شتوێ یە تەفسیرە کە ی راستە و واتا کە ی لە گەل قورئاندا دێتە وە (ھاتنە ناو بوون لە سەر بنە ما یاسا و پێسا کانی گەردوون کە خۆای گەورە دایناو، جا ھە یە پێویستی بە کاتە و بە ملیارە ها ساڵ ھە یە، ھە شە بە چرکە ساتیک لە نێوانی ئەو کاتە دا کن فیکون- ی خۆای گەورە پێویستی بە کات و جێگا و سات و ئان و ھیچ شتیک نییە.

حامید: بە لām لەم باسە دا شتیکت بیر چوو کاک ما کوان خوا لە قورئان دا دە لێت نموونە ی عیسا وەکو ئادەمە لە خۆل دروستمان کردوو،

﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ آل عمران

واتە: بە راستی نموونە ی عیسا ی لە لای خوا وە ک نموونە ی ئادەم وایە کە لە خاک دروستی کردوو لە وەودا فرمانی داو پێی وت: ببە (بە ئینسان) ئەویش بوو.

ما کوان: ئێ قسە کە دژی خۆت دە بێتە وە، عیسا لە سکی دایکی دروست بوو لە خۆل دروست نە بوو، وانییە؟

حامید: ئێ کە واتە ئایە تە کە ھەلە یە، وایە؟

ما کوان: نا؛ تۆ ھەلە یە ئایە تە کە زۆر تەواو، بە لām بیر کردنە وە و می شکی تۆ زۆر بچوو کە، ئە صلی مرو فە کە لەو ماددانە ی کە لە خۆلدا ھە یە و پێ شتر پوونم کردە وە دروست بوو، ئە گەر سەرنج بە دیت بۆ باسی دوو

مهمله که تی عیشق

هاورپنکه له سوره تی الکھف نه وکات بۆت دهرده که ویت که مه بهست له خوئل که رانه ویه بو (اصل) ئی خو هاورپنکه ی له خوئل دروست نه بوو، راسته وخو به لکو مه بهست پی بنه رته تی، هیوام وایه پروون بیت.

حامید: باشه کوئا پرسیارم ده که م و کوئایی پښ ده هیتم.

ماکوان: من پیمخو شه به رده وام بیت له پرسیار کردن.

حامید: نه ی له قورئاندا نه هاتوو که خوا به دهستی خو ی مروئی دروست کردوو؟ بو نه مه یان چی ده لیت؟

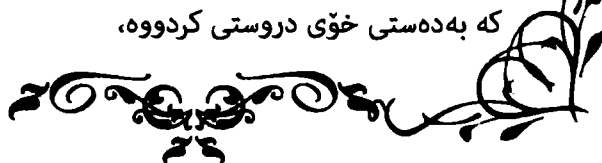
﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي ۖ أَتَسْكَبَرُتُ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ﴾ ص

واته: خوا فهرمووی: نه ی ئیبلیس نه وه چی نه بهشت و نایه لیت سوژده به ریت بو نه و که سه ی که به دوو دهستی قودره تی خو م دروستم کردوو؟! ئایا خوئت به که وره زانی یان هر له زوووه خوئت لا به رزو که وره به.

ماکوان: هر نه وه ده لیم که خوی موته عال فهرموویه تی: ﴿قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي﴾ تو پیت وایه خوی که وره ته نها مروئی به دهستی خو ی دروست کردیت به هه مان شیوه بو هه موو ناژه له کانیش ده فهرموویت به دهستی خو م دروستم کردوو له سوره تی:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمِلَتْ أَيْدِيْنَا أَنْعَمَّا فَهَمُّ لَهَا مَلِكُوْنَ﴾ یس
واته: باشه نه و خه لکه سه رنجیان نه داوه که به راستی به ده سه لاتی خو مان مالآمان بو دروست کردوون و نه وان بوون به خاوه نی؟

پرسیاری من بو جه نابی کاک حامید نه ی تو بو نه مه یان ده لئی چی؟ یان خوی موته عال باسی دروستکردنی هه موو که ردوون فراوانی ده کات که به دهستی خو ی دروستی کردوو،

﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ الذاریات

واته: ٲیمه ئاسماغان به دهستی پر دهسه لاتی خوٲمان دروستکرد، به رده و امیش گه وری ده که ین و فراوانی ده که ین. (ٲهمه ئاماژه به بو ٲراستییه کی زانستی که زاناکانی گه ردو و ناسیی ده یسه ملٲینن).

لٲرده دا مه به ست له دهستی خوا ی گه و ره قودر هت و توانا و هیزه، وه کو ئه شعهریه کان ته ئویلی ده که ن، هیوادارم ٲروون بیٲ، ٲرسیاری تر بفهرموون.

شوان: کاک ماکوان فهرمووده مان هه یه که هه وا له ٲه راسوی چه پی ئاده م دروست بووه، وه لامت چیه بو ئهمه؟

ماکوان: به ٲشتیوانی خوا وه لآم ده بیٲ، به لآم ده توانیت فهرمووده که بلٲیت؟

شوان: له به رم نییه.

ماکوان: ئه ی ده توانیت تیگه یشتنه که ی بلٲیت وه کو ئه وه ی بیستوته؟

شوان: ئه وه نده ی که له بیرمه ئه وه یه که ئاده م خه و تووه هه وا له ٲه راسوی چه پی دروست کراوه.

ماکوان: سوٲاس کاک شوان، ئه وه ی جه نابت باسی ده که یت به م شیوه یه من بیستومه و خوٲم خوٲندومه ته وه، باسی ئاده م و هه وا نییه، به لکو فهرمووده یه کی ٲراستی ٲیغه مبه ری خوا یه ﷺ له سه ره مه رگیدا وه کو وه سیٲنامه بو ئومه ته که ی ده فهرموویٲ: له که ل ئافره تان باش بن له ٲه راسوی چه پ دروست بوون (لٲرده دا مه به ست ٲیاوان یان ئاده م نییه، به لکو باسی ناخ و ده روونی ئافره ته که شیوه گوٲیه کی هه یه و چه ماوه یه، ٲارٲزگارییه له دل که زیاتر مه به ست هه ست و سوژه) له به شی سه ره وه ی ٲه راسو ده چن ئه گه ر ٲراستی بکه یته وه ده شکیت ئه گه ر زیاتر بیچه مٲیتته وه هه ر ده شکیت، خو ئه گه ر وازیشت لی هٲنا هه ر

مهمله که تی عیشق

خواره که واته له گه‌ل ئافره‌تان باش بن، هه‌موو فهرمووده که شیوه وینایه که
بۆ ناخی ئافره‌ت به گشتی نه‌ک دروست بوونیه‌تی له‌پیاو یان له ئاده‌م
دروست کرابیت...

ده‌قی فهرمووده که به‌م شیوه‌یه له بوخاری و مسلم و ابن ماجه
داهاتوه:

(اَسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا؛ فَإِنَّهُنَّ خُلُقْنَ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ
أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكَتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ
خَيْرًا)

ئه‌و فهرمووده‌یه‌م بیستوو و به‌خزمه‌تی گه‌یشتووم، فهرموو ئه‌گه‌ر
پرسیار یان کو‌مینتیک شتیک هه‌یه به‌فهرموو؟
شوان: نا؛ سوپاس پرسیارم نییه.

پێیوار: بۆ به‌پێز کاک ماکوان، ئایا ئاده‌م له‌به‌هه‌شت دا بووه،
دابه‌زیوه‌ته سه‌رزه‌وی ئه‌و ئایه‌تانه‌ی باسی له‌ چوونی ئاده‌م ده‌که‌ن بۆ
به‌هه‌شت مه‌به‌ست لێی چییه؟

ماکوان: سوپاس کاک پێیوار بۆ پرسیاره‌که‌ت زۆر به‌جێیه، وه‌کو باس‌مان
کرد مرو‌ف بونه‌وه‌ریکی جوته پێکهاته‌ی جه‌سته‌ی له‌ قوره، خ‌وای گه‌وره
باسی مرو‌فی کردوه، هه‌لبه‌ت لێره‌دا باسی ئاده‌م ناکه‌م جارێ، به‌ل‌کو
مه‌به‌ستم مرو‌فه به‌گشتی بۆ ئه‌وه‌ی هاو‌کیشه‌که‌مان تیک نه‌چیت، هه‌موو
مرو‌ف که په‌ره‌یه‌سه‌ندوو له‌سه‌ر زه‌وی بووه، به‌ل‌که قورئانییه‌کان یه‌ک‌جار
زۆره له‌سه‌ر ئه‌وه، چه‌ند نموونه‌یه‌ک بۆ وه‌لامی پرسیاره‌که‌ له‌ قورئاندا.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿وَالَّذِي تُمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَتَقَوْمَ آعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾ (١٦) هود

واته: ... نهو بهرپای کردوون لهم زهویه دا، داوای لیکردوون ناوه دانی بکهنه وه، به کاری هیناوان تیایدا...

ههروه ها دهفه رموویت:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (١٧)

طه

واته: تیمه تیهوهمان هه ر لهم زهویه دروست کردووه، (دوای ماویه ک) ده تانخه ینه وه ناوی، پاشان جاریکی تر دووباره لهو زهویه ده رتان دینینه وه (بو لیپرسینه وه وه رگرتنی نهو پاداشته ی که شایسته ن).

﴿وَاللَّهُ أَتَبَّكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ (١٨) نوح

واته: هه ر خوا خوئی له خاکی زهوی تیهوی به دیهیناوه و پتی که یاندوون.

نهم باسه م له سه ر مروقه که له زهویدا خوا ی که و ره دروستی کردووه، کوماغان له وه دانیه نهم باسه م له سه ر مروقه، هه ر له سه ر زهویدا دروست بووه، به هه شت له زمانی قورنان دا ته نها به واتای به هه شتی ناسمان نایه ت به لکو به واتای باخ و باخاتی جوان و پر به رووبوم دیت، ناده م به هوکاری بوون به پیغه مبه ری سه ر هتا ده شیت خوا ی که و ره بو فیروبونی زانسته ناینیه کان خستویه تیه باخ و باخاتیکی پر به رووبوم و جوان و نایاب و هه ر له سه ر زهویدا که زوریک له زانایان ده لین هیندستان یاخود کشمیری تیه ستایه.

که واته زور دوره له بهه شتی ئاسمان، چونکه له دواى پوژى حهق و حساب خه لکی ده چته ناوی و پاشان له بهه شتدا هیچ شتیک قه دهغه کراو نییه، له کاتیکدا به حه زره تی ئاده م و هاوسه ره که ی خواى گه وره فه رمانی کرد که له به روبرو می جوړیک له دره خت نه خوڼ، پاشان شه یتان ناتوانیت پرواته ناو بهه شت... هتد.

کورت و پوخت هه موو باس و پروداوه که سه رزه وییه.

حامید: نه ی ئه وه نییه پیغه مبه ر له ئیسرا و میعراج دا چو ته بهه شت؟
ماکوان: ئه وه نده ی من بزائم تو هه له یت، نه چو ته بهه شت، به لکو بهه شتی نیشان دراوه، وه کو هه والیکى یه قین بو ئیمه ی هیناوه ته وه.
که سی تر پرسیا ری هه یه با بفه رمو ویت.

پښوار: کاک ماکوان له سوره تی الحجر دا به راشکاوانه باسی یه که م مروؤف ده کات که فریشته کان سوجه دیان بو بردووه، جه نابت باش ده زانی ئه وه ی سوجه دی بو براوه ئاده مه، الحجر ۲۶-۲۹ به راشکاوانه باسی ئه و پرؤسه یه ده کات.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُومِ ۝ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ۝ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوحِی فَقَعُوْا لَهُ سٰجِدِیْنَ ۝﴾
الحجر

واته: سویند به خوا ئیمه سه ره تا ئینسا مان له قوړیکى وشک دروست کرد که پیشت قوړیکى په شباوو ترشاو بوو ۝ په ریشمان پیشت له ناگریکی به تین دروست کرد که به وردیله کونه کاندئا تیده په پږت ۝ یادى ئه وه بکه ره وه کاتیک په روه ردگارت به فریشته کانی وت: به پراستی من دروستکاری به شه ریکم له قوړیکى وشک که پیشت قوړیکى په شباوو ترشاو

بوو ﴿٥٨﴾ جا کاتیک ڀڙک و ڀڙک و ته واوم کرد، لهو ږوڅه تایه تیځه ی که من
(به دیهینه ری نهوم، پیمبه خشی، نهوه هه موتان کړنووشی بو بهرن
کړنووشی ږیزو به فرمانی خوا ﴿٥٩﴾.

ماکوان: سوپاس بو پرسپاره که ت دیسان پرسپاریکی زور نایاب و به جیت
کرد، وهره با ههردو وکمان نایه ته که به یه که وه بخوینینه وه.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ﴾ الحجر
ده فهرموویت: مروځمان له قورپکی لینجی بو که نکرای ږهش دروست
کرد، وایه؟
ږیبوار: راسته وایه.

پاشان ﴿وَالْجَبَّارُ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ الحجر باسی جوړپکی
تر له مه خلوق ده کات که ناویان جنو که یه و له وزه و له ناگری کلپه دار
یان گری شینی ناگر دروست بوون، وایه؟
ماکوان: زور راسته، وایه.

ماکوان: پاشان له ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَلِیْقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَلٍ مِّنْ
حَمَإٍ مَّسْنُونٍ﴾ الحجر زور به جوانی قوناغی په ره سهندن دهرده که ویت
قوناغی مروځ بوون بو (به شهر) فریشته کان سوجه دیان بو به شهر برد
نهک مروځ، پاشان باسی کامل بوونی ده کات به هوکاری کامل بوونی
نهویش جیاده کرپته وه له هه موو زینده وه ره کان که زیندوون، واتا مروځ
بیجکه زیندویه تی خاوهنی تیمتیا زکی که وره که (ږوڅه)، ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سٰجِدِينَ﴾ الحجر، وایه؟

ږیبوار: ببوره جیاوازیم له نیوانی وشه ی به شهر و ینسان دا نه کردبوو.

ماکوان: ئاساییه، پیشتیش و قمان خوای گه وره که باسی پیغه مبه رانی کردوو هه موویان به به شهر ناو بردوو نه ک ئینسان، وایه.

پییوار: وایه راست ده که یت.

ماکوان: بفرموون من له خزمه تاندام بو پرسیاری تر.

شوان: کاک ماکوان پهره سەندن دەلیت بنه پەرتی هه موو زینده وهران له خانه به که و به درژی سالتیکی زور طولانی و دوورو درژه گیانه به ران پهره یان سه ندوو، توش پروات به و پهره سەندن هه به، که واته بنه پەرتی تیمه ده که پرته وه بو مه یمون شامپانزی؟ نایا قورئان له گەل ئەمه به که ده گرتیه وه؟

ماکوان: ئەگەر سەرنجی قسەکانی منت دابیت من باسی پهره سەندنی ئاراسته کراوی پیکوپیکی خوایی ده که م باسی سیسته می مومکین ده که م، دژی پهره سەندی داروین و داروینیزمه کانم، له بهر ئەوهی خودی داروین ئەگەرچی هه ولتی جدی دا بو که یشتن به زانستی پهره سەندن به قولی و به جیهاندا که پراوه وه کو زانایه ک جیگای پرژه، جه نابت ده زانی نزیکی ۲۵۰ سال بهر له ئیستا تیوره که ی نووسییه وه، گومانی تیدا نییه هه له ی زوری کردوو، ئەوانه شی که ناوئراون به داروینیزمییه کان و پێچکه ی ئەویان گرت، به تایبەت له م سالانه ی دواییدا که پیاویکی وه کو (سیر ئەنطونیۆ فلو) باوه پری هینا وتی تیۆری مه یمون شامپانزی داروینی ته نها قسە به که وه کو خه وخۆشان و بو زبەدان و نامه ویت باسی به ناوی زاناکان سه رقاییان بکه م ده نا هه زارانی وه کو (ئیدوین کۆنکلین) که پرۆفیسۆرو وانه بیژی زینده وهر زانییه (بایه لۆجی) له زانکۆی (ئوهایۆ) و (پینسلیقئیتیا) ههروه ها سه روکی یه کیتی ئەمه ریکا بووه بو پیش خستنی زانست، سه رکۆی ده سته ی ئەمه ریکی بووه بو زانسته سروشتیه کان، بۆیه به وردی ناوی ئەم که سه م هینا هه زارانی وه کو ئەم پرۆفیسۆره بگره له ئاستی ئەویش بهر زتر پهره سەندنی داروینی زور به نه شیواو بئ مانا ده زانن، چونکه خه ریکی

فرتوفیل بوون، له‌دوای داروین زانسته‌که بووه به ئایدۆلوژیاو وه‌کو سیاست به‌کاریان هیناوه.

بورهان: کاک ما‌کوان ده‌کریت فرتوفیله داروینییه‌کان شتیکی باس بکه‌یت؟

ما‌کوان: به‌دنیاییه‌وه نه‌گهر مروّفی (جاڤا) وه‌ربگرین به‌غومونه که دۆزراوه‌ی ئارکۆلوژیا‌ی به‌ردینه واتا په‌یکه‌ری به‌ردینه دۆزراوه‌ته‌وه که گوما‌نمان نییه هه‌موو نه‌و پاشماوه به‌ به‌رد بوانه حه‌قیقه‌تی راستین، به‌لام له‌دوای نه‌وه‌ی ۱۸۹۱ له‌ دوورگه‌کانی دا وای کرد که وینه‌ی نه‌و به‌ به‌رد بوانه له‌ (ئیدۆنیزیا) دۆزرایه‌وه.

گۆڤاری به‌ناوبانگی جیهانی National Geographic

شه‌ویلکه‌ی دریژ و برۆی قه‌وسی ڤاکیشراو له‌ شیوه‌ی شامپانزیدا ئیتر لای عه‌وام و پروفیسۆره‌کانی داروینیزم بۆته‌وه حه‌قیقه‌تی مطلقه‌، نه‌مه په‌کبکه له‌ فرتوفیله‌کانیان، پاشان فیلتیکی تری داروینزمیه‌کان، له‌ دژی ئایین کار ده‌که‌ن که بۆ بوغزانندی موسلمان و کرسیان و به‌گشتی دینداره‌کان ده‌لێن مروّف په‌چه‌له‌کی له‌ مه‌یمونه، له‌ کاتیک دا گومان نییه له‌ لیکچوون له‌ نێوانی ئاژه‌لان به‌ گشتی و مروّفا، غومونه ئیمه له‌ مشک نزیکترین تا‌کو مه‌یمون، ئایا ده‌کریت بلێین بنه‌په‌تی مروّف له‌ مشکه؟

به‌هه‌رحال نه‌گهر بچینه ناو ورده‌کاری سه‌دان بگره هه‌زاران و ۹۰٪ زیاتریش ده‌بینریت، به‌لام مانای نه‌وه نییه بنه‌په‌تی مروّف له‌ئاژه‌ل بیت، له‌ تێستاوه تا ماندوو ده‌بین و ده‌توانین غومونه به‌یتینه‌وه، به‌لام هه‌رگیز ناتوانین به‌ نه‌قل بیسه‌لێنین له‌نێوانی ئیمه و هه‌موو گیانداره‌کانی تر دا هه‌ر نه‌و نه‌قله‌شه هێزی داوه‌ته ئیمه که بتوانین هه‌موو په‌ره‌سه‌ندی هه‌ره‌مه‌کی داروینی و داروینزمی په‌د بکه‌ینه‌وه و له‌ چوارچێوه‌ی زانست بیکه‌ینه ده‌ره‌وه.

کۆتایی قسه که م به وه ده هیتم یاساکانی سروشت هه موو له پیناوی مروّف و تیکه یشتنی پهره سه نندنی مروّف پیک خراون و ته نانه ت له ناو هه موو گه ردووندا هه ساره ی تیمه و کۆمه له ی خور ناوازه ترین کۆمه له ن که هه موو زانایان له سه ر ئه وه کۆکن که بۆ پارێزگاری مروّفه، ئه مه ش له هه ره میتی و پهره سه نندنی سو تفه دورمان ده خاته وه بۆ دُنیا بوون له پهره سه نندنی زیره ک و ئاراسته کراو.

ئه گه ر هه رکه س پرسیاریکی هه یه من ئاماده م بفه رموون.

دوای ماوه یه ک بیده نگی له ناو کۆره که دا هیچ که س پرسیار یان کۆمیتتی نه بوو تا له کۆتاییدا وتم کۆتایی به کۆره که ده هیتم به سه رنج راکیشانتان به دۆزینه وه ی RNA و DNA.

بیجگه پرۆتینه کان و گه رده کان هیزیک هه یه کۆدی ئه وان و زمانیان پیکده خات و کاری خۆیان به وه پهری جوانی و دیزاینی زیره ک و ئاراسته کراو ده کهن، له وانه یه من نه توانم به زمانی زانستی بایه لۆجی بۆتان بدویم و وته کانم وه کو ئه وه ی زانست ده یه ویت ده قیق نه ییت، به لام هه موتان که شاره زان له بواره کانی جینۆم، باش له مه به سه ته که م تینه گهن، هیوای هیدایهت بۆ خۆم و بۆ ئیوه ش ده خوازم، بۆ من گرنگ بوو که ها تمه خزمه تان و بیرو را کاغان گۆرپییه وه، ئیسلام په یوه ست نییه به ما کوان یان خه لکیکی تره وه، به لکو ما کوان یان هه رکه سیکی تر که قسه له سه ر ئیسلام ده کات به گوێره ی توانا و تیکه یشتنی خودی قسه ده کات، ئه گه ر من هه له م کرد ئه و ما کوان هه له ی کردووه نه ک ئیسلام، چونکه ئیسلام دینی خوا یه مطلقه و نه ک راسته، به لکو له سه رو راستیه وه یه حه قیقه تی مو طلقه، کاتیک زانیارییه کانی من وه کو مو سلمان نه گه یشتۆته ئاستی بهرز، که باسیکی زانستی یا خود لیکۆلینه وه یه کی زانستی ده بینیت مانای وانیه ئیسلام و دینی پیغه مبه ری خوا ﷺ نو قسانه، له راستیدا ئه وه من و تۆین که زانیارییه کاغان به گوێره ی پتو یست نییه، دینی خوا حه قیقه ته برۆ بگه رپی سه رچاوه ی زیاتر بخو ئنه ره وه، بۆ زانیاری ئه م کۆره

به‌پړزه، هه‌له‌ی خه‌لکی له‌وه‌دایه که دین پی‌وه‌ر ده‌که‌ن به زانست و فیکر و فله‌سه‌فه، ریک پی‌چه‌وانه‌که‌ی راسته ده‌بیت زانست و فیکر و فله‌سه‌فه پی‌وه‌ر بکه‌ین به‌دین، نه‌وکات نه‌قلیکی ساغ و باشمان ده‌بیت له‌که‌ل لاشه‌یه‌کی ته‌ندروست و پو‌حیکی پاک.

سوپاس بو‌ ئیوه هه‌رکاتیکي تر پیتان خو‌ش بوو ئیوه ناماده‌ی گفتوگو بوون نه‌وا من به دل‌نیا‌یه‌وه ناماده‌م، به ئیسلامه‌که‌م پروام وایه که حه‌قیقه‌تی مطلقه. ئیواره‌یه‌کی خو‌ش و دووباره خوا هیدایه‌تی منیش و ئیوه‌ش بدات.

بورهان: سوپاس بو‌ کاک ماکوان ریک‌خراوی زانست و گه‌ران خو‌ش‌حال ده‌بیت به‌هر چالاکیه‌کی تر که وه‌کو کو‌ر و مونته‌دا و واتا سه‌کو‌ی گفتوگو ریک بخات ئیوه‌ش به‌خیر بین سه‌رچاومان.

ماکوان: سوپاس بو‌ ئیوه‌ش کاتیکي خو‌ش.

هه‌موو هه‌ستاین و من مالاوایم له‌ کو‌ره که کردوه هاته‌م ده‌ره‌وه سواری سه‌یاره‌که‌ی گه‌نم بووم، هیوا و نه‌به‌ز به‌دوامدا هاتن، ته‌له‌فونم بو‌ کردن که‌من له‌که‌ل گه‌می خوشکم ده‌بم دوا‌ی یه‌کتر ده‌بینین، نه‌وانیش رو‌شتن، من و گه‌نم چووین بو‌ جیگایه‌ک بو‌ که‌ص خواردن، پی‌شتر داوام کرد که له‌ مزگه‌وتیک لابدات تا نو‌یژی مه‌غریب بکه‌م، نو‌یژی مه‌غریبم کرد و چوین بو‌ نان خواردن، دانیش‌تین و پرسم کو‌ره‌که‌ت پی‌ چو‌ن بوو؟

گه‌نم: راستی نه‌وه یه‌که‌م جاره نه‌و شتانه بیستم، ماشاء‌الله لی‌بیت بو‌ قسه‌ دانه‌نه‌مایت، که شانازیت پی‌وه ده‌که‌م.

ماکوان: حه‌زده‌که‌یت ماکوانی برات که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ندی ناسراو بیت، یان که‌سیکی دینی بانگ‌خوا‌زیکي وه‌کو ئیستا بیت؟

گه‌نم: به دل‌نیا‌یه‌وه پاره‌و سه‌روه‌ت و سامان هیچ نییه، به‌لام نه‌وه‌ی لای تو‌یه هه‌رگیز به‌پاره هه‌ژمار ناکریت، به‌هه‌رحال باله‌بیرم نه‌چیت دایکم و باب‌ه جه‌مال وتیان پی‌ت بلیم سبه‌ینتی بو‌ نان خواردن وه‌ره بو‌

مالمان، توخوا داوات لیده کهم بییت. نه وانیش زور زه ختیان لئ کردم که رازیت بکه، ههستم کرد خوشحال ده بن.

ماکوان: به سه رچاو به لام بو زانیاریت من دوو کهس یان که سیکم له گهل ده بییت، پیان بلئ ئاساییه، نه گه رنا ده یخهینه کاتیکی تر.

گه نم خیرا ته له فوونی کرد بو شیرین خانی دایکی وتی له گهل کاکم دانیشووین ده لیت به یانی دیم بولاتان به لام دوو کهسی ترم له گهل ده بییت.

شیرین: پی بلئ ههز ده کهین دانیشتنه که خیزانی بییت و با کهسی له گهل نه بییت، پی بلئ قسه ی تایه تمان ههیه بهیه که وه.

ماکان: بلئ باشه له خزمه تیاندا ده بم.

گه نم به دایکی وت که من به ته نها ده چم و ته له فوونه که ی داخسته وه و وتی: زور خوشحال ده بم که به یانی دیت، چیت بو دروست بکه م؟

ماکوان: له راستیدا هیچ سیه و متمانه م به جه مالی میردی دایکت نییه، به لام نه گه ر بیجکه له من و جه مال پایوی تری لئ بوو هه لده سم ده پروم یان پیشتر تو پیم بلئ، با داوای لیبوردن بکه م و نهیه م، باشه؟

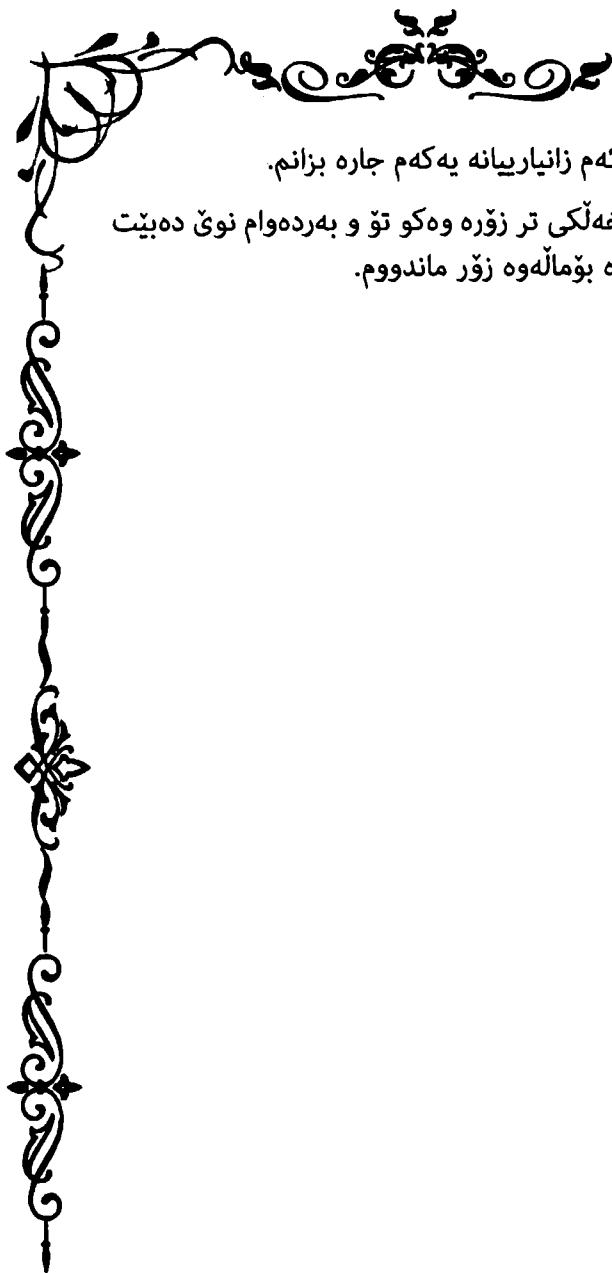
گه نم: به خوا کاکه بابیه جه مال نه وه نده که سیکی خراب نییه، ههست ده کهم پیزی توی لایه.

ماکوان: یاخوا وابییت، ناچیتته دلم به لام له بهر دایکت هه ر ده بییت پیزی بگرین.

گه نم: کاکه به راست ئاده م و حهوا دایک و باوکیان هه بووه؟

ماکوان: نه ی گه نم گیان خو لهوی کامیرای شاروه نه بوو، نه ی هه موویم باس نه کرد به به لگه وه، نیت هه ر هه مان وه لامی نه ولام پییه، به لئ راسته ئاده م و حهوا دایک و باوکیان ههیه، بو زانیاریت قسه یه ک ههیه ده لئین ئاده م پیش حهوا ژنتیکی تری هه بووه.

گه‌نم: وه‌لاهی سه‌یره ئه‌م زانیاریانه یه‌که‌م جاره‌ بزانم.
ماکوان: هه‌ر تۆ نیت خه‌لکی تر زۆره‌ وه‌کو تۆ و به‌رده‌وام نوێ ده‌بیت
بۆ خه‌لکی تریش، بمبه‌ره‌وه‌ بۆماله‌وه‌ زۆر ماندووم.
گه‌نم: به‌سه‌رچاو.

برینی بلیتی فروکه و گهرا نه وه بو نه رویج

گه نم گه یاندمیه ماله وه داوای زور کرد که سبهینتی برۆم بو مالیان، له راستیدا له فرتوفیلی جه مال زور ده ترسام ده مزانی خاوهنی هیچ په یمان و قسه یه کی خوئی نییه، چونکه هه رکه س نیشتمان فروش بوو، هه رگیز جیکای برۆا نییه.

به هه رحال بریارمدا برۆم، به داوای ده مانچه که مدا ده گه پام نه مده زانی له کوئیه، له دایکم پرسى نه یزانی، له پیشه روم پرسى نه یده زانی، وتم پیده چیت لای نه به ز بیت.

ته له فۆنم کرد بو نه به ز وتم و ابرانم ده مانچه که م له داشبوردي سه یاره که ی تۆدایه، نه توانی ته ماشایه کی بکهیت و بۆم بهیتیت نه گه ر عه زیت نییه، بو به یانی ئیشم پییه تی ده چم بو جیکایه ک ده بیت پیم بیت. نه به ز: وا ده رۆم ته ماشا ده که م، نه گه ر هه بوو هه ر ئه م شه و بۆت بهینم یان به یانیش ده بیت؟

ماکوان: تۆ دلنیام به که ره وه داوایی ریک ده که وین.

نه به ز: له ناو داشبورده که دایه، ئیشی چیت به ده مانچه یه که ئیشت به ده مانچه بوو و اتا ده چی بۆشه رکردن یان ته قه له خه لک ده کهیت؟

ماکوان: زۆر جار هه یچیان ناکهیت، ته نها به رانه ره که ی ده ترسیتیت به یانی بۆم بهینه یان نا لای نه سرین خانی دایکت دایینتی له وێوه به یانی به ته کسی دیم خۆم ده یبه م.

نه به ز: ماکوان زور هه زده که م بتبینم کارم پیته، وتم به خوا ده لیت و هه ره که چی نه توت، ئیشم پیته دیم بۆلات.

ماکوان: جا پڙله ٿو هه موو نازونوڪه چييه، وهره و تهواو خو خيره
هيچ پروي نه داوه؟

نه به ز: نا شتيڪي زور زهرور ههيه دهمه وٽ باسي به ڪم، ڪه هاتم
هه موو شتيڪ ده زاني.

ماکوان: باشه به خير بيت چاوه پيم.

ميوهم حازر ڪرد تا هات...

هاته لام له هه وشه ڪه بهيه ڪه وه دانيشتين دهمانچه ڪهي دامي وتي:
توخوا بو چيته؟

ماکوان: جا سويند بو ده خويت، به ياني ده چم بو مالي گهنم هه ز
ده ڪم پيم بيت، متمانهم به جه مال نيه، له بهر ٿوهيه.

دهي با منيش پيم له گه لت؟

ماکوان: بيرم لي ڪرده وه تو و هيو بهرم، به لام ده لين هه ز ده ڪهين
تايهت بيت و قسه باسي خيزاني ده ڪهين، منيش واتم باشه خوم ديم،
به لام ٿه گهر سبهيني نيش نيه و دهوام ناڪهيت له و دهو روبه ره به، ٿه گهر
تاقهتت بوو به پيشرويش ده ليم له گه لتا بيت، به لام باسي هيچ مه ڪه
باشه؟

نه به ز: پتويست ناکات خوم له و ناوه دهم دوکاني کوپيڪي په فيقم
لهويدايه ده چمه لاي ٿهو.

ماکوان: تري بخو ٿوهو بو وا به ٿاقل دانيشتويت ٿه لتي له گه ل دايڪ
و باوکت هاتويت بو ميواني، بلتي بزائم چيت ده وٽ، قسه بڪه.

نه به ز: ٿاخر ٿاساي وهريده گريت و توره ناييت؟

ماکوان: قسه ڪه نه به ز چي بووه؟

مهمله که تی عیشق

نه به ز: هیچ نه بووه، تۆ ده زانیت ئیمه نه کی مالی یه کمان کردووه،
خۆت باش ده زانی چاوی خیانهت هه ز لیتناکه م، من ده زانم تۆ سه ییرانی
خوشکم وه کو خوشکه کانی خۆت ته ماشا ده کهیت، منیش ناتوانم هاوړی
و پشت و په نات ب م چاوم خیانهت بکات، ده مه ویت بیمه داخوازی که نمی
خوشکت.

ماکوان: هه تیو زۆر که ریت.

نه به ز: نه موت توپره ده بیت؟

ماکوان: کوره که نم ده ستگیرانی هه یه، ده نا من خۆم بۆت داوا ده که م،
وا نه زانی پیم ناخۆشه، له تۆ پیاوترم ده ست نا که ویت.

که وام وت هه ناسه یه کی هه لکیشا، زۆر به زه یم پیاها ته وه.

نه به ز: به خوا شوم و نه گبه تم هیچم بۆ نابیت. له گه ل هیوا و وریا
قسه م کرد نه وان پیت بلین، وریا وتی من کاری وا نا که م، هیواش وتی پروم
نایهت، باشتر خۆم هاتم، نه م ده ستگیرانه سه گبایه ی کتیه؟

ماکوان: بۆ برۆین لیتی به ین و په شیمانی بکه ینه وه؟

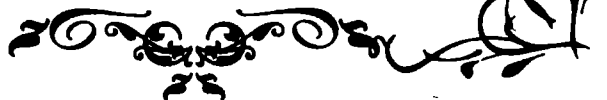
نه به ز: نه ی قه یچیه کات.

ماکوان: من نه لیم که ری بر وا نا که یت، نه زانی ده ستگیرانه که ی کامه
بوو؟ نه و کوپه بوو نه مپۆ له ته نیشته هیوا وه دانیشتبوو یه که م پرسپاری
له من کرد.

نه به ز: نه و جیقنه بوو؟

ماکوان: به لئی؛ نه و جیقنه بوو، من زه و اچه که م راوه ستاندووه له بهر
نه وه ی بی دینه، وتومه تا دیندار نه بیت خوشکی خۆمت ناده می.

نه به ز: ئی که کافر و بیدین و سه گوسه گبایه بۆچی بیده ینی؟

ماکوان: بۆ تۆ سەلاحەدینی ئەیوبیت؟ ھەردوکیان دلیان بەیە کەووەیە،
نەبەز کاری قۆر نە کەیت نامەوێت گەنم دلی بشکیت، چونکە ئەو کچە
زۆر ماندوو بە ئەمەشی بەسەر نەیت.

نەبەز: ئی کافرە بێدینە نابیت.

ماکوان: دەزانم نابیت، بە لکو بکەرێتەووە و خوای گەورە ھیدایەتی
بدات.

نەبەز: باشە ئەگەر خوا ھیدایەتی نەدات، ئەیدە ی بە من؟

ماکوان: ھەتیو خۆ تەزبیح نییە، خوای گەورە ھیدایەتی بدات، من
دەلیم دلیان بەیە کەووەیە ئینجا چی بەم بە تۆ گەنم خۆی خاوەن بپارە.

نەبەز: ئیستا من چی بکەم؟

ماکوان: ھیچ بپۆرەووە بۆ مالهووە یان لێرە بخەووە و گەنم لەبیر بکە بۆ
تۆ نابیت و حەزی لە کەسیکی ترە، لەبەردەستی خۆمان پەرورەدە نەبوو،
ناتوانین دلی بگۆرین و ناشمەوێت بیکۆرم، بادوایی من تاوانبار نەبم و
لەکو تاییدا بیمە ھۆکاری تیکدانی ژیا.

نەبەز: باشە شەو شاد، خوا حافیز.

ماکوان: خوات لەگەڵ لەبیری بکە بە قسەم بکە.

بۆ بەیانی چوومە نووسینگە لەگەڵ کاک توانای دیزاینەری گۆفاری
بزاڤ خەریکی دیزاینی گۆفاری بزاڤ بوین تەواویان کرد کاک دلێر و کاک
کاروان و کاک محمد سالار و ئەوانی تر بپارێدەری ناردنی بوون بۆ
چاپخانە، ئەو پۆژە زۆر دلخۆش بووم، لەئێوارەدا گەنم تەلەفۆنی کرد وتی
کاکە حەز لە کوبە دەکەیت؟

ماکوان: ھیواوەمە دەستخۆش بێت شازی خوشک، ئەرێ گەنم
دەنگوباسی وەرزیڕ چی بوو تەلەفۆنی بۆ نەکردویت؟

گه نم: نه وه لّلا کاکه ته له فوونی نه کردووه، بهس چهز ده کهم به راستی
بیت بلیم که ئیستا که سیکم به ته وای خوام ناسیووو راستی نه گهر بیت
بلیم ناچیتته دلمه وه پروام پی بکه له بهر تو نالیم، به لام له بهر چاومدا له
مهیمون و بهراز ده چیت.

ماکوان: ئاخو ئهوان خویمان ده لّین بنه رته تیان مهیمون و بهرازه، پروا بکه
له نه وه ی نهو دوانه ن، به هه رحال هوکاره که ی نه وه یه هیچی تر نییه
که سی تر نه چۆته جیگا که ی له دلتا؟

گه نم: نه یه پرو کاکه تو چی ده لّی، نه به خوا نامه ویت به دایکم وت
هه موو شته کانی بو ده گیرمه وه.

ماکوان: نه ی دایکت وتی چی؟

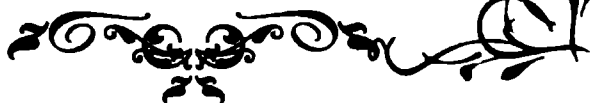
گه نم: وتی خۆت ده زانیت، خو به زور ناتدهین به شو.

ماکوان: ئاگات له سنووری خۆت بیت نه گهر نهو کوره موسلمان بوو
خواناس بیت وه عده له سه رمان که شوی پی بکهیت، نه گهر که سی تر چۆته
دلته وه با بزانه لیم مه شاره وه.

گه نم: کاکه به خوا سهیره پروام پیناکهیت، نه گهر نهو پیاو بیت و
موسلمان بیت، به خوا په شیمان نیم به لام سه روچاوی پیناچیت چونکه من
دهیناسم، نه وه له بهر تو نه یاننده ویرا قسه بکه ن ده نا زور کوفر ده که ن، من
دهیاناسم به خوا ی گه وره قه سه م که س له دل و میشک و بیرمدا نییه،
به راستی وهر زیڕیشم له بیرنییه.

ماکوان: سوپاس بو خوا، کچی باوکی خۆتی دوا ی توژیکی تر دیمه
خزمه تان به جه مالی میردی دایکت بلّی خزمه تی زوری ماکوان بکه
(به پینکه نینه وه).

مالا وایمان له یه ک کرد و خیرا ته له فوونم کرد بو نه بهز، پرسیم له کویت؟

نه بهز: ده خوله کی تر دیمه بهرده رکی سهره له ئه سحابه سپییه وه
سهرده کهوم، وهره بهرده م کتبخانه ی سلیمانی یان چایخانه ی شهب
باشه؟

ماکوان: باشه.

چوومه نهوی و هات مۆره ی لیده کردم، وتم ئه وه چیه نه بهز بۆ مۆره
ده کهیت؟ ئی گهنم دهستگیرانی ههیه من بلیم چی.

نه بهز: ئی تۆ برا گه ورهیت، مهیده بهو کافری سه گبابه و ته واو.

ماکوان: ئه ی نه گهر گهنم وتی شو به نه بهز ناکهم چی ده کهیت؟

نه بهز: ههچ وهکو خوشکی خۆم سهیری ده کهم، ههچی که متر نابیت له
سهیران.

ماکوان: دهبا مژدهیه کی خۆشت بهمی، بهخوا ئیستا قسه م له گهل کرد
ههوا ئی دهستگیرانه کهیم پرسی وتی: چاوی ده ری بیدینی کافره له
مهیمون و بهراز نه چیت، نه گهر هات و ههر له سهری بیدینی مایه وه نهوا
سو پاس بۆ خوا گهنم هاتوته نهو پروایه ی که وازی لیهینیت، نه مهش
له راستیدا دلخۆشکه ره، نهک له بهر خاتری تۆ، به لکو واتای وایه گهنم بووه
به خواناس و ئیماندار یکی باش.

نه بهز: بهخوا نه مشه و دوعای دنیا م کردووه که خوا هیدایه تی نه دات.

دهستم کرد به پیکه نین وتم: پۆله گوناخت ده گات، دوعای هیدایه تی
بۆ بکه.

نه بهز: دوا ی نه وه ی که گهنم شوی کرد دوعای هیدایه تی بۆ ده کهم،
ماکوان تۆ برامی شه ره فی تۆ شه ره فی منه، به لام ده مهو یت خۆت بزانی
که می خوشکت ئافره تیکی زۆر به ریزه زۆر ده می که به دوا ی کچکی وادا
ده گهر یم، توخوا هاوکار یم بکه.

ماکوان: تۆ زۆر لهو گهوره تریت تۆ موالیت ۸۰یت ئەو وایزانم سالی
۹۰ له دایک بووه، بۆ تۆ نابیت.

نەبەز: من دەلێم هاوکاریم بکه، تۆش قورسی دەکهیت.

ماکوان: نەبەز پێ زیاد رame کیشه دهی لیخوره بۆمالی گهنم، کاتم نهما
بابرۆم. له م دهووبهره بهو تهلهفۆنه کهت با مهشغوڵ نه بیت، نه وهک له پر
تهلهفۆنت بۆ بکه م دواي نان خواردن، ئەگەر زانیم باسه که هیچ نییه دواي
سهعاتیک هه لدهسم خۆت تهلهفۆنم بۆ بکه باشه بلێ گه وره م له دهوام
زه روره بانگت ده کهن، باشه؟

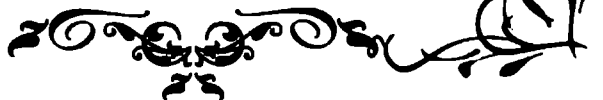
نەبەز: زۆر باشه.

ماکوان: چه ز ده که م شتیکت پێ بلێم نەبەز وه کو پێشپره وی بام
ته ماشات ده که م، تۆ ئەگەر ژن بهیئیت خۆم ده چمه داواي بۆت، وانه زانیت
گهنم قابیلت نییه و من پێم ناخۆشه، به لām خۆت باش ده زانیت نامه ویت
که س بریندار بکه م له بواری ژنه پێتان و هاوسه رگیریدا، ده دابهزه ئەوه ی
پێم وتی بیکه.

نەبەز: قوربانی تۆ بم هه ر ئەوه ت لێ راده بینم، فهرموو دابهزه.

نەبەز رۆشت و چووم بۆمالی گهنم پێشوازییه کی زۆر نایاب و
پێزدارانه م لێکرا، هه م له لایه ن جه ماله وه هه م له لایه ن شیرین خانیشه وه،
گهنم زۆر خۆشحالی ده ربهری و که مێک دانیستم و هه ندیک قسه وباسمان
کرد و له گه ل کاک جه مال ئاگام لێ بوو له ده وری ئەوه خولی ده خوارد
ده یویست بزانیتم من چ کاره م، منیش هه ر ده موت کاری پۆژنامه نووسی
ماندووێ کردوم.

نان و سفره یه کی زۆر جوان رازێت رابه وه بانگ کرامه سه ر سفره که یان
من و گهنم له ته نیشتی یه که وه بووین و کاک جه مال و شیرین خان و
منداله کانی تریان هه موویان لای یه که وه دانیشتبوون، له کاتی نانخواردن
ده مانچه که م دایه ده ستی گهنم وتم بیخه جێگایه ک تا نانه که م ده خۆم

ئیزعاجی کردووم، هه لّبهت له بهرچاوی هه موویان دا هه لّسا پروات وتم دابنیشه نه موت خۆت ماندووکه، بیینه بیخه مه ژیر میزه که ورده ورده دهستمان کرد به نانخواردن، جه مال هه ستا پوشت له خووه ههستم به شتیکی زۆر نااسایی کرد، زانیم شتیکی له ئارادایه، به لّام هه موو منداله کانی و خیزانه که ی له گه لّ مندان، وتم هه ر بیرکردنه وه ی نیکه تیفی خوومه بهرده وام بووم له نان خواردن جه مال هه ر نه هاته وه هه موو سه ر سفره که یان چۆل کرد، من و شیرین خان و گهنم ماینه وه.

شیرین: گهنم نه گه ر ته واو بوویت ده مه ویت هه ندیک قسه ی تایبهت له گه لّ کاک ماکوان بکه م.

گهنم: ده میکه ته واو بووم، بیورن وا ده چم چایتان بو ئاماده ده که م.

شیرین: باشه ده ست خووش کچی خوّم، کاک ماکوان توّ مه کی مالی ئیمهت کرد، ده زانم کوپکی دینداری و پارێزهری نه ئیتیت و هه ست به ئازار و موعاناتی خه لکی تریش ده که ییت، چونکه باوکیت و خاوه ن خیزانیت.

ماکوان: به لّی؛ به دلنیا ییه وه، خیره؟

شیرین: خیر ده بیت ان شاء الله، دلّت هیچ نه کات بویه جه مال هه لّسا رویشت نه و له و دیو دانیشتووه، قسه کانی بو من به جی هیشت، پرووی نه بوو له گه لّ توّ قسه بکه ت.

کاکه ماکوان من خیزانی (عه بدولکه ریمی هه مه ی سه عیدی پینجوتنی) نه بووم، به لّکو من خیزانی پیاویکی ناوچه ی پشده ر بووم به ناوی (عه بدولکه ریمی هه مه ی سه عیدی پشده ری) باوکی جه نابت زۆر ناسراوه و خه لکی هه موو خانه واده ی تیوه ده ناسن، به لّام عه بدولکه ریمی پشده ری هاوسه ری پیشووی من که س ناینا سیت، چونکه هه موو ژیا نی له به غداد بووه، سالی ۱۹۹۲ له ڕیگای که رکوک- به غداد گیا نی له ده ست داوه، دوا یی

مه‌له‌که‌تی عیشق

وینه‌کانیت نیشان ده‌ده‌م، دایکی عبدولکه‌ریم ناوی (سه‌لما وسو عوسمان)
بوو، نازانم ناوی دایکی باوکی به‌ریتزان چییه؟

ماکوان: خونچه صابر.

شیرین: زۆرباشه‌ دوایی هه‌موو ناوینشانیک له‌نفوسی پانیه‌ت ئه‌ده‌می
ده‌توانی خۆت دلنیا‌بیته‌وه.

ماکوان: ئه‌ی ئه‌م فیلمه‌ چییه. چۆن گه‌نم خوشکی منه و بۆ پێشتر واتان
نه‌وتوووه؟

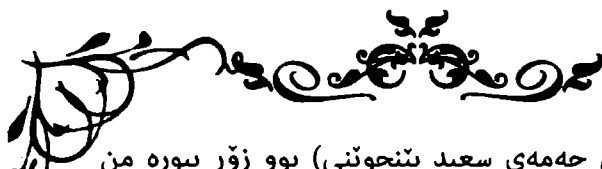
شیرین: له‌سه‌ر سفره‌که‌مان دانیشتویت، تکایه‌ په‌له‌ مه‌که‌ با هه‌موویت
بۆ پروون بکه‌مه‌وه، به‌لام تکایه‌ له‌به‌ر گه‌نم ئاسایی به‌ تا به‌ویش ده‌لێن.

گه‌نم ساڵی ۱۹۹۶ زۆر بچووک بوو تووشی نه‌خۆشی زه‌ردووی بوو، من
ئه‌وکات شوم نه‌کردبوو به‌ جه‌مال، به‌لام پێشتر بریاری زه‌واجمان دابوو،
ئه‌و له‌ موعاره‌زه‌ی تورکمان بوو منیش له‌به‌ر وه‌رگرتنی ئازوقه‌ی مانگانه
ده‌چووم بۆ به‌ره‌ی تورکمانی لێره‌ له‌گه‌ره‌کی پریعایه‌ بوو، پاره‌م نه‌بوو
ئازوقه‌یان ئه‌دا که‌ ده‌نگیان بده‌ینی، به‌هه‌رحال جه‌مالم ناسی و شوم پێکرد،
گه‌نم نه‌یده‌زانی جه‌مال باوکی نییه‌، باوکیشی له‌ رێگای به‌غداد-که‌رکوک
مردوه‌ به‌ پرووداوی هاتوچۆ، من نه‌متوانی ته‌رمه‌که‌ی به‌یئمه‌وه‌ بۆ سلێمانی
یان بۆ پشده‌ر و ناوچه‌ی خۆیان، که‌سوکاری هه‌مو له‌ به‌غداد بوون و
رێگیان نه‌دا بیه‌یئمه‌وه‌، زۆر سه‌رت نایه‌شێنم ساڵی ۲۰۰۳ پێش ئه‌وه‌ی
حکومه‌تی عێراقی بروخیت خوشکیکی جه‌مال له‌چه‌مه‌مال تووشی
پرووداوی هاتوچۆ بوو تۆ خۆش.

ماکوان: خوا لێی خۆش بیت.

شیرین: هێتایانه‌وه‌ بۆ سلێمانی ته‌رمه‌که‌یان له‌ سلێمانی ناشت له‌ گردی
سه‌یوان، له‌نزیک گو‌ره‌که‌ی باوکی په‌حمه‌تیت، هه‌موو جارێک له‌گه‌ل
جه‌مال ده‌چوین بۆ گردی سه‌یوان به‌لای گو‌ری باوکتا تێپه‌ر ده‌بووین

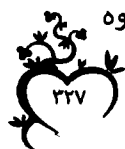
ناوهکه‌ی (عه‌بدولکه‌ریمی حه‌مه‌ی سعید پینجوتنی) بوو زۆر ببوره‌ی من
بۆیه‌ی پینجوتنیه‌که‌م هه‌لکه‌ند به‌س ناوی باوکت و باوانی مایه‌وه.

بۆ دلتارامی گه‌نم که زه‌ردوویه‌که‌ی زۆر لاواز و بیتاقه‌تی کردبوو هه‌ر
ده‌پیرسی باوکت کتیه، منیش که‌س نانا‌سم له‌که‌سوکاری باوکی هه‌لبه‌ت براو
که‌سوکاره‌که‌ی ده‌ناسم وه‌کو ناسین به‌لام له‌شاری به‌غداد بوون له‌وتی
ده‌ژین، له‌ تێمه‌یان نه‌پرسیوه‌ته‌وه، که‌غمیش داوای باوکی ده‌کرد بزانی‌ت
کتیه، خۆ به‌خوا جه‌مال له‌باوکت باشته‌بۆی، به‌لام ده‌یزانی که‌جه‌مال باوکی
نییه، بۆیه‌ی من درۆم له‌گه‌ل کردو گۆره‌که‌ی باوکت‌م نیشان دا و وتم ئه‌وه
قه‌بری باوکت‌ه.

ماکوان: ئی له‌سه‌ر قه‌بری باوکت‌م نووسراوه شه‌هید کرا، ئه‌و نه‌پیرسی
باوکت‌م چۆن شه‌هید کرا؟

شیرین: وه‌للاهی کورپی خۆم ئه‌و ده‌یزانی باوکی به‌ پروودای هاتوچۆ
مردووه، هه‌لبه‌ت من بۆم باسکردبوو، به‌لام وشه‌ی شه‌هیده‌که‌ی زۆر
ئاسایی وه‌رگرتبوو، هه‌رگیز پرسیاری له‌سه‌ر نه‌کردووه. من وامدانابوو
ئه‌گه‌ر بپرسی‌ت ده‌موت به‌لێ شه‌هیده به‌پروودای هاتوچۆ مردووه به
شه‌هید حساب ده‌کری‌ت، له‌م مانگه‌دا پرسیاری زۆری لێ کردم، له‌داوای
ئه‌وه‌ی تۆو ئه‌و سوتفه‌ی یه‌کتان کردبوو، ئه‌و زۆر ده‌گه‌من ئه‌چوو بۆ
سه‌رقه‌بران، بۆیه هه‌رگیز بیرم له‌وه نه‌کردبووه که‌که‌سیکی ئیوه‌ی بپرسی‌ت،
پیشم وتبوو که‌ پینج شه‌مان و جومعان نه‌پروات چونکه‌ باوکت گونا‌ه‌بار
ده‌بی‌ت، ئیتر ئه‌و برۆشتایه شه‌مه‌ی یان یه‌کشه‌مه‌ ده‌پروشت و خۆمانی
له‌گه‌ل بووین.

ئه‌و پۆژه جه‌مال له‌جاده‌که‌ چاوه‌پێی ده‌کرد که‌ تووشی به‌پێزتان بوو،
جا کاکه‌ ماکوان به‌دلتیایه‌وه تازه‌ تۆ کورپی ئه‌م ماله‌ی، گه‌نم هه‌ر خوشکی
تۆیه، به‌لام گه‌نم وتی تۆ پلانی ئه‌وه‌ت هه‌یه که‌ به‌که‌سوکاره‌ی بلێیت،
منیش ده‌زانم که‌ ئه‌م کیشه‌یه‌ گه‌وره‌تر ده‌بی‌ت، بۆیه‌ی بپارمدا ئه‌مشه‌و
به‌هه‌ردووکتان بلێم، جا تۆ هاوکارم به‌ با به‌گه‌میش بلێین به‌راستی ئه‌وه

حه قیقه ته که یه که بۆم باسکردیت، باوه ر ناکهیت فهرموو برۆ نفوسی
رانییه خۆم دیم له گه ل ت هه مووی بۆ ده رده هیتیم.

ماکوان: به لێ باوه ر ده که م، به لām به راستی من گه نم وه کو خوشکی
خۆم مامه لām له گه ل کردوو هه ست و سۆزی برایه تی ۱۰۰% م بۆی جولā،
جا من چی پیتلیم، بلیم برات نیم؟ به خوا من دلām نایه ت، فهرموو خۆتان
پیتی بلین.

گه نم خۆی کرد به ژوورا و چاوی پر بوو له گریان وتی: پیتوست ناکات
هیچ بلیت، گویم له هه موو شتیک بوو، خوا من بکوژیت بۆ چ دایک و
خیزانیک هه مه، رایکرده ده ره وه.

ماکوان: بۆ کوێ گه نم؟ هه موو له په نجه ره که وه ته ماشمان ده کرد
سواری سه یاره که ی بوو به گریان وه رۆشت، خیرا ته له فۆنم بۆ نه به ز کرد
وتم له کویت، وتی به رانه ر مالی جه مالم، وتم فریای گه نم که وه شوینی
بکه وه به سه یاره که ی رۆشت زۆر توپه یه لیت ون نه بیت.

نه به ز: وه لا بینیم هاته خواره وه سواری سه یاره که ی بوو، ئیستاش چاوم
لییه تی.

ماکوان: شوینی بکه وه لیت ون نه بیت، منیش به شوینتا دیم، نه گه ر
رێگا که ی لێ بگری ت کاریکی باش ده که ی ت، چونکه توپه یه نه وه ک کاریکی
نه خوازاو پروو بدات.

نه به ز: خه مت نه بیت که و تمه شوینی.

شیرین: به قوربانتان بم فریای که ون.

جه مال: کاک ماکوان بابروین به یه که وه، ته له فۆنه که ی نه به زم لیداو
ده نگه که یم دا به ده ره وه، پرسیم له کوین؟ بامنیش بیم له گه ل کاک جه مال
دام.

نه به ز: وا له ړنگای مه حکه مه م زور خیرا د پروات، به ره و جاده ی
فرۆکه خانه د پروات.

ماکوان: هه رچیت کردووه ړنگای پیگره و مه هیله پروات باشه برا؟
نه به ز: ته له فون بۆ ده وریه کانی ئاسایشی ده وری فرۆکه خانه بکه م
بیوه ستین؟

ماکوان: کاریکې زور باش ده که یت وابکه، با هه رچیان کردوه
بیوه ستین.

ته له فونی داخسته وه به جه مال-م وت: کوړی باش با زوتر نه م
قسه یه ت بکړدایه.

جه مال: به خوا ترسام وتم پوژنامه نووسه و له سه رمان دهنووسیت، زور
خوم به دوور گرت پاشان ته ماشام کرد هه ر پوژنامه نووس نیت پیده چیت
شتی تریش بیت، بویه له راستیدا نه مویرا هیچ بلیم وتم با گه وره تر نه بیت.
ماکوان: به هه رحال هه رچی بم به لام بۆ کیشه یه کی له م شتوه یه
هاوکاری دوست و دوژمنم.

جه مال: تازه شته که پوشت.

نه به ز ته له فونی کرده وه و تی: کاک ماکوان له ناو سه یازده که
وه ستاندوویانه و ده گری دانا به زیّت.

ماکوان: به ئاسایشه کان بلی ته نها به ری لیگرن و نه هیلن پروات، با
به ناره زووی خو ی بگری، به لام ناگادار به قسه و شتی پئ نه لین.

نه به ز: خه مت نه بیت، خو شم دابه زیوم چاوم لییه تی، له نزیک
فرۆکه خانه یه له سه رجاده که لای داوه، خیرا وهرن چونکه ئاسایش چاوه پری
ناکات.

ماکوان: باشه واهاتین، کاک جه مال تۆزۆ خیرا برۆ وهستاندویانه زۆر باشه، که نزیک بوینه وه له ناو سه یاره که دا ده گریا، به ئاسایشه کانم وت ببورن نه وه خوشکی منه کیشه یه کی هه یه له گه ل دایکم بۆیه وا ده کات، خیرا دامبه زاند و له گه لۆ چوومه دواوه له سه یاره که دانیشیتین، به نه به زم وت سه یاره که ی خۆت به دهستی ئاسایشه کانن هاوړپت وهره لیخوره، سوپچه کانم له گه نم وهرگرت.

نه به ز سه یاره که ی خۆی دایه دهستی هاوړپکانی و وتی بۆ کوۆ برۆم؟ لیخوره بۆ مالی خۆتان.

نه به ز چووه ماله وه گه نم دابه زاند و ته له فۆنم کرد بۆ شیرین خان وتم سه لامه ته و له گه ل مندایه، به لام کاک جه مال-م لئ ون بووه، پئی بلئت نه ویش خه می نه بیت، سه یران و دایکی نه به ز که وتنه پرسیار کردن، من و نه به زیش بیده نگین، نه به ز نازانیت چی پروویداوه، له پر توره بوو له دایکی و سه یران وتی نابین نه و کچه به سته زمانه چۆن نه گری ده به س پرسیار بکه ن.

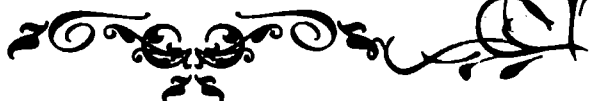
نه سرین: بۆیه نه پرسم بزائم کتیه و چی پروویداوه و بۆ نه گری؟

نه به ز: خوشکی خه سه ره وه، تازه یه کترین دۆزیوه ته وه، دلت ئاوی خوارد وه، منیش نازانم چی بووه، له مردن پرگارمان کردووه وازی لئ بیتن باهیمن بیته وه قسه مان بۆ ده کات.

ماکوان: نه سرین خان په له مان لئ مه که دواپی هه موویت بۆ باس ده که م.

گه نم بینی سورو ره ش هه لگه را بوو، هه نسکی هه لئه دا و هه ناسه ی بۆ نه ئه درا، زۆر به زه یم پیا ده هاته وه.

نه سرین: زانیم باوکی به سه ر نه و نامه خانه ی داکیت ژنی تری هه یه، به خوا پیشتیش نه موت، نه ها نه وه تا قسه که م هاته دی.

ماکوان: نازانم نه سرین خان تۆ بۆ نه بویت به شیکاری سیاسی که
نه وهنده خویندنه وهت بۆ پرو دواوه کان واقعیه؟

هه موو ده ستمان کرد به پیکه نین، که نمیش زه رده خه نه گرتی، به
سه یرانم وت بیه به ده موچاوی بشوات.

نه به ز: کاکه چیوووه بۆ ده گری؟

ماکوان: ئاشکرا بوو که خوشکم نییه و هیچ په یوه ندی به منه وه نییه.

نه به ز: بۆ نه وه ده گری که خوشکت نییه؟

ماکوان: نا؛ بۆ نه وه ده گری که دایکی درۆی له گه ل کردووه.

نه به ز: نهی ئیستا چی بکهین؟

ماکوان: هیچ به ده موچاوی بشوات و که میک ئارامی بکه مه وه
ده بیه یه وه بۆ مالی خوینان.

که نم هاته وه وتم: بۆ واده کهیت خۆ برایه تی به ته سکه ره و
ده فته رنفوس نییه، تازه پیت خوش بیت و پیت ناخوش بیت من براتم و
وازت لیتا هینم، جا بۆ خوشی و دلئارامی تۆ ئه م کاره یان کردووه.

که نم: چاک خه جاله تی لای تۆش بووم کاک ماکوان.

ماکوان: نه وه چیه، بلێ کاکه ماکوان نه لیتی له بیرت چۆته وه که من برا
که و ره تم.

که نم: وه لّلاهی به داخم که برای باوکیم نه بوویت، داوای لیبوردن
له هه موتان ده که م.

ماکوان: نه ته یشت نانه که م بخۆم، نازانم تۆ بلّی چایه که ت نه کولا
بیت؟ هه سته خوشکی خۆم بابروین دایکیش دلی له ناره حه تیدایه و
جه مالی فه قیریش رهنگی بوو بوو به خه لۆز، هه موو خه می تۆ یانه،

مهمله که تی عیشق

بابرۆین خوشکه نازیزه کهم، نه به ز سویچه کانی بهرۆ بابرۆم ده مانچه کهم
بهینمه وه لهوی له بیرم چوو.

نه به ز: خۆم ده تانگه یه نم، با له گه لێ دابنیشیت، ناتوانیت سه یاره
لیخوری.

که نم: نا؛ ئاسایه کاک نه به ز، برۆا بکه زۆر ئاسایم، هه ر حاله تیک بوو
تورهی کردم.

نه سرین: یه عنی خوشکت نییه؟

ماکوان: نه وه لێ لیکۆلینه وه و ته حلیله که ت فشه ده رچوو.

هه موو دایانه قاقای پیکه نین.

نه به ز: به خوا هه ر خۆم نه تانگه یه نم بفرموو،

ماکوان: باشه فرموو بابرۆین، چوومه ته نیشتی نه به ز به هیواشی
چاندم به گویدا وتم نه زانم کویت دیشیت بو ت بشیلم؟

نه به ز: نه به خوا به س کاکه نه عصابی ته واو نییه

ماکوان: وهی له بهر نه صعابت بهم، برۆ لیخوره بو مالی جه مال.

هاتینه ده ره وه جه مالمان بینی به سه یاره یه که وه وه ستابوو، وتم نهی بو
نه هاتیه ژوره وه.

جه مال: ئاسایه کاک ماکوان گیان نه مویست ئیسراحه تان لێ تیک
بدهم، وتم با که غمیش ئارام بیته وه، زانیم وازی لێناهییت.

ماکوان: دهی کاک جه مال من ئیستا گه نم ده هیتمه وه، جه نابت پیشت
برۆ، شیرین خان ئارام بکه وه بلێ گه نم هه رچی وت وه لامی نه داته وه،
نه وه باشتترین پێگایه له ئیستادا بو ئارام کردنه وهی گه نم.

جه مال: به سه رچاو خواتان له گه ل.

ماکوان خوات له گهل.

هاتمهوه بولای سه یاره که گهنم وتی نهوه جه مال بوو زانی لیره؟
ماکوان: به لئی زانی، به لام چونکه منت له گهل بوو نهویش نارام بوویهوه
حهزی کرد من بتهمهوه بو مالیهوه، مه گهر من برای گهرهت نیم؟
نه بهز ده رچو پرو بو مالی گهنمی خوشکم، ناوا بیدهنگ دامه نیشه، که
چووینه مالیهوه ناسایی وه ریگره من ماوم و دایکت و براوکه سوکارت
هه مو ماون، چیت ده کرد من مېردمایه خه میکی تر بوو بوټ.
گهنم: خوا نه کات.

ماکوان: ده مادام وایه تو کچیکی خواناسیت و ئیمانداري سوپاسی
خوای گهره بکه بو نهوه هه موو نیعمه تهی پییبه خشیویت، ناقلی و
ئیمانداري و جوانی شه خسیټ و پارهو رزق و پروزی باش، نه مانه پیویسته
دوعای خیری له سهر بکهیت و سوپاسگوزاری نیعمه تی خوا بیت و کوفری
نیعمه ت نه کیت.

گهنم: هه رگیز کوفری نیعمه ت ناکه م.

ماکوان: با کردت به لام دووباره ی مه کهوه، خوشت ده زانیت بوکوټی
ده چیت، به هه رحال نهوه ی رابورد بووه نه زمون بوټمان.

به دهم قسه کردنهوه چووینه به رده می ده رگای مالیان و کاک جه مال
خولکی کردین، نه بهز سویچه کانی دایه ده ست کاک جه مال و من چوومه
سهره وه، کاک جه مال خولکی نه بهزی کرد، به لام نه بهز وتی من کارم هه یه
و دواپی دیمه وه بولای کاک ماکوان.

چوومه ژوره وه و گهنم چووه ژوره که ی خوټی، من و کاک جه مال و
شیرین خان دانیشتنین باسی نهوهم کرد دلنیا بن مندال زور له گهره
به تواناتره، بو وه رگرتنی نازار و ناسوره کان، نه گهر هه رچی پرویدا پیویسته

مهمله که تی عیشق

به پراستی و دروستی پئیان بلین تا کیشهی تری لی دروست نه بیت،
به هه رحال باش بوو.

باسه که تان کرده وه سوپاس بو خوا به وه کو تایی هات، نه وکات من
که سوکارم ناگادار بگردایه ته وه پیده چوو ناخوستر بوایه، ئیستا به گهم
وت من هه ر برای نهوم، وه کو خوشکی خوّم ده مینیتته وه بگره زیاتریش.

جه مال: زور سوپاس کاک ماکوان، هه ر نه وه مان لی چاوه ری ده کردیت
زور مه منونی به ریژتانم بو هاو کاریتان.

ماکوان: له خزمه تام کاک جه مال، نه ری به پراست دوکانیک له خواره وه
بلیتی ته یاره ده فروشیت، خه لکی باشن؟

جه مال: به لی کاک ماکوان هه موو که سی خو مانن.

ماکوان: دوایی برومه لایان بلیتی نه رویج/ئوسلوم ده ست که ویت له
سلیمانی یان هه ولیژ کیشه نییه.

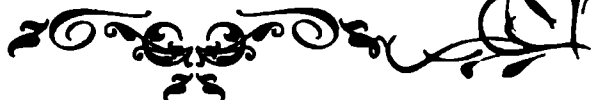
جه مال: جا ئیستا له وین بزائم پئیان نالیم.

ماکوان: زور باشه، ده مه ویت منو شیرین خان برۆین بۆلای گهنم نه گهر
ئیجازه هه بیت؟

شیرین: فهرموو بابروین.

له ده رگا که یم دا چووینه ژوره وه.

ماکوان: کاتیک من مندا ل بووم، زور حه زم ده کرد وه کو تو ژوورم
هه بیت، به لام سه ربانیان دابومی سه گم تیا به ختو ده کرد بو شهر، پروژیک
له سینه ما بووم سه بری فیلمی هیندیم ده کرد، زور سه رنجی پراکیشام
پاله وانی فیلمه که جله کانی دا به شانیدا و مالی به جیهیتشت، دایک و باوکی
شوئیکه وتن که نه روات، به هه رحال منیش هاته وه بو ماله وه ویستم
لا سایی نه و پاله وانی فیلمه که بکه مه وه، جله کانم کو کرده وه دام به شامها که
بروم وتم هه لبه ت نه نکم و باپیرم ده لین دانیشه بو کوئی ده پرویت، ده زانی

من دایکم و باوکم به خویوان نه کردووم، باپیرو نه نکم گه وره یان کردووم،
وه لّلا جله کانم دا به شامنا و نه نکم هات وتی ئه ی کویریات دایه ئه وه ئه و
جلانه م به جوانی قهه کردووه بو وا تیکت داوون.

باپیروم هه لسا وتی ئه و جلانه بو کوئی ئه بهیت، یه ک دوو زله م خوارد،
دوایش به و گهرمایه به پیتی په تی کردمیانه کوّلان، قاچم هه موو سوتا، تا
چوو مه سیبه ریگ. تۆش ماشاءالله لاییت له ژوووری سبلیت و ته له فزیوون
و هه موو شتیکی جوانت هه یه.

تۆزیک قسه ی خوشم بو کرد به پیکه نینه وه به جیم هیشت و هاتم
بو لای جه مال، وتم مالوا بیّت ئیتر پیناچیت زور یه کتری ببینن.

جه مال: من له خزمه تاندام، هه فته ی داهاتوو بلیتیان هه یه بو نه رویج
له ریگای تورکیاو قه ته ره وه، کامیانت ده ویت له خزمه تاین.

ماکوان: زورباشه به یانی خوّم قسه یان له گه ل ده که م، نه گهر ده کریت
ئه و ده مانچه یه م بو بهینه له ژیر میزی نان خواردنه که دایه، تا ئه و چوو
بیهیت هاوارم کرد گه نم چاوه پیم بیّت بو نوو سینگه.

گه نم: به سه رچاو.

شیرین: خوی گه وره سایه ی برایه تیت که م. نه کات، ده زانم دریغیت
نه کرد.

ماکوان: چه ز ده که م شتیک بلیم، سویند به خوا چه نده خه فته چوو
به دلّی گه غدا دوو ئه وه نده به دلّی مندا زور ناره حهت بووم که ئه و کچه
به پرّزه خوشکی راستیم نه بوو، به لام دلّم به وه خو شه که تا ئه و پرّزه ی
ده مرّم ههروه کو خوشکی خوّم مامه له ی له گه ل ده که م و هه رواش ده بم
له گه لیدا، دلّم پر بوو بوئی.

شیرین خان دهستی کرد به گریان و به جیم هیشت، مالوا یم لیکردن
کاک جه مال هاته خواره وه له گه لمدّا وتی خوّم ته تگه یه نم.

مهمله که تی عیشق

ماکوان: نا بزائم ته و کورانه ی که له که لَم بوون بزائم چییان لَیهات،
هه موو پرژوبلاو بونه و ته وه با بیاندۆزمه وه، تۆ برۆ سه ره وه بۆلای شیرین
خان.

ته له فۆنم کرد بۆ نه به ز و تم له کویت کاکه؟

نه به ز: سه یاره که م له قلیاسان بوو چووم هینامه وه، ۱۰ خوله کی ترلای
مالی جه مال ده بم.
ماکوان: زۆرباشه.

نه به ز هات و گه یاندمیه ماله وه، هه رچه نده زۆر دلخۆش بوو، و تم
بوچی دلخۆشی؟

نه به ز: گه نم خوشکت نییه، ده توانم برۆمه داوای ئیستا.

ماکوان: ئی پۆله وا ته زانی من پیم ناخۆشه؟ من ده بیت خۆم ژنت بۆ
بهیتم، ئی که ره من برای بم باشتره یان ئیستا که جه مال و وه رزیر و باوکی
خواه نی پریارن؟ من کاریکه ریم له سه ری هه بوو ده متوانی په شیمانی
بکه مه وه، که چی ته وه نده بیته قلی دلت خۆشه که خوشکی من دهرنه چوو.

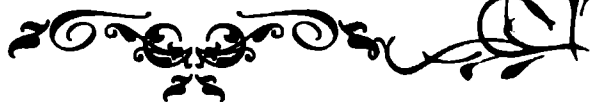
نه به ز: خۆ راست ده کهیت، به لَام کاکه ته وه نده تورپیت زوو تورپه
ده بیت، وامزانی باشتره و نه جاتم بوو له توورپه بوونی تۆ، به لَام راست
ده کهیت. باشه ئیستا من چیبکه م؟

ماکوان: ئی برۆ داوای نالیت حه قی به سه ر منه وه نه ماوه.

نه به ز: ئی تۆ ده چیه داوای بۆم وایه؟

ماکوان: من حه قم چیه، تۆ نالیت گه نم خوشکت نیه و من ده چمه
داوای.

نه به ز: ئه ی نه توت خۆم ژنت بۆ ده هیتم؟

ماکوان: با وتم، به لām من بهردهوام گهنم به خوشکی خۆم دهزانم و نامهویت بهزۆر بیدهم بهشو، نه گهر توانیت رازی بکهیت من وهعد دهچمه داوای قسهت ماوه؟

نه بهز: نهی قوربانى نهو قسهیهت بم نهوه قسهی پیاوه.

ماکوان: باشه به سه رچاو، به لām نیشی قۆر نه کهیت، برۆیت له وهرزیر بدهن و دووری خه نهوه، باشه؟

نه بهز: بۆ فهریکه نۆک نه دزین.

ماکوان: فهریکه نۆک نییه، به لām گهنمه سهیریکی کردم تیکه یشت دهستی کرد به پیکه نین.

چوومه ماله وه زۆر ماندو بووم، خیرا خهوم لیکهوت، به یانی هه لاسام جهمال ته له فۆنی کرد وتی کاک ماکوان له نووسینگه کهم بلیت بۆ کهی دهویت، له سلیمانی و ههولتیش هه یانه.

به پیکه نینه وه وتم: کاک جهمال ده تهویت نه جاتت بیت به ده ستمه وه، بۆ نزیکترین کات ده مهویت، به لām بلن چهند کیلۆم بۆ ههیه؟

جهمال: ده لاین ۳۰ کیلۆ.

ماکوان: بزانه ناتوانن کیلۆی زیاده بهرم، چونکه کتیم زۆر پییه، تهنها کتییه کانم ۳۰ کیلۆ ده بیت، من دهزانم ستاندارد ۳۰ کیلۆیه، به لām زیاتر ناتوانن؟

جهمال: ده لایت له مه تار قسه یان له گه ل ده کهین، بلیته کهشت دیاری که نه.

ماکوان: نا؛ نه گهر به گهنم بیت هه زناکات من سه فهر بکهم، دهزانم تویت جا من قبول ناکه م و نامهویت کاکى خۆم.

جه مال: برا من خۆم هه ز ده کهم، خزمه تیکت پێشکهش بکه م، جا ئه وه
چیه بایی ۴۰۰ یۆرۆیه، من ده ئه وه نده قهرزازی تۆم.

ماکوان: نان خواردنی ماله کهت دانه وهی هه موو قهرزه کانی من بوو
برا.

جه مال زۆری کرد و پاره ی بلیته که ی داو بو هه فته ی داها توو پۆژی
شه ممه کاتژمێر ۳ی شه و ته یاره کهم ده فپی له سلیمانییه وه بو
تورکیا/ئه ستانبول و له وی بو نه رویج/ئۆسلۆ.

ماوه ی ئه و هه فته یه خۆم کو کرده وه و هه ندیک دیاری و کتیبی باشم
کری، خوا حافیزیم له هاوڕێکانم کرد، پێش گه رانه وه م به چه ند پۆژیک
گه نم هات بو نووسینگه پێشتر ئاگاداری کردبوومه وه.

گه نم: کاکه زۆر خوشحال بووم که تۆم ناسی به پراستی هه ستیکی زۆر
خۆش و جوانم هه بوو ئه و ماوه یه.

ماکوان: گه نم گیان من خوشحال بووم به خوشکایه تیت، کاتی تریش
زۆره که به خزمه تی جه نابت بگه مه وه، به لام ئامۆژگاریت ده کهم که شو
به وه رزێر نه کهیت، چونکه وازی له پرنسیپه که ی خۆی نه هینا بو
عیشقه که ی، تۆ خاوه نی عیشق به به لام به پرنسیپه که ی که خوی گه وره
بۆی داناوین، پێشنیارت بو ده کهم شوبکه ییت به هاوڕێیه کی من نه به ز،
کوڕیکی باش و بێ فرتوفیلله، جا ئازادی ئه مه پێشنیاره من پۆژی شه ممه
ده گه رپیمه وه، ئه گه ر نه مبینیت خوات له گه ل.

خواحافیزیم له و کرد و له باسی نه به ز هیچی نه وت و تی: خوا ئاسانی
بکات (ئه و قسه یه له خۆمه وه فێربوو) هه ر ده یوت خوا ئاسانی بکات.

پاشان ته له فۆنم کرد بو دوکتۆر چالاک مالاوایم لیکرد و وتم سلّوی من
به هه موو لایه ک بگه یه نه و من ده گه رپیمه وه بو ولّاتی نه رویج پۆژی
شه ممه، له دوای مالاوایی له ویش، مالاوایم له نه به ز و وریا و هیوا کردو
ئێواره ی جومعه خه ریکی جانتا پێچانه وه بووم له پر دایکم خۆی کرد به

ژوورا وتی پۆله له بهردهرگا قهره بالغیه کی زۆره بزانه چیه، پێشهره وی برات
شه پری نه کردبیت، کهوای وت ترسام و خیرا رامکرد که چوومه خوارهوه،
خۆپیشاندا ن بوو له بهردهم مالمندا.

له باخه که ی دوکتۆر چالاکه وه جه ماعت هاتبوون بۆ خوا حافیزی
له من:

دوکتۆر چالاک، نه نوهر، حاجی سه میر، دلاوهر، کامه ران، حاجی
عه بدولکه ریم، که لا، نازار، سازان، خه جیج، سهره، سروه، وشه هاتبوون.

به خێرهاتنی نهوانم کرد له پڕ نامیق و فایه ق هاتن، فهرمووم
له هه موویان کرد بۆ ژووری میوان و به خێرهاتنی که رمم کردن، نیو سه عات
نه ده بوو له گه ل نهواندا بووم شیرین خان و گهنم و کاک جه مال هاتن.

ژوره که مه جالی هیچ نه بوو، وتم حه مه ن کۆمه لێکیان ده پۆن، که چی
هه موو دانیشن هیشتا جیگام بۆ شیرین خان و جه مال نه کرده وه وریا و
نه به ز و دایکی و سه یران و خێزانی وریا هاتن.

جیگا نه ما ژنان جیا بوونه وه و پیاوانیش به جیا منیش نه مدیاو دیوم
نه کرد بۆ لایان له کۆتاییدا به هه موویانم وت پرنسیپی خۆشه ویستی له یاد
مه که ن هه رگیز له یاد ناچن، که وهرترین مه بده ئی خۆشه ویستی یادی
خوا ی که وهریه، ته ره فی خوا بن هه رگیز زایه تان ناکات، خوا حافیزیم
لێکردن و نهوانم به جی هیشت، تا ئیستا که نه م پوو داوانه بۆ خوینه ری
به پریز ده خه مه سه ر په راو سه رنویشتی نه و به پریزانه ی که ناسیمن
به مشیوازه ی لیها ت.

نازار و خه جیج به هوکاری نه خۆشییه که نا مردن، کامه ران چاک
بوویه وه.

سره و نه شته رگه ری بۆ کراو گریکه ی میشکی لا بران و باش بوویه وه،
به لام ده بیت چاره سه ری کیمیای وه ربگری ت تا دووباره سه ره له نه دا ته وه و
به رده وام له ژیر چاودیری دا بیت.

سازان به هوکاری نه خوشییه که ی مرد.

که لا نه شته رگه ری چاندنی مؤخی بۆ کراو سه رکه وتوو بوو، به لام
به داخه وه دلاوه ر مرد به هوکاری نه خوشییه که ی.

ئه نه وه و فایه ق و نامیق به هوکاری نه خوشییه کانیا ن مردن، وشه چاک
بوویه وه.

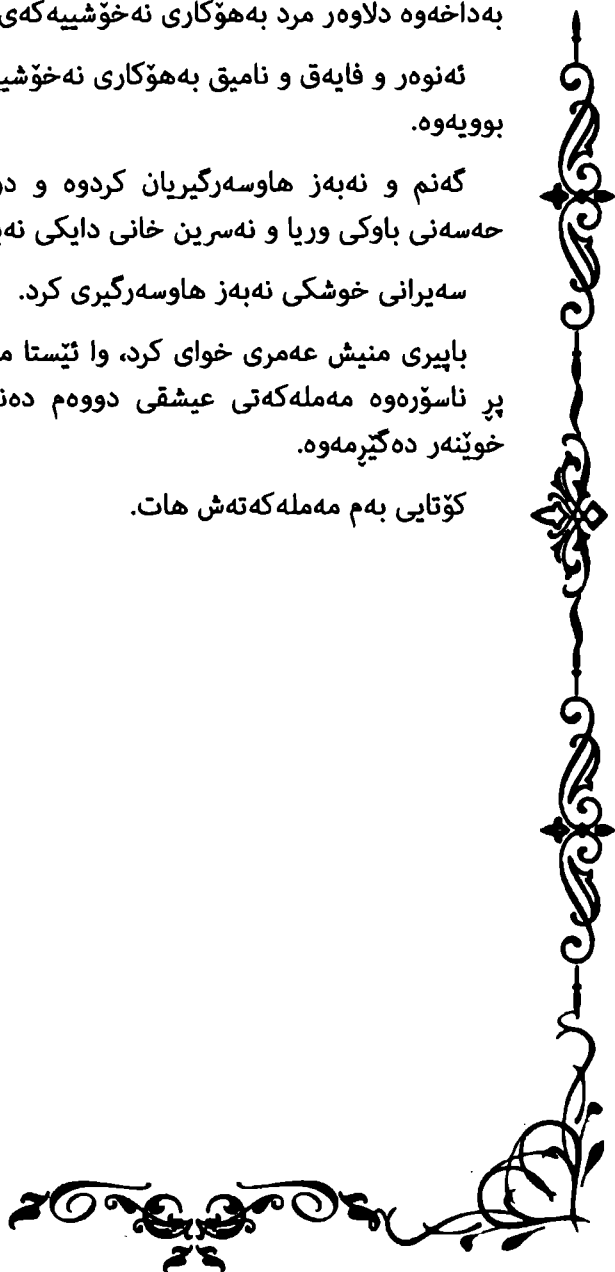
گه نم و نه به ز هاوسه رگه ریا ن کردوه و دوو مندالیا ن هه یه، حاجی
حه سه نی باوکی وریا و نه سرین خانی دایکی نه به ز عه مری خوایا ن کرد.

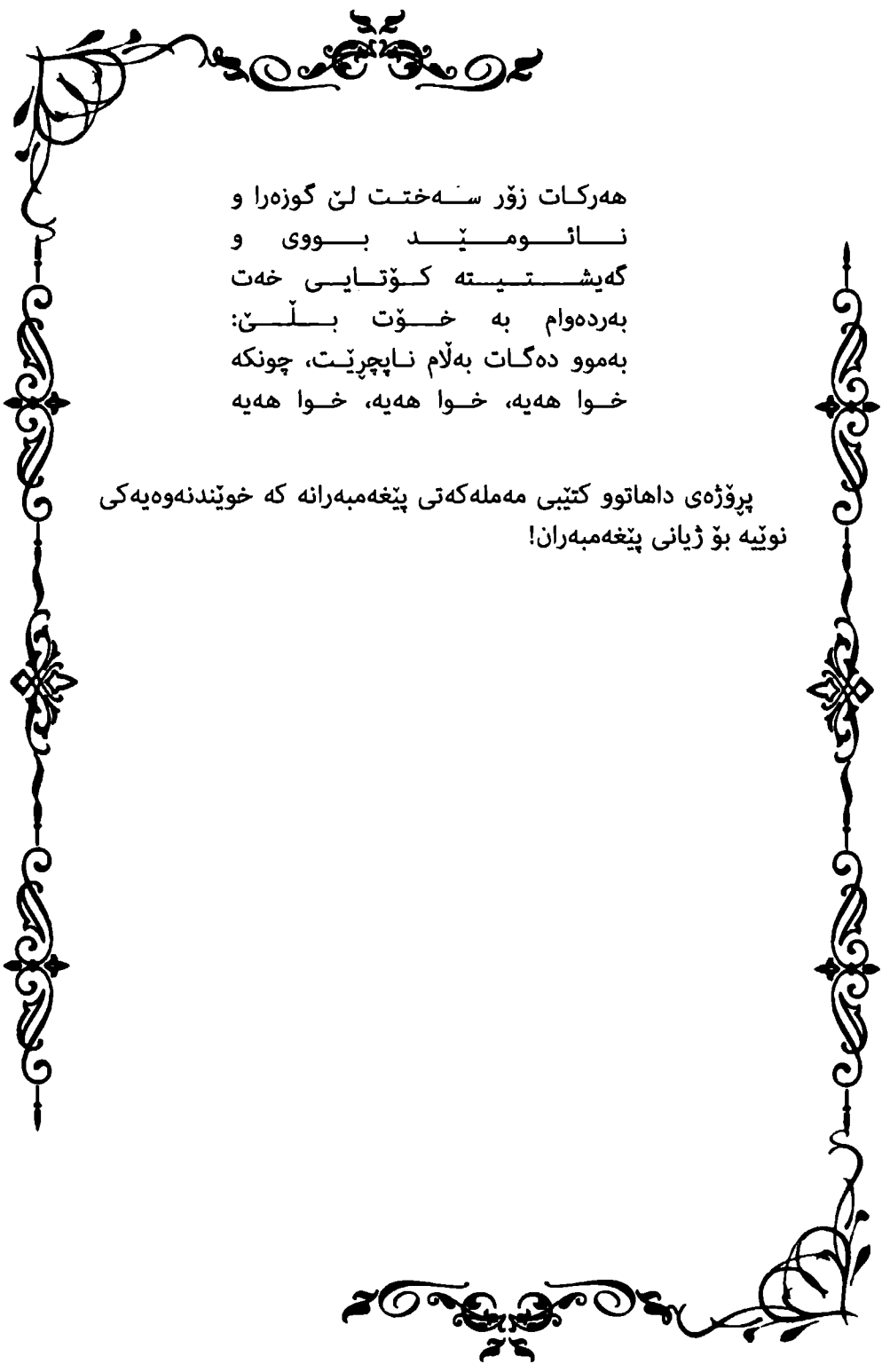
سهیرانی خوشکی نه به ز هاوسه رگه ری کرد.

باپیری منیش عه مری خوا ی کرد، وا ئیستا منیش له زیندانه وه به دلی
پر ناسۆره وه مهمله که تی عیشقی دووهم ده نووسم و پرووداوه کان بۆ
خوینهر ده گیرمه وه.

کو تایی به م مهمله که ته ش هات.

ماکوان که ریم
زیندانی ئیوله شمۆ
۲۰۲۴/۰۲/۱۴
دانیشن به خیر

ههركات زۆر سهختت لى گوزه را و
نائومىد بووى و
گه شتسته كوڤايى خهت
بهردهوام به خوڤت بللى:
به موو دهگات به لام ناپچرئيت، چونكه
خوا ههيه، خوا ههيه، خوا ههيه

پرۆژهى داهاوو كتيبي مهمله كه تى پىغه مبه رانه كه خوڤندنه وهيه كى
نوييه بو ژيانى پىغه مبه ران!

پیرست

- پیشه کی پرنسپی عیشق ۷
- نه به زه شووم ۱۱
- سه ره تایه کی پر له نازار و بن به ست ۳۹
- که غمی خوشکم و که لای دلاوهر ۶۳
- شهر کردن بو مهرگ ۹۵
- ناشکرا کردنی پلانی جه مال له لایه ن که غمه وه ۱۲۲
- نه وهی که هه رگیز چاوه پئی نه بووم و به ته مای نه بووم ۱۷۰
- سره و هینانی که وهره ترین دیاری ژیانم ۲۰۰
- هه له م، همو بوره، سوپاست ده که م، خوشم ده ویت ۲۳۲
- چوون بو کوپری زانست و که پران ۲۶۴
- برینی بلیتی فرۆکه و که پرانه وه بو نه رویج ۳۱۸

MAKWAN KERÎM
MEMİLEKETÎ ÎŞQ

MEMİLEKETİ İŞQ

مه ملاء كه قى
عسى

خۆشەويىستى بۇ خودا خۆشەويىستىيەكى شيرىن و
 بىكۆتايە كە مەروۇق بە كامبەوون و ھۆشيارىيەو و
 بە رووناكىيەكى گەشاوھى رېنمايىيەو بەرەو خودا
 دەرۋات و دەزانىت كە كۆتايىيەكى باش و شيرىن
 بەدۋاي خۇيدا دەھىيىت. خۆشەويىستى واتە زيان
 بە ئامانچ.

خۆشەويىستى بۇ خۇدا دەرگاھىكى بەنرخە كە گەشە
دەكات و بەرەو باشىت دەبات لە بەندە راست و
دروست و شايىستەكاندا. خۆشەويىستى ھېزىكى
سەيرە كە بەرگەي ئازار و كېشەكان ئاسان دەكات و
ھەستى گەرەيى و شەرەف و پىز لە مروۇفدا
دروست دەكات.

کتابخانہی حاجی قادری کوہلی

لقى يه كه م: مه ولير - به رانبر دهر گای قهلا - بازاری رۆشنیری
لقى دووهم: جواریرانی شخ محمود - به رانبر مژگوئی مه محمود عه للاف

人……

M. Ktebxan

391V173V - 391V173V

Cover Design: **Braw Al-Najjar**